

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 36. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech Poslanecké sněmovny
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/ - vrácený Senátem
3. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - druhé čtení
6. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení
8. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana

Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení
10. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení
15. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - druhé čtení
16. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu

rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - prvé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - prvé čtení
19. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - prvé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - prvé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
22. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 568/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
23. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 569/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

24. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 589/ - první čtení podle § 90 odst. 2
25. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - první čtení podle § 90 odst. 2
26. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů /sněmovní tisk 616/ - první čtení podle § 90 odst. 2
27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - první čtení
28. Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - první čtení
29. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ - první čtení
30. Návrh poslanců Stanislava Humla, Romana Váni, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizí) /sněmovní tisk 620/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - první čtení
37. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 576/ - první čtení podle § 90 odst. 2
38. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - první čtení
39. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - první čtení
40. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se

mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - první čtení

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011 /sněmovní tisk 511/ - druhé čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011 /sněmovní tisk 515/ - druhé čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011 /sněmovní tisk 522/ - druhé čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011 /sněmovní tisk 534/ - druhé čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 19. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 572/ - druhé čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - první čtení
47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem,

Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii /sněmovní tisk 608/ - první čtení

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Hostitelská dohoda týkající se umístění, podpory, výsad a imunit mezi vládou České republiky a Agenturou pro evropský globální navigační satelitní systém (GNSS) /sněmovní tisk 623/ - první čtení
49. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení
50. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - třetí čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - třetí čtení
53. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 351/ - třetí čtení

54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
55. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - třetí čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení
57. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - třetí čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - třetí čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - třetí čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - třetí čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - třetí čtení
62. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - třetí čtení
63. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské strážní, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - třetí čtení
64. Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 606/
65. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro posouzení postupu Ministerstva zemědělství České republiky ve věci ochrany majetku a hodnoty ochranných známek podniku Budvar národní podnik České Budějovice
66. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období od října 2010 do prosince 2011 /sněmovní dokument 1245/
67. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie za období od listopadu 2010 do prosince 2011 /sněmovní dokument 1246/
68. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011 /sněmovní tisk 611/
69. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
70. Ústní interpelace
71. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - druhé čtení

73. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - třetí čtení
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - druhé čtení

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2012
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 36. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 13. až 21. března 2012**

Obsah:

Strana:

13. března 2012

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1051).

Řeč poslance Jiřího Paroubka	39
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	42
Řeč poslance Davida Ratha	44
Řeč poslankyně Marty Semelové	45
Řeč poslance Jana Husáka	47
Řeč poslance Pavla Kováčika	47
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	48
Řeč poslance Adama Rykaly	54
Řeč poslance Romana Sklenáka	55
Řeč poslance Pavla Béma	55
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	56
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	57
Řeč poslance Jeronýma Tejce	57
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	60
Řeč poslance Pavla Kováčika	62

Schválen pořad schůze.

1. Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Aleše Rádla	63
Usnesení schváleno (č. 1052).	

8. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Štovička a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení
- Řeč poslance Františka Dědiče 64
 Řeč poslankyně Lenky Andrýsové 64
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení
- Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 65
 Řeč poslankyně Ivany Weberové 66
10. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - druhé čtení
- Řeč poslance Jeronýma Tejce 67
 Řeč poslance Pavla Staňka 68
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - druhé čtení
- Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 68
 Řeč poslance Jana Čechlovského 69
 Řeč poslance Ladislava Šincla 69
 Řeč poslance Jiřího Paroubka 75
 Řeč poslance Ladislava Šincla 78
 Řeč poslance Ladislava Velebného 79
15. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České

republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - druhé čtení

- Řeč senátora Petra Pakosty 81
 Řeč poslance Pavla Svobody 82

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

19. Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů) /sněmovní tisk 617/ - první čtení

- Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila 83
 Řeč poslankyně Ivany Weberové 85
 Řeč poslance Jiřího Paroubka 86
 Řeč poslankyně Marie Nedvědové 87
 Usnesení schváleno (č. 1053).

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - první čtení

- Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby 89
 Řeč poslance Karla Šidla 91
 Řeč poslance Milana Urbana 93
 Usnesení schváleno (č. 1054).

22. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 568/ - první čtení podle § 90 odst. 2

- Řeč poslance Romana Sklenáka 94
 Řeč poslankyně Gabriely Peckové 95

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

23. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 569/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	96
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	97

Sloučena obecná rozprava k bodům 22 a 23.

Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	98
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	98
Řeč poslance Miroslava Opálky	98

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

22. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 568/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Pokračování v projednávání bodu

23. Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 569/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 1055).

Řeč poslance Pavla Kováčika	101
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	101
Řeč poslance Jeronýma Tejce	101
Řeč poslance Pavla Kováčika	102

24. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 589/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	103
Řeč poslance Vladislava Vilímce	107
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	109
Řeč poslance Miroslava Opálky	110
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	111
Řeč poslance Alfréda Michalíka	114
Řeč poslance Václava Votavy	114
Řeč poslance Vladislava Vilímce	115
Řeč poslance Jiřího Paroubka	115

Usnesení schváleno (č. 1056).

25. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Milady Emmerové	117
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	118
Řeč poslance Josefa Novotného ml.	118
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	120
Řeč poslankyně Milady Emmerové	120
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	120

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

14. března 2012

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Husáka	121
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	121
Řeč poslance Jeronýma Tejce	122
Řeč poslance Aleše Rádla	122

3. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	124
Řeč poslankyně Ivany Weberové	125

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	125
Řeč poslance Jaroslava Krupky	126
Řeč poslance Jiřího Krátkého	126
Řeč poslance Zdeňka Bezeckého	128
Řeč poslance Jiřího Krátkého	128
Řeč poslance Jaroslava Krupky	128

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	129
Řeč poslankyně Jany Fischerové	129
Usnesení schváleno (č. 1057).	

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 615/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	131
Řeč poslance Jaroslava Krupky	131
Řeč poslance Romana Váni	133
Řeč poslance Marka Bendy	133
Řeč poslance Davida Ratha	135
Řeč poslance Jaroslava Krupky	138
Řeč poslance Milana Urbana	139
Řeč poslance Jaroslava Krupky	139
Usnesení schváleno (č. 1058).	

26. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů /sněmovní tisk 616/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	140
Řeč poslance Jaroslava Krupky	141
Usnesení schváleno (č. 1059).	

33. Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	142
Řeč poslance Jeronýma Tejce	143
Řeč poslance Jana Chvojky	144
Řeč poslance Jeronýma Tejce	145
Řeč poslance Stanislava Grospiče	145
Řeč poslance Václava Kubaty	146
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	147

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	147
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	148

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Jana Chvojky	149
Řeč poslance Marka Bendy	149
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	150
Řeč poslance Jana Chvojky	151
Řeč poslance Stanislava Grospiče	151
Řeč poslance Jiřího Paroubka	152
Usnesení schváleno (č. 1060).	

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	154
Řeč poslance Jana Chvojky	155
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	156
Usnesení schváleno (č. 1061 – 1. část).	

Řeč poslance Jana Bureše	156
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1061 – 2. část).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	157
Řeč poslance Radima Fialy	158
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	158

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb.,

o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	159
Řeč poslance Pavla Suchánka	159

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení

Řeč poslance Jeronýma Tejce	160
-----------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	161
Řeč poslance Jeronýma Tejce	161

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	162
Řeč poslance Pavla Suchánka	162
Řeč poslance Radka Johna	163
Řeč poslance Pavla Béma	163
Řeč poslance Michala Doktora	165
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	167
Řeč poslance Františka Bublana	167
Řeč poslance Michala Doktora	169
Řeč poslance Pavla Béma	170
Řeč poslance Jana Vidíma	172
Řeč poslance Pavla Béma	172

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	173
--	-----

Řeč poslance Pavla Suchánka	175		
Řeč poslankyně Zdeňky Horníkové	175		
Řeč poslance Adama Rykaly	176		
Řeč poslance Jiřího Petrů	177		
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	177		
Řeč poslance Romana Sklenáka	178		
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	179		
Řeč poslance Ivana Ohlídala	180		
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	180		
Usnesení schváleno (č. 1062).			
27. Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaorálka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - první čtení			
Řeč poslance Jana Hamáčka	182		
Řeč poslance Marka Bendy	184		
Řeč poslance Jiřího Paroubka	185		
Řeč poslance Marka Bendy	186		
Usnesení schváleno (č. 1063).			
Řeč poslance Jiřího Dolejše	186		
28. Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - první čtení			
Řeč poslance Pavla Staňka	187		
Řeč poslance Stanislava Křečka	188		
Řeč poslankyně Marie Nedvědové	190		
Řeč poslance Jana Kubaty	191		
Řeč poslance Stanislava Polčáka	192		
Usnesení schváleno (č. 1064).			
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.			
		2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/ - vrácený Senátem	
		Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	194
		Řeč poslance Tomáše Úlehly	195
		Řeč senátorky Aleny Dernerové	196
		Řeč poslance Jana Kubaty	196
		Řeč poslankyně Soni Markové	197
		Řeč poslance Jiřího Paroubka	199
		Řeč poslance Jiřího Štětiny	200
		Usnesení schváleno (č. 1065).	
		Řeč senátorky Aleny Dernerové	201
		29. Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ - první čtení	
		Řeč poslance Jana Chvojky	201
		Usnesení schváleno (č. 1066 – 1. část).	
		Řeč poslance Marka Bendy	203
		Řeč poslance Jiřího Paroubka	204
		Řeč poslance Marka Bendy	205
		Řeč poslance Jana Chvojky	206
		Řeč poslankyně Marie Nedvědové	207
		Řeč poslance Jeronýma Tejce	208
		Řeč poslance Marka Bendy	209
		Řeč poslance Vojtěcha Filipa	209
		Řeč poslance Jana Chvojky	210
		Řeč poslance Jeronýma Tejce	210
		Řeč poslance Stanislava Humla	211
		Řeč poslance Milana Urbana	211
		Řeč poslance Jana Chvojky	212
		Řeč poslance Stanislava Polčáka	213
		Řeč poslance Petra Skokana	214
		Řeč poslance Jeronýma Tejce	215
		Usnesení schváleno (č. 1066 – 2. část).	

30. Návrh poslanců Stanislava Humla, Romana Váni, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení	
Řeč poslance Stanislava Humla	216
Řeč poslance Aleše Rádla	217
Řeč poslance Jiřího Paroubka	218
Řeč poslance Aleše Rádla	219
Řeč poslance Jeronýma Tejce	219
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	220
Řeč poslance Jeronýma Tejce	220

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

15. března 2012

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Petra Tluchoře	221
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	222

69. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Igora Svojíka	224
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	224
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	225
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	226
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	228
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	231
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	231
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	234
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	235
Řeč poslankyně Soni Markové	237
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	237
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	239
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	239
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	240
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	240

Řeč poslankyně Soni Markové	242
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	243
Řeč poslance Jiřího Štětiny	243
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	244
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	244
Řeč poslance Pavla Kováčika	245
Usnesení schváleno (č. 1067).	

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 19. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 572/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	247
Řeč poslance Davida Vodrážky	247
Usnesení schváleno (č. 1068).	

47. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyprskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii /sněmovní tisk 608/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	249
Řeč poslance Davida Šeicha	249
Řeč poslance Jaroslava Foldyna	251
Řeč poslance Davida Šeicha	251
Usnesení schváleno (č. 1069).	

41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011 /sněmovní tisk 511/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	252
Řeč poslance Pavla Holíka	252
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	253
Usnesení schváleno (č. 1070).	

42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011 /sněmovní tisk 515/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	254
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	254
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	254
Usnesení schváleno (č. 1071).	

43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011 /sněmovní tisk 522/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	255
Řeč poslankyně Kristýny Kočí	255
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	256
Usnesení schváleno (č. 1072).	

44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011 /sněmovní tisk 534/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	257
Řeč poslance Františka Novosada	257
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	257
Usnesení schváleno (č. 1073).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	258
Řeč poslance Františka Novosada	259
Usnesení schváleno (č. 1074).	

48. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Hostitelská dohoda týkající se umístění, podpory, výsad a imunit mezi vládou České republiky a Agenturou pro evropský globální navigační satelitní systém (GNSS) /sněmovní tisk 623/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Pavla Dobeše	260
Usnesení schváleno (č. 1075 – 1. část).	

Řeč poslance Davida Vodrážky	261
Řeč poslance Antonína Sedi	261
Řeč poslance Pavla Hojdy	262
Usnesení schváleno (č. 1075 – 2. část).	

Pokračování v projednávání bodu

30. Návrh poslanců Stanislava Humla, Romana Váni, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1076).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 604/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	264
Řeč poslance Stanislava Polčáka	266
Řeč poslance Jana Chvojky	267
Usnesení schváleno (č. 1077).	

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 621/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	268
Řeč poslance Františka Laudáta	270
Usnesení schváleno (č. 1078).	

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

65. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro posouzení postupu Ministerstva zemědělství České republiky ve věci ochrany majetku a hodnoty ochranných známek podniku Budvar národní podnik České Budějovice

Řeč poslance Alexandera Černého	272
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	272
Řeč poslance Michala Doktora	274
Řeč poslance Jiřího Paroubka	276
Řeč poslance Ivana Ohlídal	277
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	278
Řeč poslance Jeronýma Tejce	279

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	279
------------------------------------	-----

66. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období od října 2010 do prosince 2011 /sněmovní dokument 1245/

Řeč poslance Antonína Sedi	280
Usnesení schváleno (č. 1079).	

67. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie za období od listopadu 2010 do prosince 2011 /sněmovní dokument 1246/

Řeč poslance Daniela Kortehe	282
Usnesení schváleno (č. 1080).	

68. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011 /sněmovní tisk 611/

Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	283
Usnesení schváleno (č. 1081).	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

70. Ústní interpelace

Řeč poslance Karla Černého	285
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	286
Řeč poslance Aleše Rádl	289
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	289
Řeč poslance Ladislava Velebného	292
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	293
Řeč poslance Ladislava Šincla	295
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	296
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	298
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	299
Řeč poslankyně Marty Semelové	302
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	302

Řeč poslance Romana Sklenáka	305
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	305
Řeč poslance Jeronýma Tejce	309
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	309
Řeč poslance Ivana Ohlídala	310
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	311
Řeč poslance Jana Látky	313
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	314
Řeč poslance Romana Sklenáka	316
Řeč poslankyně Hany Orgoníkové	317
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	317
Řeč poslance Karla Černého	318
Řeč poslance Antonína Sedi	319
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	319

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	322
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	322
Řeč poslance Václava Klučky	324
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	325
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	325
Řeč poslance Ladislava Šincla	327
Řeč poslance Ivana Ohlídala	328
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	328
Řeč poslance Ivana Fuksy	331
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	331
Řeč poslance Pavla Holíka	334
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	335
Řeč poslance Jiřího Šlégra	337
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	337
Řeč poslance Jiřího Šlégra	339
Řeč poslankyně Soni Markové	339
Řeč poslance Ladislava Velebného	340
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	341
Řeč poslance Pavla Hojdy	342
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	343
Řeč poslance Jiřího Petru	345
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	346
Řeč poslance Václava Zemka	347

16. března 2012

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová.

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	348
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	350
Řeč poslance Jeronýma Tejce	351
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	351
Řeč poslance Pavla Kováčika	352
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	352

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	353
Řeč poslance Jana Husáka	355
Řeč poslance Jaroslava Krupky	359
Řeč poslance Milana Urbana	360
Řeč poslance Jana Husáka	362
Řeč poslance Ivana Fuksy	362
Řeč poslance Václava Horáčka	363
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	364
Řeč poslance Stanislava Polčáka	365
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	366
Řeč poslance Václava Votavy	367
Řeč poslance Václava Horáčka	367
Řeč poslance Milana Urbana	367
Řeč poslance Jana Husáka	367
Řeč poslance Jaroslava Krupky	368
Řeč poslance Stanislava Polčáka	370
Řeč poslance Pavla Hojdy	370

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Jana Husáka	371
Řeč poslance Václava Cempírka	372
Řeč poslance Jaroslava Krupky	374
Řeč poslance Milana Urbana	374
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	374

Řeč poslance Jana Husáka	375	Řeč poslance Václava Klučky	390
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - druhé čtení		Řeč senátorky Soni Paukrtové	390
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	375	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	391
Řeč poslance Aleše Rádla	376	Usnesení schváleno (č. 1083).	
64. Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 606/		39. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - první čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	377	Řeč senátorky Soni Paukrtové	393
Řeč poslance Františka Dědiče	379	Řeč poslance Jeronýma Tejce	394
Řeč poslance Jeronýma Tejce	379	Řeč poslance Josefa Novotného st.	394
Řeč poslance Františka Dědiče	380	Usnesení schváleno (č. 1084).	
Usnesení schváleno (č. 1082).		40. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - první čtení	
20. března 2012		Řeč člena zastupitelstva Libereckého kraje Pavla Nováka	395
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.		Usnesení schváleno (č. 1085 – 1. část).	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	381	Řeč poslance Aleše Rádla	397
Řeč poslance Jana Husáka	382	Řeč poslance Jiřího Štětiny	398
Řeč poslance Václava Mencla	382	Řeč poslance Aleše Rádla	398
Řeč poslance Petra Gazdika	382	Řeč poslance Rudolfa Chlada	399
Řeč poslance Václava Mencla	383	Usnesení schváleno (č. 1085 – 2. část).	
Řeč poslance Jana Hamáčka	384	Pokračování v projednávání bodu	
38. Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - první čtení		25. Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 594/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč senátorky Soni Paukrtové	385		
Řeč poslance Jeronýma Tejce	386		
Řeč poslance Jana Farského	388		

Řeč poslance Františka Bublana	400
Usnesení schváleno (č. 1086).	
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - první čtení	
Řeč poslance Antonína Sedi	401
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	402
Řeč poslance Zdeňka Bezeckého	402
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	403
Usnesení schváleno (č. 1087).	
35. Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu) /sněmovní tisk 620/ - první čtení	
Řeč ministryně kultury ČR Aleny Hanákové	404
Řeč poslance Václava Mencla	405
Řeč poslankyně Ivany Levé	405
Řeč poslance Petra Skokana	408
Usnesení schváleno (č. 1088).	
71. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Petra Tluchoře	409
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
<i>21. března 2012</i>	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	411
Řeč poslance Petra Tluchoře	412

49. Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	413
Řeč poslance Stanislava Křečka	414
Řeč poslance Jaroslava Škárky	416
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	416
Řeč poslance Jaroslava Vandase	418
Řeč poslance Jana Chvojky	418
Řeč poslance Zdeňka Boháče	419
Řeč poslance Václava Klučky	420
Řeč poslankyně Ivany Řápkové	420
Řeč poslance Stanislava Křečka	421
Řeč poslance Stanislava Polčáka	422
Řeč poslance Stanislava Křečka	423
Usnesení schváleno (č. 1090).	
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - třetí čtení	
Řeč poslance Aleše Rádla	425
Usnesení schváleno (č. 1091).	
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - třetí čtení	
Řeč poslance Milana Urbana	427
Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.	
Řeč poslance Jana Husáka	429
Řeč poslance Jiřího Petru	430
Řeč poslance Jana Husáka	430

Řeč poslance Václava Mencla	432	Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	444
Řeč poslance Jaroslava Krákory	433	Řeč poslance Pavla Suchánka	445
Řeč poslance Jana Husáka	433	Usnesení schváleno (č. 1095).	
Usnesení schváleno (č. 1092).			
Řeč poslance Jeronýma Tejce	435	61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb.,	
Řeč poslance Pavla Kováčika	435	o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony	
Řeč poslance Jiřího Dolejše	435	/sněmovní tisk 536/ - třetí čtení	
Řeč poslance Břetislava Petra	436	Řeč poslance Pavla Suchánka	447
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	436	Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	447
Řeč poslance Pavla Kováčika	436	Usnesení schváleno (č. 1096).	
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	437		
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb.,		55. Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana	
o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon		Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon	
o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další sou-		č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České repub-	
visující zákony /sněmovní tisk 524/ - třetí čtení		liky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk	
Řeč poslance Ladislava Šincla	438	479/ - třetí čtení	
Řeč poslance Jana Čechlovského	440	Řeč poslankyně Lenky Andryšové	448
Usnesení schváleno (č. 1093).		Usnesení schváleno (č. 1097).	
Řeč poslance Borise Šťastného	442		
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopi-		56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb.,	
sech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání		o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,	
na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004		a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení	
Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon		Řeč ministra spravedlnosti ČR Jiřího Pospíšila	449
č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve		Řeč poslankyně Ivany Weberové	450
znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - třetí čtení		Usnesení schváleno (č. 1098).	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	443		
Řeč poslance Radima Fialy	443	57. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vy-	
Usnesení schváleno (č. 1094).		dání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský	
		zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - třetí	
		čtení	
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb.,		Řeč poslance Marka Bendy	451
o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů		Usnesení schváleno (č. 1099).	
(rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk		Řeč poslance Jeronýma Tejce	452
523/ - třetí čtení			

Řeč poslance Petra Tluchoře	453
62. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 446/ - třetí čtení	
Řeč poslance Pavla Svobody	454
Usnesení schváleno (č. 1100).	
Pokračování v projednávání bodu	
71. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Petra Tluchoře	455
Usnesení schváleno (č. 1101).	
73. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie	
Řeč poslance Petra Tluchoře	457
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.	
Pokračování v projednávání bodu	
73. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie	
Řeč poslance Petra Tluchoře	459
Usnesení schváleno (č. 1102).	
50. Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení	

Řeč poslance Davida Šeicha	459
Řeč poslankyně Ivany Weberové	461
Usnesení schváleno (č. 1103).	

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - třetí čtení	
--	--

Řeč poslance Jaroslava Krupky	462
Řeč poslance Jiřího Krátkého	463
Řeč poslance Jaroslava Krupky	463
Usnesení schváleno (č. 1104).	

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - druhé čtení	
--	--

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	465
Řeč poslance Jana Chvojky	466
Řeč poslance Aleše Rádra	467

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Kateřiny Klasnové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
13. března 2012 ve 14.01 hodin
Přítomno: 184 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují 36. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní a sděluji, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny dne 1. března 2012 a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 2. března 2012.

Požádám vás jako obvykle, abyste se nejprve přihlásili vašimi kartami. Ty z vás, kdo budou mít kartu náhradní, prosím, aby mi to oznámili.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli této schůze byl pan poslanec Jiří Petřů a pan poslanec Marek Šnajdr. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud nemá nikdo jiný návrh, zahajují hlasování pořadové číslo 1 a táži se, kdo souhlasí s tím, aby uvedení pánové byli ověřovateli této schůze. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 116, pro 92, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 36. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Petřů a pana poslance Marka Šnajdra.

Nyní k omlouvám. Sděluji vám, že do této chvíle o omluvení z našeho jednání požádali tito poslanci. Jiří Besser – zdravotní důvody, Vlasta Bohdalová – rodinné důvody, Miroslav Grebeníček – zdravotní důvody, Michal Hašek – zdravotní důvody, Aleš Roztočil – rodinné důvody, Ladislav Skopal – zahraniční cesta, Boris Štastný – bez udání důvodu, Milan Šťovíček – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: pro osobní důvody Leoš Heger, zahraniční cesta – Miroslav Kalousek, pracovní důvody – Alexandr Vondra.

To jsou omluvy. Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 36. schůze. Jak jsem již uvedla, byl tento pořad uveden v pozvánce a já bych vás ráda seznámila s návrhy z dnešního ranního grémia.

Ranní grémium Poslanecké sněmovny navrhuje vyhovět žádostem ministrů:

Nejprve ministru financí Miroslavu Kalouskovi, který žádá o pevné zařazení bodů 3, 11, 14 a 18 jako sedmý až desátý bod odpoledního jednání ve středu 14. března.

Dále místopředsedovi vlády a ministru zahraničních věcí Karlu Schwarzenbergovi, který žádá o pevné zařazení bodů 48 a 50 návrhu pořadu na čtvrtek 15. března jako první a druhý bod po písemných interpelacích.

Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba žádá o zařazení nového bodu programu 36. schůze Sněmovny s názvem Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech Poslanecké sněmovny, a to na úterý 13. března jako první bod jednání.

Ministr zdravotnictví Leoš Heger žádá o přeřazení již pevně zařazeného bodu 1, což je sněmovní tisk 460/3, na středu 14. března jako první bod odpoledního jednání.

Dále grémium navrhuje body 5 a 6 návrhu pořadu, sněmovní tisky 351 a 352, zařadit pevně na úterý 20. března za již pevně zařazené body, tedy jako šestý a sedmý bod jednání, a body 7, 15, 58 a 66 návrhu pořadu schůze, sněmovní tisky 428 a 537 ve druhém a třetím čtení, vyřadit z programu 36. schůze.

To jsou návrhy grémia. Nyní se budeme věnovat vašim návrhům. Mám zde několik přihlášek, které se týkají návrhu pořadu schůze. Nejprve má slovo pan poslanec Jiří Paroubek. Po něm je přihlášen poslanec David Rath, dále paní poslankyně Semelová, pan poslanec Husák, pan poslanec Kováčik. Slovo má pan poslanec Jiří Paroubek.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, dovoluji mi požádat o zařazení tří bodů. Pokud jde o ten první z těch mimořádně zařazených bodů na program této schůze, tak tento bod by se jmenoval Informace předsedy vlády Petra Nečase o výhradách Evropské komise k auditu čerpání prostředků z evropských fondů.

Domnívám se, že zařazení tohoto bodu na program této schůze je nutně hned z několika důvodů:

1. Už několik měsíců jsme svědky zvyšující se nervozity okolo stavu čerpání evropských fondů, kdy k nám jako od potenciálních žadatelů, ale anonymně i z jednotlivých úřadů, správců operačních programů a v neposlední řadě i z Evropské komise doléhají varovné zprávy o tom, že čerpání prostředků v České republice je významně ohroženo. Zatím se tento problém omezoval pouze na několik programů, částečně pro podezření z korupce, částečně pro nesplnění formálních podmínek pro čerpání a částečně také bohužel pro totální neschopnost správců programů zajistit správný a efektivní průběh čerpání. Dosud jsme však také vždy z úst pana premiéra slyšeli ujištění, že jeho vláda problémy odstraní a že nedojde k fatálnímu ohrožení systému čerpání evropských fondů. Zdá se však, že došlo k zásadní změně situace. Před několika dny premiér Nečas oznámil, že obdržel závažné informace z Evropské komise, které zpochybňují fatálně celý systém kontroly čerpání evropských fondů.

Otázka tedy zní, jaké tyto informace jsou, odkud tyto informace premiér Nečas čerpá, jak závažné jsou a jaké riziko to skýtá pro státní rozpočet České republiky.

2. Tuto informaci premiéra Nečase, jak již bývá v poslední době ve vládě zvykem, obratem odmítl jeho ministr financí, který prý jinak stojí vždy neochvějně za panem premiérem. Ale k věci. Pokud tuto informaci rezolutně odmítl ministr financí, který popřel jakékoliv problémy, je pro jistotu celého systému nutné tento zásadní rozpor mezi stanovisky obou významných – asi nejvýznamnějších – činitelů vlády vysvětlit a podat s konečnou platností informaci, která bude jasná a nezpochybnitelná. V tomto případě se totiž nejedná o žádné drobné, ale o potenciální riziko ztráty desítek, možná i stovek miliard korun, které by navíc mohly zatížit již tak děravý státní rozpočet.

Z tohoto důvodu vás, vážení kolegové, žádám o zařazení tohoto bodu na program této schůze.

Dámy a pánové, situace na úřadech práce je stále velmi vážná. Přečtu vám výňatky z dopisu občanky, který jsem dostal nejen já. Dopis je z 27. února, tedy poměrně čerstvý, a jak jsem si ověřoval situaci na několika úřadech práce, obávám se, že situace se od té doby za čtrnáct dní nijak dramaticky nemění.

Ta dáma mi píše – cituji: “Jsem rodič dítěte s autismem, dcera Kristýna je sedmiletá dívka s diagnózou atypický autismus středně funkční s přidruženou střední mentální retardací. U dcery řeč naskočila ve čtyřech letech, ale je nefunkční. Nerozumí mluvenému slovu, nerozumí neverbální komunikaci a vyžaduje 24 hodinovou péči a dopomoc při všech běžných úkonech.”

Já bych jenom požádal, paní předsedkyně, já mám, myslím si, dost silný hlas, ale tu vřavu tady téměř nedokážu překřičet. Jestli byste mohla požádat...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím, abyste věnovali pozornost tomu, komu bylo uděleno slovo, jinak ostatní záležitosti žádám, abyste řešili mimo jednací sál.

Poslanec Jiří Paroubek: Pokračuji v té citaci: “Zaměstnání i přes veškeré úsilí nemohu sehnat již více jak rok vzhledem k omezení, která vyplývají z kombinovaného postižení mé dcery. Díky sociální reformě pana Drábka jsem přišla o velkou část příjmů, konkrétně o rodinný příspěvek 4 600 korun a sociální příspěvek na postižené dítě 4 100 korun. Zůstal mi pouze příspěvek na péči prvního stupně, máme podané odvolání, na které čekáme již čtvrtý měsíc, a přírůstek na dítě. Tato reforma nás dostala do tak zoufalé finanční situace, kdy nejsou finanční prostředky na zabezpečení tak základních věcí pro rozvoj dcery, jako je speciální školka a doprava do ní – měsíční náklady cca 5 000 korun –, návštěvy specialistů, za kterými musíme dojíždět několik desítek kilometrů. O zájmových činnostech, které

pomáhají mé dceři alespoň zčásti se zapojit a začlenit do společnosti ani nemluvě. O tuto možnost vzhledem k dané finanční situaci má dcera a řada dalších postižených dětí přišla. Je třeba si uvědomit, že pokud takto postiženým dětem vezmeme možnost speciálního výukového plánu v raném věku, nebudou schopny se později se zapojit do běžného života.

Úřady práce nefungují tak, jak mají, i přesto, že pan Drábek tvrdí opak. Úředníci nemají informace, nevědí, co je potřeba doložit k daným žádostem, což pro mě znamená opakované dojíždění na úřad práce a další finanční náklady a čas. Co se týče dávek hmotné nouze, bylo mi sděleno, že na ni nemám nárok pro nesplnění podmínek, a to i přesto, že Ministerstvo práce vydalo metodický pokyn pro úřad práce o specifických situacích rodin pečujících o dítě se zdravotním postižením. Tento systém je zcela nefunkční. Příspěvek na mobilitu dosud také nemám. Tato situace je v reálném životě naprosto zoufalá.

Další věc, která mě znepokojila a je pro děti s poruchou autistického spektra nezbytná, je možnost žádat o příspěvek na motorové vozidlo. O tento příspěvek mohou žádat jen osoby s vážným tělesným postižením a osoby s inteligenčním kvocientem nižším než 35. Osoby s poruchou autistického spektra z tohoto okruhu vypadly, přitom většinou nejsou schopny cestovat veřejnou hromadnou dopravou z důvodů afektu a úzkosti z cizího prostředí a lidí. Na opravu svého 15 let starého vozidla nemám finance, o nové žádat nemohu a dceru vozím každý den do vzdálené mateřské školy. Tato reforma nás dostala do neřešitelné ekonomické situace.”

A mohl bych pokračovat v dopisu, který, jak věřím, dostala celá řada z vás.

Navrhuji tak jako na začátku předchozí schůze Sněmovny zařadit na jednání Sněmovny jako mimořádný bod Situace na úřadech práce, příčiny této situace a postup při jejím řešení.

Třetí věc, kterou bych rád navrhl, je zařazení nového bodu, a sice Informace ministra školství, mládeže a tělovýchovy Josefa Dobeše o tom, jak hodlá čelit chystaným škrtům v jeho resortu. Z otevřených zdrojů se dozvídáme, že ministr financí plánuje pomocí svých škrtů ušetřit ve státním rozpočtu částku téměř 24 miliard korun. Největší část – téměř 4,5 miliardy, a v následujícím roce dokonce 11 miliard – má připadnout právě na školství. Zajímalo by mě, jak pan ministr Dobeš dostojí svým slibům i slibům své strany, které dali učitelům. Tato vláda rozpočtové odpovědnosti pracuje opravdu koncepčně. V prosinci s velkou pompou nalezna na platy učitelů 4,5 miliardy, aby v březnu prakticky totožnou částku naplánovala odseknot. Rád bych jí připomenul, že mezi jejími prioritami jsou mimo jiné vzdělávání a konkurenceschopnost. Tento přístup je velkým hazardem s trpělivostí učitelů, studentů a de facto celé veřejnosti.

Education International opakovaně konstatuje, že snižování výdajů na

školství je velmi krátkozrakou reakcí na výzvy, které jsou globální hospodářskou krizí předkládány národním ekonomikám. V této době by měly vlády nahlížet na výdaje na vzdělání jako na investice do budoucnosti. Nejlepší odpovědí na krizi je investovat do školství, do výuky dětí a mladých lidí, do rekvalifikací a zvyšování kvalifikace těch, kteří se ocitli bez práce. Necitlivá opatření, jako jsou plošné škrty ve výdajích, mohou snížit rozpočtový deficit v krátkém období, ale nejsou dlouhodobým řešením a mohou ohrozit kvalitu současných veřejných služeb.

Vzhledem k tomu, že ve školství, kde jde většina rozpočtu právě na platy učitelů, nelze škrtnout tak jednoduše jako na mnoha jiných ministerstvech, nabízejí se v podstatě dva scénáře. Buď masivní propuštění, které by podle některých odhadů postihlo až 17 000 pedagogických pracovníků, což je při celkovém počtu 130 000 prakticky každý sedmý, takže je to něco víc než jen jakási decimace, nebo výrazné snížení platů. Možná má ale pan ministr v rukávu jiný geniální nápad, o který se s námi jistě rád podělí. Proto navrhuji zařazení tohoto bodu na pořad.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Paroubek. Nyní místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek, poté bude mít slovo poslanec David Rath. Prosim, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já budu také navrhnout bod – navazuje to na to, co tady řekl pan poslanec Paroubek, ale musím říci, že tak jak on zdůvodnil to své zařazení bodu, tak to není přesné. Protože tady bylo řečeno, že údajně pan premiér Petr Nečas v minulém týdnu nám oznámil něco o svém telefonátu s panem komisařem Hahnem. Tak já bych chtěl sdělit, že pokud vím, tak on nám pan premiér nic neoznámil sám od sebe. Ta informace o telefonátu s komisařem Johannesem Hahnem přišla, protože byl na to dotázán novinářem. Takže to není tak, že by nám vláda tady dávala sama od sebe informace o situaci, která se týká evropských fondů, ale dověděli jsme se to skoro náhodou, protože se někdo dověděl, že se má na to zeptat.

Chtěl bych tady říci, že telefonát evropského komisaře v této věci je věc naprosto neobvyklá a znamená, že buď došlo k nějakému jednotlivému dílčímu velkému mimořádnému problému, anebo je tady problém systémový a celkový. A protože ta situace je tak nedůstojná, že my si musíme ty informace shánět z Bruselu, z Evropské komise, tady nám je nikdo neřekne, tak v této chvíli se rýsuje to, co bylo i naznačeno premiérem, když odpovídal na tu otázku, že se jedná o zásadní systémový problém při čerpání evropských peněz. Tomu také napovídá to, že v pátek do Bruselu odcestovali tři náměstci, kteří – už jak to složení delegace napovídá – se zabývali ne problémem jednoho ministerstva, ale celkově otázkou čerpání

evropských fondů Českou republiku. A dokonce podle těch informací, které se mi podařilo získat, jeden z těch špatných scénářů je, že dojde v poměrně krátké době k celkovému zastavení čerpání evropských peněz v České republice, což je samozřejmě něco, co by mělo naprosto kalamitní, katastrofální dopady do rozpočtu i do života v naší zemi. .

Jen vám připomenu, že třeba v mém Moravskoslezském kraji, když vezmu investice do dopravní infrastruktury, tak desetinásobek toho, co máme z vlastního rozpočtu, máme právě z evropských peněz, tzv. údržba dokonce základních věcí je dneska v našich krajích zásadně spojena s tím, co jsme schopni čerpat. Pokud by došlo k takovému plošnému zastavení, tak ten dopad si ani nedovedu představit. Tohle jsou věci, které mají docela zásadní význam. Jedná se o doslova desítky miliard korun, které nejsou schopni nikde nahradit.

Já pokládám tu situaci, kdy se náhodou dozvídáme o tom, že komisař Hahn telefonuje premiérovi, a dokonce jsem slyšel, že i telefonoval ministru zahraničí – rád bych, kdyby na tyto otázky se tady dostalo odpovědi. My máme velmi kusé informace o tom, co se v této věci děje. Situace je podle mě naprosto skandální. Rozumíte, ve chvíli, kdy se tady počítají peníze, ve chvíli, kdy se mluví o úsporných balíčcích, my nemáme informace o tom, do jaké míry, jak vážně jsou ohroženy desítky miliard korun, se kterými v této chvíli počítáme. A podle všeho, co slyším, tak ta situace je opravdu velmi vážná. Já se obávám, že premiér tomu nevěnuje dostatečnou pozornost a nevěnoval tomu v minulosti. To, že mu volá komisař, je toho důkazem.

Minule jsme ve sněmovně slyšeli pana premiéra, který řekl, že je tady použita hysterie kvůli čerpání evropských peněz. Můžu říci, že od minulé sněmovny se situace stala ještě vážnější. Mně připadá nepochopitelné, že premiér nesleduje to, co se děje, a že místo toho, aby se tomu věnoval, tak jsme svědky přestřelek mezi Ministerstvem financí a premiérem o to, kdo může za to, že se ty problémy objevily.

Já bych byl rád, kdybychom na této sněmovně dostali informaci daleko přesnější, než jsme dostali v minulém týdnu, o tom, co bylo důvodem toho telefonátu, a zároveň jaký byl výsledek cesty oněch náměstků, pana Brauna a Gregora, do Bruselu v pátek minulý týden. Byl bych rád, kdybychom byli informováni o celé šířce vážnosti toho, o čem se v této chvíli jedná. Jestliže se mluví o selhání auditu Ministerstva financí, tak se potvrzuje, že se jedná o systémový problém a že jsou skutečně ohroženy všechny dotace.

Já si dnes nedovedu představit vážnější problém, o kterém bychom my na této sněmovně měli mluvit. Proto jsem přesvědčen, že bychom jako první bod této sněmovny měli zařadit zprávu premiéra Petra Nečase o jednání s představiteli Evropské komise o systémových problémech při čerpání evropských fondů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo poslanec David Rath.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, dovolil bych si navrhnout bod na jednání této schůze Poslanecké sněmovny, a to dnes, tuším, jako třetí bod, a ten by se také týkal evropských fondů a byla by to informace ministra Jankovského k projektu, k jeho ceně a smyslu, který bych pracovním nazval Jankovského modrá plechovka.

Dámy a pánové, na krajský úřad, a nejenom tam, přišel v minulých dnech takový dárek, desítky těchto skutečných plechovek. Musím říci, že nejprve jsem tím byl zaražen, kdo mi posílá takový pěkný dárek. Z modré barvy jsem si říkal, zda ODS. Pak jsem se zadíval na ten nápis, který mě trochu zmátl, protože nejdřív jsem nevěděl, co to je. Když se na to podíváte, hned to člověku není jasné, co to je. Pak jsem to rozluštil, že tam je "Okó NOKu". Tak jsem myslel, že už pan Okamura možná začal svoji prezidentskou kampaň a rozesílá nějaké materiály v rámci toho. Pak jsem chvíli zaváhal, zda mně nějakí přátelé z Japonska neposlali nějakou japonskou pochutinu. Pak jsem se dočetl, že je to bulletin Ministerstva pro místní rozvoj, tak jsem zavrhl tyto varianty a říkal jsem si, dobře, tak mně ministerstvo posílá třeba nějaký dobrý alkohol, abychom to lépe vydrželi.

Nicméně zjistil jsem také, že to nese výsostné znaky Evropské unie a že je to tedy nejspíš hrazeno z evropských peněz. Tak jsem plechovku otevřel. Otevřel jsem plechovku, nevyskočil na mě pan ministr ani jeho duch, ale vzduch. Ta plechovka v sobě obsahuje hlavně velké množství vzduchu. Zkusil jsem ji otočit a vypadlo na mě pár útlých, skutečně velmi útlých papírů, opět vydaných ministerstvem z peněz EU, se sympatickými tvářemi pana ministra a jeho náměstka. Já jsem byl rád, že jsem konečně viděl pana ministra, protože jako mnozí jsem si ho bohužel nevyšiml. Je to samozřejmě moje chyba, on je jinak velmi viditelný a aktivní, ale mně se zhoršuje zrak, tak jsem si ho pravděpodobně ve veřejném prostoru v médiích a ve sněmovně moc nevyšiml. Tady jsem si ho mohl prohlédnout zblízka.

Dále, když se podíváte dovnitř, dočtete se, jak je všechno úžasné, skvělé, jak se všechno implementuje a daří, nicméně nic moc konkrétního se tam nedozvíte. Pak se tam ještě dozvíte, že byla jakási soutěž "Vyfoť projekt", tu radši komentovat vůbec nebudu. A pak, kdybychom chtěli třeba z krajského úřadu posílat někomu pohlednice, prosím, dokonce takové zvláštní dvojzobrné, protože jak to naklopíte, objevují se tam různé barvy. Kdo by to chtěl přečíst, tak bohužel zapomněli přibalit lupu, protože já už to nepřečtu a bez lupy je to prakticky neviditelné, ale je to takové hezké, chvíli zelené, chvíli modré, podle toho, jak s tím nakláníte. Jistě věc, která není vůbec laciná.

Já jsem to dostal před svou cestou do Bruselu, kde jsem chtěl šéfovi direktoriátu vysvětlit, proč si myslím, že ROPY, tedy evropské fondy na krajích, mají zůstat i po roce 2014 a v čem jsou důležité, a musím říci, že tohle jsem tam přibalil, abych ukázal, za jaké projekty utrácí evropské peníze naše vláda, resp. v tomto případě Ministerstvo pro místní rozvoj.

A já se tedy musím v této souvislosti trochu ptát, zda je to naivita, hloupost, anebo někomu někde zbyly tyto jinak velmi užitečné plechovky, které můžete třeba doma použít např. na hřebíky či na něco podobného, takže někomu zbyly ve skladu, našel si příslušného ministra a příslušné ministerstvo, které mu to velmi bohatě zaplatilo. Předpokládám, že z toho vůbec nikdo nic neměl, protože přece nikdo by nepovažoval současné protikorupční ministry za něčeho schopné, zvláště pak že by z nějaké takové hlouposti mohli mít nějaký osobní prospěch. Jistě panu ministrovi jde jenom o reklamu, která je v tomto případě skutečně užitečná.

Čili dámy a pánové, já si myslím, že by bylo velmi dobré, kdyby Sněmovna slyšela, kolik za to ministerstvo utratilo a proč za takovýto projekt vyhazuje Ministerstvo pro místní rozvoj veřejné prostředky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím paní poslankyni Martu Semelovou.

Poslankyně Marta Semelová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Navrhuji zařadit na program jednání této schůze bod stanovisko předsedy vlády Petra Nečase k situaci v oblasti vysokých škol a ke krokům ministra školství Josefa Dobeše. Důvody jsou, myslím, jasné.

Nedávno jsme byli svědky Týdne neklidu, který zorganizovali studenti a učitelé vysokých škol. Týden neklidu však ve skutečnosti netrval pouhých sedm dní. Neklid a nejistota panují již dlouhou dobu a netýkají se pouze školství vysokého, ale také regionálního a vědy. V tuto chvíli bych se však chtěla omezit na to, co se děje v posledních dnech.

Jedná se za prvé o návrhy na změny ve vysokém školství, které jsou nedostatečně prodiskutovány s odborníky, resp. řada závažných připomínek expertů není brána v úvahu, takže výsledkem je paskvil, který oprávněně zvedl z poslucháren studenty i jejich učitele.

Za druhé, nelze přejít bez povšimnutí nezodpovědný a neomluvitelný zásah ministra školství do rozhodování Akreditační komise, která po opakujících se upozorněních na závažné pochybení plzeňské Právnické fakulty rozhodla o odejmutí akreditace této škole.

Co se týká prvního bodu, který jsem zmínila: Podle mého názoru není možné, aby Poslanecká sněmovna donekonečna ignorovala problémy, které stále víc zasahují oblast vysokého školství a na něž upozorňuje i akademická obec, a to v souvislosti s nekompetentními kroky ministra Dobeše.

Tisíce vysokoškoláků vyšly v posledních dnech do ulic, protože nevidí jinou možnost, jak upozornit veřejnost na to, že pokud projdou návrhy týkající se reformy vysokého školství, bude to mít nedozírné následky pro celou Českou republiku do budoucna. V souvislosti s těmito návrhy mají být omezeny akademické svobody vysokých škol ve prospěch politiků současné koalice spjatých se zájmy nejrůznějších podnikatelů. Má se zavést školné, ať už ho ministr Dobeš označuje jako zápisné, půjčku nebo jakkoliv jinak. Prostě jde o to, že u uchazeče nebude rozhodovat zájem o obor a to, co má v hlavě, ale obsah peněženky. Ministerstvo školství tak způsobí, že přijdeme o řadu talentovaných lidí, které odradí vidina zadlužení se v době, kdy si mají založit rodinu, zajistit byt a jeho vybavení. Ze všech posledních návrhů ministerstva je tak zřejmé, že namísto odbornosti a zájmu o co nejvyšší úroveň a dostupnost vzdělanosti a s tím související konkurenceschopnost České republiky stále víc převládá na Ministerstvu školství chaos a amatérismus.

K druhému bodu, který se týká plzeňské Právnické fakulty. Je šokující, že ministr školství nerespektuje zákony a rozhodnutí Akreditační komise a chová se jako nezodpovědný kluk, který ignoruje uznávané odborníky, již mají střežit kvalitu vzdělání na vysokých školách. Pokud si pan ministr Dobeš myslí, že jeho znalosti a schopnosti převyšují zkušenost lidí v orgánech Akreditační komise v takové míře, že nemusí respektovat jejich rozhodnutí, je to opravdu na pováženou.

Zajímalo by mě, na základě čeho rozhodl v rozporu právě s touto komisí, která shledala závažné, dlouhodobě neřešené problémy, o prodloužení akreditace o další čtyři roky. Kdo bude zodpovědný za úroveň vzdělání budoucích právníků na této škole? Je všeobecně známo, kdo a za jakých okolností zde dostával vysokoškolské diplomy, je známé i to, jak rychle někteří studenti, současní významní politici, dokázali na plzeňských právech vystudovat. V této souvislosti chci sdělit, že se v žádném případě nechci dotknout poctivě studujících vysokoškoláků této fakulty a jejich učitelů. Bohužel, současní studenti odnášejí chyby jiných, kteří na opakovanou pozornost Akreditační komise nereflaktovali, či dokonce, jak se zdá, problémy zametali pod koberec. Zajímalo by mě, co bude dál. Bude se to vše opakovat i v případě jiných vysokých škol, pokud jim Akreditační komise neudělí akreditaci?

Myslím, že současná situace vysokoškolského vzdělání je natolik závažná, že je nutné, abychom se jí zabývali v rámci jednání Poslanecké sněmovny. Proto navrhuji zařadit tento bod na jednání této schůze Poslanecké sněmovny, a to na pátek 16. března jako první bod jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Husáka.

Poslanec Jan Husák: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády. Přicházím s návrhem na změnu zařazení bodu číslo 4, sněmovní tisk 535. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 29 o poštovních službách a o změně některých dalších zákonů. Chci tento bod zařadit jako první po pevně zařazených na pátek tento týden, a to z důvodu, abychom umožnili výboru pro veřejnou správu dokončit jednání jejich výboru, které bylo přerušeno. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Pavla Kováčka.

Poslanec Pavel Kováček: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, vážený fragmente vlády, přeji vám hezký dobrý den.

Když jsme, kolegyně a kolegové, už od počátku existence České republiky, nebo, chcete-li, ještě dříve, od prvních popřevratových dnů, týdnů a měsíců upozorňovali, že Česká republika, potažmo dříve Československá republika, chce-li obstát v nových podmínkách, musí si především zachovat zdravou míru soběstačnosti ve výrobě potravin, byli jsme bráni jako něco folklórního. Jako něco, nad čím se mávne rukou. Byli jsme bráni jako obtížný hmyz, který ve své zapšklosti chce bránit svobodnému trhu a rozvoji svobodného podnikání navzdory hranicím. Přesto jsme, a to opakovaně, volali po vypracování jakési koncepce agrární a potravinářské politiky, která by pro naše zemědělce, ale také pro naše zpracovatele, ale také pro naše spotřebitele znamenala, že se budou moci orientovat ve stanovení svých priorit, ať už to byly výrobní, ať už to byly zpracovatelské, koneckonců i svých spotřebitelských směřování. Opět jsme byli zpochybňováni, opět jsme byli zesměšňováni s poukazem na to, že svobodný trh vyřeší vše, že se nemůže stát v nové svobodné společnosti, aby byl něčeho nedostatek nebo aby snad, nedej pánbůh, nekontrolovaně rostly ceny.

Chce se mi říci bohužel, měli jsme pravdu. Bohužel říkám pozdě, protože mezitím Česká republika ztratila soběstačnost s výjimkou několika málo drobností snad úplně ve všem. Vzpomeňme na doby, kdy jsme byli cukrovarnickou velmocí. Ostatně, první kostka cukru na evropském kontinentu byla vyrobena v Dačicích. Vzpomeňme na doby, kdy jsme byli naprosto soběstační ve výrobě mléka a mléčných výrobků. Vzpomeňme doby, kdy jsme nepotřebovali dovážet brambory, kdy jsme nepotřebovali dovážet vepřové ani hovězí maso, vzpomeňme doby, kdy to byli čeští, moravští a slezští zemědělci a potravináři, kteří určovali přinejmenším ve středoevropském regionu kvalitativní i cenové parametry. Vzpomeňme doby, kdy jsme byli skutečnou zemědělskou a potravinářskou velmocí. To se, vím, nedá vrátit, když převážnou většinu, nadpoloviční většinu spotřeby

vepřového masa musíme dovážet, když uplynulé dny a týdny ukázaly, že svobodný trh není schopen vyřešit takovou maličkost, jako je obyčejné slepičí vejce. Když ceny cukru, pravda, kolísavé, ale přece jenom vysoko převyšují i ta černá očekávání, která se nesla českým prostorem při diskusi o cukerných kvótách.

Rád bych v této souvislosti poznamenal, že je sice pozdě na to, aby se teď hned rychle a okamžitě věci vrátily do nějakého přiměřeného normálu, kde by český spotřebitel nebyl ohrožován nekontrolovatelnými cenovými růstovými skoky, kde by český spotřebitel nebyl ohrožován ale také třeba i na zdraví a na životě, když už by to ohrožení na peněžence třeba i unesl.

Ano, mluvím i o situaci, kdy zejména z posledních měsíců přicházejí z kontrolních orgánů, kontrolních institucí, které mají mimo jiné za svoji agendu i dohled nad kvalitou a nad zdravotní nezávadností potravin, velmi znepokojivé zprávy. Jaksi se vypařilo to svaté nadšení o všemocném trhu a poctivých obchodnících, které jenom ten trh přinutí, aby nabízeli jenom kvalitu a aby nešidili svoje zákazníky. Místo toho, aby docházelo k ocenění práce kontrolních institucí, tak je tady teď velmi silná úvaha, zazněla z ideové konference ODS, že institucí je příliš mnoho a že by se měly pozrušovat a poslouchat, aniž by byl brán ohled na to, jakou mají ještě další agendu.

A tak si myslím, že je právě teď, v této situaci, v tomto okamžiku, ta správná chvíle na to, aby nám vláda prostřednictvím pana ministra zemědělství Bendla sdělila, jaké jsou úmysly vlády v dalších týdnech a měsících při řešení situace na trhu potravin, a proto navrhuji zařazení nového bodu této schůze Poslanecké sněmovny, který by se jmenoval Informace ministra zemědělství o situaci na trhu potravinářskými výrobky a jejich řešení. Děkuji. Pardon, navrhuji jako první bod zítra odpoledne. (V sále je obrovský hluk!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Bohuslava Sobotku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, těch témat je skutečně mnoho, která by stála za to, aby se diskutovala na této schůzi Poslanecké sněmovny. Obávám se, že poté, až se bude hlasovat o schválení programu schůze, tak je otázka, kolik z nich obstojí testem hlasování vládní většiny, nicméně já cítím povinnost tady zvednout dvě věci, které jsou natolik závažné, že není možné, abychom o nich při příležitosti zahájení schůze Poslanecké sněmovny mlčeli. Mrzí mě, že tady vláda není zastoupena příliš početně, nicméně viděl jsem tady ještě před chvílí alespoň pana ministra práce a sociálních věcí pana Drábka.

První bod, který bych rád navrhl do programu schůze, by se týkal po-

divného hospodaření Ministerstva práce a sociálních věcí. Rád bych tedy požádal, abychom zařadili nový bod na program schůze Poslanecké sněmovny, a to dnes po pevně zařazených bodech, s názvem Podivné hospodaření Ministerstva práce a sociálních věcí.

Vláda Petra Nečase o sobě ráda tvrdí, že je vládou boje proti korupci, přitom tato vláda má ve svých řadách ministra práce a sociálních věcí Drábka, který vyřešil pořízení nového softwaru pro Ministerstvo práce a sociálních věcí, konkrétně pro úřady práce, bez výběrového řízení. Tato vláda strávila hodně času tím, že mluvila o novém zákonu o zadávání veřejných zakázek, o tom, že je potřeba snížit limit pro zadávání veřejných zakázek. Během roku 2011 to zvládl ministr práce a sociálních věcí bez jakéhokoliv limitu, a dokonce bez jakékoliv veřejné zakázky. A tady nemluvíme o nějakých milionech korun, pro které je v tuto chvíli obviněn náměstek ministra zdravotnictví pan Vít, jinak hlavní hygienik České republiky. Tady mluvíme o zakázkách a dlouhodobých kontraktech na dodávku softwaru pro úřady práce, a to v řádech stovek milionů korun.

Jenom podle údajů Mladé fronty Dnes se za nový software na Ministerstvu práce v roce 2011 utratilo 349 mil. korun. A tytéž noviny dokonce napsaly, že kolabující systém Úřadu práce, ten nový software, který není kvalitní, bude stát více než ten starý, což je docela zajímavé tvrzení, které když si porovná s dnešním prohlášením ministra práce na jeho dnešní tiskové konferenci, že nový systém ušetří, tak je to úplně něco jiného.

Zajímavé je, že tuto velkou zakázku v řádu set milionů korun získaly čtyři soukromé firmy, a to prostřednictvím firmy Fujitsu, která má rámcovou smlouvu s Ministerstvem vnitra. Když jsme se pana ministra Drábka ptali i tady v Poslanecké sněmovně a když se pana ministra Drábka ptali novináři a ptali se ho všichni ostatní, jak je možné, že na nového dodavatele softwaru nebylo vypsáno žádné výběrové řízení, tak se pan ministr Drábek odvolal na rámcovou smlouvu, která byla uzavřena v době Topolánkovy vlády mezi Ministerstvem vnitra a firmou Fujitsu a firmou Microsoft, s tím, že tato rámcová smlouva pokrývá jakékoliv další inovace softwaru ve státní správě, a že tedy Ministerstvo práce s odvoláním na smlouvu z roku 2008 už vlastně nemusí dělat žádná nová výběrová řízení a že všechno zařídí firma Fujitsu. Firma Fujitsu si našla čtyři nové dodavatele pro software pro úřady práce, ale našla si je bez jakéhokoliv výběrového řízení, to znamená, že tady nikdo neposuzoval ani cenové nabídky, nikdo neposuzoval ani kvalitu, prostě se našly čtyři společnosti, které dodaly software pro úřady práce, a skončilo to fiaskem. Skončilo to několikaměsíční krizí, kterou řešili zaměstnanci úřadů práce za cenu přesčasů, za cenu práce o víkendech, za cenu nočních směn, a stejně systém kolaboval a dodnes má velké problémy.

Asi by to bylo všechno v pořádku, kdyby všichni podezřelí vypovídali

stejně, ale tento týden zřejmě neudržel nervy na uzdě bývalý ministr vnitra Langer, který se vyjádřil na svém facebooku způsobem, který úplně zpochybňuje to, co nám tady ministr Drábek povídal. Já bych teď nevystupoval, nechtěl bych zařadit nový bod, kdyby tady nebyl zcela zjevný rozpor v tom, co říká bývalý ministr vnitra Langer, který byl odpovědný za uzavření rámcové smlouvy, a tím, co říká dnešní ministr práce a sociálních věcí Drábek, který tuto smlouvu aplikuje tak, že už se obejde bez jakýchkoliv využití zákona o zadávání veřejných zakázek.

Ministr vnitra Langer se vyjádřil na svém facebookovém profilu podle serveru aktuálně.cz následujícím způsobem. Cituji bývalého ministra vnitra Langer. "To si pan Drábek dělá legraci. To, co s ní provedlo jeho ministerstvo," rozumějte s rámcovou smlouvou, "je stejné jako na rámcovou smlouvu na nákup kalkulaček koupit raketoplán a několik družic k tomu," uvedl exministr Langer na svém facebookovém profilu. Na dotaz deníku aktuálně.cz potvrdil, že si za svým názorem stojí: "Nechce se mi k tomu říkat víc. Ostatně soudím, že to stačí," dodává bývalý ministr vnitra Langer. Čili to je zcela evidentně odlišná interpretace ze strany ministra, který stál u toho, když se v roce 2008 uzavírala rámcová smlouva.

A já si myslím, že pan ministr Drábek dluží této Poslanecké sněmovně vysvětlení, jak to tedy vlastně je. Já si myslím, že tento rozpor je velmi vážná indicie toho, že tady opravdu něco není v pořádku. Buď ministr vnitra Langer, bývalý ministr vnitra, neví, jakou smlouvu s vědomím Topolánkovy vlády připravil a co všechno na jejím základě do budoucna umožnil, anebo ministr Drábek tady hájí opravdu velký podvod, který spočívá v připraveném obcházení zákona o zadávání veřejných zakázek. A já myslím, že je velmi důležité, abychom to věděli také proto, aby bylo zřejmé, kde vlastně byly ony příčiny kolapsu softwaru na úřadech práce, protože možná se ta chyba nestala jenom díky tomu, že ministr tuto reformu uspěchal, že schválil nerealistický harmonogram přechodu na nové systémy, ale možná je problém také v tom, že tady byly vybrány firmy, které nemusely projít soutěží, to znamená, že nikdo neposuzoval jejich kvalitu, neporovnaly se vlastně ani cenové nabídky a byly vybrány na základě jakési úvahy, o které nikdo neví, jaká vlastně byla. To znamená, že se tady provedl absolutní outsourcing výběrového řízení a dopadlo to špatně.

A já si myslím, že tady jsou jenom dvě východiska: Buď pan ministr Drábek před touto Poslaneckou sněmovnou, před Úřadem na ochranu hospodářské soutěže obhájí postup Ministerstva práce, a pak se ale musí změnit ta rámcová smlouva z roku 2008, protože by to znamenalo, pokud bude platit, že všichni další ministři mohou postupovat stejně jako ministr Drábek a už nikdy žádné výběrové řízení na dodávky informačních technologií do státní správy neproběhne, anebo je to obráceně, ministerstvo pana Drábka si rámcovou smlouvu vyložilo špatně, bude muset tuto chybu

napravit, ale pak by za to měl nést ministr Drábek a jeho spolupracovníci odpovědnost. Myslím si, že je důležité, aby v této věci bylo jasno, aby se k této záležitosti ministr Drábek jasně vyjádřil, protože buď neříká pravdu ministr Langer, aneb lže této Poslanecké sněmovně současný ministr práce a sociálních věcí Drábek.

A ještě k tomu možná poslední dodatek, který je také zajímavý. Dnešní Lidové noviny přináší opět přehled těch nepřiměřených, já bych řekl královských, někdo by možná použil jiné pojmy, odměn, které se rozdělovaly v loňském roce na některých koaličních ministerstvech. Pan ministr Drábek patří mezi ty štědré ministry a já jsem si přečetl, že jakýsi náměstek číslo jedna na Ministerstvu práce dostal roční odměnu, která činila 1 015 000 Kč, což je něco přes 80 tis. Kč měsíčně, ale ne tarifního platu, ale čistě jenom odměny. To znamená, jeden z náměstků na Ministerstvu práce dostal odměnu přes jeden milion korun za rok 2011. A mě by skutečně zajímalo, který náměstek to byl, jestli to byl opravdu náměstek, který stál v čele projektu transformace úřadů práce, jestli to tak je. A já myslím, že je důležité, abychom to také věděli – protože dokážete si představit větší paradox? Dokážete si představit větší výsměch těm osmi tisícům zaměstnanců úřadů práce? Dokážete si představit větší pohrdání realitou, která se stala, než to, že náměstek, který stál v čele celého projektu, dostane největší odměnu, dostane milion za rok? To přece není možné nechat takové podezření a nechat viset takovou pochybnost ve vzduchu!

Proto bych rád požádal o to, aby tento bod byl zařazen, aby pan ministr Drábek mohl vystoupit, aby se vyjádřil k výroku bývalého ministra Langer a aby nám také řekl, jestli skutečně po všech skandálech a ostudách, které byly spojeny s transformací systému výplaty dávek na úřady práce, s tím sjednocením, tak jestli skutečně ten milion korun odměny si z ministerstva odnesl náměstek, který stál v čele celého tohoto projektu, a jestli náhodou by pan náměstek tuto odměnu případně neměl vrátit po tom, co jsme první tři měsíce v roce viděli. Já si myslím, že by to bylo na místě, a určitě pan ministr Drábek by se k tomu měl tady jednoznačným způsobem před Poslaneckou sněmovnou postavit. Tolik tedy bod číslo jedna, který bych chtěl navrhnout a požádat o to, aby byl na program schůze Poslanecké sněmovny schválen. A já si myslím, že to skutečně je na místě, abychom o tom mluvili.

Druhá věc, kterou bych chtěl zmínit a požádat o její zařazení, by byla informace předsedy vlády Petra Nečase o pokračování důchodové reformy. Požádal bych o to, aby tento bod byl zařazen dnes po pevně zařazených bodech, a myslím si, že to je na místě. Tady se totiž v uplynulých několika týdnech objevila celá řada nových skutečností, které se týkají důchodového systému a jeho dalšího vývoje v naší zemi. Jsem

přesvědčen, že se tady začala rozehrávat velmi ošklivá hra s českými důchodci a že není možné něco takového připustit, aniž bychom o tom debatovali tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Chci připomenout, že v loňském roce sem přišla vláda dvakrát – dvakrát sem přišla a tvrdila, že dělá důchodovou reformu. Poprvé sem přišla s tzv. malou důchodovou reformou, když reagovala na rozhodnutí Ústavního soudu, který se vyjádřil v tom smyslu, že je nutno více diferencovat přiznávané důchody s ohledem na výši příspěvku, který poskytovali pojištěnci do průběžného systému. Tehdy vláda navrhla diferenciaci důchodů s tím, že o něco snížila parametry nově vyměřovaných důchodů. A když jsme tuto věc jako sociální demokraté kritizovali, když jsme kritizovali skutečnost, že nové důchody budou o něco nižší, tak vystoupil ministr Drábek a ujistil veřejnost, že to, že důchody budou o něco nižší, nic neznamená, protože v dalších letech se ta věc stejně smaže v rámci valorizace penzí. To byl argument, který u malé důchodové reformy ministr práce a sociálních věcí použil. Říkal: Vy, sociální demokraté, nemáte pravdu, když nás kritizujete. Ano, důchody budou menší, ty, které nově vyměříme, ale vlastně se to ani nepozná, protože každý rok se valorizují důchody a ty nižší důchody se také budou valorizovat a během několika let valorizace důchodů toto smaže. A dokonce 30. září 2011 se pan ministr Drábek nechal možná vyprovokovat, možná motivovat k výroku, který je velmi zajímavý zejména v kontextu toho, co se děje dnes. 30. září loňského roku pan ministr Drábek řekl: “Průměrný důchod tedy sice bude klesat o zhruba 60 korun ročně kvůli zavedeným změnám, ale zároveň bude valorizován o přibližně 360 korun ročně.” To znamená, ještě na konci září loňského roku mluvil ministr Drábek o valorizaci 360 korun ročně jako o něčem, co smaže negativní dopady malé důchodové reformy.

Pak přišla druhá fáze, přišla tzv. velká důchodová reforma, zavedení druhého pilíře. A když sociální demokraté kritizovali fakt, že zavedení druhého pilíře zaplatí ve vyšší DPH také důchodci, protože DPH se zvedne a to samozřejmě zatíží potraviny a léky, takže to zatíží i důchodce, tak když jsme to kritizovali, že vlastně důchodovou reformu, ten druhý pilíř pro nejvyšší příjmové kategorie, budou platit důchodci, tak nás ministr Drábek uklidnil a celá vláda nás uklidňovala, že to přece nevedí, protože vyšší DPH se bude důchodcům kompenzovat v rámci valorizace důchodů. To bylo tvrzení, které tady bylo loni. Když jsme tady dělali obstrukci proti vládní důchodové reformě, tak jste nám tady neustále dokola vyprávěli, že druhý pilíř a vyšší DPH a vyšší ceny na potraviny a léky se přece zkompenzují v rámci valorizace důchodů. Čili to byla druhá etapa důchodové reformy. U obou etap jste slibovali valorizace důchodů.

Teď přichází třetí etapa důchodové reformy, o které jste ale nikde ne-

mluvili, kterou jste nikde neodůvodňovali, a mluvíte o tom, že se schéma valorizace důchodů změní. To znamená, už neslibujete valorizaci 360 korun ročně, jako to udělal pan Drábek v září loňského roku, ale mluvíte o tom, že by důchody neměly kopírovat vývoj reálných mezd, že by už ani neměly kopírovat vývoj inflace, a že by dokonce měly zohledňovat, kolik se vybere na sociálním pojištění, jako by současní důchodci mohli za to, kolik se vybere a nevybere na sociálním pojištění. Vždyť přece tady se provádějí parametrické změny právě proto, aby se finanční prostředky na průběžné důchody v každém roce zajistily.

Takže tato vláda teď v rozporu se vším, co říkala celý loňský rok, když prováděla první a druhou důchodovou reformu, začala dělat třetí důchodovou reformu, která má zničit schéma valorizace penzí. Schéma valorizace penzí tady funguje zhruba deset let. Schéma valorizace penzí zajistilo, aby se dramaticky dále nepropadala životní úroveň českých penzistů.

V situaci, kdy inflace roste, kdy dramaticky zdražují nejenom léky, ale dramaticky zdražují potraviny, se zde objevuje návrh na rozval systému valorizace penzí. To je prostě obrovský výsměch, zpochybňuje to všechno, co říkala vláda loni, usvědčuje to nejen ministra Drábka, ale i další ministry ze lži. Prostě takzvaná důchodová reforma byla postavena na lži slibu valorizací, které se v tuto chvíli likvidují. To je obrovské riziko pro velkou část české společnosti, pro důchodce, kteří jsou závislí na důchodu jako v zásadě svém jediném příjmu.

Já bych rád požádal o to, aby bod Informace o pokračování důchodové reformy byl zařazen na program schůze Poslanecké sněmovny, protože my máme jako sociální demokraté obavu, že se všechno zase upeče někde v kuloárech, ve skupině koaličních předáků, mezi několika ministry, pak se ty věci oznámí společnosti a válcovací metodou se to protlačí Sněmovnou a Senátem. Ale takto přece postupovat nelze.

Na důchodcích je závislých skoro dva a tři čtvrtě milionu občanů České republiky. Mám na mysli starobní důchodce a invalidní důchodce. Tito lidé vám visí na rtech. Tito lidé dnes velmi pečlivě sledují, co se vlastně odehrává v diskusi kolem valorizace penzí, protože jim jde totiž velmi často o život. Jim musí důchody vystačit na zvýšené nájemné, jim musí důchody vystačit na rostoucí doplatky na léky. Důchody jim musí vystačit na potraviny, které dramaticky zdražují v důsledku růstu daně z přidané hodnoty. Prostě žádný důchodce se nechce ocitnout kvůli vám na ulici, žádný důchodce se nechce ocitnout ve spárech exekutorů. A vy v tuto chvíli těmto lidem nejste schopni říci, jaká bude jejich budoucnost, ačkoliv oni spoléhali na to, že je tady valorizační schéma, které se vyrovná se všemi možnými otřesy. A to je ze strany vlády cynické, je to ošklivá hra s českými důchodci. A já si myslím, že je potřeba, abyste dali karty na stůl, abyste

řekli v této Poslanecké sněmovně, co se s důchody v příštích letech bude odehrávat.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím pana poslance Adama Rykalu.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si předložit návrh na zařazení nového bodu programu, a to jako druhého bodu v pátek 16. března. Byl by to bod Informace ministra financí Miroslava Kalouska o tvrdých škrtech a úsporách.

Pan ministr Kalousek před dvěma týdny vyhlásil a šokoval českou veřejnost, a dokonce i své koaliční partnery, svými nápady na další zvyšování DPH, tedy snahu získat peníze do rozpočtu zdražováním. Dokonce přišel pan ministr Kalousek i s nápadem zmrazit na příští tři roky důchody a zrušit porodné. Pod tlakem koaličních partnerů pan Kalousek trochu polevuje, nicméně lidem se vaše plány nelíbí.

Uvědomujete si vůbec, pane ministře Kalousku, že v Čechách žijí lidé, kteří mají platy na úrovni 8 až 10 tis. korun, nebo žijete ve svém světě a nemáte ani ponětí, jak se žije lidem s tímto příjmem? A to nejsou, pane ministře, lidé, kteří by žili ze sociálních dávek. To jsou lidé, kteří poctivě pracují a nosí tuto výplatu domů, musí z ní zaplatit nájem, musí živit své rodiny.

Pane ministře Kalousku, máme v Česku důchodce. Důchodci musí po zaplacení nájmu vyžít se 3 až 4 tis. Kč měsíčně. Zbývá jim sotva na jídlo a někteří důchodci si už raději ani nevybírají léky v lékárně, protože prostě na to nemají. Toto všechno zažívají lidé za pravicových vlád v této zemi. A přesto těm lidem chcete ještě více zakroutit krkem, zvýšit DPH, nezvyšovat důchody.

Prosím, pane ministře Kalousku, abyste předstoupil před tuto Sněmovnu a vysvětlil nám všem, proč chcete snižovat životní úroveň pocitových lidí, ať už zaměstnanců, nebo důchodců, kteří celý život pracovali pro tuto zemi. Na co je potřeba vytáhnout lidem peníze z kapes? Je potřeba zaplatit církevní restituce, nebo je potřeba nějakým způsobem zaplatit důchodovou reformu a špatně jste si to spočítal? Vy tvrdíte, že je potřeba snížit deficity státních rozpočtů. Tak proč tedy máme stále deficitní rozpočty, když už jste předvedl jedno zvýšení DPH, druhé zvýšení DPH a chystáte třetí zvýšení DPH.

Já vám děkuji, pane ministře, že se aspoň pokusíte vysvětlit lidem, o co se snažíte, protože lidé jsou šokováni a zaslouží si vědět, co na ně zase chystáte. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Romana Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji si požádat o zařazení nového bodu Informace ministra zemědělství k situaci na Pozemkovém fondu.

Média přinesla v uplynulých dnech několik informací o podivném hospodaření na Pozemkovém fondu, které vzbuzují určité pochybnosti, zda si pan ředitel Pozemkového fondu Radim Zíka, jinak také významný člen ODS, neudělal z instituce, kterou řídí, jakýsi zdroj pro financování potřeb svých kamarádů a spolustraníků z ODS. Dovoluji si zmínit jen několik případů, které jsou medializovány.

Pozemkový fond si údajně pronajal od firmy přítele ředitele Pozemkového fondu pana Aloise Hadamczika kancelářské prostory v Ostravě za 6,6 mil. Kč na dva roky, přičemž se do nich stěhoval z kanceláří, za které platil zhruba polovinu. Dle médií pan ředitel Zíka také uzavřel smlouvu na ekonomické poradenství na 270 tis. korun s dvaadvacetiletou přítelkyní pana Hadamčíka, absolventkou střední školy, a také s její matkou, a to na 84 500 Kč. Přitom nikdo z Pozemkového fondu není schopen nebo ochoten sdělit, co za tyto peníze obě dámy pro Pozemkový fond udělaly.

Dodávám, že jako poradce na Pozemkovém fondu působí také známý pana ředitele z ODS, exprimátor liberecké ODS pan Kittner, ten má smlouvu na 420 tis. Kč, nebo pan Židek, který má smlouvu na 480 tis. Kč.

Co se týče hospodaření s pozemky, jsou zmiňovány případy, kdy vysoký úředník Pozemkového fondu prodal desítky hektarů státních luk svému otci nebo kdy fond vyměnil lukrativní parcely mezi sjezdovkami a penziony v Jizerských horách za levná pole na Vysočině. Fond také vypsal zakázky na právní služby za 140 mil. Kč. Tak bych mohl pokračovat.

Dodávám, že pan ředitel Zíka na otázky novinářů k těmto případům vůbec nereaguje, a právě proto žádám zde na půdě Parlamentu pana ministra zemědělství, aby nám sdělil svůj názor k situaci na Pozemkovém fondu. Domnívám se, že poslanci mají na tyto informace právo. Tento bod navrhuji zařadit dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Pavla Béma.

Poslanec Pavel Bém: Hezké odpoledne. Děkuji, paní předsedkyně. Já bych si dovolil navrhnout, prosím pěkně, vyřazení sněmovního tisku pod bodem 31. Je to sněmovní tisk číslo 590. Jedná se o iniciativní návrh poslanců Miroslavy Němcové, Pavla Béma, Milady Emmerové, Zuzky

Bebarové-Rujbrové, Jiřího Skalického, Radka Johna, Jiřího Štětiny, Jiřího Koskuby a Michala Janka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 378 o léčivech, zákon č. 167 o návykových látkách a změně některých dalších zákonů, zákon č. 634 o správních poplatcích a zákon č. 2 o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky. Zjednodušeně řečeno, jedná se o návrh zákona na léčebné využití konopí.

Tento návrh, který jsme předpokládali, že bude moci být projednán konsenzuálně na této schůzi Sněmovny, si dovoluji s odkazem na probíhající jednání mezi poslaneckou iniciativou a Ministerstvem zdravotnictví navrhnout, nebo budu si dovolovat navrhnout, aby byl zařazen na projednání na dubnové schůzi Parlamentu.

Čili žádám a navrhuji stažení sněmovního tisku číslo 590 – je to bod 31 z pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím pana poslance Vojtěcha Filipa.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Hezké odpoledne, paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové.

Já se přidám pravděpodobně k řadě těch, kteří navrhuji, aby Poslanecká sněmovna projednala otázku čerpání evropských fondů pro Českou republiku. Můj důvod a návrh je trochu odlišný od těch, které jsem poslouchal od zahájení schůze.

Navrhuji, aby tento bod byl projednán způsobem tak, aby k němu mohla zaujmout stanovisko vláda České republiky, a odůvodnění je prosté. Jsem přesvědčen, že vláda zná výsledek jednání mezi Evropským účetním dvorem a Evropskou komisí, potažmo tedy i Českou republikou o těchto záležitostech, to znamená důvody, pro které nejsou některé fondy pro Českou republiku k čerpání, a to jak z důvodu vadnosti toho samotného projektu, který byl pro proplacení prezentován z jednotlivých ministerstev, ale zejména proto, že v průběhu kontroly Evropského účetního dvora při čerpání evropských fondů došlo ke zjištění, která vedou Evropskou komisí k závěru, že Česká republika nemá vytvořeny důkladné kontrolní mechanismy pro to, řekl bych, čerpání, které je v souladu se zákonem.

V tomto ohledu tedy bych byl rád, aby pan předseda vlády předložil Poslanecké sněmovně návrh postupu České republiky, který zajistí čerpání evropských fondů v letech 2012–2013, a případně navrhne změnu střednědobého výhledu rozpočtového hospodaření České republiky. Střednědobý výhled Poslanecká sněmovna schválila jako jeden ze základních dokumentů rozpočtového hospodaření České republiky v letošním roce, v příštím roce a v roce 2014. V tomto ohledu tedy případný dopad nečerpání má samozřejmě výrazné konsekvence pro rozpočtové

uvažování České republiky pro kapitoly – jednotlivé kapitoly – ministerstev. Proto bych byl rád, aby zpráva vlády byla v těchto dvou kontextech, to znamená postup vlády České republiky k obnově evropských fondů a případný dopad do střednědobého rozpočtového výhledu České republiky do roku 2014 a opatření vlády, které se k tomu vztahuje.

Písemně jsem ten návrh podal, paní předsedkyně, ve své přihlášce. Navrhuji, aby tento bod byl zařazen na pátek na ráno, aby případně úkoly, které ve středu při jednání vlády pan premiér dá, ministři mohli do pátku panu premiérovi doložit. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Chtěl bych navrhnout vyřazení dvou bodů z návrhu programu, a to bod číslo 42, Návrh Zastupitelstva Plzeňského kraje na vydání zákona o Národním parku Šumava, a bod číslo 69, Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byly všechny písemné přihlášky, které jsem dostala. Zeptám se, zda se ještě někdo k pořadu schůze hlásí mimo písemnou přihlášku. Ale nehlásí se nikdo, budeme tedy o těchto návrzích hlasovat. Nejprve budeme hlasovat o návrzích, s kterými jsem vás seznámila, jsou to návrhy z grémia, a pokud nebude námitka, tak bychom o nich mohli hlasovat najednou. Nejprve vás s nimi seznámím.

Grémium navrhuje zařadit pevně body 3, 11, 14 a 18 na středu 14. března jako 7. až 10. bod dopoledního jednání. Dále pevně zařadit body 48 a 50 jako 1. a 2. bod ve čtvrtek 15. března po písemných interpelacích. Za třetí zařadit nový bod Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech Poslanecké sněmovny na úterý 13. března jako 1. bod, dále přeřadit už pevně zařazený 1. bod, sněmovní tisk 460/3, na středu 14. března jako 1. bod odpoledne. A zařadit pevně body 5 a 6 návrhu pořadu, jsou to sněmovní tisky 351 a 352, na úterý 20. března za již pevně zařazené body, tedy jako 6. a 7. bod jednání. A ještě je zde jeden návrh, a to je na vyřazení z programu 36. schůze – body 7, 15, 58 a 66.

To byly gremiální návrhy. Je nějaká námitka proti tomu, abychom hlasovali o všech takto? Prosím, pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych požádal o to, abychom hlasovali samostatně o návrhu na přeložení hlasování z dnešního dne na příští úterý či středu, tak

jestli představím správně (?), rozuměl u zákona, který je bodem 1, tisk 460, ochrana veřejného zdraví, zákon vrácený Senátem. Myslím, že není důvod oddalovat hlasování o tomto návrhu zákona, který je plánován dnes jako 1. bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, byl zařazen jako 1. bod dnes a návrh je na jeho zařazení na tuto středu jako 1. bod – jenom upřesňuji pro Sněmovnu – budeme o něm hlasovat zvlášť tedy jako prvním návrhu, potom bychom hlasovali zbytek návrhů z grémia.

Tedy nejprve budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s přeřazením bodu číslo 1, sněmovní tisk číslo 460/3, na středu 14. března jako 1. bod odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 2. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2, přítomno 184, pro 103, proti 52, návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o zbývajících návrzích grémia.

Zahajuji hlasování číslo 3. Ptám se, kdo souhlasí s těmito návrhy tak, jak jsem je před chvílí uvedla. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přítomno 184, pro 169, proti 7, návrhy byly přijaty.

Nyní k jednotlivým návrhům podle přihlášek, které přednášeli poslanci a poslankyně před malou chvílí.

Nejprve pan poslanec Jiří Paroubek navrhuje zařazení tří nových bodů. Zeptám se pana poslance, zda chce hlasovat o každém zvlášť? Ne. První bod by se jmenoval Informace ministra školství o tom, jak hodlá čelit zamýšleným škrtům v rozpočtu, druhý – Informace ministra práce k situaci na úřadech práce, třetí – Informace předsedy vlády k auditu čerpání prostředků z evropských fondů.

Zahajuji hlasování číslo 4. Táže se, kdo je pro přijetí těchto tří bodů k zařazení do pořadu schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 4, přítomno 183, pro 56, proti 102, návrh přijat nebyl.

Pan místopředseda Zaorálek navrhuje zařazení nového bodu s tímto titulem: Zpráva předsedy vlády o jednání s představiteli Evropské komise o systémových problémech při čerpání evropských fondů, a to jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování číslo 5. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 5, přítomno 184, pro 78, proti 101, návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Rath navrhuje zařazení nového bodu Informace ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského o modré plechovce. (Smích v sále.)

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 6, přítomno 184, pro 75, proti 97, návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Marta Semelová navrhuje zařazení nového bodu s názvem Stanovisko předsedy vlády k situaci v oblasti vysokého školství a ke krokům ministra školství Josefa Dobeše.

Zahajuji hlasování číslo 7. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto nového bodu do pořadu schůze. Proti tomuto bodu?

Hlasování číslo 7, přítomno 184, pro 74, proti 102, návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Husák navrhuje bod 4, sněmovní tisk 535, zařadit na pátek po pevně zařazených bodech, jako první bod po pevně zařazených bodech. Ne. Jako první bod. Na tento pátek jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 8. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 8, přítomno 184, pro 104, proti 38, návrh byl přijat.

Pan poslanec Pavel Kováčik nový bod – Informace ministra zemědělství o situaci na trhu s potravinami a jejím řešení.

Zahajuji hlasování číslo 9. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přítomno 184, pro 76, proti 100, návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Bohuslav Sobotka navrhuje zařadit dva nové body. Ptám se pana poslance Sobotky, zda chce hlasovat o každém bodu zvlášť. (Ano.)

Takže nejprve bod s názvem Informace ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka o podivném hospodaření Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento bod by měl být zařazen dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 10. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 10, přítomno 184, pro 78, proti 96, návrh přijat nebyl.

Druhý návrh je Informace předsedy vlády o vývoji důchodového systému v ČR dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 11. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 11, přítomno 184, pro 79, proti 100, návrh přijat nebyl.

Jsme u návrhu pana poslance Adama Rykaly. Žádá o zařazení nového bodu Informace ministra financí o tvrdých škrtech a úsporách.

Zahajuji hlasování číslo 12. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 12, přítomno 184, pro 77, proti 102, návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Roman Sklenák žádá o zařazení Informace ministra zemědělství k situaci na Pozemkovém fondu dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 13: Kdo je pro tento návrh? Proti? Hlasování číslo 13? přítomno 184, pro 77, proti 85, návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Pavel Bém navrhuje vyřazení bodu 31, sněmovní tisk 590, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 14. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 14, přítomno 184, pro 131, proti 39, návrh byl přijat.

Pan poslanec Vojtěch Filip žádá o zařazení nového bodu Informace předsedy vlády ČR o postupu ČR k zajištění čerpání fondů EU v roce 2012 a 2013 ve vztahu na střednědobý výhled rozpočtového hospodaření ČR.

Zahajuji hlasování číslo 15. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 15, přítomno 184, pro 76, proti 100, návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhuje vyřazení bodu 42 a bodu 69.

Zahajuji hlasování číslo 16. Kdo souhlasí s vyřazením těchto bodů z pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přítomno 184, pro 105, proti 70, návrh byl přijat.

To jsou všechny návrhy, o kterých jsme měli hlasovat. Jsme před hlasováním o celém návrhu pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny.

O slovo se hlásí místopředseda sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, asi jste zaregistrovali, že v návrhu na změny programu zazněla celá řada návrhů, která se týkala evropských fondů. Dokonce včetně té modré plechovky Davida Ratha, která se jich týkala také. Vy jste vlastně všechny návrhy, které se týkaly evropských fondů, odmítli. Odmítli jste tedy to téma jako celek. Mně to připadá, že to v něčem znehodnocuje celé jednání Sněmovny. Vysvětlím vám proč.

Já mám informaci, že operační program Doprava, z tohoto programu Evropská komise odmítá proplatit 13 miliard za loňský rok. Jestliže to takto je, tak to znamená, že to je událost, která vstupuje do bilance rozpočtu, vstupuje do celé debaty o úsporách a škrtech, které chcete dělat. Jestli v téhle oblasti nejsme schopni čerpat peníze a projevuje se to konkrétně např. v bilanci loňského roku, tak to znamená, že to ovlivňuje naše rozhodování, naše jednání do budoucna. A nejenom na příští rok. Já bych vám chtěl připomenout, že jestliže tady budeme dělat takové chyby, že budou propadat peníze, jestliže se ukáže, že nejsme schopni je čerpat, tak to ovlivní celé plánování roku 2014–20 a ČR se octne v situaci daleko horší vyjednávací pro to další období.

Tohle není jenom odpovědnost za toto volební období. Tady se přece jedná o odpovědnost za deset let před námi. Tohle nemůžete brát pouze na sebe. Tady se jedná o perspektivu, nějakou dohodu a strategii do budoucna, která se týká – opakuji – období 2014–20. To, co se děje dnes, to, co se, řekněme, nepodaří dnes, to dopadne na to, co bude za x let, za pět deset let. Mně připadá, že takhle odmítnout debatu, která se týká budoucnosti v takovémto rozsahu, je od vás nezodpovědné a že to ani neargumentujete.

Tady se děje celá řada znepokojivých věcí. Podívejte se: Dneska třeba přišla informace, že pan ministr Dobeš na Ministerstvu školství odvolal sedmého úředníka, ředitele odboru pro evropské fondy. Sedmého úředníka! Na minulé schůzi jsme se bavili o tom, že jedna z výhrad Evropské komise je, že se tam úředníci střídají jako na orloji, na těch ministerstvech, a že nemají s kým jednat. Mezitím byli prostě odvoláni další. To vypadá, že se neděje nic! To je přece celá řada věcí, které jakoby potvrzují, že situace je stále vážnější. Důsledkem toho je zřejmě – proto tady tolik návrhů zaznělo. Vy jste to celé odmítli a mně připadá, že to v něčem devaluje jednání Sněmovny a zpochybňuje celou řadu témat, protože tyto miliardy, desítky miliard, se prostě týkají celé řady dalších oblastí.

Já s tím prostě nesouhlasím, s tímto postupem. Připadá mi, že takhle Parlament nemůže plnit funkci, kterou má, že se má bavit o zásadních věcech, které se týkají naší společnosti a české politiky. Proto tvrdím, že i schvalování celkového programu ztrácí smysl. O základních věcech se nemáme bavit a budeme se bavit pouze o tom, co vám teď připadá vhodné. To je prostě chyba a je to škoda pro parlamentní demokracii.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Kováčik. Ještě oznámím omluvy: omlouvá se paní poslankyně Dana Filipí z pracovních důvodů dnes a paní poslankyně Marie Rusová z rodinných důvodů.

Slovo má pan poslanec Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo paní předsedkyně. Paní a pánové, opozice, a v rámci opozice i poslanecký klub KSČM, měla dostatek důvodů a dostatek snahy k tomu, aby tato schůze Poslanecké sněmovny proběhla nejen podle jednotné linie, jak ji nalajnovala vláda, ale proběhla také na základě toho, co zajímá lidi, jaké události se očekávají, co je třeba řešit z hlediska požadavků a potřeb občanů a také institucí v České republice.

Neprošel ani jeden z návrhů rozšíření programu, který podala opozice. A tak se občané vedle toho, jakým způsobem se chce řešit situace na úřadech práce a jak to myslí pan ministr Drábek se svou rezignací v případě, že se nepodaří systém rozchodit, nedozvědí třeba i o tom, jakým způsobem chce vláda řešit onu tristní situaci v zásobování trhu potravin nebo jak to vlastně je na Pozemkovém fondu s tím panem Hadamczikem. Nedozvědí se vůbec nic. Tato vláda silou hlasů poslanců a poslankyň vládní koalice zametá všechny tyto problémy pod koberec. Však máme většinu, tak si to můžeme dovolit – si určitě říkáte.

Já si nemyslím, že je to úplně správné, úplně moudré, a zajisté pochopíte, že poslanecký klub KSČM takovýto program schůze Poslanecké sněmovny prostě podpořit nemůže. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Budeme hlasovat nyní o celém návrhu pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy. Než přijdou kolegové do sálu, oznámím, že pan poslanec Gazdík má náhradní kartu číslo 29, pan poslanec Doktor náhradní kartu číslo 20 a pan poslanec Petr Tluchoř náhradní kartu číslo 36.

O celém návrhu pořadu budeme hlasovat za malý okamžik...

Zahajují hlasování číslo 17. Táži se, kdo je pro přijetí návrhu pořadu 36. schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17. Přítomno 182, pro 98, proti 74. Pořad schůze byl schválen a my se můžeme věnovat prvnímu bodu.

Zahajují projednávání bodu

1.

Návrh na zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech Poslanecké sněmovny

Prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Aleš Rádl.

Poslanec Aleš Rádl: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci, paní poslankyně, děkuji vám za schválení a zařazení nového bodu, kterým je zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku číslo 547. Navrhují zkrátit lhůtu na 30 dnů, a to zejména z těchto důvodů:

Vládní návrh novely živnostenského zákona, sněmovní tisk 547, snižuje administrativní zátěž podnikatelů kromě jiného tím, že zrušuje povinnost podnikatele označovat provozovnu identifikačním číslem provozovny. Zároveň ruší povinnost živnostenského úřadu toto číslo podnikatelům označovat. Podle platné právní úpravy musí být tato povinnost splněna do 30. června 2012, proto je nezbytné, aby novela živnostenského zákona nabyla účinnosti nejpozději k tomuto datu. S ohledem na délku dalšího legislativního procesu si vás, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci dovoluji požádat o vyhovění shora uvedenému návrhu.

Hospodářský výbor tento zákon projednal dnes na své schůzi, probíhalo to všechno velmi hladce, velmi konsenzuálně, nedošlo k žádné neshodě mezi jednotlivými politickými subjekty, takže je zřejmé, že tento zákon se těší plné podpoře Sněmovny, a bylo by proto vhodné využít této situace a skutečně zkrátit lhůtu tak, abychom všem podnikatelům mohli jejich situaci ulehčit už v tomto roce k 30. červnu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Poprosím pana poslance Rádla, aby tento návrh zopakoval posléze v podrobné rozpravě. Ale nyní zahajují rozpravu všeobecnou. Přihlášky do ní nemám. Ptám se, zda někdo chce vystoupit. Nehlásí se nikdo, končím všeobecnou rozpravu. Zahajují rozpravu podrobnou. Pan poslanec Aleš Rádl, prosím.

Poslanec Aleš Rádl: V podrobné rozpravě navrhuji zkrátit lhůtu pro projednání tohoto zákona na 30 dnů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je ještě někdo další, kdo se chce přihlásit do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat.

Zahajují hlasování číslo 18 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tedy: Poslanecká sněmovna zkracuje lhůtu pro projednání sněmovního tisku 547 ve výborech na 30 dnů. Kdo je pro tento návrh? A proti?

Hlasování pořadové číslo 18. Přítomno 179, pro 99, proti 24. Návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme projednali dnešní první bod. Děkuji panu poslanci Rádlovi.

Zahajuji projednávání dalšího bodu.

8.

Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Šťovíčka a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - druhé čtení

Za navrhovatele požádám o slovo pana poslance Františka Dědiče. Prosím.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Když jsme v prvním čtení projednávali tento návrh novely zákona, tak jsem vám slíbil, že se pokusíme vypořádat s připomínkami, které k tomuto tisku vnesla vláda. Dnes můžu s potěšením oznámit, že jsme se s těmi připomínkami ve spolupráci s Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra vypořádali, že jsme předložili v rámci projednávání na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj komplexní pozměňovací návrh, který tento výbor přijal, a tento návrh byl potom dál podkladem pro další projednávání a podávání dalších pozměňovacích návrhů.

S ohledem na to, že do této chvíle žádný pozměňovací návrh neznám, věřím, že se nám podaří to schválit ve znění, jak to doporučil výbor, a věřím, že tento zákon propustíte dnes do závěrečného čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Františkovi Dědičovi. Tento návrh v prvním čtení jsme přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 479/2. Nyní dostává slovo zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Lenka Andřýsová.

Poslankyně Lenka Andřýsová: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Jenom bych potvrdila to, co již zmínil pan Dědič, předkladatel zákona. Došlo k jakési domluvě, na výboru pro veřejnou správu jsme přijali usnesení, a to 22. února, které podporuje komplexní pozměňovací návrh. V tomto komplexním pozměňovacím návrhu došlo k řadě změn, obzvláště došlo ke změně systému převodu majetku ze státu na obce. Tento pozměňovací návrh máte všichni k dispozici na internetu, žádný jiný pozměňovací návrh jsme zatím neobdrželi.

Děkuji za pozornost. (V sále je hluk!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Přihlášky do ní nemám, proto se vás ptám, zda někdo chcete v obecné rozpravě ve druhém čtení vystoupit. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se prosím někdo do podrobné rozpravy? Opět nikdo, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu předkladateli, také paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání dalšího bodu. Je to

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedl tuto důležitou novelu trestního řádu a pouze zopakoval, že její snahou je zefektivnit a zrychlit trestní řízení v České republice, o což se pokoušíme několika způsoby. Za prvé dochází k rozšíření užití takzvaných odklonů, to znamená způsobu, jak řešit trestní řízení ve zkrácené formě. Dále tento návrh zavádí nový institut, takzvanou dohodu o vině a trestu na méně závažné trestné činy v případě, že se pachatel dozná a souhlasí s navrženým trestem.

Třetím mimořádně důležitým prvkem této novely je posílení institutu takzvaného spolupracujícího obviněného, který má v zásadě nahradit institut korunního svědka, který je obsažen v některých právních řádech států Evropské unie. Cílem je, aby spolupracující obviněný byl využíván v případě, že jde o kolektivní trestnou činnost, kdy jsou páčány závažné trestné činy a kdy tím, že jeden ze spolupachatelů osvětlí podstatu trestné činnosti a označí ostatní spolupachatele, tak by do budoucna měl obligatorně dostat trest pod dolní hranicí trestní sazby, a novela dále přesně říká, kdy by mělo dojít úplně k upuštění od potrestání takového pachatele. Tedy fakticky půjde o institut korunního svědka s tím, že na rozdíl od korunního svědka zde u spolupracujícího obviněného bude vyřknuta vina, to znamená bude odsouzen, bude muset zaplatit náhradu škody poškozenému, ale nebude mu uložen trest. Je to tedy vhodnější vůči obětem trestných činů.

Dámy a pánové, návrh byl projednán v ústavněprávním výboru. Předpokládám, že zpravodaj vás seznámí s usnesením ústavněprávního výboru. Já vás žádám o projednání této novely trestního řádu, která objektivně povede k efektivnějšímu a rychlejšímu trestnímu řízení v České republice.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi Pospíšilovi. Návrh zákona jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 510/1. Zpravodajkou tohoto výboru je paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím, paní zpravodajko, o vaši zpravodajskou informaci.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, tento návrh zákona projednal ústavněprávní výbor na své 39. schůzi dne 18. ledna a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně, aby návrh schválila s pozměňovacími návrhy, které jsou převážně legislativně technického charakteru, a dále byl přijat pozměňovací návrh v tom směru, že vlastně dohoda o vině a trestu se nebude moci použít u všech trestných činů, respektive bude se moci použít u všech trestných činů kromě těch nejzávažnějších, kromě těch zvláště závažných. Takže tam se vlastně ústavněprávní výbor shodl na tom, že bude lepší nejprve otestovat tento nový institut a potom, pokud se vyhodnotí výsledky fungování tohoto zákona kladně, bude moci být přistoupeno k jeho rozšíření na všechny trestné činy.

Dále se posunula účinnost tohoto zákona a to by bylo asi vše. Takže děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Weberové. Otevírám obecnou rozpravu ve druhém čtení k tomuto návrhu zákona. Nemám písemné přihlášky a nikdo se též nehlásí. Končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo. Končím podrobnou rozpravu. Paní poslankyně Weberová. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Pardon, já se hlásím do podrobné rozpravy a chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod č. 1538.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo prosím do podrobné rozpravy? Nikdo, končím tedy podrobnou rozpravu a končím

druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Dalším bodem je

10.

Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - druhé čtení

Prosím, aby za navrhovatele uvedl tento zákon pan poslanec Jeroným Tejc. (V sále je hluk!)

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona, který teď projednáváme ve druhém čtení, je velmi jednoduchý. Týká se případů, kdy dnes zejména senioři, případně další lidé, kteří se účastní předváděcích akcí, mnohdy zakoupí věc, kde nakonec zjistí, že je to předražené nebo že ji nechtějí, že jim byla na této akci vnucena, a chtějí odstoupit od smlouvy bez toho, aniž by museli platit jakékoliv sankce, a na to mají ze zákona nárok. Mají možnost odstoupit v přesně dané lhůtě, jenom to neplatí pro případy, kdy si tito lidé objednájí návštěvu onoho prodejce do svého bytu nebo domu. Bohužel úmysl zákonodárce, aby se to nevztahovalo na tyto případy, je často zneužíván, dochází k obcházení zákona a mnohdy lidé, kteří zakoupí mimo místo svého bydliště právě třeba na předváděcí akci určitý produkt, tak následně je jim buď podstrčena k podpisu například faktura, na které je popsáno to, že si objednali zboží z domu a dovozce přijel za nimi, a pak tedy nemohou odstoupit od smlouvy, anebo se dovozce nabídne, že přiveze toto zboží do bytu nebo do domu, přiveze, vyfotí a následně tvrdí, že bylo postupováno podle zákona, a ten, který produkt zakoupil, nemá možnost odstoupit od této smlouvy.

My si myslíme jako předkladatelé, že by bylo dobré, aby podobný institut ze zákona zmizel, aby v budoucnu bylo možné odstoupit za jakýchkoliv okolností i v případě, že byl prodejce pozván do bydliště kupujícího, a to je součástí této novely, kterou navrhujeme.

Na ústavněprávním výboru jsme debatovali rizika přijetí této úpravy. Zdá se, že může být jediné, že by se toto ustanovení mohlo vztahovat teoreticky i na dodávku služeb. Je to sporné, nicméně já se přikláním k tomu, abychom zpřesnili výklad, jak přijal pozměňovací návrh ústavněprávní výbor, a i jako předkladatelé s tímto souhlasíme a budeme podporovat

přijetí návrhu zákona tak, jak jej předkládáme, a úpravu pozměňovacím návrhem, který zpracoval ústavněprávní výbor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 521/2. Nyní dostane slovo zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové, já budu velmi stručný. My jsme projednali na ústavněprávním výboru tento předklad dne 18. ledna letošního roku. Jak tady zmiňoval již navrhovatel, byl přijat komplexní pozměňovací návrh. Bylo přijato usnesení, které upravuje tento jednoduchý návrh zákona, a v tomto znění, jak vám bylo předloženo toto usnesení, navrhujeme, aby byl Sněmovnou potom tento návrh přijat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou a opět vás žádám, pokud chce někdo vystoupit, abyste se přihlásili. Nikdo se nehlásí, končím podrobnou rozpravu, končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Dalším bodem je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 524/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vládo, k posouzení je vám předkládána novela zákona o investičních pobídkách a dalších souvisejících zákonů, která byla připravena za účelem nastavení nového směřování systému národní podpory investic, investičních pobídek, se snahou zefektivnit jeho využití. Návrh zákona byl podrobněji představen již

v prvním čtení, které tady, na půdě parlamentu, proběhlo 16. prosince 2011 na 32. schůzi.

Dovolte mi jenom stručně připomenout, že hlavním cílem materiálu je vytvořit v ČR atraktivní investiční prostředí jak pro domácí, tak pro zahraniční investory, které by podpořilo příliv zahraničních investic, a jde nám právě o to, abychom touto novelou dokázali přispět ke kvalitním investicím zejména v oblasti investic s vyšší přidanou hodnotou. Z tohoto důvodu budou investiční pobídky nově přístupné i pro oblast průmyslového výzkumu, vývoje a inovací technicky vyspělých výrobků a technologií a oblast strategických služeb. To jsou právě ty segmenty ekonomiky, které samozřejmě generují dlouhodobou perspektivu konkurenceschopnosti české ekonomiky.

Materiál byl v prvním čtení přikázán k projednání hospodářskému výboru. Hospodářský výbor svým usnesením z 29. února doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit tento tisk ve znění odsouhlasených pozměňovacích návrhů. Ministerstvo průmyslu a obchodu nemá k těmto pozměňovacím návrhům z věcného hlediska žádné připomínky a souhlasí se závěrem hospodářského výboru. Tímto děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali výboru hospodářskému. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 524/1. Nyní dostává slovo zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně. Dámy a pánové, pan ministr to v zásadě shrnul, ale abych tady nebyl zbytečný, tak mi dovoluji, abych konstatoval, že tento zákon projednal hospodářský výbor 1. března 2012 a přijal k němu usnesení, které máte k dispozici pod číslem 524/1, kterým tento výbor doporučil Sněmovně schválit sněmovní tisk ve znění pozměňovacích návrhů. Návrh na zamítnutí ani další podobný návrh předložen nebyl. Na pozměňovací návrhy tady, jakož i na diskusi se velmi těšíme. Děkuji uctivě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Ladislav Šinčl v ní vystoupí jako první. Prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se v krátkosti vyjádřil podle mne k velice důležitému tématu, což bezesporu investiční pobídky jsou. Ve svém vystoupení budu usilovat o objektivní argumentaci

vyplývající ze skutečných potřeb regionů s vysokou mírou nezaměstnanosti opřenou o reálná fakta a mé dlouholeté zkušenosti.

Opakování matka moudrosti, a tak mi prosím dovolte se vrátit do historie. V roce 1998 přijala vláda ČR usnesení číslo 298 k návrhu investičních pobídek pro investory v ČR, kterým souhlasila s uplatňováním této investiční podpory. Byl tak započat proces udělování investičních pobídek v ČR v tzv. předzákonném režimu. Od roku 2000 je poskytování investičních pobídek upraveno zákonem, neboť dne 1. května 2000 nabyl účinnosti zákon o investičních pobídkách. Zákon byl za svou existenci novelizován šestkrát, naposledy prostřednictvím zákona číslo 159/2007 Sb. s účinností od 2. července 2007. Následně vláda ČR 26. ledna 2009 schválila návrh novely zákona o investičních pobídkách, který byl 17. února 2009 předložen Poslanecké sněmovně, avšak jeho projednání bylo odloženo. Původní znění zákona o investičních pobídkách shrnovalo slevu na dani z příjmů právnických osob po dobu deseti let. Hmotná podpora na nově vytvořená pracovní místa byla 200 tis. Kč na zaměstnance. V současné době je to bohužel jen 50 tisíc.

Souhlasím s částí důvodové zprávy v tom, že stávající systém investičních pobídek upravený poslední novelou zákona z roku 2007 ve změněných hospodářských podmínkách není již dostatečně efektivní, není pro investory ve srovnání s ostatními zeměmi regionu příliš atraktivní a neodpovídá současným potřebám ekonomiky. Z tohoto důvodu jsem doufal, že předložená novela zákona bude obsahovat úpravy, jako například snížení procenta investice do strojního zařízení v okresech nejvíce postižených nezaměstnaností, tj. z 60 na 40 %. Například v regionech nejvíce postižených nezaměstnaností existují takové okresy s takovou strukturou pracovní síly, která je obtížně zaměstnatelná v projektech s vyšší přidanou hodnotou. Pro takovéto okresy je z tohoto důvodu přínosné získat investice, které nemusí mít ambice hi-tech výroby. V Moravskoslezském kraji jsou takovými okresy například Bruntál, kde míra nezaměstnanosti je 17 %, a Karviná, kde míra nezaměstnanosti je 15 %. Pro získání vhodného druhu výroby by bylo vhodné snížit celkové investice do strojního zařízení z 60 % na 40 %. Praxe ukazuje, že dosažení 60% hranice z celkové výše investice je pro investory ze zpracovatelského sektoru často příliš vysoká a v řadě případů je problematické takového procentního podílu dosáhnout. Zvýšení procenta celkové investice do strojního zařízení bylo ustanoveno pracovitou vládou zákonem č. 159/2007 Sb., který novelizoval zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách.

Dále jsem doufal, že novela bude obsahovat umožnění poskytování hmotné podpory již na počátku samotné investice. Při získávání zájmu investorů je totiž často klíčovou otázkou, kolik finančních prostředků mohou získat okamžitě při zahájení investice. Tyto peníze pomáhají investorovi za-

jistit další financování a posílit jeho cash flow, což je často rozhodující prvek pro umístění investice do dané země. V současné době již podpora na vytvořená pracovní místa nebývá vyplácena předem při zahájení investice. Ke změně způsobu výplaty při realizaci nákladů nedošlo z důvodu zneužívání podpory investory, existují dostatečné kontroly a renomované společnosti nemají zájem na negativní publicitě. Šetřit na této stránce výdajů je kontraproduktivní. Výdaje na nezaměstnané totiž nemají žádnou návratnost. V současné době, která je poznamenána krizí likvidity, investoři vysoce upřednostňují okamžité poskytnutí hmotných podpor oproti stávající praxi, kdy je hmotná podpora přiznávána až následně po splnění vytvoření určitého počtu pracovních míst.

Je potřeba si uvědomit, že o investory soutěží ČR se státy minimálně ve střední Evropě, a tímto se ČR se stává nekonkurenceschopnou ve srovnání s okolními státy, kde jsou schopni nabídnout dotace okamžitě. Změna by mohla být iniciována pouhou změnou přístupu Ministerstva práce a sociálních věcí při uzavírání dohod o hmotné podpoře nových pracovních míst a rekvalifikace.

Dále jsem doufal, že novela bude obsahovat opětovné zvýšení části podpory na jedno nově vytvořené pracovní místo z 50 tis. na 200 tis. Kč. Vzhledem k nákladům státu na nezaměstnaného, podle kterých se stanovovala původní vyšší hranice podpory, a také vzhledem ke skutečnosti, že jak investor v rámci mzdových nákladů, tak jím zaměstnaní lidé platí daně, jedná se o efektivnější formu investice státu než v případě přímých plateb nezaměstnaným. Jsem přesvědčen, že cílová částka by měla být opětovně zvýšena z 50 tis. na původních 200 tis. Kč.

Dále jsem doufal, že novela bude obsahovat posílení role agentury CzechInvest při získávání investic. Aby investiční pobídky mohly být řádně implementovány a docházelo ke zvyšování povědomí o příznivém investičním prostředí v České republice, je žádoucí, aby agentura CzechInvest měla dostatečně silný mandát. Proto by bylo vhodné posílit reprezentační a akviziční roli agentury CzechInvest při získávání perspektivních zahraničních investorů pro kraje České republiky prostřednictvím účasti na světových investičních veletrzích a fórech.

Je nevyvratitelným faktem, že investiční pobídky, zavedené za vlády sociální demokracie, byly jedním z klíčových motivačních aspektů v přílivu investic, převážně zahraničních, do zpracovatelského průmyslu, a velice pomohly v zásadní diverzifikaci nabídky pracovních míst v některých sociálně slabých oblastech, jako jsou například okresy Karviná či Bruntál v Moravskoslezském kraji. Bohužel, změny tohoto zákona zavedené v roce 2007 tuto situaci změnilly k horšímu.

Dovolte, abych vám připomněl, že v Moravskoslezském kraji je v současné době bez práce 74 717 lidí a počet volných míst klesá už pátý

měsíc v řadě. Toto číslo si lze představit jako druhé největší město v kraji, jako celý Havířov. V Ostravě nyní hledá práci přes 20 tis. lidí a na Karvinsku přes 19 tis. lidí. Nepoměr mezi nabídkou a poptávkou pracovních míst je obrovský. Například na Bruntálsku se nyní o jedno pracovní místo uchází 40 lidí.

Abych nemluvil jen teoreticky a dokázal, jaký význam mají investiční pobídky, dovolte mi malý příklad z praxe z města Karviná a malý výpočet. V Karviné je cca 30 tisíc práce schopných obyvatel. Zde vytvořená průmyslová zóna Nové Pole dnes zaměstnává cca 1 900 lidí, z toho cca 80 % je z Karviné, zbytek z přilehlých obcí. Odhadem průmyslová zóna Nové Pole vytváří cca 3 000 pracovních míst, přímých i nepřímých, přímo z Karviné. V případě, že by tato místa nebyla, odhaduji, že by nezaměstnanost v Karviné mohla být na úrovni 20 až 25 %. V současné době se pohybuje jen kolem 15 % – zdůrazňuji “jen” 15 %. Náklady státu na jednoho nezaměstnaného jsou cca 15 tis. měsíčně. U 3 000 pracovních míst tímto vytvořených je to 45 mil. měsíčně, 540 mil. ročně, za pět let 2,7 mld., za deset let 5,4 mld. To jsou neskutečná čísla. To vše při investici státu a města do průmyslové zóny Nové Pole ve výši 150 mil. Kč.

Investiční pobídky nejsou samospasitelné, ale pro sociálně slabé oblasti jsou velmi efektivním nástrojem, zvláště v kontextu s faktem, že investiční pobídky, jak jsem již před chvílí řekl, má řada našich okolních sousedů a dalších zemí. Z toho vyplývá, že úroveň investičních pobídek musí být konkurenceschopná s našimi sousedy. Mohl bych zde uvést řadu případů umístění investice mimo Českou republiku poté, co investora odradila nevhodnost systému investičních pobídek v České republice, čímž došlo ke zmaření vytvoření několika set pracovních míst. Jen pro zajímavost, mám zde podrobné porovnání investičních pobídek mezi Českou republikou, Slovenskem, Maďarskem, Polskem, Německem i Rakouskem. Nechci vás zdržovat, a tak zájemce z vašich řad s těmito fakty rád seznámím. Podobnost nabídky jednotlivých středoevropských regionů je velmi vysoká.

Bohužel, mé očekávání nebylo naplněno, a proto jsem předloženou novelou zklamán. Předložená novela je důkazem toho, že vláda a Ministerstvo průmyslu a obchodu nejsou ve věci oživení a zefektivnění investičních pobídek dostatečně aktivní a pravděpodobně neshledávají stávající situaci v investičních pobídkách za alarmující. Podle mého názoru dostatečně nevnímají dopady nefunkčnosti pobídek na snížení zájmu investorů o Českou republiku.

Investiční pobídky bohužel stále vyvolávají polemiku a přetrvávají často zkreslené názory o jejich vlivu na podnikatelské prostředí, o možnostech zneužití finanční podpory investorem a neefektivním využívání prostředků daňových poplatníků a podobně. Tyto zkreslené názory jsou šířeny i mezi

některými z vás a mohly by vás ovlivnit při vašem hlasování. Naposledy jsem se s nimi setkal u mého stranického kolegy včera při cestě do Prahy.

Z tohoto důvodu mi dovolte uvést v krátkosti na pravou míru nejčastější mýty, které jsou o investičních pobídkách šířeny. Říká se, že pobídky jsou určeny pouze pro zahraniční investory. Naopak. Pravdou je, že investiční pobídky jsou určeny pro investory bez ohledu na zem původu. České podniky mají rovnocenný přístup k investičním pobídkám. Za období 2005 až 2008 bylo například v Moravskoslezském kraji z celkového počtu 112 projektů podpořeno 34 projektů, které realizovali čeští investoři, a vytvořili tak 870 pracovních míst. Faktem je, že na hranici 20 mil. Kč v začátcích tohoto století české podniky nebyly kapitálově připraveny, což však dokazuje, že exogenní kapitál byl a je pro region žádoucí, jelikož umožňuje růst HDP a tvorbu pracovních míst rychleji než vlastními silami.

Velké firmy typu OKD, Třinecké železárny jsou z procesu investičních pobídek vyloučeny kvůli nepodporovaným sektorům, jako je těžba surovin, že jejich produkce spadá do nepodporovatelných kategorií stanovených ve vyhlášce č. 250/2004 Sb. ze dne 20. dubna 2004, ale to jistě všichni víte.

Říká se, že nepotřebujeme montovny. Naopak, pravdou je to např. v Moravskoslezském kraji není žádný z provozů zřízených v rámci přímých zahraničních investic pouhou montovnou, tedy technologicky nenáročným provozem. Jsou to naopak závody s vysokou automatizací a robotizací, kde jen v části je zapotřebí méně kvalifikovaných pracovních sil pro manuální montážní činnosti. V této souvislosti je třeba si uvědomit, že v celé České republice mohou být lokality, ve kterých jsou žádoucí pracovní místa pro tuto méně kvalifikovanou pracovní sílu, pro kterou jinak není na trhu nabídka práce. To platí právě i pro již zmiňované Karvinsko a Bruntálsko v Moravskoslezském kraji. Zpracovatelský průmysl proto má své oprávnění v nároku na investiční pobídky, protože také slouží jako předvoj pro další investice s vyšší přidanou hodnotou, když investor pozná prostředí kraje, jeho úroveň technicky vzdělaných pracovních sil a rozhodne se pro umístění například centra technologického vývoje do regionu. Opačně tento proces nefunguje.

Často se říká, že investoři vyčerpají pobídky a stejně odejdou. Ano, i z České republiky odešlo pár investorů, ale pravdou je to, že jejich počet je minimální. A přestože po využití investičních pobídek v České republice odešli do zemí s nižší cenou pracovní síly a většími investičními výhodami, zanechali za sebou vyškolenou pracovní sílu, která po dobu provozu investice platila daně. Jinak by byla nezaměstnaná a čerpala prostředky státu.

Reálné výpočty ukazují, že investiční pobídka na vytvořené pracovní místo ve výši 200 tis. Kč – dnes je to přitom jen, jak jsem již zmiňoval, 50 tis. Kč – se státu vrátí už do jednoho roku. Opakuji: do jednoho roku. Stát

nemusí platit podporu v nezaměstnanosti, sociální dávky a také sociální a zdravotní pojištění.

Náročnější investiční projekty, závislé na dostupnosti oborově kvalifikovaných pracovních sil, neumožňují snadný přesun v krátké době.

Říká se, že pobídky investorům jsou hrazeny z našich daní. Naopak, pravdou je to, že systém investičních pobídek je stejně jako sociální systém součástí státního rozpočtu, obsahuje tedy naše daně. Předpokládejme však, že by investoři nerealizovali své projekty a nevytvořili by pracovní místa, lidé by nezískali zaměstnání a v rámci sociálního systému by dostávali prostředky od státu, tedy z peněz daňových poplatníků, bez jakékoliv návratnosti. V systému investičních pobídek zaměstnavatelé a zaměstnanci platí odvody a daně a to se týká i zahraničních dělníků. Tento fakt a přínos nesnižuje ani skutečnost, že zahraniční dělníci a majitelé firem mohou spotřebovávat, investovat své výděly mimo Českou republiku.

Říká se, že pobídky znevýhodňují malé a střední podniky. Pravdou je to, že nástroje jako investiční pobídky a podpora malých a středních podniků stojí vedle sebe, přičemž každý z nich má své specifické poslání a nelze je vzájemně diskriminovat. U investičních pobídek jde o vytvoření jednorázového kritického množství pracovních sil v krátké době, v řadě případů s využitím zahraničního kapitálu, který umožňuje lokální vznik nového subjektu, avšak již zařazeného do globálních hodnotových řetězců. Naproti tomu podstata malých a středních podniků spočívá v jejich množství, rozličnosti, flexibilitě a dlouhodobých přínosech pro ekonomiku a zaměstnanost. Existuje řada programů, která je určena pro podporu malých a středních podniků.

Říká se, že se podnikatelům zhoršují podmínky pro podnikání. Pravdou je ovšem to, že s příchodem kapitálově silných zahraničních investorů roste poptávka po pracovní síle a rostou mzdy. Zahraniční firma přetahuje zaměstnance a podnikatelé jsou nuceni zvyšovat mzdy stávajícím zaměstnancům. Podnikatelům se z krátkodobého hlediska opravdu zhorší podmínky jejich podnikání. Z dlouhodobého hlediska je konkurenční prostředí nutí hledat cesty k zvyšování produktivity práce a nové pozice na trhu a v konečném důsledku se stávají více konkurenceschopnými v zájmu vlastního přežití. Konkurenční prostředí je součástí globálního trhu a jeho vývoje.

Jak jsem již dnes několikrát řekl, současné nastavení investičních pobídek nereaguje na důsledky ekonomické recese a neplní funkci nástroje pro získávání exogenních investic. Vzhledem k opětovnému růstu nezaměstnanosti, k úloze, jakou investiční pobídky plnily v minulosti, jsem se rozhodl já, že z uvedených důvodů svou troškou přispěji k vylepšení zákona o investičních pobídkách tak, aby si Česká republika udržela minimálně stejné konkurenční výhody, jaké investorům nabízejí okolní státy.

Z tohoto důvodu avizuji, že v podrobné rozpravě se přihlásím ke svým předloženým pozměňovacím návrhům. Děkuji všem poslancům a poslanickým týmům za výdrž, pochopení a předem za podporu mých pozměňovacích návrhů. Děkuji. (Ojedinělý potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já děkuji svému předřečníkovi za velmi rozsáhlý úvod do téhle problematiky, který mi umožňuje hovořit pak poměrně krátce. Obávám se, že kromě mne, aniž chci podceňovat mnoho jeho kolegů, ten jeho příspěvek mnoho lidí ke své vlastní škodě neposlouchalo.

Chtěl bych říci, že obecně vítám podporu podnikatelských projektů za pomoci investičních pobídek. Byla to také vláda, kterou jsem v letech 2005–2006 vedl, která zejména právě za pomoci tohoto instrumentu přilákala do České republiky řadu významných investorů do regionů, které se dlouhodobě potýkají se zvýšenou nezaměstnaností. Chtěl bych jenom uvést několik čísel. V letech 2005, 2006 až 2007 zcela nepochybně investice, které byly provedeny v roce 2007, byly do značné míry ovlivněny a připraveny v letech 2005 až 2006, takže v těch letech 2005 až 2007 byly uskutečněny v naší zemi investice v rozsahu 21 miliard eur. To je v dnešní hodnotě zhruba 525 miliard korun, v tehdejší směnném kurzu 1:30 si každý můžete spočítat, kolik to asi je. Před zhruba 14 dny jsem si v Hospodářských novinách přečetl, k vlastní škodě tedy jsem si neověřil toto číslo, ale Hospodářské noviny většinou pracují s přesnými čísly, že objem investic v minulém roce – zahraničních investic – byl u nás 7 miliard korun. To opravdu je tristní srovnání, pokud to tak je, ale možná, že mi tady pan ministr průmyslu uvede jiná čísla, já budu skutečně spokojen.

Chtěl bych také říci, že jsem včera navštívil Šluknovský výběžek, který se často skloňuje v jiných souvislostech, především v souvislosti se sociálně vyloučenými lokalitami. V těch sociálně vyloučených lokalitách je závažná nezaměstnanost a vůbec tedy v Šluknovském výběžku je velmi vysoká nezaměstnanost, v okrese Děčín je velmi vysoká nezaměstnanost a v některých regionech toho okresu je nezaměstnanost pohybující se kolem 25 %. A samozřejmě je tam i nezaměstnanost, která se už ani nevykazuje, takže ta nezaměstnanost je fakticky ještě vyšší.

Myslím, že zkušenosti, které byly udělány právě s investičními pobídkami v této oblasti, nejsou tak úplně jednoznačné a bylo by dobré, aby je Ministerstvo průmyslu a obchodu dokázalo vyhodnotit. Obecně si myslím, že ten investor, který tam přišel za investičními pobídkami, je výtečný investor, myslím, že je jenom jeden, takže bych ho mohl jmenovat, je to in-

vestor z Rumburka, je výtečným investorem, který dává práci několika stům lidí, ale samozřejmě že malí a střední podnikatelé – a včera jsem měl možnost hovořit s několika z nich – si tak trochu stěžují na to, že jim odsává, nebo odsál v těch předchozích letech ty nejlepší a nejkvalifikovanější pracovní síly, protože mohl využít podpory, kterou mu dávaly programy investičních pobídek, a on je také využil. A samozřejmě měl určitou konkurenční výhodu na trhu práce. Chtěl bych říci, a myslím, že tím správným závěrem z toho by mělo být, že by tyto úvahy a tento vládní návrh o investičních pobídkách, který se dá ještě jistě vylepšit pozměňovacími návrhy, tak aby tento návrh byl také doplněn, až se stane zákonem, nějakým komplementárním opatřením ve vztahu k malým a středním podnikatelům, které by zajistilo podobné podmínky i pro ty malé a střední podnikatele.

Byla to vláda Mirka Topolánka, která v čase krize, kdy si situace vyloženě žádala podobné podpory, aby se zmírnily důsledky útlumu ekonomické výkonnosti v těchto časech, výrazně snížila novelou, která byla přijata v roce 2007, investiční pobídky tak, že téměř zcela zmrazila zájem zahraničních investorů o investování v České republice. Investiční pobídky jsou standardním nástrojem, který využívají i ekonomicky velmi vyspělé země, jako je Velká Británie nebo Německo, tudíž laxní přístup na tomto poli významně snížil konkurenceschopnost České republiky v očích potenciálního investora – samozřejmě především v regionu střední i východní Evropy. Proto vítám takové procitnutí nynější vlády z neoliberální ideologie, která přivedla ekonomiku k recesi v roce 2009 a teď ke stagnaci, já spíše bych očekával pokles, ale zcela nepochybně také stagflaci a společnost k depresi. Beru tedy tento krok jako určitý náznak snahy nynější vlády řešit hrozící ekonomickou stagnaci alespoň nějakým způsobem. Samozřejmě očekávám další nástroje, s kterými vláda v průběhu krátkého času přijde.

V každém případě v návrhu nepovažuji za dostatečně jasně vyřešenou otázku technologických center a center strategických služeb. Jistě se na první pohled může zdát velmi bohubylým cílem usilovat o investory, kteří zde mají v plánu realizovat kromě projektů z oblasti zpracovatelského průmyslu i projekty spíše výzkumné a vývojové.

Ale upřímně, pane ministře, já chápu, že vás teď zajímají slova předsedů vašeho poslaneckého klubu, ale možná že byste si rád vyslechl některé mé drobné zkušenosti v roli řečníka politika a praktického ekonomu.

Víte, právě v regionech, které jsou z hlediska nezaměstnanosti nejproblémovější a kde nezaměstnanost dosahuje dramatických hodnot, mám na mysli především Ústecký a také Moravskoslezský kraj, ale je celá řada dalších okresů, kde tomu tak je, je problém mezi těmi nezaměstnanými získat takovou strukturu pracovních sil, která by odpovídala těmto smělým

myšlenkám. Jinak řečeno, měli bychom vycházet z reality, která v těch okresech je a v těch oblastech je.

Je tedy nutné si uvědomit, že nynější koncept investičních pobídek je skutečně mnohem zásadnější při rozhodování v případě investic do zpracovatelského průmyslu nežli do vědy. V druhém případě je třeba se zaměřit na podporu rozvoje vědy a úrovně vysokého školství k přilákání zahraničních investorů se zájmem investovat do výkonu. Toto je samozřejmě otázka v gesci spíše Ministerstva školství. Ovšem Ministerstvo školství bohužel vykazuje takové výsledky, které vedou spíše k devalvaci vzdělání, často zejména technického směru, idejím, že vzdělání je tržní produkt, který stačí si zaplatit, a nikoli jakési vyšší know how, ze kterého profituje následně celá společnost, a proto je třeba ve vzdělání podporovat skutečně ty nejtalentovanější. O odborníky, které by vyprodukoval systém školství, bude mít často v případě nekvalitních vysokých škol jen málokdo zájem.

A právě z toho plyne má obava, že vzhledem k těžko uchopitelnému praktickému významu technologických center a center strategických služeb a dále k zavedení nového institutu strategických investičních akcí, které v sobě též mohou taková technologická centra zahrnovat, díky kterým bude investor mít možnost čerpat všechny možné investiční pobídky včetně přímé finanční dotace, hrozí, že se tento instrument stane ne tak účinným nástrojem.

Chtěl bych se ještě zmínit v závěru svého vystoupení o roli CzechInvestu. Já bych se především chtěl vrátit k těm lidem, kteří v CzechInvestu působili v letech 2005, 2006 a 2007. Chtěl bych říci, že to byli lidé vysoce kvalifikovaní, kteří nebyli navázání, možná až na výjimky, o kterých upřímně řečeno nevím, na žádnou politickou stranu, a já jsem velice želel jejich odchodu. Byli to často lidé, kteří byli ve vedení této organizace, kteří byli graduováni na zahraničních vysokých školách, často ve Spojených státech. Byli to lidé, kteří získali v podnikatelské sféře a později CzechInvestu velmi dobré zkušenosti. Je škoda, že vedení organizace bylo tehdejším ministrem průmyslu rozmetáno, a obávám se, že do dnešního dne se nepodařilo té kvality lidí, která je v této organizaci, dosáhnout zpátky.

Chtěl bych panu ministrovi dát možná jeden námět, který je potřeba nějakým způsobem rozpracovat, a možná že dojdete k názoru, že to je návrh nebo námět – námět –, který by mohl být užitečný. Domnívám se, že v krajích, které mají vysokou nezaměstnanost, a já jsem je tady uvedl, by stálo za to zřídit ve spolupráci s CzechInvestem, příslušný kraj, krajský úřad, určitou dceřinou organizaci CzechInvestu, kde by se také podílel kraj. Kde by i kraj měl odpovědnost za získávání investorů, tak aby ji skutečně ten kraj cítil. Aby ji cítila jak vláda, tak kraj. Myslím si, že

CzechInvest v téhle té podobě, jak je, tak se obávám, i v tom organizačním členění, tak jak je, prostě v těch krajích s nejvyšší mírou nezaměstnanosti nepomáhá.

Chtěl bych v závěru říci, že pro návrh jsem sice za určitých okolností, pokud některé pozměňovací návrhy, které tady mírně byly naznačeny, budou prohlasovány, připraven hlasovat, nicméně s výhradou, kterou jsem považoval za nutné tady zmínit, i ty směry, které si myslím, že by se podpora podnikání, a to nejen tohoto velkého, většího, ale i v těch segmentech malého a středního podnikání, měla ubírat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit v obecné rozpravě. Nehlásí se nikdo, končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Hlásí se pan poslanec Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych mírně okomentoval své pozměňovací návrhy, které mají ambici vylepšit novelu o investičních pobídkách. V mých pozměňovacích návrzích jde o snížení minimální investice pro tzv. strategickou investici v oblasti technologických center a počtu pracovních míst s ohledem na nereálnost dosažení takto velkých investic v období krize.

Dále se mé pozměňující návrhy týkají snížení předepsaného podílu strojního zařízení na celkové investici. Snížení předepsaného podílu strojního zařízení na celkové investici povede ke zlepšení dosažitelnosti investičních pobídek pro více různých typů investorů. Podle současné úpravy musí výrobní zařízení, strojní zařízení tvořit minimálně 60 % celkové hodnoty pořízeného dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku. Podle vládního návrhu stačí, aby výrobní strojní zařízení bylo pořízeno alespoň v hodnotě odpovídající polovině minimální výše investice v částce minimálně 50 milionů korun. Výše uvedené předkládané pozměňující návrhy snižují povinný podíl strojního zařízení na 40 %. Takto stanovená výše ve svém důsledku zvýší podle mého názoru atraktivitu investičního prostředí, a to zejména v okresech nejvíce postižených nezaměstnaností.

Jak již jsem řekl v obecné rozpravě, v regionech nejvíce postižených nezaměstnaností existují místa s takovou strukturou pracovní síly, která je obtížně zaměstnatelná v projektech s vyšší přidanou hodnotou. Pro takovéto okresy je přínosné získat investice, které nemusí mít ambice hi-tech výroby. V Moravskoslezském kraji jsou takové okresy, jak již jsem řekl, Bruntál a Karviná. Pak se ukazuje, že dosažení 60% hranice z celkové výše investice je pro investory ze zpracovatelského sektoru často příliš vysoká a v řadě případů je problematické takového procentního podílu dosáhnout.

Proto se hlásím ke svému pozměňujícímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 1540.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Slovo má pan kolega Ladislav Velebný.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, můj pozměňovací návrh k novele zákona o investičních pobídkách se dotýká zvláště § 2 odst. 1, který zní: Podnikající právnické nebo fyzické osobě lze investiční pobídku poskytnout, pokud prokáže, že může splnit všeobecné podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštní podmínky stanovené zvláštními právními předpisy, podmínky stanovené přímo použitelným předpisem EU, a pokud bude poskytnutí investiční pobídky v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi ČR.

Dále v § 4 odst. 1, který zní: Určená organizace vypracuje k podkladům pro poskytnutí investiční pobídky posudek a spolu s nimi ho předloží ministru nejpozději do 30 dnů ode dne jejich podání. V posudku uvede, zda žadatel může splnit všeobecné a zvláštní podmínky, zda se může jednat o strategickou investiční akci, zhodnotí soulad investiční akce uvedené v záměru s přímo použitelným předpisem Evropské unie a závazně posoudí, zda by poskytnutí investiční pobídky bylo v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky.

Vyplyne-li z posudku, že žadatel může splnit všeobecné a zvláštní podmínky pro poskytnutí investiční pobídky, že investiční akce uvedená v záměru je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie a že by poskytnutí investiční pobídky bylo v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky, vydá určená organizace žadateli potvrzení, že může splnit všeobecné a zvláštní podmínky pro poskytnutí investiční pobídky, že investiční akce uvedená v záměru je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie a že poskytnutí investiční pobídky bude v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky, a k posudku připojí návrh na poskytnutí investiční pobídky. V návrhu na poskytnutí investiční pobídky uvede, jakou formu investiční pobídky je možné poskytnout, její výši a podmínky pro její uplatnění.

V případě, že z posudku vyplyne, že žadatel nemůže splnit všeobecné a zvláštní podmínky nebo investiční akce uvedená v záměru není v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo by poskytnutí investiční pobídky nebylo v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky, připojí určená organizace k posudku návrh na zamítnutí poskytnutí investiční pobídky.

Krátké odůvodnění. Dámy a pánové, novelizace ustanovení § 2 odst. 1 a § 4 odst. 1 zákona zavádí novou podmínku pro poskytnutí investiční pobídky zájemci, kdy poskytnutí investiční pobídky musí být v souladu s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky. Obchodně hospodářské cíle a investiční strategie jsou popsány a vymezeny vícero strategickými dokumenty. Například: Strategie mezinárodní konkurenceschopnosti České republiky na období 2012 až 2020, Rámec strategie konkurenceschopnosti Národní ekonomické rady vlády, Analýza konkurenceschopnosti České republiky Ministerstva průmyslu a obchodu, Národní program reforem, Strategie hospodářského růstu České republiky na léta 2005 až 2013 atd.

Pro zavedení konkrétních administrativně procesních postupů při posuzování souladu poskytnutí investičních pobídek s obchodně hospodářskými cíli a investičními strategiemi České republiky se navrhuje vypracování speciálního samostatného vnitřního předpisu určené organizace, a to agentury pro podporu podnikání a investic CzechInvest. Zavedení této podmínky v rámci procesu schvalování poskytnutí investiční pobídky umožňuje lépe a pružněji reagovat na aktuální hospodářské priority České republiky. To znamená podporovat ta hospodářská odvětví a obory spojené nejen s udržením zaměstnanosti a hospodářským růstem České republiky, ale i vysokou měrou přidané hodnoty, vysoce kvalifikované pracovní síly, s vysokým podílem inovací či šetrné k životnímu prostředí. Tím vším pak bude přispívat k dalšímu rozvoji hospodářství České republiky i její mezinárodní konkurenceschopnosti. Zavedení navrhované podmínky pak může mít rovněž pozitivní dopad na rozpočty, neboť umožňuje reagovat i na aktuální rozpočtové trendy a možnosti.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Velebnému a zeptám se, zda se někdo ještě hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, proto končím podrobnou rozpravu a končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministři, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji tedy projednávání bodu

15.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb.,
o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců
České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 446/ - druhé čtení**

Za navrhovatele tento návrh uvede pan senátor Petr Pakosta, kterého mezi námi vítám. Prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, před vámi leží návrh senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 523/1002 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Předložený návrh se týká nejvyššího orgánu Komory daňových poradců čili její valné hromady.

Současná úprava pravidel pro fungování Komory daňových poradců a její valné hromady pochází z doby, kdy Komora daňových poradců jako profesní organizace vznikala. Postupem času, a to i s ohledem na nárůst členů komory, se ukázalo, že tato úprava je poněkud zastaralá, nefunkční a neodráží skutečné zastoupení aktivních členů komory. To se týká zejména zákonem stanoveného požadavku nadpoloviční přítomnosti členů komory jako podmínky pro usnášení schopnost valné hromady, a to buď osobně, nebo na základě plné moci. V době, kdy zákon vstupoval v platnost, byl počet členů komory několikanásobně nižší a zajištění tohoto ustanovení v praxi nevyvolávalo větší problémy. V současné době však praktické problémy s plněním požadavku přítomnosti nejméně zhruba 2100 členů Komory daňových poradců jako předpokladu usnášení schopnosti valné hromady vedou ke stavu, kdy fyzicky je přítomno několik stovek daňových poradců a násobně větší počet je přítomen pouze virtuálně na základě udělené plné moci. To vede ke stavu, kdy většina plných mocí je v rukou malého počtu osob, což má za následek – mírně řečeno – porušení principu profesní samosprávy.

Na základě zkušenosti z ostatních, svým zastoupením a fungováním velmi podobných profesních organizací je zřejmé, že je třeba pravidla pro svolávání a fungování valné hromady Komory daňových poradců změnit tak, aby tato pravidla odpovídala současnému stavu. Předložený návrh si toto klade za cíl.

Je samozřejmé, že zákon o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky obsahuje problematických míst více, ale jako nejpalčivější problém jsou odbornou veřejností, tedy daňovými poradci, vnímána právě ustanovení o valné hromadě. Návrh, který je před vámi, ruší onu zmíněnou podmínku 50procentní účasti

členů Komory daňových poradců jako předpokladu usnášeníschopnosti této valné hromady a zachovává možnost zastoupení jiným členem komory na základě plné moci.

Ještě zdůrazním jednu věc. Valná hromada Komory daňových poradců, která se konala 7. října 2011, přijala usnesení, kterým předložený návrh významnou většinou podpořila. Zároveň ale přijala doporučení, zda by nebylo možné omezit počet plných mocí udělených jednomu daňovému poradci fyzicky přítomnému na valné hromadě na pět. Toto řeší pozměňovací návrh, který byl přijat na jednání vašeho rozpočtového výboru a který, jak věřím, zazní zde v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Pakostovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a usnesení rozpočtového výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 446/2. Slovo dostane nyní zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych navázal na slova zástupce předkladatele, který nás tady velmi podrobně a přehledně seznámil s podstatou tohoto vládního návrhu, a dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením a stanoviskem rozpočtového výboru, který na své 23. schůzi z 18. ledna 2012 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců, schválila ve znění pozměňovacího návrhu, který jste všichni dostali do svých lavic.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji panu poslanci Svobodovi a otevírám obecnou rozpravu k novele zákona o daňovém poradenství. Nikdo se do ní nehlásí, takže obecnou rozpravu ukončuji. Takže můžeme otevřít rozpravu podrobnou. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k novele zákona o daňovém poradenství. Nehlásí se nikdo, takže můžeme podrobnou rozpravu také ukončit a není o čem hlasovat. Myslím si, že můžeme ukončit druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám za předložení a odkládám.

Dalším bodem programu je... (Porada u stolku předsedajícího.) Návrh zákona o rybářství, předkladatelem je ale Moravskoslezský kraj, náměstek hejtmana tady není, takže my tady tento návrh zákona o rybářství odložíme na konec druhých čtení. Případně může někdo pak pevně zařadit. Takže tento bohužel nemůžeme projednávat, protože, jak je mi známo, není

přítomen v této chvíli předkladatel. Takže tento bod odkládám na konec.

A máme tu další, to je

19.

**Vládní návrh na vydání zákona o obětech trestných činů
a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů)
/sněmovní tisk 617/ - první čtení**

Tady by to měl uvést z pověření vlády ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Takže požádám pana ministra, aby uvedl tento tisk 617.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tento úplně nový návrh zákona z dílny vlády, který má upravit komplexně práva obětí trestných činů.

Je třeba si uvědomit, že trestní politika každé země není hodnocena pouze podle toho, jak efektivně ta která země nebo ten který systém stíhá pachatele trestného činu, jaké tresty se ukládají, ale trestní politika každé civilizované země je také hodnocena mimo jiné i podle toho, jak se chová stát k obětem trestných činů, jaká jim poskytuje práva, jaké jim poskytuje možnosti vrátit se do normálního občanského života. Je třeba si totiž uvědomit, že pro většinu obětí trestných činů bývá situace po spáchání trestného činu mimořádně obtížná. Oběť často trpí jak psychickými problémy, tak problémy, které souvisí s poškozením jejího zdraví, a výrazně může dojít k tomu, že se snižuje její zapojení do pracovního procesu. Je proto zřejmé, že by stát měl nastavit taková pravidla, která umožní obětem trestného činu co možná nejméně bolestivě a nejlépe efektivně se vypořádat s následky trestného činu.

V tuto chvíli v České republice máme několik právních předpisů, mezi které je rozlišena úprava práv obětí trestných činů. Jak už sám v tuto chvíli říkám, právní úprava je za první rozlišována a za druhé není úplná. Srovnáme-li katalog práv, která má oběť trestného činu v České republice, například s právní úpravou v Německu či v Rakousku, pak opravdu je nutné říci, že v České republice oběť trestných činů nemá stejně hodnotné postavení jako v jiných státech Evropské unie. Proto také vláda přichází s tímto komplexním návrhem, jakýmsi katalogem práv obětí trestného činu, a shrnuje všechna tato práva do jednoho zákona tak, aby pro oběť trestného činu bylo zřejmé, jaká práva má a jak se jich může domáhat.

Když dovoluji, já alespoň poukážu na některé aspekty této právní úpravy.

Co považuji za zvláště důležité, je nová úprava práv, která bychom mohli shrnout pod obecné právo na poskytnutí odborné pomoci. Je velký problém často pro oběť trestného činu se po spáchání trestného činu orientovat a získat pomoc jak řekněme právní, to znamená, co může oběť trestného činu udělat pro to, aby se mohla zapojit do trestního řízení, aby mohla uplatnit náhradu škody, ale často bývá problémem pro oběť trestného činu získat také psychologické či sociální či jiné poradenství. Proto chceme nově naformulovat právní úpravu, která jasně stanoví pravidla zvláště pro neziskový sektor, který všude v zahraničí hraje dominantní roli u řekněme obnovy pozice oběti trestného činu. Chceme tedy nastavit jasná pravidla pro neziskový sektor, pro občanská sdružení, která se věnují pomoci obětem trestných činů. Chceme nastavit jasná pravidla jak pro jejich činnost, tak pro možnost získávání grantů, ze kterých by taková občanská sdružení do budoucna mohla být financována. Myslíme si, že je správné, aby v této věci stál poskytl určitou podporu neziskovému sektoru, ovšem za jasných a transparentních pravidel a za jasně odvedenou práci.

Tedy právo na poskytnutí odborné pomoci je klíčové právo, které je nově definováno v zákoně a jasně říká, jaké možnosti oběť trestného činu má, jak může získat informace právního charakteru, anebo, jak už jsem řekl, psychologické či sociální poradenství.

Obecně jsou nově upravena procesní práva, a to jak práva účasti u jednotlivých procesních úkonů, tak zvláště práva na informace, to znamená právo získat informace o tom, v jaké fázi je trestní řízení atd. Za velmi důležité považuji to, že nově je upraveno právo na peněžitou pomoc. Jedná se o právo, které se netýká obětí všech trestných činů, ale pouze některých trestných činů, speciálně pak trestných činů proti životu a zdraví, případně u sexuálních deliktů. Právo na peněžitou pomoc má umožnit oběti trestného činu, která je zasažena na svém zdraví – proto je to u trestných činů proti životu a zdraví –, aby získala určitou peněžitou částku, která jí pomůže překlenout dobu, kdy třeba nemůže pracovat a ještě nebyla schopna začít vymáhat odškodnění po pachateli trestného činu. Tato částka je odstupňována podle míry zásahu, a to od 50 tisíc korun do částky 200 tisíc korun.

Nový institut tzv. prohlášení oběti o dopadech trestného činu na její život je institut, který jsme převzali z anglosaského práva a který umožňuje, aby v průběhu trestního řízení měla možnost oběť trestného činu učinit veřejné prohlášení, ve kterém jasně popíše, jak spáchání trestného činu ovlivnilo život oběti trestného činu. K takovému prohlášení by pak orgány činné v trestním řízení měly přihlížet a měly by ho minimálně vzít v potaz při posuzování společenské škodlivosti toho kterého trestného činu, to znamená míra zásahu do integrity oběti trestného činu by měla mít vliv následně i na sankci, která bude pachateli trestného činu uložena.

Tento zákon, dámy a pánové, upravuje celou řadu dalších práv. Například právo na ochranu před sekundární viktimizací, to znamená, jak zabránit tomu, aby necitlivou formou provádění například výslechu nebo jednotlivých procesních úkonů docházelo k tomu, že oběti bude způsobována druhotná újma jednotlivými procesními úkony.

Toto všechno je upraveno v novém zákonu a já vás prosím o jeho podporu a propuštění do dalšího čtení, protože jsem přesvědčen, že takovýto návrh zákona je pro český právní řád potřebný, že, jak už jsem řekl v úvodu, kvalita trestní politiky země není dána pouze tím, kolik a jak rychle pochytáme, respektive odsoudíme pachatelů trestné činnosti, ale také tím, jaké zázemí poskytneme oběti trestného činu, aby měla šanci se navrátit do civilního života. Je to podle nás mimořádně důležité, a proto také tato vláda předložila úplně nový zákon, který tu právě projednáváte.

Prosím o jeho podporu a propuštění do druhého čtení. Chci říci za předkladatele, že jsme připraveni na odbornou věcnou debatu na ústavněprávním výboru. Jsme připraveni do zákona ještě zapracovat některé další prvky, které byly debatovány ve veřejné debatě v minulých týdnech. Nicméně, jak už jsem řekl, podmínkou je, aby byl návrh propuštěn do dalšího čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal paní poslankyni Ivanu Weberovou, kdyby se ještě k tomuto vyjádřila. Prosím.

Poslankyně Ivana Weberová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, jak zde uvedl pan ministr, obsahem tohoto návrhu je úprava práv obětí trestných činů, poskytování peněžité pomoci těmto obětem a vztahy mezi státem a subjekty, které poskytují služby obětem trestných činů. Kdybych to měla říct lidsky, tak bych řekla, že vlastně tento zákon napomáhá k takovému polidštění trestního řízení pro osoby, které se staly oběťmi trestného činu, to znamená nadále nebudou jen formálními nebo čistě právními subjekty trestního řízení, ale především se s nimi bude muset zacházet jako s lidmi, kteří cítí, a nejsou to tedy pouze subjekty trestního řízení jako takové.

Tento zákon částečně zapracovává rámcové rozhodnutí Rady o postavení obětí v trestním řízení. Tento předpis Evropské unie z roku 2001 byl již do našeho právního řádu zapracován, respektive bylo vyhodnoceno, že platnými zákony je splnění jím sledovaných cílů zajištěno. Nicméně z hodnotící zprávy Evropské komise z roku 2009 vyplývají výhrady i proti právnímu stavu v České republice. I z tohoto důvodu bylo nutno přistoupit k přijetí tohoto zákona.

Zákon vymezuje pojmy oběti trestného činu a pojem oběť trestného činu

částečně prolíná vlastně s pojmem poškozeného ve smyslu trestního zákona a trestního řádu. Pojem oběti je užší v tom, že se nevztahuje na právnické osoby, a naopak širší v tom, že se vztahuje i na pozůstalé osoby v případě, že trestným činem došlo k usmrcení oběti trestného činu. Vymezuje též pojem zvláště zranitelné oběti, které náležejí některá další práva podle tohoto zákona.

Stanoví se základní zásady, tedy pravidla, podle nichž by se měly k obětem trestných činů chovat orgány činné v trestním řízení a další osoby na trestním řízení zúčastněné. Mezi práva, která jsou tímto zákonem obětem trestných činů přiznávána, patří kromě práva na právní pomoc právě též právo na jinou odbornou pomoc, jak tady již bylo zmiňováno, tedy především na psychologické a sociální poradenství, tedy práva, která dosud v našem právním řádu oproti znění uváděného rámcového rozhodnutí nebyla upravena. Právo na poskytování informací, na ochranu před hrozcím nebezpečím a právo na ochranu soukromí, to jsou další práva, která jsou zajišťována obětem trestných činů. Dále je tedy celý výčet dalších práv, která jsou obětem tímto zákonem přiznávána, o nich tady mluvil podrobně již pan ministr, proto je nebudu znovu zmiňovat.

Dále bych ještě zmínila změnu, která se týká trestního řádu. Tam se upravují nově práva a povinnosti zmocněnce poškozeného a takzvaného důvěrníka oběti trestného činu a zavádějí se některá předběžná opatření, které je možno zavést tehdy, pokud jsou dány důvody vazby a pokud to vyžaduje ochrana oprávněných zájmů poškozené osoby. Mezi ně patří například zákaz styku s poškozeným, zákaz vstupu do společného obydlí, ale také zákaz návštěv nevhodného prostředí, zákaz zdržovat se na konkrétním vymezeném místě a tak dále. O těchto předběžných opatřeních rozhoduje na návrh státního zástupce soud.

Tento zákon bude mít samozřejmě vliv na státní rozpočet. Opatření, která jsou na pomoc obětem trestných činů, samozřejmě nebudou zadarmo. Nicméně výdaje, které jsou předpokládány, budou kompenzovány, nebo je předpoklad, že budou kompenzovány, ze zvýšených příjmů podle novelizovaného zákona o soudních poplatcích, kde by mělo dojít vlastně k výběru, kde je předpokládána roční částka kolem 400 až 500 mil. korun, takže tímto by mělo dojít ke kompenzaci těchto zvýšených výdajů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, také děkuji. A teď tedy můžeme k tomuto návrhu zákona o obětech trestných činů otevřít obecnou rozpravu, což tímto činím. Pan poslanec Paroubek se hlásí jako první do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové,

vládní návrh zákona o obětech trestných činů je předkládán Poslanecké sněmovně s odůvodněním, že na jeho základě má dojít k rozšíření práv obětí trestných činů a současně i k odstranění nedostatků implementace rámcového rozhodnutí Rady z roku 2001 o postavení obětí. Oba tyto důvody jsou velmi závažné a lze souhlasit s tím, že postavení obětí je v našem právním řádu naprosto nedoceno. Pokud jde o oběti, které i podle současné úpravy mají v trestním řízení procesní práva poškozených, ani ty nemají dost právních nástrojů a dostatečnou ochranu státu proti pachatelům tak, aby se mohly cítit chráněny státem, aby byly postupem státu co možná nejvíce napraveny následky činů, které byly vůči nim spáchány.

Návrh považujeme za přínosný, přestože vzbuzuje v mnoha směrech velké pochybnosti, například v těch ustanoveních, kde má Policie České republiky informovat oběti, kam se mají obrátit se žádostí o odbornou pomoc, kromě bezplatné i o placenou. Dále v ustanoveních o akreditaci subjektů poskytování právních informací a restorativní činnosti. Obě tato ustanovení přinesou značnou nerovnost pro doporučované a akreditované poskytovatele na jedné straně, kteří budou také často dotováni státem, a ostatní poskytovatele na straně druhé. Nelze vyloučit, že tato ustanovení vytvoří nový prostor pro korupci a zneužívání nebo nesprávné využívání dotací.

Ohledně nákladů spojených s přijetím této úpravy navrhovatel sám přiznává, že je nelze předem odhadnout s ohledem na nemožnost odhadnout poptávku po službách obětem. Je iluzorní, že by tyto náklady byly kompenzovány zvýšením soudních poplatků a v důsledku vysoké sazby peněžitých trestů právníckým osobám. Zvýšení soudních poplatků je navíc velmi problematické z hlediska přístupu příjmově slabších vrstev obyvatelstva k soudům.

Rozpaky také vyvolává poměrně značný zásah do současné úpravy trestního řádu, a to včetně ustanovení tak citlivých, jako jsou ustanovení o vazbě, kde jsme přijali nedávno rozsáhlou úpravou novelu trestního řádu účinnou od začátku tohoto roku. Teď už zase může dojít ke změnám.

Za zcela nesystémové a nesprávné lze také považovat ty zásahy do trestního řádu, kde se navrhuje změny a doplnění ustanovení o právech a povinnostech poškozených obecně, tedy i těch, kteří nejsou oběťmi podle tohoto návrhu. Stejně nesystémový je návrh, pokud zakotvuje možnost ukládání předběžných opatření všem obviněným, tedy také těm, jejichž skutek nevedl k žádné újmě fyzické osoby, tedy oběti ve smyslu tohoto návrhu.

Návrh zákona o obětech trestných činů by se měl věnovat problematice obětí, nikoliv mít ambice významně měnit pravidla trestního procesu. Na druhou stranu návrh nijak nereflakuje zcela logický požadavek obětí, aby

jejich škody byly uhrazeny z pachatelova majetku, například po vyslovení trestu propadnutí věci. Víme o tom, že iniciativy v tomto směru byly již odborníky na předmětnou problematiku vypracovány, a tyto myšlenky směřující k novým formám odškodnění obětí bych podporoval.

Návrh je tedy důvodný, ale musí podle mého názoru projít ještě celou řadou změn, aby získal mou podporu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych poprosil paní poslankyni Nedvědovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážený předsedající, kolegyně, kolegové, navrhovaný zákon o obětech trestných činů a o změně některých zákonů je spíše deklaratorní povahy a patrně i podléhá určitým konjunkturálním vlivům. Přesto je možno jej do určité míry přivítat a je rozhodně ve prospěch poškozených. I přes tyto všechny klady, které může mít ve vztahu k poškozeným, mám k němu ale konkrétní výhrady.

Podle návrhu zákona například se obětí rozumí fyzická osoba, které bylo nebo mělo být trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková nebo nemajetková újma nebo na jejíž úkor se pachatel trestným činem obohatil. Ovšem pokud jde o peněžitou pomoc, tak návrh uvádí, že právo na peněžitou pomoc má jednak oběť, které v důsledku trestného činu vznikla škoda na zdraví, dále osoba pozůstalá po oběti, která v důsledku trestného činu zemřela, byla-li rodičem, manželem, registrovaným partnerem, dítětem nebo sourozencem zemřelého a současně v době jeho smrti s ním žila v domácnosti, nebo osoba, které zemřelý poskytoval nebo byl povinen poskytovat výživu, a dále oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti a dítě, které je obětí trestného činu týrání svěřené osoby podle § 198 trestního zákoníku, kterým vznikla nemajetková újma. Ovšem v řadě případů i osoby, které byly postiženy jinou trestnou činností, mají závažné problémy a měly by mít rovněž tak nárok na peněžitou pomoc. Zejména pokud byla okradena například postižená či invalidní osoba o věci, které bezprostředně potřebuje k životu či k výkonu povolání apod., je prakticky odkázána na pomoc veřejnosti, pokud ta se o tom dozví. Sice pak v řadě případů veřejnost skutečně pomůže, ale stát by neměl nechávat tyto otázky náhodě a charitativní pomoci.

Za problematický pak považuji § 52 návrhu týkající se zrušení části první v zákoně č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 204/2006 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., přičemž v § 50 tohoto návrhu se ruší zákon č. 204/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 209/1997 Sb., o poskytnutí peněžité pomoci obětem trestné činnosti a o změně a doplnění některých zákonů ve znění zákona č. 265/2001 Sb.

Takováto změna je velmi nepřehledná a není jasné, proč tedy nebyl zrušen zákon č. 209/1997 Sb. ve znění pozdějších předpisů celý a případně nebyla příslušná ustanovení v případě potřeby zahrnuta i do tohoto návrhu. Takhle by měl zůstat v našem právním řádu další jakýsi pahýl zákona, kterých je tam už přitom celá řada.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už se nehlásí nikdo. Tedy ptám se, kdo se další hlásí do rozpravy. Pokud už se nehlásí nikdo, tak můžeme obecnou rozpravu ukončit a budeme se zabývat, protože jsme v prvním čtení, návrhem na přikázání. Byl návrh přikázat to výboru ústavněprávnímu. Ptám se, jestli je ještě někdo pro jiný návrh než ústavněprávní výbor. Pokud ne, budeme hlasovat pouze o přikázání ústavněprávnímu výboru. Nejdříve jenom zagonguji, aby všichni, kdo chtěli hlasovat, měli možnost se zúčastnit.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru ústavněprávnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání tohoto návrhu zákona ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 19, přihlášeno 181, pro hlasovalo 121, proti žádný.

Tak si myslím, že můžeme projednávání tohoto návrhu zákona ukončit. A máme tu další a to je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - první čtení

Tady by měl z pověření vlády v prvním čtení uvést tento návrh ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Ano, takže poprosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, potřeba novelizovat zákon o hospodaření energií vyplývá ze závazku ČR transponovat směrnici o energetické náročnosti budov. Návrh zavádí povinnost zpracovat průkaz energetické náročnosti budovy nebo její ucelené části při prodeji nebo pronájmu a dále také při výstavbě nové budovy nebo větší rekonstrukci dokončené budovy. Průkaz energetické náročnosti sleduje stejnou filozofii jako energie-

tický štítek na prodávaných energetických spotřebičích v obchodech, třeba na pražce nebo ledniče. Zavádí totiž jednotné označení spotřeby energií budovy, které bude mít potenciální kupující nebo nájemce k dispozici při rozhodování, jakou budovu si pronajme nebo koupí. Na straně prodávajícího či pronajímatele se tím nepřímo vytváří tlak na provedení opatření, která povedou ke snížení energetické náročnosti budovy nebo její ucelené části.

Povinnost zpracovat průkaz při výstavbě nové budovy a větší změně dokončené budovy souvisí dále se stanovením požadavků na energetickou náročnost budovy. To se netýká pronájmu nebo prodeje, které mají v zákoně dva časové i nárokové stupně. První stupeň je nákladově optimální úroveň požadavků na energetickou náročnost budov. Tu budou muset stavebníci plnit při výstavbě nových budov, a to od ledna 2013. Druhým stupněm je potom zpřísnění požadavků na úroveň odpovídající definici budovy s téměř nulovou spotřebou energie a tohoto cíle by mělo být dosaženo k 1. lednu 2019 pro budovy vlastněné a užívané orgány veřejné moci a k 1. lednu 2021 pro všechny ostatní nové budovy.

Dále návrh zavádí povinnost provádět pravidelné kontroly kotlů a rozvodů tepelné energie, kontroly klimatizačních systémů a upřesňuje jednotlivá pravidla tvorby energetických auditů a nově také energetických produktů. Jde tedy o povinnost využívání nástrojů na snižování energetické náročnosti a zvyšování energetické účinnosti.

Je však nutné zdůraznit, že řada těchto povinností je již zavedena v současně platných ustanoveních zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, a to v rámci implementace původní směrnice o energetické náročnosti budov z roku 2002. Předložená novela zákona pak výše uvedené povinnosti zpřesňuje nebo rozšiřuje podle požadavků nové směrnice. Dotčenými subjekty, na které má navrhovaná úprava dopad, jsou především stavebníci a vlastníci budov, na které budou kladeny požadavky na energetickou náročnost budovy při výstavbě nebo změně dokončené budovy a požadavky na využívání dalších nástrojů ke snižování energetické náročnosti budov, jako například pravidelné kontroly kotlů. Tyto nástroje budou zajišťovat kvalifikované osoby, tj. energetičtí specialisté. Na základě požadavků směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů se také zavádí odborná osoba, která bude oprávněna provádět instalaci vybraných zařízení využívajících obnovitelné zdroje energie na budovách. Seznam energetických specialistů a osob oprávněných provádět instalace vede ministerstvo na svých webových stránkách, a tudíž mají všichni přístup k seznamu oprávněných osob, včetně jejich kontaktních údajů.

Kontrola povinností stanovených tímto zákonem bude prováděna nezávislým kontrolním orgánem, kterým je Státní energetická inspekce.

Návrh zákona tedy povede k zajištění vyšších energetických standardů

při výstavbě nebo rekonstrukci budov, pomůže snížit náklady na energie v budovách a zároveň zlepši informovanost o energetické náročnosti kupovaných nebo pronajímaných budov. Důsledek výstavby budov se sníženou energetickou náročností a důsledek úspor energie, které plynou z povinného používání nástrojů na snižování energetické náročnosti budov, bude pro Českou republiku spočívat ve snížení dopadů na životní prostředí, s vlivem na ochranu tuzemských primárních energetických zdrojů.

Dámy a pánové, toť moje vystoupení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal poslance Milana Urbana, aby doprovodil svým komentářem. Pan poslanec Urban nechce doprovázet svým komentářem. Dobře. Já jsem nečekal, že takhle zareaguje. Ale budiž. Můžeme postupovat tak, že hned otevřu obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Vidím, že přihlášen je pan poslanec Karel Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaná vládní novela zákona o hospodaření energií obsahuje implementaci směrnice 2010/31/EU, která nahradila původní směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov, jak už o tom hovořil předkladatel, pan ministr průmyslu a obchodu. Současně směrnice 2010/31/EU mění podmínky energetické náročnosti budov v souvislosti s obnovitelnými zdroji energie, které již byly zapracovány v předchozí novele zákona č. 406/2000 Sb. a vyplývaly z obsahu předchozí směrnice 2009/28/ES.

Nechci opakovat to, co zde řekl pan ministr, ale zaměřím se ve svém vystoupení pouze na věci, které po nastudování tisku 622 považuji svým způsobem za nedořešené nebo za problematické.

V § 6a jsou vyjmenovány povinnosti kontroly včetně toho, komu tato kontrola přísluší. Podle mého názoru je zcela nelogické, že držitelé licencí si sami provádějí kontrolu otopných soustav v případě částí, kde nejsou držiteli licencí. Přitom parní primární soustavy mají běžně ztráty mezi 30 až 40 %, systémy pracující s médiem teplé vody mají ztráty dosahující až 50 %. Všechny tyto ztráty jsou zahrnovány do ceny tepla, které jsou již v současné době značně vysoké. Lze objektivně předpokládat, že dodavatelé budou provádět kontroly tak, aby si zbytečně nezvyšovali investice do provozovaných soustav, a tím si zvyšovali, nebo resp. snižovali své zisky.

V § 7 jsou zaváděny registrační přístroje pro spotřebu tepla, přitom směrnice Evropské unie neukládá zavést tyto přístroje. Nejedná se o

měřiče tepla podle metrologického zákona č. 505/1990 Sb., ale pouze o pomůcky. Zavedení přístrojů zvyšuje logicky cenu tepla. Úspory, které mohou přinést ve výši 2 až 3 %, se postupně zcela vytratí a zůstane pouze vyšší zátěž pro uživatele bytu. Současně si myslím, že je na místě zde zdůraznit i obavu, že dojde k omezování centrálních zdrojů tepla na úkor individuálních zdrojů tepla v jednotlivých bytech.

V § 9 je uvedena periodicita provádění energetických auditů, a to v periodě pěti let. Pokud nedojde k žádné změně systému, není nutné dělat opakované audity tak často. Mohla by plně postačovat například lhůta deset let.

Na závěr mi dovoluji uvést ještě jednu výhradu, a to že novela zákona vůbec neřeší ztráty v rozvodech teplé vody, které nejsou v současné době zrovna malé. Zcela určitě by si tato oblast zasloužila legislativní řešení a ošetření v zákoně o hospodaření energiemi. Vyhláška tento problém není schopna vyřešit plnohodnotně. Lze předpokládat, že snížení plýtvání teplem u bytové sféry bude i nadále nereálné, a to zejména v souvislosti s větším objemem podílu využívání obnovitelných zdrojů.

Za přijatelné naopak v návrhu novely zákona mohu uvést následující – že současně provozované kotle, vnitřní rozvody, klimatizace v rodinných domech, bytech a stavebních jednotkách rekreace jsou vyjmuty z kontrol. Na místě jsou také realizace výjimek z povinnosti vypracovat energetické audity u objektů, které nemají reálné technické a stavební řešení. Nově nastavené podmínky pro energetické specialisty, kteří provádějí kontrolu kotlů, tepelných rozvodů, klimatizací a zpracovávají průkazy energetické náročnosti včetně energetických auditů a nově i energetické posudky, jsou zcela na místě. Nově vložená osoba oprávněná provádět instalace vybraných druhů obnovitelných zdrojů energie je také správná cesta. Dokonce to, o čem tady hovořil pan ministr, lze kvitovat s velkým povděkem, že oprávnění těchto osob není na dobu neurčitou, ale má svoji periodu, kdy musí obnovovat získání této odbornosti, ať už po době tří nebo pěti let, v podobě osob oprávněných provádět instalace.

I přes nedostatky, které jsem uvedl ve svém vystoupení, doporučil jsem poslaneckému klubu KSČM, abycho text tisku 622 postoupili výborům, aby pokračoval ve své cestě v legislativním procesu do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Šidlo byl jediným přihlášeným do rozpravy. Dívám se, jestli se nepřihlásí někdo další. Vypadá to, že ne. To znamená, že rozprava k tomuto bodu o hospodaření energií může být ukončena. Jsme v prvním čtení. Můžeme ukončit. Nevím, jestli chce někdo reagovat? Ukončil jsem obecnou rozpravu.

Vzhledem k tomu, že už asi nebude vystoupení ani ministra, ani zpravodaje – zpravodaj celou dobu zarytě mlčí, už v úvodu odmítl vystoupit. Přece jsem jsem ho vyprovokoval, takže přece jen uslyšíme názor zpravodaje. Byla by to škoda, kdybychom ho v prvním čtení neslyšeli. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já jsem mlčel celkem záměrně a cíleně k této normě, protože nám nezbyvá nic jiného, než implementovat tuto směrnici do českého právního řádu. Kdybych vám měl říci nějak diplomaticky, co si o té normě myslím, tak bych řekl, že je nadbytečná a že to je trochu pitomost.

Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Naštěstí už není rozprava, takže tohle může komentovat maximálně ministr, jinak nikdo. Tím jsme vyčerpali toto téma. Budeme hlasovat pouze o příkázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání hospodářskému výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 20. Přihlášeno je 180, pro hlasovalo 104, proti nikdo, takže to bylo přijato. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon o pobytu cizinců, je to tisk 619. Já jsem obdržel omluvu od pana ministra Kubiceho, který se od 16 hodin omlouvá z důvodu pracovních povinností z jednání Sněmovny, takže ten neuvede tento bod. Takže já tedy si myslím, že v tom případě bychom ho neprojednávali, přeřadili bychom ho. Není předkladatel. Není. Prostě není. A tudíž... (Ze sálu padl návrh na přeřazení na konec.) Na konec, dobře. To snad hlasovat nemusíme, takže prostě to dám na konec.

Budeme se zabývat dalším bodem a tím je

22.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 568/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Takže tedy upozorňuji na to, že tady je návrh, abychom vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 568/1 a návrh by měl za předkladatele uvést pan poslanec Roman Sklenák. Takže já prosím pana poslance, aby nám zdůvodnil tu urychlenou novelu. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, pokud mám zdůvodnit tento návrh, tak musím říct, že tím hlavním důvodem je způsob, kterým tato Sněmovna projednává zákony v tomto volebním období. My jsme několikrát poukazovali na to, že se stalo téměř normou, že do Sněmovny přijde vládní návrh a v průběhu projednávání jsou k němu předkládány, mnohdy na poslední chvíli, desítky pozměňovacích návrhů, mnohdy velmi rozsáhlých, a je velké riziko, že při tomto způsobu projednávání se do zákonů dostanou chyby, dostanou se tam ustanovení, která Sněmovna vlastně schválit ani nechtěla. A to je případ i zákona – novely zákona – o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, kdy v loňském roce při projednávání byl načten a posléze koaličními poslanci i schválen pozměňovací návrh, který mění podmínky pro poskytování příspěvku na zakoupení motorového vozidla.

Konkrétně se jedná o to, že v té původní úpravě byly podmínky nastaveny tak, že se osobám se zdravotním postižením poskytuje částka 100 tisíc korun na období pěti let, tím pozměňovacím návrhem bylo ustanoveno, že se poskytuje částka 200 tisíc na období deseti let. Bohužel ten pozměňovací návrh nebyl dostatečně kvalitně zpracován a stalo se to, že osobám, kterým ta pětiletá lhůta uplyne nebo uplynula po účinnosti této novely, tedy po 1. lednu letošního roku, nenastávají podmínky, kdy by jim mohl být přiznán příspěvek další, ale tato doba nastane až za období pěti let. Jinými slovy, do tohoto zákona se dostal nepřijatelný princip retroaktivity a tento návrh, který vám předkládám, má za cíl tuto retroaktivitu odstranit.

Jak již bylo řečeno, z důvodu, že se jedná o poměrně jednoduchou věc, je navrhováno, aby s tímto návrhem Sněmovna vyslovila souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Chci říci, jak vidíte i na těch našich světelných tabulích, dalším bodem je projednávání věcně naprosto identického návrhu s tím rozdílem, že byl podán po našem návrhu

skupinou koaličních poslanců. Chci říci, že my nejsme ješitní, je nám celkem jedno, jestli bude přijat návrh opozičních poslanců, nebo návrh koaličních poslanců, a za klub sociální demokracie zde mohu prohlásit, že pokud nebudete souhlasit s tímto návrhem, tak my s návrhem koaličních poslanců souhlasit budeme. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak to bylo vystoupení předkladatele a teď poprosím paní poslankyni Gabrielu Peckovou.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dámy a pánové, podaný návrh vyplynul jednoznačně z nejlepšího úmyslu narovnat retroaktivitu, která vznikla přijetím zákona číslo 329/2011 Sb., a tak zrovnoprávnit postavení osob, kterým byl přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla podle starší právní úpravy, tedy 100 tisíc korun na dobu pěti let, a kterým lhůta pro opětovné poskytnutí příspěvku uplynula před 1. lednem 2012, a osob, kterým tato lhůta pro opětovné poskytnutí příspěvku před 1. lednem neskončila. Pak se jim totiž podle přechodného ustanovení § 38 odst. 12 zákona 329/2011 Sb. započítává i lhůta, jejíž běh před 1. lednem neskončil.

Samotná změna z pěti na deset let při změně výše ze 100 na 200 tisíc příspěvku na pořízení motorového vozidla reflektuje situaci, že lze takto pořídit kvalitnější vozidlo, které je ale také schopno déle sloužit. Pokud ale bylo vozidlo pořízeno před rokem, nebo před lednem 2012 s příspěvkem 100 tisíc korun v kategorii nižší pořizovací ceny, a tedy zřejmě i kvality, a předpokládalo se, že bude v provozu pět let, a nyní by se tato lhůta měla prodloužit, jeho užité vlastnosti mohou být výrazně sniženy až nedostačující svému účelu. Co se závazků spojených s poskytnutím příspěvku týče, blíže stanovených vyhláškou číslo 182/1991 Sb., tak doba trvání tohoto závazku nebyla právní úpravou nijak dotčena. Změna se týká pouze lhůty pro opětovné poskytnutí příspěvku. Přesto je nutné odlišné postavení osob žádajících o příspěvek na mobilitu narovnat.

Vláda se hlavně z důvodů legislativně technických rozhodla podpořit spíše řešení obsažené v tisku 569. Navrhovaná změna v tisku 568 by totiž mohla přinést právní nejistotu a další nerovnost osob se zdravotním postižením, protože lhůta není vymezena jednoznačně. Podle návrhu činí lhůta pro opětovné poskytnutí příspěvku nejméně 60 měsíců a návrh rovněž nerespektuje skutečnost, že běh lhůty mohl podle předpisů účinných před 1. lednem skončit před uplynutím pěti let v důsledku vrácení příspěvku. Proto by měl dostat přednost spíše návrh obsažený v tisku 569. A já bych si dovolila na závěr své zpravodajské zprávy navrhnout sloučení rozpravy obou těchto tisků, tedy tisku 568 a tisku 569.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zazněl tady návrh sloučení rozpravy k těm dvěma tiskům, tedy k tisku 568 a tisku 569, tak o tom návrhu sloučit rozpravu bychom mohli hlasovat okamžitě. Mám vás odhlásit, takže vás odhlašuji. Zagongoval jsem. Prosím, abyste se znovu přihlásili, vy, co budete hlasovat. Počkáme na ty, co se vracejí.

Byl tady návrh, abychom sloučili obecné rozpravy k tiskům 568, 569, a ten nyní budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro sloučení rozprav k tisku 568 a 569, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 21, přihlášeno je 125. Pro hlasovalo 124. Přihlášeno je 126, pro hlasovalo 124 a proti 1. Takže sloučení obecné rozpravy bylo přijato.

Proto v této chvíli přerušuji projednávání tisku 568. Zahajují projednávání tisku 569.

23.

**Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 569/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Požádám nyní paní poslankyni Lenku Kohoutovou, protože teď jsme v nové situaci. Tady byl také návrh, abychom se zákonem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Máme stanovisko vlády jako tisk 569/1, máme tady nové předkladatele. Požádal bych paní poslankyni Lenku Kohoutovou z té skupiny poslanců, kteří tento návrh připravili, aby ho předložila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych vás seznámila s novelou zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, který je vcelku podobný s tím, co zde předložili naši kolegové. Předloženým návrhem odstraňujeme neodůvodněné odlišování postavení příjemců příspěvku na zakoupení motorového vozidla, kterým běh lhůty stanovené dle vyhlášky č. 182/1991 Sb. uplynul před 1. 1. 2012, a příjemců tohoto příspěvku, kterým běh lhůty uplyne až po tomto datu. Navíc se ukazuje, že toto ustanovení může být vnímáno jako nepřímá retroaktivita, a zcela po právu.

Z těchto důvodů se navrhuje novela tohoto jediného ustanovení tak, aby

se závazky i lhůty z příspěvků na zakoupení motorového vozidla podle vyhlášky, kterou jsem zde citovala, které přesahují do období po 1. 1. 2012, počítaly shodně, a to v délce 5 let, to znamená, že ten, komu dobíhá lhůta 5 let od ledna tohoto roku, je považován za někoho, komu lhůta uplynula, a to znamená, že je posouzen znovu, je mu znovu přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla, a to v délce 10 let.

Novela je ve shodě s ústavním pořádkem ČR, s komunitárním právem EU a mezinárodními závazky ČR. Je neutrální k životnímu prostředí, nemá vliv na rovné příležitosti žen a mužů ani na rozpočty obcí a krajů. Předpokládá se, že po dobu prvních 5 let bude ročně vyžadovat samozřejmě jakousi částku ve státním rozpočtu, která se týká 100 až 150 milionů korun, s čímž se ale v sociální reformě jako takové počítalo.

Jde o jednoduchou novelu, která neváže na další vnitřní ustanovení zákona samého ani na zákony jiné, a proto se navrhuje, aby byla projednána v režimu prvního čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Poprosím paní poslankyni Miroslavu Strnadlovou.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Mně nezbývá, než konstatovat, že všichni mi předřečníci zcela pregnantně vám vysvětlili důvod, proč jsme předložili tyto návrhy, a musím jen konstatovat, že je velká škoda, že se vláda rozhodla začít své úspory od těch nejzranitelnějších a při zbytečně kvapném přijímání pozměňovacích návrhů ještě nadělala spoustu chyb, které se takhle snažíme napravovat.

Tisky, které máte před sebou, jsou pro tyto lidi velmi důležité, proto věřím, že dneska rozhodnete o tom, aby byl jeden z nich přijat podle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď tady máme sloučenou obecnou rozpravu. V tuto chvíli jsme si schválili obecnou rozpravu sloučenou, a tak ji vyhlašuji.

Sloučená rozprava k bodům 22 a 23

Takže máme obecnou rozpravu k oběma dvěma návrhům, jak 568, tak 569. Kdo se do ní hlásí? Možná pan ministr Drábek dostane přednost, jak je vidno. Prosím, pane ministře, můžete jako první.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve bych chtěl poděkovat za předložení tohoto návrhu svým kolegům. U toho prvního návrhu kolegům z opozice. Myslím si, že oba návrhy směřují stejným směrem. Také děkuji za vystoupení kolegy Sklenáka, protože tady skutečně situaci, která byla zaviněna poslaneckým pozměňovacím návrhem, je potřeba urychleně napravit a já se za tu nápravu velmi stavím a znovu děkuji za iniciativu.

Jenom pokud bych mohl požádat, tak skutečně technicky legislativně v druhém návrhu, v tisku 569, je přesněji specifikován běh té lhůty. Jak tady řekla zpravodajka paní poslankyně Pecková, tak v případě, kdy byla lhůta ukončena např. prodejem automobilu a vrácením poměrné částky, tak tam lhůta byla ukončena dříve než po 5 letech a mohlo by to vést k situaci, kdy lhůta by musela doběhnout do 5 let. Z tohoto důvodu prosím o podporu tisku 569, tak abychom se v aplikační praxi potom vyhnuli případným takovým obtížím. Ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď pan poslanec Stanjura je další přihlášený do rozpravy sloučené obecně.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl jsem se také přihlásit k tomu, že nevedeme soutěž o to, kdo podá návrh dříve. My jsme nabídli kolegům z opozice, aby návrh podepsali spolu s námi. Nějak se nám to časově nesešlo. Vítám nabídku pana kolegy Sklenáka, že bychom tedy hlasovali a podpořili z legislativně technických důvodů, ne z nějakých politických prestižních, tento tisk, který projednáváme jako druhý. Pan místopředseda si s tím určitě procesně poradí, protože bude muset zřejmě hlasovat nejdříve o zamítnutí a pak o schválení, ale chci potvrdit, že i naší snahou bylo zapojit kolegy z opozice do tohoto návrhu zákona. Bohužel jsme si to neřekli, když jsme ho začali připravovat. Řekli jsme si v okamžiku, kdy jsme ho měli připravený, obě dvě skupiny předkladatelů.

Děkuji za vstřícnost, kterou projevil v debatě pan kolega. Chci říci, že to skutečně není souboj koaličně-opoziční, ale legislativně technické podmínky nás vedou k podpoře tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Opálka se přihlásil do rozpravy jako další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, my jsme sice také z opozice, možná zatím z té menší, ale nebyli jsme osloveni. Přesto jsme připraveni návrh podpořit.

Možná by bylo dobré říci, kdo zpracoval pozměňující návrh a kdo ho z

poslanců přednesl, aby to bylo úplné. Nechám to na vás, na vaše studium. Děkuji za pozornost. (Potlesk KSČM)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Kdo dál? Zdá se, že jsme vyčerpali rozpravu, takže můžeme sloučenou obecnou rozpravu ukončit. Teď se zase vrátíme zpátky do bodu

22.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb. o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 568/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Vracíme se zpět k tisku 568, kde jsme za ukončenou obecnou rozpravou. Vzhledem k tomu, že nebyla podána námitka podle § 90 odst. 2, rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Já tedy zagonguji, protože vám přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat jako o prvním. Nejdřív prosím, abyste se dostavili. Ještě jednou odhlášení? Takže odhlásit. A znovu prosím, abyste se všichni přihlásili. Ano, poslanci už se dostavují. Budeme hlasovat o tom prvním návrhu usnesení, který tady máme, a to bude rozhodnutí o tom, že budeme skutečně pokračovat podle § 90 odst. 5.

Budeme hlasovat. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 568 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, takto vyslovit souhlas již v prvním čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Dotaz z pléna, o čem se hlasuje.) Pokračování podle devadesátky, ano. Lidově.

Hlasování má pořadové číslo 22. Přihlášeno bylo 135, pro hlasovalo 130, proti 1, takže návrh usnesení byl schválen a v jednání bylo rozhodnuto pokračovat.

Takže protože pokračujeme, zahajuji podrobnou rozpravu. Kdopak se hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo, takže podrobnou rozpravu můžeme ukončit a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení. Poslyšte tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Romana Sklenáka, Vladimíry Lesenské, Dany Váhalové a Jeronýma Tejce na vydání zákona,

kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 568, ve znění schválených úprav.” To je návrh usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, které jsem přečetl? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 23. Přihlášeno je 139, pro hlasovalo 68, proti 41, takže to tedy bylo zamítnuto.

Konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona nevyslovili souhlas. Nevyslovili jsme a to nám zřejmě brání v dalším postupu, takže můžeme ukončit tady projednávání tisku 568.

Můžeme se pustit do tisku 569, kde jsme také za obecnou rozpravou, kterou jsme tady už ukončili.

23.

Návrh poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 569/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Budeme postupovat stejně jako v případě tisku 568. To znamená, rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování v projednávání.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním v jednání o sněmovním tisku 569 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.”

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 24. Přihlášeno je 145, pro hlasovalo 144, proti žádný, takže jsme rozhodli o tom, že budeme pokračovat podle § 90 odst. 5.

Nyní tedy zahajuji podrobnou rozpravu. Do ní se nehlásí nikdo. Podrobnou rozpravu tedy končím a budeme hlasovat opět o celém návrhu zákona.

Usnesení zní takto: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Lenky Kohoutové, Jaromíra Drábka, Martina Vacka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o po-

skytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 569, ve znění schválených úprav.”

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 25, přihlášeno 149, pro hlasovalo 147, proti žádný, takže toto bylo všemi hlasy přijato.

O slovo se hlásí pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, doufám, že nám bude odpuštěno, že jsme hlasovali pro tento zákon a že i našimi hlasy byla opravena chyba, která se tam dostala do zákona pozměňovacím návrhem z vládní koalice. Nebyla to spolupráce s vládní koalicí. Bylo to proto, aby bylo učiněno právu zadost. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A ještě paní poslankyně Kohoutová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážené dámy, vážení pánové, já bych jenom chtěla zmínit, že každý velký systém, když se mění, generuje chyby. Nejsme roboti. To za prvé.

Za druhé bych ale chtěla říci, že nikdo ani z koaličních, ani z opozičních partnerů, ani tedy komunisté, si nevšiml této chyby. Tento pozměňovací návrh nikde nebyl. Teď jsme napravili chybu. Chyba opravdu byla technická. A já bych vám všem chtěla poděkovat, všem, že jsme díky nám všem mohli chybu dneska napravit. (Šum zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem viděl pana poslance Jeronýma Tejce prvního, jestli dovolíte. A pak pana poslance Kováčika.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skoro jsem se těšil z té klidné a pěkné atmosféry, která tady dlouho nevládne, když se zákony schvalují 147 ze 147 přítomných poslanců. Skoro by se na konto paní poslankyně Kohoutové dalo říct, že někdy méně je více. Možná to poslední vystoupení nebylo úplně nejšťastnější právě v této atmosféře.

Musím říct, že tady platí to, co tady možná nezaznělo, možná zaznělo v té debatě. Přiznám se, že jsem ji celou stoprocentně neslyšel. Musím ale říct, že paní poslankyně Řápková měla jednu velkou možnost. Odstranit chybu, kterou sama způsobila. Byl to pozměňovací návrh, který předkládala paní poslankyně Řápková, který jsme tady takto složitě všichni

teď upravovali i za její pomoci. Jestli paní poslankyně říká, že když se mění velké reformy, když se dělají velké reformy, tak holt se dělají chyby – bohužel ale na ty chyby doplácet lidé. (Odmlka.) Promiňte – paní poslankyně Kohoutová. Omlouvám se paní poslankyni Řápkové. Na tu přijde řada, až tady budeme projednávat její návrh zákona, který se týká exekucí.

V tuto chvíli musím říct, že pokud paní poslankyně Kohoutová říká, že to je chyba, která se může stát, protože se tady mění velké penzum věcí, tak my jsme přesvědčeni, že k tomu dochází právě proto, že se tady tyto návrhy mění nepromyšleně. Mění se tak, že poslanci vládní koalice přinášejí ráno na jednání výborů, které se touto věcí zabývají, desetistránkové nebo vícestránkové materiály, ve kterých mění to, co se ještě změnilo, a odpoledne přinášejí další návrhy, ve kterých mění to, co ještě změnili. Myslím, že to je ten důvod, proč tady dochází k chybám. Bohužel, chyby, kterých se tady Poslanecká sněmovna dopustila, dopadají na konkrétní občany. Byl bych rád, abychom si toho, když ty věci měníme, byli vědomi a abychom ještě poté, když se nám podaří napravit některé věci, které vládní poslanci skutečně pokazili, aby ještě poté nedocházelo k útokům na opozici, která s tím neměla nic společného a pro tyto návrhy nehlasovala.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, nechci nadměrně prodlužovat tuto debatu, ale přesto chci vašim prostřednictvím, pane předsedající, poděkovat paní kolegyni Kohoutové, že ji dostala do této roviny, protože já jsem skutečně svým vystoupením nemyslel nic zlého. Ale teď musím upřesnit, že když se tady projednával návrh zákona, o kterém je řeč, tak poslanecký klub KSČM podával návrh na zamítnutí, protože jej považoval celý za špatný a pro ten zákon rozhodně nehlasoval. Čili pokud – tak komunistů se to netýká. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy mohu ale říci na závěr všeho toho, že konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas a můžeme ukončit projednávání bodu, tisku 569.

Můžeme pokročit dále. To je bod

24.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, a zákon č. 428/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém spoření a zákona o doplňkovém penzijním spoření /sněmovní tisk 589/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Navštívili mě předsedové poslaneckých klubů pan poslanec Stanjura a pan poslanec Gazdík a za oba kluby mi sdělili, že oba kluby, tedy ODS i TOP 09, vetují návrh projednat tento bod podle § 90. Říkám to dobře? Vztahuje se to na 24, na tento návrh? Ano, tak je to v pořádku. Takže je to veto na tento tisk 589.

Nyní poprosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážená vládo, tento návrh zákona je nevelký, pokud jde o jeho legislativní rozsah. Změna se vejde na jednu stranu. (Ukazuje list A4.) Tento návrh je ale velmi významný z hlediska svého pozitivního rozpočtového dopadu. Velmi stručně, jedná se o návrh, kterým v tuto chvíli žádáme Poslaneckou sněmovnu a posléze i Senát, aby odložily účinnost tzv. druhého pilíře v rámci důchodového systému, a to z 1. ledna roku 2013, kdy by tento druhý pilíř měl vstoupit v účinnost, na 1. leden roku 2016.

Tento návrh v případě, že by byl schválen, má pozitivní rozpočtový dopad. Předpokládá se, že náběh tzv. druhého pilíře bude pozvolný, to znamená, že v prvním roce náběhu toho pilíře lze očekávat rozsah úspory v penzijním systému někde kolem 7 mld. korun. V dalším roce by se rozsah úspory mohl pohybovat mezi 12 až 15 mld. korun a ve třetím roce by se rozsah úspory mohl pohybovat mezi 15 až 20 mld. korun. Byly by to finanční prostředky, které by zůstaly v rámci důchodového systému a mohly by se použít na financování průběžných penzí, popřípadě na valorizaci průběžných důchodů v následujících letech.

Proč by tam ty finanční prostředky zůstaly? Zůstaly by tam proto, že by se odložil vznik druhého pilíře. To znamená z průběžného důchodového systému by nebyla odváděna ona tři procenta, která si budou moci daňoví poplatníci odvést na soukromé spoření, a současně by mezi příjmy průběžného systému zůstal podíl ze zvýšené daně z přidané hodnoty. Tím by se vytvořil rozpočtový polštář, který by umožnil České republice v příštích třech letech lépe zvládnout obrovský problém, který v tuto chvíli existuje na důchodovém účtu.

Návrh, který nyní předkládáme, má tedy rozpočtově pozitivní dopad v rozsahu 7 až 20 mld. korun během tří let a je bezprostřední reakcí na vysoký schodek na důchodovém účtu České republiky.

Druhá poznámka se týká onoho schodku na důchodovém účtu. Byly časy, kdy důchodový účet byl v přebytku. Bohužel, počínaje rokem 2009 se důchodový účet dostává do stále hlubšího deficitu a naposledy v loňském roce, v roce 2011, průběžný důchodový účet, na který se vybírá pojištění na důchodové zabezpečení a vyplácí se z něj penze v daném roce, tak se loni ocitl ve schodku 39,5 mld. korun. 39,5 mld. korun jako největší schodek důchodového účtu v historii České republiky! Tohle je jeden z největších problémů současných českých veřejných rozpočtů. Dramatický propad důchodového účtu. V době, kdy tady byla vláda sociální demokracie nebo koaliční vlády námi vedené, byl důchodový účet v přebytku. Přebytkový důchodový účet jsme odevzdávali i nastupující vládě Mirka Topolánka. Bohužel, v důsledku hospodářské situace a změn v daňovém systému došlo k výraznému propadu příjmu důchodového účtu a loňský deficit je 39,5 mld. korun. To se nedá v žádném případě oddiskutovat a je potřeba to mít na vědomí.

Poznámka číslo tři. Před 14 dny vystoupil ministr financí Kalousek a předseda vlády Nečas s dramatickým prohlášením, s tím, že naši zemi ovinuly temné chmury a je potřeba dodatečně škrtnout. Rozsah dodatečných škrtnů na letošní rok byl ohlášen v rozsahu 24 mld. korun, na příští rok minus 40 mld. korun a v následujícím, třetím roce minus 80 mld. korun. Současně bylo oznámeno, že budou buď zmrazeny důchody, anebo bude podstatně změněn systém valorizace důchodů tak, aby se ušetřilo na výplatě důchodů v následujících třech letech. Čili současně vláda Petra Nečase bude realizovat významné škrty jak v oblasti krácení výdajů, tak také plánovaného zvyšování daní.

My se domníváme jako sociální demokraté, že v této hospodářské a rozpočtové situaci je zcela nezodpovědné spouštět tzv. druhý pilíř v rámci důchodové reformy, protože spuštění druhého pilíře jenom prohloubí současný problém jak důchodového účtu, tak veřejných rozpočtů jako takových. Vyšší DPH, které se zaplatí a které zaplatí i důchodci, kterým se nebudou valorizovat důchody, tak bude použito na to, aby se začaly kumulovat prostředky v soukromých důchodových fondech, které budou k použití za 30, možná za 40 let. Proto navrhujeme, aby se vznikl druhého pilíře odložil, a to o tři roky. Je to také racionální rozhodnutí z hlediska přípravy na druhý pilíř.

Jak asi víte, vládní důchodová reforma se nesetkala ani s nadšenou podporou občanů, ani jí většina občanů neporozuměla. Veškeré výzkumy veřejného mínění hovoří o tom, že lidé nechápou, k čemu vlastně došlo a jaké to pro ně bude mít konkrétní možnosti a konkrétní důsledky

Také jsme se na začátku letošního roku setkali s tím, jak výborně dokáže Ministerstvo práce a sociálních věcí reformy organizačně zajistit. Pouhé sloučení výplaty dávek na úřadech práce málem vedlo k absolutnímu kolapsu tohoto systému a dodneška se z této skvěle připravené reformy úřady práce nevzpamatovaly. A teď se navrhuje, aby stejné ministerstvo garantovalo rozjezd důchodové reformy, a to už od 1. ledna příštího roku. Chci upozornit na to, že máme březen 2012, ten systém má být funkční od 1. ledna příštího roku a nic není připraveno. Nový systém bude muset počítat se spoluprací daňové správy a České správy sociálního zabezpečení, ale žádné informační propojení není připraveno. Nejsou tady vyvinuty softwarové aplikace, nejsou proškolení pracovníci a do spuštění celého systému už zbývá necelých deset měsíců.

Dokážete si představit, kolegové a kolegyně, jestliže by podobný chaos, který jsme zažili na úřadech práce, doprovázel spuštění druhého pilíře? Jaké by to mělo nenávratné škody jak z hlediska důvěry veřejnosti, tak z hlediska pověsti České republiky u investorů? To je obrovské riziko. A my, když se podíváme na schopnosti stávající vlády, zejména na schopnosti stávajícího Ministerstva práce a sociálních věcí, tak se velmi obáváme že tento přechod není a nebude během pouhých deseti měsíců dostatečně připraven.

Já to říkám teď, abychom si to uvědomili. Dnes je tuším 13. března 2012 a v tuto chvíli česká sociální demokracie varuje před negativními rozpočtovými důsledky spuštění takzvaného druhého pilíře, ale varujeme také před tím, že tento systém není dostatečně intenzivně připravován.

Navíc došlo k určitému časovému posunu a nesouladu mezi důchodovou a daňovou reformou a mezi sjednocením výběru daně a pojistného a důchodovou reformou. Nečasova vláda počítala s tím, že důchodová reforma bude spuštěna současně s takzvaným JIMem, to znamená, že se současně sjednotí výběr sociálního pojištění a daní a také zdravotního pojištění a informačně a organizačně se propojí finanční úřady a Česká správa sociálního zabezpečení. K tomu ale k 1. lednu příštího roku v žádném případě nedojde a ani z technických a jiných důvodů dojit nemůže. To znamená, že vznik druhého pilíře je předsunut před reformu JIM – sloučení výplaty – a je také předsunut před daňovou reformou, která je účinná až od 1. ledna 2015. To znamená, že došlo k fázovému posunu u všech těchto reforem a jediná, která je v čase nejvíce předsunuta, je ve skutečnosti ta, která nejméně spěchá, to znamená spuštění takzvaného druhého pilíře.

To vytváří kombinaci faktorů legislativních změn a organizačních změn, které nemohou (?) skončit v žádném případě špatně. A já to tady jasně říkám, aby to slyšela vláda, aby to slyšela Poslanecká sněmovna, dnes tady v první polovině března roku 2012: je tady veliké riziko spustit takzvaný

druhý pilíř od 1. ledna příštího roku, za necelých deset měsíců. Věci nejsou připraveny.

Pokud tedy shrnu hlavní argumenty, které vedou sociální demokraty, aby předložili tento návrh zákona, je to poslední možnost, jak odložit druhý pilíř včas, aniž by to vyvolalo jakékoliv zmatky a jakékoliv škody. Teď ještě máme tu možnost, a proto vás žádáme, abyste rozhodli a aby k tomu odložení došlo. Je to poslední příležitost, jak to udělat v klidu. Další příležitost bude po příštích volbách do Poslanecké sněmovny, ale příští vláda, pokud bude chtít stabilizovat rozpočtovou situaci, už bude muset druhý pilíř rušit, to znamená bude ho muset zrušit, a to samozřejmě bude mít své ekonomické, organizační a právní důsledky. Ale já jsem přesvědčený o tom, že se tomu jakákoliv příští vláda nevyhne, aby takto koncipovaný systém důchodové reformy zrušila od samého počátku.

Druhý důvod je rozpočtový. Jestliže vláda zvažuje, že změní valorizaci důchodů, to znamená, že důchody porostou pomaleji, nebo neporostou dokonce vůbec v příštích letech, jestliže je tady potřeba škrtnů v rozsahu 40 miliard už příští rok a 80 miliard už přespříští rok, tak je přece nejjednodušší řešení v tuto chvíli odložit start druhého pilíře, protože to sníží ten tlak na zvyšování daní a na rozpočtové škrty. Tady je možné tlak snížit a během tří let to snížení znamená až 20 miliard korun na výdajové straně.

Poslední poznámka. My jsme přesvědčeni o tom, že je velmi nespravedlivé, a já už jsem tady o tom dnes hovořil, aby vláda porušila sliby, které v souvislosti s touto důchodovou reformou dala důchodcům v naší České republice. Ten slib byl velmi jednoduchý. Ano, vážení důchodci, i vy se budete podílet na financování důchodové reformy. I vy ve vyšší DPH zaplatíte náklady, které jsou s ní spojeny, ale vláda vám ty vyšší náklady bude kompenzovat formou valorizace důchodů. Taková přece byla dohoda, kterou vláda v loňském roce svým prohlášením uzavřela s českými seniory. Takto to několikrát opakoval a vysvětloval i ministr práce a sociálních věcí. Opakoval to takto i předseda vlády České republiky. Takto zněla dohoda. V letošním roce byla dohoda jednostranně vládou porušena. Čili ano důchodci se budou podílet i nadále na financování důchodové reformy, protože potraviny zdražily, DPH se zvýšilo na 14 % i u léků, ale vláda couvla ze závazku jim tuto věc plně kompenzovat valorizací a tvrdí, že valorizace už nebude odrážet inflaci, a chce ji nastavit na základě jiných principů, které ale povedou k jedinému – sníží se tempo valorizace penzí a doplatí na to senioři.

Proboha, proč v této složité ekonomické situaci ještě více komplikovat stav veřejných rozpočtů tím, že budeme spouštět druhý pilíř! Vždyť tady existuje i na straně – když se teď bavíme o příjmech důchodců a jejich situaci, pokud se podíváme i na pracující, pokud se podíváme na zaměstnance, tak letošní rok je rokem poklesu reálných mezd. Poprvé po

patnácti letech v letošním roce zhruba o procento poklesnou reálné mzdy. Přitom zhruba 4 miliony lidí spoří ve stávajícím třetím důchodovém pilíři. Skutečně se domníváte, dámy a pánové, že lidé ze středních vrstev nebo z nízkopříjmových skupin budou mít příští rok peníze na to, aby si je začali odkládat do takzvaného druhého pilíře? Že je na to vhodná ekonomická situace v době, kdy klesají reálné mzdy a kdy jsou tady velké, skutečně velké problémy v oblasti nezaměstnanosti a sociálního propadu poměrně širokých skupin? Teď skutečně není vhodná situace na to, aby se rozjžděl takovýto druhý pilíř. On se rozjede jenom za cenu nepravdivé, klamavé reklamy, podobně jako to bylo na Slovensku, a vyvolá to zase jenom zklamání a znechucení lidí, kteří takovéto nepravdivé reklamě v příštím roce podlehnou.

Chtěl bych vás tedy v závěru za předkladatele ujistit o tom, že tento návrh jsme pečlivě rozvážili, že tento návrh má silné argumenty pro to, aby byl projednán a schválen touto Poslaneckou sněmovnou. Chci garantovat, že v případě, že ho schválí Poslanecká sněmovna, je velká šance na to, že bude schválen i na půdě Senátu, a v každém případě usnadní situaci veřejných rozpočtů v následujících třech letech a vytvoří předpoklady pro hledání širšího konsenzu nad další podobou důchodové reformy.

Dámy a pánové, vážená vládo, věřte mi, že bych se nerad dostal do situace, kdy tady budeme za šest měsíců, možná za sedm měsíců sedět, budeme zde projednávat podobný návrh, jehož předkladatelem bude tentokrát Nečasova vláda, a budeme zde přesvědčováni o tom, že skutečně není zbytné, než druhý pilíř odložit. Myslím si, že velmi pravděpodobně se do této situace dostaneme, pokud se podíváme na rozpočtové a daňové plány, které v tuto chvíli prezentoval ministr financí. A já jsem hluboce přesvědčen, že než rušit druhý pilíř na poslední chvíli na konci letošního roku, nebo než ho rušit po volbách v roce 2014, je mnohem lepší odložit jeho účinnost do roku 2016 tak, jak to této Poslanecké sněmovně navrhuje. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji také. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Vladislav Vilímeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně a kolegové, dámy a pánové, sněmovní tisk 589 je návrhem poslanců České strany sociálně demokratické, a to v odkladu účinnosti jednak zákona o důchodovém spoření č. 426/2011 Sb. a také takzvaného změnového zákona č. 428/2011 Sb., a to od 1. ledna 2013 na 1. leden 2016. Jiné změny tento tisk skutečně nepředpokládá.

Jak pravil pan předkladatel, oč je tento návrh svým rozsahem nevelký, tak tomu představení byl věnován o to větší čas.

Já se přiznám, že jsem si velmi podrobně přečetl důvodovou zprávu k tomuto návrhu a možná by bylo dobré několik poznámek i k této zprávě také připojit.

Předkladatelé totiž ve své důvodové zprávě považují fungování stávajícího průběžného systému důchodového pojištění z dlouhodobého hlediska za ekonomicky udržitelné. Nesouhlasí se zavedením tzv. druhého pilíře důchodového systému, tedy důchodového spoření, s odůvodněním, že ve svém důsledku postihne negativně zejména zaměstnance s nízkými příjmy, kteří si nedokážou naspořit dostatečné finanční prostředky na zajištění ve stáří nebo při vzniku invalidity. Česká strana sociálně demokratická kritizuje a kritizovala již v době projednávání zákonů důchodové reformy zavedení, resp. přesměrování části plateb z pojistného ve výši 3 % na individuální účet do druhého pilíře, tedy na účet důchodového spoření. Do politického žargonu se podařilo levici infiltrovat pro tento případ nepřilíš přesné používání termínu vyvádění peněz z průběžného systému.

I v důvodové zprávě, a to je zajímavé, však předkladatelé připouštějí, že česká vláda v reakci na některé zahraniční příklady zvolila cestu jednak dobrovolného nasměrování peněz do druhého pilíře a také relativně nízké sazby pojistného, rozumějme rozumné sazby pojistného, které má být přesměrováno do důchodového spoření.

Já tady teď nechci zavádět obšírnou debatu, které jsme byli svědky v době projednávání důchodové reformy, ale již v té době bylo mnohokrát konstatováno, že v důsledku demografického vývoje samozřejmě roste podíl seniorů, nepříznivě se mění poměr plátců a důchodců v systému důchodového zabezpečení. Státní systém důchodového zabezpečení proto není při nynějším nastavení dlouhodobě udržitelný. Cílem důchodového spoření je především získat nové zdroje na financování penzí budoucím generacím a diverzifikovat přitom riziko, zajistit vyšší zhodnocení jednotlivých úložek.

Předkladatelé, musím také říci, v důvodové zprávě navíc velmi účelově pracují s myšlenkou, že na novém systému vydělají pouze nejbohatší skupiny. Velmi účelově se v této souvislosti také zmiňují i o nízkých průměrných hodnotách zhodnocení v penzijním připojištění. Vůbec vlastně neuvádějí, že právě změnou pravidel penzijního připojištění a jejich transformací do účastnických fondů, včetně oddělení majetku penzijních fondů od majetku účastníků penzijního připojištění, se umožní vyšší zhodnocení úložek.

Předkladatelé, jak je známo, nesouhlasí se změnami v důchodovém systému a pojetím důchodové reformy. Snaha o odložení termínu účinnosti zákonů je tedy pouze průhledným nástrojem, nebo chcete-li

manévrem blokování nezbytných reforem v důchodovém systému. Byl jsem toho svědkem na jednání členů rozpočtového výboru se zástupci mise měnového fondu, kdy mimo jiné zástupci té poslední mise Mezinárodního měnového fondu velmi pozitivně hodnotili úsilí české vlády v této oblasti.

Na konto legislativní kvality tohoto tisku, a o tom se pan předkladatel nezmínil, je nutno konstatovat to, co také uvádí ve svém stanovisku vláda: Případné schválení návrhu na odložení účinnosti – totiž nejen zákona o důchodovém spoření, ale i toho měnového zákona – by vedlo k totálnímu chaosu v případě penzijního připojištění, protože transformace na doplňkové penzijní spoření, která již probíhá, by se stala fakticky neproveditelnou. Došlo by tedy k obrovské ztrátě důvěry ve vztahu k penzijnímu spoření, ve vztahu k doplňkovému penzijnímu spoření.

To snad si předkladatelé, alespoň tak předpokládám, nedali jako cíl tohoto návrhu. Z těchto důvodů, a mohl bych samozřejmě pokračovat dále, tedy navrhuji zamítnout sněmovní tisk 589 již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže otevíráme obecnou rozpravu. Do ní se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Začnu tím, že podpořím návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Z úst předkladatelů jsme slyšeli, jak za vlád sociální demokracie byl přebytek a teď je deficit na důchodovém účtu, jako by politici kterékoliv strany mohli ovlivnit demografický vývoj. Já myslím, že je třeba říct, že odcházejí do penze mnohem populačně silnější ročníky než ty, které přicházejí do práce.

(K poslancům soc. demokracie:) Můžete kývat hlavou, že to tak není, čísla mluví jinak! Jestliže letos se odhaduje, že schodek bude kolem 40 miliard, a souhlasím s číslem, jaký byl schodek v minulém roce, tak přesně takhle čísla jsou podnětem k tomu, abychom změnil stávající systém. Nemůžeme se tvářit, že tento systém je dlouhodobě ufinancovatelný! Samozřejmě že populární, populistické, bezbolestné řešení je: odložme to na někdy jindy, až bude lépe. Já se ptám: kdy bude lépe? Až bude schodek na důchodovém účtu ne 40 % schodku státního rozpočtu, ale 50, 60, 70? To bude určitě lépe? Myslím si, že je zodpovědné někdy začít. A my jsme rozhodli, že začneme 1. ledna 2013. Vy se sice můžete tvářit, že zdroje jsou. Někdy vám to voliči uvěří, někdy ne. Pak sami říkáte, že nemůžete plnit své volební programy, protože ekonomická realita je jiná. A ekonomická realita je jiná! Myslím si, že v Evropě se neočekává dlouhodobě, že by nějak výrazně rostly ekonomiky evropských zemí, nevyjímaje naši českou ekonomiku.

Takže návrh, který tady předkládáte, znamená: nechceme nic řešit, uvidíme, odložíme. My si myslíme, že to řešení je špatné.

Pan kolega zpravodaj už mluvil o tom, jak hodnotí tento návrh důchodové reformy v zahraničí či odborné kruhy. (Nesouhlasné poznámky poslanců ČSSD.) Je to slyšet i tady, ale jestli vám to připadá vtipné, tak možná. Tak jste se zasmáli někteří. Nevím. Návrh, který jste tady předložili, není nic jiného než to, co jste tady říkali před třemi, šesti, devíti měsíci. Pořád ta pohádka o tom: teď nic neřešme, všecko v zásadě funguje. Vy jste proti snižování nákladů, vy jste proti zvyšování daní, vy jste proti všemu, cokoli vláda či koalice navrhne k tomu, aby se snižoval schodek státního rozpočtu. Současně vystupujete jako proevropská strana a říkáte: my chceme plnit tu maastrichtská kritéria, tu fiskální kompakt. Reálně ovšem svými postoji při hlasování děláte všechno pro to, aby Česká republika ta kritéria nikdy neplnila! (Potlesk poslanců ODS, nesouhlasné projevy poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Opálku. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovoluji i mně, abych se vyjádřil velmi stručně k tomuto návrhu. Já myslím, že v této chvíli bychom měli oddělit dva problémy, které tento návrh řeší. První problém je problém státního rozpočtu a sekera, kterou účinnost tohoto zákona zatne. A druhý problém je samozřejmě důchodová reforma a tady chápnu, že různé politické strany mají na řešení důchodové reformy jiné pohledy. Ono záleží v čí prospěch a v čí neprospěch se bude ten problém řešit.

Chci říci, že jestli pan zpravodaj hovořil o důvěře, která může být znehodnocena, tak upřímně řečeno nevidím velkou důvěru v této společnosti, že by tleskala a čekala netrpělivě na druhý pilíř. Já si totiž ani nemyslím, že jsou ti, kteří na druhém pilíři můžou vydělat, protože ti, kteří se do něj pusť, nemají žádnou jistotu, že peníze, které tam vloží, budou zhodnoceny více než v prvním pilíři, protože tam to zhodnocení jde podle toho, jak se valorizují mzdy, kdežto ve druhém pilíři zhodnocení bude odpovídat situaci na trhu. A jestli se zde hovořilo o tom, že se zamezily bariéry k většímu možnému zhodnocení těchto úložek na kapitálových trzích, tak musím říci – ale za jakou cenu? Za cenu rizik, kdy může také dojít k tomu, že ten, který tam peníze vloží, zapláče nad výdělkem, protože jistotu nemá žádnou. A jestliže nám tleská Mezinárodní měnový fond, který zde zastupuje finanční kapitál, tak to pro mě není žádný reprezentant toho, který chce, aby v jednotlivých zemích se důchodovému fondu dařilo, protože tleskal samozřejmě i tam, kde došli k daleko horším a rychlejším propadům.

Poslední zastavení mi dovoluji nad deficitem, který vznikl na důchodovém účtu. V roce 2011 odešlo do předčasných důchodů více než 87 tisíc občanů. 87 tisíc občanů je téměř celý jeden ročník, vážení! Výpadek v roce 2012 bude asi 17 miliard jenom za těch 87 tisíc občanů. A statisticky je v předčasných důchodech k 31. 12. 2011 502 tisíc občanů! 502 tisíc! Více než půl milionu! Půl milionu nezaměstnaných, půl milionu v předčasných důchodech. Milion je deficit a to neřikám ti, kteří jsou mimo registr na trhu práce. Takže z tohoto pohledu stát řeší nezaměstnanost na úkor důchodového účtu. Důchodci ve svém solidárním důchodovém pojištění platí ty, kteří nejsou schopni na trhu práce najít zaměstnání.

Tady stát musí tedy řešit deficit nějak jinak, z jiných zdrojů. Tak buď se vraťme k tomu, že navýšíme odvody na státní politiku zaměstnanosti, anebo řekneme, že z těch a z těch daní tolik a tolik půjde na tyto účely. A nelžeme tu, že propad na důchodovém účtu je proto, že už je situace neudržitelná. Ona je neudržitelná na trhu práce, a proto se propadá v důchodech. To, co nás teprve čeká, to je demografický problém. Ten přijde, ale až za 15 let. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, pan poslanec Sobotka byl další, kdo se hlásil do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pak pan poslanec Michalík.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegové a kolegyně, já myslím, že to, co tady zmiňoval můj předřečník, ten obrovský nárůst počtu lidí, kteří odešli do předčasného důchodu nebo do důchodu v loňském roce, je dán jednak situací na trhu práce, ale je také potřeba si uvědomit, že ten stav rozkolísala i takzvaná malá důchodová reforma. Já už jsem tady o ní dnes hovořil. Došlo přece ke změně výpočtu důchodů. Ten výpočet důchodů se snížil proto, že vláda reagovala na rozhodnutí Ústavního soudu a celá věc byla zkomunikována takovýmto způsobem, že ještě zvýšila poptávku mezi občany po tom, aby raději odešli předčasně do důchodu, protože se domnívali, že si tím mohou nějakým způsobem ještě pomoci z hlediska výměry svého důchodu. Prostě svůj podíl a svůj díl odpovědnosti má také současná vláda za to, jakým způsobem za prvé realizovala a za druhé vůči občanům zkomunikovala takzvanou malou důchodovou reformu. To je první věc.

A druhá věc. Bohužel, vláda jenom sleduje, jak se volným pádem zvětšuje schodek na důchodovém účtu, a nedělá žádné aktivní opatření. Když jsem hovořil o tom, že důchodový účet byl za vlády sociální demokracie v přebytku, tak to ale bylo v důsledku toho, že jsme provedli aktivní opatření a dvě procenta z platby na státní politiku zaměstnanosti jsme převedli do důchodového pojištění, to znamená navýšili jsme příjmy

důchodového účtu, a tím pádem jsme dosáhli toho, že tento důchodový účet se dostal do přebytku. Současně začaly být prováděny jeho parametrické úpravy tak, aby se stal udržitelným. A já jsem přesvědčený o tom, že není možné, aby vláda jen tak, bez jakýchkoliv aktivních kroků na příjmové straně, sledovala ten obrovský propad prostředků na důchodovém účtu a nakonec to zaplatili současní důchodci tím, že se jim buď zmrazí, nebo omezí valorizace penzí.

A jestliže máme takovýto schodek na průběžném důchodovém účtu, tak jakou dává logiku začít ještě vyvádět další finanční prostředky do soukromého spoření v takzvaném druhém pilíři. A tady se podívejme do okolních zemí, jak tam ty druhé pilíře dopadly, a tam, kde nemají odvahu nebo možnost je zrušit, dodnes jim to výrazným způsobem komplikuje stav veřejných rozpočtů včetně třeba situace, která je dneska na Slovensku, kde do toho druhého pilíře odešlo pod vlivem reklamy obrovské množství slovenských pojištěnců a vláda s tím bude mít ještě v příštích letech opravdu velké problémy. V Maďarsku druhý pilíř zrušili, v dalších zemích je parametricky upravují tak, aby to mělo mnohem menší dopad na veřejné rozpočty.

Já jsem přesvědčený o tom, že pokud dnes Sněmovna neschválí odložení druhého pilíře, tak stejně se k tomu ještě možná budete muset vrátit za vaší vlády, abyste to udělali, anebo ten druhý pilíř bude muset zrušit vláda, která vzejde z příštích voleb do Poslanecké sněmovny. Prostě takovýto typ reformy si v době, kdy musíme snižovat deficit veřejných rozpočtů, jako Česká republika nemůžeme dovolit. A myslím si, že tento náš názor je zcela konzistentní s rozpočtových paktem, je to zcela konzistentní s tím, že musíme v příštích letech redukovat deficit veřejných rozpočtů a zpomalit tempo zadlužování, a naopak pokud druhý pilíř vznikne, tak to bude trvalý problém a trvalý odliv finančních prostředků z druhého pilíře.

Já si nedokážu představit, jak je možné, že vláda v situaci, kdy hledá možnosti v propouštění učitelů, v propouštění policistů, v propouštění hasičů, kdy vláda se chystá změnit schéma valorizace důchodů, zrušit porodné pro všechny a podobná opatření, není schopna racionálně analyzovat nutnost odložení druhého pilíře a nechává si tady ten problém ležet. Stejně jako jsem přesvědčen, že se bude muset ve finále odložit daňová reforma, kterou jste si tady slavně schválili a která je účinná od roku 2015, protože ona znamená další ránu pod čáru ponoru. A úplně největší legrace bude, jestliže v tomto volebním období tady schválíme fiskální ústavu, která ovšem začne působit až v rámci politiky příští vlády, a ta příští vláda bude muset mobilizovat veškeré zdroje pro to, aby byla schopna tu fiskální ústavu naplnit, a jedním z těch opatření bude zrušení druhého pilíře, protože se to ukáže jako jedno z nejrychleji a neefektivněji realizovaných opatření.

Čili vzhledem k tomu, že vaše vláda přece prosazuje ústavní limitaci

veřejného dluhu, tak by bylo na místě, abyste tuto věc velmi racionálně a pečlivě zvážili, protože stejně se k ní budeme muset dostat.

Není to přece poprvé, kdy se tady přehodnocují některá opatření, která byla v minulosti schválena. Chci připomenout rovnou daň, superhrubou mzdu, přece tyto daňové návrhy tady byly prosazeny bez ohledu na to, jaký to bude mít vliv na vývoj veřejných rozpočtů, a vaše vlastní vláda, tentýž ministr financí, který tady zaváděl superhrubou mzdu a rovnou daň, dneska už navrhuje vrátit se k daňové progresi a navrhuje zvýšit sazbu daně z příjmu, protože evidentně přestřelil v roce 2008, když nastavoval parametry daňového a sociálního systému. Prostě takovéto snížení daní si náš stát a naše veřejné rozpočty nemohly dovolit. Teď na to doplácíme. Tyto reformy z roku 2008 budou velmi správně korigovány právě proto, abychom zvládli manévry snižování deficitu veřejných rozpočtů v situaci pomalého nebo vůbec žádného hospodářského růstu.

A ještě jedna poznámka z hlediska hospodářského růstu. Samozřejmě že je pro manažery toho druhého pilíře, pro správce různých portfolií, dluhopisů nebo cenných papírů velmi zajímavé, pokud tady vzniknou fondy, které budou investovat do jejich produktů. Ale já se ptám, jestli to vyváží ten negativní dopad na hospodářský růst, který vznikne tím, že odsajeme další část koupěschopné poptávky a tu část koupěschopné poptávky převedeme do 30letých investic do nejrůznějších finančních instrumentů, které ve finále ani nemusí mít původ v České republice. Čili z hlediska hospodářského růstu a vlivu na vývoj ekonomiky v příštích letech je mnohem racionálnější tyto finanční prostředky nesterilizovat ve finančních instrumentech, nevyvádět je z národního hospodářství, ponechat je tady, aby mohly být buď investovány, nebo spotřebovány, protože to se přímo projeví v rámci růstu české ekonomiky v nejbližších letech. To kapitálové spoření bohužel ne. Finanční prostředky se tady žádným způsobem pozitivně v růstu České republiky neodrazí. Čili my máme řadu argumentů, proč jsme přišli s tímto návrhem. To není jenom ideologický pohled.

Samozřejmě že se lišíme v pohledu na to, jakou by měl stát hrát roli v garanci důchodového zabezpečení. My jako sociální demokraté jsme přesvědčeni o tom, že by role státu měla být vyšší, než jsou přesvědčení, řekněme, pravicoví poslanci v této Sněmovně. Je tady ale řada argumentů, proč právě v tuto chvíli ve stavu veřejných rozpočtů, ve stavu české ekonomiky, není vhodné, abychom takovýmto způsobem, zbrkle, zaváděli druhý pilíř v rámci stávajícího důchodového systému.

Já jsem jenom zvědav, kolegové a kolegyně, vážená vládo, až si semka budete muset stoupnout a budete muset vysvětlovat našim seniorům, že jim nebudete valorizovat důchody podle inflace, až budete muset zdůvodňovat, proč nebudou peníze na to, abyste kompenzovali nárůst cen

potravin, plynu, vodného, stočného, dodávek tepla, nárůst nájemného ve valorizaci důchodů, a budete to odůvodňovat tím, že jste museli převést peníze do druhého pilíře na soukromé spoření, které ale bude nejméně výhodnější pro lidi, kteří mají aspoň dvojnásobek průměrného platu. Jsem zvědav na vaše argumenty – jak se podíváte seniorům do očí a budete jim tímto způsobem od tohoto pultu argumentovat a vysvětlovat, že vláda nemá peníze, že není schopna zajistit dorovnání růstu cen prostě proto, že musí realizovat experiment s takzvaným druhým pilířem v rámci důchodového systému.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava. A pan poslanec Michalík byl dříve. Pan poslanec Michalík a pak pan poslanec Votava.

Poslanec Alfréd Michalík: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, začnu známým pořekadlem: Nechtěl jsem, musel jsem. Mám to štěstí nebo smůlu, že jsem byl členem pracovní skupiny, která byla u přijetí Mezinárodního měnového fondu asi před třemi týdny tady ve sněmovně, kde se v první části projednávaly problémy v rozpočtu a v druhé části problémy penzijní reformy. A po důkladném výkladu pana předsedy Vacka ze sociálního výboru, který zdůvodnil problematiku naší penzijní reformy, důvody, proč se do toho jde, jaké jsou současné výsledky na účtu a jak se chystá druhý pilíř opt-out, vážení přátelé, víte, jaká byla první otázka předsedy skupiny toho mezinárodního fondu? Tak proč děláte ten opt-out? Proč teď, když 40 mld. vám chybí teď a 20 vyvedete příští rok? Vždyť to je přece taková ptákovina! To sice neřekl on, to jsem řekl já. To je taková ptákovina, jakou jsme ještě neviděli.

Čili prosím vás, berte to jako vážné – vážné – varování i ze strany toho mezinárodního fondu. Nedělejme věci, které nám situaci v penzijních fondech ještě zhoršují. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Votava je další přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vůbec je třeba si položit otázku, zda má smysl druhý pilíř, důchodové spoření, když tady máme penzijní připojištění. Dnes mají uzavřeno penzijní připojištění 4 mil. lidí, resp. jsou 4 mil. smluv, a průměrná úložka je 430 korun – opakují 430 korun – měsíčně. Otázka je tedy, kolik lidí bude vůbec schopno spořit v tomto důchodovém pilíři, druhém důchodovém pilíři.

Když jsme projednávali tuto věc v rozpočtovém výboru, zástupci

Ministerstva financí říkali 2,5 mil. lidí. Penzijní fondy dnes říkají 1 mil. lidí. Ale to je optimistická varianta. Pesimistická – 300 tisíc. Takže je opravdu třeba si položit otázku, kolik lidí vůbec je schopno spořit, když řada lidí žije od výplaty k výplatě. A je koneckonců spočítáno, že toto důchodové spoření se vyplatí pouze lidem, kteří mají nadprůměrné příjmy, mají příjem nad 40 tisíc korun měsíčně.

Otázka je také, zdali se vůbec někdy s těmi penězi potkají. To je věc, na kterou jsme tady již upozorňovali. A je třeba na ni upozorňovat stále. Rozhodnutí spořit v těch fondech, dávat tam své vlastní peníze, je věc, kterou nemohou nikdy změnit. Je to věc – musí tam prostě spořit až do důchodu. Nemohou tedy z toho v podstatě vystoupit. Je to takové dobrovolně povinné spoření.

Hovořili jsme tady i o tom, jaké jsou garance, protože stát toto spoření vůbec negarantuje. Jaké jsou garance, že se lidé s těmi penězi za 30, 35, 40 let vůbec setkají? A koneckonců máme příklady v Maďarsku, v Polsku atd., jak to může také dopadnout.

Takže já osobně smysl druhého pilíře nevidím. Nevidím v tom dobrou věc a myslím si, že minimálně je třeba druhý pilíř odložit tak, jak je v návrhu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Teď pan poslanec Vilímec se hlásí o slovo do probíhající rozpravy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já pouze zopakuji již ve své zpravodajské zprávě avizovaný návrh na zamítnutí tohoto tisku hned v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže probíhá rozprava. Návrh na zamítnutí registruji. Pokud se do rozpravy už nikdo nehlásí, tak můžeme rozpravu zřejmě... Ještě pan poslanec Paroubek se hlásí krátce před ukončením.

Poslanec Jiří Paroubek: Já bych chtěl říci, dámy a pánové, že návrh, jak jej tady předložili sociální demokraté, považuji za logický a velmi dobře zargumentovaný, proto tady nebudu argumenty nějakým způsobem opakovat. Ale trochu mě zarazilo, s jakým klidem tady sedí pan předseda vlády. A to, že tady není ministr financí, mě mrzí.

Chtěl bych se zeptat jenom na jednu věc. Velmi často hovoříme o záležitostech veřejných financí, o skocích, které se bohužel stále nedaří nějak zkrotit, o narůstajícím deficitu, který už převyšuje 1 bil. 400 mld. korun. A myslím si, že také slyšíme o opatřeních vlády, která tato vláda připravuje v

oblasti škrtů, v oblasti redukci výdajů. To je všechno v pořádku. Ale tady mě chybí to zdůvodnění a rád bych ho slyšel od některého z představitelů vlády. Jakým způsobem budou řešit ten schodek v této oblasti, ten deficit 40 mld., který se objevuje právě v oblasti sociálního zabezpečení, nebo důchodového zabezpečení, abych byl přesný. Ty možnosti určitě vláda má. Musí se rozhodnout, kterou cestou chce jít. A mě by zajímalo, jak to vláda chce řešit a kdy to chce řešit.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Tady stále tedy ještě probíhá rozprava, ale nevidím už další přihlášky do ní, takže budu muset rozpravu ukončit. Já tady zagonguji, protože budeme muset hlasovat. Je tady návrh na to, abych vás odhlásil, takže vás zároveň všechny odhlašuji.

Vzhledem k tomu, že tady bylo vetováno zrychlené projednávání a proběhla obecná rozprava, měli bychom vlastně rozhodnout o tom, jak dále projednávat, s tím, že zazněl návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona a ten bychom měli nyní hlasovat jako první. Takže jsem vás svolal proto, že budeme hlasovat návrh na zamítnutí, který byl podaný panem poslancem Vilímcem v průběhu rozpravy. S tím se musíme nyní vypořádat. Takže budeme hlasovat návrh na zamítnutí. Tady se mi hlásí pan poslanec Lobkowicz, ale to je zřejmě omyl. Ten už hlasuje. Ne, ne, ne, tak to ne. (Smích v sále.)

Takže můžeme hlasovat návrh na zamítnutí pana poslance Vilímce.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 26, přihlášeno je 167, pro hlasovalo 95, proti 72. Takže návrh na zamítnutí byl přijat a my musíme ukončit projednávání bodu číslo 24.

Pokročíme k dalšímu bodu.

25.

**Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 594/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

I tady bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 594/1. Poprosím paní poslankyni Miladu Emmerovou, aby za navrhovatele uvedla tento tisk.

Poslankyně Milada Emmerová: Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní, dovoluji mi, abych stručně uvedla jako zástupce poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické tento návrh, který představuje korekci finančních nároků a podpory rodinám, kde je pečováno o zdravotně postižené dítě s poruchou soběstačnosti. Navrhuje prodloužení možnosti pobírání rodičovského příspěvku do sedmi let věku dítěte a vrací souběh tohoto příspěvku a příspěvku na péči za podobných podmínek, jako tomu bylo do konce roku 2011.

Tuto předlohu jsme si osvojili na základě žádosti Národní rady zdravotně postižených a na základě mnoha stížností a připomínek ze strany těch občanů a rodin, jichž se týká opatření přijatá v rámci sociální reformy I z roku 2011. Tyto rodiny zaznamenaly poté deficit ve finančních příjmech, na kterých jsou vysloveně závislé. Jejich nelehká situace je určována nejen zdravotním postižením dítěte, ale i nastalým finančním nedostatkem, což limituje i požadavky například na rehabilitační péči o dítě, lékařské kontroly a podobně. Jde někdy o drastické změny podmínek pro rodiče a pěstouny, kteří mají nejnižší finanční příjmy. Bohužel, požadované výpočty, respektive kategorizace inkriminovaných příkladů Ministerstvo práce a sociálních věcí neprovedlo, čímž by se bylo vystříhalo těchto – věřím – neúmyslných přehmatů.

Smyslem předloženého návrhu zákona je urychleně napravit katastrofální situace zmíněných rodin přijetím zákona č. 366/2011 Sb., což jim ihned při nabytí platnosti úprav v příslušných zákonech přineslo velmi těžké, až neřešitelné sociální problémy, jak už jsem zmínila.

Stanovisko vlády k návrhu změn příslušných zákonů ze strany skupiny poslanců ČSSD, kteří si osvojili návrh Národní rady zdravotně postižených,

je nesouhlasné. Vládní vyjádření klade důraz na možnou dvojkolejnost poskytování finanční pomoci státu ze dvou zcela odlišných dávkových systémů. Měla by však spíše být dána přednost věcné stránce původního návrhu a měla by převážit vůle tento závažný nedostatek, uvedený výše, napravit. Jakákoli administrativní náročnost by neměla být správním důvodem, proč jsou tyto rodiny nakonec neprávem finančně krácené.

I když všichni dodatečně zjišťujeme některé nedostatky v uvedených finančních sumách v návrhu zákona, věřím, že snahou nás všech bude urychlená náprava dosavadní nepříznivé situace. Takto jsme jednali i s paní zpravodajkou, s kolegyní Lenkou Kohoutovou, která navrhne – ale to už nechám na jejím vyjádření.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, paní poslankyně, já vám také děkuji. A teď prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Lenka Kohoutová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, prosím vás ještě na chvíli o pozornost, kdy skutečně nám nastal problém, který jsme dopředu nepředpokládali, a to je, že rodiny, které pečují o těžce postižené děti, tak přicházejí o jakousi částku, která generuje problémy v těchto rodinách.

My jsme si s kolegy předkladateli a i s kolegy průřezem kluby dohodli, že navrhnu přerušit projednávání do úterý 20. 3. po pevně zařazených bodech, abychom se ještě dohodli na další podobě této novely zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, otevírám obecnou rozpravu. Do ní vidím přihlášeného pana poslance Novotného.

Poslanec Josef Novotný ml.: Hezký podvečer, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Dovoďte, abych požádal o podporu tohoto návrhu zákona k projednání ve výborech, a tím pádem k propuštění do druhého čtení.

Návrh, jak už tady bylo řečeno, prodlužuje možnost pobírání rodičovského příspěvku do sedmi let věku dítěte v zásadě za stejných podmínek, jaké stanovila úprava do konce roku 2011. Hlavním rozdílem je však nové vymezení podmínek, za nichž bude příspěvek poskytován. Tyto podmínky berou na zřetel zrušení vyhlášky, kterou se stanoví stupně zdravotního postižení a způsob jejich posuzování pro účely dávek státní sociální podpory, která stanovila podmínky pro uznání dítěte za dlouhodobě zdravotně postižené nebo dlouhodobě těžce zdravotně postižené.

V návaznosti na přechodné ustanovení zákona číslo 366/2011 Sb., které zařazuje děti dlouhodobě zdravotně postižené do prvního stupně míry závislosti, tzv. lehká závislost, a děti dlouhodobě těžce zdravotně postižené do druhého stupně míry závislosti, středně těžká závislost, se stanoví, že nárok na rodičovský příspěvek náleží rodičům dětí ve věku do sedmi let bez ohledu na míru závislosti. V převodu bývalého druhého a třetího stupně zdravotního postižení na míru závislosti došlo totiž k přechodným ustanovením a bylo by nelogické, aby rodiče dětí s vyšším stupněm závislosti měli omezenou dobu pobírání příspěvku dosažením věku čtyř let dítěte. Vrací se v tomto návrhu zákona i souběh rodičovského příspěvku a příspěvku na péči za stejných podmínek jako tomu bylo do konce roku 2011.

Jde o problém skutečně vážný. Vím to, protože od doby účinnosti této novely se na moji poslaneckou kancelář obraceli rodiče dětí, kteří se díky necitlivému postupu dostali do značných finančních a existenčních problémů. Zrušení nároku na prodloužený rodičovský příspěvek z důvodu péče o dlouhodobě zdravotně postižené dítě do sedmi let věku a jeho nahrazení příspěvkem na péči je pro mnohé rodiče nebo samoživitelky likvidační.

A teď jeden příklad. Byl za mnou v poslanecké kanceláři jeden tatínek, mají malého syna s těžkou potravinovou intolerancí na potraviny. Nemůže jíst prakticky nic, co mu doma nepřipraví, neuvaří a co je speciálně doma připravené a čerstvé. Jinak je zdravý, ne ten tatínek, ale to dítě, ale v žádné školce ho nevezmou. Synovi byly tři roky a příspěvek spadl do příspěvku na péči. Rodina díky tomu, že přišla o rodičovský příspěvek, přišla minimálně o pět tisíc korun, a to pouze pro tento rok. Pro příští rok už se bude muset při žádosti o tento příspěvek postupovat podle nové vyhlášky – a tam se takto postižené děti pro přiznání příspěvku už nevejdou vůbec! Přišlo mi to absurdní, ale tuto domněnku mi potvrdili na můj dotaz i úředníci. Takže takto postižené děti by podle této vyhlášky od příštího roku zřejmě přišly o příspěvek i na péči. Co mají dělat rodiče takovýchto dětí?

Proto bych vás chtěl požádat ještě jednou, velmi důrazně, o podporu tohoto návrhu zákona, který se snaží napravit jednu z křivd, která se v rámci sociální reformy odehrála. Byl to jeden z mnoha příkladů, které prošly mojí poslaneckou kancelář a věřím, že se velmi vážně tímto zákonem budete zabývat. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže je stále ještě rozprava, která běží. Do ní v této chvíli nemám dalšího přihlášeného. (V sále je obrovský hluk a neklid.) To znamená, že bychom mohli obecnou rozpravu ukončit.

Tady pořád ještě běží, že je tady navrženo, abychom postupovali pod-

le § 90 odst. 5, to znamená veto nebylo podáno. Paní poslankyně Kohoutová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Pane místopředsedo, já jsem navrhovala, abychom přerušili projednávání na úterý do 20. 3. po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže budeme tedy hlasovat. Ještě paní poslankyně Emmerová. Měl bych nechat hlasovat, ale předpokládám, že to je k proceduře.

Poslankyně Milada Emmerová: Já jako předkladatel souhlasím s kolegyní a její návrh jsem avizovala.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže přerušeno do úterý 23. po pevně zařazených bodech. Ano, je to přesně a můžeme to hlasovat. V pořádku. Zagonguji a budeme hlasovat. Bod 25 – je tu návrh, tisk 594, abychom hlasovali přerušeni projednávání s tím, že pokračovat se bude v úterý 23. po pevně zařazených bodech. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) 20. 3.

Poslankyně Lenka Kohoutová: 20. března.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: 20. března. Ještě lépe, děkuji. (Veselost v sále.) 20. března, takže teď je to úplně k všeobecné spokojenosti. 20. března po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přerušit projednávání tohoto bodu do úterý 20. března po pevně zařazených bodech? Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 27. Přihlášeno je 163, pro hlasovalo 153, proti 2, takže to bylo přijato. My jsme to tedy úspěšně přerušili.

Připadá mi, že jsme už dneska pracovali dost, přátelé. (Veselost v sále.) Proto mi dovoluňte, abych přerušil i jednání dnešní sněmovny. Zítra se sejdem v 9 ráno. Prosím, abyste přišli všichni, máme na programu zajímavé body – evropská občanská iniciativa. Takže vám přeji příjemný večer a ráno tedy na shledanou.

(Jednání skončilo v 18.54 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
14. března 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 183 poslanců**

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, vážené poslankyně, páni poslanci, přeji vám dobré ráno a zahajuji druhý jednací den 36. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím vás, abyste se nejdříve přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, že máte kartu náhradní.

Nejdříve přečtu omluvy z dnešního jednání. Jsou omluveni poslanci Jiří Besser, Jan Farský, do 14.30 Petr Gazdík, Miroslav Grebeníček, do 10.30 Radim Jirout, David Kádner, mezi 10.30 a 14.30 se omlouvá Kateřina Konečná, Aleš Roztočil, Marie Rusová, Petr Skokan se omlouvá z dopoledního jednání, do 10 hodin se omlouvá také Jiří Šlégr a omlouvá se také Boris Šťastný.

Ze členů vlády tady mám dvě omluvy – ministryně Aleny Hanákové a ministra Alexandra Vondry.

Dnes bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům, já je ještě přečtu: 3, 13, 34, 18, 26, 33, 4, 11, 14, 17, a po jejich projednání bychom se měli věnovat bodům z bloku prvních čtení, jak to bylo schváleno v pořadu schůze. Připomenu, že na odpoledne máme pevně zařazený bod 2, to je sněmovní tisk 460/3 vrácený Senátem.

Teď tady mám písemnou přihlášku poslance Jana Husáka k návrhu na změnu schváleného pořadu. O slovo se hlásí také pan poslanec Stanjura. Nejdříve vyslechneme návrhy na změnu pořadu. Pan poslanec Husák tady má písemnou přihlášku.

Poslanec Jan Husák: Vážení pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych požádat o přeřazení bodu 31, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, sněmovní tisk 603, na úterý 20. 3. jako první bod po pevně zařazených. Totéž platí pro bod číslo 35, vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie, sněmovní tisk 620, první čtení, rovněž na 20. 3. jako další pevně zařazený bod po tom předchozím. Je to z důvodu dnešní nepřítomnosti paní ministryně Hanákové. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Pan poslanec Kováčik má náhradní kartu číslo 9.

Pan poslanec Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, chtěl bych navrhnout pevně zařazení bodu číslo 21.

Je to vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, sněmovní tisk 619, a to na dnes dopoledne jako sedmý bod.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ještě pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych si dovilil požádat o zařazení zcela nového bodu změny v orgánech Sněmovny. Jedná se o bod, kterým bychom měli doplnit chybějící poslance ve výborech po smrti pana poslance Jalowiczora. Chtěl bych vás požádat o to, aby tento bod byl projednán příští týden a byl zařazen pevně po pevně zařazených bodech v úterý 20. března. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Rádl: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, včera jsme schválili zkrácení zákonné lhůty pro projednání sněmovního tisku 547, vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, živnostenský zákon. V této souvislosti si vás dovoluji požádat o zařazení tohoto sněmovního tisku 547, živnostenského zákona, do programu této schůze ve druhém čtení a v případě vašeho souhlasu požádat o zařazení na pátek 15. (?) března jako druhý bod programu za novelu zákona o poštovních službách. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, takže ono by to bylo hlasování nejdříve o zařazení do programu a druhé hlasování by bylo pevné, a to by bylo...

Poslanec Aleš Rádl: Jako druhý bod programu za novelu zákona o poštovních službách, aby tady byl pan ministr... (Řečník se odvrací od mikrofonu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, já to špatně slyším. Který den to je?

Poslanec Aleš Rádl: Pátek 15.(?) března jako druhý bod programu za novelu zákona o poštovních službách, aby tady byl pan ministr přítomen.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Ano. Já zagonguji, protože budeme hlasovat o změnách programu schůze. Dovolím si svolat poslance k prvnímu hlasování.

Pan poslanec Husák navrhoval body 31 a 35 – tam se jedná o nepřítomnost paní ministryně Hanákové. To byl důvod toho návrhu. Tisky 603 a 620, body 31 a 35, navrhuje pevně zařadit na úterý 20. 3. po pevně zařazených bodech. Nikdo nenavrhuje, abychom o tom hlasovali zvlášť, takže o obou bodech budeme hlasovat zároveň.

Nejprve hlasujeme o návrhu pana poslance Husáka – body 31 a 35 zařadit na úterý 20. 3. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 28, přihlášeno 136, pro hlasovalo 101, proti 15. To bylo přijato.

Pan poslanec Stanjura navrhoval bod 21, sněmovní tisk 619, na dnes dopoledne jako sedmý pevně zařazený bod. O tom budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 29, přihlášeno je 141, pro hlasovalo 127, proti 1, takže to bylo přijato.

Pan poslanec Tejc – to byly změny v orgánech Sněmovny. Navrhuje tento bod zařadit 20. března po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby to takto bylo zařazeno, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 30, přihlášeno 145, pro hlasovalo 136, proti nikdo. To bylo přijato.

A poslední – to bylo to živnostenské podnikání. Pan poslanec Rádl navrhoval tisk 547 zařadit na pátek jako druhý bod po pevně zařazeném bodu. Tak. (Poslanec Rádl z místa připomíná, že se musí nejdříve bod zařadit do programu.) Pardon, děkuju, že jste mi to připomněl. Musíme nejdřív v prvním hlasování rozhodnout o zařazení tohoto tisku do schůze.

První hlasování – o zařazení do schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod do schůze, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno 152, pro hlasovalo 141, proti 3, takže to bylo přijato.

Teď budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto tisku 547 – pevně v pátek jako druhý bod po jednom pevně zařazeném bodu, který už tam je.

Zahajuji hlasování ještě jednou. Kdo je pro toto pevné zařazení na

pátek, jako druhý pevný bod na tento pátek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 32, přihlášeno je 155, pro hlasovalo 134, proti 3, takže to bylo přijato.

A to je k programu zřejmě vše a my můžeme nyní postupovat podle schváleného pořadu schůze. První bod je

3.

Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - druhé čtení

Z pověření vlády by tento návrh zákona měl ve druhém čtení uvést opět ministr vnitra Jan Kubice. Poprosím pana ministra, aby ve druhém čtení uvedl tisk 579, vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě. Prosím, pane ministře, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě. Navrhovaný zákon navazuje na nařízení Evropské unie.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, tady je ovšem – já se omlouvám – opravdu příliš velký ruch. (Zvonek.) Poprosil bych tedy, aby se tady situace uklidnila, aby se debaty omezily na minimum. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Navrhovaný zákon navazuje na nařízení Evropské unie o občanské iniciativě. Tímto nařízením je provedeno právo občanů Evropské unie obracet se prostřednictvím občanské iniciativy na Evropskou komisi s návrhem na předložení právního aktu Unie.

Přestože je nařízení přímo použitelné, je nutné přizpůsobit český právní řád. Podpořit občanskou iniciativu bude možné nejen v listinné podobě, ale i prostřednictvím počítačových prostředků přístupných prostřednictvím internetu. Proto jsou členské státy povinny zajistit posuzování souladu těchto prostředků s požadavky nařízení na bezpečnost shromažďování a ukládání údajů. Dále jsou členské státy povinny zajistit ověření počtu osob, které vyjádřily podporu občanské iniciativě. Konečně je v rámci vnitrostátního práva třeba zajistit, aby se na organizátory občanské iniciativy vztahovaly vhodné sankce za porušení nařízení, zejména za používání smyšlených údajů a za podvodné používání osobních údajů za účelem podpory občanské iniciativy.

Z těchto důvodů vláda předkládá návrh zákona o evropské občanské iniciativě, který vytváří právní rámec potřebný pro realizaci nařízení o občanské iniciativě v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. Požádal bych paní poslankyni Ivanu Weberovou jako zpravodajku výboru pro evropské záležitosti, jestli by také vystoupila k tomuto bodu.

Poslankyně Ivana Weberová: Ano. Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a vážení pánové, tento tisk projednal evropský výbor a schválil usnesení, kterým doporučuje poslancům, aby schválili tento tisk s pozměňovacím návrhem. Obsahem pozměňovacího návrhu je pouze formální změna. Protože v návrhu byl odkaz na špatný odstavec, změnilo se tam pouze číslo odstavce na správné číslo. Jiné změny tam nebyly prováděny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemáme do ní, zdá se, přihlášky, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Otevírám rozpravu podrobnou, do které také nemáme žádné přihlášky, takže snad i podrobnou rozpravu můžeme ukončit. A není také o čem hlasovat, takže můžeme pouze ukončit celé projednávání druhého čtení tisku 579.

Děkuji.

Dalším bodem je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení

Požádal bych ministra vnitra Jana Kubiceho, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o archivnictví a spisové službě /zákon o elektronickém podpisu/ a další souvi-

sející zákony, jsem podrobně představil již v prvním čtení, a tak mi dovolu, abych nyní zmínil pouze ty nejdůležitější navrhované změny.

Cílem návrhu zákona je stanovit podmínky pro nakládání s digitálními archiváliemi a zároveň upravit vlastní odbornou činnost digitálních archivů. Dalším důvodem předložení návrhu je potřeba jednotně upravit podmínky výkonu spisové služby na základě zkušeností z praxe, zejména s ohledem na vývoj elektronických systémů spisové služby. Návrh zákona současně zpřesňuje právní úpravu elektronického podpisu, a to zavedením pojmů uznávaný elektronický podpis, uznávaná elektronická značka a elektronická adresa podatelny a v návaznosti na rozhodnutí Evropské komise upravuje oblast přeshraničního ověřování uznávaného elektronického podpisu.

Na závěr bych si dovilil uvést, že podporuji pozměňovací návrhy, které k tomuto návrhu zákona podá výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tyto návrhy se týkají věcných a legislativně technických zpřesnění návrhu zákona. Navržené změny věcného charakteru vycházejí ze současných poznatků z budování národního digitálního archivu a systému základních registrů, které je vhodné legislativně zohlednit již nyní, aby nebyla bezprostředně nutná další novelizace příslušných právních předpisů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. My jsme to v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Máme usnesení jako tisk 581/1. Požádal bych pana poslance Jaroslava Krupku, aby se k tomu vyjádřil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážený kolegyně a kolegové, dovolu, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který na své 21. schůzi 22. února tohoto roku přijal usnesení pod číslem 86, ve kterém doporučil přijmout tuto novelu zákona označenou jako sněmovní tisk 581, ve znění pozměňujících návrhů. Pouze potvrzuji to, co před chvílí řekl pan ministr – že pozměňující návrhy měly charakter zejména legislativně technický, byly upraveny určité formulace a byla tam určitá změna provedena v souvislosti se základními registry a ochranou osobních údajů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď tedy otevřeme obecnou rozpravu. Tady jsou přihlášky. Pan poslanec Jiří Krátký je přihlášen jako první. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Dobrý den přeji, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, vládo. Přicházím s návrhem, s pozměňovacím návrhem

k zákonu 499/2004 Sb., sněmovní tisk 581, ve znění zákona 411/2009 Sb., o základních registrech.

Tento zákon, který projednáváme, otvírá asi 70 zákonů, takže nejde o přlepek, ale jde o normální proces, kde v § 6 odst. 1 navrhuji změnu následujícího znění: Zřizuje se Správa základních registrů se sídlem Jeseník. Další část textu se nemění. Slovo Praha se nahrazuje slovem Jeseník. (V sále je hluk a smích.)

Poprosil bych o klid. Každý jako já, většina z vás je, prostřednictvím pana předsedajícího, z nějaké Horní Dolní jako já. Tak se nesmějte, za čas se tam možná budete muset vrátit.

Odůvodnění: V okrese Jeseník bylo v posledních letech zrušeno více jak 1500 pracovních míst placených z veřejných rozpočtů. Dovoluji si část, kterou jsem si rychle vzpomněl, doplnil. Geologický průzkum Zlaté Hory – 340 míst. Úřad pro zastupování státu – 30. Česká správa sociálního zabezpečení jeden. Krajská veterinární správa dva. Pozemkový fond devět. Úřad práce pět. Finanční úřad – 11. Okresní státní archiv dva. Okresní soud dva. Policie čtyři. Katastrální úřad jeden. Celní úřad – 65. Lesy České republiky – 460. Výchovný ústav Vidnava – 50. Ale ten je v projednávání, to má pan ministr školství teď na stole, jako takový poslední dáreček jsme dostali i zrušení posledního místa prakticky z veřejných prostředků – Výchovný ústav Vidnava. Cizinecká a pohraniční policie – 30. Vojenská posádka – 300. Vojenská dětská zotavovna Vidnava – 60. Krajský úřad – 32. Okresní úřad – 80. Tento součet dohromady 1584!

Samozřejmě si nedovolím zmínit desítky tisíc pracovních míst, které jsme ztratili v rámci přechodu na tržní hospodářství jako Rudné doly Jeseník, textilní průmysl představovaný několika závody Moravolenu. Dřevozpracující a kožedělný zpracovatelský průmysl. Zpracování nerostných surovin a mnoho jiných. Část těchto lidí přešla do služeb včetně přeškolení na kadeřnice, pedikérky, manikérky. Při dnešní míře nezaměstnanosti a výši platů na našem okrese a prakticky žádných pracovních pozicích hrazených z veřejných prostředků přišli tito živnostníci o základní zákazníky.

Po prostudování statistických údajů jsem si nevšiml, že by na druhé straně docházelo k úsporám nákladů hrazených ze státních prostředků jednotlivými resorty. Podle mého názoru jde o koncentraci veřejných prostředků do metropolitních oblastí s cílem uspokojit stále více parazitů na státním rozpočtu. Pokud už musí vznikat nové úřady a je možné je umisťovat mimo centra, tak to prosím udělejme, a nelikvidujme politikou centralizace nejen Jesenícko, ale i jiná podobná území. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Do obecné rozpravy není už žádný další

přihlášený, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Obecnou rozpravu tedy končím a otevřeme rozpravu podrobnou, do které je přihlášen pan poslanec Zdeněk Bezecný, prosím.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, v podrobné rozpravě se chci přihlásit k písemnému pozměňovacímu návrhu, který jsme vypracovali společně s kolegou Kortem. Je pod číslem 1523. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou pan poslanec Krátký, tentokrát v podrobné rozpravě. Prosím.

Poslanec Jiří Krátký: Dovolte, abych i já se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem přečetl. A je i v elektronické podobě. Předávám písemně tady (poslanci Krupkovi).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě bych požádal pana poslance Krupku.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je podaný pod číslem sněmovního dokumentu 1542 a který se týká drobné úpravy zapojení základních registrů a přístupu do nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl asi poslední příspěvek v podrobné. Takže jestli už nikdo nemá další, tak můžeme podrobnou rozpravu ukončit také a zřejmě to je vše. Takže děkuji panu ministrovi i poslanci Krupkovi. Končíme projednávání bodu číslo 13.

Pak je tu bod číslo

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - první čtení

Opět pana ministra Kubiceho požádám, protože se jedná o tisk 614, správní poplatky, takže požádám i tady pana ministra, aby uvedl tento tisk, ale tentokrát v prvním čtení. Takže prosím, je to první čtení.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené po-

slankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o správních poplatcích. Navrhovaný zákon byl vypracován na základě usnesení vlády a vychází z doporučení veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv požádal vládu o sjednocení či alespoň sblížení výše plateb za poskytování kopií dokumentů v držení veřejné správy. Návrh zákona snižuje správní poplatek za pořízení kopie, opisu, výpisu z úředního spisu za druhou a další stránku textu z původních 15 korun na 5 korun. Návrh umožňuje správním orgánům snížení nebo upuštění od správního poplatku u účastníků správního řízení na jejich žádost z důvodů hodných zvláštního zřetele, tak aby výše správního poplatku nemohla být překážkou pro realizaci procesních práv.

Další zvažované varianty byly snížení správního poplatku až na 1,50 koruny za stránku formát A4 a osvobození účastníků správního řízení od poplatků během řízení. Tyto varianty nakonec nemohly být přijaty, protože by nebyly pokryty ani skutečné náklady spojené s úkonem. Institut správního poplatku navíc kromě úhrady nákladů musí plnit ve vztahu k dotčeným osobám i regulační funkci.

Na závěr mi dovolte poprosit o vstřícnost při projednávání tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A teď požádám paní poslankyni Janu Fischerovou, určenou pro první čtení tohoto návrhu, jestli by se k tomu vyjádřila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, dovolte, abych vás pozdravila dnes dopoledne. Chci se vyjádřit a navázat na slova pana ministra vnitra k tomuto zákonu, k sněmovnímu tisku číslo 614.

Je to opravdu velice stručná změna v tomto zákoně a sama mohu říci, že jsem se s ním sešla ve své bývalé pozici na radnici v Havlíčkově Brodě, kde jsem viděla, jak mnohdy lidé si nenechávají vytisknout podklady k rozhodnutím, správním řízením, protože ceny byly vysoké. A přitom mnohdy to podcenili a později chtěli mít k tomu písemné podklady.

V daném sněmovním tisku má dojít ke změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, a to navíc pouze u přílohy, kde se týká tato věc sazebníku poplatků. Čili změna spočívá ve snížení poplatku. Pan ministr Kubice toto tady už vysvětlil, že se vlastně jedná o snížení částky z 15 korun na 5 korun a někde, jak vím z vlastní praxe, byly tyto poplatky naprosto i prominuty.

Se stávající navrhovanou změnou, jak říkám, souhlasím. Možnost kopírování pro příchozí občany ke správnímu řízení, aby si mohli věci kopírovat, přitom považuji za velmi důležitou, protože často je potřeba si o-

kopírovat celé znalecké posudky. Šlo třeba o to, že se potřebovali poradit se svým právním zástupcem, prodiskutovat věc a nemuseli s sebou vozit další osoby.

Nová výše poplatku dle mého názoru nebude pro stát představovat finanční ztrátu. Jeho výše stále výrazně převyšuje náklady na pořízení jedné kopie. Ale na druhou stranu si myslím, že je správné, že tento poplatek vybíráme vůbec. Jak já říkám: Co je úplně zadarmo, je špatně. Takže se s tímto návrhem, který zde byl přednesen panem ministrem vnitra, shodují a na závěr bych ráda dodala, že to vidím i jako velice vstřícný krok pro občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Také děkuji paní poslankyni Fischerové. Otevírám obecnou rozpravu. Ještě jsem zapomněl říci, že pan poslanec Babák má náhradní kartu č. 18.

Do obecné rozpravy k tomuto návrhu se nehlásí nikdo, takže ji můžeme zřejmě ukončit. Zagonguji, protože budeme muset rozhodnout aspoň o přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo jiný návrh? Nemá. Poslanci se nám už vrátili, takže můžeme hlasovat tento návrh k přikázání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Kdo je tedy pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 33 přihlášeno 165, pro hlasovalo 130, proti 1, takže to bylo přikázáno výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

To je vše, co jsme mohli rozhodnout. Děkuji předkladatelům a ukončuji projednávání bodu 34.

Máme tu bod

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb.,
o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících
zákonů (zákon o elektronických komunikacích),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 615/ - první čtení**

Prosím pana ministra Kubiceho, aby ho uvedl.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o elektronických komunikacích a některé další zákony. Návrh zákona upravuje poskytování provozních a lokalizačních údajů oprávněným subjektům a je reakcí na dva nálezy Ústavního soudu. První z nich zrušil ustanovení § 97 odst. 3 a 4 zákona o elektronických komunikacích a navazující prováděcí vyhlášku. Druhý nález uplynutím dne 30. září 2012 zrušuje ustanovení § 88a trestního řádu. Z tohoto důvodu má návrh zákona nabýt účinnosti dnem 1. října 2012.

V této souvislosti si dovoluji požádat Poslaneckou sněmovnu o zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Ústavní soud zrušil ustanovení zákona o elektronických komunikacích a trestního řádu zejména z důvodu nedefinování okruhu orgánů oprávněných provozní a lokalizační údaje vyžadovat, účelu, pro který je možné tyto údaje vyžadovat, a jasných a detailních pravidel pro zabezpečení uchovávání údajů. Vytýkáno bylo také nepřesné vymezení doby uchovávání, respektive likvidace provozních a lokalizačních údajů, nejednoznačné stanovení předpokladů a podmínek pro jejich použití, nedefinování odpovědnosti a případných sankcí za nesplnění stanovených povinností a nemožnost dotčených jednotlivců domáhat se efektivní ochrany proti případnému zneužití, včetně zpětného informování jako v případě odposlechnů dle § 88 trestního řádu.

Návrh zákona novelizuje zákon o elektronických komunikacích, trestní řád, zákon o Bezpečnostní informační službě, zákon o Vojenském zpravodajství a zákon o dohledu v oblasti kapitálového trhu. Navrhovaná úprava odpovídá požadavkům Ústavního soudu obsaženým v nálezech a zvláště pak v principu subsidiarity a proporcionality při poskytování provozních a lokalizačních údajů oprávněným subjektům.

To je úvodem vše. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také. Prosím ještě pana poslance Jaroslava Krupku, který je určený zpravodaj pro první čtení, jestli by se vyjádřil také k tomuto návrhu. (V sále je obrovský hluk.)

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych ve svém vystoupení stručně navázal na pana ministra, který vám v podstatě předložil obsahovou část novely tohoto zákona.

Chci úvodem zdůraznit, že tento zákon je novelizován i díky iniciativě neformální skupiny poslanců v čele s Markem Bendou, která se obrátila na Ústavní soud, a jak bylo řečeno, Ústavní soud svými dvěma nálezy kon-

statoval, že dochází k určitým nejasnostem právě při zpracování a uchování dat o hovorech a jejich lokalizaci. Tím zrušením ustanovení § 97 odst. 3 a 4 jsme se v podstatě dostali do situace, že v termínu do 30. září 2012 musí naše legislativa přijmout upřesnění, které by stanovilo přesné a definované podmínky, jakým způsobem, jak dlouho a jak se mají tyto údaje zpracovávat.

Důvody pro zrušení příslušného paragrafu byly tady již řečeny panem ministrem, nicméně formálně je alespoň uvedu, protože to je podstata novely tohoto zákona. Jednak nebyl definován okruh orgánů, které jsou oprávněny provozní a lokalizační údaje vyžadovat, nebyl definován účel, pro který je možné je vyžadovat, nebyla stanovena jasná a detailní pravidla na zabezpečení uchování údajů, nebyla přesně vymezena doba uchování, respektive likvidace provozních a lokalizačních údajů, nebyly jednoznačně stanoveny předpoklady a podmínky pro použití provozních a lokalizačních údajů, nebyla definována odpovědnost a případné sankce za nesplnění stanovených povinností a nebyla zakotvena možnost dotčených jednotlivců domáhat se efektivní ochrany proti případnému zneužití, jak bylo před chvílí řečeno, včetně zpětného informování jako u odposlechů.

Novelizací § 88 a zejména novým odstavcem označeným § 88a zákona o elektronických komunikacích se tedy reaguje na výtku Ústavního soudu a řeší se výše zmíněné nedostatky. Tento návrh má asi pět částí, byl podroben určitému postupu RIA a bylo konstatováno, že nejvhodnější postup byl zvolen pod označením písmenem c), který se následně implementoval do této novely. Chci říci, že si dovedu představit, že zcela jistě může proběhnout diskuse na téma, o jakých trestných činech má být jednáno v případě, budou-li vyžadovány odposlechy a bude-li zajišťována úschova dat v termínu nejkratším možným, to jest po dobu šesti měsíců, co nám ukládá legislativa Evropské unie. Předpokládám, že je možné, že na toto téma ještě budou nějaká vystoupení, případně je možné, že padnou pozměňovací návrhy, nicméně chci říci, že Ministerstvo vnitra tady po široké debatě přijalo určitý konsenzus, ve kterém nastavilo jakýsi středový parametr, kdy na jedné straně je zajištěna maximalisticky ochrana těchto údajů, na druhé straně, připouštím, je tady snaha i ze strany policie uvést tam jistým způsobem paragrafy u trestných činů, které potřebují pro výkon své činnosti. A samozřejmě, jak jsem avizoval, dovedu si představit, že tady ještě může být jistá míra debaty.

Nicméně v dané chvíli považuji za podstatné konstatování, že bych doporučil propustit tuto novelu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. To byla úvodní slova. Teď můžeme otevřít obecnou rozpravu k této novele. Už vidím pana poslance Váňu, takže ho prosím, aby vystoupil.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych i já podpořil při projednávání tento návrh zákona. Jedná se o situaci, kdy z rozhodnutí Ústavního soudu byla ukončena platnost dvou významných parametrů paragrafů, které v podstatě jsou klíčové pro mnohá policejní vyšetřování. Pokud by nedošlo k nápravě, dostali bychom se do situace, kdy významné vyšetřování závažné trestné činnosti by mohlo být ohroženo. Chtěl bych upozornit také na to, že se jedná o údaje, které slouží k pátrání po pohřešovaných osobách, po ztracených dětech, seniorech a dalších podobných případech. Je tedy skutečně nezbytné tuto situaci řešit a umožnit příslušným orgánům přístup k těmto údajům.

Jistě naproti tomu mohou být určité námitky o množství informací, které jsou o občanech shromažďovány. Stavíme do protikladu právo na soukromí a na druhé straně možnost vyšetřování, možnost pátrání po pachatelích závažné trestné činnosti. O tom jistě bude ještě řeč i na výborech. Nicméně skutečně je třeba tuto situaci vyřešit, protože nepřijetím zákona by došlo k významnému ohrožení možnosti vyšetřování závažných trestných činů. Takže prosím podpořme postup do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, když jsem byl nepřímo osloven panem zpravodajem, tak také krátce k tomuto návrhu novely, který vychází z rozhodnutí Ústavního soudu, resp. jeho potřeba vychází z rozhodnutí Ústavního soudu, které jsme před časem iniciovali a které se pokusilo nastavit nějaké mantinely v původně v podstatě bezbřehé úpravě shromažďování a používání údajů získaných o elektronické komunikaci a elektronickém styku orgány činnými v trestním řízení a zejména Policií České republiky. Bohužel, tak jak to bývá v českých zemích, všechny dobré úmysly dláždí cestu do pekel, to znamená, vznešené teze o tom, že je potřebujeme na vyšetřování nejzávažnějších trestných činů, byly nakonec svrženy v to, že se to používalo na všechno a že jsme ve srovnání s ostatními evropskými státy měli desetinásobné využití těchto údajů pro policejní statistiky.

Já jsem rád, že Ministerstvo vnitra přichází s novelou, která do značné míry vyhovuje rozhodnutí Ústavního soudu, která zavádí opravná a nápravná opatření v podobném režimu, jako mají doposud dneska odposlechy.

Myslím, že diskusi si zaslouží ještě rozsah trestných činů, u kterých má být použito těchto zvláštních specifických metod, které vypadají, že to je

výpis z telefonů, s kým jste si volali. Ono to vypadá moc pěkně, ale bohužel to není zdaleka jenom výpis telefonů, s kým jste si volali, protože ty chytré telefony a chytré počítače dneska umějí zaznamenat každý váš krok, takže je to zároveň například cestovní mapa toho, kudy jste ten den procházeli, zcela přesně, nebo ten měsíc pozpátku. A jak bylo ukázáno na příkladu německého poslance, opravdu ti operátoři umějí na několik měsíců zpátky zmapovat, kde jste se pohybovali.

Z tohoto hlediska se domnívám, a předpokládá to i evropská směrnice, zaznělo to v podstatě ve všech slovech, která tady zatím zaznívala, že se má jednat o závažné trestné činy. Bohužel, spor, který stále vedeme s policejními orgány na Ministerstvu vnitra, je ten, že pro ně závažným trestným činem je úplně všechno. Teď nemyslím pana ministra, ale jeho podřízené, kteří nás vždycky znovu a znovu přesvědčují, že každé šíření zprávy na internetu je závažným trestným činem. Tady si myslím, že musíme vést ještě debatu o tom, jestli ta hranice tři roky je opravdu správně nastavena. Já si myslím, že není, že na přečiny se vztahovat nemá a že máme vést naopak možná debatu o tom, které z přečinů mají být specificky vymezeny, ale že není možné říct: všechny přečiny se budou (nesrozumitelné).

A druhá věc, která podle mého názoru a také v souladu s evropskou legislativou má být zvažována, které všechny údaje musí operátoři – ale to není úplně úkolem tohoto zákona, to je spíš pak úkolem vyhlášek, které směřují k jeho provedení – které všechny údaje musí operátoři uchovávat. Protože jsou údaje, které operátoři mají, jako např. právě údaj o tom, kde jste se pohybovali, ale přitom je nepotřebují uchovávat. Oni potřebují uchovávat čísla spojená, nespojená pro případné reklamace. Pak je spravedlivé, aby pokud je operátoři uchovávají pro své potřeby, aby měl stát možnost na tyto údaje dosáhnout, pokud je potřebuje pro účely trestního řízení. Není nezbytně nutné, aby údaje, které operátoři nepotřebují, které by druhý den mazali, protože pro ně žádný význam nemají, byly uchovávány jenom proto, aby se policejním složkám ulehčovalo jejich zkoumání minulosti potenciálních pachatelů. A musíme vždycky vědět, že na jednoho sledovaného potenciálního pachatele připadá asi tisíc sledovaných potenciálních nepachatelů.

Takže z tohoto hlediska si myslím, že by ta debata měla být ještě zásadně vedena. Já budu žádat ústavněprávní výbor, aby to projednal. Nebudu navrhovat Poslanecké sněmovně další výbory, protože to pokládám za nesprávný postup. Myslím, že má existovat jeden výbor, který to projednává. Ale zároveň signalizuji svým kolegům, že je budu žádat, abychom to zařadili na program jednání ústavněprávního výboru, abychom tuto debatu ještě vedli.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ano. Pan poslanec Rath se hlásí ještě také do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Rath: Dámy a pánové, tohle je návrh zákona vycházející z rozhodnutí Ústavního soudu. Nicméně po mém soudu je to složitější problematika, protože jsem přesvědčen, a jak vidím kolem sebe svět, tak mám pocit, že krůček po krůčku, rok od roku ztrácíme čím dál tím víc svobod. Ve jménu tu boje proti terorismu, tu boje proti kriminalitě, tu boje proti infekčním chorobám nás někdo chce chránit. Což je samozřejmě správné, ale záleží na míře. Mám pocit, že ta míra už je dávno překročena, a když to trochu přeženu, že začínáme žít v totálně profizlovaném světě.

Úplně ideální by bylo pro zastávce sledování všeho a všech, aby náhodou někdo neudělal něco špatně, tak ideální by bylo každému z nás hned při narození implantovat čip, a tím pádem by všichni věděli v každou chvíli, kde jsme, s kým tam jsme. V ideálním případě čip doplnit i kamerou, konečně to popsal i Orwell ve svém díle 1984, aby na nás bylo neustále vidět, zda někdo něco nepřekračuje.

A samozřejmě, protože specializované orgány, jako je policie a tak, ty neznají míru už vůbec žádnou, takže jak tady správně zaznělo, pro ně každý přečin je vážným přečinem, protože to je přečin proti nějakému zákonu a je potřeba ho ztrestat. Takže dámy a pánové, já se divím, že tady zástupci policejních orgánů a pan ministr vnitra nepřijdou třeba s návrhem zákona, aby skutečně povinně každý občan dostal čip. Čipujeme své jezevčíky a čipujeme své miláčky, když někam jedeme. Je to báječná věc. Když se vám zatoulá, tak ho přeče jednoduše najdou. Totéž takhle bychom odstranili, kdybychom očipovali všechny lidi od narození, tak bychom odstranili v podstatě všechny problémy. Prakticky každé dítě, které by se ztratilo, zatoulalo nebo nedej bože se mu něco špatného stalo, tak bychom okamžitě věděli, kde je, a během pár minut bychom ho mohli najít. U každého trestného činu bychom okamžitě zjistili, kdo ho spáchal, protože to, co chce policie, je vlastně strašně nedokonalé. Protože když jde někdo a plánuje vážnou trestnou činnost a je trochu lucidní, tak ten telefon si nebere s sebou, protože to je jakýsi čip, který má ve své kapse. Takže ten člověk v podstatě, když se na to připravuje, tak ho nechá někde úplně jinde a jde spáchat vážný trestný čin, který plánoval, zatímco takhle chytíme někoho, kdo je buď řekněme trochu nahlouplejší a nezná ty informace, nebo to spáchá v nějakém emotivním hnutí. V podstatě tedy chytáme někoho jiného.

Někdo také argumentuje, že to je báječná věc, že to může pomoci prokázat alibi. No ono to na druhou stranu taky velmi může zkomplikovat vyšetřování. Protože právě když někdo naplánuje vážnou těžkou trestnou

činnost a nechá svůj telefon někde úplně jinde, tak naopak se může ohánět tím, že nebyl na místě, kde trestný čin byl spáchán, protože přece každý ví, že jeho telefon byl někde jinde. A ještě když je jo chytrý, tak si opatří dva tři svědky, kteří mu to potvrdí. Takže nejenže to může pomoci k dopadení pachatele, ale naopak to může pomoci k neodhalení pachatele vážné, a dokonce chci tvrdit, té nejvážnější trestné činnosti.

Takže on je to nástroj, který nejenom je zneužitelný, protože, dámy a pánové, koho nejvíc zajímají tyto informace? Samozřejmě že to je úžasná věc pro třeba takové agentury, jako je ABL. Promiňte, teď se přejmenovali. Tuším, že je to M2 něco. Čili nevím, jestli mafie dvě. Vyšla kniha Mafie v Praze, tak jestli se pan Vít Bárta neinspiroval a neudělal z toho Mafii 2, proto M2. Takže pro takovéto organizace, komerční subjekty, je to úžasná věc. Protože nedělejme si iluze, žijeme v Čechách! A tady víme, že díky tržnímu hospodářství, které tady bylo zavedeno na začátku 90. let s filozofií "vše má svoji cenu", tak samozřejmě i tyto informace jsou dostupné za určitou cenu. Čili musíte vědět, kam jít, a být ochotni zaplatit určitou cenu. A samozřejmě tyto bezpečnostní agentury to koupí od operátorů. Čím déle to ti operátoři budou mít shromážděno, tím s větším úsekem se k tomu mohou tyto různé subjekty dostat a pak samozřejmě záleží na kreativitě, co všechno chcete tím dokázat. Můžete tím dokázat, kupříkladu jen co mě napadá, různé vztahy, například nevěry – manžel, manželka. To je konečně asi nejčastější klientela všech detektivních kanceláří. Takto budou moci ušetřit své detektivy a chození někam. A když vám manžel řekne "odjíždím na služební cestu do Brna" a vy si vytáhnete, že nebyl v Brně, ale byl o dvě ulice vedle u nějaké slečny či paní XY a že obě jejich telefonní buňky strávily spolu celou noc, tak si myslím, že je to jednoznačné. A to je spíše v rovině úsměvné, ovšem ono to může mít, byť je to úsměvné, samozřejmě tragické následky do životů těchto lidí.

Dámy a pánové, já mám pocit, že nebezpečí ze sledování, fízlování a zneužívání je daleko větší než potenciální prospěch, který z toho je. A on tam je! To nemá cenu říkat že ne. Ale on tam je pouze nějakou určitou rozumnou dobu, to znamená, neshromažďovat tato data půl roku, rok, dva roky, ale shromažďovat je několik málo týdnů, pak je zlikvidovat, protože když někdo argumentuje, že je to dobré k nalezení ztracené osoby, ano, ale tu přece hledáme první, druhý, třetí, možná pátý den po jejím ztracení, a ne za půl roku. Takže samozřejmě s časovou délkou shromažďování těchto informací klesá jejich pozitivní hodnota, resp. využití k pozitivním věcem, a naopak stoupá možnost jejich zneužití.

Uvědomme si, v jaké zemi žijeme! Žijeme v zemi, kde nejtěžší trestnou činnost většinou páchají policisté. Já trochu s nadsázkou říkám, že kdyby se zrušila policie, tak ušetříme 50 % nejtěžší trestné činnosti: únosy, vydírání, nájemní vraždy. V podstatě bychom velmi ušetřili, protože když

vidíte, co dělají elitní policisté, kteří každou chvíli jsou stíháni, a samozřejmě pokud platí, že chytne jenom vrchol ledovce, že zbytek je skryt pod hladinou, tak když si to jen extrapoluji, tak mě děsí, k jakým číslům docházím. A možná můj bonmot, že kdybychom zrušili policii, tak snížíme nejzávažnější trestnou činnost na 50 %, tak možná to bude ještě horší – nebo ještě lepší, chcete-li.

A to, že nemluvím tady úplně do větru, tak si myslím, že každý, kdo sleduje média, mi dá za pravdu. Já jsem neviděl zatím naštěstí žádného politika nebo lékaře, že by někoho unesl, vydíral, dodával nějaké citlivé informace k únosům a k vydírání. U policie je to celkem běžné. Já myslím, že naši policii mohou maximálně konkurovat cizojazyčné mafie. Čest těm policistům, kteří se do něčeho takového nezapletli a nezapletou. Čest těmto lidem! Bohužel mám pocit, že převažují, aspoň v tom mediálním prostoru, ti, kteří zneužívají své postavení a zneužívají možnosti dostávat se k různým informacím.

Konečně pan Kubice, dnešní ministr, je toho živoucím důkazem! Místo aby byl potrestán a volán k odpovědnosti za Kubiceho zprávu, což byl typický příklad zneužití informací v politickém boji, zneužití informací, které osočily spoustu lidí, tak dnes je za odměnu, nebo chcete-li za trest, ministrem vnitra. Jsme v zemi, kde policista požádá soudce a dá mu výpis stovek telefonních čísel, která údajně mají být spojena s trestnou činností. Soudce si to neprověřuje. Za prvé, asi může těžko v tom objemu. Za druhé, i kdyby mohl, i soudci jsou jen lidé. Státní zástupci jsou také jen lidé. A řekněme si to na rovinu – většina lidí nepracuje úplně nejraději, to znamená, lenost je vlastnost lidem vlastní. A stojí velkou energii a sílu proti této vlastnosti bojovat. A byť soudci jsou vzdělanější, inteligentnější, stejně jako státní zástupci, tak při objemu, má-li na něčem strávit zkoumáním desítky, možná stovky hodin, tak jedno razítko a podpis to spraví. To stojí asi tak jednu minutu. Výsledek je jasný – případ, kdy byla sledována spousta lidí, kteří vůbec neměli co do činění s trestnou činností a byli sledováni prostě proto, že se to někomu hodilo, někdo za to zaplatil, a ten policista na tom vydělává. Myslíte si, že ten policista je jediný? Obávám se, že to vůbec tak není!

Čili dámy a pánové, já myslím, že bylo dobře, že Ústavní soud ten návrh zrušil jako protiústavní, a bylo by velmi dobře a já žádám své kolegy – já nejsem odborník na tuto problematiku, ale cítím a moc žádám kolegy, kteří se tím budou zabývat v příslušných výborech, aby skutečně pečlivě zvažovali za prvé výčet trestných činů, aby to bylo soustředěno skutečně na tu nejtěžší a nejvážnější trestnou činnost, a druhá věc, aby skutečně pečlivě zvažovali dobu, po kterou se tyto údaje mají uchovávat, aby byla vybrána doba, kde z toho profituje celý systém a zneužitelnost je relativně malá, a neextendovali jsme to do doby, kdy v podstatě jde jenom o data,

kteřá můžete jenom a jenom zneužit k šikanování, k vydírání, k zastrašování či k jiným trestným činům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Jsme pořád v obecné rozpravě, tak se dívám, kdo se do ní hlásí. Hlásí se pan poslanec Krupka, zpravodaj příslušného návrhu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já budu pouze stručný. Nebudu nějak obsahově reagovat na vystoupení předřečníka. Předpokládám, že možná z toho bude mezititulek v novinách, že pan poslanec Rath se bojí sledování manželek, ale to nechci nějakým způsobem pitvat.

Na druhé straně z jeho vystoupení musím říct, že uznávám argumenty, které určitým způsobem poukazují na nezbytnost výrazným způsobem omezovat údaje, které jsou archivovány o jednotlivých osobách, a mj. bavíme se nyní v dané chvíli o hovorech zejména v mobilní síti. Jenom chci říci, že pro ty, kteří tady už byli v minulém volebním období, to není výmysl teď Ministerstva vnitra, které shodou okolností je předkladatelem novely tohoto zákona, protože gesčně problematika elektronických komunikací patří Ministerstvu průmyslu a obchodu, a právě v minulém volebním období na základě směrnice EU – to jenom směrem k příznivcům, kteří možná se nacházejí i v řadách těch, kteří budou kritizovat novelu tohoto zákona – byla právě přijata tato forma, kterou Ústavní soud zrušil, a právě tam byly nedostatky, o kterých jsem se zmínil: nebyla tam stanovena lhůta, nebyly tam stanoveny podmínky a právě touto novelou se hledá náprava. Čili na jedné straně se tady budou uvádět údaje, které jsou nezbytné k tomu, aby byla identifikována osoba, u které bude žádán výpis lokalizačních údajů a záznam o hovorech, na straně druhé je minimalizována tato lhůta zejména směrem k té směrnici na pouhých a nejméně možných šest měsíců.

Na straně druhé chci zdůraznit, a já jsem to ve svém úvodním slovu řekl, že zcela předpokládám – a koneckonců to potvrdil svým vystoupením i kolega Marek Benda –, že ještě proběhne diskuse na téma, jaké trestné činy by měly být předmětem obsahu této novely.

Na závěr bych chtěl požádat, pane předsedající, aby po návrhu Ministerstva vnitra byla zkrácena lhůta na projednávání na 30 dní. Důvod je poměrně jednoduchý. Nález Ústavního soudu stanovil taxativně lhůtu 30. září 2012 a se znalostí procesů, které probíhají jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu, a předpokládám, že tento zákon může být ještě předmětem jisté medializace, tak abychom se nedostali do časového presu, myslím si, že těch 30 dní i pro podrobnou diskusi může být dostačující. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Ještě pan poslanec Urban. Stále jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Milan Urban: Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já myslím, že stojí za to trochu podrobněji se vrátit do minulosti a vzpomenout si na to, jakým způsobem tady byl tento zákon již jednou projednáván. On byl skutečně předkládán Ministerstvem průmyslu a obchodu, tehdejším ministrem Martinem Římanem. A já si dobře vzpomínám, mohu si to dovolit, jakým způsobem jsme se pokoušeli zabránit tomu, aby ten zákon byl přijat v té podobě, ve které byl nakonec přijat. Ať se na mě nezlobí kolegové z Občanské demokratické strany, tehdy velmi vehementně bojovali za to, aby ten zákon byl přijat v podobě, kterou nakonec na základě jejich návrhů, tedy poslanců Občanské demokratické strany, Ústavní soud změnil. Došlo tam k nějaké mentální změně pohledu na to, co si můžeme dovolit z hlediska ochrany základních lidských práv a svobod.

Já si myslím, že teď bychom neměli udělat stejnou chybu a měli bychom velmi pečlivě zvažovat ve výborech maximální možnou míru toho, aby ten zákon splnil předpoklady, tedy přispěl k řešení a chytání pachatelů nejzávažnějších trestných činů, ale zároveň aby nedocházelo k prolomení zásadní bariéry z hlediska ochrany dat, ochrany lidských svobod atd.

Prosím, abychom se neodvolávali jen na evropské směrnice jako tomu bylo v předchozím případě. Tam se tehdy říkalo: nemůžeme dělat nic jiného, musíme to přijmout, prostě je to evropská směrnice.

Já jsem tady mluvil k tomu zákonu mnohokrát na mikrofon. Pamětníci si jistě vzpomenou, že moje kritika tohoto zákona je konzistentní. Nechci teď navrhopvat zamítnutí v prvním čtení nebo něco podobného, ale chci nabádat k tomu, aby ve výborech se skutečně velmi pečlivě dávaly na misku vah svobody a vedle toho účel, pro který má být ten zákon přijat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Děkuji. Pan poslanec Krupka bude reagovat bezprostředně.

Poslanec Jaroslav Krupka: Pane předsedající, nebude to bezprostřední reakce k obsahu vystoupení, ale s ohledem na to, že jsou tady požadavky na důsledné projednávání – ale já znovu chci říci úvodem, že jsem sám toto předpokládal a doporučoval –, tak po dohodě s ministrem vnitra beru zpět návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů, tak aby byl vytvořen prostor zejména pro výbor ústavněprávní. Předpokládám, že ten asi bude tím podstatným, který se k dané problematice bude vyjadřovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobře. Ještě někdo v obecné rozpravě? Pokud se už nikdo nehlásí, můžeme v této chvíli obecnou

rozpravu ukončit. Návrhy v průběhu obecné rozpravy nepadly, takže v této chvíli se můžeme zabývat pouze příkázáním výborům k projednání vzhledem k tomu, že jsme v prvním čtení. Já jen zagonguji.

Sdělím, že organizační výbor přikázal předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost. Ptám se, jestli kromě výboru pro bezpečnost je ještě jiný návrh na projednání v dalším výboru. Pokud není, budeme hlasovat pouze o tomto jednom návrhu organizačního výboru. Ještě chvíli počkám.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 34, přihlášeno 179, pro hlasovalo 153, proti 1. Konstatuji tedy, že jsme přikázali tento návrh k projednání bezpečnostnímu výboru. Můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

26.

Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů /sněmovní tisk 616/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Požádám opět pana ministra Kubiceho, aby tento návrh uvedl.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů. Navrhovaný zákon obsahuje celkem 29 novel, které buď nově stanoví, nebo doplňují přístup k údajům o občanovi nebo cizinci pro potřeby soudního nebo správního řízení.

Údaje, které se mají podle návrhu poskytovat, jsou převážně základní identifikační údaje a dále údaje potřebné pro doručování písemností. V některých předložených novelách je rozsah poskytovaných údajů větší. To odpovídá buď rozsahu vykonávaných činností, např. u matrik a soudů, nebo potřebám daného řízení, např. u státního občanství, pro které se údaje poskytují. Obecným cílem návrhu zůstává, aby ve všech těchto případech nemusel občan, případně cizinec, soudu nebo správnímu úřadu zbytečně prokazovat ty údaje, které jsou o něm už vedeny v některém ze základních informačních systémů veřejné správy.

S ohledem na to, že systém základních registrů má být zaveden

k 1. červenci tohoto roku, a s ohledem na to, že předložený návrh zákona pouze doplňuje předchozí legislativní změny, navrhuje vláda schválení zákona Poslaneckou sněmovnou v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Krupka by se tady také mohl zhostit úvodního slova. Prosím tedy.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, máme tady předlohu zákona, který, když se do něj podíváte, obsahuje 29 částí. Třicátá je účinnost. Těch 29 částí se týká pouze toho, že jsou zde vyčteny zákony, kterých se týká uvedení do provozu základních registrů a nutná sounáležitost při této činnosti.

Jak pan ministr uvedl, základní registr by měl být spuštěn k 1. 7. tohoto roku, a právě proto je nutné, aby byla legislativně dána do souladu všechna práva a povinnosti těch, kteří pracují s těmito zákony, tak aby mohli pracovat se základními registry.

Tato norma si nevytyčila za cíl nic jiného než tuto úpravu, o které jsem se zmínil. Právě proto se domnívám, že není natolik složitá a problematická, že vláda přijala návrh Ministerstva vnitra, aby tento zákon byl projednán hned v prvním čtení, tedy s odvoláním na § 90 odst. 2. Já bych doporučil panu předsedajícímu, aby v tomto duchu vedl další jednání.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Přihlášky do ní v této chvíli nevidím, takže jen sdělím, že probíráme sněmovní tisk 616. Je to návrh zákona, který souvisí se zavedením základních registrů. Připomínám, že je tu návrh, abychom postupovali podle § 90 odst. 2.

Otevírám obecnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že se do ní nikdo nehlásí, tak ji končím.

Protože nebyla podána námitka, budeme rozhodovat – tady už zazvoním (gongování) dopředu – podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Poprosím, aby se dostavili ti, co chtějí hlasovat, abychom o tom rozhodli.

Přednesu návrh usnesení, ve kterém bychom rozhodli o dalším postupu: “Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním v jednání o sněmovním tisku 616 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.”

Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. (Z pléna se ozývá, že nefunguje hlasovací zařízení.) Nejde? Tak to tedy prohlásím za zmatečné.

Zahajují hlasování. Kdo je tedy pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35, přihlášeno je 179, pro hlasovalo 135, proti 7, takže to bylo přijato.

Můžeme postupovat tak, že zahájíme podrobnou rozpravu k tomuto návrhu. Do ní přihlášky nevidím. Můžeme tedy i podrobnou rozpravu ukončit. A pokud už není žádné vyjádření pana ministra nebo zpravodaje, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů, podle sněmovního tisku 616, ve znění schválených úprav."

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 36, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 119, proti 25, takže to bylo přijato.

My jsme tedy s návrhem zákona vyslovili souhlas. Končím projednávání bodu 26.

A máme tedy bod číslo

33.

Vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky) /sněmovní tisk 613/ - první čtení

Zákon o volbě prezidenta republiky opět uvede ministr vnitra Jan Kubice. Prosím ho tedy, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona o volbě prezidenta republiky, který máte k dispozici jako sněmovní tisk č. 613. Smyslem předloženého návrhu je provést na zákonné úrovni vládní novelu Ústavy České republiky, která byla dne 8. února 2012 schválena Senátem Parlamentu České republiky a zavedla v České republice přímou volbu prezidenta republiky.

Předkládaný zákon je prováděcím zákonem, jehož existence je předvídána ustanovením článku 58 uvedené novely ústavy. V tomto článku

se stanoví, že další podmínky výkonu volebního práva při volbě prezidenta republiky, jakož i podrobnosti navrhování kandidátů na funkci prezidenta republiky, vyhlášení a provádění volby prezidenta republiky a vyhlášení jejího výsledku a soudní přezkoumání stanoví zákon.

Úvodem lze říci, že předložený zákon ve shodě se zmíněnou ústavní novelou počítá s tím, že kromě 20 poslanců nebo 10 senátorů bude moci navrhnout kandidáta také občan, který dosáhl věku 18 let, podpoří-li jeho návrh petice podepsaná nejméně 50 tisíci občany oprávněnými volit prezidenta republiky. Petice takového navrhujícího občana, která podporuje určitého kandidáta, se bude předkládat v listinné podobě a vzhledem ke krátkosti času a množství podpisů bude zkontrolován jen námtkou vybraný vzorek 8 500 podpisů. Zjistí-li Ministerstvo vnitra nesprávné údaje u více než 3 % podepsaných občanů ve dvou kontrolních vzorcích, odečte od celkového počtu občanů podepsaných na petici počet občanů, který procentuálně odpovídá chybovosti v obou kontrolních vzorcích. Volebním soudem, který bude případně posuzovat registraci kandidátů a provádět soudní přezkoumání volby, je Nejvyšší správní soud.

Den nabytí účinnosti zákona se navrhuje ve shodě s novelou Ústavy ČR, tedy – až na výjimky – 1. října 2012.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já také děkuji. Požádal bych pana poslance Jeronýma Tejce, zpravodaje pro první čtení, aby se také vyjádřil k tisku.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, podle mého názoru není jiné cesty, než postoupit tento zákon do druhého čtení, byť samozřejmě můžeme hovořit o některých komplikacích, které tento zákon, tak jak je napsán, může přinášet. Zejména se v posledních týdnech hovořilo o tom, jakým způsobem bude probíhat například kontrola petičních archů jednotlivých kandidátů.

Nicméně to jsou všechno věci, o kterých bychom měli vést debatu na půdě parlamentních výborů, zejména výboru ústavněprávního. Myslím, že je dobré, abychom tady na plénu teď nezdržovali proces projednávání tohoto zákona, aby se debata odbyla na půdorysu parlamentních politických stran, které jsou zastoupeny jak ve Sněmovně, tak i v Senátu, neboť tento zákon vyžaduje souhlas obou komor Parlamentu a Poslanecká sněmovna nemůže v tomto případě přehlasovat stanovisko Senátu, bude-li odlišné.

Proto se k jednotlivým výhradám, v tom, co zejména chybí v tomto zákoně, vyjádřím v obecné rozpravě, tak abych nezneužíval své role zpravodaje. Jako zpravodaj si dovoluji doporučit, aby tento zákon postoupil do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, o které tu byla řeč, a vzhledem k tomu, že písemné přihlášky nemám, tak se rovnou... Ani se nikdo nehlásí? Ale přece jenom se hlásí. Pan poslanec Chvojka. Prosim, pane poslanče, můžete zahájit obecnou rozpravu.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Já v podstatě navážu na zpravodaje zákona pana Jeronýma Tejce. Ano, tento zákon určitě musíme dát do ústavněprávního výboru, do druhého čtení, tak aby se tam projednaly některé věci.

Určitě zásadní výhrada sociální demokracie k tomuto zákonu je ta, že neobsahuje jak finanční limity pro volební kampaň kandidátů na funkci prezidenta republiky, tak stropy pro sponzory. Navrhujeme, aby fyzické osoby mohly darovat kandidátovi na prezidenta maximálně 1 mil. korun. Nechceme, aby se tohoto procesu sponzorování účastnily jakkoliv osoby právnické. Myslíme si, že kandidát na tuto důležitou ústavní funkci by měl zvítězit silou svých myšlenek, silou svých idejí, silou svého jména, silou své známosti ve společnosti, a ne na základě toho, kolik byl schopen získat peněz od různých – a možná i podivných – finančních skupin.

Já mám s tímto zákonem – nechci říct několik problémů, ale několik výtek, několik výhrad, které, myslím, by měly být v rámci čtení v ústavněprávním výboru řešeny. V zákoně, tak jak byl podán vládou, řešeny nejsou a mohou vzbuzovat různé rozpory a výhrady.

První věc je: Dle mého názoru není v zákoně explicitně řečeno, zda ta skupina 20 poslanců a 10 senátorů či ta navrhující osoba, která sbírá petici s 50 tisíci podpisy, zda v těch 20 poslancích a 10 senátorech může být ten navrhovaný kandidát, zda může být členem této skupiny, nebo nemůže. Zda ta nominovaná osoba může navrhnout sama sebe, to si myslím, že je zásadní otázka, která by se měla vyřešit v rámci ústavněprávního výboru.

Druhá věc, která podle mě taky není řešena a měla by být, je věc, kdy v zákoně, jak je předkládán, je napsáno, že jednotlivý kandidát může být uveden jenom na jedné kandidátní listině. Ovšem tento zákon nijak neřeší, pokud by kandidát byl podán na více kandidátních listinách. To znamená, může být podán například ve formě poslaneckého návrhu 20 poslanců, ale co když bude zároveň někdo navrhovat tohoto kandidáta a předloží návrh občana s podpisy 50 tisíc lidí? Co potom se bude dít? Který návrh bude mít přednost?

Třetí věc, a jsou to spíše technické věci, ale říkám, podle mě důležité, protože můžou ve finále nějakým způsobem znejistit, zhatit volbu – třetí věc je, není jasné, kdo může odvolat zmocněnce, pokud si skupina poslanců

nebo senátorů zvolí zmocněnce, který činí právní úkony vůči Ministerstvu vnitra. Jestli ho musí odvolat poté všichni, když ho chtějí odvolat, nebo stačí kvalifikovaná většina. To je dle mého názoru taky důležitá otázka.

A poté poslední a dle mého názoru otázka nejzásadnější je otázka § 60, v níž je, dle mého názoru, nestandardně řešena lhůta dvou pracovních dnů, v nichž se lze domáhat ochrany soudu v případě rozhodnutí o odmítnutí kandidátní listiny, respektive v případě provedení registrace kandidátní listiny. Mně dva pracovní dny přijdou velice krátké. Myslím si, že to je velmi krátká doba na odvolání či na jakoukoli právní obranu. Zmíním například rozhodnutí Ústavního soudu značka Pl. ÚS 17/09 ze dne 1. prosince 2009, kdy samozřejmě s přihlédnutím ke kontextu věci Ústavní soud posoudil sedmidenní lhůtu jako neústavní. A zde je navrhována lhůta dvoudenní, ač je to lhůta dvou pracovních dnů.

Takže to jsou otázky, které by měly určitě být řešeny na půdě ústavněprávního výboru, a myslím si, že určitě se řešení musí najít. A opakuji, určitě sociální demokracie tu nejzásadnější a nejzákladnější výhradu, kterou má mimo těch, které jsem zmínil, spíše technických věcí, je otázka řešení financování volební kampaně a otázka řešení stropů.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Jsme tady v obecné rozpravě a vystoupení avizoval, protože dodatečně mám přihlášku, také zpravodaj.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, myslím, že vystoupení mého předřečníka pana poslance Chvojky bylo vyčerpávající, a tudíž nebudu zdržovat ctěnou Poslaneckou sněmovnu se svými připomínkami k tomuto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Přece jenom vidím pana poslance.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, také nechci zdržovat diskusí nad předloženým návrhem zákona. Nicméně chtěl bych říci, že klub Komunistické strany Čech a Moravy nebude navrhovat zamítnutí tohoto zákona. Přesto si myslíme, že by správně měl tento návrh zákona být vrácen předkladateli a měl být znovu přepracován.

Z hlediska obsahového rozumíme tomu, že Parlament České republiky přijal změnu Ústavy České republiky, kde upravil přímou volbu prezidenta jako hlavy státu. Je také pravda a ukazuje se i v diskusi odborné, že jsme měli pravdu jako poslanci Komunistické strany Čech a Moravy, když

jsme upozorňovali na skutečnost, že byla zvolena nejhorší cesta ze všech, to znamená zdánlivě jednoduché promítnutí jiného způsobu volby prezidenta do Ústavy České republiky, aniž se vedla diskuse nad hlubšími změnami, které si tento moment vyvolá v Ústavě České republiky.

Předložený návrh zákona v podstatě pokračuje v započatém díle, které je vedeno možná pragmaticky těmi nejjednoduššími změnami. Ale bych chtěl upozornit na to, a věřím, že v rámci diskuse ve druhém čtení a samozřejmě i na výborech bude možnost tyto věci odstranit a bude Ministerstvo vnitra vstřícné – došlo ke kompilaci různých druhů voleb, tak jak jsou upraveny v našem právním řádu, a to ať rozumím teď volby do Poslanecké sněmovny, volby do Senátu, a došlo i k určité představě, že by výkon volebního práva a určité volební instituty byly upravovány odlišně, než o tom hovoří zvyklosti a jiné volební zákony v České republice.

Rovněž si myslím, že tam jsou nedostatečné věci, které se týkají právě momentu vztahu Poslanecké sněmovny a Senátu k osobě prezidenta České republiky. A teď nehovořím jenom o otázce složení slibu prezidenta České republiky, i když určité tyto úvahy, tak jak jsou v zákoně nastíněny, mají logiku s tou změnou Ústavy České republiky, která byla přijata Parlamentem České republiky právě v souvislosti s tím, že Senát dostává určité výlučné postavení v momentu zahájení řízení o odvolání prezidenta republiky. Chtěl bych tady ale poukázat na to, že ústavní principy našeho právního řádu spíš hovoří o situaci, když prezident z nějakých důvodů nemůže vykonávat svou funkci, tak podstatná část těchto pravomocí se zosobňuje do roviny předsedy Poslanecké sněmovny. A možná že by bylo dobré, kdyby tyto základní ústavní tradice ctil i navrhovaný zákon.

Máme tedy k němu jako klub Komunistické strany Čech a Moravy řadu výhrad a myslím si, že bude není záležet na diskusi v ústavněprávním výboru Poslanecké sněmovny a samozřejmě ve druhém čtení, nakolik se podaří řadu věcných, technických i legislativně nesprávných ustanovení z tohoto zákona odstranit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, to byl pan poslanec Grospič. A ještě vidím pana poslance – jeden z dvou Kubatů. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, nemohu, než – a omlouvám se, že budu malinko zdržovat, ale debata je samozřejmě strašně důležitá v tomhle případě, protože tento zákon jsme povinni dotáhnout do konce, protože bychom zabránili realizaci přímé volby, ke které jsme dali souhlas. A dali jsme souhlas většinou. Ale upřímně nerozumím slovům stropy a limity na kampaň. A nerozumím tomu proto, protože tím, že jsme občanům dali právo zvolit si své-

ho prezidenta v přímé volbě, tak mu ale dodatečně chceme vystavit plůtky v té volné soutěži tím, že mu limitujeme možnost seznámit veřejnost se svými názory. Já se domnívám, že v tomto případě to není na místě, a doufám, že to není vedeno snahou kvůli vyschlým pokladnicím.

Já si myslím, že to, co musíme dosáhnout, je transparentní kontrola zdrojů kampaní. To znamená naprosto jasné, identifikovatelné zveřejňování toho, kdo sponzoruje toho kterého kandidáta. Ale stanovování stropů mi připadá jako obezlička jen proto, že se nám možná nelíbí, že do této soutěže půjdou někteří kandidáti, které by naše strany třeba nikdy nechtěly podporovat ani je vidět na seznamu. Takže proto já velmi těžko mohu souhlasit se stropy na kampaň.

Děkuji. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pana poslance Vojtěcha Filipa vidím jako dalšího přihlášeného.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, hezké dopoledne. Já jsem se přihlásil jenom k faktické poznámce.

To není o žádných plotech, to je o rovných šancích. Nebo chcete říct, že bude stačit, že se řekne, že za panem Švejnarem jsou americké banky, za panem Schwarzenbergem německé banky, za tím jsou izraelské banky, za tím ruské banky a takhle si to představujete, ty plůtky? Já si myslím, že to je úplně o něčem jiném. Že přece kampaň není o tom, kdo má více peněz. Ta kampaň je o tom, kdo předkládá nějaký program, který je vhodný a užitečný pro občany České republiky.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Nyní je přihlášen pan místopředseda Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych se tady chtěl vlastně vyjádřit, mně to připadá docela důležité, ta reakce pana poslance Filipa na to poslední vystoupení, protože my v této zemi samozřejmě nemáme zkušenost s přímou volbou, takže já bych si také přál, aby součástí dalšího projednávání tohoto návrhu bylo zvážení těch zkušeností zemí, které to provádějí celou řadu let, protože pak zjistíme, že otázka financování podobných kampaní, to není jednoduchá věc ani pro Spojené státy americké, ani pro Francii. Mají dokonce vytvořený poměrně složitý systém plůtků, kontroly. Mají dokonce vytvořené i určité instituce, které zpracovávají faktury, jako je tomu třeba ve Francii, kde se zabývají podrobně tím, jakým způsobem jsou kandidáti podporováni. A to jsou země, které vlastně

mají v tomto dneška už dost vysokou kulturu organizace přímých voleb. Jsou to dokonce prezidentské systémy.

Neříkám, my jsme parlamentní demokracie, nejsme prezidentská demokracie, ale jednou jsme rozhodli o tom, že máme přímou volbu, a podle mě zkušenosti zemí, které se tomu věnují léta, by pro nás měly být významné. Já bych byl rád, aby to nebylo vnímáno jako obstrukce, jako komplikace projednávání, ale aby se zabránilo nepřijemným překvapením. Protože si myslím, že pokud Francie má poměrně komplikovaný systém kontroly například způsobu, jak je vedena kampaň, jak je financována, tak to prostě dělají proto, protože chtějí zabránit tomu, aby tam byla neprůhlednost, aby nebylo jasné, čím kandidát to vlastně je, a je prostě zájem, aby se dodržela skutečná soutěž. To je vlastně vytvoření prostoru pro to, aby to skutečně bylo všelidové hlasování, ve kterém se posuzuje kvalita jednotlivých kandidátů, která je minimálně ovlivněna prostě jinými faktory, jako například rozsáhlým marketingem bohatě financovaným skupinami, o kterých nikdo neví.

Takže mně připadá, že tady by pro nás toto mělo být určitým mementem a neměli bychom si myslet, že můžeme prostě volbu jenom tak pustit do studené vody a uvidíme, co to udělá. To bychom se mohli dočkat překvapení nejenom my, ale vlastně i celá česká veřejnost, která podle mě se upíná s určitými nadějemi na to, že tohle přímé hlasování bude něco, kde bude moci vyjádřit svůj názor, a byl bych nerad, kdyby výsledkem bylo další rozčarování, protože se ukáže, že volby jsme nebyli schopni zvládnout a připravit je tak, aby to byly opravdu důstojné volby, ve kterých zvíťazí kandidát, který bude důstojným prezidentem.

Takže my máme odpovědnost vůči tomu, jak přímou volbu zvládneme. A byl bych nerad, kdyby další debata byla chápána jako komplikace. My jsme tady v této Sněmovně hlasovali pro přímou volbu a teď jde o to, abychom ji připravili tak, aby to byla skutečná soutěž a aby vznikl z té soutěže důstojný prezident.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je s přednostním právem paní vicepremiérka Karolína Peake. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi pouze zmínit, že jsem již hovořila s panem premiérem. Mluvili jsme o tom, že by bylo vhodné svolat podobnou schůzku ve stejném formátu, v jakém se scházela nad novelou ústavy o zavedení přímé volby prezidenta.

Já sama považuji debatu o zavedení limitů na volební kampaň jako zcela legitimní nejen v souvislosti s přímou volbou prezidenta, ale vůbec s

volbami i do Poslanecké sněmovny a jiných orgánů. Musíme ovšem v tomto případě přistupovat k této debatě realisticky s ohledem na čas, který nám zbývá pro projednání tohoto zákona. Nicméně pochopitelně se chceme seznámit s návrhem sociální demokracie. Víme, že tento zákon musí projít hladce oběma komorami, a proto na této schůzce budeme debatovat i o oněch možnostech zavedení limitů, nicméně, jak říkám, debata musí být realistická s ohledem na dobu, kterou máme vymezenou pro schválení tohoto zákona. Nelze pouze slepě vložit do zákona povinnost dodržování limitů na kampaň, aniž bychom připravili i další podmínky pro možnost dodržování, vymáhání, případně sankcionování, nedodržování těchto limitů, kontrolu dodržování limitů, ať už prostřednictvím transparentního účtu na volební kampaň, nebo jiných prostředků, a to jsou všechno věci, které by nás mohly ve schvalování tohoto zákona zdržet. Nicméně určitě jsme otevření této debatě. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také děkuji. Pan poslanec Chvojka se ještě hlásí.

Poslanec Jan Chvojka: Já už jenom krátce. Určitě podporujeme myšlenku transparentního účtu. V zásadě jsme toho názoru, že by na tomto účtu mělo být on-line vidět možná s určitým zpožděním, kam a od koho jaké peníze jdou.

Druhá věc. Ještě jednou se vrátím k finančním limitům. Já si myslím, že všichni kandidáti by měli mít rovné podmínky. A určitě podle mě rovnou podmínkou není, když někdo si bude moci dovolit dát do kampaň i s podporou různých podivných společností finančních například 100, 150 mil. a někdo 10. Prostě si myslím, že je třeba určit nějaký rozumný strop, který může být dle mého názoru 20 mil., tak aby prostě všichni kandidáti měli rovné podmínky a nedocházelo ke zneužívání voleb. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě pan poslanec Benda se hlásí do rozpravy.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já se určitě nebráním debatě o limitech volebních kampaní. Jenom bych velmi prosil, abychom ji nepřečeňovali a abychom nežili v představě, že když teď stanovíme nějaký limit kampaň na volební kampaň, ať už jsou to prezidentští kandidáti, nebo jakkoliv jiní kandidáti, že zachráníme svět a zabráníme tomu, aby se dělaly kampaň jiným způsobem.

Kdo zná a sleduje americké primárky, dobře ví, že tam mají velmi limitované výdaje na kampaň. Vede to k tomu, že jsou antikampaň, že jsou

nejrůznější občanská a jiná sdružení, která pak vedou antikampaně. Jedno z posledních rozhodnutí Nejvyššího soudu Spojených států, a můžeme říkat ano, je to daleko, je to za mořem, ale přesto je to země, která má s přímou volbou prezidenta a i řady dalších předních činitelů státu i Spojených států velké zkušenosti, tak poslední rozhodnutí Nejvyššího soudu je tam, že dokonce řekl, že nesmí být omezovány a limitovány podpůrné fondy, nikoliv ten hlavní fond.

Takže jenom si nenamlouvejme, že zachráníme svět tím, že řekneme limit na kampaň. Já jsem připraven se o tom bavit. Je jasné, že se musí říct, kdo je prezident, jaké on má limity, kdo je případně strana nebo strany, které ho podporují, a kolik takové strany smějí vydat ze svých peněz. Ale nedělejme si iluze o tom, že to bude vést k tomu, že kampaně budou zcela čisté, zcela korektní, zcela levné. Když bude zájem a chuť v té kampani udělat řečněme zmatek a chaos, ovlivnit ji penězi, tak nakonec nejjednodušší ovlivnění je v mediálním světě, na který nedosáhne nikdo z kampaňujících.

Takže se bavme, ale není to jednoznačné řešení a není to nic, co by zachraňovalo svět.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jak řekl kolega Marek Benda, jsme připraveni na debatu. Ale problém není černobílý a není jednoduchý. Vzpomeňme si, jsou mezi námi politické strany, které si byly schopny dojednat slevu 90 % na outdoorovou reklamu. A budeme počítat z tohoto stropu stoprocentní cenu ceníkovou, nebo devadesátiprocentní slevu? A máte rozdíl – je to buď 100 milionů, nebo po uplatnění té slevy 10 milionů. To jsou přece závažné otázky, které musíme debatovat. Když řekneme ceníkovou cenu, tak my budeme nějak vstupovat do obchodních vztahů.

Další problém, který existuje a který zase kolegové z této části spektra velmi často v některých kampaních využívali, je negativní kampaň proti svému konkurentovi, mnohdy nepodepsaná. Nebudu připomínat kampaně, kdy jste proti nám měli jakoby řadu billboardů, ale nebyly podepsány, a tvářili jste se, že není vaše. Komu budeme náklady na takovouto kampaň připočítávat? Já myslím, že to jsou vážné otázky, a my jsme je připraveni debatovat. Chci jenom říct, že to není jednoduché, že přijdeme a řekneme dohodli jsme se, od zítřka platí číslo tohle, nebo tohle číslo, a všechno bude fungovat.

A pak si taky musíme říct, jak to bude vymahatelné a jaké budou sankce. Protože si řekneme, že chceme zabránit tomu, aby vyhrával automaticky ten nejbohatší. Dobře, tak si představme, že je limit dvacet třicet milionů

a někdo do té kampaně vrazí půl miliardy. A my zjistíme, že dal půl miliardy, a ne třicet milionů. Co se stane? To si přece musíme říci dopředu, jaké budou sankce. Budou soudní přezkumy, kdo to bude kontrolovat, kdo to bude počítat, jaká bude autorita, která to rozhodne, zda to někomu připočítá nebo nepřipočítá.

Není to úplně triviální, času nemáme nazbyt. Nicméně jsme připraveni vést jakoukoli racionální konstruktivní debatu, abychom zúžili prostor pro manipulace a pro možné obcházení těch limitů. Ale zodpovězení těchto otázek je pro nás mnohem důležitější než možná zajímavá, mediálně zajímavá hádka, jestli ten limit má být patnáct, dvacet nebo třicet. Pokud nebudeme mít pravidla, vymahatelnost a sankce, je skoro jedno, na jaké částce se shodneme, protože to bude "jenom jako" a nebude to v reálné praxi fungovat.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Chvojka ještě.

Poslanec Jan Chvojka: Já už jen opravdu krátce a snad naposledy. Já cítím, že v zásadě v koalici toto téma také rezonuje, že s ním v zásadě souhlasí, a jsem tomu velmi rád.

Určitě – prostřednictvím pana místopředsedy reaguju na pana předsedu poslaneckého klubu ODS: Ano, máte naprostou pravdu, jsou tu věci, které je potřeba vydiskutovat hned na začátku. Zmíněná Amerika, zmíněné Spojené státy – ano, tam ty prezidentské volby mají nějakou dlouholetou historii. Tady přímá volba prezidenta žádnou historii nemá, a proto ta jasná pravidla se musí nastavit hned na začátku. A myslím si, že ty limity jsou jednou z těch věcí, které nastaveny musí být. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Grospič prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Já bych chtěl říci, kolegyně, kolegové, že vítám tu diskusi z pravého spektra Poslanecké sněmovny k limitům volební kampaně prezidenta, a chtěl bych tady jenom říci, že my jsme jako KSČM připomínali, když se projednával ten původní návrh tady v Poslanecké sněmovně, že se to stane otázkou nekonečného kola, roztáčení stále větších a větších finančních částek a komerce. Ono to má své určité klíčové postavení.

Na druhou stranu, pokud ta deklarovaná vůle, která zaznívala i ve volební kampani v roce 2010, omezit náklady, volební náklady pro jednotlivé politické strany, právě v souvislosti teď s přímou volbou prezidenta, tak jak tady zaznělo od kolegů z ODS, by měla být pouze jenom formální úlitba,

tak bych to dal do přímé úměry s tím, co třeba řekl jeden z potenciálních kandidátů na prezidenta v momentě, kdy tento zákon prošel Parlamentem České republiky, kdy sám říkal, kde bude všude shánět prostředky na tuto volební kampaň.

Čili pro KSČM je nepřijatelné, abychom přijímali nějaké limity na volební kampaň s vírou, že budou obcházeny a že vlastně účel světí prostředky a všechno bude ve skutečnosti jinak. My si myslíme, že to je jeden z rozhodujících momentů, aby byla finančně regulována volební kampaň od samého počátku a byla dána takto jasná pravidla, že se z toho nestane jenom velká show pro mediální agentury a praní peněz bankovních institucí. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Paroubek je další přihlášený do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já jsem k tomuhle nechtěl vystupovat, ale myslím si, že přece jenom po té diskusi bych pár poznámek rád přičinil.

Myslím, že bychom měli hledat takovou cestu, která nám umožní, abychom de facto tenhle ten prováděcí zákon k přímé volbě prezidenta měli, aby se ta cesta prostě neuzavřela, protože si myslím, že teď už by nám to asi česká veřejnost neodpustila, pokud by nebyla přímá volba prezidenta. Věřím, že takovou cestu asi všichni budeme hledat.

Já bych se prostřednictvím předsedajícího rád obrátil na předsedu klubu ODS, pokud jde o ty negativní kampaně. Víte, jestli se někoho týkaly negativní kampaně v letech 2005 až 2010, tak jsem to byl já, takže něco o tom málo vím, a jestli byl někdo původce těchto kampaní, tak to byla právě vaše strana.

Musím také říci, že tady nejde přece jenom o peníze, jestli někdo dostává 90 %, 60 nebo 50 % slevy, nebo má dokonce věci zadarmo. Koneckonců žijeme v tržní společnosti a je to opravdu obtížné uhlídat. Určitě do budoucna bude dobré, aby tady byly nějaké limity finanční, ale teď je to věc, která myslím je zcela bezvýznamná, protože jeden z kandidátů, jak já to vidím, je to kandidát, který má silnou mediální podporu od skupin, které prostě mají zájem na tom, aby byl zvolen, určitě nevynaložil ještě ani korunu a ta jeho volební kampaň má hodnotu desítek milionů korun. Jak tohle to změřit? To se prostě změřit nedá. A to vidím jako mnohem vážnější než nějaké slevy nebo něco takového. Žijeme opravdu v tržní ekonomice.

Takže budou kandidáti – nechci se dotknout komunistů –, kteří budou mít přístup do sdělovacích prostředků prostě naprosto omezený. Tak funguje naše demokracie. A zejména ti, kteří tohle to dělají, takovouhle funkci

médií, nejrady o demokracii hovoří. Takže je potřeba tyhle ty věci si říci.

Čili limity z mého hlediska nemají v tuhle chvíli smysl a já doufám, že se na nich tahle ta debata a hlavně schválení zákona nezadrhne.

Chtěl bych upozornit spíše v téhle souvislosti na jinou věc, pokud jde o ty negativní kampaně. Negativní kampaně jsou samozřejmě naprosto legitimní součástí politických volebních kampaní. Ale všechno má svoje meze. Já si vzpomínám, když v té poslední kampani před volbami do Poslanecké sněmovny přijel na mé pozvání dnešní premiér jedné země mimo Evropskou unii a podpořil mě tehdy ve volební kampani, a když viděl ty billboardy, které iniciovala vaše strana, pane předsedo poslaneckého klubu ODS, kde jsem byl v podobě já v takové podobě, že jsem se sám sebe bál, a zejména se mě určitě bály přes den děti a v noci se jim o tom zdálo, takže bylo to skutečně celkem nechutné představení. Já chápu, že pan Langer si tehdy musel přizvat pana Finkelsteina na pomoc, aby na něco takového přišel, to by z české hlavy asi nevzniklo. Příznám se, že to bylo příliš.

Ale má to etický rozměr. Je potřeba se zabývat také nejen finanční, ale etickou stránkou věci. Co je možné ještě na ty billboardy dávat. A to bych byl velmi rád, aby se také stalo předmětem projednání. A k tomu parlamentní politické strany přece nepotřebují jednat v této Poslanecké sněmovně, na půdě Poslanecké sněmovny, ale mohou jednat u nějakého kulatého stolu, kde se domluví, co v té kampani prostě nebude možné. Takže chtělo by to také nějaký etický kodex volební kampaně, aby prostě nebylo možné úplně všechno. I v těch Spojených státech, kde třeba pan Finkelstein už žádný job nedostane, protože prostě používá prostředky, které tam jsou neúnosné.

Negativní forma kampaně, která tady byla použita před volbami v květnu roku 2010 z vaší strany, pane předsedo Stanjuro, prostě možná není. A já bych rád, aby v té prezidentské volbě, která bude vlastně první zkušeností české veřejnosti s přímou volbou prezidenta, s přímou demokracií, aby to proběhlo všechno důstojně.

To je všechno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, a možná jsme už úplně vyčerpali obecnou rozpravu, takže bychom ji mohli zřejmě ukončit. Takže mi dovolu, abych ji ukončil. Nevím, jestli chce ještě vystoupit zpravodaj nebo ministr? Není třeba. Takže v tom případě už jediné, co můžeme udělat, je navrhnout to, co organizační výbor navrhl – přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. A teď jde o to, jestli ještě někdo chcete nějaký další výbor do toho zapojit, tak to můžete nyní navrhnout. Pokud tomu tak není, tak se tím bude zabývat ústavněprávní výbor, pokud to nyní odhlasujeme. Budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 37 přihlášeno 181, pro hlasovalo 146, proti 1. Rozhodli jsme tedy, že přikážeme prováděcí zákon k přímé volbě prezidenta ústavněprávnímu výboru. Tím jsme se tedy zhostili bodu číslo 33.

Ministr Kubice je připraven předložit další návrh, je to tisk 619.

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon o pobytu cizinců, který máte k dispozici jako sněmovní tisk číslo 619.

Předložený návrh představuje dílčí technickou novelu, kterou se reaguje jednak na plánované zahájení provozu základních registrů, novelou se umožňuje i volebním orgánům využívat v zákonem stanoveném rozsahu údaje vedené v základních registrech, a jednak na změnu v počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu, v nichž počet obyvatel překročil odchylku povolenou v zákoně o volbách do parlamentu plus minus 15 % oproti průměrnému počtu obyvatel připadajícímu na jeden mandát v České republice. V důsledku změny vymezení shora uvedených volebních obvodů je třeba upravit i vymezení sousedících volebních obvodů. Změnu je přitom možné provést pouze v letech, kdy jsou vyhlášeny volby do Senátu.

V novele jsou zahrnuty také změny těch technických ustanovení, která se jeví významná z pohledu voleb, které by měly proběhnout na podzim roku 2012. Mění se nevyhovující ustanovení volebních zákonů týkající se zajištění telefonního spojení do volebních místností, dále ustanovení, která se týkají vyhlášení výsledků voleb, a zavádí se možnost i ve volbách do zastupitelstev krajů využít při hlasování voličského průkazu.

S ohledem na to, že je nutné, aby předložená novela nabyla účinnosti před vyhlášením voleb do Senátu, které se uskuteční ve druhém pololetí letošního roku, navrhla vláda, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení.

Závěrem bych si dovoluji poprosit o vstřícnost při projednávání tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji za uvedení. Ted by se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já v podstatě jenom krátce zopakuji to, co tady přednesl a představil pan ministr.

Tento zákon uvádí několik novinek. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, v podstatě řeší jenom technické věci. Tyto technické záležitosti jsou vyvolány zahájením provozu základních registrů a změnou v počtu obyvatel v některých volebních obvodech pro volby do Senátu. Dále se navrhuje změny technického charakteru těch ustanovení volebních zákonů, které se jeví pro volby konané na podzim roku 2012 jako nezbytné. Jde o zajištění telekomunikačního spojení, které se z úkolů ministra vnitra převádí na obce. Nově je touto novelou také navrhováno, aby státní volební komise vyhlášovala výsledky všech druhů voleb sdělením ve Sbírce zákonů na rozdíl od dosavadní praxe zveřejňování v celostátním tisku. V případě voleb do zastupitelstev krajů jde nově o zavedení možnosti hlasovat na voličský průkaz.

My zde máme návrh na to, aby tento tisk byl projednán ve zrychleném prvním čtení, ale já mám avizováno, že bude veto. Nevím, jestli je tomu opravdu tak.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se k tomu potom vyjádřím.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře. A to je v podstatě všechno, co jsem mohl a chtěl říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Děkuji tedy zpravodaji. Já v té otázce poslední, co jste řekl, jsem byl osloven představiteli dvou poslaneckých klubů – panem poslancem Jeronýmem Tejcem a Pavlem Kováčikem, kteří mi sdělili, že dávají veto k projednávání podle § 90 odst. 2. Takže to je k tomu, co tady zmínil zpravodaj.

V této chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které nevidím ještě písemně ani jiné přihlášky. Dívám se, jestli se to nezmění, ale vypadá to, že ne, že se do obecné rozpravy nehlásí nikdo. Můžeme tedy obecnou rozpravu ukončit a budeme tedy postupovat tak, jako že byla podána námitka. Pak tedy zahajujeme rozpravu podrobnou. Do ní se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl navrhnout zkrácení lhůty na projednání ve výborech na pět dní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) To je asi vše, co tu zaznělo v podrobné, takže rozpravu můžeme také ukončit.

Budeme se tedy zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Na konci bych tedy nechal hlasovat návrh na zkrácení lhůty k projednávání na pět dní. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Ptám se, jestli někdo navrhuje nějaký další výbor. Ne, tak budeme hlasovat návrh organizačního výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro příkázání výboru ústavněprávnímu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 38 přihlášeno 183, pro hlasovalo 137, proti nula, takže příkázání bylo provedeno. Příkázali jsme to výboru ústavněprávnímu.

Pak tady byl návrh pana poslance Stanjury zkrátit lhůtu k projednávání ve výborech na pět dní. Takže to budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zkrátit lhůtu k projednávání, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39, přihlášeno je 183, pro zkrácení lhůty hlasovalo 78, proti 32, takže to zkrácení bylo zamítnuto.

Ale ještě to zkontrolujeme. Kontrola probíhá... Hlásí se pan poslanec.

Poslanec Jan Bureš: Pan poslanec Bureš, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Omlouvám se, pan poslanec Bureš.

Poslanec Jan Bureš: Já to samozřejmě chápu. Mačkal jsem tlačítko ano a mám na sjetině křížek, takže si dovolím požádat o zpochybnění hlasování, resp. zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Slyšeli jsme námitku pana poslance Bureše. Nejdříve vás všechny odhlásím. Odhlašuji všechny, to znamená, že se musíme znovu přihlásit.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Bureše.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí námítky pana poslance Bureše, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 40, přihlášeno 153, pro hlasovalo 136, proti 3. Námitka byla přijata.

Nyní vlastní hlasování. Připomenu, že to se týká návrhu pana poslance Stanjury, který navrhoval zkrátit lhůtu k projednávání ve výborech na pět dní. To je tedy hlasování, které opakujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na pět dní, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno je 158, pro hlasovalo 99, proti 32, takže došlo k zásadní změně v postoji poslanců a zkrácení bylo přijato.

Myslím, že tím můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Je to bod 21. Končí tedy série pana ministra Kubiceho.

Nyní požádám paní předsedkyni Němcovou a na další pana ministra Kalouska. Takže já odcházím a pan Kalousek přichází. (Smích v sále a potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, zahajuji projednávání bodu

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 531/ - druhé čtení**

Pana ministra Miroslava Kalouska prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já nepřicházím, pane místopředsedo Zaorálku, já jsem doopravdy totiž nikdy neodešel. Pravda, mnohé to mrzí.

Dovolte mi, abych předložil ve své sérii první bod. Tím je novela zákona o dluhopisech, druhé čtení. Jenom připomenu, že tato novela přibližuje právní úpravu dluhopisů více soukromému právu.

Děkuji rozpočtovému výboru za projednání a jsem vám ve druhém čtení k dispozici v otázce připomínek či dotazů.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Jeho usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 531/1. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Radim Fiala. Prosím o vaši zprávu, pane kolego.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením číslo 221 rozpočtového výboru z 23. schůze konané dne 18. ledna 2012.

Rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona na vydání zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 531, schválila bez připomínek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu ve druhém čtení. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Nechce. Končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou. Paní poslankyně Langšádlová se do ní hlásí jako první. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená kolegyně, vážený kolegové, dovoluji si předložit pozměňovací návrh, který získal číslo sněmovního dokumentu 1401. Předmětem tohoto pozměňovacího návrhu je úprava vydávání hypotečních zástavních listů a drobná legislativně technická změna. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další případnou přihlášku do podrobné rozpravy. Neregistruji žádnou, proto končím podrobnou rozpravu. Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji. Tím jsme vyřešili bod 4, sněmovní tisk 531, ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - druhé čtení

Opět požádám o úvodní slovo pana ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, pouze připomenu, že se jedná o protikorupční novelu, která se snaží zprůhlednit a veřejnosti zpřístupnit veškeré informace o dotacích či transferech veřejných prostředků.

Rozpočtovému výboru děkuji za projednání. Přijímám všechny jeho úpravy, pouze prosím o zvážení, že nemá smysl nahrazovat slovo "došly" slovy "byly doručeny". Nechal jsem si schválně vygooglovat, v kolika případech v našem právním řádu se slovo "došly" běžně používá. Dovolím si říci, že se vyskytuje například v paragrafech 12, 37, 44, 133, 146, 163, 164 a 167 správního řádu a v paragrafech 43a, 43a, 43a, 45 a 539 občanského zákoníku. Tedy je to v našem právním řádu běžně používaný termín a já se za něj přimlouvám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto úvodní slovo. Návrh jsme v prvním čtení přikázali rozpočtovému výboru. Jeho usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 523/1. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím vás o vaši zprávu.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jen bych pro stručnost seznámil Sněmovnu s tím, že usnesení z 23. schůze dne 18. ledna tento tisk doporučilo ke schválení ve znění pozměňujících návrhů. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Končím obecnou rozpravu a zahajuji rozpravu podrobnou. Opět vás žádám o případné přihlášky. Pan kolega Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Chtěl bych se jen přihlásit k legislativně technickým úpravám, které jsou jako sněmovní dokument číslo 1539. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Prosím o další přihlášku

do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Končím druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, bodu 11, sněmovního tisku 523 ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - druhé čtení

Slovo má ještě pan kolega Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, myslím, že věci, které zajímají občany, jsou možná trochu jiné než ty, o kterých teď budu hovořit. A mrzí mě, že tak musím učinit. Ale myslím, že i způsob, jakým se chová vládní většina a předsedkyně Sněmovny v této sněmovně, patří do diskuse k tomuto místu.

Já bych vás chtěl informovat, že klub sociální demokracie, který na rozdíl od ostatních klubů nesídlí v přilehlé budově, ale v budově, která je skutečně vzdálena nejméně deset minut chůze do sídla sekretariátu, tady zhruba deset let v prostoru v přiléhajících prostorách měl vyhrazeno své místo. Byli tam zaměstnanci aparátu k dispozici poslancům sociální demokracie, protože, jak říkám, na rozdíl od ostatních klubů, zejména klubu ODS, KSČM a TOP 09, mají svůj sekretariát velmi, velmi daleko od tohoto jednacího sálu.

Musím říct, že jsem byl velmi nemile překvapen, když z minuty na minutu byl tento prostor vyklizen, doslova odnesen stůl a znemožněna práce zaměstnancům klubu sociální demokracie, a to po vystoupení paní předsedkyně Němcové, která v této věci vyslovila názor, že takový prostor by neměl být obýván klubem sociální demokracie.

Já skutečně vnímám to, že sociální demokracie není oblíbená, vnímám to, že možná nejste rádi, že se bude příští týden hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě, ale neodpustím si, aby tady nezaznělo to, že klub sociální demokracie je tímto způsobem šikanován opravdu úplně zbytečně. My si zajistíme nějakým způsobem jiným práci našich poslanců, ale skutečně to považuji za nedůstojné paní předsedkyně Sněmovny. Považuji to za nevhodné. A myslím, že pokud tady je jakýkoliv problém s organizačním uspořádáním míst, tak se dá, pokud to tady funguje deset let, vyřešit na organizačním či jiném výboru nebo na komisi pro práci Sněmovny.

Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano. Slovo má paní předsedkyně Mirka Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, je nepříjemné, že tuto otázku řešíme, ale otevřel ji pan předseda poslaneckého klubu ČSSD uprostřed projednávaného bodu. Nezbyvá tedy, než zareagovat.

Škoda, že jste se mě, pane předsedo prostřednictvím paní řídící, nepřišel zeptat, jak se celá ta věc odehrála, protože potom tady říkáte něco, stejně jako včera na tiskové konferenci, co vůbec není pravda. Já jsem zaregistrovala, že v předsálí u stolku sedí nějakí lidé. Šla jsem se zeptat, zda jsou organizačními pracovníky Sněmovny, tedy přispívají k tomu, aby se organizovala práce Sněmovny. Oni se na mě chvíli usmívali a neříkali nic. Říkali něco o semináři, který tam byl minulý týden. Já jsem řekla: To tady sedíte od minulého týdne u tohoto stolku? A oni říkali: No, to jistě ne. My tady sedíme pravidelně. Já jsem řekla: No, ale, co děláte, když tady pravidelně sedíte? Vy jste zaměstnanci Sněmovny a vy tady organizujete nějak průběh poslanecké schůze? No a oni mě na to nebyli schopni odpovědět. Tak jsem šla zjišťovat, co to vlastně je za stolek a kdo tam u něj sedí. Potom jsem se dozvěděla, že jsou to – znovu jsem se k nim vrátila a řekla jsem: Tak mi, prosím vás, řekněte, koho tady zastupujete a co tady děláte. Oni mi řekli, že jsou pracovníci vašeho poslaneckého klubu a sedí tam proto, protože to máte daleko. A jedinou mojí reakcí bylo, že jsem řekla: To není jediný klub, který to má daleko, protože jsou ostatní kluby, mohla bych je jmenovat, které to mají podobně daleko.

A to bylo všechno, co jsem udělala. Žádné rozhodnutí, žádný krok jsem neučinila. A vy tady z toho děláte něco, co se vůbec nestalo. Jestli máte zájem hřešit na to, že tady nemáte dostatečný prostor, abyste si organizovali práci vašeho klubu... Je vaším úkolem, abyste přišli na organizační výbor nebo za mnou a pokoušeli se to řešit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, skutečně si myslím, že tato debata nemá valný význam. (Smích z poslaneckých lavic ODS.) Nicméně chtěl bych znovu upozornit na to, že paní předsedkyně si protiřečí. Myslím, že pokud tady řekla to, co řekla, tedy že upozornila na to, že tam sedí lidé, kteří tam sedět nemají, vyhodnotila si to. Nevydala žádný pokyn a deset minut nato byl ten stůl fyzicky odnesen... Tak to o něčem svědčí.

Prostě tady se dějí věci, které se tady nikdy nestávaly. Já to považuji

skutečně za nedůstojné paní předsedkyně řešit tady, kde má být jaký stůl. Je to její rozhodnutí a my se s tím určitým způsobem vypořádáme, ale neodpustil jsem si to – aby tady bylo vidět, jaké zde panují poměry, jakým způsobem tady paní předsedkyně podle mého názoru zneužívá své postavení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak opakujte si to stokrát, pane kolego. Vy máte své pracoviště také ve Státních aktech. Já jsem žádné rozhodnutí neučinila. A pokud vy o nějakém víte, budete mi to muset říci.

Nyní pokračujeme v jednání. Pan ministr je připraven, prosím, k úvodnímu slovu k tomuto bodu. Prosím vás o to.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, předkládám ve druhém čtení novelu zákona o bankách, která připravuje legislativní prostředí pro pobočky mimo Evropu. Děkuji za projednání.

Uvědomuji si, že pravděpodobně nejkontroverznějším bodem v této předloze je prolomení bankovního tajemství pro Bezpečnostní informační službu. Je to ona křehká hranice, kterou prostě politici musí zvažovat, kdy na jedné straně je oprávněná ochrana individuálních svobod a bankovního tajemství, na druhé straně nezbytné nástroje zejména k boji proti terorismu, financování terorismu. Já se tady necítím být odborníkem a případné pozměňující návrhy ponechám na vůli Sněmovny. Pouze si dovolím říct, že vláda tak učinila, že zařadila tento bod na základě explicitní žádosti Bezpečnostní informační služby a jejích argumentů zejména v oblasti boje proti terorismu a jeho financování. Rozhodne Sněmovna a já to budu respektovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za toto úvodní slovo. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru rozpočtovému. Iniciativně tento tisk projednal také výbor pro bezpečnost. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 536/1–4.

Nyní dostane slovo zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Rozpočtový výbor projednal tento tisk dne 13. března a ve svém usnesení doporučuje Sněmovně, aby tento zákon schválila bez připomínek. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Dále pan zpravodaj výboru pro bezpečnost pan poslanec David Kádner. Místo něj? Pan Kádner je omluven, a proto jej zastoupí jako zpravodaj pan poslanec Radek John. Prosím.

Poslanec Radek John: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, bezpečnostní výbor projednal daný zákon dokonce na dvou zasedáních a doporučuje Poslanecké sněmovně daný zákon přijmout. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám žádnou přihlášku, proto se ptám, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí? Pavel Bém. Prosím. Pan poslanec Pavel Bém má slovo.

Poslanec Pavel Bém: Hezké dopoledne, paní předsedající, dámy a pánové. Dovolte, abych se stručně vyjádřil k zákonu o bankách.

V žádném případě se neodvažuji ani já, stejně jako pan ministr financí, pasovat do role nějakého odborníka. V žádném případě boje proti mezinárodnímu terorismu. V žádném případě nechci zpochybnit první část novely, která je zaměřena především hlavně na postavení poboček zahraničních bank z třetích zemí a na nivelizaci nebo srovnání českých zákonů se zákony a předpisy, které předpokládá a požaduje po nás Evropská unie. Na druhou stranu dovolte, abych se vyjádřil k části číslo 4i, kde je přidaná změna zákona o zpravodajských službách, a svým způsobem si myslím, že otevíráme další kapitolu tématu, kterého jsme se dotkli v poměrně obsáhlé debatě, která byla věnována zákonu nebo novele zákona o elektronických komunikacích.

Diskutovali jsme v té první kapitole o tématu zásahu do individuálních svobod pod samozřejmě argumenty legitimními, kterým asi všichni rozumíme, jako je boj proti mezinárodnímu terorismu v našem případě, v tom předchozím případě to byla otázka bezpečnosti občanů České republiky, vyhledávání, usnadnění práce Policie České republiky a orgánů činných v trestním řízení při odhalování kriminality, závažné trestné činnosti atd.

To, co považuji za nebezpečné, nebo možná ne úplně přesně dpracované a doformulované v zákoně o bankách, kde se v části 4 přidávají změny týkající se fungování zpravodajských služeb, je problém prolomování bankovního tajemství. Je to nezpochybnitelně zásah do osobní integrity, do individuálního soukromí, individuálních práv, do individuálních svobod. A samozřejmě v případech, které se týkají mezinárodního terorismu, financování, praní špinavých peněz, tak je to asi nejspíše argument prolomení bankovního tajemství legitimní a odargumentovatelný. Na druhé straně, podíváme-li se do přesné dikce části číslo 4, tedy do změny zákona o zpravodajských službách, tak zjistíme, že žádné taxativní vymezení, za jakých podmínek, v jakých případech, u jakých trestných činů může dojít k prolomení tohoto bankovního tajemství, že to prostě a jednoduše zákon neuvádí.

Čili moje kritika v tuto chvíli a moje prosba na předkladatele, kterou

jsem také tlumočil při opakovaných jednáních na rozpočtovém výboru, je poměrně velmi jednoduchá. Já jsem přesvědčen, že drobným pozměňovacím návrhem, který bych si dovolil přednést v podrobné rozpravě, je možné tento nedostatek ošetřit. Tento nedostatek by byl ošetřen přesným taxativním vymezením v příslušných paragrafech, za jakých podmínek je možné, aby zpravodajská služba na základě rozhodnutí předsedy senátu Vrchního soudu prolomila bankovní tajemství. A předem říkám, že tím absolutně nezpochybují právo zpravodajské služby při rozkrývání financování mezinárodní trestné činnosti tento akt učinit.

Druhým problémem, na který bych rád upozornil, je, že při fungování zpravodajských služeb, nasazování operativní techniky a odposlechů existují zavedené kontrolní nástroje, jako je například povinnost zpravodajské služby reportovat ve svých pravidelných zprávách příslušným orgánům Poslanecké sněmovny, které tak vykonávají kontrolní činnost. Samozřejmě vím a slyším to, co je často obsaženo v nejrůznějších diskusích v podtextu, že vlastně tuto kontrolní činnost je možné vnímat s velkými otazníky, protože co se na nejrůznějších uzavřených jednáních toho výboru či onoho podvýboru řekne, do několika málo minut vědět sdělovací prostředky. Na druhou stranu jsem přesvědčen, že pokud píšeme zákon, tak takový argument prostě nesmí platit. Dokonce si troufám tvrdit, že by ani neměl být vysloven.

Takže bych si dovolil navrhnout – a opět v podrobné rozpravě přesně řeknu jak – v pozměňovacím návrhu, aby i v zákoně o bankách, nebo resp. v novele zákona o zpravodajských službách v části číslo 4 byly nastaveny kontrolní mechanismy prolamování bankovního tajemství úplně stejně tak, jak jsou nastaveny kontrolní mechanismy při reportování kontrolním orgánům Sněmovny při nasazování operativní techniky.

Třetím tématem, kterého bych se rád dotkl – a opět tím nechci v nejménším zpochybňovat práci Bezpečnostní informační služby či zpravodajských služeb obecně, ale jsem přesvědčen, že musí být taxativně vymezena pravidla a jakýsi algoritmus, za jakého Bezpečnostní informační služba komunikuje s příslušnou bankou s žádostí o prolomení bankovního tajemství u konkrétního klienta na základě rozhodnutí předsedy senátu Vrchního soudu v Praze. Jsem přesvědčen, že prostě a jednoduše není možné, aby tento krok, závažný krok prolomení bankovního tajemství, zásahu do osobních svobod, byl učiněn bez patřičného dokladu. A zákon o tom nehovoří, tedy tato novela zákona o tom nehovoří.

Čili moje třetí drobná změna a prosba zároveň na předkladatele, samozřejmě, je, zdali by i Ministerstvo financí a pan ministr Kalousek byli ochotni připustit, že v příslušné části novely zákona o zpravodajských službách by byla taxativně vymezena – přesně řeknu v podrobné rozpravě jak

– povinnost tajné služby při prolamování bankovního tajemství prokázat se příslušné bance originálem soudního rozhodnutí, tedy rozhodnutí předsedy senátu Vrchního soudu v Praze.

Dámy a pánové, věřím, že takto doplněný návrh novely zákona o bankách za prvé umožní zpravodajské službě konat a bojovat proti financování mezinárodního terorismu, ale na druhé straně definuje precizní exaktní pravidla, za jakých podmínek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Bémovi. Dále je přihlášen pan kolega Michal Doktor. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych k projednávané věci řekl několik poznámek.

Považuji debatu a projednávání této věci, zejména části týkající se prolomení ochrany osobních údajů, resp. ochrany soukromí na bankovních účtech klientů bank – tedy našeho prostoru, nikoliv, jak bylo původně uváděno, prostoru nebo občanů třetích zemí, toto ustanovení se týká všech občanů žijících na našem území resp. v prostoru Evropské unie – považuji tuto debatu za velmi užitečnou. Přínejmenším ze dvou důvodů. Jakkoliv i můj předřečník pan poslanec Bém se v tom verbálním vystoupení obrací k panu ministru financí a bylo by možné bez podrobného studia, bez podrobného sledování věci vnímat tuto debatu případně jako spor mezi Poslaneckou sněmovnou, případně její některou částí, s panem ministrem financí, případně Ministerstvem financí jako předkladatelem této změny zákona, tak tomu tak není. Já jsem v debatě na půdě rozpočtového výboru a s lidmi, kteří byli nositeli a tvůrci této změny zákona, zjistil, že Ministerstvo financí je v této věci v tom detailu naladěno spíše stejně jako poslanci Parlamentu. Nechci říkat, že se snad tváří tak, že by toto ustanovení zákona nebylo jejím bojem. Ale na druhou stranu v obavách vyslovovaných v průběhu projednávání v rozpočtovém výboru bylo blíže naslouchat obavám vyslovovaným poslanci v průběhu projednávání než snášet hory argumentů a výklad, který by šel naproti a ty výtky, případně konflikt, ještě zhoršoval. Tak tomu tak není a já doufám, že z toho naladění, že spíše z té spolupráce vyjde ustanovení zákona, které bude pozměněno, ať už formou, kterou navrhl pan poslanec Bém a ke které se jistě v průběhu podrobné rozpravy přihlásí, případně ještě dalšími úpravami, které zazní.

Víte, česká společnost, my všichni dostáváme řadu podnětů svědčících o tom, jak zásahy do soukromí – tady mám na mysli především technické zásahy, technické odposlechy – jsou, a to ne málo, zneužívány. Jednak ve prospěch lidí, kterých se tyto odposlechy týkají, jednak v neprospěch celé

společnosti. Zneužití odposlechů, nekvalifikovaný nebo až příliš kvalifikovaný a zneužitý zásah do soukromí má schopnost vychylovat společenské nálady, ovlivňovat veřejné mínění. Citlivé údaje zveřejňované ad hoc nikoliv náhodou, ale vždy a pouze na objednávku, mají bohužel vysokou validitu v tom, ve schopnosti ublížit objektu, tomu, kdo je nositelem, ublížit tomu, kdo je tím, kdo má být ústavou chráněn. A proto si myslím, že přijmout další ustanovení, tady tedy prolomit soukromí v oblasti bankovních účtů, má stát, respektive zákonodárny sbor velmi zvažovat.

Signály, které dostává veřejnost České republiky, my všichni, k dispozici z prostoru policie, z prostoru médií, kdy se zjistí, že policisté si v rozporu se zákonem nahrávají toho či onoho, mají být varováním pro poslance a mají být důvodem k zamýšlení a já myslím taky, že důvodem ke koncepční změně.

Není možné nevidět množství se případy zneužívání takových informací v obchodním styku, v politickém souboji a je nutné se obávat, existuje-li takový potenciál v již vcelku odpracované oblasti technických odposlechů, že k něčemu takovému nemusí dojít i v oblasti zneužití informací bankovních účtů. Proto velmi prosím, aby byla přijata taková změna, takové pozměňovací návrhy, které dovolí Bezpečnostní informační službě vykonávat základní činnosti, pro které si ji stát vytvořil. Koneckonců Poslanecká sněmovna vytvořila ten prostor zákony, které přijala.

Na druhou stranu prosím, aby činnost, ke které takto dojde, tedy k průlomu bankovního tajemství, byla vysoce kvalifikovaná nejenom v předmětu, tedy v podmínkách stanovených zákonem, za kterých k tomu může dojít a kdy může Bezpečnostní informační služba vstupovat do toho hájeného soukromí osob, ale také co se týče veřejné kontroly. Tady prosím o to, aby byl zachován institut, respektive zaveden institut pravidelného reportu, na který si Policie České republiky zvykla v oblasti použití technických odposlechů, použití technických prostředků, a myslím, že je nutné, aby veřejnost měla tu možnost kontrolovat nejenom četnost, to celkové množství v tom, kolikrát bylo bankovní tajemství prolomeno, ale také kvalifikace, důvody, pro něž tak bylo činěno, a jakým způsobem bylo s těmi informacemi zacházeno. Je-li tak postupováno v oblasti technických odposlechů, musí tak být stejně postupováno i v oblasti informací na bankovních účtech. Nedovedu si představit, že něco takového bude vykonáváno bez institutu veřejné kontroly. Prosím, já nechci, abychom zašli tak daleko, aby byly informace v takovém detailu, a to byly tedy návrhy, které také zazněly v průběhu projednávání na rozpočtovém výboru, aby informace byla až natolik detailní, že budou poskytovány informace těm kterým osobám, kterým bylo do soukromí vstupováno, to je myslím požadavek neakceptovatelný.

Dovolím si ještě využít svého prostoru v obecné rozpravě k tomu, abych

předdeslal, že navrhnu pozměňovací návrh k dosud neexistující části zákona, respektive navrhu přiřadit k tomu záběru předkladatele ještě změnu další části dalšího zákona, a sice zákona o oběhu bankovek, mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, k němuž ovšem detailní zdůvodnění uvedu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Miroslav Kalousek. Prosím. (V sále je hluk!)

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jenom velmi stručně, abych skutečně ozřejmil svůj přístup předkladatele. Byl jsem osloven panem poslancem Bémem, zda bych jako předkladatel nevážil nebo nesouhlasil. Čistě z pozice Ministerstva financí se necítím být povolán k tomuto rozhodování. Když to řeknu trochu cynicky, tak v zásadě, vezmete-li si kompetenci Ministerstva financí, tak nám je úplně jedno, jak se lidé živí. My chceme svůj podíl vyjádřený parametrem daňové sazby. Tato problematika, která je tady diskutována, patří do oblasti bezpečnostních expertů, protože na jedné straně chápou všechny ty výhrady a řadu z nich sdílím, nebo řadu těch obav sdílím, na druhé straně prostě riziko mezinárodního terorismu je pochopitelně riziko významné. A není pravda, že mezinárodní terorismus je financován pouze z takzvaných špinavých peněz, ať už z drog, prostituce, či čehokoliv jiného. Lze mezinárodní terorismus financovat i z prostředků zcela legálních, čistých a řádně zdaněných.

Prostě tohle musí zvážít politická reprezentace na základě rizik, která tady existují na straně jedné i na straně druhé. Jde o to, kterým rizikům dáme větší přednost. Prosím tedy, abych tady já nebyl brán jako arbitr, ale spíše abyste se obraceli na bezpečnostní experty ve svých poslaneckých klubech.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Dále prosím pan poslanec František Bublan. Jsme stále ještě v obecné rozpravě.

Poslanec František Bublan: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, já se možná trochu více cítím povolán než pan ministr financí k tomu, abych se k této věci vyjádřil, myslím především k prolomení bankovního tajemství. Mnoho let jsem pracoval ve zpravodajských službách a mohu potvrdit jednu věc. Naše tajné služby čerpají minimálně polovinu svých informací z mezinárodní spolupráce. Tak to zkrátka je. Zvláště rozvědky, tam je možná to procento ještě větší, bez mezinárodní spolupráce by jejich činnost byla velmi omezena. Já ze své zkušenosti neznám

jedinou zemi v Evropské unii a možná i ve světě, kde by tajné služby neměly možnost získat informace o bankovních účtech u osob, které jsou podezřelé ať už z financování terorismu, nebo z nějaké jiné podobné činnosti. Umíte si představit, jak potom ta spolupráce vypadá, když se vás partnerská služba třeba ve Velké Británii nebo ve Francii zeptá na nějakou takovou informaci a ředitel naší služby řekne "sorry, ale my tuto možnost nemáme"? Takže to, o čem tady dnes mluvíme, skutečně není věc nějaká výjimečná, že bychom se stali jedinou zemí, která má tuto možnost. Je to spíše naopak. Jde o to, abychom spolupráci mohli prohloubit a zlepšit.

Ještě bych se chtěl zmínit o jedné věci. Podle platných zákonů o zpravodajských službách zpravodajské služby mohou používat jiné prostředky na získání informací a mohou získat i tu informaci o bankovním účtu někoho, koho potřebují odsledovat. Já bych byl rád, kdybychom přijali tuto normu, a tím zamezili tomu, aby se tyto informace získávaly jiným způsobem, protože potom ta kontrola nad tím není vůbec žádná. Tímto uzákoněním bychom v podstatě jakoby legalizovali více tento proces.

Byla tady řeč o kontrole. Uměl bych si představit, že by kontrola těchto úkonů byla daleko hlubší, aby skutečně kontrolní orgán mohl zjistit, zda nebylo zneužito tohoto nástroje. Při naší kontrole, ať už je to stálá komise pro kontrolu BIS, nebo nějaká jiná, to možné není, protože ta komise dostává pouze jenom počet úkonů, teď mám na mysli u odposlechů, a nikoliv zaměření nebo nějaké hlubší informace. Když jsme to projednávali na bezpečnostním výboru, tak jsem navrhoval, aby se odložila účinnost tohoto ustanovení do doby, než selepší kontrola zpravodajských služeb, než bude vytvořen nový zákon o kontrole, který zde už byl avizován mnoho let, ale ještě nikdo se k němu nedostal, ještě nebyl schválen. Nicméně už od tohoto úmyslu pouštím. Přiklání bych se k tomu, co předloží pan kolega Bém, aby se omezila možnost získávat tyto informace pouze na určitou problematiku.

Chtěl bych možná trošku osvětlit to, na co se ptal pan poslanec Bém – aby banky dostávaly určitý doklad. Ten proces u povolování prolomení bankovního tajemství bude úplně stejný jako u odposlechů. To znamená tajná služba podá žádost na Vrchní soud, senát Vrchního soudu rozhodne o tom, zda bude tento úkon povolen, či nebude, a výpis z tohoto rozhodnutí dostává příslušná banka. Takže tady není třeba žádat o nějaký nový doklad s tímto výpisem, který už neobsahuje to podrobné zdůvodnění, ale obsahuje jenom konkrétní data a čísla, tak s tímto výpisem potom půjde ta služba do banky a banka na základě toho vydá potřebné informace.

Takže se přikláním k tomu avizovanému pozměňovacímu návrhu a věřím, že to nebude vzbuzovat nějaké větší emoce. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci

Bublanovi. Ptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Zahajuji tedy rozpravu podrobnou. Pan poslanec Michal Doktor je do ní přihlášen. Prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. On se nepochybně musí formálně přihlásit i pan poslanec Pavel Bém, neb jak už zaznělo ve slovech pana předřečníka, je v tuto chvíli rozdán pozměňovací návrh, o němž bude hlasováno. A já jsem přihlášen proto, abych podal druhý pozměňovací návrh.

Dovolte prosím, abych načel pozměňovací návrhu k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk č. 536.

I. Za stávající část čtvrtou se vkládá část pátá, která zní takto: "Část pátá – Změna zákona č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. VII: Zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

V § 36 odst. 1 a odst. 4 slova "nejpozději do 12 měsíců" se nahrazují slovy "nejpozději do 24 měsíců".

II. Dosavadní část pátá se přečíslovává na část šestou a dosavadní čl. VII se přečíslovává na čl. VIII.

Dovolte krátké zdůvodnění k návrhu, který ve svém obsahu je v zásadě posunutím účinnosti jedné části zákona přijímaného relativně nedávno.

Cítím povinnost takto přepracovat ustanovení, které ukládá institucím vyjádřeným zákonem provést povinné proškolení všech pracovníků přicházejících do styku s hotovostí. Já jsem byl tehdy zpravodajem této projednávané věci a speciálně i na tuto část jsem se ptal předkladatelů zákona, neb jsem se výrazně obával možné extenze výkladu, z níž plynuly obavy, že není možné dodržet ustanovení zákona, který vede k povinnosti proškolení všechny pracovníky – zdůrazňuji všechny pracovníky, nebo všechny zaměstnance –, kteří přicházejí do styku s hotovostí. Zatímco v úvodních slovech a v té původní představě předkladatelů se tento požadavek měl týkat výhradně finančních institucí, soudobá extenze vede k tomu, že budou muset být proškolení úplně všichni zaměstnanci firem, kteří přicházejí do styku s hotovostí, a dovedete si jistě představit, jak strašně náročný proces to je, půjde-li ten extenzivní výklad až k tomu, že budou povinně proškoleny pokladni v supermarketech.

Zdůrazňuji, že tento proces v zásadě ještě ani nezačal. Je spojen s řadou technických, ale i jiných organizačních obtíží a považuji za nemožné, aby zákon ve svém ustanovení vytvářel nepominutelný, dopočitatelný střet s re-

álným životem, kdy sice zákon bude ukládat povinnost, kterou mají naplnit instituce, avšak extenzí toho výkladu zákona dochází k tomu, že instituce, které vůbec nepočítaly s tím, že by měly být povinny takové školení zajistit, nově zřejmě povinny budou, a proto považují za správné, aby prostor pro to školení byl prodloužen o jeden rok, aby bylo vůbec možné technicky a organizačně věc zvládnout, ale také co se týče nákladů z toho školení plynoucích, tedy i finančně, nákladově zvládnout to nařízené školení.

Tolik tedy jako zdůvodnění mého pozměňovacího návrhu.

Jinak já chci na závěr poděkovat té úvaze, kterou tady uvedl pan poslanec Bublan. Ona ta jeho úvaha a hodnocení reality jde výrazně naproti obavám, které jsem vyslovoval jako zpravodaj Sněmovny a i rozpočtového výboru při projednávání na rozpočtovém výboru. V zásadě si také dovedu představit, a byl bych spíše občansky pro zpřísnění podmínek, kterými je kontrolována činnost těch služeb, které zmiňoval, a agend, které jsou předmětem kontroly. Ale myslím, že on velmi dobře ví, že k této extenzi, k tomuto kvalitativnímu posunu v návrhu pana poslance Béma nedochází, že v zásadě návrh pana kolegy Béma znamená to kvalitativní kopírování formálně, tak jak jsou kontrolovány odposlechy, by měl ponovu být dáván alespoň ten report, ten kvantitativní report toho, jak často byl ten nový institut prolomení ochrany bankovního tajemství použit, a umožněna jakási alespoň formální kontrola využívání tohoto mechanismu, až tedy tak bude moct BIS postupovat.

Já se nechci pouštět do toho, zda tyto činnosti mají být takto vykonávány, zda ty pravomoci jsou dostačující a BIS je dostatečně kvalitním, kvalifikovaným partnerem ve spolupráci s těmi jinými službami. Občansky si nedovedu představit, že je tady institut prolomení ochrany svobody každého z nás, nad nímž není institut veřejné kontroly. To je konstrukce, která je pro mě nepřijatelná.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan poslanec Pavel Bém v podrobné zprávě.

Poslanec Pavel Bém: Paní předsedkyně, já jsem podrobně zdůvodnil obsah svého pozměňovacího návrhu, takže se omezím pouze a jenom na paragrafové přetlumočení, v čem navrhuji změnu zákona o bankách a následně změny zákona o zpravodajských službách.

Předesílám – já se necítím být odborníkem na boj proti mezinárodnímu terorismu. Po konzultaci s odborníky Poslanecké sněmovny na slovo vzatými jsem si dovolil ke svému sněmovnímu tisku 536, který je tedy tím pozměňovacím návrhem, tak jsem si dovolil těch několik drobných změn.

Takže můj pozměňovací návrh spočívá v části první ve změně zákona

o bankách v článku č. 1 bodu 83. Mění se ustanovení § 38 odst. 3 písm. j), které nově zní: “Zpravodajské služby za účelem plnění konkrétního úkolu v oblasti financování terorismu...”, a dále zůstává odstavec j) v nezměněné podobě.

Druhou změnou je změna zákona o zpravodajských službách, kde v paragrafu – je to část čtvrtá, článek 6 – v § 11a se mění odst. 1, a to takto: “Pro plnění konkrétního úkolu ve své působnosti v oblasti financování terorismu...” a dále zůstává odstavec v nezměněné podobě.

To je tedy ten první problém – jasné vymezení, kde, za jakých podmínek může k prolomení bankovního tajemství dojít.

Odstavec 3 § 11a se mění následujícím způsobem: “Soudce rozhodne o poskytování zprávy nebo poskytování zpráv bezodkladně na základě písemné žádosti zpravodajské služby, která obsahuje základní identifikační údaje o klientovi banky nebo pobočky zahraniční banky, na jejichž základě lze takového klienta jednoznačně ztotožnit (dále jen ‘základní identifikační údaje’).”

Opět je to precizní vymezení, které brání dle mého názoru možnosti zneužití tohoto instrumentu v jiných případech než v těch, o kterých jsem hovořil.

V článku sedm, tedy za stávající část čtvrtou, se vkládá nově část pátá v zákoně o zpravodajských službách, která v čl. 7 mění zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, a to: V § 19 se na konci odst. 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) a f), která znějí takto: – to se týká Bezpečnostní informační služby.

Odst. 1 v § 19 písm. e) počet případů, ve kterých byla poskytnuta zpráva bankou nebo pobočkou zahraniční banky o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, ve kterých je Bezpečnostní informační služba činná, s uvedením jednotlivých oblastí působnosti Bezpečnostní informační služby,

f) zprávu o využívání informací poskytnutých bankou nebo pobočkou zahraniční banky o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, a to pouze ve věcech a případech, ve kterých Bezpečnostní informační služba svou činnost již ukončila.

Jinými slovy, tady se vkládá povinnost Bezpečnostní informační službě reportovat příslušným kontrolním orgánům parlamentu stejným způsobem, totožným, identickým, jako je tomu v případě nasazování odposlechů a operativní techniky.

Samozřejmě je třeba také změnit tu část zákona 289, která se týká kontrolních nástrojů parlamentu ve vztahu k Vojenskému zpravodajství, čili za nově vloženou část pátou, která se dotýká kontroly identické s kontrolou při nasazování zpravodajské techniky, operativní techniky, odposlechů, tak to samé, tuto kontrolní funkci bude vykonávat parlament i ve vztahu k prola-

mování bankovního tajemství u žádostí Bezpečnostní informační služby a žádostí Vojenského zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů. Čili za část pátou se vkládá část šestá, která zní takto:

Mění se zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, v § 22 na konci odst. 3 tečka se nahrazuje opět čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí takto:

d) počet případů, ve kterých byla poskytnuta Vojenskému zpravodajství....

Omlouvám se, přečtu to ještě jednou. Doplnění § 22 zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství:

d) počet případů, ve kterých byla poskytnuta zpráva bankou nebo pobočkou zahraniční banky o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, ve kterých je Vojenské zpravodajství činné, s uvedením jednotlivých oblastí působnosti Vojenského zpravodajství,

e) zprávu o využívání informací poskytnutých bankou nebo pobočkou zahraniční banky o záležitostech týkajících se klienta, které jsou předmětem bankovního tajemství, a to pouze ve věcech a případech, ve kterých Vojenské zpravodajství svou činnost již ukončilo.

Toto jsou, paní předsedající, všechny pozměňovací návrhy, které k předmětnému návrhu zákona předkládám.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. A já se ptám, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto tisku. Ale poprosím vás o trpělivost, protože tady si ještě potřebují naši kolegové vyjasnit, jak přesně má znít ten pozměňovací návrh pro druhé čtení.

Pan kolega Jan Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Já jen, aby nedošlo k nějakým nedorozuměním posléze v rámci třetího čtení, až budeme o těchto návrzích hlasovat. Upozorňuji pouze na skutečnost, že v zákoně 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, v § 19 ve třetím odstavci jsou v tuto chvíli jenom tři písmena – písmeno a), b) a c) a pan kolega Bém tam navrhuje doplnit nová dvě písmena e) a f), čili chybělo by nám tam děčko. Čili jenom poprosím sněmovní legislativu, aby toto pohládala a případně poopravila návrh pana kolegy Béma.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě pan poslanec Pavel Bém.

Poslanec Pavel Bém: Já děkuji panu poslanci Vidímovi za toto

upozornění. Nevšiml jsem si toho, tedy doplnění § 19 odst. 3 zákona 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, se týká doplnění písm. d) a e). Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Snad je vyjasněn tento problém. Nehlásí se nikdo, prosím, ještě do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto sněmovního tisku 536, bodu číslo 14. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 595/ - prvé čtení**

Pana ministra financí Miroslava Kalouska žádám, aby i tentokrát z pověření vlády tento návrh uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, cílem návrhu, který předkládám do prvního čtení, je vytvořit právní předpoklady pro zkvalitnění systému finanční kontroly v ČR. Snahou bylo odstranit nejzávažnější problémy současného systému finanční kontroly, kterými bezpochyby jsou odlišný systém kontroly prostředků fondů EU a ostatních veřejných prostředků a neexistence rozdělení a oddělení odpovědnosti správců veřejných rozpočtů za systémy řízení i kontroly financování jednotlivých činností těchto správců a za audit v působnosti těchto správců. V důsledku toho totiž dosud neexistuje auditní služba správce veřejných rozpočtů, která by mohla podat věrohodné ujištění, že systém předběžných, průběžných a následných administrativních i finančních kontrol zajišťovaných v odpovědnosti managementu funguje efektivně a účinně. Rovněž se snažíme odstranit nadměrné duplicity, které dosud existují při výkonu kontrol u příjemců veřejných finančních podpor.

Zásadním rysem novely je vytvoření dvoustupňového systému finanční kontroly ve veřejné správě. Institucionálně i obsahově rozděluje dosavadní tzv. veřejnosprávní kontrolu na – za prvé – kontrolu, která je

vykonávána jako součást finančního řízení v pravomoci a odpovědnosti řídicích struktur, a – za druhé – audit ve veřejné správě, který je vykonáván v pravomoci a odpovědnosti útvaru, který je organizačně a funkčně oddělen od řídicích a výkonných struktur. Jinými slovy, aby výkonné a řídicí struktury nekontrolovaly samy sebe. U auditní služby výslovně zakotvujeme požadavky na zajištění organizační a funkční nezávislosti útvarů zajišťujících auditní funkce v souladu s mezinárodními auditorskými standardy.

Novela vytváří předpoklady pro posílení a zpřesnění manažerské odpovědnosti za kontrolní mechanismy realizované v rámci finančního řízení. Návrh zákona výslovně stanoví, že veřejnosprávní kontrolu zajišťují ve své odpovědnosti vedoucí orgánů veřejné správy nebo vedoucí zaměstnanci odpovědní za realizaci finančních a majetkových operací. Současně přímo vymezuje a rozděluje odpovědnosti a povinnosti příslušných vedoucích zaměstnanců, zejména za kontroly ex ante, což je jaksí výrazná změna. Dosud byly většinou prováděny kontroly ex post, ale tady je odpovědnost vedoucího pracovníka provádět kontroly ex ante, tedy předem, které byly dosud obsaženy v nepříliš dokonalé prováděcí vyhlášce. Těmito kroky dojde k požadovanému posílení odpovědnosti vedoucích pracovníků orgánů veřejné správy za řádné nakládání s veřejnými prostředky a stanoví se konkrétně jejich odpovědnost za organizování řízení a zajištění přiměřenosti a účinnosti systému finanční kontroly.

Zavedením dvoustupňového systému finanční kontroly ve veřejné správě bude podle mého přesvědčení vytvořen předpoklad pro mnohem efektivnější fungování řídicích a kontrolních systémů správců veřejných rozpočtů. Současně tím dojde ke sjednocení výkonu kontroly národních prostředků a prostředků z fondů Evropské unie, a vnitrostátní právní úprava bude tak sladěna s požadavky práva Evropské unie a takzvané evropské dobré praxe.

Zavedení auditu ve veřejné správě je pak jedním z nezbytných kroků pro naplnění požadavků směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Tam je stanovena lhůta implementace do 31. 12. 2013. Nejsme tedy pod časovým tlakem z hlediska implementace, ale domnívám se, že jsme pod časovým tlakem z hlediska zkvalitnění kontrolních mechanismů.

Prosím o propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení. Předpokládám o něm velmi živou diskusi v garančních výborech, nicméně jsem přesvědčen, že jsme společně schopni se dobrat k výsledku, který významným způsobem zkvalitní kontrolní mechanismy ve veřejné správě, což – přiznávám – nemusí každému vyhovovat.

Hezký den.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím vás o vaše slovo.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Moje zpravodajská zpráva bude stručná, protože pan ministr nás obsáhle seznámil s účelem tohoto vládního návrhu zákona. Tato novela vyvolala širokou diskusi již před zařazením do Sněmovny, takže očekávám, že diskuze bude pokračovat i ve Sněmovně. Přesto jako zpravodaj budu doporučovat propustit tuto novelu do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní paní poslankyně Zdena Horníková.

Poslankyně Zdeňka Horníková: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem si vědoma toho, že se nacházíme v prvním čtení, to znamená, že své vystoupení po odborné stránce skutečně velmi omezím.

Já jsem velmi ráda za vystoupení pana ministra, který předdeslal, že tento zákon je klíčovým zákonem, a ve svém vystoupení poměrně podrobně tento zákon představil. Jsem tomu velmi ráda, protože tento zákon bude podle mého názoru ostře sledovaným zákonem, poměrně dlouho projednávaným zákonem. Je to zákon poměrně složitý. Myslím si, že zde v tomto zákoně musíme vyhovět některým normám, které jsme slíbili projednat už v roce 2004, že tady máme názor Světové banky, že tady máme názor celé řady odborníků.

Myslím, že pan ministr ve svém vystoupení jednoznačně přiznal, že systém a kvalita kontroly v České republice nejsou dobré. Já jsem ráda, že to tady pan ministr řekl. Jsem také ráda, že řekl, že tento zákon přijmout potřebujeme.

Po pravdě, nad tímto zákonem se vedly diskuze, zda by se neměl vrátit k přepracování, či zda novela je dostatečná. V tuto chvíli se přikláním k tomu, aby zákon byl propuštěn do druhého čtení.

Ráda bych informovala Poslaneckou sněmovnu, že tento zákon už jakoby předjednal před prvním čtením částečně kontrolní výbor. Kontrolnímu výboru tato novela byla představena panem náměstkem. Byla představena jako materie, která bude zároveň fungovat jako protikorupční. Já bych byla opravdu ráda, kdyby tomu tak bylo, ale v tuto chvíli si myslím, že při vši snaze ministerstva tato novela obsahuje celou řadu nedostatků. Jedna z klíčových věcí, kterou se budeme podle mého názoru zabývat, je to, jestli skutečně tato novela pomůže obcím, jestli odstraní duplicitní kontroly, jestli nebude dále komplikovat život obcím. Já mám bohužel obavu, že tak jak je teď novela předkládána, není dvoustupňová kontrola, ale mo-

žná sedmi- a devíti- a že nad některými body bude potřeba se zamyslet. Jak jsem již říkala, částečně se s touto novelou seznámil již kontrolní výbor.

Už z názvu novely finanční kontrola se nám zde jasně nabízejí návrhy, které zde přednesu.

Vážená paní předsedající, chtěla jsem požádat, aby tato materie byla dána a přikázána k projednání kontrolnímu výboru, a protože považuji projednání za poměrně složité, chtěla jsem požádat, aby lhůta na projednání tohoto tisku byla prodloužena o dvacet dní.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Zdena Horníková. Jsme v obecné rozpravě v prvním čtení. Prosím o další přihlášky. Pan poslanec Adam Rykala.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, děkuji své předřečnici za vystoupení, ve kterém zaznělo pár kritických připomínek k tomuto návrhu zákona. Souhlasím také s panem ministrem, že zákon tohoto typu potřebujeme. Nicméně tento návrh zákona byl také debatován na jednání rady a výboru sekce veřejné správy při Českém institutu interních auditorů. Já si myslím, že by zde měly některé argumenty zaznít.

Předložená novela nespĺňuje hlavní důvod pro její předložení spočívající v naplňování protikorupční strategie vlády. Nejsou posíleny žádné kontrolní mechanismy ve veřejné správě s ohledem na protikorupční jednání. Dalším argumentem je, že novela neposiluje manažerskou odpovědnost za hospodaření s veřejnými prostředky. Tato novela zavádí novou auditní činnost, audit ve veřejné správě, který nesystematicky dubluje činnost interního auditu. Prohloubení zapojení územních finančních orgánů zavedením auditu ve veřejné správě bez jasné odpovědnosti ještě více diverzifikuje systém finanční kontroly ve veřejné správě. Předložená novela umožňuje různé interpretace a velkou aplikační volnost. Vykladatel při nastavování souvisejících doprovodných metodik není vázán žádnými mantinely. Poslední z argumentů: používaná terminologie nepromítá, resp. neharmonizuje aktuálně používanou terminologii v evropském prostředí.

Po vystoupení paní poslankyně Horníkové a vzhledem ke všem připomínkám mi nezbyvá nic jiného, než navrhnout podle § 90 odst. 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny vrátit tento návrh zákona vládě k dopracování.

Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní se hlásí pan poslanec Jiří Petřů. Prosím.

Poslanec Jiří Petřů: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, během uplynulé doby tady zaznělo mnohokrát veřejná správa, takže se domnívám, pakliže nebude hlasováno pozitivně o návrhu kolegy Rykaly, tak potom tedy abychom posunuli tuto normu také do výboru pro veřejnou správu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, já jsem vám teď špatně rozuměla. My se ještě dostaneme k přikázání výborům a budete moci své návrhy přednést.

Poslanec Jiří Petřů: Dobře. Já jsem právě zmínil to, že by se to mělo posunout také do výboru pro veřejnou správu. Pokud to bude potřeba říci ještě jednou, tak to provedu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nebude to potřeba. Já si to zapíšu a snad to bude takto stačit.

Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, já jsem si vzal s sebou některé poznámky, ale nehodlám v prvním čtení zdržovat jednání Poslanecké sněmovny o tomto bodu. Mám jen některé základní připomínky.

Děkuji za stanovisko paní zpravodajce, která informovala o jednání o tomto návrhu, jak probíhalo ve výboru kontrolním.

Já bych jen připomněl, že na rozdíl od zákona o kontrole, který Poslanecká sněmovna projednává a který je v podstatě procesní normou v celém systému kontroly, kterou projednávalo Ministerstvo vnitra několik let, tady musím říci, že – odpusťte mi to slovo – pan ministr financí připravil rychlokvašku.

Je to věc, která byla sepsána na odboru kontroly Ministerstva financí, řekl bych, velmi rychle a spíchnuta horkou jehlou. A tady se ukázalo, že věci, které řešeny být mají a se kterými je třeba souhlasit – jako příklad bych uvedl například řízení, kontrola řízení veřejných výzkumných institucí zákonem, konečně také oprávnění poskytovatelé, kteří nejsou zároveň správci kapitoly, aby kontrolovali, a to nebylo v zákoně o finanční kontrole dosud upraveno, tak samozřejmě tam chybí řada věcí, které je potřeba namítnout. Totiž celá důvodová zpráva nepostihuje to, že zákon vznikl v podstatě v rozporu s legislativními pravidly. Neobsahuje odůvodnění nezbytnosti jednotlivých ustanovení a nevysvětluje jejich účel a principy. To je u kontroly docela vážný problém, protože v tomto ohledu samozřejmě kontrolu vnímáme – a to tady pan ministr řekl – také jako součást řízení. A v tomto o-

hledu nic nenamítám, ale problém je v tom, že není správně koncipována.

Je otázka samozřejmě toho, jaký systém kontroly si v České republice v tomto ohledu představujeme. Systém finanční kontroly je tvořen veřejnoprávní kontrolou, auditem ve veřejné správě a vnitřním kontrolním systémem. Když si tyto dva systémy složíme vedle sebe, tak musíme jasně vidět, že samotná kontrola neřídí. Ten řídicí proces má určitá pravidla a my do něj vstupujeme způsobem, který ne vždycky může dovést situaci do zdárného konce.

A protože jsem řekl, že se budu vyjadřovat, řekl bych, poměrně stručně, tak musím říct, že kromě těch pozitiv, která návrh obsahuje, musím říct i negativa. A tím je ta, řekl bych, degradace kontroly prováděné ministerstvem, příp. státním fondem. Já jsem očekával, že pokud Ministerstvo financí předkládá takový návrh, tak samotná kontrola ministerstvem bude mít určitý princip, který bude vnímán jako silný tlak na dodržení všech pravidel, která mají být dodržena. Přitom to, co je obsaženo uvnitř normy, a řekl bych dokonce – nyní je otázka, kdo jako jediný chce určovat, co je nebo není porušení rozpočtové kázně. A zdá se mi, že zákon má spíše než protikorupční silně prokorupční charakter vzhledem k tomu, že se nám může stát, že jakoby ten kontrolovaný subjekt se dohodne s kontrolujícím ministerstvem a všechno bude zahlazeno místo toho, aby to bylo odhaleno. To, zdá se mi, je asi jedna z nejvyšších vad toho samotného návrhu.

Je tam otázka, která je problematická a která si vyžádá samozřejmě další posouzení. Je to otázka zřízení duplicitního kontrolního orgánu, tzn. auditního orgánu ve veřejné správě. My tady vytváříme kontrolu pro kontrolu a svým způsobem zavádíme systém, který nejen může zvýšit míru korupce, ale může také svým způsobem překážet realizaci některé věci.

Já to shrnu. Už jsem to tady jednou ve Sněmovně použil – myšlenka 1, provedení 5. To znamená, že jaksi myšlenka je správná, vůbec se jí nebráním, dokonce ji silně podporuji, ale provedení uvnitř zákona je opravdu na pováženou. A v tomto ohledu bych se připojil k návrhu, který tady řekl kolega Rykala, to znamená vrátit k přepracování. Nebudu to navrhopat, protože to navrženo bylo. Ale v každém případě, kdyby tento návrh neprošel, požádám o prodloužení lhůty k projednání o třicet dnů, resp. o dvacet dnů, abych nemusel získávat souhlas pana ministra financí.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na další přihlášky do rozpravy obecné. Pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já ještě jednu věc, podle mě zcela zásadní, bych chtěl zmínit, která zde nezazněla. Pan ministr ve své

úvodní řeči hovořil o tom, že v novele je kladen důraz na kontrolu předběžnou. A já se chci zeptat, jestli bude mít ještě slovo, jestli by mi mohl říct, proč v novele nejsou žádné sankce, protože pokud jsou tam předepsány určité manažerské povinnosti, ale není stanoveno, co se stane, pokud ta předběžná kontrola není vykonána, nebo resp. je sděleno, že vykonána byla, ale ukáže se, že v rozporu se zákonem, tak proč nejsou stanoveny sankce. Ptám se na to i proto, protože na kontrolním výboru jsme o tom hovořili. A tuším, že váš pan náměstek říkal, že ten záměr původně byl, ale v průběhu projednávání jste od této myšlenky upustili. Tak by mě to velmi zajímalo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se pokusím velmi stručně zareagovat, abychom teď tady nekopírovali diskusi, která by měla, myslím, proběhnout v odborných výborech.

Kontrolní systémy, to je monokratická struktura, pane poslanče. Já si nemyslím, ale bude-li si to myslet většina Sněmovny, tak od svého názoru ustoupím, že by v monokratické struktuře mělo být jasně řečeno: když neuděláš tohle, budeš vyhozen, nebo zaplatíš pokutu, nebo budeš odvolán, ale nebudeš vyhozen. Já si myslím, že to je prostě manažerské selhání, manažerské pochybení. To, co je důležité, je, že je tam definována jednoznačná individuální odpovědnost. Prostě když se něco nestane nebo když se to stane špatně, pak je jasné, kdo je odpovědný. Ten, kdo je odpovědný, má nějakého nadřízeného a ten ho prostě buď vyhodí, odvolá, potrestá. Je to tento přístup. Budete-li mít jiný názor, můžeme o tom diskutovat.

Rád bych v odborných výborech rozptýlil některé obavy nebo námítky, které tu zazněly. Pokládám je za legitimní. To se nám nepovede jako Ministerstvu financí. Když nám to vrátíte k přepracování, tak nebudu mít sebemenší prostor vám v odborných výborech vysvětlit svůj postoj, popř. ho přizpůsobit a upravit vašim názorům. Z tohoto důvodu znovu prosím o postoupení do druhého čtení.

A aby nevznikl pocit, že to chceme proválcovat bez rozsáhlé diskuse, jsem přesvědčen klidně vyhovět, nebo doporučit onen návrh na prodloužení o dvacet dnů. Pokud to přispěje k tomu, že tato novela bude řádně projednána a že skutečně bude společným dílem, který zkvalitní kontrolní systém v České republice, pak s ním souhlasím rád.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Ohlídal má slovo.

Poslanec Ivan Ohlidal: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já bych si také dovolil položit jednu otázku panu ministrovi Kalouskovi. Pokud bude přijat návrh tohoto zákona, tak to musí vyvolat změnu také ve školském zákoně. Mně v této souvislosti zaujala poslední věta nebo několik posledních vět v důvodové zprávě k tomuto návrhu. Já si ty věty dovoluji ocitovat a pak bych teprve položil svoji otázku.

Takže začínám citovat: "Podle dosavadního znění školského zákona vykonává veřejnosprávní kontrolu ve školských zařízeních školní inspekce. Navržená změna vyplývá z toho, že této instituci náleží především dohled na odbornou stránku vyučovacího procesu. Kontrolu hospodaření školských zařízení mohou vykonávat jiné orgány státní správy, které mají všechny odborné předpoklady k této činnosti. Navržená změna stávajících ustanovení tento záměr realizuje."

Mě právě zaujalo to, že je zde vyjádřeno, že tuto kontrolu mohou vykonávat jiné orgány státní správy.

Vážený pane ministře, vyplývá z toho, že i v rámci této novely tohoto zákona je možné, aby i školní inspekce zůstala a měla možnosti této kontroly? A pak bych si ještě dovolil, kdybyste zde jmenoval orgány státní správy, které mohou právě u školských zařízení vykonávat tuto kontrolu. To jste ve svém vyjádření neprovedl.

Děkuji za odpověď předem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlidalovi. Pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za dotaz, pane poslanče. Nikoliv, to by byla duplicita. Kdyby to mohl dělat auditní orgán, centrální, který to bude dělat pro všechny, ale taky to mohla dělat školní inspekce, pak by se jednalo o duplicitu. Naše snaha je duplicitu odstranit. Koneckonců, byť to s ním přímo nesouvisí, velmi mi to připomíná současnou diskusi o auditu operačních programů, kterou vedeme s Evropskou komisí, neboť Evropská komise prostě nevěří na to, že interní audity u jednotlivých ministerstev nebo regionálních rad jsou nezávislé, a velmi naléhá, aby byly zcentralizovány pod Ministerstvem financí. Ne že bych z toho měl radost, ale budeme se s tím muset nějak poprat, protože kdo platí – poroučí. Tak tohle je podobná situace.

Nevidíme jediný důvod, aby tady byl kvalifikovaný orgán, který to provádí ve všech segmentech hospodaření s veřejnými prostředky, proč by to zrovna v případě škol měl dělat někdo jiný. Školní inspekce ať kontroluje odbornou úroveň školních zařízení a peníze ať kontrolují finančníci.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře.

Ptám se opět, jestli ještě někdo v obecné rozpravě v prvním čtení k tomuto návrhu chce vystoupit. Pokud ne, požádám ještě ale pana poslance Filipa, protože jsem nerozuměla přesně, zda trvá na prodloužení o 30 dnů. Dvacet? Čili shoda s paní poslankyní Horníkovou, rozumím tomu tak dobře? Děkuji.

Končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému. Paní poslankyně Horníková navrhuje výbor kontrolní, pan poslanec Jiří Petrů výbor pro veřejnou správu.

Zeptám se, zda ještě někdo má další návrh na přikázání. Pan kolega Rykala? (Poslanec Rykala hovoří k předsedající mimo mikrofon.) Připomínáte mi, že budeme nejprve hlasovat o návrhu na dopracování, který jste podal. Ano, je to tak. Děkuji za tuhle připomínku.

Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a jakmile zde budou, tak rozhodneme v hlasování.

Zopakuji tedy, že pan poslanec Rykala navrhuje tuto normu vrátit navrhovateli k dopracování. O tomto návrhu rozhodneme nyní. Budeme rozhodovat v hlasování s pořadovým číslem 42.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 42 a ptám se, kdo je pro vrácení tohoto návrhu navrhovateli k dopracování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 42. Přítomno 174, pro 68, proti 89, návrh přijat nebyl.

Jsme tedy u návrhů k přikázání a já se ještě jednou zeptám, zda má někdo další návrh přikázání. Nemá.

Takže nejprve hlasování o přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování číslo 43. Kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 43, přítomno 175, pro 160, proti 2. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Horníková navrhuje kontrolní výbor.

Zahajuji hlasování číslo 44. Kdo souhlasí s přikázáním výboru kontrolnímu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 44, přítomno 176, pro 121, proti 23, návrh byl přijat.

Pan poslanec Petrů navrhuje výbor pro veřejnou správu.

Zahajuji hlasování číslo 45. Kdo je pro tento návrh na přikázání? Proti návrhu?

Hlasování číslo 45, přítomno 175, pro 94, proti 40. Tento návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh na prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dnů. Zahajují hlasování číslo 46. Kdo souhlasí s tímto návrhem na prodloužení lhůty? Proti návrhu?

Hlasování číslo 46. Přítomno 176, pro 163, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému, kontrolnímu, pro veřejnou správu a lhůta k jeho projednání byla prodloužena o 20 dnů. Tím končím projednávání bodu 17 sněmovního tisku 595 v prvním čtení. Děkuji panu ministři, děkuji též panu zpravodajci.

Zahajují projednávání bodu číslo

27.

Návrh poslanců Bohuslava Sobotky, Lubomíra Zaoralíka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 520/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 520/1. Tento návrh jménem navrhovatelů uvede pan poslanec Jan Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Vážené dámy, vážení pánové, paní předsedkyně, vážená vládo, dovolte mi, abych jménem předkladatelů již – troufnu si říci – poněkolkáté uvedl tento návrh zákona.

Ústavní zákon České národní rady číslo 1/1993 Sb., tedy Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, pozdějších ústavních zákonů, vychází při výkonu státní moci lidem především z principů zastupitelské demokracie. V článku 2 odst. 2 však současně ústava předpokládá, že ústavním zákonem může být stanoveno, kdy lid vykonává státní moc přímo. Kromě toho se v článku 10a odst. 2 ústavy rovněž předpokládá rozhodování v referendu, a to o souhlasu s ratifikací mezinárodní smlouvy, kterou se přenášejí některé pravomoci orgánů České republiky na mezinárodní organizaci či instituci.

K realizaci těchto ustanovení Ústavy již několikrát v minulosti vláda připravila návrh ústavního zákona, kterým by se součástí ústavního pořádku České republiky stalo obecné celostátní referendum, tedy všelidové hlasování. Z těchto vládních návrhů koncepčně čerpá také tento návrh, který dnes projednáváme.

Na rozdíl od ústavního zákona č. 515/2002 Sb., o referendu o

přistoupení České republiky k Evropské unii a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje referendum jednorázové, týkající se pouze přistoupení našeho státu k Evropské unii, předložený návrh ústavního zákona předpokládá referendum jako obecný prvek přímé demokracie u nás, i když v relativně úzkém rozsahu jako doplněk demokracie zastupitelské.

Navržený ústavní zákon vychází z toho, že na jedné straně není demokracie úplná, není-li součástí ústavního systému možnost, aby o základních otázkách rozhodovali občané, na druhé straně respektuje skutečnost, že v moderní společnosti by pravidelnou formou výkonu státní moci měla být zastupitelská demokracie, zatímco přímá demokracie v podobě referenda by měla být formou výjimečnou a doplňkovou k zastupitelské demokracii. Forma referenda by měla být zvolena při rozhodování jen o zcela zásadních otázkách vnitřní nebo zahraniční politiky státu, mezi něž patří například rozhodování o mezinárodních smlouvách, které mají za následek přechod části svrchovaných pravomocí státu na mezinárodní organizace. V mimořádných případech by měl být také výkon zákonodárné moci umožněn přímo občanům cestou schválení návrhu zákona všelidovými hlasováními.

Návrh ústavního zákona definuje věci, o nichž může být rozhodováno v referendu, obecně a stanoví, že občané České republiky mohou v referendu rozhodnout o zásadních věcech vnitřní nebo zahraniční politiky státu, o návrhu zákona s výjimkou zákona ústavního a o vyslovení souhlasu se smlouvou, kterou mají být některé pravomoci orgánů České republiky přeneseny na mezinárodní organizaci nebo instituci.

Vedle toho návrh ústavního zákona obsahuje negativní vymezení otázek, které nemohou být předloženy k rozhodnutí v referendu. V návaznosti na článek 9 odst. 2 ústavy obsahuje předloha především ustanovení, že otázky předložené v referendu nesmějí směřovat ke změně podstatných náležitostí demokratického právního státu, a dále, že otázky pro celostátní referendum nesmějí směřovat ke zrušení či omezení ústavně zaručených práv a svobod, k zásahům do výkonu moci soudní, k rozhodnutí, které by bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, k ustanovování jednotlivých osob do funkcí a jejich odvolávání z funkcí nebo k rozhodnutí, které se týká daňových poplatkových a jiných platebních povinností k veřejným rozpočtům.

Podle předloženého návrhu by tedy referendum zasahovalo zejména do působnosti moci výkonné a za stanovených podmínek i moci zákonodárné. Jeho výsledek by byl závazným pokynem pro rozhodnutí hlavně státních orgánů a z povahy věci především pro taková rozhodnutí, jejichž důsledky jsou zásadního rázu a přesahují funkční období jedné vlády. V návrhu ústavního zákona se počítá s tím, že referendum by mělo být vy-

hlašováno z iniciativy stanoveného počtu poslanců nebo senátorů vlády České republiky a za podmínek v ústavním zákoně stanovených též na základě petice nejméně 200 tisíc občanů. Institut referenda má být významným doplněním soustavy výkonu moci založené na zastupitelské demokracii, který umožní, aby občané vykonávali státní moc nejen prostřednictvím voleb, ale i přímo.

I když pro přijetí navrhované právní úpravy bude referendum zřejmě poměrně řídkou výjimkou ve způsobu výkonu státní moci, již sama jeho ústavní úprava a potenciální možnost jejího využití zvýší vliv veřejného mínění na výkon moci zákonodárné a výkonné.

Já jsem si pečlivě prostudoval připomínky vlády, které nám byly rozeslány jako sněmovní tisk, a jsem přesvědčen o tom, jakkoliv má vláda celou řadu výhrad k tomuto tisku, tak veškeré vládní připomínky jsou takového rázu, že je lze vypořádat v řádném legislativním procesu, a proto si dovoluji vás požádat o podporu a o propuštění tohoto zákona do dalšího čtení. Děkuji. (V sále je obrovský hluk!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janu Hamáčkovi. Prosím teď o slovo zpravodaje, kterým pro prvé čtení byl určen pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím být před polední přestávkou maximálně stručný. Návrh zákona vám odůvodnil pan zpravodaj, stanovisko vlády máte jako sněmovní tisk 520/1, ve kterém vláda vytýká zejména otázky spojené s nejasností možnosti pokládat návrhy zákonů do takového referenda a jejich závaznosti a vymezení těchto zákonů, jestli by například mohl být referendem schvalován státní rozpočet, či případně další zákony, a pak, a to pokládám za mnohem zásadnější, závaznost případného návrhu zákona, který by byl schválen referendem, protože tam se dostáváme do zvláštní míry závaznosti zcela mimo náš ústavní systém, někde pod ústavním zákonem, ale nad zákony běžnými, měl by absolutní přednost, ale nevíme, vůči čemu všemu, jak by to bylo s mezinárodními smlouvami a s dalšími věcmi, jaká by byla jeho změnitelnost.

To jsou výhrady, které zkonstatovala vláda kromě některých drobných nedostatků, které by asi byly opravitelné, ale tyhle jsou zásadnější a zbytek si nechám na své vystoupení v rozpravě, do které se pak hlásím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo zpravodaje. Nyní otevíráme obecnou rozpravu. Pan zpravodaj avizuje, že v ní chce vystoupit. Mám zde také přihlášku pana poslance Jiřího Paroubka. Pokud ne-

chce pan zpravodaj využít přednostního práva, dostává slovo pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci se krátce vyjádřit k návrhu ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona České národní rady, jak to tady bylo řečeno předkladatelem.

Myslím, že se v mých veřejných vystoupeních a článcích za posledních 20 let nedá ohledně tématu celostátního referenda a obecně přímé demokracie vysledovat žádná názorová nekonzistentnost. Již jsem v minulosti tento institut, pokud jde o celostátní referendum, podporoval a i nyní jako představitel strany Národních socialistů podporuji tento prvek přímé demokracie i jiné její prvky. Já si umím představit, že kromě krajského referenda, které už máme v platnosti zhruba dva roky a které bohužel krajskými samosprávami zatím nebylo využito, přitom zcela nepochybně je tady mnoho otázek na úrovni krajů, kde by se mohly krajské samosprávy otázat občanů, co si o věcech myslí, jsou zde i některé další otázky. Domnívám se, že bychom je měli otevřít. Samozřejmě už to nebude k těmto volbám do krajských zastupitelstev, ale v těch dalších už by to mohlo být – otázku přímé volby hejtmanů, ale postupně také přímé volby starostů v první řadě statutárních měst. Domnívám se, že to jsou všechno otázky, o kterých je legitimní hovořit, a já jsem rád, že tady je příležitost v souvislosti s tímto významným prvkem přímé demokracie, kterým celostátní referendum nesporně je, toto také připomenout.

Myslím, že díky celostátnímu referendu by se občané mohli vyjádřit k důležitým otázkám fungování našeho státu. Nepochybuji o tom, že naši občané jsou zodpovědní, že dokážou případného institutu celostátního referenda užívat a že se dokážou také správně rozhodnout. Pokud se voličům dostane správných a objektivních informací, aby mohli odpovědět na položené otázky, věřím, že již sama tato možnost v našich spoluobčanech probudí zájem o veřejné záležitosti, který klesá, a kdy veřejnost projevuje znechucení nad celou politickou třídou bez výjimky, takže to je nástroj, který může povzbudit zájem občanů o veřejné záležitosti a koneckonců i národní hrdost. Poté už občané nebudou žehrat, že opět rozhodli něco ti nahoře, budou-li opravdu mít ve svých rukách řešení závažných problémů celostátního významu.

Poslední referendum ve Švýcarsku ukázalo, že lidé jsou schopni se chovat velmi odpovědně i v dosti příjemných pro ně záležitostech. Zcela nepochybně prodloužení dovolené z pěti týdnů na šest, jakkoliv nám zní, jako že je z jiné dimenze světa, ono asi je, švýcarské hospodářství a švýcarská společnost je někde jinde než ta česká, nicméně si myslím, že rozhodnutí občanů bylo velmi odpovědné i v této příjemné pro ně záleži-

tosti. Proto není vhodné podceňovat ani naše spoluobčany. Nejsou přece o nic menšími a kvalitnějšími občany nežli občané Švýcarské konfederace, kde se institut referenda za desítky let výborně osvědčil. Nikdy jsem, dámy a pánové, neslyšel žádného Švýcara, se kterým jsem se v životě setkal, že by si stěžoval na nedostatek demokracie ve své zemi.

Dámy a pánové, tento návrh, který předložil poslanecký klub, resp. zástupci poslaneckého klubu sociální demokracie, podpořím, byť k němu mám drobné výhrady. Myslím si ale, že tyto výhrady nestojí za to, abych je nějak výrazněji komunikoval.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se na další přihlášku. Pokud nikdo dále, pan zpravodaj avizoval, že by v rámci obecné rozpravy chtěl vystoupit. Slovo má pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy, vážení pánové, asi ode mě neuslyšíte překvapivý návrh. Já navrhuji tento návrh zákona zamítnout. Vláda pracuje na vlastním návrhu zákona o celostátním referendu. Já tuto představu celostátního referenda s možností schvalovat zákony, a to zákony nadřazené běžné parlamentní proceduře, pokládám za velmi, velmi nešťastnou a velmi nedobrou. Proto navrhuji, abychom tento poslanecký návrh zákona zamítli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Je nějaká další přihláška do obecné rozpravy? Pokud není, obecnou rozpravu končím a budeme hlasovat o návrhu, který zde zazněl, tedy o návrhu na zamítnutí. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny prosím, abyste se opět přihlásili.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 47.

Zahajuji toto hlasování a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 47 přítomno 152, pro 81, proti 67. Návrh byl přijat.

Bude kontrola hlasování? (Ke kontrole hlasování přistupuje několik poslanců.) Má někdo námitku? – Pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Jiří Dolejš: Nebude to námitka, ale pouhé postesknutí, že se mi nepodařilo vnutit hlasovacímu zařízení svoji vůli. I když jsem chtěl ne, bylo ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlasování nezpochybňujete, tedy konstatuji, že návrh byl zamítnut, a končím tím projednávání bodu č. 27, sněmovního tisku 520 v prvním čtení. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

28.

Návrh poslanců Pavla Staňka, Stanislava Polčáka a Jany Suché na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 584/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 584/1.

Prosím, aby tento návrh za skupinu navrhovatelů uvedl pan poslanec Pavel Staněk.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Předkládáme s kolegyní Suchou a s kolegou Polčákem velmi jednoduchý návrh zákona, který se týká dvou zákonů, a to trestního zákona a trestního řádu. Je to textově a formulačně velmi jednoduchý návrh, nicméně je to návrh, který by měl mít poměrně, myslím, široký dopad a široké spektrum působení.

Základním cílem navrhované úpravy je zrychlení a zefektivnění procesu podmíněného propuštění zejména v případech pachatelů drobných, bagatelních trestných činů, drobné kriminality z kategorie přečinů. Současný stav přeplněnosti věznic právě osobami, které se dopustily těchto přečinů, bagatelních trestných činů, můžeme-li tak říkat, je v podstatě trvale nepřijatelný a neúnosný. Myslím si, že je zřejmé při dnešním stavu počtu vězňů, že opravdu je to již číslo alarmující.

Navrhuje se tedy zajistit cestou ředitelů věznic včasné rozpoznání té převýchovy, resocializace, chcete-li, odsouzeného a posílení právě významu návrhu ředitele věznic zajistit včasné podmíněné propuštění takto napraveného, resocializovaného odsouzeného, který se bude moci vrátit do svého původního, přirozeného prostředí, tedy zpátky do společnosti, a dostát svým závazkům nejen vůči rodině, vůči dalšímu okolí, ale především, a to je také velmi podstatné, vůči poškozeným.

Tento návrh vlastně je, jak jsem říkal, velmi jednoduchý, pokud jde o

text, protože se doplňuje § 88 odst. 2 stávajícího trestního zákona, kde se posiluje význam návrhu ředitele věznic. Ředitel věznic má samozřejmě asi nejvíce informací o konkrétním odsouzeném a může dle našeho názoru objektivně posoudit právě tu už zmiňovanou míru resocializace konkrétního odsouzeného.

Dále se navrhuje doplnit stávající ustanovení § 88 odst. 3, kdy by se přihlíželo k podmínkám, které jsou tam uvedeny, právě pro podmíněné propuštění už jen u zločinnů, čili by v tuto chvíli mohlo být mnohem jednodušší rozhodování o podmíněném propuštění právě u osob odsouzených za přečin.

Další úpravou, jak jsem avizoval v úvodu své řeči, je úprava v části druhé, úprava trestního řádu, kdy se zkracuje lhůta, po kterou bude možné opakovaně podat návrh na podmíněné propuštění. V současné době je taková lhůta podle trestního řádu jednoroční, tady by podle našeho návrhu, pokud by byl přijat, byla lhůta šestiměsíční. Podle našeho názoru, podle našeho úsudku by vlastně mohl soud mnohem pružněji reagovat na výsledky převýchovy, resocializace odsouzeného a rozhodnout, zda je možné už zajistit jeho podmíněné propuštění a případně stanovit nad odsouzeným ještě i dohled.

Jak jsem říkal, jedná se o úpravu jednoduchou, podle našeho názoru a i názoru Parlamentního institutu není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, nevztahují se na ni ani předpisy Evropské unie, podle našeho názoru je i zcela zachován princip rovného zacházení s muži a ženami, genderová politika je vyvážená. A pokud jde o dopad do státního rozpočtu, tak by takový návrh měl být víc než pozitivní, protože samozřejmě víme, že pobyt každého vězně ve věznicích není levnou záležitostí. Každý den v průměru stojí zhruba tisíc korun, takže si dokážeme spočítat, kolik naše společnost vynakládá na pobyt ve věznicích, a jedná se o právě ty přečiny, o ty bagatelní trestné činy, takže kolik nás to jako společnost stojí.

Věřím, že takový návrh najde podporu nejenom zde ve Sněmovně, nejenom mezi právníky, advokáty, třeba i u zpravodaje, ale i u dalších kolegů, třeba v Senátu. Myslím si, že je vhodné, abychom ho určitě projednali v ústavněprávním výboru a mohli se takovou materií zabývat.

Takže moc prosím za všechny tři navrhovatele, zbývající dva jsem tady jmenoval, moc bych prosil o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu navrhovateli. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení. Je jím pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré poledne, dámy a pánové. Nemohu bohužel vyhovět žádosti předkladatele a nadšeně s tímto návrhem souhla-

dit. On se nám, dámy a pánové, nějak rozšiřuje počet zákonů, které jsou velmi stručné. Mění se jeden paragraf, jedna půlka paragrafu, ale zásadně tím zasahujeme do kodexů, které by měly zůstat relativně neměnné – trestní řád, trestní zákon. Jestliže každou schůzi dvakrát změním trestní zákon, jednu větičku, malinký návrh, tak jaká pak je právní jistota? My si často stěžujeme na lidovou tvořivost poslanců, ale ať se na mě nezlobí předkladatel, ale tohle je klasický příklad.

Co se navrhuje? Novela trestního řádu, jak už tady bylo řečeno. Navrhuje se, aby při rozhodování o podmíněném propuštění by ten odsouzený mohl dát návrh ne jednou za rok, ale dvakrát za rok, jednou za šest měsíců. Já nevím – jestli nesplňuje podmínky pro podmíněné propuštění v červenci, nevím, proč by je měl splňovat v prosinci. Čili z jakého důvodu toto děláme. Proč nový systém rychle odsoudit a rychle propustit, jaký by to mělo smysl. Já v tom příliš smyslu nevidím. A nevidím žádný důvod, proč by se takové opatření mělo přijmout. (Silný hluk v sále.)

Pokud jde o trestní zákon, tak tam navrhovaná ustanovení jsou podle mě pouze mnohomluvná a pouze jenom kauzalistická, aniž by nějakým způsobem v něčem toto řešila. Říká se, že soud nevyhoví návrhu ředitele na podmíněné propuštění, je-li zjevné, že by odsouzený po propuštění na svobodu nevedl řádný život. Prosím vás, na základě čeho by to mělo být zjevné, že nepovede řádný život? Z čeho tak usuzujeme? Že nemá bydliště nebo že je chudý, tak že asi bude krást? Na základě čeho chceme, aby soud usoudil, že nepovede řádný život? Je to zjevné. Tak ten soud řekne: “Koukám na vás, pane Vomáčka, vy zřejmě nepovedete řádný život, takže vám nevyhovíme.” Přece takováhle ustanovení do zákona, k čemu je to dobré?

A stejně tak – to je další ustanovení – soud při rozhodování o podmíněném propuštění odsouzeného přihlédne k tomu, zda odsouzený včas nastoupil do výkonu trestu, zda částečně nebo zcela nahradil škodu atd. No k čemu jinému by soud měl přihlížet? Proč to tam ještě musíme do zákona dávat?

Není potom divu, že i vláda zaujala k tomuto –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Já prosím všechny o klid v jednacím sále.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji, paní předsedkyně.

Není pak divu, že i vláda zaujala k tomuto návrhu velmi rozpačité stanovisko. Doporučila, aby byla jednak terminologie sjednocena, taky věcné úpravy.

Já nebudu navrhovat zamítnutí, asi by to nemělo žádný smysl. Ale bude patrně třeba, aby se v ústavněprávním výboru tato iniciativa projednala.

Podle mého názoru není důvod k takovýmto změnám právních předpisů, které by měly být stabilní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo zpravodaje. Otvírám obecnou rozpravu. Nemám do ní přihlášky – ale paní poslankyně Nedvědová. Prosím.

Poslankyně Marie Nedvědová: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. Já v podstatě rozumím tomu, co tady sdělil zpravodaj, a musím konstatovat, že s ním v celé řadě souhlasím. Já si nejsem totiž zcela jistá, zda správně chápu smysl novely a jestli navrhovatelé nezaměňují odstavec 1 s odstavcem 2 ustanovení paragrafu 88 trestního zákoníku.

Paragraf 88 odstavec 1 se týká podmíněného propuštění ve stanovených případech po uplynutí určité doby. Soud rozhoduje zpravidla na návrh odsouzeného nebo jiných oprávněných osob či ředitele věznice, ale i bez takového návrhu. Ustanovení paragrafu 88 odstavec 2 trestního zákoníku se týká možnosti předčasného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého za přečin ještě před uplynutím poloviny výkonu trestu odnětí svobody, přičemž podle § 331 odstavec 1 trestního řádu může odsouzený tuto žádost podat, jen pokud k ní připojí stanovisko ředitele věznice, a to že odsouzený prokázal svým vzorným chováním a plněním svých povinností, že dalšího výkonu trestu není třeba. Jinak tedy soud o takové žádosti nerozhoduje a vrátí ji obviněnému s poučením o nutnosti připojit k ní uvedené stanovisko ředitele věznice. Nelze sice vyloučit, že tento návrh podá i ředitel věznice, ale v tomto případě nechápu, proč by ji podával v případě, že je zjevné, že by odsouzený po propuštění z výkonu trestu nevedl řádný život, nebo pouze v tomto případě by soud podle návrhu mohl jeho návrh zamítnout. Ředitel věznice by tedy měl mít dostatek podkladů, aby logicky v takových případech návrh přece nepodal. Ledaže by dostal totiž nějaké zadání, že je nutno podmíněně propustit tolik a tolik odsouzených například s ohledem na přeplněnost věznic, i když takovýto postup by patrně narazil na důrazný odpor veřejnosti.

To se pochopitelně vztahuje i na to, že by se vůbec nepřihlíželo k chování odsouzeného a jeho kázeňským odměnám a ani k tomu, zda odsouzený nastoupil výkon trestu sám a ve stanovené lhůtě, či zda byl do výkonu trestu dodán.

Ostatně v současné době je předkládán zatím pracovní návrh úpravy paragrafu 88 trestního zákoníku, podle něhož by měl po určité době, kterou odsouzený ve výkonu trestu stráví a není kázeňsky trestán, že by měl dokonce nárok na podmíněné propuštění. To by v podstatě vedlo k tomu, že by o podmíněném propuštění buď soud rozhodoval pouze formálně, a

niž by mohl výrazněji rozhodnutí ovlivnit, nebo dokonce by mohl rozhodovat o něm někdo jiný, či by stačil pouze formulář a příslušné razítko.

Já bych ráda věděla, kolik návrhů na propuštění odsouzených podává ředitel věznice a zda a kolik těchto návrhů podal v případech paragrafu 88 odstavec 2 trestního zákoníku. Asi by mělo být známo, kolik vůbec mělo být podáno odsouzenými návrhů na předčasné propuštění podle § 88 odstavec 2 trestního zákoníku, kolika takovým návrhům bylo vyhověno a kolik těchto odsouzených se osvědčilo. Domnívám se, že bez podrobnějšího rozboru těchto případů asi těžko můžeme o návrhu jednat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla paní poslankyně Nedvědová. Teď dám slovo dalšímu přihlášenému, panu poslanci Janovi Kubatovi. Jenom oznamuji, že je 12 hodin 56 minut. Podle toho, kolik bude ještě dále přihlášek, buďto tento bod přerušíme, nebo jej dokončíme ještě během tohoto dopoledního jednání.

Pan poslanec Kubata, prosím.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedkyně, pane premiére, místopředsedkyně vlády, ministři, dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat. Chtěl jsem z tohoto místa poděkovat panu zpravodaji, že nenavrhuje zamítnutí zákona v prvním čtení, a to z důvodu, že osobně považuji tuto diskusi na půdě výboru za velmi potřebnou.

Chci vás, pane poslanče Křečku, prostřednictvím paní předsedající ubezpečit, že je a může být velký rozdíl ve vězeňském prostředí v období šesti měsíců. Jak dobře víte, dneska dělíme naše věznice na čtyři vnější diferenciacní skupiny – dohled, dozor, ostraha, zvýšená ostraha. Nicméně i uvnitř věznic jsou vnitřní diferenciacní skupiny a jsou tři. Může dojít k tomu, že vězeň, který je v druhé diferenciacní vnitřní skupině, nemůže podat tu žádost, protože než se takzvaně – a to je vězeňská hantýrka – prouklízí do áčka, tak mu ta doba může utéct.

Musím říci, že diskuse vůbec nad systémem českého vězeňství je nesmírně potřebná, Sněmovna by se jí měla zabývat. Já bych byl dokonce i odvážnější a hovořil bych o dvou diferenciacních skupinách. Rozhodně se nebojím svěřit větší pravomoc ředitelům věznic. Nikdo nemá totiž větší přehled o chování a vývoji vězně ve věznici než ředitel se svým celým systémem.

Znovu chci opakovat, že děkuji, že nenavrhuje zamítání, a podporuji propuštění tohoto zákona prvním čtením. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Janovi Kubatovi. Ptám se na další přihlášku. Pan poslanec Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedkyně. Já skutečně ve stručnosti. Spoustu toho, co již řekl pan Kubata, můj předřečník, jsem chtěl říct já. Nicméně pouze jedno ubezpečení. My jako navrhovatelé nechceme zkrátit právo soudu, aby o tom rozhodl. Samozřejmě bude to a zůstává to pořad v gesci soudu, který jediný může rozhodnout na základě takovéto žádosti o podmíněném propuštění. A to rozlišení mezi přečinem a zločinem je dáno v tom zákoně jednoznačně. Na druhou stranu vím, že soudci samozřejmě sedí v kanceláři, které mají čtyři stěny, a s těmi odsouzenými nepřicházejí do kontaktu.

Přečin je samozřejmě nižší forma trestního odsouzení. Já si myslím, že v případě toho odsouzeného možnost jeho nápravy umí lépe posoudit ředitel věznice, který ovšem pořad pouze dává příslušný návrh soudu. A soud na základě dispozice, která je zde uvedena v návrhu zákona, si sám může říci, zda podle podkladů, které má, odsouzený vede, či nevede podle něho řádný život. Ředitel to musí doložit. Umím si představit, že bychom tuto část věty ještě dále rozšířili o nějaké další hledisko, které by zde mohlo být uvedeno, ale to je asi pro debatu do ústavněprávního výboru.

Tudíž já jsem si vědom toho, že debata, jak ji nastínil pan zpravodaj i paní kolegyně Nedvědová, nemůže být jednosměrná. Je jasné, že musíme reagovat na výtky, které zde padly. Na druhou stranu si myslím, že řada z nich je neopodstatněná, a chtěl bych o tom své kolegy na půdě ústavněprávního výboru přesvědčit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Jsme tedy ještě v obecné rozpravě. Přihlášku nemám žádnou. Nikdo se nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu.

Budeme se zabývat návrhy na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje příkázání výboru ústavněprávnímu. Má někdo prosím jiný návrh na příkázání? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 48 a ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom příkázali tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 48, přítomno 162, pro 135, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl příkázán k projednání výboru ústavněprávnímu.

Tím končí prvé čtení sněmovního tisku 584. Končím projednávání bodu 28. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Připomínám teď pouze, že za pět minut se sejde organizační výbor a

pokračovat ve svém jednání budeme ve 14.30 hodin, a to pevně zařazeným bodem číslo 2, což je ochrana veřejného zdraví, vráceným Senátem. O půl třetí pokračování.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak krásné odpoledne, milé kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych pokračovala v jednání naší dnešní schůze. Nejprve ještě přečtu omluvu, která se mi tady objevila. Je to pan poslanec Jandák – omlouvá se dnes do konce týdne z důvodu náhlé zdravotní indispozice.

A než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného Senátem, navrhuji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení senátorce Aleny Dernerové. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Zkusím přivolat kolegy, abych mohla nechat hlasovat o možnosti vystoupení paní senátorky, takže ještě chvíli prosím o strpení, aby mohli kolegové doběhnout.

Dámy a pánové, já zopakují, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o možnosti vystoupení senátorky Aleny Dernerové k následujícími body, který budeme projednávat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, z přihlášených 157, pro 84, proti 1, tento návrh byl schválen.

Můžeme tedy přistoupit k projednávání pevně zařazeného bodu číslo

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 460/3/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 460/4. Vítám mezi námi paní senátorku Alenu Dernerovou, dobrý den.

Prosím, aby se k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví Leoš Heger. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážená paní senátorko, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, dovoluji mi uvést návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Jak už jsem zmínil při předchozím projednávání tohoto tisku v Poslanecké sněmovně, návrh se předkládá v souladu s programovým prohlášením vlády, kterým bylo uloženo Ministerstvu zdravotnictví dokončit transformaci zdravotních ústavů a krajských hygienických stanic. Krajské hygienické stanice jsou správními úřady a předmětem jejich činnosti je zejména prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění a výkon státního dozoru. Laboratorní a další služby související s výkonem této veřejné správy poskytují zákonem zřízené zdravotní ústavy.

Cílem návrhu novely je sloučit stávajících 14 zdravotních ústavů, zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví, do dvou ústavů, a to do Zdravotního ústavu se sídlem v Praze a Zdravotního ústavu se sídlem v Ostravě. V souvislosti s tím přechodná ustanovení upravují podmínky přechodu práv a závazků včetně povinností plynoucích z pracovněprávních vztahů zaniklých zdravotních ústavů.

Další součástí novely, další změnou je vypuštění výčtu územních pracovišť krajských hygienických stanic ze zákona o ochraně veřejného zdraví a doplnění oprávnění krajské hygienické stanice rušit, popřípadě zřídit územní pracoviště po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví. Zakotvení územních pracovišť v zákoně nemá ani legislativně právní opodstatnění a díky této změně bude možné lépe a pružněji reagovat na potřeby konkrétní lokality. Samo zrušení uvedené přílohy však nemá žádný vliv na faktickou existenci těchto pracovišť, což plyne i z přechodných ustanovení návrhu.

Základním úkolem, pro který jsou zdravotní ústavy zákonem zřízeny, je laboratorní zajištění, a jenom připomínám, že poskytování služeb pro úkoly vládní správy vyčerpává jenom asi 15 až 20 % kapacit zdravotních ústavů. Zbývající, tedy větší část kapacity je nabízena na trhu služeb, kde působí další státní a nestátní subjekty. Navrhuje se proto redukce počtu ústavů tak, aby mohly efektivně plnit úkoly, ke kterým byly zákonem jako příspěvkové organizace zřízeny a kde mají nezastupitelná práva a potřeby společnosti.

Senát vrátil návrh Sněmovně s pozměňovacími návrhy, jejichž předmětem se stala otázka sídel. Navrhuje změnit sídlo zdravotního ústavu z Prahy na sídlo v Ústí nad Labem. Dále senátní návrh obsahuje jedno

technické upřesnění a navrhuje nahradit pojem zánik ústavu pojmem zrušení zdravotních ústavů.

Jakožto zastupitel Ministerstva zdravotnictví a předkladatel vládního návrhu se senátním návrhem nesouhlasím. Sídla zdravotních ústavů v Praze a Ostravě byla navržena nikoliv s ohledem na zájmy jednotlivých regionů, jak zdůvodňuje Senát, ale s ohledem na potřeby výkonu veřejné správy, dále s ohledem na vybavenost zdravotních ústavů, výsledky jejich činnosti a dopravní dostupnost. K výsledkům činnosti na základě výsledku hospodaření zdravotních ústavů za rok 2011 podotýkám, že zatímco Zdravotní ústav se sídlem v Praze hospodařil vyváženě, Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem skončil se ztrátou 2,5 milionu korun.

Pokud jde o nahrazení pojmu zánik pojmem zrušení, považuji za nutné zmínit, že rušení organizace je v právním řádu pojímáno jako rozhodnutí zřizovatele, zakladatele, soudu či jiné osoby, které předchází zániku organizace. Zatímco zrušením je podstatně dotčena činnost, teprve zánikem dochází k zrušení právní subjektivity organizace. Tu subjektivitu ztrácí až v okamžiku zániku. Z tohoto pohledu je v případě dvanácti zdravotních ústavů potřeba ponechat slovo zánik, neboť mají zaniknout jako subjekty, funkce zůstává, přechází zákonem na jiné subjekty se sídlem v Praze a Ostravě.

S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby pozměňovací návrhy Senátu byly zamítnuty a aby Sněmovna setrvala na textu návrhu zákona, který schválila ve třetím čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Chce se k usnesení Senátu také vyjádřit zpravodaj výboru pro zdravotnictví Tomáš Úlehla? Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Dámy pánové, já vás prosím o nějakou elementární míru koncentrace, nebo pak se zase stane, že někdo nebude vědět, o čem hlasuje. Prosím tedy o klid v jednacím sále.

Poslanec Tomáš Úlehla: Děkuji. Vážená paní předsedající, paní senátorko, kolegyně a kolegové, pan ministr tady teď poměrně vás seznámil s důvody, které vedou k tomu, abychom společně podpořili verzi již jednou schválenou v Poslanecké sněmovně, tedy vládní verzi, a naopak abychom neschválili – doporučuji jako zpravodaj – Senátem navrhované usnesení.

Chtěl bych k tomu jenom konstatovat, že jsem člověk, který má praxi v hygienické službě, působil jsem tedy dlouho v této praxi. Při projednávání dané problematiky, myslím si, jsme nakonec došli k pragmatickým závěrům, které nakonec vyústily pouze v lokalizaci a samotné umístění těch dvou zásadních hlavních zdravotních ústavů. Chtěl bych tedy říct, že se

kloním k tomu, abychom podpořili svým hlasováním a odsouhlasili verzi, která již byla jednou schválena Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí paní senátorka Alena Dernerová. Dále zde mám čtyři přihlášky.

Pan poslanec Urban se hlásil k faktické poznámce, nebo se pouze opřel o hlasovací zařízení? Pane poslanče Urbane? Ne. Mažu si vás.

Prosím, paní senátorko.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, paní předsedající. Vážení páni poslanci, paní poslankyně, dobré odpoledne.

Senát Parlamentu České republiky projednal návrh zákona, jehož cílem je dokončení transformace zdravotních ústavů a hygienických stanic. Předmětem návrhu novely předložené Senátu bylo sloučit čtrnáct zdravotních ústavů zřízených zákonem o ochraně veřejného zdraví do dvou, a to jednoho v Praze a druhého v Ostravě.

Senát po debatě přijal pozměňovací návrh, který zcela akceptuje linii Ministerstva zdravotnictví a vychází z potřeb ekologicky nejzatíženějších regionů. Prosím, nehleďte v tom žádné politikum, jedná se o ekologii a o lidi žijící v těchto zatížených oblastech. Proto znění pozměňovacího návrhu je Ostrava a Ústí nad Labem.

Kromě toho Senát přijal doprovodné usnesení, které konstatuje, že v České republice chybí koncepce primární prevence a hygienické služby, a za druhé žádá Ministerstvo zdravotnictví o vypracování této koncepce, to znamená primární prevence a hygienické služby v co nejkratším možném termínu.

Takže shrnuto: Žádám Poslaneckou sněmovnu o to, aby uvažovala ekologicky a podporovala senátní návrh o existenci dvou zdravotní ústavů, z toho jednoho v Ostravě a druhého v Ústí nad Labem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále v rozpravě jsou přihlášení pan poslanec Jan Kubata, dále paní poslankyně Soňa Marková, pan poslanec Jiří Paroubek a pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pan poslanec Kubata má první slovo. Prosím.

Poslanec Jan Kubata: Vážená paní předsedající, vážený pan ministře, paní senátorko, dámy a pánové kolegové, ústecký region je takovým symbolem zármutku a vrásek na čele nejenom tamních politiků, ale i zde politiků v Poslanecké sněmovně. Když se podívám na segmenty veřejného života v Ústí nad Labem a v jeho okolí, to znamená v našem Ústeckém kra-

ji, a podívám se na segmenty života v Moravskoslezském kraji, tak mezi mnohými vidím velké rovná se. Měl jsem na podzim roku 2011 možnost čtyři týdny trávit na podzim v úžasném městě Karviná a viděl jsem, co občané prožívají, když přijde inverze. Studoval jsem Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně v Ústí a pamatuji si doby, kdy na Vysokoškolských kolejích Na Klíši nebylo vidět z jedné strany na druhou.

Ústecký i Moravskoslezský kraj mají nejnižší procento vysokoškolsky vzdělaných občanů v celé republice. Historické dědictví, které vyplývá z těžby hnědého uhlí a v Moravskoslezském kraji z těžby černého uhlí, vede k tomu, že zdravotní stav populace je nedobry a je rozhodně vysoko a hluboko – jak se každý z vás na to bude chtít podívat – pod průměrem České republiky.

Je také potřeba říct, že Ústí nad Labem jako takové je dneska fakticky předměstím Prahy, protože dopravní vzdálenost po dálnici D8 je přibližně 50 minut.

Je třeba ale vedle toho říci, že krok vlády, který navrhuje zrušení čtrnácti ústavů a zřízení pouze dvou, je krokem zcela správným a já ho jednoznačně podporuji a jsem rád, že touto cestou jdeme. Chci vás ale požádat, abyste se opravdu zamysleli, zdali sídlo je to, co by mělo tuto letitou práci znehodnotit.

Nevím, z čeho vycházel pan ministr zdravotnictví Heger. Já mám informace jiné. Musím říci, že Zdravotní ústav Ústí nad Labem skončil vždy s přebytkem hospodaření, ne ve ztrátě. Jako bývalý primátor města Ústí nad Labem musím říci, že spolupráce se Zdravotním ústavem v době nejenom povodní, ale především inverzí, především i v tuto chvíli v době, kdy se na Litvínovsku začínají pálit odpady poslané nám z lagun v Ostravě, byla vždycky skvělá a podklady, které jsme od nich měli, byly výborné. Tím chci říci, že management města se mohl vždycky o tyto informace opřít.

Pokud bych měl koukat na tento názor optikou srovnávající Ostravu a Prahu, musím vás požádat, abyste podpořili pozměňovací návrh Senátu, tudíž sídlo v Ústí nad Labem a v Ostravě. Jinak samotná existence tohoto zákona je dobrá a jsem přesvědčen, že i resortu zdravotnictví přinese velké úspory a především zkvalitnění práce jednotlivých ústavů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další přihlášenou je paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás krátce oslovila při opětovném projednávání vládního návrhu na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a abych zdůraznila, že tento zákon zřídil od 1. ledna 2003

čtrnáct zdravotních ústavů jako zdravotnických zařízení různé velikosti a různého personálního a materiálního vybavení a také 59 územních pracovišť stávajících čtrnácti krajských hygienických stanic. Tím byl naplněn požadavek na rozdělení hygienické služby na správní úřady a laboratorní a ostatní kapacity soustředěné do zdravotních ústavů s hlavním úkolem – laboratorní zajištění výkonu státního zdravotního dozoru a poskytování služeb pro plnění úkolů krajských hygienických stanic. Připomínám také, že v rámci tohoto zákona zajišťují zdravotní ústavy monitorování zdravotního stavu a životních podmínek obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik, výchovy ke zdraví, pracovního lékařství, poradenství včetně poradení HIV a očkování.

Někteří z vás, kteří tady sedíte, si pamatujete, že již v roce 2008 až 2009 přikročilo Ministerstvo zdravotnictví k takzvané reorganizaci, kterou však lze označit za faktickou snahu o zrušení zdravotních ústavů, a to bez opory v zákoně. Proto tehdy Poslanecká sněmovna tyto návrhy důrazně odmítla. Připomínám v této souvislosti mnohahodinové debaty při projednávání písemné interpelace podané v prosinci 2009. Já jsem byla osobně spoluautorkou této interpelace. Tato interpelace byla na bývalou ministryni zdravotnictví Danu Juráskovou. Poslanecká sněmovna tehdy naštěstí veškeré tyto nezákonné snahy – protože tehdy byly skutečně nezákonné – Ministerstva zdravotnictví odmítla.

Úsilí o faktickou likvidaci zdravotních ústavů nabylo na síle po volbách v roce 2010. V tomto volebním období došlo nejprve k nevydařenému pokusu o vložení přílepku k jinému zákonu a nyní se nám nový zákon vrací ze Senátu.

Máme tedy dvě možnosti – buď původní sněmovní návrh na sloučení pouze do dvou zdravotních ústavů – v Praze a v Ostravě – zrušením přílohy číslo 3 zákona, proti kterému byly, jak si jistě vzpomínáte, sepsány petice zaměstnanců. Výrazně se postavilo i vedení samospráv v jednotlivých krajích proti tomuto záměru. Proti je Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a samozřejmě také opozice. Přitom se návrh zákona opírá pouze o takzvané špatné výsledky hospodaření zdravotních ústavů. Připomínám, že ještě v roce 2009 hospodařily zdravotní ústavy s vyrovnaným rozpočtem nebo s mírným přebytkem.

Podle Listiny základních práv a svobod má mít každý občan České republiky zaručena práva na ochranu zdraví a na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí. Dosud byla tato práva zajišťována z velké části činnostmi struktur hygienické služby, to znamená krajských hygienických stanic a právě zdravotními ústavami.

V souvislosti se snahou o drastickou redukci zdravotních ústavů se naskytá několik závažných otázek: Zda vůbec a v jakém rozsahu budou zajištěny dosavadní velmi potřebné služby. Co bude s majetkem v hodnotě

4 mld. Kč, se kterým dosud zdravotní ústavy hospodařily? Co se ve skutečnosti skrývá za snahou zrušit zdravotní ústavy, když dosavadní zkušenosti jasně ukazují na fakt, že tam, kde zdravotní ústavy dosud skončily, přebírají jejich činnost soukromé laboratoře? Je toto primární a pravý důvod neutuchajícího úsilí Ministerstva zdravotnictví o reorganizaci, tj. o zrušení zdravotních ústavů?

Bez jasných odpovědí na tyto otázky a především bez předložení a přijetí koncepce v oblasti ochrany veřejného zdraví v České republice nelze v žádném případě připustit vznik pouze dvou zdravotních ústavů, jak to bylo už schváleno ve sněmovní verzi. Tuto snahu současné vládní koalice poslanecký klub KSČM zásadně odmítá. Tristní situaci ovšem zásadně neřeší ani senátní verze návrhu zákona, která z nepochopitelných – pro mě nepochopitelných – důvodů zachovává stejný počet zdravotních ústavů, pouze Prahu nahrazuje Ústím nad Labem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, v roce 2000 byl přijat zákon o ochraně veřejného zdraví. Podle tohoto zákona vzniklo 14 zdravotních ústavů, prakticky podle krajů, v každém kraji jeden, a 59 územních pracovišť, to znamená prakticky v každém okrese bylo buď územní pracoviště, nebo sídlo zdravotního ústavu. Tahle struktura byla vytvářena celých deset let.

V roce 2011 zveřejnilo Ministerstvo zdravotnictví záměr na zrušení zdravotních ústavů a ponechání jen dvou, a to v Praze a Ostravě. Tento návrh vyvolal značnou bouři mezi odbornými pracovníky hygienických služeb. I přes tuto velkou kritiku pracovníků hygienických služeb ministerstvo nakonec předložilo návrh novely zákona č. 258/2000 s cílem redukovat počet sídel zdravotních ústavů do dvou měst, Prahy a Ostravy.

Při projednávání této problematiky ve výboru pro zdravotnictví Sněmovny i na vlastním plénu Poslanecké sněmovny byly vneseny návrhy na ponechání sídel zdravotních ústavů též v Brně a Ústí nad Labem. Návrhy byly předloženy poslanci opozice a myslím, že měly svoji logiku. Já bych je rád podpořil, nebo podpořil jsem je rád, ale bohužel nebyly přijaty.

Při projednávání návrhu Senátem bylo přijato usnesení o zřízení dvou sídel zdravotních ústavů, a to nikoliv v Praze, ale v Ústí nad Labem a v Ostravě. Samozřejmě z řady důvodů já vidím potřebnost tohoto řešení a budu pro tento návrh Senátu hlasovat. Vidím v tom zkrátka logiku, neboť v regionu Ostrava a Ústí nad Labem je prokazatelně nejhorší životní

prostředí, nejhorší podmínky pro život občanů. V Praze, a to by zase řekněme svědčilo pro to, aby i v Praze byl takovýto ústav, je značná koncentrace obyvatel a dopravy, je to centrum republiky dopraveně dostupné. V tomto smyslu by tedy bylo dobré se ještě vrátit v krátké budoucnosti k tomu, aby nebyla jenom dvě sídla těchto zdravotních ústavů, ale sídla tři.

Ovšem z těch důvodů, o kterých jsem hovořil, s ohledem na prokazatelně nejhorší životní prostředí v regionech Moravskoslezského a Ústeckého kraje, podpořím usnesení Senátu na umístění sídla zdravotních ústavů do Ostravy a Ústí nad Labem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážený pane ministře, vážená paní senátorko, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, není pro mě jednoduché vystoupit po takových rétoricích, kteří zde byli, a není pro mě jednoduché nesouhlasit s částí návrhu pana ministra, protože již při projednávání ve Sněmovně, které bylo bouřlivé, nám bylo naprosto jasné, že stačí úplně dvě ředitelství pro celou republiku.

Já se přiznám jako student lékařské fakulty hygienické – ať se koukám napravo, nebo nalevo, není zde asi nikdo, kdo tuto fakultu měl z lékařů, byt je nás tady 23 – já jsem to říkal i při minulém projednávání, že sovětský model hygieny je dávno zastaralý. Souhlasím s tím, že dvě ředitelství, to znamená v Ostravě a někde – v Praze, nebo v Ústí nad Labem – bohatě stačí.

Klub Věcí veřejných včera projednal na svém klubovém zasedání senátní návrh a souhlasí s ním s tím, že jaksí velmi oceňujeme postoj Senátu, že souhlasí s názorem vlády, ale je lépe, a my to budeme podporovat, aby sídlo bylo v Ostravě a v Ústí nad Labem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. V tuto chvíli se vyčerpaly všechny písemné přihlášky. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu tedy končím. Chci se zeptat, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany pana zpravodaje či pana navrhovatele. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění

pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 460/3, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 460/4."

Byla zde ještě žádost před hlasováním o odhlášení, takže já vás odhláším a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili svými registračními kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, které jsem před malou chvílí přednesla? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 50, z přihlášených 158 pro 85, proti 51. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji paní senátorce i panu ministroví. Prosím, paní senátorko, máte ještě slovo.

Senátorka Alena Dernerová: Já bych chtěla poděkovat všem těm, kteří hlasovali pro ekologii a ne pro politikum. Děkuji vám ještě jednou. Budu tlumočit v Senátu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A budeme pokračovat projednáváním bodu

29.

Návrh poslanců Jana Chvojky, Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky, Stanislava Křečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 585/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů, pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Dámy a pánové, já vás prosím o klid. (Zvonění.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní předsedající, a za zazvonění. Hezké odpoledne, dámy a pánové.

Tisk 585 obsahuje v podstatě takovou drobnou, malou změnu přestupkového zákona, nicméně ta změna je, ač drobná, dle mého názoru zásadní, protože i malé změny mohou být zásadní. Spočívá ve změně § 20 zákona o přestupcích a ve změně takzvané prekluzivní lhůty, tzn. lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek z jednoho roku na dva. Jde tedy pouze o změnu jednoho čísla, nicméně ta změna je důležitá.

Dle našeho názoru je platná právní úprava zániku odpovědnosti za přestupek v současnosti již nedostačující. Prekluzivní lhůta jednoho roku od spáchání přestupku, která je dána platnou právní úpravou, je dle našeho názoru příliš krátká. Pokud vezmeme v úvahu možné a stále se množící obstrukce při projednávání přestupků nebo u mnohých přestupků i jejich pouhou právní kvalifikaci, dochází často k případům, že přestupek zůstane po uplynutí jednorocní lhůty nepotrestán. Proto navrhujeme prodloužení této lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek o jeden rok, z jednoho roku na dva. Konkrétně na roky dva. Musím říct, že jsme se inspirovali úpravou na Slovensku, kde jsou dva roky, tak jak navrhujeme, a kde tato lhůta slouží ke svému účelu a není nijak rozporována.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, a s právem Evropské unie. Dle našeho názoru nebude mít návrh zákona žádný dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty.

Chtěl bych říci jednu důležitou věc a chtěl bych ji zdůraznit. Nejde v našem návrhu zákona o prostor pro zvýšení v uvozovkách liknavosti úřadů a jejich úředníků. Procesní lhůty jsou dnes nadále stanoveny správním řádem a jde v tomto směru dle mého názoru o nejpřísnější procesní normu v České republice a dle mého názoru jsou tam ty lhůty až na hranici samé únosnosti.

Přestupkový zákon byl schválen v roce 1990 a od té doby došlo k několika zásadním změnám v našem právním prostředí. Sankce se zásadním způsobem zvýšily, například včetně zákazu činnosti, řídičská oprávnění. Zvýšení sankcí je rovněž projevem posunu hranice ve vnímání závažnosti protiprávních jednání. Přestupky dnes postihují i jednání, které dříve bylo trestným činem. Například majetkové delikty. Dříve byla hranice 2 000 pro způsobení škody nikoli nepatrné, která již podléhala trestnímu postihu.

Dochází ke sjednocování pohledu na správní delikty a přestupky. Přitom správní delikty mají nastavenou odpovědnost za jejich spáchání v zásadě na tři roky, což je rovněž mimochodem minimální lhůta pro promlčení trestných činů, zde však navíc rozsáhlými výlukami dob, které se do promlčecí lhůty nezapočítávají, např. zákonná překážka přerušených stíhání, nebo tuto lhůtu přerušují dle § 34 trestního zákona. Tyto možnosti ovšem u přestupků neexistují, s výjimkou vedení trestního řízení. Nelze tak tedy ani započítat postupy dle správního řádu. To znamená například samotné přerušení řízení nebo doby, kdy sám správní řád nezapočítává některé doby do lhůty pro vydání rozhodnutí. Typicky například znalecký posudek. Sice prodlužuje lhůtu pro vydání rozhodnutí až do jeho zpracování, ale nemá vliv na lhůtu běžící v souvislosti se zánikem odpovědnosti.

Máme tady také rozsáhlé změny v dopadech mezinárodních závazků.

Od vydání přestupkového zákona i zde platí mezinárodní úmluvy. Vztahuje se nařízení článku 6 mezinárodní úmluvy č. 209/1992 Sb. s požadavkem plné přezkoumatelnosti soudem, a to u každého případu uložení sankce. To má za následek fakticky třístupňové rozhodování: správní orgán prvního stupně, správní orgán druhého stupně, správní soud, navíc s možností podat kasační stížnost. Doba zahájení řízení u soudu se však rovněž započítává do lhůty pro zánik odpovědnosti. Případné zrušení rozhodnutí soudem často po více než ročním soudním řízení automaticky vede k nemožnosti vše dále řešit správními orgány.

Situace zde popsaná je o to horší, že z hlediska činnosti úřadů nové důkazy v zásadě může účastník předkládat kdykoliv. I u odvolacího orgánu, dokonce i u soudu.

Na závěr bych chtěl tedy říci: Dle našeho názoru lpění na jednoleté lhůtě nemá dnes žádnou relevantní oporu. Vede k boji s úřadem, motivovanému nikoliv samotnou obhajobou a zjištěním pravého stavu věci, ale k boji časem. To znamená velmi časté obstrukční praktiky. Podívejme se na rozsudky správních soudů. Toto je dáno a zapříčiňuje neefektivnost veřejné správy, snižování povědomí o tom, že má následovat trest, podkopávání důvěry v právo, právní stát.

Dámy a pánové, náš návrh se nemusí líbit každému. Určitě můžeme debatovat o tom, co lze změnit. Lze určitě přemýšlet o tom, zda přestupky, resp. prekluzivní lhůtu u jednotlivých přestupků neodstupňovat. Nicméně dle mého názoru je náš návrh dobrým základem pro to, aby se o této věci začalo a mohlo debatovat, začalo a mohlo diskutovat. Žádám vás o postoupení tohoto tisku do výboru a do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zpravodajem pro prvé čtení byl určen pan poslanec Jan Farský, ten je nicméně omluven, a je zde žádost o změnu zpravodaje v prvé čtení – aby uvedl tento tisk pan poslanec Marek Benda. Já o tom nechám hlasovat. Ještě přivolám kolegy. (Gongování.)

Budeme hlasovat o změně zpravodaje pro prvé čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby zpravodajem byl pan poslanec Benda? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 51, z přihlášených 164 pro 114, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Prosím pana poslance, aby se ujal své role zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážený

dámy, vážení pánové, dovoluji, abych řekl, že vláda zaujala k tomuto návrhu zákona stanovisko, které máme pod tiskem 585/1, kterým doporučila Poslanecké sněmovně vyslovit nesouhlas, a to zejména z důvodu toho, že vláda se chystá připravit vlastní návrh zákona, který nějakým způsobem upraví obecně jednání o přestupcích a správních deliktech. Pokusí se sjednotit jejich projednávání a pokusí se i nějakým způsobem zásadněji diferencovat jednotlivé časy v přestupkovém řízení, protože je asi zřejmé, že v některých typech přestupků a správních řízení opravdu promlčecí, prekluzivní lhůta roční je krátká, na druhou stranu v mnoha případech je možná až zbytečně dlouhá. Čili počkejme zřejmě na vládní předlohu, tak nám doporučuje vláda. Já se sám za sebe vyjádřím v obecné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. První je přihlášen pan poslanec Paroubek. Prosím, pane poslanče. Poté pan poslanec Benda.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych říci, že jsem věnoval přípravě na projednání tohoto materiálu dost času, možná i více, než by si to zasloužilo, protože tahle problematika mě zaujala. Z řady svých osobních zkušeností vím, že zejména při projednávání přestupků proti pravidlům silničního provozu to zatěžuje velmi silně státní správu, a domnívám se, že existuje celá řada rafinovaných možností, jak prostě věci obcházet. Radil jsem se s celou řadou právníků, vlastně s týmem právníků, kde byli zastoupeni jak advokáti, velmi dobří advokáti, tak právníci, kteří ovládají velmi dobře problematiku státní správy.

Předložený návrh na změnu zákona o přestupcích je evidentně veden snahou o vyřešení problému, se kterým se často setkáváme a který podle mého názoru pobuňuje naši veřejnost, že mnozí přestupci unikají potrestání v důsledku neprojednání přestupku v současné zákonné jednoroční lhůtě, a to díky nejružnějším svým obstrukcím a zneužíváním procesních prostředků, ale také často kvůli neschopnosti orgánů rozhodujících o přestupcích a nedodržováním lhůt stanovených pro vedení řízení.

Právě ve zvýšení aktivity a v dodržování řádných postupů orgánů, které rozhodují o přestupcích, je podle mě třeba hledat klíč k vyřešení tohoto problému. Tyto orgány jsou povinny využít všech zákonných prostředků, aby donutily pachatele přestupků k účasti na řízení, a to tak, aby byly zachovány předepsané lhůty. Mají možnost součinnosti s policií a ukládání citelných pořádkových pokut, které mohou být nakonec i vyšší než samotná pokuta za přestupek. Tyto možnosti však často nedostatečně využívají. Nedostatek jsou ale i na straně orgánů policie a

státních zastupitelství, které jsou také povinny s co největším urychlením odevzdávat či postupovat přestupkové věci k rozhodnutí orgánům rozhodujícím o přestupku.

Samotné prodloužení prekluzivní lhůty na dva roky by podle mého názoru, podle konzultací, které jsem vedl, vedlo ve většině případů jen k dalším prodlevám a průtahům řízení ze strany všech těchto orgánů. Stanovení dvouleté lhůty pro projednání všech přestupků by také mohlo vést k absurdním situacím, kdy by mohl být s ohledem na to, že do běhu lhůty se nepočítá doba trestního řízení pro tentýž skutek, projednatelný přestupek třeba i po třech letech, tedy v době, kdy jsou promlčeny i některé trestné činy. Taková situace by byla absurdní a nesystémová, i když je úprava promlčení trestných činů od prekluze přestupků samozřejmě odlišná.

Za cestu správným směrem považujeme zrychlení a zkvalitnění práce orgánů rozhodujících o přestupku, využívání pořádkových pokut, jejichž horní hranice by se mohla i zvýšit, zlepšení součinnosti s orgány činnými v trestním řízení a také diferenciaci prekluzivních lhůt podle závažnosti přestupku, tedy přijetí obdobného principu, jaký upravuje trestní zákoník u promlčecích dob trestných činů.

Já tedy neodmítám tento návrh a priori, ale myslím si, že jsem tady sofistikovaně zdůvodnil, proč pro něj nemohu hlasovat. Je to jedna ze vzácných chvil, kdy budu souhlasit u trochu důležitější věci s vládou. Pro tento návrh tedy nebudu hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, já budu muset souhlasit s panem poslancem Paroubkem, což mě překvapuje. Ale chci se také přiklonit k návrhu, abychom tento návrh zákona zamítli. Pokládám ho v mnoha směrech za velmi nesystémový, velmi nešťastný. Velmi nešťastný, doslova a do písmene.

Pokud se chceme bavit o tom, že jsou některé složitější typy přestupků, u kterých by eventuálně mohlo být prodlouženo řízení pro jejich projednávání, pak se to má dělat u těchto složitějších přestupků. Pokud – a to se obávám, že je cílem navrhovatelů – je cílem prodloužit přestupkové řízení u dopravních přestupků, pak je to úplně nesmysl. Já říkám už léta, léta v této Sněmovně, že efektivita trestání dopravních přestupků má cenu, pokud přichází hned a na místě. Pokud tam ten policista stojí a na místě vás zkasíruje, tak to má nějaký preventivní účinek.

Jestli si opravdu někdo myslí, že preventivní účinek mají kamery a potkovací systémy rozmístěné po celé zemi, kdy za tři, čtyři, pět, šest, někdy

také jedenáct měsíců přijdou kartičky, které vás vyzývají, abyste se někam dostavili, že tohle povede ke snížení rychlosti a k ohleduplnějšímu chování řidičů, tak to já si tedy opravdu myslím, že nepovede. A jestli chceme tuto už takhle absurdně dlouhou lhůtu jednoho roku na projednání těchto banálních přestupků prodlužovat na dva roky, tak to já opravdu pokládám za úplný omyl. Zejména uvědomíme-li si, že v trestním právu v celé řadě trestných činů máme promlčecí dobu tři roky a víme, že prostě pokud se nestíhají některé věci, nestihnou odstíhat, tak se pak prostě nepotrestají, protože zájem státu a společnosti a schopnost po takové době něco prokázat je natolik ztížena a zkomplikována, že už to nestojí za to.

Tak nevymýšlejme v přestupkovém řízení nějaké nové geniální myšlenky. Pokud jsou složitější přestupky, kde dejme tomu celý průběh dokazování a prokazování je tak obtížný, pak je vyberme, ale to musí udělat vláda, to musí být vládní návrh, který přinese a řekne něco jiného. Ale jestli si myslíme, že opravdu má jakýkoli smysl u dopravních přestupků a běžných přestupků proti občanskému soužití prodlužovat promlčecí, prekluzivní lhůtu na dva roky, tak to já pokládám za úplný omyl. Čili já se kloním k tomu, abychom návrh zákona zamítli.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď se hlásí pan poslanec Chvojka. Prosim.

Poslanec Jan Chvojka: Chtěl bych krátce reagovat na své dva předřečníky. Jsem rád, že je toto podle mě důležité téma zaujalo.

Jeden z důvodů, proč zákon nebude podpořen, je to, že vláda s tím návrhem nesouhlasí a že připravuje vlastní koncepci. To je problém, který mě trápí, a myslím nejenom mě, už rok a tři čtvrtě. Když jakýkoli poslanec – nebo 90 % zákonů předložených opozicí je shozeno ze stolu z důvodu toho, že vláda připravuje nějakou svoji vlastní koncepci. To, že tu koncepci potom nikdo nikdy nevidí, to je věc druhá. Nicméně ohánějí se tím, že se připravuje koncepce, tady vždycky zvítězí. Já jsem zvědavý, pokud tento zákon dnes neprojde, kdy ta koncepce bude, jestli tato vláda ještě vůbec bude. Nicméně to je jedna věc.

Druhá věc. Všichni víme, že zejména u dopravních přestupků to prostě problém je, zvláště v některých krajích. Někdo může tvrdit, že je to úředníky. Já říkám, že to úředníky není, že to je prostě tou lhůtou, která prostě – od té doby, co správní řád natolik zesložitel oproti starému správnímu řádu, se prostě v některých případech už ty věci nestačí projednat.

My jsme tady tu věc otevřeli. Je to od začátku funkčního období této vlády v podstatě poprvé, kdy se tato věc otevřela. Já myslím, že to podstatná část společnosti cítí jako věc, která by se řešit měla.

Navrhují ještě jednou. Pojďme tedy, neříkám, že náš návrh je dokonalý,

postoupit tento návrh do výboru. Pojďme se o tom seriózně bavit, nečekejme na to, až vláda předloží někdy nějakou koncepci, protože ta to říká takřka u každého problému, který chce řešit opozice, a potom tu koncepci většinou nepředloží. Takže opakuji, pojďme prosím tento návrh postoupit do výboru do druhého čtení a pojďme se seriózně bavit, jak to vůbec lze změnit i třeba nějak jinak, než my navrhujeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášena paní poslankyně Nedvědová, poté pan poslanec Tejc. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, já se přiznávám, že s tímto návrhem zákona mám taky problém. Mně se zdá, že ten návrh je trochu v rozporu s naším právním řádem a stávající judikaturou.

Především je nutno odmítnout jako zcela nesprávné tvrzení v obecné části důvodové zprávy, že se vyskytují případy, kdy orgány činné v trestním řízení zjišťují, zda nejde o trestný čin, a teprve poté vracejí případ správnímu orgánu k dalšímu řízení, kdy pak údajně přestupek není projednán právě pro krátkost této lhůty. Již z citované části důvodové zprávy je evidentní, že předkladatelé novely nezaregistrovali, že v přestupkovém zákoně je i ustanovení § 20 odst. 2, podle něhož se doba, po kterou se pro tžž skutek vede trestní řízení, nezapočítává do běhu uvedené jednorozční promlčecí lhůty. Návrh na prodloužení této jednorozční lhůty je podle mého názoru v rozporu s požadavkem rychlosti projednání přestupků, ale též jejich jiných správních provinění, o kterých návrh přitom vůbec nehovoří.

V době moderních počítačů, internetu, mobilů a další techniky je podle mě překvapující, že je přistupováno k podobnému návrhu namísto snahy po zvýšení tlaku na správní orgány, aby zrychlily a zkvalitnily svou činnost. Zánik odpovědnosti přestupku stejně jako i trestného činu je v našem právním řádu přitom signálem, že už není společenský zájem na postihu určitého jednání, neboť už uplynula taková doba, že další postup vůči příslušné osobě již nemá význam, neboť zanikla jeho společenská nebezpečnost. Pojem společenské nebezpečnosti i materiální a formální stránky přitom u přestupku zůstal zachován, či dokonce jejich význam po přijetí nového trestního zákona ještě stoupl.

Ostatně v § 12 odst. 2 trestního zákoníku se v podstatě rovněž nenápadně ukrývá a existuje pojem společenské nebezpečnosti. Přestupek je bagatelní jednání, jehož společenská nebezpečnost je nepatrná. My tady ale soustavně povyšujeme takovéto jednání téměř na jednání, která mají charakter trestného činu. Je tady ve Sněmovně například návrh zákona, kdy za bagatelní jednání, tedy za přestupek, se navrhuje uložený

trest zákazu pobytu, a dnes se tady snažíme postavit hranici promlčení takovéhoho bagatelního jednání na dva roky. Až za dva roky dojdeme k závěru, že je to málo, neboť zase úředníci něco nestíhají, jak se pak k tomu postavíme? Budeme zase zvyšovat hranici promlčení zase o jeden rok?

Mně to připadá trošičku albistické, líbivé, místo toho, abychom donutili úředníky, aby skutečně jednali a konali svoji práci tak, jak ji mají konat, tedy řádně. Pokud půjdeme touto cestou, pak můžeme přestupky ale zrušit úplně a můžeme v podstatě všechna tato jednání vlastně považovat již za trestné činy, a nechat tedy na rozhodování soudu, aby se tato jednání soudila jako trestný čin. Ušetříme tím aspoň za administrativu na projednávání přestupků.

Ono už i tak spoustu přestupkových jednání orgány činné v trestním řízení posuzují jako trestný čin. Stačí si jen projít celou řadu rozsudků od soudů, kdy je s podivem, co všechno se vůbec přes naše soudy dostane, a pak se tedy nemůžeme ani divit tomu, že naše soudy jsou přehlacené, a navíc tedy to, co tam vůbec má dojít, k soudům vlastně nedojde.

Já se domnívám, že je potřeba tedy zvážit tento zákon a zamyslet se nad tím, jestli vůbec chceme mít tedy přestupky, nebo nechceme mít přestupky. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já se nestačím divit tomu, co tady zaznívá z tohoto místa. Musím říct, že to, že se nestíhají projednávat přestupky, je myslím každému zřejmé. Tady jezdí spousta pirátů silnic po této zemi jenom proto, že správní orgány nestíhají řádně a včas doručovat, že tito lidé se vyhýbají a vymlouvají se na osoby blízké, mění si adresy pro doručení, mění právní zástupce, a tím se vyhýbají potrestání, vyhýbají se udělení pokuty, ale samozřejmě v dopravních přestupcích i bodovému ohodnocení.

My se tady snažíme jako poslanci v podstatě řešit problém, který způsobila vláda tím, že není schopna zajistit dostatečně rychlý a efektivní výkon státní správy a moci. Obce dost často jsou velmi, opravdu velmi poddimenzovány v této oblasti, protože příspěvek státu na výkon státní správy je menší a menší. A pokud chceme, aby přestupky, a tady to zaznívalo několikrát, zejména z pravé části tohoto sálu z mého pohledu, zaznívala tady snaha o to, alespoň slovní, pojďme trestat všechny ty, kteří se nechovají podle norem, kteří porušují zákon, kteří páchají přestupky, a myslím, že není důvod, abychom tak nečinili.

Já si skutečně nemyslím, že doba na projednání přestupku v délce dvou let nějak zásadně porušuje pravidla hry. Já myslím, že lidé se naučili, někteří

se skutečně naučili využívat a zneužívat toho, že po roce je přestupek neprojednatelný, a případů jsou v České republice stovky a tisíce každý rok. Zeptejte se kdekoliv, zeptejte se na úřadech, zeptejte se na policii, zeptejte se na městské policii, všichni vám řeknou, že tohle je velký problém. Já myslím, že pokud bychom tu lhůtu prodloužili na dva roky, pak řada případů odpadne už jenom kvůli tomu, že ti hříšníci budou vědět, že prostě dva roky se vyhýbat nebudou moci, a nebudou to ani zkoušet, zatímco u roku to zkusí velká část opakovaně porušujících pravidla.

Já jsem přesvědčen, že skutečně tato norma je normou, která má svůj smysl. V podstatě se nedotkne těch slušných, ale dotkne se těch, kteří porušují pravidla, a já skutečně nevidím důvod, proč takovýmto lidem dávat do ruky nástroj na to, jak se bránit potrestání za páchání přestupku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nejprve byl přihlášen pan zpravodaj Marek Benda, poté za navrhovatele pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Já jsem rád, že z úst předkladatelů zaznělo, že jim opravdu jde o dopravní přestupky, že žádný jiný zájem tady není, a o to více trvám na svém návrhu na to, aby návrh zákona byl zamítnut. Opravdu si přestaňme hrát na to, že to je nějaké zásadní protispolečenské jednání, že tady budou padat silná slova jako piráti silnic a podobná, a je to většinou překročení o pět až deset kilometrů povolené rychlosti v pražských, brněnských či jiných tunelech a dálnicích, kde vám po osmi měsících přijde výzva od nestíhajících městských úřadů, které místo toho, aby policie stála na ulicích a opravdu zajišťovala snižování rychlosti, tak nastavila měřicí systémy a nastavila kamerové systémy.

Já to pokládám od začátku za hrubý nesmysl. A jestli si opravdu myslíme, že u překročení rychlosti nebo u špatného parkování nám nějak pomůže, když budeme mít dva roky a za rok a devět měsíců přijde trest, jestli si fakt někdo vážně myslí, že to má preventivní účinek, tak já mám pocit, že nestál nikdy v žádném přestupkovém řízení. A to, že je pár chytráků v této zemi, kteří umějí řízení prodloužovat, tak ti ho prodlouží i na dva roky. To si buďte jistí! Je to jenom snaha zjednodušit už tak zbytečný systém.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Chvojkovi, s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Členové vlády, paní a pánové, já jsem sdílel názor, který tady řekli zástupci našeho klubu, ale po tom, co tady řekl pan poslanec Marek Benda, nejsem si tak úplně

jist. Mně vůbec nejde o ty přestupky v dopravě, ale když se podívám na jednání takových stavebních úřadů a na to, co se odehrává ve stavebním řízení, tak mám sto chutí pro prodloužení na dva roky podpořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Chvojka, poté pan poslanec Tejc, poté pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já jenom velice krátce. Chtěl jsem reagovat na paní kolegyni Nedvědovou, která říkala, že v podstatě můžeme debatovat i o tom, jestli vůbec institut přestupku má existovat. Dobře. Jak jsem řekl ve svém prvním vystoupení, pojďme diskutovat. Pojďme posunout tento tisk do výborů, do druhého čtení, a tam se můžeme seriózně pobavit o tom, jak by to mohlo být jinak, jestli přestupek jeden rok, dva roky, tři roky, nebo jestli přestupek vůbec má jako institut existovat. Pojďme se o tom bavit, protože já si myslím, že problém to opravdu je. Vláda má nějakou koncepci, se kterou tedy za rok a tři čtvrtě nepřišla, a já si myslím, že ani s žádnou nepřijde. Prostě dle mého názoru nebo dle našeho názoru to problém je!

A druhá věc. Řeknu vám ne snad tajemství, ale věc, kterou o mně nevíte. Já jsem před deseti roky po právnické fakultě rok řešil v odvoláče dopravní přestupky, a opravdu to není chyba úředníků, to, že se to nestíhá. Zvláště potom, co byl v účinnosti nový správní řád, který správní řízení natolik zesložitel oproti starému správnímu řádu, tak prostě jeden rok je opravdu hraniční doba, kdy při všech možnostech využití institutů v novém správním řádu těžce stíháme ten jeden rok. Takže prosím, nesvádějte to na úředníky, kteří projednávají přestupky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Já myslím, že není potřeba hovořit o koncepcích. Buď to chceme prodloužit na dva roky, tak aby se bylo možné dočkat trestu u pachatelů, kteří páchají přestupky a vyhybají se tomu řízení, nebo nechceme. Na to nemusíme psát koncepcce.

Myslím, že bych mohl podepsat slova pana poslance Bendy o tom, že bych byl také rád, aby policisté ihned zastavili onoho hříšníka, zejména pokud se to týká dopravních přestupků, a potrestali jej, aby nadále nedocházelo k výmluvám na osoby blízké apod. Ale kde ti policisté jsou? Přece tato vláda rozhodla o tom, že nejsou náborů policistů, že noví policisté nepřibývají. Plánovaný stav policistů je 47 tisíc, minimální stav je

40 tisíc, teď jich máme někde kolem 37 tisíc a za rok jich budeme mít o 1500 méně a minimálně za dva roky jich budeme mít možná o tři tisíce méně. Takže kde ti policisté, kteří mají stát na ulicích, jsou? Prostě tahle vláda říká "mají tam stát", a přitom dělá přesný opak a stále zmenšuje jejich počet.

Já si nemyslím, že by se ta věc měla vztahovat jenom na dopravní přestupky. Proto také jsem jako jeden ze spolupředkladatelů se snažil o to a proto jsme to tak také navrhli, aby lhůta byla obecná, aby platila pro všechny přestupky, ať už se to týká stavebních úřadů, ať už se to týká narušování veřejného pořádku apod. Myslím, že v tom by neměl být rozdíl. To, že dopravní přestupky jsou možná největším problémem, to je pravda. Zeptejte se na každém správním úřadu, který se tím zabývá. Ale já si prostě nepřeji, a já po těch silnicích i po dálnicích jezdím poměrně často, já si prostě nepřeji, aby tady byli lidé, kteří si myslí, že díky tomu, že mají dobré advokáty, že mají dost peněz na advokáty, budou předjíždět zprava, budou ohrožovat ostatní, budou brzdit vozidla a podobně jenom proto, že budou vědět, že za rok ten přestupek není projednatelný, anebo že se vymluví na osobu blízkou. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S faktickou poznámkou – promiňte, pane poslanče, ještě je přihlášen pan poslanec Huml. (K posl. Urbanovi.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Já jsem také chtěl poznamenat, že jsem s tou dvouletou lhůtou měl problém, a tvrdím, že rok by měl stačit. Ale na podporu tvrzení, že by ta lhůta měla být delší, mě napadl jeden příměr. Ono se to totiž vztahuje i na projednávání dopravních nehod. Ty jsou někdy opravdu složité i v přestupkovém řízení a někdy se správní orgány chovají tak, že čekají do poslední chvíle, pak jim ten spis vypadne z ruky, a upřímně řečeno, chudák ten poškozený. Ne pachatel! Chudák ten poškozený, protože oni ve finále v ten moment nerozhodnou o vině a musíte se soudit v občanskoprávním řízení. A je to někdy opravdu jenom proto, že se nechťejí pouštět do složitějších kauz.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A dále vystoupí pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já myslím, že stojím za to si odpovědět na otázku, jestli chceme rychle řešit přestupky a platit víc a rychleji je vyřídit, anebo jestli cílem toho nemá být něco jiného. Já myslím, že když je někde škola a je tam omezená rychlost a chodí tam děti, tak nejde o to, aby tam někdo rychle projel, pak ho někdo

chytil a pak se rychle ten přestupek vyřídil. Jde o to, aby tam jel pomalu. A na to ten policajt v roští, ta kamera nebo ten radar prostě nestačí. A jestli se tady bude rok nebo dva roky vyřizovat přestupkové řízení, tak tam zase někdo pojedou rychle. Místo 30 tam pojedou 50 a bude čekat na nějaké přestupkové řízení, nebo bude dělat obstrukce s různými advokáty na prodloužení lhůt. Ale klíčové je, aby ten policajt v roští nebyl, aby byl u školy, aby tam fungovala prevence, aby tam každý jel 30, když je tam 30! Ne aby potom následně někdo sankcionoval to, že tam jel 50, protože když tam pojedou všichni 50 a je tam oprávněně 30, tak tam nějaké dítě přejedou. Co je to platné! Tak já si myslím, že důležitější je, aby tady fungovala nějaká prevence. Samozřejmě debata, aby některé lhůty byly delší, ta možná je oprávněná u nějakých dopravních nehod nebo v nějakých přesně definovaných případech, ale prostě co si budeme říkat? Tady když se podíváte v Praze, tak městská policie má kamery, radary, kam se podíváte, nestačí zpracovávat data, ale z hlediska dopravní bezpečnosti to žádný příliš velký vliv nemá. Mně se zdá, že prevence je tam nula.

Takže já bych se vrátil k tomu, proč vlastně tady existuje nějaký zákon, který má za přestupek ukládat nějakou penaltu, nějakou sankci tomu, kdo to porušil. Plní to ještě nějakou preventivní činnost nebo preventivní snahu? Podle mého ne. Tak jestli prostě neumějí zpracovávat data, tak nemá smysl, aby tam kamery dávali. A jestli jich je málo, tak ať jich je víc, ať stojí u školy na přechodu. A já myslím, že pak si každý rozmyslí, jestli místo 30 tam pojedou 50 nebo 60.

Takže já bych si myslel, že debata nemá být zvrácena jenom na to, jak dlouho tady máme vypořádávat přestupky, ale jestli by policie neměla trochu svou činnost zaměřit víc na prevenci než na to buzerování. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Hlásí se ještě pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já už snad naposledy. Do těch čtyř to, kolegové, nenatáhnu, jak tady na mě voláte někteří.

Vidíme, že to je opravdu zajímavé téma, že prostě stojí za to o něm diskutovat, a pokud zákon dneska nepostoupíme do výborů, tak tím to téma diskuse zabijeme. A ta koncepce, jak jsem říkal, podle mě nepřijde. Možná za půl roku za rok zkusíme dát návrh zákona znovu, nicméně mluvit se o tom nebude. A já si myslím, že je potřeba, aby se o tom mluvilo.

Jenom krátce budu reagovat prostřednictvím paní předsedající na kolegu Urbana. Samozřejmě je potřeba, aby ten policajt u té školky byl. A bohužel spíš tam nebude, než bude, protože stav policie je opravdu tristní. Nicméně když tam ten policajt není z jakéhokoliv důvodu, tak já

prostě chci, aby ten člověk, který kolem školky nebo školy jede tak, jak nemá, jede, s prominutím, například jako prase, tak chci, aby byl potrestán! Já chci, aby byl potrestán! Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, pan poslanec Polčák se hlásí. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, paní předsedající. Já se omlouvám všem, že vystupuji, protože všichni mají možná pocit, že k tomu už bylo řečeno vše, nicméně já si dovoluji k tomuto návrhu zákona taky říci své.

Z vystoupení pana předsedy Tejce vyplynulo, že tento zákon a návrh zákona by měl být především zaměřen do oblasti dopravních přestupků. Podle mého názoru s tím lze v zásadě souhlasit, nicméně potom se odkrývá jakási legislativní vada toho návrhu, protože ona rozšiřuje právě to období na všechny ostatní přestupky, takže je otázkou, zdali právě ty dopravní přestupky by měly být tímto způsobem řešeny – prodloužením té promlčecí lhůty.

Já řeknu svůj názor, který je tedy soukromý, neříkám to jako stanovisko klubu. Nicméně podle mého názoru v oblasti dopravních přestupků dochází k dramatickému zneužívání té jednorocní lhůty. Já bych se přimlouval k tomu, aby samozřejmě byla lhůta u těch dopravních prostředků prodloužena. Je tomu asi tak dva roky, co Mladá fronta psala o mafiánském způsobu, který vládla a možná snad ještě někde vládne na správních orgánech, které záměrně, a to někdy dokonce pod korupčními příležitostmi, prodlužují projednávání těchto přestupků na úseku právě dopravy. Je otázkou, zdali by právní úprava neměla umožnit, že to zahájení třeba správního řízení by muselo být učiněno v nějaké lhůtě a vynesení odpovědnosti za ten přestupek by bylo projednáváno v té delší promlčecí lhůtě. Tím by se vyhnulo tomu systému, který dneska prostě funguje, třeba byl i v Praze zaznamenán a Mladá fronta ho popsala do detailu, kdy se jednotlivé přestupky prominentů nebo některých lidí, kteří si to uměli zařídit, uměle prodlužovaly.

Pak ovšem ta předloha se skutečně by neměla tvářit, že míří na promlčení a jeho prodloužení do všech oborů přestupkové agendy, protože je to nesmysl. Některé přestupky by měly být v normální, jednorocní lhůtě, možná některé dokonce i v kratší, to já nevím – v tomto, myslím, má bezesporu pravdu pan Marek Benda. Ta vážnost přestupku a souběh případně vyšetřování s trestným činem je již řešena zvláštním ustanovením v přestupkovém zákoně. Toto je vyřešeno, toto problém nečiní, po tu dobu tedy to promlčení neběží, takže se vlastně ta lhůta prodlužuje. Ale nedochází vždy k souběhu s trestním řízením, to je třeba si říci, že to jsou spíše minima případů, takže otázka, že by takhle uměle došlo k prodlužování této promlčecí doby, je spíše lichá námitka.

Zásadním problémem je přetíženost správních orgánů. Prostě některé – zejména velkoměstské – správní orgány nejsou schopny skutečně tu agendu v tomto rozsahu, tak jak je zatížena novým správním řádem, nebo správním řádem, který je aplikován tedy už delší období, ale vyžaduje respekt k základním právům občana, který samozřejmě může využívat svých procesních možností, jak je tady popsal pan kolega Tejc, já je nebudu opakovat, tak skutečně umožňuje i tato přetíženost úřadů objektivně nestíhat projednání takovýchto přestupků, zejména na úseku skutečně těch dopravních, tam ta agenda je zcela jednoznačně vytížená. Já jsem zastupoval svého času jako advokát zrovna jednu úřednici z Prahy, která tuto agendu měla na starosti, a vím, že na projednání jednoho přestupku měla cca jednu jedinou hodinu v celém měsíci!

Takže je otázkou, jak to řešit – tento systém. Prodloužení samotné této lhůty je jedno řešení, ten návrh podle mého názoru jenom nakročil, ale nelze to řešit tak, jak uvedli předkladatelé, nelze to řešit paušálně. To skutečně ne. Můžeme se bavit o tom, kde – a myslím, že i vláda ve svém stanovisku jasně říká, že u některých typů přestupků, řekl to i pak zpravodaj – si umíme představit lhůtu, která by byla delší.

Potom tedy by znamenalo – jediná možná další možnost je buďto zjednodušit správní řízení, což je věc, která by zabrala bezesporu velmi dlouhou dobu, anebo zvýšit počet úředníků. Zvýšit efektivitu jejich činnosti na těch správních odborech, které se zabývají přestupkovou dopravní agendou, skutečně nelze, jsem o tom přesvědčen a vím, o čem mluvím.

Takže já osobně se přiznám, že nebudu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, jestli tento návrh má být vrácen předkladateli, to je v zásadě to stejné. Mně by nevadilo, kdyby se o tom v ústavněprávním výboru diskutovalo, na druhou stranu není to asi věc, která by zůstala bez pozornosti vlády, a já doufám, že prostě vláda představí v brzké době – jako že vím, že tady tento návrh se již připravuje – komplexní úpravu, která i tady tuto problematiku postihne.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Prosím, hlásí se někdo další do rozpravy? Pan poslanec Skokan. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Skokan: Dobré odpoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl k dané problematice uvést, že se nehodlám podílet na něčem, co by prodlužovalo lhůty, protože dva roky po spáchání přestupku je podle mého soudu opravdu dlouho, a pokud úředníci nemohou ve lhůtě, která je stanovena, přestupek vyřídit, není to, nemusí to být jejich neschopnost, ale neschopnost prostě toho úřadu. A jestli úřad něčeho není schopen, tak ať se nějakým způsobem posílí, ať se ti šéfové těch úřadů o

tom poradí, má to své tajemníky, má to své šéfy, má to své manažery, ale od toho tu přece nejsme my, abychom řešili to, že úřady nejsou schopny ve stanovených lhůtách vyřídit přestupky. To jaksi nesouvisí vůbec s tím, co by tento zákon měl řešit, a to je, že pokud někdo porušuje dopravní předpisy, měl by za to být citelně potrestán. Ale citelně potrestán po dvou letech, to nepovažuji za citelný trest.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Tejc se ještě hlásí.

Poslanec Jeroným Tejc: Tak já bych snad ještě poněkolkáté zopakoval, že si nemyslím, že by se tento zákon měl vztahovat jenom na dopravní přestupky, ale skutečně si myslím, že by mělo platit “padni, komu padni”, a to ve všech případech, pokud se někdo dopouští přestupku. Ale abychom si rozuměli, nejde o to, zda úřad zahájí, nebo nezahájí to řízení do roka. Ten úřad zahájí mnohdy řízení o tom přestupku během několika dnů, ale když řízení není dokončeno díky obstrukcím ze strany toho, který je v této věci stíhán, do jednoho roku, tak prostě končí, bez náhrady. A já si prostě myslím, že pokud ten orgán včas zahájí a pokud to je ze strany konkrétních pachatelů přestupků zneužíváno a je ta lhůta natahována, tak není důvod, proč by neměla být dvouletá. Já bych samozřejmě chápal jako oprávněnou námitku, pokud bych se například o přestupku dozvěděl, o tom, že jsem spáchal přestupek, a někdo by těsně před koncem dvouleté lhůty mi zahájil řízení a to pak trvalo dva nebo tři roky. To bych považoval za oprávněné. V této věci jde ale o dvě naprosto rozdílné kategorie.

Já ale myslím, že skutečně nemá smysl debatovat nad tím příliš do hloubky, prostě názory tady zazněly, já bych se přimlouval za to, abychom tento návrh skutečně posunuli do druhého čtení, abychom o něm debatovali ve výborech, a shodneme-li se na tom, že je zde cesta, jak najít kompromis, budu rád, protože podle mého názoru to přispěje k tomu, aby účta k právu a k tomu, že se mají dodržovat zákony v naší zemi, byla větší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Takže se zase někdo další hlásí do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu tedy končím. Zájem o závěrečná slova asi už nebude.

Takže pokud jsem všechno správně zaznamenala, padl zde návrh na zamítnutí ze strany pana poslance Marka Bendy. Přivolám kolegy a dám hlasovat o tomto návrhu. Prosím, abyste se všichni znovu zaregistrovali svými kartami. Prosím o chvilku trpělivosti, než se dostaví kolegové...

Takže padl zde návrh na zamítnutí. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 52, z přihlášených 160, pro 71, proti 52, tento návrh byl zamítnut.

Takže konstatuji, že návrh na zamítnutí byl zamítnut, a tudíž budeme pokračovat. Organizační navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Táhá se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání ústavněprávnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53. Z přihlášených 163 pro 154, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu navrhovateli a děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem číslo

30.

Návrh poslanců Stanislava Humla, Romana Váni, Jeronýma Tejce a dalších a vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 591/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Stanislav Huml. Pan poslanec Huml – prosím, můžete uvést svůj návrh.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, předkládám návrh na doplnění skutkové podstaty trestního zákona, která se jmenuje neoprávněný zásah do počítače ujeté vzdálenosti. Vychází to z požadavku poctivých prodejců motorových vozidel, kteří prodělávají na tom, že spousta lidí prodává auta se stočeným tachometrem. V České republice je to činnost, která je běžně anoncována nebo inzzerována v tisku. Můžete se dočíst, že za úplatu vám někdo stočí tachometr, a v České republice se tachometry stáčejí až o sto tisíc kilometrů předtím, než se auto prodá. Tím samozřejmě ten dotyčný nabývá výhody, nabývá daleko větších prostředků. A ten, kdo tachometr nestáčí a prodává auto poctivě, na tom potom prodělává. (V sále je velmi rušivý hluk.)

Podle analýzy Sdružení na ochranu vlastníků automobilů SOVA je trestní postih přetáčení tachometru ve světě zaveden například v Německu, ve Velké Británii, ve Francii, Belgii nebo ve Spojených státech amerických. Například v Německu je pod trestem jednoho roku odnětí svobody nebo peněžitých trestem zakázáno –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Promiňte, pane poslanče. Dámy a pánové, já vás prosím o klid, abychom slyšeli, co pan navrhovatel říká.

Poslanec Stanislav Huml: Děkuji.

– je zakázáno falšovat měření počítadla ujetých kilometrů, kterým je vybaveno motorové vozidlo. Stejně tak může být potrestán ten, kdo připravuje trestný čin podle odstavce jedna, při kterém vyhotoví, opatří sobě nebo postoupí jiné osobě počítačové programy. To je to, co jsem říkal, že se u nás v České republice běžně anoncuje a není to přece normální. Zloděj bytu si rozhodně nedá do inzerátu, že vám vykrade byt na zakázku.

Podle analýz společnosti CEBIA, která se zabývá prověřováním ojetých vozů, je ročně novým majitelům způsobena přetočením tachometru škoda přes šest miliard korun. Je to zřejmě i reálné číslo. V současné době je v České republice v provozu cca jeden milion vozů s nepravdivým stavem najetých kilometrů na tachometru. Přetáčení tachometru však nepůsobí majitelům jen finanční škody, ale může být i příčinou havárií kvůli neznalosti skutečného stavu motorového vozidla. Neuděláte včas servisní prohlídku a může z toho být podle výrobce malér.

Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami podle článku 10 ústavy, jimiž je Česká republika vázána, a právem Evropské unie tady je. Není to ekonomicky vůbec náročné.

A já si tak jako předchozí předkladatel myslím, že bychom o tom měli vést aspoň rozumnou debatu ve výborech, byť je to návrh opoziční. (Hluk v sále trvá.)

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji, byť o pozornosti tady zrovna nemůže být řeč v tuto chvíli.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Aleš Rádl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda považuje navrženou změnu trestního zákoníka za nekonceptní, a to nejen ve vztahu k stávající úpravě trest-

ního zákoníku, ale také z hlediska vnitřní logiky a srozumitelnosti nově navrhovaných ustanovení. Nově navrhované ustanovení § 212a nazvané neoprávněný zásah do počítače ujeté vzdálenosti obsahuje v odstavci 1 pod písmeny a) až c) tři poměrně úzce vymezené skutkové podstaty, které jsou z hlediska svého obsahu značně nesourodé. Problematika přetáčení tachometru je nepochybně závažná a řešení vyžaduje. Ovšem toto řešení by mělo být ponecháno v oblasti správního práva.

V tomto směru lze doplnit, že Ministerstvo dopravy v současné době připravuje již k předložení vládě návrh novely zákona číslo 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, v němž by mělo být výslovně zakázáno pozměňování stavu počítače ujeté vzdálenosti, a také zavedení skutkové podstaty správních deliktů postihujících takové jednání. Z toho důvodu se domnívám, že projednávat v současné době předložený návrh je nadbytečné. Doporučoval bych Poslanecké sněmovně počkat si na to, jakým způsobem bude řešit problematiku Ministerstvo dopravy ve zmíněném zákoně, nehledě na to, že posouvat tuto činnost do oblasti trestněprávní a kriminální se mi zdá rovněž nepřilíš vhodné.

Z tohoto důvodu si dovoluji v podrobné debatě navrhnout zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení zákona.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám přihlášeného pana poslance Jiřího Paroubka, kterému tímto dávám slovo. (Rozmlouvá na místě.) Já vás nechám ještě chvíli povídat, jen pojdte, pokud to není na půl hodiny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, pokusím se být co nejstručnějším.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, obecně lze říci, že přetáčení, úprava tachometru je velmi citlivou záležitostí a bezpochyby bude mít návrh úpravy zákona širokou podporu veřejnosti. I já bych ho podpořil, ale sdělím tady věci, které se mi v tom návrhu nijak zvlášť nezamlouvají. Proto se ztotožňuji s tím, aby skutková podstata trestného činu byla do trestního zákoníku zavedena. Pokud však jde o tento návrh, který byl předložen, mám několik zásadních připomínek.

Především jde o ustanovení odstavce 1 písmeno b) návrhu. Zde je uvedeno, že se tohoto trestného činu dopustí i ten, kdo přeruší nebo naruší funkci omezovače rychlosti. To vidím jako nesmysl. I právníci, s kterými jsem o tom hovořil, mi dávají za pravdu. Omezovač rychlosti, respektive jeho úprava či přerušení nemá absolutně žádný vliv na počítač ujetých kilometrů. Uvedená úprava by kriminalizovala běžnou úpravu automobilů. Za chvíli by teoreticky mohla být trestným činem i výměna svíček či pneu-

matik za jiné, než doporučuje výrobce, apod. Proto by bylo na místě odstranit z odstavce 1 písmeno b).

Dále pokud jde o odstavce 4 téhož návrhu, je nesmyslné zavedení odstavce t), tedy spáchání takového činu za válečného stavu, živelní pohromy apod. Je nesmyslné, aby taková triviální záležitost jako stáčení tachometru, porovnávali-li to tedy se situacemi, jako je válečný stav a živelní pohroma, bylo přísněji kvalifikováno za uvedeného stavu. (V sále je stále značný hluk.)

Za další. Pokud jde o odstavce 5, navrhuji jeho úplné vypuštění, protože chtít za stáčení tachometru až deset let odnětí svobody je poněkud nepřiměřené. A navíc je nesmyslné spojení této skutkové podstaty s trestným činem vlastizrady, teroru apod. Myslím, že by se nad tím autoři měli zamyslet.

Zároveň tento návrh předpokládá uvedení skutkové podstaty do § 367, tedy nepřekážení trestného činu, kde je trestné již jen to, že takovýto trestný čin někdo nepřekazí. Zde jsou vyjmenovány pouze závažné trestné činy, jako je vražda, loupež, podplácení, genocida apod. Prosté stáčení tachometru zde doopravdy, aspoň podle mého názoru, nemá místo.

Závěrem tedy: Uvedený trestný čin zavést do trestního zákoníku ano, ale s úpravou tak, jak ji navrhuji shora.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Zaznamenala jsem, že pan zpravodaj by rád něco v obecné rozpravě řekl. Podrobná se totiž nekoná, jsme v prvním čtení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Aleš Rádí: V tom případě bych si dovolil navrhnout zamítnutí zákona v prvním čtení, protože jak tady zaznělo, asi daleko citelnější pro ty, kteří stácejí tachometry, budou finanční tresty, než je kriminalizovat tím, že je pošleme do vězení třeba na deset let. To mi připadá skutečně nepřiměřené. Navrhuji zamítnout návrh zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Hlásí se, prosím, někdo další do rozpravy? Předseda klubu soc. dem. Prosím, pojdte, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedající, s ohledem na to, že je 16 hodin, a s ohledem na to, že úspěchů pro klub sociální demokracie v těch hlasováních dnes bylo dost, bych si dovolil požádat ještě před hlasováním o přestávku na jednání klubu sociální demokracie.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: V jaké délce? (Smích v sále.) To víte, musíte to formálně dodržet.

Poslanec Jeroným Tejc: S ohledem na to, že je 16 hodin a jedna minuta, měli jsme končit v 16 hodin, tak si myslím, že bychom mohli vzít přestávku do konce jednání.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tím jste mi tedy moc nepomohl. Prosím, pan předseda klubu ODS poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jednací den nekončí v 16 hodin. Do konce jednání je déle než dvě hodiny. Já myslím, že bychom aspoň trošku mohli pravidla dodržovat. Tak si řekněte třeba hodinu nebo půl nebo dvě, nebo se domluvíme, že dneska skončíme dřív, ale do konce jednání to není možné, protože jednací den nekončí v 16 podle jednacího řádu, ale mám pocit, že v 19 hodin nebo v 21 hodin, ale to určitě víte lépe než já, jste služebně starší. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pan předseda klubu ČSSD ještě něco dodá. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Já samozřejmě vím, že jednací den končí v 21 hodin. Na druhé straně vím, že v 16 hodin začíná vláda, resp. po jednání, a nerad bych vládu zdržel od tak zásadních bodů, jako jistě bude zabývání se Pozemkovým fondem, možným odvoláním pana Ziky, který je v čele tohoto fondu, takže myslím, že by bylo vhodné, aby vláda měla dostatek času na jednání. Nicméně pokud je to možné a vyhoví tomu paní předsedající, tak bych si dovolil požádat v tomto kontextu o přestávku na jednání klubu v délce dvou hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Samozřejmě vám vyhovím. Jinak prosím příště nechte na mně, do kolika budeme jednat. Samozřejmě vyhovím.

Přerušuji před závěrečným hlasováním projednávání tohoto bodu.

Končíme dnešní jednací den. Uvidíme se zítra v 9 hodin. Hezké odpoledne.

(Jednání skončilo v 16.03 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
15. března 2012 v 9.00 hodin
Přítomno: 135 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, zahajují třetí jednací den 36. schůze Poslanecké sněmovny. Vítám vás a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Zároveň vás žádám, abyste mi nahlásili, kdo budete mít kartu náhradní.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního dne. Z poslanců se omlouvají: Pavel Antonín – zahraniční cesta, Jiří Besser do 14 hodin – zdravotní důvody, Zdeněk Bezcený – osobní důvody, Jan Farský – pracovní důvody, Jana Fischerová – pracovní důvody, Miroslav Grebeníček – zdravotní důvody, Stanislav Grospič – pracovní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Vítězslav Jandák – zdravotní důvody, David Kádner – zdravotní důvody, Jana Kaslová – rodinné důvody, Kateřina Klasnová do 11 hodin – zdravotní důvody, Jiří Krátký – pracovní důvody, Vít Němeček – rodinné důvody, Josef Novotný starší neuvádí důvod, Josef Novotný mladší – pracovní důvody, Jiří Paroubek do 10 hodin – osobní důvody, Aleš Roztočil – rodinné důvody, Marie Rusová – zahraniční cesta, Pavel Staněk se omlouvá z dopoledního jednání, Jana Suchá – osobní důvody, Pavel Suchánek – osobní důvody, Bořivoj Šarapatka mezi 10. a 14. hodinou pro pracovní důvody, Jaroslav Škárka – osobní důvody, Jiří Šlégr 11. až 14.30 – pracovní důvody, Boris Šťastný bez udání důvodu, Milan Šťovíček z dopoledního jednání pro pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Josef Dobeš – pracovní důvody, Pavel Dobeš od 14 hodin – pracovní důvody, Leoš Heger do 10 hodin – pracovní důvody, Tomáš Chalupa z dopoledního jednání pro pracovní důvody, Jan Kubice – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg z odpoledního jednání pro pracovní důvody a Alexandr Vondra z dopoledního jednání pro pracovní důvody.

Teď dostávám informaci pana ministra Hegera, že jeho omluva pro dnešní den neplatí, takže tu rušíme.

To jsou všechny omluvy, které mi byly zatím doručeny.

Dnešní jednání začneme bodem 69, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, a dále máme pevně zařazené body 45 a 47.

Ještě předtím se hlásí o slovo pan poslanec Petr Tluchoř. Prosím.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Krásné dobré ráno, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji, abych navrhl zařazení nového bodu na schůzi této Sněmovny. Týká se to voleb, je to Návrh na volbu členů Rady Státního

fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. To by byl nový bod. Navrhuji ho zařadit na čtvrtek v průběhu mezi interpelacemi nebo ve chvíli, kdy přestane ta mimořádná schůze.

Zároveň, protože je zařazen bod Změny v orgánech Poslanecké sněmovny, vyhláši lhůtu jako předseda volební komise do úterka 17 hodin.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten první bod volba členů rady pro kinematografii je na čtvrtek příštího týdne. Ještě jednou prosím – hodinu jste říkal, pane kolego?

Poslanec Petr Tluchoř: Neříkal jsem hodinu. Pokud mám správnou informaci, tak by měla probíhat buď interpelace, nebo mimořádná schůze. Čili na čtvrtek, jak to časově vyjde – před obědem řekneme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dobře, děkuji. Ještě někdo? Pan kolega Stanjura prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Já mám návrh na pevné zařazení některých bodů, a to na středu odpoledne příští týden třetí čtení sněmovního tisku číslo 579 a poté třetí čtení sněmovního tisku 581. A pak mám na středu dopoledne po pevně zařazených bodech bod číslo 52, sněmovní tisk 431, také třetí čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já bych ještě potřebovala zopakovat. Ten první na středu odpoledne budou dvě třetí čtení, jestli jsem tomu dobře rozuměla.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano. Sněmovní tisk 579, což je bod 53, a 581, což je bod 64. U těch bodů se omlouvám, čísla bodů jsem asi neřekl přesně, protože to bylo z návrhu programu, ale tisky jsou dobré.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bod 64, sněmovní tisk 581. A na středu dopoledne byl bod 52, je to...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ještě jednou. Ve středu dopoledne sněmovní tisk číslo 431, bod číslo 49, to je zákon o přestupcích. A ve středu odpoledne je to nejprve bod číslo 59 evropská občanská iniciativa, tisk 579, a poté bod číslo 60, sněmovní tisk 581.

Děkuji paní předsedkyně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takhle to máme vyjasněno.

Prosím nyní, zda ještě někdo k pořadu schůze chce vystoupit se svým návrhem. Pokud ne, budeme hlasovat o návrzích kolegů Petra Tluchoře a Zbyňka Stanjury.

Nejprve návrh pana poslance Petra Tluchoře, který žádá o zařazení nového bodu s názvem volba členů Rady pro podporu a rozvoj české kinematografie, a to na čtvrtek příštího týdne.

O tomto návrhu zahájím hlasování číslo 54. Táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 54. Přítomno 88, pro 70, proti 1. Návrh byl přijat.

Jenom upozorňuji, že pan kolega Tluchoř vyhlásil ještě lhůtu pro změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Předsedové klubů jistě zaregistrovali.

Pan kolega Stanjura – pevné zařazení bodů: středa dopoledne bod 49, sněmovní tisk 431, středa odpoledne dvě třetí čtení – bod 50, tisk 579, bod 60, tisk 581. Pokud není námitka, budeme hlasovat o všech těchto třech bodech najednou. Ptám se, zda má někdo námitku. Nevidím.

Zahajuji hlasování číslo 55. Ptám se, kdo souhlasí s takto pevným zařazením bodů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 55. Přítomno 91, pro 41, proti 11. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní vás seznamuji s omluvou, kterou předložila paní poslankyně Gabriela Pecková, žádá o omluvení z jednání Sněmovny dne 15. 3. mezi 10. a 13. hodinou, a to z pracovních důvodů.

Nyní tedy zahajuji projednávání bodu číslo

69.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 36. schůze Poslanecké sněmovny byly předloženy celkem tři odpovědi na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Ráda bych upozornila na ustanovení § 112 odstavec 6 jednacího řádu Sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny

přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaújme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Pan kolega Svoják ještě se hlásí?

Poslanec Igor Svoják: Dobrý den, paní předsedkyně. Já se moc omlouvám, ale zjistil jsem ze sjetiny, že ačkoliv jsem hlasoval ano, mám na sjetině zdržel se. Zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zpochybňujete hlasování, které bylo o návrhu pana poslance Zbyňka Stanjury na pevné zařazení tří bodů. Rozumím tomu tak.

O této námitce rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 56.

Zahajují toto hlasování a táži se, kdo je pro přijetí této námitky. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56, přítomno 90, pro 67, proti nikdo. Námitka byla přijata, budeme opakovat hlasování.

Pan kolega Koníček. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedkyně, já bych se chtěl jenom zeptat, jestli tím hlasováním zařadíme ty body a potom budeme ještě hlasovat o vyčlenění jiných hodin. Já se domnívám, že je potřeba hlasovat o vyčlenění jiných hodin. Když je to zařazováno na odpoledne, tak je potřeba to zařadit dvěma hlasováními.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem se ptala, jestli je nějaká námitka, ještě předtím, než jsme zahájili hlasování. Určitě bylo možné ji vznést. Pokud tedy je zde tato žádost, budeme hlasovat nejprve o tom, zda Sněmovna souhlasí, aby mimo vyčleněné hodiny také bylo hlasováno o zákonech ve třetím čtení. Poté budeme hlasovat o pevném zařazení těchto třetích čtení na středu dopoledne u těch dvou bodů.

První hlasování se týká změny hodin, to znamená, že bude možno hlasovat i ve středu odpoledne o třetích čteních.

Zahajují hlasování pořadové číslo 57. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 57, přítomno 94, pro 65, proti 7. Toto jsme schválili.

Nyní tedy budeme hlasovat o dvou bodech a poté o tom třetím. Dva body, bod 50 a bod 60, třetí čtení, středa odpoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 58. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 58, přítomno 95, pro 64, proti 7. Návrh byl přijat.

Nyní bod 49, sněmovní tisk 431, na středu dopoledne.

Zahajují hlasování pořadové číslo 59. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59, přítomno 96, pro 63, proti 8. Návrh byl přijat.

To je tedy řešení návrhů k pořadu schůze.

Jsmo u písemných interpelací. Bývalý ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek odpověděl na interpelaci poslankyně Kateřiny Konečné ve věci důlního díla Žebračka a ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba podal novou odpověď na tuto interpelaci poté, co Poslanecká sněmovna vyslovila s touto odpovědí na své 32. schůzi nesouhlas. Interpelace se spolu s odpovědí a novou odpovědí předkládá jako tisk 588.

Paní poslankyně Konečná vystoupí jako první v rozpravě, kterou právě otevírám. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní předsedající.

Žijeme ve zvláštní době. Prezident republiky odmítá ceny, které nikdy nedostal, Národní park Šumava čelí riziku ztráty statutu, který mu nikdy nebyl udělen, a vláda, která nedokáže najít desítky milionů korun na odstranění rizika krachu sociálních služeb snad ve všech regionech České republiky, nemá problém vyčlenit 100 milionů korun na likvidaci důlního díla, které je minimálně 25 let ve stále stejném stavu a nikoho bezprostředně neohrožuje.

Pokud se v prvních dvou případech jedná o čistě mediální hrátky politiků a nevládních aktivistů, je případ likvidace důlního díla Žebračka u-kázkou naprosto skandálního nakládání s veřejnými prostředky v režii Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva financí.

Pan ministr Kuba se ve své odpovědi na moji písemnou interpelaci pokusil obhájit neobhájitelné, a to dokonce způsobem natolik arogantním, že si kladu otázku, zda tak činí z důvodu neznalosti problému, nebo naopak z důvodu snahy vyexcelovat (vyescalovat?) tento skandální případ do stavu trestných oznámení na úředníky Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva financí a Obvodního báňského úřadu v Ostravě.

Vážený pane ministře, skutečně vám přijde naprosto v pořádku, když

se po 25 letech – zdůrazňuji 25 letech – vzбудí inspektor Obvodního báňského úřadu v Ostravě a ruku v ruce s úředníky vašeho ministerstva a Ministerstva financí začne požadovat odstranění údajně havarijního stavu, který – byť se jinak nezměnil – 25 let havarijní nebyl? Skutečně vám přijde normální, když stav, který trvá 25 let, musí být najednou změněn tak rychle, že nelze vypsát ani řádné výběrové řízení? A skutečně vám, vážený pane ministře, přijde normální, když se v souvislosti s touto a s dalšími podobnými kauzami jakoby náhodou opakovaně angažuje společnost, kterou ještě nedávno vlastnil současný předseda Českého báňského úřadu?

Je mi srdečně jedno, zda se úředníci vašeho ministerstva a Obvodního báňského úřadu v Ostravě lekli mediálního tlaku, nebo zda zázračně koncem minulého roku prozřeli a přestali usilovat o realizaci této podivné zakázky. Podstatné je, že se jedná o zakázku, která vzhledem ke své zbytečnosti a také vzhledem k nestandardnímu postupu vašich úředníků vykazuje silné rysy korupčního jednání. A skutečnost, že tento postup jako ministr české vlády obhajujete, je pro mne velmi znepokojivá.

Vaše odpověď, vážený pane ministře, mě tedy vede pouze k jediné otázce. Skutečně i vy schvalujete postup vašeho ministerstva a Obvodního báňského úřadu v této kauze?

Závěrem bych vám ráda sdělila malé tajemství z oboru zoologie. Věřte prosím, že identifikovat přítomnost kolonie netopýrů či jiných druhů ze skupiny letounů v jakémkoliv území je možné bez vstupu do podzemních prostor. A věřte, že se jedná o identifikaci velmi spolehlivou, a to jak po stránce determinace druhů, tak po stránce kvalifikace jejich početnosti.

Snad vás alespoň tato skromná zoologická informace obohatila. Věřím, že i vaše úředníky, kteří napsali tak nesmyslnou odpověď na moji interpelaci, a těším se na vaši upřímnou odpověď. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla poslankyně Kateřina Konečná. Nyní ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi reagovat na interpelaci paní poslankyně Konečné ve věci likvidace opuštěného důlního díla – propadliny těžební komory Žebračka, která se nachází v bývalém těžebním areálu Zlaté hory, která se pozastavuje nad nezbytností definitivní likvidace propadliny, a to jejím zasypáním. Týká se to průběhu měsíce října loňského roku, kdy zaslal ministr průmyslu a obchodu, můj předchůdce Martin Kocourek, paní poslankyni Konečné podrobnou informaci o problematice zabezpečení opuštěného důlního díla Žebračka. Ve své odpovědi chronologicky popsal stav propadliny, zdůvodnil zařazení

projektu likvidace do programu řešení revitalizace Moravskoslezského kraje, vysvětlil nutnost zahájit práce vedoucí ke stabilizaci propadliny, jejíž současný stav může znamenat bezprostřední ohrožení života pro osoby, které do této lokality neoprávněně vstupují.

Vzhledem ke skutečnosti, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky na své 32. schůzi 8. prosince 2011 vyslovila nesouhlas s odpovědí pana ministra průmyslu a obchodu na výše uvedenou interpelaci, podal jsem paní poslankyni Konečné doplňující písemnou zprávu, ve které také reaguji na její vystoupení v Poslanecké sněmovně.

Za základní k tomu považuji skutečnost, že Ministerstvo financí zrušilo zadávací řízení veřejné podlimitní zakázky na provedení stavebních prací s názvem likvidace opuštěného díla Žebračka. Zrušení toho zadávacího řízení ale neznamená, že by měly být úplně zastaveny práce na odstranění závad, které spočívají skutečně v bezprostředním nebezpečí ohrožení života a zdraví občanů, kteří by navštívili tuto lokalitu. Ministerstvo průmyslu a obchodu uložilo státnímu podniku Diamo, aby zpracoval plán zajištění a následné likvidace důlního díla a poté požádal obvodní báňský úřad o povolení předmětné hornické činnosti. Tento plán dle našeho názoru musí mimo základní opatření k zajištění bezpečnosti obsahovat i opatření, která povedou k efektivnímu zpřístupnění celého prostoru a bezprostředního okolí propadliny, k zamezení vstupu osob do navazujících podzemních důlních děl a kterými bude zajištěno neprodlené odstranění staticky nestabilních převisů, které se vyskytují na propadlině Žebračka.

Ministerstvo průmyslu a obchodu bylo státním podnikem Diamo seznámeno s dalším postupem prací, který v podstatě v téhle chvíli lze stručně popsat tak, že došlo k zaměření hlavním důlním měřičem, dojde k detailnímu zakreslení aktuálního stavu vlastního propadu do základní mapové dokumentace. Vyhodnocení mapových podkladů umožní stanovit nejmenší obrysovou křivku kolem propadu, která zaručí dostatečnou pevnost skalního masivu pro pohyb pracovníků a následné technické práce. Ty budou spočívat ve vymýcení veškerých dřevin uvnitř této spojitě křivé a vlastní trasa bude rozšířena za pomoci techniky na jednoduchou zpevněnou komunikaci, která bude využita pro stavbu plotu a dále bude sloužit k jeho údržbě. V tomto prostoru je uvažováno o výstavbě druhé linie oplocení, do kterého bude vpleten signální vodič, který zaznamenává pohyb oplocení nebo jeho porušení. Na sloupu uvnitř této zóny se nainstalují kamery, jejichž záběr pokryje celou oblast hrany propadu. Bude realizováno elektropřipojení a bude vyvedena signalizace na dispečerské stanoviště bezpečnostní agentury.

Souběžně s tímto neodkladným řešením zdraví ohrožujícího stavu důlního díla bude probíhat práce na sestavení plánu zajištění důlního díla Žebračka do doby jeho likvidace. Zajištění bude spočívat v navrtání masi-

vu v oblasti převisu propadliny, následně budou provedeny trhací práce velkého rozsahu, které zajistí odstranění tohoto převisu. Sestřelením převisu se dosáhne zasypaní důlních chodeb v úrovni prvního patra, tím dojde k zamezení vstupu osob do navazujícího podzemí. Bezprostřední nebezpečí úrazu pádem horniny tím bude výrazně sníženo. Po vyřešení střetu zájmů bude plán zajištění předložen Obvodnímu báňskému úřadu v Ostravě a zůstane přitom zachována jak kulturní památka, tak možnost zimovišť zvláště chráněných živočichů.

Závěrem bych rád paní poslankyni informoval, že pracovníci Ministerstva průmyslu a obchodu a státního podniku Diamo jsou připraveni vám k tomu poskytnout další informace.

Je to interpelace, která přecházela mezi funkčním obdobím mého předchůdce a mým. Chci paní poslankyni upozornit, že budeme dbát na to, aby všechny tyto procesy a práce proběhly maximálně efektivně. Přesto jsem přesvědčen, že argumentovat tím, že ten stav je tam nějakou dobu stejný a mohl by tak klidně zůstat, je poměrně argument, který končí v momentě, kdy tam skutečně se někomu něco stane a kdy bude poškozeno něčí zdraví. Nejsem konkrétním odborníkem na to, abych vyhodnocoval stav a nebezpečí daných lokalit, na to jsou odborníci na báňském úřadu a na Diamu. Naším úkolem je zabezpečit, aby práce proběhla maximálně efektivně, a to za své funkční období, byť přechází tato interpelace od mého předchůdce, chci paní poslankyni slíbit. Slibuji, že tu záležitost takto řešit budu, a jsem kdykoli připraven s ní tuto otázku diskutovat s odborníky z našich organizací.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministroví. Paní poslankyně Kateřina Konečná má slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji a děkuji za odpověď, pane ministře. Ale já jsem tady nechtěla kolegy nějakým způsobem zdržovat popisem toho, co by se tam mělo stát. Já jsem se ptala na jednu jedinou věc – jestli opravdu schvalujete postup vašeho ministerstva a obvodního báňského úřadu v této kauze. Já si totiž myslím, že tohle byla zcela účelově udělaná zakázka pro někoho. Vše tomu nasvědčuje, ať už to, že tam původně nemělo být vypsáno výběrové řízení, ať už to, že se jedná opravdu o 25 let starý propad. A promiňte mi, kdybychom se takto starali o bezpečnost občanů kdekoli jinde za 100 mil. korun, udělali bychom lépe, protože ten pozemek je oplocený a lidé jsou upozorňováni cedulemi, že na něm nemají co dělat. To znamená každý, kdo do tohoto důlního díla jde, tam jde na vlastní nebezpečí i s rizikem toho, co se mu tam může stát. To znamená nejde o to, že bychom nezabezpečili nebo nějakým způsobem o-

hrozili bezpečnost občanů České republiky, to je prostě nesmysl. Ti lidé tam nemají co dělat.

Nicméně chápu, že i v době ekonomické krize a tvrdých škrťů, které dopadají na občany, možná někdo přišel na to, že se o těchto věcech moc nemluví a že by bylo fajn si přivyknout. Za 100 mil. korun to není úplně málo. A já z toho vůbec neobviňuji vás, pane ministře, já vás na to jenom upozorňuji, protože se to děje na vašem ministerstvu, resp. vaše ministerstvo bylo tímto garantem. A já bych od vás prostě jen chtěla slyšet odpověď, zda schvalujete ten postup, a v případě, že byste byl před rozhodnutím, před jakým byl pan ministr Kocourek tehdy, případně Kalousek, že vypíšete nové výběrové řízení, zda byste takto postupoval, protože pokud mi odpovíte že ano, tak se leknou. A to říkám úplně upřímně, protože tohle je kauza, která nemá obdoby v době, kdy tvrdíme občanům, co všechno musí obětovat pro stabilizaci této ekonomiky, tak si tady – a je to jenom využití toho, že o Českém báňském úřadu, o jednotlivých firmách, které to likvidují, o firmě Diamo, se prostě nemluví a že tyto zakázky probíhají v jakémsi nechci říci utajeném režimu, ale rozhodně ne režimu veřejném. A já jsem přesvědčena o tom, že Ministerstvo financí zrušilo zadávací řízení právě proto, že vznikla za a) občanská iniciativa a petice občanů dané lokality a za b) že vznikl velmi silný mediální tlak v této kauze. Já jsem přesvědčena o tom, že ve chvíli, kdy by k tomuto mediálnímu tlaku nedošlo, protože nejde obhájit neobhajitelné, tak by nikdy k tomu, a-byste zrušili zadávací řízení, nedošlo a dneska by možná na Žebračce někdo za 100 mil. korun – opakuji 100 mil. korun – likvidoval něco, co nikoho neohrožuje a co má 25 let stav, který je tam setrvalý.

Takže prosím, odpovězte mi jen tak, zda si opravdu myslíte, že postup byl správný, a případně jak vy jako ministr průmyslu a obchodu zabráníte tomu, aby na vašem ministerstvu mohlo docházet k podobným věcem.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Kuba, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Znovu chci zopakovat, že jsem při přípravě této akce ještě nebyl ministrem. Všechny zakázky, které jsou realizovány na našem ministerstvu, spadají do zákona o veřejných zakázkách, což o některých podnicích, jako je třeba Budvar, které někteří vaši poslanci významně obhajují, říct nelze. Jak Diamo, tak všechny nám podřízené organizace jsou řízeny podle zákona o veřejných zakázkách. A já v téhle chvíli mohu mluvit za svoje funkční období, paní poslankyně. V téhle chvíli za svoje funkční období mohu říct, že budu dbát na to, aby celá tato akce, pokud je motivována tím, abychom dokázali pouze změnit ten stav, který ohrožuje zdraví a bezpečnost lidí, tak jak já jsem tu informaci dostal, aby proběhla maximálně efektivně. Znovu a

klidně se můžeme k této situaci spolu sejít a klidně si nad ní povídat. Přesto si myslím, že ani jeden z nás nejsme úplnými odborníky. Za naše ministerstvo, my jsme gesčně povinni zajistit ten stav a já se vůbec nebráním tomu, abychom se společně nad touto situací sešli a diskutovali nad ní. V žádném případě bych já nedopustil, aby docházelo ke zbytečnému plýtvání prostředků na našem ministerstvu. Myslím, že jsem to dal najevo hned po nástupu do funkce, kdy jsme dnes jediné ministerstvo, jehož rozklikávací rozpočet až do detailu si můžete otevřít a týká se všech našich aktivit a zakázek.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji vám, pane ministře. Paní poslankyně Kateřina Konečná má ještě slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já budu pevně věřit, že opravdu zákon o zadávání veřejných zakázek začne platit i na vašem ministerstvu, protože v tomto to takto prostě nebylo a o tom jsem přesvědčena. Došlo k porušení tohoto zákona.

A to, že někdo tvrdil, že se jedná o havarijní stav? Opakuji, ten stav je tam 25 let, ale v tuhle chvíli ho někdo považoval za havarijní. A proto vlastně byla zadána – vy tak sám odpovídáte na interpelaci – realizace projektu likvidace ve zkráceném režimu a byly vybrány jenom některé, zcela účelově vybrané firmy, mezi nimiž je i – a to opakuji – firma, ve které pracoval a na velmi významné pozici působil dnešní šéf Českého báňského úřadu před svým vstupem do úřadu a která dostává mnoho těchto zakázek. Tak to mi připadá jako zcela jasně korupční a já si nemůžu pomoci.

Já nebudu tedy dávat vyjádření nesouhlasu s vaší odpovědí, protože chápu, že jste k tomu přišel tak trošku jako – a teď mi to promiňte – slepý k houslím, protože to bylo v době, kdy vy jste na ministerstvu nebyl, a i odpověď jste podepisoval pár dnů potom, co jste na něj nastoupil. A to odpověď byla napsána, a to si řekněme upřímně, předpokládám, někde v Diamu, protože to má přesně tyto rysy.

Na druhou stranu bych vás chtěla požádat, abyste dodržel svůj slib a opravdu se na tyto věci podíval. Nepřála bych si, abychom tady lidem z jedné strany – a vy a vaše vláda – obhajovali to, jak jim vezmeme úplně všechno a jak jim musíme zdrazit ceny potravin a léků, ale z druhé strany se na vašich ministerstvech zcela tajně vyhazovaly stamiliony korun za nesmyslné zakázky možná pro někoho, kdo ještě pochopil, že má poslední příležitost si uzobnout z koláče veřejných peněz, který tady rozdělujeme.

Nebudu tedy dávat nesouhlas s písemnou interpelací, ale pevně věřím vašemu slibu, že se postaráte o to, aby k takovým věcem na ministerstvu dále nedocházelo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Konečné. Zeptám se, zda chce někdo ještě vystoupit v rámci rozpravy k této odpovědi na písemnou interpelaci. Není tomu tak. Rozpravu končím. Paní poslankyně avizovala, že nebude dávat návrh usnesení, o němž by bylo třeba nyní hlasovat, a proto tuto interpelaci končím.

Budeme se věnovat další interpelaci a tou je interpelace na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Ten odpověděl na dotaz poslankyně Gabriely Hubáčkové ve věci úhrady centrové léčby. Interpelace se spolu s odpovědí a novou odpovědí předkládají jako tisk 596.

Paní poslankyně Gabriela Hubáčková má slovo. Prosím. Otevírám rozpravu.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Vážený pane ministře, paní předsedající, kolegyně, kolegové, ve své interpelaci jsem se ptala na to, jak bude zajištěna léčba nově indikovaných pacientů s roztroušenou sklerózou. S vaší odpovědí, pane ministře, bohužel nemohu souhlasit.

Ano, opravdu díky úhradové vyhlášce skutečně došlo k navýšení injekční léčby o 10 % nad stav oproti roku 2010. Jsme za to rádi, a pane ministře, děkujeme. Jenže bohužel úhradová vyhláška platná pro rok, pro tento rok, se vztahuje na rok 2010 a nárůst nových indikovaných pacientů vhodných k biologické léčbě je procent 18. A tak nám chybí jenom za loňský rok 8 %. Předpokládáme, že tento rok také 8 %. A ty se prostě neztratí. A tito lidé chtějí být také léčeni.

Uvědomme si, a ono to není tak zřejmé, že nově indikovanou skupinou jsou v 80 % ženy ve věku 25 až 30 let. Jsou to ženy v produktivním věku, ženy vysokoškolsky vzdělané a zapojené v pracovním procesu. Víme však, že pokud tato léčba je zahájena pozdě, nelze již ovlivnit produktivitu těchto pacientů, nelze ovlivnit jejich ekonomickou aktivitu, a proto je velmi ekonomicky racionální zahájit tuto léčbu včas. Jenomže teď v březnu už máme několik indikovaných, ale neléčených pacientů.

Takže moje otázka zní znovu: Za co mají nemocnice tyto pacienty léčit?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byla paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Pan ministr Leoš Heger dostává nyní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážená paní poslankyně Hubáčková, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřil nejprve obecně k celé problematice, a potom konkrétně odpovím na poslední dotaz paní poslankyně Hubáčkové.

Centrová léčba je institut, který byl zaveden před několika roky a velmi

výrazně se ve vybraných oblastech, které se týkají zejména onkologie, kardiovaskulární problematiky, ale i některých věcí neurologických a revmatologických, osvědčil. I když musím dát paní poslankyni za pravdu, že ty věci neběží úplně dokonale, protože se stále doplňují pravidla celé záležitosti a průběžně se řeší. Center pro léčbu roztroušené sklerózy je celá řada, minimálně v každém kraji je jedno, a v naprosté většině případů centra pracují dobře a bez problémů. Čas od času se objevovaly v minulosti epizodické požadavky na navýšení financí, které byly řešeny převážně zdravotními pojišťovnami, a ne všechny byly vyřešeny úplně ideálně.

My jsme na ministerstvu přesvědčeni, že pokud jde o roztroušenou sklerózu, je to záležitost, která k léčbě podle daných pravidel je absolutně indikovaná. Je naprosto pravda to, co jste zde řekla – že léčba musí být zahájena včas, pokud je indikovaná, a že ta léčba je mimořádně účinná. Rozhodně bych řekl, při vší úctě k onkologii, že účinnost zde je naprosto dominující oproti některým onkologickým případům, kde se často diskutuje o tom, zda by léčba neměla být racionalizována a podrobena přísnějšímu pohledu evidence based.

Ministerstvo zdravotnictví ten problém řešilo. Samozřejmě je známo, že systém je odjakživa – a bylo tomu tak i v době hojnosti – pod neustálým tlakem na navyšování finančních zdrojů nejen ze strany pacientů, ale i ze strany poskytovatelů péče. My jsme analyzovali tu věc v loňském roce s pomocí zdravotních pojišťoven. Ukazuje se, že zdravotní pojišťovny se chovají k centrům relativně slušně, že průměrné náklady na diagnostické skupiny v celém spektrovém rozsahu, včetně onkologie, jsou přibližně stejné. Ale přece jenom jsme registrovali jisté rozptyly v určitých nemocnicích, kde jsou některé skupiny placeny více, některé méně, ale v průměru nemocnice dostávají zhruba stejně. Ne, není to tak, že by některé nemocnice byly unisono přepřelaceny ve všech skupinách, ale je tam spíše takový šumový rozptyl.

My jsme proto v úhradové vyhlášce řekli, že výše úhrady pro jednoho průměrného pacienta bude stanovena na 98 % minulého období. A já bych jenom zdůraznil, že v loňském roce opravdu došlo k navýšení úhrad na jednoho pacienta v průměru o 12 %, a že tedy – než to navyšování úhrad, které lze jaksí s indikací a přísnou standardizovanou technologií léčby a těmi postupy udržet tak, aby byly úhrady všude stejné – že tam lze tedy někdy málo procent rezervy najít a že pro nás je prioritou, aby speciálně v tomto případě byli léčeni všichni pacienti, tj. převážně pacientky. Nárůst je možný 10 %, ale rozhodně je domluveno s pojišťovnami – a úhradová vyhláška to umožňuje –, aby mohli být léčeni v těch centrech, kde těch 10 % nestačí, i další pacienti.

K tomuhle rozkladu, který se týká postupu, pokud jde o úhrady, bych chtěl ještě dodat, že je tady druhý mechanismus, který situaci zlepšuje, a

to je jasná definice toho, že pojišťovny jsou povinné pro své pacienty zajistit léčbu, která je indikovaná. V tomto případě je ta indikace nad slunce jasná.

Takže pokud máte nějaké konkrétní případy, kdy centra odmítají přijímat pacienty, protože na ně nemají peníze, tak v tom případě odpověď na váš konkrétní poslední dotaz, z čeho mají ty nemocnice za pacienty platit, je, že se o tom musí domluvit s pojišťovnami a dokladovat jim, že je tam opravdový nárůst oproti tomu, co jim ty pojišťovny daly. Teprve v tom případě, že toto dohadování nebude úspěšné, je ministerstvo ochotno do celé věci zasáhnout a jít až tak daleko, že bude pojišťovny podle sankčních možností, které v zákoně rovněž jsou, za tento postup, který bude bránit úhradám konkrétních pacientů nebo pacientek, sankcionovat.

Myslím, že máte-li už takový konkrétní případ, že nemocnice v tom vyjednávání neuspěla a že se jedná o konkrétní pacienty, kteří jsou odmítáni, tak v tom případě ministerstvo rádo zasáhne. Já se domnívám, že pro to má prostor. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Paní poslankyně Gabriela Hubáčková se ještě hlásí o slovo. Prosím.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji za odpověď. Chtěla bych jen dodat, že konkrétním případem je Krajská zdravotní z mého volebního kraje, kde pacienti si svým způsobem pod hrozbou žaloby vybojovali tuto péči. Zaplatit pánbůh za to. Možná by bylo zajímavé se zamyslet, protože ano, VZP rozděluje konkrétní balík konkrétním centrům, ale myslím si, že to nepřispělo ke zlepšení situace. Víím ze zkušenosti, že peníze bohužel nejdou za tím pacientem. Jdou za tím celkem a lékaři si je rozdělují podle svých potřeb a podle své dohody. Já chápu, že VZP se ulevilo, ale bohužel v tuto chvíli postavila proti sobě ty lékaře i jednotlivá centra. Bohužel.

Možná by bylo zajímavé, jak budou ti pacienti jezdit na doporučení lékařů z jedněch center do druhých, protože co víím, center je 16 v republice. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rámci rozpravy. Pan ministr Heger, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych k tomu jen dodal, že samozřejmě musím uznat, že toto se může dít, že peníze, které jsou určeny na jednu konkrétní léčbu a ty úhrady tímto způsobem jsou specifikovány, se přerozdělují v nemocnici jinak. Na to má každá nemocnice právo, ale to právo je samozřejmě limitováno tím, že pacient nesmí být poškozen a

krácen na svých právech. Takže jestli k tomu dochází, je to jednoznačně vina nemocnice. Myslím, že konkrétní případ konkrétní nemocnice nebo konkrétních pacientů není vhodné řešit tady. Pokud nám ty údaje dáte, tak my v tom zasáhneme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Paní předsedající, vážený pane ministře, ono je nutné to řešit tady, protože špatně je celý systém! Ve chvíli, kdy jste dovolili, a byli to i členové správní rady VZP, kteří to dovolili, aby VZP od loňského roku začala posílat balík peněz všem centrům v jednotlivých nemocnicích, a ať si je tedy milostivě nějak ti onkologové a ereskáři a já nevím kdo rozdělí, tak jste postavili ty doktory mezi sebe a hlavně jste úplně totálně zneprůhlednili systém. Protože dřív, a to se asi shodneme, do roku 2010 to bylo tak, že každé RS centrum dostalo určitý podíl finančních prostředků, se kterými vědělo, že bude hospodařit. Ono to dneska neví. Ono dneska neví, co má vlastně k dispozici na který rok, protože neví, co si zrovna vyhádá se svými kolegy z ostatních center a co zrovna paní ředitelka dané nemocnice nebo management dané nemocnice uzná, že by bylo lepší léčit.

A tam je ta chyba. Prostě špatný je systém. My tady neřešíme problém jednoho nebo dvou pacientů, my tady řešíme, a kolegyně Hubáčková se na to ptala, 8 % pacientů z loňského roku a minimálně 8 % pacientů z letošního roku, kteří budou indikováni na léčbu, a žádná pojišťovna jim nechce pomoci úhradově vyhlášky tu léčbu zaplatit. To znamená, my tady máme 16 % pacientů. Šestnáct procent pacientů, což jsou řádově stovky pacientek – pacientek většinou –, mladých žen ve věku 20 až 25 let, které mají celý produktivní život před sebou, a my podle ústavy jsme povinni zaručit to, že budou léčeny nejvyšším možným dostupným způsobem léčby, který máme, ony vědí že ho máme. Ale teď mi vysvětlíte, pane ministře, jak jim máme vysvětlit my jako poslanci, když za námi chodí: pardon, vy jste byla indikována až 20. ledna, a ne toho 2. ledna, kdy jsme ty peníze na vás ještě měli, protože v tuto chvíli se 20. ledna dostáváme do situace, že na vás ty peníze nemáme. To je přece šílený systém, který tady zavádíme!

Já vás neobviňuji z toho, že jste ho zavedl vy, ale VZP si velmi ulehčila cestu. VZP začala tento systém rozvíjet a dneska je to prostě o tom, že se jednotliví doktoři dohadují mezi sebou. A to je chyba systému!

A já bych ráda znala odpověď na to, ne jestli pomůžete léčit jednoho, dva, tři, čtyři nebo sto pacientů odněkud, ale jak změníte ten systém tak, aby bylo možné, že opět RS centra budou dostávat své finanční

prostředky, budou vědět, s čím hospodaří, a budou taky vědět... Protože to, co vy jste tady řekl, že pacienti můžou cestovat, to je samozřejmě nesmysl v tuhle chvíli! Když RS centrum neví, kolik má peněz, tak ani neví, kolik pacientů může léčit. To je prostě realita! A mezi námi, pane ministře, já chápu, oba dva asi žijeme hodně na dálnici, ale jezdit na injekční léčbu dvakrát měsíčně z RS centra v Plzni do RS centra do Ostravy je prostě pro normálního člověka, který chce pracovat a normálně žít, nemožné. Takže to také není řešení.

Jen vám chci říci, že ta RS centra dnes nevědí, kolik mají peněz. A tam vzniká ten problém. Takže já bych ráda od vás slyšela, zda hodláte změnit ten systém. Ne ty jednotlivé pacienty, nebo ty chyby, ke kterým dochází v jednotlivých RS centrech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Leoš Heger. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Dovolil bych si paní poslankyni Konečné říci, že jsem tady, alespoň dnes, nemluvil o tom, že by pacienti měli mezi těmi centry jezdit, i když musím říci, že moje soukromá zkušenost je, že pacienti naopak se velmi často dožadují různých kanálů, kterými by se mohli dostat do jiných nemocnic, které pokládají za lepší než tu, kterou mají k dispozici. Teď mluvím zcela obecně. Ale souhlasím s tím, že by bylo potřeba zachovat péči lokálně tam, kde je to rozumné. Samozřejmě to, že centra jsou zřízena minimálně v každém kraji, to samo signalizuje, že se předpokládá, že ten spád bude převážně z toho kraje.

To, že ten systém není jednoduchý, je jasné. Jestliže zřídíme systém, který by platil jednu každou diagnózu sólo, tak bude tak objemný, že spolyká třikrát více prostředků z veřejného zdravotního pojištění na rozdělování peněz a na režijní náklady pojišťoven. Takže ona ta hra není zas tak jednoduchá, aby se každá diagnóza, která se nelíbí lékařům, že je placená nedostatečně, a to se nelíbí téměř všem lékařům všechno, aby ti lékaři dostávali cíleně na každou diagnózu každého pacienta konkrétní peníze. Pokud to, co říkáte, bude dělat opravdu plošné problémy, je možno uvažovat o speciálním režimu pro roztroušenou sklerózu. Nakonec to, že jsme změnili ten systém z převažujícího rozpočtového systému na platbu, kde převažuje systém platby za diagnostickou skupinu, což se netýká té roztroušené sklerózy, ukazuje, že jsme ochotni o těchto věcech přemýšlet a dělat to.

Ale případy, na které vy ukazujete a tak jak jste je teď postupně vy-specifikovaly, ukazují, že v tomhle případě jestliže centrum neví, na kolik pacientů má peníze, je jednoznačný problém na straně managementu nemocnice. Protože ta nemocnice ví, kolik dostává peněz od pojišťovny,

kolik dostávala loni, může se s tou pojišťovnou bavit, jak je rozpočet zkonstruován, a musí ze svých dat a jednání z pojišťoven umět rozklíčovat, co do kterého centra jde. To, že to pojišťovna má možnost dát jako jeden celek, je určité zjednodušení platebního styku. Ale jednoznačně je možno dospět na této úrovni – konkrétní pojišťovna, konkrétní nemocnice – k řešení té situace.

Znovu na vás apeluji, abyste nám konkrétně řekly, o které centrum se jedná, o kterém centru a o které nemocnici mluvíte, a my se s tím budeme zabývat konkrétně. Ale hned na začátku obecně blamovat, že celý systém je špatně, je podle mě jednoznačná zkratka. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Konečná, prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Pane ministře, po tom, co jste tady řekl, mám pro vás jednu radu: RS centra jsou většinou ve fakulních nemocnicích. Odvolejte své managementy ve fakulních nemocnicích, protože jsou to právě vaše managementy ve fakulních nemocnicích, které to těm RS centrům prostě neumějí říct. Ale není to vina, já bych neřekla, že je to vina ani těch managementů, ani RS center. Je to vina Všeobecné zdravotní pojišťovny, která se rozhodla, že si usnadní práci v roce 2010 a začala do nemocnic posílat balíky peněz pro všechna specializovaná centra. Ať si je tedy ty managementy údajně přerozdělí. Ale takhle to prostě nejde a nefunguje.

A pořád ještě mi tady chybí odpověď na otázku, na kterou se ptala kolegyně Hubáčková – kde vezmeme na těch 16 % pacientů, to znamená zhruba 160 lidí, kteří dneska nemají léčbu, přestože jsou na ni indikováni, diagnostikováni a měli by na ni mít nárok a prostě jim není hrazena, protože – a musím se přidat ke kolegyni, děkuji za to, jak jste nakonec změnil úhradovou vyhlášku ve prospěch center. Ano, byl to váš velký zásah, protože ta původní byla hrozná. Hrozná. Ale pořád těch 110 % prostě nestačí. Ne u této léčby a ne u těchto pacientů.

Takže jenom si řekněme upřímně, že prostě fajn, jestli si tady jako poslanci řekneme, že víme o skupině lidí kteří jsou neléčeni, přestože by měli být léčeni, a že jim nejsme schopni pomoci, respektive nejsme ochotni pomoci, tak si to přiznejme. Ale přiznejte si to, prosím, vy, protože já tohle odmítám. Protože na léčbu má právo podle ústavy každý. A znovu opakuji, jedná se o mladé ženy, o ženy v produktivním věku, o ženy většinou, které chtějí založit rodiny, a tahle ta léčba jim to může umožnit. Cokoliv jiného pro většinu těch lidí znamená invalidní vozík – abychom si to, kolegové, uvědomili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan ministr Leoš Heger, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Tak já už o tom nebudu dál diskutovat, protože bychom přinášeli podobné argumenty. Jenom zopakují to, co jsem tady řekl, kde se vezmou peníze. Pro ty případy, kde je léčba naprosto prioritní a naprosto indikovaná, se peníze prostě musí vzít z pojišťovenského rozpočtu. To, jestli si myslíte, že se vyloučím, že pojišťovenský rozpočet je zastropovaný a že budeme muset peníze někde ušetřit – to je prosím pravda. To takhle funguje. Každý systém veřejného zdravotního pojištění ve všech zemích, i v takových zemích, ve kterých, přestože si myslíte, že tady ten systém je nedokonalý, má velké vazby, je špatně založen, špatně koncipován, tak tyhle ty problémy jsou v každém systému. Každý systém s výběrem pojistného je zastropován a peníze se musí přelívat. Musí se ale taky dávat na priority. A jasně říkám, že je to povinnost pojišťoven, a jasně se hlásím k tomu, že tam, kde ta povinnost nebude plněna v takovýchto flagrantních případech, o kterých mluvíte, je ministerstvo připraveno to řešit ve zcela konkrétní nemocnici, se zcela konkrétní pojišťovnou, a to nejen VZP. Máme tady sedm dalších pojišťoven a řešit to budeme. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministru Hegrovi. Prosím o další přihlášku do rozpravy. Paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mám jenom takový skromný dotaz. Ptám se proč, když tady hovoříme o nedostatku finančních prostředků ve veřejném zdravotním pojištění, a tím musíme omezovat, tedy podle pana ministra, léčbu těch, kteří to opravdu hodně potřebují a jsou to skutečně především mladé ženy, které přicházejí o možnost žít normální život, proč vláda dala zamítavé stanovisko k mému návrhu zákona o odstropování odvodu na zdravotní pojištění.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím, zda se někdo ještě hlásí. Pan ministr, prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já bych na tenhle poslední dotaz paní poslankyně Markové odpověděl takhle: Není na světě systém, který by o sobě řekl, že má dost peněz na zdravotní pojištění nebo na placení všeho, co by mohl zdravotnický systém v dané zemi poskytovat. Ten systém se nemusí kvalifikovat jenom podle toho, jak je bohatý a kolik má peněz, ale také podle toho, jak s těmi penězi umí zacházet. Jenom bych připomněl četné diskuse, které tady byly na toto téma, a které říkaly:

Probůh, jen nekopírujme americký systém! Takový systém tady nechceme mít! To je přesně ten příklad, který se na tohle to hodí. Je to systém, který má nejvíc peněz na světě, a jsou tam lidé, kterým nelze pomoci. Jsou naopak systémy, které jsou daleko úspornější a s těmi penězi dokážou zacházet dobře.

Snažil jsem se vám tady říci, že my jsme systém nastavili tak, aby pro případy roztroušené sklerózy mohla být léčba zajištěna úplně plně, tak jak bude potřeba. Úhradová vyhláška má prostor na to, že kde pacientky nejsou uspokojené, je možno peníze navyšovat. Jestli se to tak podle vašich poznatků neděje, budeme hledat vadu a ty případy vyřešíme a napravíme. A napravíme je velmi brzy.

Je to zcela jiná otázka než otázka, kolik do systému přitéká peněz. A samozřejmě znovu říkám, peněz nebude nikdy dost a budeme se stále muset snažit, abych jich přibývalo.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. A paní poslankyně Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za odpovědi. Já bych potom v tom případě měla ještě další doplňující otázky. Například: Proč tato vláda dopustila, aby se zvedla DPH na léky? Proč pan ministr slíbil zvýšení platů lékařům a nedal do systému žádné finanční prostředky právě na toto zvýšení, a všemi těmito opatřeními se způsobilo, že nemocnice nemají dostatek finančních prostředků třeba i na to, aby mohly léčit pacienty, kteří to potřebují? A už vůbec se nebudu ptát, proč přivádí zdravotní pojišťovny do problému tím, že tato vláda i minulá vláda odmítají zvýšit platby za státní pojištěnce, když víme, že právě tito pojištěnci čerpají 80 % veškeré zdravotní péče. Ne vlastní vinou, ale protože prostě jsou to staří lidé nebo chronicky nemocní nebo jsou to děti. A tato vláda trvale podřezává příjmy do zdravotního pojištění a potom odpírá léčbu těm, kteří to potřebují. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je někdo, kdo se chce dále přihlásit k této interpelaci? Ještě pan ministr Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já přece jenom musím zareagovat na to, že tato vláda odpírá péči o potřebné a odpírá péči lidem s roztroušenou sklerózou. Není to pravdou. Tato vláda přijala finanční politiku ve zdravotnictví, která nekopíruje minulých deset let, kdy do zdravotnictví nateklo 100 % peněz navíc, a přesto problémy, o kterých hovoříte a o kterých jste se zmínili, že tady byly již v minulosti, tak přesto ten nárůst o 100 % nebyl využit k tomu, aby se tyto problémy vyřešily.

Já nechci říct, že kdokoliv dnes a kdokoliv po této vládě vyřeší zdravotnictví. Ve všech zemích je to zdrojem velkých problémů a neustálého doladování za běhu. A to doladování samozřejmě vychází z poznatků, které jsou tady prezentovány, které ukazují jisté nesrovnalosti, které se musí za běhu řešit. Ale tato vláda je připravena je řešit. A to, že peněz je méně, je dáno tím, že žijeme v této zemi, v této době, která nám způsobila hospodářskou krizi na celém světě. A to kterým způsobem chce vláda jít jako celek pro celou zemi i v této době, ve které chceme jít tímto způsobem ve zdravotnictví, je prostě zvyšování efektivity, bez kterého se neobejdeme, ne jenom pouhé přilévání peněz. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Paní poslankyně Kateřina Konečná s faktickou poznámkou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Já už jenom technicky. Pane ministře, možná dobrá rada, kde vzít peníze. Kdybyste zvýšili platbu za státní pojištěnce a neměnili si jedno okno na Ministerstvu zdravotnictví za půl milionu, což je mezi námi léčba dvou pacientek s roztroušenou sklerózou na rok, tak by to celému systému určitě pomohlo daleko víc. Takže neměňte okna, neinvestujte do blbostí a opravdu se začněte zaměřovat na léčbu pacientů, kteří to potřebují! (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Nehlásí se nikdo. Zeptám se paní poslankyně Gabriely Hubáčkové, zda má nějaký návrh usnesení.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Chci jenom upřesnit, že pět lidí stojí ročně léčba jeden milion korun. Chtěla bych požádat Sněmovnu o vyslovení nesouhlasu s odpovědí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přivolám naše kolegy, protože o tomto návrhu usnesení budeme muset hlasovat. Ještě žádost o odhlášení. Já vás odhlašuji. Prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, který navrhla paní poslankyně Gabriela Hubáčková. Návrh zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje nesouhlas s odpovědí ministra zdravotnictví Leoše Hegera na interpelaci poslankyně Gabriely Hubáčkové ve věci úhrady centrové léčby."

Zahajuji hlasování pořadové číslo 60. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 60 přítomno 102, pro 49, proti 52. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vyrovnali s touto interpelací. Následovat bude projednávání odpovědi na interpelaci poslankyně Hany Orgoníkové, kdy ministr zdravotnictví Leoš Heger odpovídal ve věci iktového centra v Oblastní nemocnici Náchod. Interpelace se spolu s odpovědí a novou odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 627.

Otevírám rozpravu. Paní poslankyně Hana Orgoníková má slovo.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně.

Vážený pane ministře, v listopadu loňského roku jsem vás interpelovala ve věci zřízení iktového centra v Oblastní nemocnici Náchod, které by mělo fungovat pro více než 200 tisíc obyvatel spádové oblasti Náchodska, části Rychnovska a Trutnovska. Byla jsem informována, že jste zřízení tohoto centra již před řadou měsíců osobně přislíbil, zvláště když je Oblastní nemocnice Náchod na zřízení iktového centra plně připravena jak po stránce potřebného vybavení, tak po stránce personální. Bohužel stále chybí potřebný souhlas Ministerstva zdravotnictví. Druhé kolo výzvy pro zařazení do sítě komplexních cerebrovaskulárních center a iktových center České republiky bylo vypsáno v červenci loňského roku. V předchozím prvním kole byla v rámci této výzvy vybrána Oblastní nemocnice Trutnov, která tehdy nespĺňovala všechny podmínky a kritéria kladená na takováto zdravotnická zařízení. Nebudu vypočítávat dosud přetrvávající nedostatky v trutnovské nemocnici, ale vím o nich. Přitom Oblastní nemocnice Trutnov získala na zjednaní nápravy pro splnění požadovaných kritérií značné finanční prostředky. Oblastní nemocnici Náchod žádné finanční prostředky na splnění požadavků pro zařazení do sítě iktových center přiděleny nebyly, přesto však již od roku 2010 dané požadavky zcela splňuje.

S panem hejtmanem jsme o této záležitosti hovořili, tedy poslanci a senátoři za Královéhradecký kraj, a on nám sdělil, že jste mu přislíbil, že iktové centrum bude jak v Trutnově, tak v Náchodě, a hovořil jste o konkrétním termínu. Čekala jsem tedy s nesouhlasem s odpovědí na interpelaci, ale slibovaný termín už vypršel, proto jsem vydala nesouhlas s vaší odpovědí.

Dovolte mi nyní, abych se vás zeptala na základě zde již uvedeného, kdy bude Oblastní nemocnice Náchod zařazena v rámci druhého kola výzvy do sítě specializovaných zdravotnických zařízení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl úvod do projednávání této odpovědi od paní poslankyně Hany Orgoníkové. Nyní se slova ujme ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, centralizace péče tady by-

la už dneska diskutována. Já bych z pohledu vzniku jednotlivých středisek řekl, že vedení tohoto ministerstva podědilo situaci, která na jedné straně vyžaduje velkou pochvalu, protože vznik center v posledních letech, zmíním-li centra onkologická, traumatologická, kardiologická, se velmi osvědčil a přispěl k tomu, že se naše péče stala mnohem ekvntnější, mnohem přístupnější pacientům z různých oblastí země, nejenom z velkých měst, ale také z oblastí, které jsou podstatně vzdálené od těchto center, tak je umožněno, aby každý, kdo na péči má nárok z hlediska medicínského, diagnostického a současného poznání, ji dostával.

Ukázalo se však, že bývalý systém, který zde probíhal, má určité nevýhody, protože byl zakládán pod ideou, že v podstatě o statut centra se bude soutěžit a každý, kdo splní daná kritéria, centrum bude mít nárok získat. Speciálně na případě neurologických center se velmi dobře ukázalo, že splnit kritéria umí více center, než kolik center je potřeba, a centralizace v případě, že by to všechna centra dostala, ztrácí smysl.

Připomenu jenom, že centralizace je tady potřeba proto, aby se koncentrovaly prostředky pro vzácná onemocnění, drahá onemocnění nebo technicky velmi obtížně řešitelná onemocnění, tak aby se prostředky koncentrovaly do center, kde bude dost pacientů a bude tam moct vzniknout dostatečná znalost a technické vybavení a schopnosti personálu péči zorganizovat a provádět tak, aby to bylo pro pacienty i pro ekonomiku zdravotnictví výhodné. Z tohoto důvodu, že je potřeba mít jiná pravidla na vznik center, ministerstvo iniciovalo v nových zákonech o zdravotních službách kapitolku, která řeší to, aby ministerstvo mělo po dohodě s kraji v případě, že center bude víc v krajích, možnost mluvit i do regionálního rozmístění a do počtu center. Tolik obecně.

A teď ke konkrétnímu stavu v Královéhradeckém kraji. Bylo opravdu od-souhlaseno jedno centrum vyššího typu, tj. centrum, kde je i neurochirurgie, a to ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové, a objem péče ukázal, že podle pravidel, která byla dána, stačí jedno další centrum. To centrum bylo v roce 2010 vybráno v Nemocnici Trutnov, protože ta kritéria, i když je nespĺňovala všechna, která byla vypsána, splňovala nejlépe. Mezitím došlo k vývoji. Ukázalo se, že v Náchodě se péče rozvinula do té míry, že ta kritéria splňuje lépe než Trutnov, a ukázala se i vůle politická ze strany kraje mít centrum v Náchodě z důvodů víceméně dopravních. Musím ovšem říct, že dopravní důvody v tomhle případě nejsou tak důležité, protože jestliže dneska v každém kraji funguje jedno kardiovaskulární centrum, které je schopno obstarat akutní infarkty myokardu velmi dobře, a dopravu je možné zajistit cestou zdravotní záchranné služby a vrtulníkové služby, tak totéž může platit u center neurologických.

Přesto tedy jsme začali pracovat na slibu, který jsem dal. Včera proběhlo poslední vážné hodnocení situace v Náchodě. Kritéria budou

ještě zrevidována celou komisí, která je pro tuto centralizaci v neurologii ustavena, a je velmi pravděpodobné, že začátkem dubna bude vyhlášeno, že to centrum bude v Náchodě.

Já si myslím, že nebude možné, aby bylo v Trutnově, protože tři centra pro relativně malý Královéhradecký kraj by byla příliš a centralizace by ztratila smysl. A navíc po několika výzvách trutnovské centrum, a paní poslankyně Orgoníková to tady potvrzuje, ta kritéria nedokázala doposavad splnit. Takže jsme připraveni centrum v Náchodě připravit co nejdříve. Ale ta netrpělivost a politický tlak, který jde z Náchodska, je celkem zbytečný, protože centralizace není zase věc, která by se měla co půl roku měnit. Je to záležitost, která musí být stabilnější. Tam, kde centrum v budoucnu bude ustaveno, rozhodně nelze očekávat, že by se mělo každým rokem, tak jak je to teď požadováno a jak je nátlak dělán od všech politických činitelů Královéhradeckého kraje a od lékařů a lokálních poslanců, tlak sice legitimní, ale rozhodně se nejedná o nějakou akutní záležitost, která by musela být řešena v rámci týdnů. I když, jak znovu opakují, se chýlí k závěru.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně Soňa Marková se hlásí o slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já samozřejmě vítám slova pana ministra. Jsem z Náchoda a jsem ráda, že je tady naděje na to, že náchodská nemocnice, která je druhá největší v Královéhradeckém kraji po fakultní nemocnici, dostane statut iktového centra a bude moci léčit pacienty s tímto onemocněním, protože má splněna všechna kritéria, která jsou stanovena pro iktové centrum.

Problém je jedna z věcí, která tady padla a není úplně zcela správná, a to je vůbec důvod, proč byl statut iktového centra přidělen Trutnovu, trutnovské nemocnici, když ona neměla a dosud nemá splněna všechna kritéria pro tento status. To je zcela jasné a evidentní, pan ministr to dobře ví. Myslím si, že když on tady hovoří o politickém tlaku, tak si myslím, že politický tlak byl hned na počátku, když se rozhodlo, že iktové centrum bude v Trutnově. Já tady ale nezpochybňuji to, že iktové centrum je potřeba i v Trutnově, protože je jasné, že odloučenost některých míst v Královéhradeckém kraji, kde jsou podhorská místa, špatně dostupná, že to nejde řešit podobným způsobem jako třeba v Praze nebo tam, kde je dostupnost lepší. Je třeba vždycky myslet na to, že všude žijí lidé a že i ti z nejvzdálenějších vesniček, třeba u nás na Broumovsku ze Studené Vody, kdy jenom cesta do Broumova trvá hodinu, potom další hodinu do Náchoda a další hodinu do Hradce Králové, tak si vezměte, že ze Studené

Vody, když někdo pojedě, tak to má tři hodiny do iktového centra v Hradci Králové. Já si myslím, že ten člověk už určitě nemocnici potřebovat nebude.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím, další přihláška do rozpravy? Paní poslankyně Orgoníková.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji. Já jsem uvítala slova pana ministra a jsem také přesvědčena o tom, že by nebylo na škodu, kdyby byla obě iktová centra – jak v Trutnově, tak v Náchodě. I já vím, proč tam byly politické tlaky, ale ty byly z jiné strany, ze strany, která je vlastní stranou pana ministra, ale to bych zde neřešila. Na to si dovedu odpovědět sama, na takovéto otázky.

Ale já bych byla ráda, kdyby Poslanecká sněmovna přijala usnesení: "Poslanecká sněmovna věří panu ministrovi, že v termínu začátek dubna 2012 bude v Náchodě zřízeno iktové centrum." Já mu také věřím.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Štětina ještě.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, nebývá tak často zvykem, aby do interpelačního procesu zasáhl některý z poslanců. Tentokrát tak činím z jednoho prostého důvodu. Vidím, že tato věc, která je za prvé na vysoké odborné úrovni a za druhé na politické, se nakonec vyřešila ku prospěchu věci. Nicméně musím jako lékař, který tento region velmi dobře zná, který minimálně 22 let se staral o pacienty z celého regionu, nejenom královéhradeckého, ale i pardubického, kdy jsme transportovali sanitkami, vrtulníky pacienty do center, musím vás upozornit na jednu věc, že tento program centralizace nevznikl v této době, ale již v roce 1998 vznikl velmi rozumný projekt, který se týkal traumacenter, onkologických center, neonatologické péče, kardiovaskulárního systému. Nebudu toto dále rozšiřovat, nechci vás unavovat některými údaji. Velmi rád vám to v kuloárech vysvětlím.

Nicméně bych byl rád, aby si kolegové uvědomili jednu zásadní věc. Zdravotnická záchranná služba je tady z toho důvodu, že umí na vysoké odborné úrovni – a tady si dovoluji podotknout, že československý systém byl ve světě vždycky vzorem, protože v posádce jak sanitky, tak vrtulníku měl lékaře. Myslím si, že současný systém, který nedovoluje tak dobře zaplatit lékaře, svým způsobem s tím souhlasím, ale ne tak úplně, nedovolí, aby dejme tomu takzvaně střední zdravotničtí pracovníci mohli zajišťovat

sekundární nebo i primární transporty tak, jak by to dokázal lékař. Ale to je věc, která se týká odborných společností, která se týká vedení zdravotnických záchranných služeb.

Takže není důležité, jestli ten pacient, má-li primárně iktus, je transportován hodinu nebo dvacet minut, ale podstatné je, jak je na místě zajištěn, jak jsou zajištěny jeho základní životní funkce. A to samozřejmě posádky zdravotnické záchranné služby umějí. A myslím si, že tato časová hranice je tímto dojezdem zdravotnické záchranné služby na dobré úrovni.

Byl bych rád a skutečně bych už chtěl, aby se o iktových centrech hovořilo jedině v tom smyslu, jestli jsou na správném místě, jestli to umějí tato pracoviště, jestli jsou vybavená. A za druhé, jak to vychází po stránce ekonomické.

Takže souhlasím s tím, co navrhla kolegyně Orgoníková. Ale myslím si, že tím, že pan ministr nám jasně řekl, že iktové centrum v Náchodě je vyřešeno, tak já to беру nejenom jako poslanec, ale i jako lékař za dostatečné.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Prosím o další – pan ministr Leoš Heger. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Abych otupil politické hroty, které jsou schovány v té interpelaci, tak paní poslankyni Orgoníkové bych s dovolením řekl, že když se ten výběr dělal začátkem roku 2010 nebo možná roku 2009, tak strana, kterou já zde dneska reprezentuji, zdaleka ještě nebyla v pozici, aby mohla vznik centra v Trutnově ovlivnit.

Jinak to výběrové řízení proběhlo podle kritérií, která byla dána. Trutnovsko opravdu nesplnilo všechno. To mělo jenom podmíněně, ale do dnes to nesplnilo. Ale splnilo tehdy tu základní podmínku – počet zkušeností s trombolýzami, které jsou klíčové výkony pro činnost toho centra. Mimořádně, Náchod také nesplnil všechny podmínky, a tak jak je boduje posuzovací komise, tak se dostal na úroveň 92 %. Hranice je dneska stanovena na 80 %, takže to překročila. Zejména plní podmínky, které jsou považovány za klíčové. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Hlásí se ještě někdo v této rozpravě? Nehlásí se nikdo.

Požádám paní poslankyni Orgoníkovou, aby navrhla usnesení, které bude v souladu s jednacím řádem. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedkyně.

Po doplnění, které zde řekl pan ministr, tak s tím doplněním souhlasím.

A myslím, že není na škodu, když opravdu řeknu, že věřím panu ministrovi, že splní ten slib, který zde sdělil před celou Poslaneckou sněmovnou, že začátkem dubna 2012 bude v Náchodě zřízeno iktové centrum.

Paní předsedkyně, já bych to asi formulovala takto: Poslankyně Orgoníková souhlasí s doplněním odpovědi na interpelaci a věří panu ministrovi Hegerovi, že v termínu do začátku dubna 2012 bude v Náchodě zřízeno iktové centrum.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní poslankyně, moc mi to nezjednodušíte. Poslala jsem za vámi pana doktora, aby vám vysvětlil ustanovení § 112, který upravuje písemné interpelace, zejména odstavec 5, který říká, jaké usnesení Sněmovna má nebo nemá přijmout. Budto souhlasné, nebo nesouhlasné stanovisko.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, ale paní předsedkyně, dovolte, promiňte, že vám vstupuji do řeči, ale domnívám se, že když tu zazní také jednou pochvala na pana ministra, tak že to není na škodu. (Smích v lavicích a zprava potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ne, to já vítám, že chválíte pana ministra, to se mi líbí. Ale jenom nejsem přesvědčena, že to umíme vtělit do usnesení, a ráda bych vám vyšla vstříc. Prosím.

Poslankyně Hana Orgoníková: Takže: Poslankyně Orgoníková souhlasí s doplněním odpovědi na interpelaci s tím, že v dubnu bude v Náchodě zřízeno iktové centrum. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To je pořad to stejné. Já vím, že vy to zkoušíte, ale já to musím zkusit nějak vyřešit. Navrhla bych vám, paní poslankyně, pokud nebudete mít námitku, že bychom přijali tu první část vašeho návrhu: Poslanecká sněmovna souhlasí s odpovědí ministra Leoše Hegera na vaši interpelaci. A potom bych vám radila, abyste se domluvila na dalších krocích s panem ministrem a řešila to dále jiným způsobem. Pokud přistoupíte na tento návrh, zjednodušíte nám situaci.

Ještě pan kolega Kováčik, poté paní kolegyně Orgoníková.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, vážený pane ministře, osobně jsem přesvědčen, že postup, který navrhuje paní předsedkyně, je jediný možný.

A co se týká jemností vztahu mezi paní kolegyní Orgoníkovou a panem ministrem Hegerem, je to skutečně jejich vnitřní věc a Poslanecká

sněmovna by takové věci neměla ani oficializovat hlasováním nebo usnesením. Nechtějí si to říct někde u kávy nebo u skleničky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Přednesla jsem návrh toho, jak bychom mohli hlasovat. Zeptám se, zda je nějaká námitka proti mému postupu. Pokud není, budeme hlasovat tak, jak jsem přečetla tento návrh. Přivolávám naše kolegy do jednacího sálu a pokusíme se tuto interpelaci nějakým způsobem uzavřít. Přesné znění bude, že Poslanecká sněmovna souhlasí po doplnění s odpovědí ministra Leoše Hegera na interpelaci paní poslankyně Hany Orgoníkové.

Snad už všichni stihli přijít do jednacího sálu.

Zahajují hlasování číslo 61. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 61. Přítomno 113, pro 80, proti 1. Konstatuji tedy, že Sněmovna tento návrh usnesení přijala. Tím jsme se vypořádali také s touto interpelací.

Domnívám se, že jsme vyřešili všechny interpelace, které jsme dnes měli na programu, a pro dnešní den tedy ukončuji projednávání odpovědí členů vlády České republiky na písemné interpelace. Končím tedy projednávání bodu 69. Můžeme plynule přejít k dalším bodům.

Ještě vás seznámím s omluvami. Dnes se omlouvá od 11 hodin paní poslankyně Kateřina Konečná a také žádá o omluvu dnes z jednání pan poslanec Michal Babák.

Zahajují projednávání bodu číslo

45.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 19. prosince 2011 v Praze /sněmovní tisk 572/ - druhé čtení

O úvodní slovo požádám místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga. Prosím, pane místopředsedo. Jsme u bodu 45 sněmovního tisku 572, ratifikace mezi Českou republikou a Korejskou republikou. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg:

Vážená paní předsedkyně, vážená poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych jménem vlády uvedl návrh Dohody mezi vládou Českou republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovolené, podepsané dne 19. prosince 2011 v Praze /dále jen dohoda/, která je předkládána Poslanecké sněmovně k vyslovení souhlasu s ratifikací. Dohoda umožňuje mladým lidem z obou států uskutečnit střednědobý poznávací pobyt na území státu druhé smluvní strany a v jeho průběhu vykonávat pracovní činnost a získat tak finanční prostředky ke krytí části nákladů spojených s pobytem.

V současné době jsou korejské občany při vstupu na území České republiky a pobytu v trvání do tří měsíců osvobozeni od vízové povinnosti, není-li účelem jejich pobytu výkon výdělečné činnosti. Totéž platí pro vstup českých občanů na území Korejské republiky. Sjednání dohody má usnadnit občanům obou států získání dlouhodobého víza včetně možnosti vykonávat na území druhého státu krátkodobá zaměstnání.

Korejská republika je turisticky přitažlivou zemí a ze strany české mládeže lze očekávat zájem o využívání možnosti, kterou dohoda nabízí. Sjednání dohody přispěje též k dalšímu rozšíření dosavadních velmi dobrých vzájemných vztahů. Lze očekávat zintenzivnění spolupráce a vazeb, mimo jiné v kulturní a školské oblasti.

Kromě standardních požadavků obsahuje dohoda specifické podmínky, jako je například věkové omezení mezi 18 a 30 lety věku. Dále upravuje platové podmínky. Oprávnění pracovat trvá po dobu nejvýše 12 měsíců, to je doba trvání víza k pracovní dovolené, s tím, že zaměstnání nebude hlavním, pouze vedlejším účelem pobytu. Vízum k pracovní dovolené nelze prodloužit ani vydat opakovaně. Dohoda předpokládá zavedení roční kvóty, to je maximálního počtu občanů, kteří mohou v daném roce vízum k pracovní dovolené obdržet. Kvóta se stanoví a může měnit diplomatickou cestou.

Podobné dohody o pracovní dovolené má Česká republika sjednané s Kanadou a s Novým Zélandem a možnosti, jež tyto dohody zakládají, jsou ze strany českých občanů hojně využívány.

Děkuji vám za pozornost a podporu předkládané dohody.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane místopředsedo. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Davida Vodrážku, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 572/1. Prosím, pane předsedo.

Poslanec David Vodrážka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovny

přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi vládou České republiky a vládou Korejské republiky o programu pracovní dovozené, podepsané dne 19. prosince 2011 v Praze.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. Otevírám rozpravu a nemám do ní žádnou přihlášku. Proto se ptám, zda chce někdo v rámci rozpravy vystoupit. Jsme ve druhém čtení. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Budeme hlasovat o navrženém návrhu usnesení. Přivolávám kolegy do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 62 a táži se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, které nám bylo předloženo v písemné podobě jako sněmovní tisk 572/1. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 62, přítomno 115, pro 81, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení Sněmovna přijala, vyslovila s ním souhlas. Tím končím projednávání bodu 45, sněmovního tisku 572.

Zahajuji projednávání bodu

47.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii /sněmovní tisk 608/ - první čtení

Tento návrh uvede místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel

Schwarzenberg: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych jménem vlády uvedl návrh, kterým se předkládá smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, jež byla podepsána dne 9. prosince 2011 v Bruselu.

Chorvatská republika požádala o členství v Evropské unii v roce 2003. Přístupová jednání byla zahájena v roce 2005 a ukončena v červnu 2011. Výsledky vyjednávání pak byly vtěleny do smlouvy o přistoupení, na jejímž základě by se Chorvatská republika měla stát členským státem Evropské unie dne 1. července 2013. Podmínkou ovšem je, aby všechny smluvní strany do tohoto data završily své ratifikační procesy a u depozitáře, vlády Italské republiky, uložily své ratifikační listiny.

Nedílnou součástí smlouvy o přistoupení je akt o přistoupení, v němž jsou podrobně upraveny podmínky přijetí Chorvatské republiky do Evropské unie, včetně přechodných období, jež byla sjednána s Chorvatskou republikou a stávajícími členskými státy. Po přistoupení se působnost orgánů Unie rozšíří na Chorvatskou republiku, a změní se tedy podstatným způsobem výkon pravomocí, které již byly na Evropskou unii přeneseny.

V souvislosti s přistoupení jsou rovněž v některých případech rozšiřovány pravomoci unijních orgánů. Proto je třeba smlouvu o přistoupení kvalifikovat jako mezinárodní smlouvu ve smyslu článku 10a Ústavy České republiky a k její ratifikaci bude nutný souhlas Parlamentu České republiky udělený ústavní většinou.

Dovolte mi ještě podotknout, že vstup Chorvatské republiky do Evropské unie se ze strany České republiky těší dlouhodobé podpoře. Velice jsme během našeho předsednictví i poté na tom pracovali.

Děkuji mnohokrát.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi, ministru zahraničních věcí. Slovo dostane nyní zpravodaj pro první čtení pan poslanec David Šeich. Prosím, pane kolego.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi přičinit jen o něco málo více slov, než je zvykem u běžných mezinárodních smluv, protože přece jen přistoupení Chorvatska k Evropskému společenství nepovažuji za úplně standardní, běžnou, triviální technicistní smlouvu.

Já si myslím, že mnoho z nás ví, že Česká republika do své priority rozšíření Evropské unie na západní Balkán investovala mnoho svého politického kapitálu, že již od doby Topolánkovy vlády za našeho předsednictví Evropské radě Česká republika velmi silně akcentovala prioritu rozšíření Evropské unie o západní Balkán a o země, jako je právě

Chorvatsko. Myslím, že Chorvatsko patří do množiny západní civilizace, do množiny zemí, které se sdružují v Evropském společenství, a že vychází ze stejné tradice, ke které se v 90. letech vrátila i Česká republika, tradic křesťanských, tradic antických, tradic západní civilizace, které se sdružují v tomto uskupení. A já si myslím, že tak jako Česká republika byla na 50 let násilně z tohoto uskupení evropských západních civilizovaných zemí vyjmuta svou komunistickou minulostí, tak návrat Chorvatska byl jen zbrzděn občanskou válkou v bývalé Jugoslávii a tento návrat přirozeně do rodiny evropských západních civilizačních států patří.

Dovolte mi přičinit ještě jednu krátkou poznámku, která zdánlivě jakoby odbočuje z tohoto tématu. Česká republika si z přístupové smlouvy Chorvatska mohla udělat rukojmí své výjimky, svých vlastních zájmů vyjednaných v Evropské unii v podobě op-outu, v podobě výjimky z Evropské charty, kterou vyjednal prezident republiky Václav Klaus, a česká vláda a mohla v tomto smyslu spojovat hlasování o své výjimce např. se vstupem Chorvatska do Evropské unie. Já si myslím, že by to nebylo – že nás to ani na chvíli nenapadlo – že by to nebylo důstojné České republiky a rozhodně by si to Chorvatsko nezasloužilo. A v tomto smyslu také doufám, že sociální demokracie v tomto bodu, až přijde na pořad českého parlamentu, se zachová natolik státotvorně, aby Česká republika nebyla směšnou zemí v Evropě, která si vyjedná výjimku, kterou si sama následně ve svém vlastním národním parlamentu neschválí a stane se tak skutečně směšnou zemí Evropy.

Tak to jen poznámka, která zdánlivě odbočuje z tohoto tématu.

Jinak velmi podporuji vstup Chorvatska do množiny evropských zemí. Myslím, že ta smlouva je velmi významná, a velmi bych se přimlouval za to, aby po projednání ve výborech byla tato smlouva přijata, podpořena českým parlamentem. Já si myslím, že i v době finálních jednání o jednotlivých kapitolách vstupu Chorvatska už byly kladeny spíše některé umělé překážky, byly vyjednávány některé spíše sousedské přeshraniční spory s některými zeměmi, jako bylo Slovinsko, než skutečné problémy a skutečné nedostatky, které by Chorvatsko ve svém přístupovém vyjednávání nedosáhlo, splnilo, že jeho vstup byl odkládán o dobu, kterou já osobně považuji až za zbytečně a uměle dlouhou. Takže skutečně zaslužený vstup Chorvatska do Evropské unie by Česká republika měla vítat, je to její dlouhodobá priorita a je to věc, která je v zájmu České republiky, takže doufám, že budeme moci brzy z tohoto místa pogratulovat po schválení všech evropských zemí Chorvatsku k jeho vstupu do Evropské unie. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a přihlášen do ní je pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Vážená paní předsedající, páni ministři, moji kolegové, já bych chtěl podpořit – možná, že někdo čeká něco jiného – slova, která řekl můj předřečník, a jsem přesvědčen, že Chorvatsko je součástí Evropy. Celý Balkán je součástí Evropy a někdy mě trochu mrzí, když se k tomu přistupuje dost diferencně.

Jenom k jedné stránce a k jedné věci, kterou můj předřečník řekl, bych se chtěl ohradit. Chtěl bych se ohradit k té připomínce o tradici, kterou můj kolega, kterého si jinak velice vážím, tady řekl, a to že Chorvatsko se v 90. letech přihlásilo k nějaké evropské tradici. No, obrátil se mi téměř žaludek, když jsem to slyšel, že by se Franjo Tudjman v 90. letech hlásil k nějaké evropské tradici. Jestli se hlásil k nějaké tradici, tak to byla tradice, která 15. března 1939 okupovala Československo.

Chorvatsko jinak je demokratickým státem a patří do Evropské unie a věřím, že mu i já budu moci poblahopřát, protože Chorvatsko je na nejlepší cestě k tomu, stát se naprosto rovnoprávným a demokratickým státem. Jen ta jedna poznámka mě hnala sem k tomuto mikrofonu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Šeich.

Poslanec David Šeich: Já jenom k panu poslanci Foldynovi, kterého si také velmi vážím. On jenom špatně rozuměl. Já jsem říkal, že Česká republika se v 90. letech zasluženě vrátila do evropské množiny států a v Chorvatsku byl tento proces kvůli občanské válce o deset let posunut. Tak jsme si jenom špatně rozuměli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu tedy končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zahraničnímu a já se zeptám, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 63 a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem na přikázání. Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 přítomno 126, pro 96, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Končím projednávání bodu 47, sněmovního tisku 608 v prvním čtení.

Nyní je před námi další bod. Zahajuji tedy projednávání bodu 41. Je to

41.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011
/sněmovní tisk 511/ - druhé čtení**

Prosím o slovo ministra financí Miroslava Kalouska.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, jenom připomenu, že se jedná o dohodu s jednou zemí, která patří mezi tzv. daňové ráje. Občasní kritici z řad opozice, kteří vyčítají vládě, že dělá málo proti daňovým únikům, si nechtějí uvědomovat, že oni nikdy v dobách, kdy opozicí nebyli, neusilovali o to, aby měla Česká republika dohody s těmito zeměmi.

Ministerstvu financí se ve spolupráci s Ministerstvem zahraničních věcí usilovnou diplomatickou aktivitou podařilo už devět dohod. Nyní před vámi jsou dvě z nich. Jejich smysl je jednoduchý. Daňové správy České republiky a příslušné země se zavazují intenzivně na sebe práskat informace o svých daňových rezidentech, což nepochybně povede k větší finanční disciplíně a zamezení daňových úniků.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru. Toto usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 511/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, paní předsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru ze 17. schůze dne 12. ledna 2012 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně 18. července 2011.

Po projednání v zahraničním výboru zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu

České republiky a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji zahraničního výboru. Iniciativně tento tisk projednal také výbor rozpočtový. Usnesení tohoto výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 511/2. Nyní požádám zpravodajku rozpočtového výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou, aby nás seznámila s usnesením rozpočtového výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, tento tisk projednal na svém jednání 18. ledna 2012 na své 23. schůzi rozpočtový výbor. Přijal k němu usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Ostrovem Man o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Londýně dne 18. července 2011.

Zároveň mi dovoluji jako jednomu ze zpravodajů, abych navrhla hlasování o usnesení gesčního výboru neboli výboru zahraničního.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce výboru rozpočtového. Otvírám rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Upozorňuji, že máme v písemné podobě předložena obě usnesení a je zde návrh, abychom hlasovali o verzi, kterou nám předložil gesční výbor, tedy výbor zahraniční. Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím.

Budeme hlasovat o tomto návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 64. Táže se, kdo je pro přijetí tohoto usnesení. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 64, přítomno 125, pro 100, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím jsme projednali bod 41, sněmovní tisk 511.

Zahajuji projednávání bodu

42.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Guernsey
o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011
/sněmovní tisk 515/ - druhé čtení**

Ministra financí Miroslava Kalouska žádám o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, jedná se o tu-
též problematiku, pouze s jinou zemí, která patří mezi takzvané tax paradí-
se. Prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím zpravodajku
zahraničního výboru paní poslankyni Lenku Andrýsovou, aby nás seznámi-
la s usnesením výboru. Dostali jsme jej jako sněmovní tisk 515/1. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Na
zahraničním výboru jsme tento sněmovní tisk projednávali 12. ledna 2012.
Nedošlo k žádným nesouhlasným stanoviskům, a tudíž doporučujeme tuto
smlouvu podpořit k ratifikaci. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tento tisk projednal
také rozpočtový výbor. Usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako
sněmovní tisk 515/2. Prosím opět zpravodajku rozpočtového výboru paní
poslankyni Miloslavu Vostrou, aby nás s tímto usnesením seznámila.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní
předsedkyně, kolegyně, kolegové, i touto smlouvou se zabýval rozpočtový
výbor na své 23. schůzi dne 18. ledna 2012. Přijal k němu usnesení, s je-
hož textem jste byli seznámeni a ve kterém rozpočtový výbor doporučuje
Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení:
Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou re-
publikou a vládou Guernsey o výměně informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Londýně dne 15. září 2011.

Rovněž tak jako u předchozího tisku navrhuji, aby bylo hlasováno o
usnesení gesčního výboru neboli výboru zahraničního. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Otevírám rozpravu.
Ptám se, zda se hlásí někdo do této rozpravy. Připomínám, že je zde návrh
na hlasování o usnesení, která jsou shodná, ale hlasování ve verzi

zahraničního výboru. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí se nikdo.
Rozpravu tedy končím a přikročíme k hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 65. Ptám se, kdo souhlasí s usnesením, které
nám bylo předloženo jako sněmovní tisk 515/1, s usnesením zahraničního
výboru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přítomno 129, pro 97, proti nikdo. Konstatuji, že s
návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tím jsme projednali bod 42,
sněmovní tisk 515.

Zahajuji projednávání bodu

43.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Smlouva mezi Českou republikou a Polskou republikou
o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě
dne 13. září 2011
/sněmovní tisk 522/ - druhé čtení**

Pana ministra financí Miroslava Kalouska požádám, aby tentokrát tuto
materii uvedl.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní
předsedkyně, dámy a pánové, současná daňová smlouva, která zabraňuje
dvojímu zdanění, byla podepsána v roce 1993. Od té doby přece jenom
čas pokročil. Změnily se vzájemné hospodářské vazby a především se
změnily politické podmínky, neboť obě dvě země se mezitím staly
členskými státy Evropské unie. To si vyžádalo sepsání modernějšího textu,
který reflektuje danou situaci, je sestaven podle standardních vzorových
modelů OECD. Já prosím o schválení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi.
Zpravodajkou zahraničního výboru je paní poslankyně Kristýna Kočí.
Prosím, aby nám zdůvodnila usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní
tisk 522/1.

Poslankyně Kristýna Kočí: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, ko-
legové, dovoluji, abych vás seznámila se závěry zahraničního výboru, z je-
ho jednání dne 12. ledna 2012. Zahraniční výbor po projednání doporučuje

Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s ratifikací Smlouvy mezi vládou Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Tento tisk také projednal rozpočtový výbor. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 522/2. Zpravodajkou rozpočtového výboru je opět paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, i tento tisk projednal rozpočtový výbor na své 23. schůzi dne 18. ledna 2012. Máte usnesení opět písemně. V tomto usnesení doporučuje rozpočtový výbor Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijal následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána ve Varšavě dne 13. září 2011.

Zrovna tak jako u předchozích tisků navrhuji, aby se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru jako výboru gesčního.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Otvírám rozpravu zopakováním, že je zde návrh, abychom hlasovali o textu obsaženém v usnesení zahraničního výboru 522/1. Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím.

Zahajuji hlasování číslo 66. Táže se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 66, přítomno 129, pro 102, proti 1. Tento návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno. Končím bod 43, sněmovní tisk 522.

Zahajuji projednávání bodu

44.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011 /sněmovní tisk 534/ - druhé čtení

Pana ministra financí Miroslava Kalouska prosím o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo k dnes poslednímu smluvnímu aktu, který si dovoluji vám předložit. Smlouvu s Chorvatskem máme z roku 1999. Její modernizaci v tomto případě nerealizujeme novou smlouvou, ale protokolem k této smlouvě, který za prvé zpřesňuje některé pojmy a mechanismy v oblasti zdaňování úroků a za druhé rozšiřuje ochotu a koordinaci daňových správ nahlašovat si navzájem ty, kteří se nestavějí k placení daní tím nej... mravným a zákonným způsobem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Zpravodajem zahraničního výboru je pan poslanec František Novosad. Prosím, aby nás seznámil s usnesením výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 534/1.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové, usnesení zahraničního výboru ze 17. schůze dne 12. ledna 2012. Zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011.

Body 2 a 3 jsou standardní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím též zpravodajku rozpočtového výboru, který projednal tento návrh – usnesení rozpočtového výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 534/2. Paní poslankyně Miloslava Vostrá má slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, tento tisk projednal rozpočtový výbor na své 23. schůzi dne 18. ledna 2012. Tento text máte písemně.

Rozpočtový výbor v něm doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou ke Smlouvě mezi Českou republikou a Chorvatskou republikou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmů a z majetku, který byl podepsán v Záhřebu dne 4. října 2011.

Rovněž jako u předchozích tisků navrhuji, aby se hlasovalo o usnesení zahraničního výboru jakožto výboru gesčního.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Vostré. Otvírám rozpravu. Je zde návrh na hlasování ve znění usnesení zahraničního výboru, tedy dle tisku 534/1. Hlásí se někdo? Nehlásí se nikdo. Končím tedy rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování číslo 67. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 67, přítomno 131, pro 104, proti nikdo. S návrhem na usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím bod 44, sněmovní tisk 534. Děkuji panu ministrovi, děkuji všem zpravodajům v průběhu projednávání. Předávám řízení schůze panu místopředsedovi Zaorálkovi.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přeji dobré dopoledne. Máme tady další bod dopoledního programu a to je

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech /sněmovní tisk 597/ - první čtení

Místo pana ministra Chalupy to bude předkládat pan ministr Kuba. Prosím pana ministra, aby se ujal slova. Je to sněmovní tisk 597 a jsme v prvním čtení.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si předložit tento vládní návrh za pana ministra Chalupu, který je v současné chvíli v Senátu. Jedná se o vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy A

Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech. Česká republika je smluvní stranou Stockholmské úmluvy od 17. května 2004. Změna přílohy A byla přijata na 5. zasedání konference smluvních stran Stockholmské úmluvy, která se konala v dubnu 2011 v Ženevě.

Uvedenou změnou byla do přílohy A Stockholmské úmluvy zařazena nová látka, a to je endosulfan a jeho izomery, a současně bylo rozhodnuto o udělení zvláštní výjimky pro použití endosulfanu v přesně odůvodněných případech při ošetřování zemědělských plodin.

Endosulfan se vyznačuje vysokou toxicitou, která má negativní dopady na organismy ve vodním prostředí, nervovou soustavu savců a poškozování reprodukční činnosti. Z tohoto důvodu přikročilo od roku 2000 více než 60 zemí k plošnému omezení jeho výroby a k používání. V ČR, jakož i v celé EU jsou všechny přípravky na bázi endosulfanu zakázány. Přijetím změny přílohy A Stockholmské úmluvy Česká republika podpoří účinnější mezinárodní ochranu životního prostředí před nežádoucími vlivy uvedené látky. Tato změna nebude vyžadovat žádné změny platné právní úpravy v ČR v uvedené oblasti a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu a ani na podnikovou sféru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Požádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Františka Novosada o slovo.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, cílem Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, která vstoupila pro Českou republiku v platnost dne 17. května 2004, je chránit lidské zdraví a životní prostředí před škodlivými vlivy toxických látek. Za tímto účelem upravuje úmluva v souladu s principem předběžné opatrnosti výrobu, použití, vývoz a dovoz perzistentních organických polutantů. Úmluva rovněž umožňuje rozšiřovat seznam látek, které podléhají jejímu režimu, tak, aby úmluva dosáhla stanoveného cíle.

Já podporuji pana ministra.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Nejsou přihlášky do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu můžeme zřejmě ukončit. Můžeme pouze přikázat výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh ještě kromě toho zahraničního výboru? Nemá. Budeme hlasovat o přikázání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat tento tisk výboru zahraničnímu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 68. Přihlášeno 130, pro hlasovalo 101, proti žádný, takže příkazání provedeno bylo. Děkuji. Můžeme odložit.

Bod

48.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Hostitelská dohoda týkající se umístění, podpory, výsad a imunit mezi vládou České republiky a Agenturou pro evropský globální navigační satelitní systém (GNSS) /sněmovní tisk 623/ - první čtení

Požádal bych pana ministra Dobeše. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Pavel Dobeš: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den.

Před sebou máte vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Hostitelská dohoda týkající se umístění podpory, výsad a imunit mezi vládou České republiky a Agenturou pro evropský globální navigační satelitní systém (GNSS).

Já bych na této půdě chtěl vyjádřit obrovskou radost z toho, že se České republice podařil obrovský diplomatický úspěch. Tím, že jsme získali jednu z velmi významných evropských agentur, pro Českou republiku je to první agentura, a s ohledem na to, že i dostává Českou republiku v technologickém sektoru 21. století na mapu těch nejvyspělejších zemí nejen Evropy, ale de facto celého světa. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na celém procesu a přispěli tak k úspěchu, že agentura Galileo bude umístěna v České republice v Praze.

Co se týče samotné kandidatury na umístění agentury GSA do Prahy, tak ta patřila mezi priority všech vlád České republiky od konce roku 2006. Česká republika přitom čelila konkurenci dalších deseti členských států Evropské unie, které vedle České republiky předložily svou kandidaturu. Své dlouhodobé soustředěné snažení Česká republika úspěšně završila, a to 10. prosince 2010, kdy mezivládní konference členských států Evropské unie konsenzuálně rozhodla o umístění agentury GSA do Prahy.

Česká republika také v roce 2011 dojednávala s agenturou GSA podmínky o stěhování a umístění v České republice. Tyto podmínky byly vtěleny do hostitelské dohody a některých dalších aktů, zejména pak nájemní smlouvy a balíčku výhod pro zaměstnance agentury GSA. Analogické podmínky jako v hostitelské dohodě jsou standardně sjednávány i v případě ostatních srovnatelných mezinárodních organizací.

Hostitelská dohoda není v rozporu s ústavním pořádkem, se závazky vyplývajícími z členství ČR v Evropské unii, se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Chtěl bych vás všechny poprosit o podporu tohoto materiálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Zde byla původně určena jako zpravodajka paní poslankyně Jana Fischerová. Ta je dnes omluvena. Požádal bych pana poslance Vodrážku. Ještě než dostane slovo, tak bohužel v prvním čtení musíme hlasovat o té změně.

Takže nechám Sněmovnu odhlasovat změnu u zpravodaje pro první čtení. Místo paní poslankyně Fischerové to bude pan poslanec Vodrážka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tuto změnu v pozici zpravodaje, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 69, přihlášeno je 130, pro hlasovalo 98, proti žádný, takže to bylo přijato.

Poprosím pana poslance, aby se v prvním čtení vyjádřil k tomuto tisku 623.

Poslanec David Vodrážka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená kolegyně, kolegové, projednáváná dohoda, tak jak říkal pan ministr, upřesňuje podmínky, za kterých bude v Praze umístěna Agentura pro evropský globální navigační satelitní systém, jejímž cílem je dosažení plné funkčnosti navigačního systému Galileo. Česká republika považovala posledních šest let umístění první unijní instituce do České republiky za jednu ze svých priorit a své snažení završila v konkurenci dalších deseti členských států Evropské unie podpisem hostitelské dohody v lednu tohoto roku.

Smlouva není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky.

Rád bych navrhl propustit dokument do druhého čtení a příkazat jej k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Otevírám obecnou rozpravu. Vidím pana poslance Hojdu ... naopak, pan poslanec Sedša. Omlouvám se. Prosím, pane poslanče, máte slovo jako první.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, vyslovením souhlasu s ratifikací Hostitelské dohody týkající se umístění, podpory, výsad a imunity mezi vládou České republiky a Agenturou pro evropský globální navigační

satelitní systém se završí, jak říkal pan ministr, několikaleté úsilí české vlády, ale i českých odborníků a úředníků o umístění této agentury v naší zemi. Agentury, která vznikla v roce 2004.

Pouze pro připomenutí: Navigační systém Galileo je plánovaný autonomní evropský globální družicový polohový systém, který by měl být obdobou amerického systému NAVSTAR GPS a ruského systému GLONASS. Jeho výstavbu zajišťuje Evropská unie reprezentovaná Evropskou komisí a Evropská kosmická agentura. Spouštění GNSS systému Galileo má být podle nových plánů v roce 2014. Na rozdíl od obou zmiňovaných systémů, ať už GPS, či GLONASS, má být evropský globální navigační družicový systém určen pro civilní použití.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, závěrem mi dovoluje poděkovat všem lidem, kteří se zasloužili o prosazení umístění agentury GSA v České republice. Význam tohoto kroku je o to důležitější, že je to první větší organizace Evropské unie, která bude působit na našem území. Dohodu podporuji a také plěduji za její rychlou ratifikaci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Hojdu, dalšího přihlášeného.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych se krátce také vyjádřit. Chtěl bych poděkovat panu poslanci Sedovi za dopřesnění ještě tohoto výkladu.

Snad by bylo dobré připomenout, že původní aktivity na přidělení této agentury do České republiky byly iniciovány už Poslaneckou sněmovnou v roce 2005. Mám tím na mysli podvýbor pro vědu, výzkum, letectví a kosmonautiku, kdy jsme na jednání mezinárodní konference v Madridu požádali o to, aby tato instituce byla přidělena do České republiky. A následně se to dařilo každý rok. A musím přiznat, že vlády po roce 2006 se tomuto problému velmi intenzivně věnovaly a podařilo se nakonec České republice tuto agenturu do České republiky získat.

Chtěl bych rovněž požádat, aby i v zahraničním výboru proběhlo projednání co nejrychleji, aby tato ratifikace mohla být uskutečněna co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stále je obecná rozprava. Už se do ní nikdo nehlásí, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Jsme v prvním čtení, takže bychom mohli pouze hlasovat příkázání výborům k projednání. Už nemáte nic, pane ministře, je to všechno? Takže můžeme hlasovat.

Organizační výbor navrhl příkázat k projednání zahraničnímu výboru.

Jestli má někdo jiný návrh, tak se může přihlásit v tomto okamžiku... ale není to tak.

Takže budeme hlasovat příkázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, příkázat zahraničnímu výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 70. Přihlášeno 135, pro hlasovalo 104, proti žádný. Takže to bylo příkázáno zahraničnímu výboru.

Můžeme ukončit projednávání bodu 48. Děkuji panu ministrovi i zpravodaji.

Máme tu další bod.

30.

Návrh poslanců Stanislava Humla, Romana Váni, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - prvé čtení

Tímto tiskem jsme se zabývali ve středu 14. března, ale přerušili jsme jej v obecné rozpravě. Takže teď by se ke stolku měli... Teď nevím přesně, ve které fázi, je tady napsáno "přerušeno v obecné rozpravě". Takže obecná rozprava ještě trvá. Nebyla ukončena. (Dohady mimo mikrofon.)

Jenom tady mám informaci, že nebyla už přihláška, ale že rozprava ukončena nebyla. Takže ještě je tu souhlas, že se nacházíme v obecné rozpravě, to znamená, že to vytváří ještě prostor, pokud by někdo chtěl v ní vystoupit, tak je to možné. Připomínám, že se jedná o rozpravu k zákonu číslo 30, trestní zákoník, tisk 591. Takže je tu poslední příležitost vystoupit v obecné rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Ještě se zeptám předkladatele, jestli ještě něco nechce nyní. Nechce, nikdo, není třeba. V tom případě už zbývá zase jenom návrh hlasovat příkázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl příkázat návrh k projednání... (Poslanec Rádl mimo mikrofon.)

Zamítnutí? Na to jsem se právě ptal, jestli je něco. Takže to jsme si neporozuměli. Nicméně to znamená, že zagongujeme. Pokud byl podán v rozpravě návrh na zamítnutí, tak to samozřejmě musíme hlasovat. Takže prosím, aby se poslanci vrátili do sněmovny. Jak jsme slyšeli, v rozpravě byl podán návrh na zamítnutí panem poslancem Rádlem.

Je tady návrh vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abychom se znovu přihlásili. Chvilku počkám, až se dostavíte, ale zdá se, že jsme všichni a že můžeme zřejmě tento návrh hlasovat.

Takže ještě jednou: V první fázi hlasujeme návrh na zamítnutí podaný poslancem Rádlkem v průběhu rozpravy.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 71. Přihlášeno 119, pro hlasovalo 63, proti 40. Takže zamítnutí bylo odhlasováno. Což by znamenalo, že můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu, protože byl zamítnut.

Bod číslo 30 jsme ukončili. Máme tu bod číslo

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.,
o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 604/ - první čtení**

Z pověření vlády by tento návrh měl uvést ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Je to tisk 604, zákon o úpadku.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tuto novelu insolvenčního zákona z roku 2006.

Chci nejprve říci, že v roce 2006 jsme přijali úplně nový insolvenční zákon, který odstranil celou řadu problémů, které doposud byly spjaty s konkurzními řízeními v České republice. Česká republika do té doby měla nejdelší konkurzní řízení v průměru v rámci celé Evropské unie. Nová právní úprava opravdu vedla k tomu, že délka insolvenčního řízení se výrazně zkrátila plus se do našeho právního řádu přenesla celá řada nových institutů, které znaly a znají státy standardní tržní ekonomiky, jako je třeba osobní bankrot a tak dále. Jsou to instituty, které dnes jsou velmi hojně využívány.

Je tedy možné říci, že nový zákon se osvědčil, nicméně jako úplně nový zákon, který nenavazoval na starý konkurzní zákon, se v praxi teprve zaobývá a praxe nám ukazuje určité problémy, na které je třeba reagovat. Toto je také důvod této aktuální novely, kterou zde dnes projednáváme.

Tato novela reaguje na narůstající, nebo řekneme stabilně relativně vy-

soký podíl těch insolvenčních návrhů nebo insolvenčních řízení, která jsou zahajována s nepoctivými úmysly a jejichž cílem je takto reagovat na řekněme obchodní partnery, obchodní konkurenci a takto dále a tyto obchodní partnery, obchodní konkurenci poškodit. Naším cílem je, a je to cílem této novely, výrazně snížit počet insolvenčních návrhů, respektive insolvenčních řízení, která jsou zahajována nebo iniciována, jak už jsem řekl, s nepoctivými úmysly, a naším cílem je omezit nebo eliminovat zneužívání insolvenčního práva, ke kterému v některých případech dochází.

Návrh zákona připravila skupina expertů, která systematicky pracuje na Ministerstvu spravedlnosti od účinnosti tohoto zákona a systematicky vyhodnocuje jak praxi insolvenčních správců, tak praxi insolvenčních soudů a snaží se právě na některé problémy reagovat. To je také filozofie této novely. Avizuji, že novela byla zpracována experty, vychází z expertního poznání. Je tedy vedena věcnými problémy, nikoliv politickými úvahami.

Tento návrh přináší celou řadu konkrétních změn procesních institutů, kterými se zahajuje insolvenční řízení. Nechci vás zde obtěžovat odbornými technickými detaily, předpokládám, že se povede věcná odbornější debata na příslušném ústavněprávním výboru. Alespoň mi dovoluji, abych nastínil některé tendence nebo trendy této novely.

Chceme zavést novou možnost, aby soud rychle, v řádech opravdu dnů, mohl odmítnout takový insolvenční návrh, který bude zcela zjevně bezdůvodný, to znamená bude-li návrh podán z šikanózních důvodů, bude zcela zjevně bezdůvodný, bude jej moci soud velmi rychle odmítnout. Zjevná bezdůvodnost je v zákoně definována pouze příkladmo na určitých typech možností. Předpokládáme, že judikatura insolvenčních soudů dále termín zjevné bezdůvodnosti návrhu bude rozvíjet a že se stabilizuje právě v podobě ustálené judikatury. Proto ten výčet v zákoně je pouze demonstrativní typově, aby bylo zřejmé, co za zjevnou bezdůvodnost insolvenčního návrhu považujeme.

Zákon dále umožňuje do budoucna insolvenčnímu soudu, který prohlásí určitý návrh za zjevně bezdůvodný, uložit navrhovateli takového návrhu také sankci, a to v podobě řekněme procesní sankce až do výše 50 tisíc korun. Uznáváme, že v rámci střetu různých zájmů při insolvenčním řízení ta sankce není až tak obrovská, má možná pro někoho možná symbolický charakter, ale je dobré, aby v zákoně takováto možnost byla, aby soud mohl i uložením sankce zcela zjevně označit to, že určité jednání je nezákonné, nemravné a jeho snahou bylo poškodit jiný podnikatelský subjekt, nikoliv řešit reálné insolvenční problémy.

Další věcí, která je nově doplněna do zákona, nově upravena, jsou takzvaná předběžná opatření, která, jak víte, jsou běžným institutem v civilním soudním řízení. Zde se nově definují předběžná opatření, kterými do budoucna bude možné v určitých případech vyloučit určité účinky ne-

bo následky zahájení insolvenčního řízení, to znamená nebude-li zcela od počátku zjevné, nakolik návrh je, či není důvodný, soudu se nebude v uvozovkách přesto zdát, že je třeba spustit třeba veškeré následky insolvenčního řízení od počátku, bude moci soud tyto následky, pokud budou moc tvrdé, v konkrétním případě moderovat tím, že určité následky vyloučí.

Důležité také je, že soud bude moci rozhodnout v případě, že pro to budou důvody v konkrétní kauze, o tom, že věřitel, který podal návrh na zahájení insolvenčního řízení, bude povinen složit určitou finanční částku, určitou jistotu k zajištění náhrady škody, která by mohla vzniknout tím, že je podán zcela zjevně bezdůvodný návrh. Tedy i toto bude další, podle mě přirozený korektiv, který povede k tomu, že se případně sníží zcela zjevně bezdůvodné důvody, bude-li jaksi takovýto důvod spojen s tím, že soud rozhodne o složení určité finanční částky, ze které se následně bude platit škoda, která úpadci vznikne tím, že nebyly důvody pro spuštění insolvenčního řízení.

Dámy a pánové, tolik jenom načrtnutí některých procesních možností, které skupina expertů, jsou to fakticky autoři insolvenčního zákona, připravila pro vládní návrh. Naším cílem je opravdu nastavit taková pravidla, abychom snížili množství šikanózních bezdůvodných insolvenčních návrhů a abychom opravdu vedli k tomu českou podnikatelskou veřejnost, že insolvenční právo má být prostředek k řešení problémů úpadce, dlužníka, nikoliv prostředek k boji mezi jednotlivými podnikateli a prostředek, kterým se snaží jeden podnikatel nebo věřitel, obecně použijí termín, očerňují jiného podnikatele.

Prosím vás o podporu tohoto návrhu. Prosím o jeho propuštění do dalšího čtení. Předpokládám, že budeme o jednotlivých instrumentech vést odbornou debatu na ústavněprávním výboru. Jsme připraveni jako resort se bavit o věcném řešení tohoto problému, který bychom neradi podcenili a který je třeba řešit.

Děkuji za pozornost. (V sále je hluk!)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Polčáka, příslušného zpravodaje, aby se také vyjádřil k této novele.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já budu v návaznosti na vystoupení pana ministra velmi stručný.

Chtěl bych pouze sdělit to, co si myslím, že je již zjevné, že jeden z největších dluhů české justice právě byl v oblasti konkurzního řízení. Nový zákon, který byl přijat, byl bezesporu v roce 2006 velmi pozitivním směrem veden a znamenal pozitivní průlom v oblasti dřívějšího

konkurzního řízení. Nicméně má jisté nedokonalosti, o kterých zde hovořil i pan ministr, které se projeví především v oblasti aplikační.

Problematika bezdůvodně podaných návrhů na zahájení insolvenčního řízení je skutečně poměrně zásadní – nechci říct chybou, ale nedokonale řešenou úpravou ve stávajícím řízení. Již samotný fakt podání návrhu se totiž zaznamenává do veřejně přístupného rejstříku a může zcela zásadním způsobem ohrozit důvěryhodnost firmy v obchodních vztazích, může mít zásadní dopad pro vystupování této firmy při ucházení se o veřejné zakázky a je důležité, aby si ten, kdo takovýto návrh podává a může sledovat samozřejmě a v mnoha případech sleduje jiné zájmy než zájem domoci se své pohledávky, byl vědom zcela razantně rizik, která jsou s tím spojena, a aby byly poskytnuty jisté jistoty pro toho, kdo je tedy označen za dlužníka, že i sám soud může bezdůvodně podaný návrh v poměrně rychlém řízení odmítnout.

Takže podstata tohoto návrhu, myslím, jde velmi správným směrem. Já bych měl možná jediné doplnění, které si potom asi projednáme spíše na ústavněprávním výboru. Je tam otázka zjevně bezdůvodně podaného návrhu, jestli v této části by například neměl být ještě navrhovatel vyzván soudem, aby v poměrně krátké lhůtě třeba dvou tří dnů specifikoval výhrady, které by třeba soud mu mohl ještě doložit usnesením, aby své tvrzení ještě doplnil, aby to nebyl jenom jednosměrný tok, kdy soud sám již odmítne a neposkytne ještě možnost se navrhovateli vyjádřit. Ale to je věc, která je spíše odborná a spíš na debatu v rámci ústavněprávního výboru.

Podle mého názoru je norma způsobilá k tomu, aby prošla do druhého čtení, a já se přimlouvám u svých kolegů o tuto podporu pro propuštění do druhého čtení. A samozřejmě děkuji Ministerstvu spravedlnosti za zpracování poměrně kvalitní normy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tím pádem můžeme pokračovat do rozpravy obecně a první si v ní vezme slovo pan poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážení kolegové, vážené kolegyně, já v zásadě kvituji tuto novelu, protože opravdu reaguje na věc, která se v poslední době, zejména v dobách krize, rozmohla, kdy ze strany věřitelů je podáván z velké části bezdůvodný, nekalý insolvenční návrh, který může společnost, které se týká, velmi poškodit. Už jenom skutečnost, že někdo je označen, že je v insolvenčním řízení, může zapříčinit, že se daný subjekt může dostat do finančních problémů. Určitě tento návrh je správný a určitě reaguje na věc, která se řešit má. Takže já určitě tuto věc podpořím a podporuji tuto věc do výboru a do druhého čtení.

Mám jenom pár věcí, které určitě bych rád řešil v ústavněprávním výboru. Například vím, že v rámci připomínkového řízení byla v § 128a pokuta 100 tisíc, teď zde máme v § 128a odst. 3 pořádkovou pokutu ve výši 50 tisíc. Já si myslím, že pokuta 100 tisíc byla lepší, nicméně chápu některé důvody, nebo pochopil bych některé důvody, proč ta pokuta se snížila. Nicméně je to věc, o které se můžeme bavit na ústavněprávním výboru, a určitě se mimo dalších o ní bavit budeme, a já v zásadě tuto věc podporuji. Ta myšlenka je dobrá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Další přihlášený do obecné rozpravy...? Že by nebyl...? Zřejmě ne. Kromě pana poslance Chvojky nebude žádný další vystupující v obecné rozpravě, takže v tom případě můžeme obecnou rozpravu ukončit. Nevím, jestli ještě bude chtít, ale asi nebude chtít ani ministr vystoupit, takže v tom případě můžeme pouze rozhodnout hlasováním o přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor to navrhl předložit k projednání ústavně právnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro ústavněprávní výbor, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 72, přihlášeno je 123, pro hlasovalo 104, proti žádný, takže to bylo přijato.

Můžeme ukončit projednávání bodu číslo 32. Bod číslo

36.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb.,
o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů
(zákon o ochraně hospodářské soutěže),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb.,
trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 621/ - první čtení**

Tady bych požádal premiéra Petra Nečase. Tento zákon by měl uvést on sám, takže ho prosím, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji vám předložit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění

pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Tato novela reaguje na dosavadní praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Evropské komise i ostatních soutěžních orgánů nejen v oblasti ochrany efektivní hospodářské soutěže, ale i v oblasti zadávání veřejných zakázek. Takzvané kartelové jednání, kdy několik subjektů na trhu uzavře mezi sebou vzájemně výhodnou dohodu a vyloučí tak hospodářskou soutěž na dotčeném trhu, je zvláště velkým nešvarem naší ekonomiky, se kterým je třeba důsledně bojovat.

Navrhovaná změna zákona o ochraně hospodářské soutěže přináší zejména zákonné zakotvení podmínek tzv. programu shovívavosti. Tento program představuje účinný nástroj při odhalování kartelových dohod v oblasti ochrany hospodářské soutěže. Jeho podstata spočívá v možnosti odpuštění nebo snížení pokuty účastníkovi kartelové dohody, pokud poskytne soutěžnímu úřadu – v prostředí České republiky se jedná o Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – informace, jež umožní daný kartel odhalit, případně představují významnou přidanou hodnotu pro prokázání kartelu. Tento nástroj je využíván k odhalování a rozbití kartelů řadou soutěžních úřadů po celém světě i Evropskou komisí. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže úspěšně využívá tento program shovívavosti již od roku 2001, dosud však tento nástroj nebyl promítnut do zákona.

Navrhovaná úprava přináší účastníkům kartelových dohod, kteří budou mít zájem využít tento program shovívavosti, zákonnou garanci, že při splnění stanovených podmínek jim nebude uložena pokuta nebo jim Úřad pro ochranu hospodářské soutěže výši pokuty podstatně sníží. Ve vazbě na zakotvení podmínek programu shovívavosti dochází i k úpravě procesních práv účastníků řízení, která jsou nezbytná pro jeho efektivní fungování a jsou odůvodněna i potřebou národní právní úpravy s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie.

Novela zavádí rovněž úpravu tzv. narovnání jakožto nástroje umožňujícího účastníkům řízení přispět ve vhodných případech ke snížení administrativní náročnosti správního řízení a tím k procesní úspoře zdrojů Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže výměnou za snížení výsledně stanovené pokuty. Dosaženou úsporu zdrojů může soutěžní úřad využít k efektivnějšímu odhalování a prokazování porušení zákona.

V souvislosti s přijetím strategie vlády v boji proti korupci na léta 2011 a 2012 je do zákona navrhována také možnost vyloučení subjektů porušujících pravidla pro hospodářskou soutěž z účasti na veřejných zakázkách a koncesních smlouvách.

Novela sleduje důsledný postih protisoutěžního jednání uskutečněného v rámci procesu zadávání veřejných zakázek nebo v souvislosti s uzavíráním koncesních smluv. Jedná se o opatření, které by mělo přispět k

větší transparentnosti a efektivnosti zadávání zakázek, resp. koncesí, s ohledem na hospodárnost a účelnost.

V rámci navrhovaného zákona je dále upravena možnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nezabývat se případy, jež jsou svou podstatou protisoutěžním jednáním, nicméně jejich dopady na fungování konkrétních trhů jsou velmi omezené. To umožní Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže soustředit své zdroje na odhalování a prošetření celospolečensky závažnějších případů porušení soutěžních pravidel.

Současně s návrhem změny zákona o ochraně hospodářské soutěže je navrhována změna trestního zákoníku, do kterého je inkorporováno zvláštní ustanovení o účinné lítosti s ohledem na participaci soutěžitele v programu shovívavosti.

Dámy a pánové, děkuji vám a chtěl bych vás požádat o podporu tohoto vládního návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, aby se nyní ujal slova zpravodaj pro prvé čtení poslanec František Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane premiére, vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo.

Vezmu to velice stručně. Pan premiér tady sdělil všechna základní fakta. Příslušný návrh jste obdrželi jako sněmovní tisk číslo 621. Týká se novely dvou velice důležitých zákonů, jednak zákona o hospodářské soutěži a jednak zákona trestního, ve znění samozřejmě příslušných předpisů. Zavádí vlastně nástroj, který je používán v celé řadě evropských zemí, tzv. leniency program, což je program shovívavosti, jak tady také zaznělo. Jde v zásadě o to, že jestliže některý z účastníků kartelové dohody vyjde s pravdou ven a poskytne úřadu takové důkazy, které výrazně umožní vyšetření celé kartelové dohody, zpravidla tzv. hardcore kartelů, tzn. horizontálních kartelů, tak se může těšit výhodám nebo aplikaci tohoto leniency programu, tzn. buď úlevě na pokutě podle předem stanovených zásad až do výše 50 %, nebo úplnému odpuštění této sankce. Je to věc, která vyjadřává na první pohled velice nebezpečně a zneužitelně, nicméně přináší skutečně administrativní úlevy.

Toho se týká celá řada ustanovení, která máte detailně v důvodové zprávě. Úřad si může vyhradit tzv. prioritizaci, tzn. říci, co je pro něj podstatné pro vyřešení té záležitosti, toho šetření, co nikoliv, a nezabývat se margináliemi.

Dále je tam věc, která vlastně naplňuje jeden z bodů protikorupční strategie vlády. To znamená, že může dojít k zákazu účastnit se veřejných soutěží tomu, kdo vykonal správní delikt, který se právě týká kartelových dohod.

Druhá část, jak již zde bylo také řečeno, se týká novely trestního zákoníku. I tam se zavádí právě tato problematika a zavádí účinná lítost, kdy opět účastník může využít toho a není trestně stíhán v rámci leniency programu.

To je ode mne všechno. Doporučuji tento zákon propustit do druhého čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď bych otevřel obecnou rozpravu. Nemám do ní ale žádné přihlášky, takže myslím, že můžeme obecnou rozpravu ukončit.

Budeme pouze hlasovat návrh organizačního výboru, který navrhl přikázat tento návrh k projednání hospodářskému výboru. Má někdo ještě další návrh? Není tomu tak. Budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 73. Přihlášeno je 131, pro hlasovalo 112, proti žádný.

Takže to bylo přikázáno a my jsme ukončili projednávání bodu číslo 36.

Jenom ještě řeknu, že tady byl potom původně bod 64, nicméně ten má lhůtu až ve 14 hodin 29 minut, takže nemůžeme Pozemkový fond v této chvíli ještě zařadit z důvodu neuplynutí potřebných hodin a času. Tento bod bychom odložili, pak budeme pokračovat dále.

O to bych nyní požádal paní předsedkyni Němcovou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, zahajují projednávání bodu číslo

65.

Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny pro posouzení postupu Ministerstva zemědělství České republiky ve věci ochrany majetku a hodnoty ochranných známek podniku Budvar národní podnik České Budějovice

Návrh na zřízení této vyšetřovací komise předložila skupina 53 poslanců. Nyní by se měl ujmout slova zástupce této skupiny poslanců pan poslanec Vojtěch Filip, kterého už nějakou dobu sháníme. Věřím, že je tady

v budově přítomen. Prosím o zprávu poslaneckého klubu KSČM, nebo by se musel ujmout této věci případně někdo jiný.

Pan poslanec Alexander Černý.

Poslanec Alexander Černý: Paní předsedkyně, dámy a pánové, kolega Filip je na cestě. Prosím o pět minut pauzu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže v 11 hodin 50 minut budeme pokračovat tímto bodem.

(Jednání přerušeno v 11.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.50 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, můžeme pokračovat. Prosím o slovo pověřeného zástupce skupiny navrhovatelů pana poslance Vojtěcha Filipa aby se ujal slova a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Pane místopředsedo vlády, páni ministři, paní a pánové, dovolte mi, abych navázal na poměrně rozbouranou debatu na minulých schůzích Poslanecké sněmovny, kdy nedošlo na to, abychom se jako poslanci dozvěděli okolnosti, které vedly k některým krokům ministra zemědělství a které se týkaly národního podniku Budvar České Budějovice. Na závěr té debaty jsem navrhol, aby k té věci byla zřízena vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny. Mám pro to nejméně tyto důvody.

Když si dáte v komerčním internetovém vyhledávací heslo Mostecká uhelná společnost a chybějící miliardy v českém státním rozpočtu, najdete za poslední měsíce více než tisíc mediálních materiálů. Denně z obrazovek televizí, na stránkách tištěných novin, internetových médií, ale i v rozhlasu hovoří jednotliví členové vlády, ať už jde o pana ministra financí Kalouska, ministra spravedlnosti Pospíšila, nebo paní místopředsedkyni vlády Peake, o tom, jak to udělat, abychom o tu částku, která se týká Mostecké uhelné společnosti, nepřišli. Víme, jak skončil soud, a situace se ještě zhoršila.

Když ale se tytéž noviny spokojí s tím, že několika řádky odbudou informaci, že silně stagnující a velmi zadlužený Budějovický měšťanský pivovar, pro znalce budějovického piva Samson, koupil Anheuser Busch a získal tím i právo používat také část chráněných známek Budweiser Bier – Evropské unie, chráněné zeměpisné označení, a který vedl už v minulém

století a stále vede desítky známkoprávních sporů s budějovickým Budvarem. Připomínám minimálně onen spor, který vedl Budějovický měšťanský pivovar ve Vídni, kdy dokonce v první instanci uspěl a teprve druhá, odvolací instance jeho nárok používat značku Budweiser Bier zamítla. Nebudu připomínat, jak ti kteří ministři zemědělství, někdy i ministři průmyslu a obchodu, se snažili v různých vládách od devadesátých let mluvit o privatizaci Budvaru.

Mluvíím o tom, že cena Budějovického Budvaru, n. p., není dána pouze technologií, pracovním kolektivem, ale samozřejmě i ochrannými známkami.

Podotýkám, že celá ta situace je v podstatě dána tím, že silně zadlužený pivovar koupila společnost, která usiluje o takzvané rozdělení trhu. Proto zásadním způsobem nesouhlasím s tím, co řekl ministr zemědělství v televizní debatě, že je potřeba ukončit spory mezi Budějovickým Budvarem a americkým protějškem ze Saint Louis. Já trvám na tom, že je potřeba ty spory vyhrát. Ukončit neznamená žádnou výhodu pro Českou republiku. Ukončit také může znamenat, že zabalíme – promiňte mi, omlouvám se za ten lidový výraz – spory, které vedli po dobu sto let všichni naši předchůdci. Abych byl úplně přesný, po dobu 80 a několika let, protože už poprvé ve 20. letech minulého století došlo k jakémusi modu vivendi, abych použil tehdejší mluvu, k tomu, jak bude rozdělen trh.

Poslední nabídka americké konkurence byla v tom, že by Budějovický Budvar přišel o ochranu své známky ve 45 zemích světa, tam, kde už vyhrál ten spor. Stejně tak by odpovídal za ochranné známky amerického pivovaru za své peníze.

Nezlobte se na mě, takové ukončení sporu považuji za horší než debakl, řekl bych za kapitulaci bez podmínek. V tomto ohledu tedy považuji kroky, které byly provedeny v této věci, za natolik závažné, protože hodnota pivovaru v případě, že stát nebude postupovat dostatečně energicky, se může dále snížit a z ceny, která byla kdysi na trhu, může zbýt pouhá desetina. S tím já zásadně nesouhlasím. Nevím, jestli mám ohlásit střet zájmů, protože jsem z Českých Budějovic a budějovické pivo mám opravdu rád. Nikde se tím netajím, akorát to nesmím říkat na televizní obrazovky, abych neporušil princip zakázané reklamy. Ale tady to říci musím, protože to považuji jako občan Českých Budějovic za něco, co by mi nikdy moji voliči a občané Českých Budějovic, kteří mě ani nikdy nevolili, neodpustili.

Jsem přesvědčen, že je co vyšetřovat, že je tady dána podmínka, kterou říká § 48 zákona o jednacím řádu, a to je postup, který zvolilo Ministerstvo zemědělství, a to nejen současné Ministerstvo zemědělství, ale minimálně od roku 2006 v tom, jakým způsobem se pohybovala situace okolo n. p. Budvar a ochrany jeho známky.

Vím, že jsou tady větší znalci vnitřních poměrů, jsou tady bývalí nebo současní členové dozorčí rady n. p. Budvar, která byla jmenována, ač to u národních podniků běžně nebývá, ale ten standard tady byl zaveden.

Myslím, že to je z toho nejužšího odůvodnění situace, abychom si uvědomili, že jde o hodnotu cca 65 miliard korun a že je potřeba se k tomu zachovat jako dobří hospodáři.

Co považuji za potřebné? Aby byla zřízena vyšetřovací komise v počtu deseti členů Poslanecké sněmovny a aby byla složena na principu parity. Nemíním mluvit o tom, jestli je to věcí opozice nebo koalice, a je mi lhostejné, jestli tam bude opozice přehlasována koaličními poslanci, ale jde mi o to, aby se skutečně jednotlivé kroky Ministerstva zemědělství ve vztahu k n. p. Budvar řádně vyšetřily a položily se nejen na váhu obchodněprávní či občanskoprávní, pracovněprávní, nemíním tím vůbec trestněprávní, protože to není věcí vyšetřovací komise a nikdy bych nezasahoval do činnosti orgánů činných v trestním řízení. Jediné, co se může stát, je to, že některá zpráva jim může být nápomocná, pokud zjistíme vážné pochybení. To znamená na principu parity za každý poslanecký klub dva poslanci.

Lhůta pro vyšetření by byla stanovena zatím do září letošního roku s tím, že obecné zadání by bylo dáno tou základní větou, kterou jsem napsal. To znamená postup Ministerstva zemědělství České republiky od roku 2006 ve věci ochrany majetkových práv n. p. Budvar.

Myslím, že jsem splnil všechny podmínky, které vyžaduje § 48 zákona o jednacím řádu, tak, aby mohl být tento návrh hlasován. Pro zřízení vyšetřovací komise se vyslovilo na konci minulé schůze písemně více než padesát poslanců Poslanecké sněmovny, jsou tedy splněny podmínky, aby Poslanecká sněmovna o zřízení takové vyšetřovací komise jednala, a pokud bude zřízena, navrhnou další kroky, to znamená zařazení bodu na volbu členů, volbu předsedy apod.

Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Filipovi. Prosím, aby u stolku zpravodajů sledoval průběh další rozpravy a tu všeobecnou rozpravu nyní zahajují. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Michal Doktor, prosím.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Dobrý den.

Můj příspěvek bude relativně krátký. Vycházím zejména z toho, že jsem se sám jako poslanec Parlamentu České republiky snažil, a to po dvakráte, zařadit bod týkající se předmětné věci. Chápu aktivitu poslanců, kteří ve světle výsledků hlasování Poslanecké sněmovny o mém návrhu nebo o mých návrzích navrhli zřídit vyšetřovací komisi, a sám tedy dosvědčuji, že

legitimita, minimálně oprávněnost a naléhavost tohoto návrhu je zcela autentická.

S lítostí a za trochu symbolický také považuji fakt, že v probíhající debatě není přítomen pan ministr zemědělství, kteréhožto já jsem svými návrhy trápil, a on měl v zásadě jako člověk a jako ministr zemědělství unikátní, jedinečnou a také mimořádně efektivní příležitost odpovědět na řadu mých otázek, které jsem mu navrhoval k odpovědi, a sice odpovědět, že veškeré mé obavy jsou liché a že veškeré atributy činnosti té tzv. státní kontroly jsou v souladu se zákony o státní kontrole a v souladu se zákonem o finanční kontrole ve veřejné správě. Nestalo se tak. Nestalo se tak ani v průběhu jednání Poslanecké sněmovny, ani v případě jeho repliky na můj naléhavý tón a na mé sdělení Poslanecké sněmovně, a nestalo se tak ani pohříchu v odpovědi, kterou zaslal členům zemědělského výboru, neb ta se týká vystoupení úplně někoho jiného, ta se týká vystoupení Martina Doktora, nikoliv Michala Doktora.

Vzhledem k tomu, že v Budějovickém Budvaru, národním podniku, probíhá projekt transformace, který po mém soudu, vyžaduje-li něco, pak tedy vyžaduje vysokou míru loajality, korektnosti a také informovanosti, to znamená preciznosti všech, kdo se k dané věci vyjadřují, shledávám, že v zásadě pouze výčet a opakování výroků, kterých se dopustil na adresu národního podniku Budějovický Budvar sám pan ministr, výrazně, výrazně zhoršuje možnost efektivně transformaci, tedy přechod z národního podniku na akciovou společnost, dokončit, neb v řadě jeho výroků leží efektivní základ, který použije-li protistrana ve snaze zabránit dokončení procesu transformace, který musí být – a to tady podtrhnu a možná i zopakuji – který musí být podle mého hlubokého přesvědčení proveden přijetím speciálního zákona, tedy speciálního zákona projednaného a přijatého Poslaneckou sněmovnou, resp. Parlamentem České republiky, pak tato transformace je výroky pana ministra zemědělství efektivně narušena, resp. schopnost českého právního prostředí dosáhnout efektivně tohoto koncového stavu výrazně ohrožována.

Já jsem záměrně uvedl onen projekt transformace a toho mnou sledovaného vyvrcholení, tedy přijetí speciálního zákona, jako důkaz a úkaz svého druhu, neb jsem si spíše jist, že většina parlamentních stran v tuto chvíli zastoupených v Poslanecké sněmovně se shoduje za prvé na tom, že tento projekt má být proveden – dopovím jen, že na něj dohlížejí tedy zastupci řady parlamentních stran přímo v dozorčí radě, včetně člena sociální demokracie hejtmána Zimoly –, a za druhé, shodují se na tom, že to má být provedeno speciálním zákonem. Pohříchu, na této věci samé není děláno vůbec nic. To znamená, že tento parlament ve svém řádném funkčním období končícím roku 2014 tento projekt nemůže stihnout. Právě v kontrastu této informace a po těchto zjištěních považuji za naprosto

nepochopitelné, nepřijatelné, aby na adresu subjektu Budějovický Budvar, národní podnik, zaznívaly z pohledu a z pozice zřizovatele věty, které zaznívaly v uplynulých dnech či měsících.

Žádám, bude-li zřízena vyšetřovací komise, aby se tato ve speciálním bodu svého jednání zabývala plněním si povinností členů dozorčí rady. Považuji za naprosto skandální, že absolutně největším absentérem na jednání dozorčí rady jsou lidé vyslaní přímo Ministerstvem zemědělství, tedy zřizovatelem, a že jsou to titíž lidé, kteří pak nešetří subjekt, který měli kontrolovat z moci dané zřizovatelem, tedy ministrem zemědělství, subjekt, který měli kontrolovat svou účastí na řádném jednání dozorčí rady, pak ostřelují, obávám se, precizovanými a vypřemýšlenými – vypřemýšlenými ve smyslu dosaženého efektu nebo dosahovaného efektu – výroky v médiích.

Budu hlasovat pro zřízení této komise, jakkoli je mou povinností oznámit, že mám formálně střet zájmů, neb jsem bývalým členem dozorčí rady, neb se mi tedy může stát, že sám budu vyšetřovaným, resp. tím, kdo bude předvolán k jednání této vyšetřovací komise. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Doktorovi. Prosím o další přihlášku. Pan poslanec Paroubek, potom pan poslanec Ohlídál. Pan poslanec Jiří Paroubek má slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já se chci vyjádřit krátce k tomuto problému. Velice by mě překvapilo, kdyby tento velmi dobrý návrh pana předsedy KSČM Filipa byl touto Sněmovnou přijat, protože prostě jde proti zájmům jedné strany koaliční většiny, ale přiznám se, že pokud tomu tak bude, tak budu velmi pozitivně překvapen. Proto jsem chtěl, aby některé argumenty, které tady možná ještě nebyly řečeny, tady zazněly.

Chtěl bych říct, že jsem se o celý problém začal zajímat ihned poté, co se objevily první informace o něm. Tu záležitost jsem se snažil zjišťovat přímo na místě v Budvaru. Vracel jsem se k některým starým věcem, starým informacím, protože věc Budvaru dlouhodobě sleduji, a také jsem byl první, kdo navrhl zařadit jednání o Budvaru na schůzi Poslanecké sněmovny. Bylo to na únorové schůzi Poslanecké sněmovny. Jsem rád, že i řada mých dalších kolegů má stejný zájem jako já, protože já národní podnik Budvar nepovažuji za běžný podnik, ale skutečně ne za rodinné stříbro, ale rodinné zlato. Proto bych velice vítal návrh na ustavení vyšetřovací komise, ale velice bych vítal také trochu jiný postup Ministerstva zemědělství, než jaký byl zvolen. Nevíme, jestli to, co se děje v těch posledních týdnech, to znamená jistě mediální klidnění, je dobře, nebo špatně. Spíš bych řekl, že je to něco jako klid před bouří.

Nemyslím si v tuhle chvíli, že hrozí nějaká privatizace Budvaru. Myslím, že hrozí něco ještě horšího. Hrozí to, co tady už bylo naznačeno, a sice dohoda s Anheuserem-Busch ve stylu dohody Zanzibar – Velká Británie z konce 19. století, kdy národní podnik Budvar, resp. česká strana, by byla v té dohodě tím Zanzibarem. A hrozí zřejmě akceptace – nebo může hrozit, v tom bych byl mírnější – akceptace návrhů americké strany na rozdělení exkluzivity použití značky Budvaru ve světě.

Já jsem nechal zveřejnit také ty návrhy, které obdrželo před časem Ministerstvo zemědělství od Anheuseru-Busch na rozdělení těch, řekněme, sfér vlivu ve světě, a to tak, že by exkluzivita pro značku Budweiser byla na západní polokouli. A pokud jde o východní polokouli, tam by se o exkluzivitu podílely oba pivovary. To znamená, že hrozí silně to, že by se ztratily výsledky desítek velmi úspěšných sporů, které Budvar v posledních letech vedl. Myslím, že z více než 110 sporů, které byly vedeny v posledních asi dvanácti letech, vyhrál českobudějovický Budvar více než 80 sporů, a to zejména na té východní polokouli, zejména tedy tam, v těch oblastech Eurasie, když to řeknu takto, kam jde 80 % exportu tohoto piva. A to, myslím, je velice závažné.

Doufám, že to jsou důvody dostatečné k tomu – kromě těch důvodů, které tady velice dobře uvedli mí dva předřečníci – aby byla zřízena tato vyšetřovací komise.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní má slovo pan poslanec Ivan Ohlídál. Ještě sděluji, že se z našeho jednání omlouvá od 12.15 do 13.00 pan poslanec Jan Čechlovský. Pan kolega Ohlídál má slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, budu ve svém vystoupení opravdu velmi stručný. Chci jen oznámit, že jsem pana ministra Bendla písemně interpeloval ve věci kontroly Budějovického Budvaru i ve věcech, které s kontrolou úzce souvisí. Pan ministr Bendl mi odpověděl. Já jsem však s jeho odpovědí nespokojen, a proto se pokusím tuto záležitost, tuto interpelaci, zařadit na pořad jednání Sněmovny.

Uvědomuji si však, že v rámci diskuse se toho moc vyřešit nedá, a proto jsem přesvědčen, že zřízení této vyšetřovací komise bude velmi důležité a přínosné. Proto si dovoluji vytvoření této komise podpořit.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Ohlídálovi a zeptám se, zda do všeobecné rozpravy se ještě někdo hlásí. Pan kolega Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Já budu jen reagovat na proběhlou diskusi. Vůbec nemám žádnou výhradu k tomu, že by součástí práce vyšetřovací komise byla i odpovědnost členů dozorčí rady. To, co tady řekl pan poslanec Michal Doktor, že on by byl vyšetřovaný, to samozřejmě by byla realita. Ale říkám, proč jsem nerozšiřoval o tuto větu návrh.

Vzhledem k tomu, že národní podnik Budvar je samozřejmě organizací přímo řízenou Ministerstvem zemědělství, a Ministerstvo zemědělství je tedy také odpovědné za jednotlivé kroky – a když se podíváte na počty národních podniků v České republice, moc jich nenajdete, ještě najdeme Diamo, které se zabývá těžbou uranové rudy apod. – takže v tomto ohledu podle statutu státní organizace Budvar, národní podnik, ministerstvo odpovídá za všechny zásadní záležitosti, od odměňování ředitele přes kontrolu, zda podnik zabezpečuje potřeby státu účelně a hospodárně, až po čtvrtletní ověření plnění finančního plánu. Takže v tomto ohledu považuji obecné zadání jako dostatečné a nerozšiřoval jsem to. A předpokládám, že to bude předmětem činnosti.

Jinak pokud jde o počet soudních sporů, pan kolega Paroubek to tady uvedl. Soudních sporů je vedeno 116, 88 je jich vyhráno. A v tomto ohledu tedy je potřeba to podotknout.

Pokud jde o samotnou hodnotu, už jsem to řekl.

Upozorňuji na to, že koluje samozřejmě v té souvislosti řada zcela falešných informací o ekonomické činnosti Budvaru. Já řeknu jeden takový údaj, který se objevil v jedné, řekl bych, nepodepsané ekonomické analýze: kdyby jinak úspěšný plzeňský pivovar Prazdroj měl vyvážit tolik co Budvar, musel by vyvážit místo 800 000 hl plných 5 000 000 hl. Abychom si uvědomili, kde jsme, v jaké situaci! V tomto ohledu některá srovnání samozřejmě využívají statistiku k tomu, aby klamala veřejnost. A v tomto ohledu i vidím důležitou věc, kterou by vyšetřovací komise uvedla na pravou míru – aby se tady nemohly používat falešné informace.

To je asi zatím všechno k reakci na rozpravu, která byla. Děkuju.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Ptám se, zda ještě do této všeobecné rozpravy se někdo hlásí, než přistoupíme k rozpravě podrobné, ve které budou moci zaznít návrhy na usnesení. Do všeobecné rozpravy se nehlásí nikdo, proto ji končím.

Zahajuji rozpravu podrobnou a prosím tedy teď, v podrobné rozpravě, aby zazněly návrhy na usnesení, které potom Sněmovna podrobí hlasování. Pan poslanec Vojtěch Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Budu se držet toho písemného textu, to znamená, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky zřizuje vyšetřovací komisi k postupu Ministerstva zemědělství k

ochraně majetkové podstaty národního podniku Budvar. Komise se zřizuje jako desetičlenná s paritním zastoupením všech pěti politických stran, po dvou za každou politickou stranu. Lhůta pro činnost vyšetřovací komise se omezuje na dobu do 30. září 2012 a k podání zprávy v termínu Poslanecké sněmovny, který následuje po tom 30. 9. Předmětem činnosti je činnost Ministerstva zemědělství od roku 2006 do roku 2012 – jak zajišťuje ochranu majetkové podstaty národního podniku Budvar.

Děkuju.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ptám se v podrobné rozpravě, jestli ještě někdo chce dát jiný návrh na usnesení. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jsme s ním byli právě seznámeni panem poslancem Vojtěchem Filipem, tedy o návrhu jediného usnesení, které bylo Sněmovně předloženo.

Ještě pan kolega. Odhlášení. Já vás odhlašuji. Pan kolega Jeroným Tejc chce ještě vystoupit.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu v délce 15 minut před tímto docela zásadním hlasováním. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže se sejdeme ve 12 hodin 35 minut. Do té doby vyhledávám přestávku.

(Jednání přerušeno v 12.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.35 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, dámy a pánové, můžeme začít jednat. Pokud jsem správně informován, jsme stále ještě v podrobné rozpravě. Obracím se na vás – kdo chce ještě v rámci podrobné rozpravy něco navrhnout? Pokud ne, podrobnou rozpravu ukončíme.

Nevím, jestli ještě zazní nějaké závěrečné slovo z úst pana poslance Filipa? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, já bych vás jen požádal jako ty, kteří například při státním závěrečném účtu se musí postavit do role řádného hospodáře, abyste návrh na zřízení vyšetřovací komise podpořili. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, kterým se má zřídit vyšetřovací komise. Myslím, že všichni jsou přítomni. Ještě jsem zagongoval. Můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 74, přihlášeno 135, pro hlasovalo 62, proti 38. Takže usnesení přijato nebylo.

Myslím, že můžeme ukončit projednávání bodu č. 65.

Máme tady bod

66.

Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období od října 2010 do prosince 2011 /sněmovní dokument 1245/

Tento materiál vám byl doručen jako sněmovní dokument 1245, který obsahuje i návrh usnesení Sněmovny. Prosím, aby se v této chvíli ujal slova poslanec Antonín Sedša, který je předsedou této komise. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji. Pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství se předkládá Poslanecké sněmovně na základě zákona č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, a na základě jednacího řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Zprávu komise za období od října 2010 do prosince 2011 máte uvedenou ve sněmovním tisku č. 1245.

Předloženou zprávu projednala stálá komise na své 7. schůzi dne 18. ledna 2012, a to s následujícím návrhem usnesení:

“1. Stálá komise doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Zprávu o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období říjen 2010 – prosinec 2011;

2. Poslanecká sněmovna důrazně žádá vládu České republiky, aby při přípravě zákonů týkajících se zpravodajských služeb úzce spolupracovala se Stálou komisí Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství zejména v oblastech, které se týkají rozsahu a způsobu parlamentní kontroly zpravodajských služeb.”

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji předsedovi komise vojenského zpravodajství a zahajuji všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Můžeme ji tedy pravděpodobně ukončit.

V tom případě otevírám podrobnou rozpravu a dávám slovo prvnímu přihlášenému panu poslanci Sedšovi. Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji. Pane předsedající, návrh usnesení Poslanecké sněmovny z 36. schůze k předložené zprávě o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období říjen 2010 – prosinec 2011, sněmovní tisk 1245.

“Poslanecká sněmovna 1. bere na vědomí Zprávu o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za období říjen 2010 – prosinec 2011;

2. žádá důrazně vládu České republiky, aby při přípravě zákonů týkajících se zpravodajských služeb úzce spolupracovala se Stálou komisí Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství zejména v oblastech, které se týkají rozsahu a způsobu parlamentní kontroly zpravodajských služeb.”

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže jsme slyšeli návrh usnesení. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy, chce někdo něco korigovat? Nikdo se nehlásí, takže můžeme podrobnou rozpravu uzavřít.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jsme ho právě nyní slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout návrh usnesení v této podobě, jak jsme ho právě vyslechli, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 75. Přihlášeno 134, pro hlasovalo 115, proti žádný. Takže toto usnesení bylo přijato. Děkuji a končím projednávání bodu 66.

Další bod je bod

67.

**Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie za období od listopadu 2010 do prosince 2011
/sněmovní dokument 1246/**

Tady je předkládatel pan poslanec Daniel Korte. Návrh stálé komise byl upraven usnesením Sněmovny číslo 1039 z 8. února. Zpráva byla tedy vypracována ještě před touto změnou, dne 31. ledna 2012, proto ten název je ještě ve staré verzi, ale s tím se nějak vypořádáme.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, předkládám tímto zprávu o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie za dobu od jejího ustavení, to jest od listopadu 2010, do prosince 2011.

Dovoľte úvodem několik slov. Základní lidská práva deklarovaná v Listině základních práv a svobod, zejména osobní svoboda, nedotknutelnost obydlí či listovní tajemství, mohou být v určitých případech a v mezních situacích prolomena, ale pouze způsobem, který stanovuje zákon, a to pro účely trestního řízení, pro ochranu života a zdraví osob, pro ochranu práv a svobod druhých nebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti, pořádku či ekonomických zájmů státu. Podstatné tedy je, že k prolomení těchto základních práv a svobod může dojít pouze na základě zákonem stanovených mezí, a podstatné je, že ke kontrole těchto postupů si Poslanecká sněmovna zřídila kontrolní orgán, jímž je tato komise, zprávu o jejíž činnosti máte nyní v rukou.

Nebudu z ní recitovat, jsme zde všichni gramotní – alespoň předpokládám. Omezím se na jediné konstatování. Dámy a pánové, s potěšením kvituji, že ve všech kontrolních případech, které jsme provedli, bylo postupováno zcela a striktně v souladu se zákonem. Možná vám toto konstatování přijde jako konstatování banální, ale já mám radost z toho, když zjistím, že nějaká instituce funguje tak, jak fungovatí má. A o tuto radost jsem se s vámi chtěl tímto konstatováním podělit.

Dámy a pánové, nebudu více zdržovat a prosím, aby předložená zpráva byla vzata na vědomí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, také děkuji a zahajuji

všeobecnou rozpravu, do které se nehlásí žádný poslanec, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Teď bych přistoupil k rozpravě podrobné a do té se přihlásí pan poslanec Korte.

Poslanec Daniel Korte: Dámy a pánové, přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna bere na vědomí Zprávu o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce Policie."

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tady byl předložen návrh ve správné podobě, o které bychom měli hlasovat. Takže jsem ještě zagongoval. Ukončuji podrobnou rozpravu a budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl předložen.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout toto usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 76. Přihlášeno je 135, pro hlasovalo 96, proti 9. Takže toto usnesení bylo přijato a my můžeme ukončit i projednávání tohoto bodu.

Bodem dalším je bod číslo

68.

**Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení
s za období od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011
/sněmovní tisk 611/**

Požádal bych paní poslankyni Orgoníkovou, kdyby předloženou zprávu ještě uvedla.

Poslankyně Hana Orgoníková: Ano, děkuji, pane předsedající. Jedná se o zprávu od 1. 7. 2011 do 31. 12. 2011. V tomto období obdržela Poslanecká sněmovna 30 petic, které podepsalo 207 603 petentů. Prostřednictvím internetu tyto petice podpořilo 46 320 občanů a celkem 1 941 podpisů bylo předáno formou CD. Celkem bylo pět petic, které měly více než 10 tisíc podpisů, a největší podporu s celkem 100 439 podpisů měla petice za přímou volbu starostů, primátorů, hejtmanů a prezidenta. Přes 25 tisíc petentů požadovalo zavedení povinných zaměstnaneckých penzijních fondů. Přes 17 tisíc podpisů měla petice

Národní rady osob se zdravotním postižením za zachování odvodů loterijských společností ve prospěch neziskových organizací.

Počet došlých a vyřízených peticí jednotlivými výbory obsahuje tabulka číslo 1. Všechny petice máte v elektronické podobě ve svých počítačích. Údaje o obsahu petic a počtu podpisů jsou uvedeny v tabulce 2. V tomto přehledu jsou petice tříděny podle klasifikačních znaků přebíraných v Tesauru Eurovoc, které vyjadřují hlavní téma petice. Každý kvalifikační znak obsahuje číslo, které slouží pro jeho přesnou identifikaci a systematické členění seznamu petic.

Hlásím se ještě do podrobné rozpravy, abych navrhla usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní poslankyni za uvedení této zprávy. Můžeme vyhlásit všeobecnou rozpravu. Kdo se hlásí k peticím? Nehlásí se nikdo, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Já bych tedy otevřel podrobnou a opět požádal paní poslankyni.

Poslankyně Hana Orgoníková: Návrh usnesení. Petiční výbor schvaluje předloženou Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. do 31. 12. 2011, pověřuje místopředsedkyni výboru, aby zprávu upravila podle připomínek poslanců a poté ji předložila k informaci Poslanecké sněmovně podle zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, § 113 odst. 4, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. do 31. 12. 2011. A zároveň jsem byla zmocněna, abych s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu, což jsem právě učinila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji paní poslankyni. Kdyby ještě někdo chtěl v podrobné upřesnit nebo upravit tento návrh nebo k němu něco přidat...? Ale není tomu tak, takže vlastně budeme mít pouze tento návrh usnesení. Končím podrobnou rozpravu.

Můžeme hlasovat o návrhu usnesení, který jste právě slyšeli.

Takže zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh, jak byl přednesen, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 77. Přihlášeno je 134, pro hlasovalo 111, proti nikdo. Takže jsme usnesení, jak tady bylo předloženo, přijali, a tím můžeme ukončit i projednání bodu 68.

A já už tady nic nemám, vážení kolegové, takže myslím, že bude nejlépe, když uděláme polední pauzu. Víte, že program odpoledne bude

pokračovat ve 14.30 interpelacemi na premiéra. Takže přerušuji jednání Sněmovny, přeji vám dobrou chuť a ve 14.30 budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno ve 12.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké odpoledne kolegyně a kolegové, dámy a pánové. Budeme pokračovat v našem jednání.

Dříve než zahájíme stanovený bod ústní interpelace, dovoluji mi, abych vás seznámila s došlou omluvou: v době od 14 do 17 hodin se omlouvá paní místopředsedkyně vlády Karolína Peake, a to z pracovních důvodů.

Přistoupíme k bodu

70. Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou tito vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Petra Nečase, a to v čase od 14.30 do 16 hodin. Poté od 16 do 18 hodin proběhnou interpelace na členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly dány do lavic.

Nyní dávám slovo panu poslanci Karlu Černému, který byl vylosován jako první, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády pana Petra Nečase. Po něm se připraví pan poslanec Aleš Rádl. Prosím, pane poslanče Černý, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, nejen opozice, ale i už i veřejné sdělovací prostředky začínají hlasitě upozorňovat na nebezpečné plány vaší vlády ve vztahu k bezpečnosti našich občanů. Novináři upozorňují na to, že kvůli razantním rozpočtovým škrtnům, které schválila vaše vláda pro následující roky, bude nutné propustit tři tisíce hasičů, což je třetina Hasičského záchranného sboru, a zavřít až dvě třetiny současných hasičských stanic.

Hasiči nyní hospodaří z necelými sedmi miliardami korun a vládní

střednědobý výhled počítá s tím, že v příštím roce dostanou jen 5,8 mld. a v roce 2014 budou muset vyjít z částkou ještě o dalších 600 milionů nižší.

Pane premiére, uvědomujete si, že tato vámi schválená data jsou pro Hasičský záchranný sbor doslova likvidační a že už v současné době hasiči podobně jako policisté se svým rozpočtem balancují na hraně? Že kroky vaší vlády likvidují český integrovaný záchranný systém, který nám závidí celý svět? A že váš výhled na další roky znamená návrat do 70. let minulého století?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu poslanci. Slovo dostává pan předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, co se týče rozpočtu Hasičského záchranného sboru, rozpočet roku 2011 činil 6 mld. 858 mil., oproti předcházejícímu roku byl zkrácen, tzn. oproti roku 2010, o 1,5 mld. Kč. V návaznosti na to byla provedena úsporná opatření, která se skládala ze zrušení většiny investic, z výrazného krácení ostatních běžných výdajů a pokrácení mzdových výdajů o 10 procent.

Rozpis rozpočtu na rok letošní činí 6 mld. 697 mil. Kč, což je zhruba o 161 mil. Kč méně než v roce 2011. Součástí celkových výdajů je i posílení o částku 200 mil. Kč na základě rozhodnutí vlády na zabezpečení každodenního provozu a činnosti tohoto sboru.

Zatím bez provedených aktivních opatření na příjmové a výdajové straně státního rozpočtu pro rok 2013 se v rozpočtovém výhledu počítá s částkou 5 mld. 800 mil. Kč, tzn. o 890 mil. Kč méně než v letošním roce.

Očekávaný rozpočet na rok 2014 – zatím, opět opakují, bez provedených opatření na příjmové a výdajové straně státního rozpočtu podle stávající legislativy – pak činí 5 mld. 197 mil. Kč. Očekávaný rozpočet na léta 2013 a 2014 vychází ze schváleného střednědobého výhledu.

Dále jsou součástí rozpočtu Hasičského záchranného sboru výdaje na sociální dávky pro letošní rok ve výši zhruba 97 mil. Kč a také výdaje na prostředky ze dvou operačních programů, z Integrovaného operačního programu a z operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Co se týče prostředků na platy zaměstnanců Hasičského záchranného sboru, na letošní rok jsou rozepsány ve výši 3 mld. 746 mil. Kč, což je o 123 mil. Kč méně než v roce loňském.

Výdaje uvedené v informačním systému programového financování, když se podíváme mimo platové prostředky, jsou rozepsány v letošním roce ve výši 224 mil. 475 tis., kde nejsou ale započteny prostředky, které jsou

financovány z rozpočtu Evropské unie, tedy z Integrovaného operačního programu a z operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Je snahou ministerstva nedostatek v této oblasti výrazným způsobem eliminovat finančními prostředky z rozpočtu Evropské unie na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie ve výši 1 mld. 136 mil. Kč s určením pro letošní rok.

Národní spolufinancování je zabezpečeno z vlastního rozpočtu Hasičského záchranného sboru České republiky ve výši více než 155 mil. Kč.

Co se týče výdajů na programy spolufinancované z rozpočtu Evropské unie, tedy Integrovaného operačního programu a operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost, tak v návrhu rozpočtu na letošní rok byly v bloku výdaje na programy spolufinancované z rozpočtu Evropské unie uplatněny ze strany krajských ředitelství Hasičského záchranného sboru finanční požadavky na soubor projektů pořízení moderní techniky a technologii Hasičského záchranného sboru České republiky pro zvýšení kvality řešení mimořádných událostí. Dále projekt zvýšení akceschopnosti Hasičského záchranného sboru České republiky pro záchranné a likvidační práce při živelních pohromách. Dalším projektem je krajský standardizovaný projekt Hasičského záchranného sboru a projekt generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru – Centrální standardizovaný projekt generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru. Zajištění evropského podílu pro tyto čtyři klíčové soubory projektů Hasičského záchranného sboru na rok 2012 ve výši 1 mld. 136 mil. Kč bude řešeno s Ministerstvem financí v souladu s § 24 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech v plném znění.

V rámci výdajů Hasičského záchranného sboru je pro rok 2012 uvažováno i s neinvestičními dotacemi pro vybrané subjekty, tzn. kraje a obce, ve výši 55 mil. Kč pro sbory dobrovolných hasičů. Smyslem těchto dotací je pomoc státu v zabezpečování potřebné úrovně na úseku požární ochrany a ochrany obyvatelstva v jednotlivých obcích.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se pana poslance – vidím, že chce položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Černý: Vážený pane premiére, děkuji vám za vaši odpověď, ale vy jste víceméně rozvedl moji otázku. Ale já se ptám na to, co bude. Co bude s hasiči, co bude s hasičskými stanicemi.

Realizování plánu vaší vlády by znamenalo snížení počtu hasičských stanic pouze na úroveň bývalých okresních měst. Ze současných více než dvou set stanic Hasičského záchranného sboru by jich na celou republiku

zbylo jenom kolem sedmdesáti. S tím samozřejmě souvisí zvýšení dojezdových časů z dnešních deseti minut na zhruba dvacet minut. A také to, že tři tisíce vyškolených a vycvičených hasičů by skočilo na dlažbě.

To chcete, pane premiére? Vaší vládou schválené údaje pro rok 2013 a 2014 v těchto letech nezabezpečí ani základní chod Hasičského záchranného sboru. A pokud nebude rozpočet dodatečně posílen alespoň na letošní úroveň (upozornění na časový limit) – dočtu pouze větu – dojde k přímému ohrožení bezpečnosti obyvatel České republiky. To opravdu chcete, pane premiére?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Předseda vlády bude reagovat na tuto doplňující otázku.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, samozřejmě že Hasičský záchranný sbor musí reagovat z hlediska své struktury a činnosti, která je dělána na tuto rozpočtovou situaci. Jsem přesvědčený, že je možné splnit tyto rozpočtové cíle bez toho, aby docházelo k omezení koncových prvků, to znamená konkrétních zásahových míst a hasičských stanic.

Znamená to ovšem několik kroků, které musí provést cestou intenzivních změn uvnitř Hasičského záchranného sboru. V první řadě bych zmínil otázku restrukturalizace řídicích prvků celého Hasičského záchranného sboru. Já si dokonce myslím, že by to mělo vést až k úvaze o počtu jednotlivých řídicích prvků, nikoliv tedy koncových stanic, ale různých ředitelství, podpůrných prvků, logistiky, podívat se, kde je možné tyto činnosti například spojit s dalšími složkami státní správy v rámci resortu Ministerstva vnitra. Zda potřebujeme tolik krajských ředitelství Hasičského záchranného sboru. Kolik máme středních článků řízení, zda by generální ředitelství nemohlo někde zeštíhlet a opět některé činnosti si nechat zabezpečovat jinou složkou resortu Ministerstva vnitra.

Znamená to ale také intenzivní debatu o tom, které úkony nadále mají být v uvozovkách bezplatně plněny z rozpočtu Hasičského záchranného sboru. Pokud se totiž podíváme na strukturu úkolů, které plní Hasičský záchranný sbor, tak jeho skutečná zkratka, která je velkými písmeny HZS, by spíše měla být malé h, velké Z a s. Chci tím říci, že naprosto jednoznačně v činnosti Hasičského záchranného sboru dominují záchranné operace, nikoliv to, co máme tradičně s hasiči spojeno, čili hašení požárů, jakkoliv je to úkol nejtěžší, nejvíce riskantní a nejvíce vyžadující nasazení všech prostředků a sil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Pane předsedo, musím vás upozornit na čas, prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Na druhé straně změna struktury těchto činností by podle mého názoru vedla i k úspoře rozpočtových prostředků.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády.

Prosím, aby se se svým vystoupením dostavil další pan poslanec. Je jím pan Aleš Rádl, který byl vylosován na druhém místě. Poté se připraví pan poslanec Ladislav Velebný. Prosím, pane poslanče Rádle, máte slovo.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážený pane premiére pro zvládnutí reformních kroků a změn kvůli správnému nastavení konsolidačního úsilí je nutné znát i kroky, které v těchto oblastech podnikají v ostatních státech Evropy. Náklady na financování sociálního státu totiž neúnosně vzrostly a především v jižních státech eurozóny se s nimi tyto země nyní musí nějak vypořádat. V době ekonomického růstu bylo také téměř pravidlem odsouvat problémy do budoucna. Rostoucí celkové zadlužování nebylo snižováno, byť na to celá řada kritiků dlouhodobě upozorňovala. My sami jsme si takový téměř keynesiánský zločin prožili tady na vlastní oči v době, kdy byla u moci vláda Vladimíra Špidly a docházelo k masivním hospodářským růstům díky výhodným vnějším okolnostem, a přitom nedocházelo téměř vůbec k žádnému snižování našeho vnitřního zadlužení. Kumulace těchto dluhů nyní způsobuje nutnost omezovat sociální stát.

Musíme proto sledovat opatření, která jsou v Evropě podnikána, a vědět, jak ostatní bojují s krizí. Jestliže se ukáže nějaký reálný a funkční nástroj jak dlouhodobou a dluhovou krizi efektivně vyrovnat, měli bychom se jím rovněž inspirovat. Na druhou stranu jsou některé státy odstrašujícími příklady a měli bychom si vzít ponaučení, abychom nedělali stejné chyby, protože si je tady nemůžeme dovolit.

Jakým způsobem – a to je moje otázka na vás, pane premiére – jakým způsobem země nejvíc zasažené dluhovou krizí řeší nyní své problémy a jak se toto řešení promítá v těchto státech do oblasti sociálního státu? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. I na tuto interpelaci bude reagovat předseda vlády pan – pan Nečas. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Téměř to vypadalo, paní předsedající, že mi nemůžete přijít na jméno.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: I tak by se to dalo vykládat (se smíchem), ale věřte, že je to velmi vzdáleno skutečnosti.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážení páni poslanci, dámy a pánové, vývoj v ostatních evropských zemích je pro nás důležitým zdrojem inspirace i varováním a rozhodně ho neopomínáme sledovat.

V roce 2011 přistoupila většina krizí ohrožených zemí ke snižování výdajů v sociální oblasti, ve zdravotnictví a ve vzdělávání. To samé plánují i na letošní rok. Sociální dávky jsou ve většině těchto zemí snižovány, někde dokonce i rušeny. Snižování mezd státních zaměstnanců je naprosto běžnou praxí. Většina evropských zemí směřuje k tomu, že věk odchodu do důchodu se posune k hranici 67 let. Pravidelné valorizace jsou v jižních státech Evropy již nyní luxusem. Častěji dochází spíše ke zmrazování důchodů nebo v některých případech k jejich snižování. V Itálii se výplata penzí bude řídit nikoliv podle výše posledních mezd, ale na základě celkové pracovní aktivity. V důsledku toho by se mohl snížit průměrný důchod v Itálii zhruba o sto eur měsíčně. V Portugalsku bude na bohatší důchodce uvalena speciální daň. Řecká veřejnost byla opakovaně zaskočena faktem, že prohlubující se krize si žádala další a další dodatečné vlny úspor. To má na daňové poplatníky pochopitelně demoralizující vliv a k daňové disciplíně taková překvapení jistě nepřispívají.

Státy v dluhové krizi jsou také nuceny k výprodeji státního majetku. Tento výprodej se v žádném případě nepodobá promyšlené privatizaci, kdy se hledá nejkvalitnější zájemce s nejvyšší cenou. Státní majetek je v jejich situaci nutně co nejrychleji prodat, ale právě nyní jsou všechny ceny na dně.

Daň z přidané hodnoty musí nebo již muselo zvyšovat Portugalsko, Řecko, Itálie, Irsko, Španělsko a řada dalších zemí včetně sousedního Slovenska. Způsoby zvyšování se různí, ale většinou se horní sazba pohybuje nad 20 procenty a blíží se k 23 procentům. Většina zemí se snaží odbourávat také daňové výjimky a pochopitelně zabraňovat daňovým únikům. V některých zemích je nutně provádět opatření, která jsou velmi neobvyklá. Například v Portugalsku se zrušily některé státní svátky a prodlužovala se pracovní doba.

Státy pochopitelně přistupují ke zdanění bohatých. Například v Řecku budou majitelé jachet a bazénů muset platit speciální daň z luxusu. V Itálii bude více zdaněno luxusní zboží včetně letadel a vozů s velkým obsahem válců. Jde o určitou míru solidarity, která ale v případě překročení hranice může mít právě opačné důsledky. Bohatší či perspektivnější, příjmově výše položení občané se budou stěhovat za prací do jiných zemí, čehož jsme svědky již dnes.

Kvůli dluhovým problémům musejí státy vyspělého světa omezovat například i náklady na obranu. Velká Británie stáhla vojenské jednotky z Německa a přistoupila k rozsáhlým dražbám armádního vybavení. Počet vojáků klesne do roku 2020 o 17 tisíc osob. Zbytečně vydaje státu na sociální systémy a splátky dluhu tedy ubírají prostředky pro aktivní bezpečnostní politiku. Například britské škrtky v armádě ohrožovaly provedení operací v Libyi. Škrtky se dotknou i armády Spojených států amerických.

Naše úsporná opatření jsou tak v porovnání s opatřeními v krizi ohrožených zemích Evropské unie opravdu minimální. Tím ale nesnižují jejich váhu, naopak. Díky takovým opatřením, která budou přijata včas, se můžeme vyhnout krokům, které v některých zemích Evropské unie vedou k výraznému zvyšování míry chudoby i nezaměstnanosti.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec si přeje položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, pane předsedající. Po vaší odpovědi, pane premiére, mi nezbyvá, než si povzdechnout, že jsme razantně nesnižovali státní zadlužení v dobách, kdy jsme si to mohli díky svému hospodářskému růstu dovolit, tedy v dobách, kdy vládla sociální demokracie, jmenovitě Vladimír Špidla.

Moje doplňující otázka zní: Pane premiére, některé země Evropské unie, přestože řeší ekonomické problémy a musí financovat záchranu ohroženějších států, jsou krizí stíženy méně. Jaká opatření převládají zde a jak se liší od opatření v zemích s hlubší dluhovou krizí? Děkuji za doplňující odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády odpoví i na tuto vaši doplňující otázku. (Výkřiky z levé strany sálu: To je záluďná otázka!)

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dámy a pánové, mně nezbyvá nic jiného, než si také povzdechnout nad tím, co řekl pan poslanec Rádl, protože je skutečností, že máme-li v roce 2012 předpoklad vývoje ekonomiky někde okolo nuly, čili nulový růst HDP, v lepším případě několik desetinek nad nulou, a plánovaný rozpočet, kterého chceme dosáhnout, bude v nominální výši 105 mld. korun, a vezmeme-li si situaci například z roku 2006, v posledním roce, kdy rozpočet sestavovala a po většinu roku řídila sociální demokracie, kdy tehdy byl růst 6,4 % hrubého domácího produktu, koneckonců tak jako v celé střední Evropě, to nebyl žádný zázrak sociálně

demokratické vlády, tehdy takto rostly všechny ekonomiky nových členských zemí Evropské unie a tehdy byla nominální výše deficitu státního rozpočtu 98 mld. korun, to znamená bez 7 mld. ta samá jako v současné době při nule, a tehdy to bylo při více než šesti procentním ekonomickém růstu, tak se ukazuje, kdy se promrhala ta správná doba na konsolidaci veřejných financí, a z tohoto pohledu kritika sociální demokracie vůči současné rozpočtové politice vlády České republiky pod mým vedením je kombinace neznalosti a absolutního pokrytectví, protože zapomíná na tato fakta, na tyto skutečnosti.

Co se týče otázky, kterou položil pan poslanec Rádl, tady je nezbytné říci, že rozdíl v opatřeních v zemích s hlubší dluhovou krizí a těmi, které převládají, je především v intenzitě, v jaké je nutné provádět škrtů a zvyšování daní. V ekonomicky výkonnějších zemích nebyly proti úsporám žádné větší protesty nebo demonstrace. Dále je možné najít u těchto států některá prorůstová opatření, pro která není v chronicky zadlužených zemích vůbec žádný prostor. Za zmínku stojí například, že německá vláda se kvůli podpoře růstu rozhodla v roce 2011 pro daňové úlevy pro občany pro následující dva roky jako odměnu za to, že musejí financovat záchranu eurozóny. Bylo také odloženo zavedení mýtného pro osobní automobily na německých dálnicích. Takže je vidět, že ta opatření jsou velmi rozdílná. A skutečně státy, které provádějí zodpovědnou rozpočtovou politiku, potom nemusejí sahát k tak razantním opatřením, jako je například snižování důchodů nebo rušení celých systémů sociálních dávek.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Přistoupíme k projednání následující interpelace, kdy pan poslanec Ladislav Velebný interpeluje ve věci boje s korupcí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, vážený pane premiére, nedávno jste prohlásil, že boj s korupcí ušetřil naší zemi již minimálně deset miliard korun. Od platnosti zákona o veřejných zakázkách si slibujete další desítky miliard úspor. Považuji to za skvělou zprávu. Všechny noviny to citovaly, ale nikdo se vás nezeptal, kde je těch deset ušetřených miliard v této chvíli.

Proto, pane premiére, se ptám, kde tedy těch deset miliard vězí. Jakým výpočtem a na základě jakých údajů jste zjistil, že vám vděčíme za deset miliard korun uchráněných před nenechavci? Anebo to byl zase jen takový holub na střeše Strakovy akademie? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Na vaši interpelaci odpoví pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v prvé řadě bych chtěl zdůraznit, že ve Strakově akademii, právě proto, že je Strakova, holuby netrpíme. Je tam prováděno celé konsorcium protiholubích opatření, protože pak by samozřejmě musela být Strakova akademie natřena nabílo, protože řečeno slovy Járy Cimrmana, jenom v bílém by byla schopna čelit holubům.

Nyní k samotné vaší otázce. Toto číslo je samozřejmě expertní odhad. Provedli ho lidé, kteří spolupracují v rámci protikorupční skupiny u Národní ekonomické rady vlády. Ten výpočet vychází z několika položek. Já bych chtěl v prvé řadě zmínit to, že v minulém roce byl přece jenom větší důraz kladen na transparentnost veřejných zakázek. Tady bych chtěl zmínit dvě klíčová opatření. Například to, že drtivá většina – a dnes mohu říci všechny ústřední orgány státní správy zveřejňují všechny veřejné zakázky na svých webových stránkách, včetně znění smluv. To samo o sobě vytváří tlak na snížení cen v rámci veřejných zakázek, protože roste veřejná kontrola ve smyslu kontroly jednotlivých účastníků trhu, kteří se o případné zakázky ucházejí. I kdyby zde došlo, musím říci, pouze k jednorozhodnému poklesu ceny pod tímto tlakem veřejné transparentnosti, zveřejňování smluv apod., tak se při celkovém objemu veřejných zakázek v loňském roce v rámci veřejné správy, kdy ponecháme stranou sektorové zadavatele, jedná o částku zhruba kolem 5 mld. korun. Při pouhém jednorozhodném poklesu cen.

Ministerstvo zdravotnictví udává, že cestou zavedení elektronických aukcí došlo k celkovému snížení cen např. v oblasti některých nákupů léčiv, materiálu pro státem zřizované nemocnice apod. v celkovém objemu až jedné miliardy korun za rok.

Musím také připomenout, že i rozhodnutí vlády o takzvané ekologické zakázce samozřejmě přineslo velmi výraznou potenciální úsporu, protože i ty nejvíce odvážné, když to řeknu zjednodušeně, odhady říkaly, že maximální strop ceny by se měl pohybovat někde okolo 45–46 mld. korun s tím, že my jsme samozřejmě byli zklamáni tím, že nabídky byly výrazně vyšší. To znamená, kdybychom šli cestou této ekologické zakázky, kdy ceny byly okolo 56 mld. korun, tak musím říci, že při těch nejodvážnějších odhadech ve výši 46 mld. korun by to znamenalo dalších zhruba 10 mld. korun, které byly tímto způsobem ušetřeny.

Chci také připomenout rozhodnutí vlády České republiky, která zrušila veřejnou zakázku na dostavbu Ústřední vojenské nemocnice v Praze, což byl objem 6 mld. korun.

Takže ta částka, kterou já jsem uvedl, byl velmi konzervativní a při spodní hranici navržený odhad.

Samozřejmě, někdo může namítnout, že když něco plánuji a nekoupím, není to úspora. Ano, demagogicky takto lze namítat, nicméně skutečností

je, že je-li vypsána veřejná zakázka, tak ta mimo jiné vyjadřuje více než vážný úmysl zadavatele tento výdaj uskutečnit, to znamená, že na něj musí mít mimo jiné do budoucnosti plánované rozpočtové prostředky.

A jestliže tuto veřejnou zakázku nerealizuje, tak nade vši pochybnost dochází k úspoře těchto prostředků, které byly plánovány na financování této zakázky, kdy úmysl vypsání zakázky vyjadřuje vážný úmysl tyto prostředky utratit, a mohou být realokací použity někde jinde. Čili objektivně dochází k úspoře ve veřejných rozpočtech.

Já jsem řekl, že i po platnosti nového zákona o veřejných zakázkách od druhého čtvrtletí letošního roku – je-li v letošním roce celkový objem veřejných zakázek ve veřejné správě odhadován zhruba na 460 mld. korun, tak pouhé tříprocentní snížení cen by znamenalo v tomto případě okolo 14 mld. korun jenom v rámci této nové legislativy a tlaku, který tato legislativa vytváří vůči navyšování cen. To znamená opět velmi konzervativní odhad, který nicméně již ukazuje částku, která v miliardách dosahuje dvojciferného čísla.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji předsedovi vlády a vidím, že pan poslanec Velebný si přeje položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji, paní předsedající. Možná, pane premiére, možná máte pravdu, ale stálo by asi za to, kdybyste mi ten odhad, který má Úřad vlády vypracován, poskytl v písemné podobě. Možná bych i možná uvěřil tomu, že máte kus pravdy, ale chci to vidět na papíře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak, pan předseda vlády se chystá k replice. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já samozřejmě jsem připraven tyto podklady poskytnout. My ta čísla velmi pečlivě analyzujeme, nechceme skutečně stavět na vzdušných zámčích, ale dostat se ke konkrétním údajům.

Na druhé straně ani v rozpočtové politice nechceme stavět na falešných nadějích, to znamená vyfabulovat si číslo úspor z hlediska veřejných zakázek třeba ve výši dvacet třicet miliard – někdy taková neuvěřitelná čísla slýcháme, jako že se ročně vyplývá 50 miliard apod. Já jsem hluboce přesvědčen o tom, že nikoliv, nicméně ten tlak, pokud je opravdu veden především vyšší transparentností, tím, že jsou rušeny některé podivnosti, jako např. budou zakázány tzv. losovačky, při účasti pouze jednoho nebo dvou účastníků bude výběrové řízení zrušeno, zavádějí se v některých

případech povinné elektronické aukce, tak to všechno vede k tomu, že skutečně tlak na snížení cen díky této větší transparentnosti je zcela evidentní.

A opět, pokud by se jednalo i o snížení cen v řádu pouze několika procent, tak při tom obrovském objemu veřejných zakázek, který se pohybuje ve veřejné správě bez sektorových zadavatelů standardně někde mezi objemem 450 až 600 mld. korun v závislosti na tom, jaký rozpočtový rok je, úspory opravdu potom dosahují dvojciferných čísel a v některých případech i desítek miliard korun.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Následující interpelaci přednese pan poslanec Ladislav Šincl a připraví se pan poslanec a místopředseda Sněmovny Lubomír Zaorálek. Prosím, pane poslanče Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, ve svém volebním programu, konkrétně na straně 26, zde (ukazuje), jste důchodcům slibovali pravidelnou valorizaci důchodů a že důchodová reforma se současných seniorů nedotkne. Ještě loni jste sliboval, že negativní dopady reformy v oblasti zvyšování cen potravin a léků kvůli zvýšení DPH bude seniorům kompenzováno pravidelnými valorizacemi jejich důchodů. Místo tohoto slibovaného dorovnání důchodů spolu s ministrem Kalouskem připravujete na důchodce další bič v podobě zmrazení důchodů nebo výrazného zpomalení jejich růstu. Měl byste zajít do obchodů a podívat se, o kolik se kvůli vámi prosazenému zvýšení DPH už zvýšily ceny. Zdražilo se téměř vše a často o desítky procent – teplo, veškeré potraviny, elektřina, poplatky v nemocnici, plyn, vodné, stočné, léky a zdravotnické potřeby, vstupné na kulturní akce atd. atd. Poklesly snad jen ceny fotografických aparátů. Jakousi malou útěchou pro naše české důchodce může být to, že naši důchodci si tak budou moci výhodně a lacino fotit své hubené síťovky a porovnávat je s těmi plnými, s nimiž jste vystupoval v předvolebním šotu a ohlupoval voliče. Na své volební sliby jste svým zvolením zapomněl. Důkazem je to, že ruku v ruce se zmrazováním či výrazným zpomalováním růstu důchodů nyní plánujete další zvýšení spodní sazby DPH na 15 % a horní na 21 %. Toto se snažíte zamaskovat jen mírným zvýšením daní nejbohatších. Je vám úplně jedno, že tím potrestáte nejslabší skupinu obyvatel hned dvakrát, neboť např. náklady na potraviny představují velkou část výdajů, které senioři musí měsíčně vynaložit.

Proto se, pane premiére, ptám: Proč neplníte své předvolební sliby, které jste dal občanům této republiky? (Předsedající: Čas, pane poslanče!) Jak chcete obhájit to, že jedno z nejvýraznějších opatření míří právě proti nejslabší sociální skupině?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. Odpoví pan předseda a já prosím, abychom všichni dbali časových limitů, které jsou dány jednacím řádem. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych bezpochyby na tuto interpelaci mohl odpovědět citacemi z volebního programu České strany sociálně demokratické a zeptat se například, kde je tady legislativní návrh na 13. důchod. Myslím si, že tento volební trhák předvolební kampaně roku 2010 už se dneska neodvážní s vážnou tváří zmínit ani Česká strana sociálně demokratická v rámci svých slibů důchodcům a dalším sociálním skupinám.

Na druhé straně musím říci, že když se podíváme na konkrétní údaje a na konkrétní data, tak pokud vezmeme v potaz poslední rok, kde v rámci celého svého působení měla na výši důchodů vliv sociálně demokratická vláda, což byl rok 2005, tak od té doby reálná výše důchodů vzrostla do roku 2010, kdy vlastně po drtivou většinu této doby měly zodpovědnost za vývoj v této zemi pravicové vlády, o 12,78 %, a i výše důchodů, reálná výše důchodů v daném rozpočtovém roce proti roku 1989, nejvyšší reálné hodnoty dosahuje v České republice proti roku 1989, který když označíme za 100 %, právě po roce 2006, čili za pravicových vlád. Čili tam byl největší nárůst důchodů, nikoli za vlád sociální demokracie. To za prvé.

Za druhé. Samozřejmě nárůst cenové hladiny, který je v současné době způsoben, je částečně způsoben, také, ano, nárůstem daně z přidané hodnoty, především její snížené sazby z 10 % na 14 %, nicméně v tuto chvíli není žádný důvod – a potvrzují to všechna expertní čísla a všechna expertní pracoviště – ustoupit od názoru, že v rámci inflačního impulzu pro celý rok 2012 budou tvořit nárůsty cen způsobené zvýšením daně z přidané hodnoty, především její snížené sazby, pouze zhruba 1,2 procentního bodu. Mimochodem i dnes, právě dnes prezentovaná čísla o vývoji cen, čísla prezentovaná Českým statistickým úřadem ukazují, že dovozové zboží a služby vzrostly o 7 %. To znamená, pokud vezmeme v potaz, že prakticky většina energií, jako je plyn, jako je ropa, je do České republiky dovážena, že tady je tento velmi razantní meziroční nárůst cen o 7 %, že je tady i velmi významný dopad v další komoditě, což jsou potraviny, opět tedy exogenního typu, je evidentní, že poskládání těchto inflačních impulzů vede k tomuto vývoji. Na druhé straně i prognóza a odhad České národní banky ukazují, že toto je jednorázový impulz, že pokud nebudou růst tyto ceny na zahraničních trzích, tak by nemělo docházet k dalšímu růstu inflace.

Co se týče valorizace, musím říci, že o konkrétním vzorečku valorizace pro příští rok ještě není rozhodnuto. Na druhé straně říkám velmi korektně, otevřeně a nedvojsmyslně, že v situaci, kdy nedochází k ekonomickému

růstu, kdy dochází k ekonomické stagnaci, a nejenom u nás, ale v rámci velké části Evropské unie, pak představa, že můžeme mít zavedené plnohodnotné valorizační schéma, je prostě představa z Marsu. Není možná. Je možná pouze za cenu prudkého prohloubení deficitu veřejných financí, což je okamžitě velmi negativně vnímáno na finančních trzích a vede k prudkému nárůstu úroků u našich státních dluhopisů, a tím pádem k prudkému nárůstu – prudkému nárůstu – deficitu veřejných financí prostřednictvím dluhové služby.

Chtěl bych připomenout, že nárůst cen u státních dluhopisů pouze o jednu desetinu procenta znamená zvýšení dluhové služby v řádech miliard korun. Nikoliv desítek milionů nebo stovek milionů, ale miliard korun. Některé odhady říkají, že dokonce jedna desetina procenta je částka výše než 8 mld. v dluhové službě. A jestliže dnes po výdajích na důchody a výdajích na platy zaměstnanců veřejného sektoru tvoří dluhová služba třetí největší objem v rámci státního rozpočtu, tak představa, že celý sociální systém, včetně důchodového systému, nebude dýchat s ekonomikou, že když dochází k ekonomické stagnaci, mohou plnohodnotně růst penze, je představa, která neodpovídá ekonomické realitě. A ani sociální demokracie by v rámci svého standardního populismu (upozornění na čas) toto neměla občanům České republiky slibovat, protože by to nikdy nebyla schopna splnit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan poslanec Šincl položí doplňující otázku ke své interpelaci. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Pane premiére, vy nejenom pokrytecky hlásáte utahování opasek a zatím svým oblíbencům necháváte vyplácet astronomické částky a odměny, ale také lžete! Důchodcům jste jasně slíbil, že budete kompenzovat nárůst cen valorizací důchodů. Ale neřekl jste ani slovo o tom, že budete měnit způsob valorizací, takže ta kompenzace nebude plná. Uvědomte si, že díky tomuto podrazu dostanete řadu seniorů do neřešitelné situace. V tom lepším případě budou odkázáni na své děti nebo sociální dávky. V tom horším případě jim nezbude nic jiného, než volit, jestli si koupí chléb a máslo, nebo léky, které potřebují. Zvýšení DPH je prostě nepřijatelné a přinese jen další dramatické zdražení potravin a jiného zboží. Podle mě je velice zbabělé se zaměřit na tuto bezbrannou skupinu sociálně slabých lidí! (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak to byl pan poslanec Šincl. A pan předseda vlády odpoví i na tuto doplňující otázku, resp. prohlášení.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedna věc jsou fakta, druhá věc jsou expresivní výkřiky. Naprosto s vážnou tváří tvrdím, že příliš jinou politiku by neprováděla ani Česká strana sociálně demokratická. A uvedu to na jednom konkrétním příkladu.

Váš slovenský partner, strana Směr – sociální demokracie, vedená předsedou Robertem Ficem, slibovala v roce 2006 před volbami, že zruší zavedený systém daně z přidané hodnoty. Skutečnost byla taková, že se pouze zavedla výjimka, především pro léčiva, a že například i na Slovensku pod sociálně demokratickou vládou Směru byla daň z přidané hodnoty na potraviny ve výši 19 %, čili se nesnižovala. Toto bylo praktickým výsledkem kroků, které provedla vedlejší země s vámi jaksi velmi příbuznou stranou, ke které se velmi hlásíte.

Myslím, že byste ve svých výročích měli být velmi opatrní. Když se ne-
dejbože stane to, že jednou opět dostanete vládní odpovědnost, myslím si, že ekonomická realita vás velmi rychle vyučí proti slibům, které dnes lacině, populisticky a nesmyslně dáváte. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Další interpelaci přednese místopředseda Sněmovny Luboš Zaorálek. Bude interpelovat předsedu vlády ve věci fondů Evropské unie. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pane premiére, z úst představitelů vlády v poslední době zaznívají chystaná docela drakonická opatření. Mluví se o propouštění učitelů, o propouštění hasičů, policistů. Já se stále častěji setkávám s tím, že lékaři mi říkají, že v ordinacích občané říkají: Nepište mi léky, protože na ně nemám peníze.

Předpokládal bych, že v takovéto situaci se vláda bude skutečně starostlivě starat o peníze, prostředky, které má svěřené, že se bude starat také o prostředky, které má čerpat z evropských fondů. Ty projekty jsou dneska nasmlouvané za 569 mld. Z toho nám prozatím Evropská unie proplatila 138 mld. My jsme na začátku tohoto týdne chtěli, abychom jednali o stavu čerpání. Vy jste to odmítl. A mezitím máme informaci z Evropské komise, že situace je taková, že od 9. března České republiky nebudou propláceny žádné faktury. Pokud nebudeme platby posílat, tak nám je prostě nebudou proplácet. Důvodem je systémové selhání, naprostý nedostatek kontroly.

Takže pro mě jsou tady dvě otázky. Jedna: Proč odmítáte o této vážné situaci jednat? Protože se jedná o ohrožení stovek miliard, se kterými se počítá v rozpočtu! A druhá věc: Kdo je za tento stav odpovědný? Já předpokládám, že tahle situace musí mít nějakého viníka. To selhání je

mimořádné. Evropská komise se k podobným věcem uchyluje v naprosto mimořádných situacích. Já se tedy ptám: Proč o tom nechcete ve Sněmovně mluvit? A kdo za to bude odpovědný a za tuto situaci zaplatí?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi a žádám pana předsedu vlády Petra Nečase, aby se ujal odpovědi na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předtím než se dostanu ke konkrétním údajům a ke konkrétním faktům, nemohu se vyhnout odpovědi na otázku pana místopředsedy Zaorálka, kdo je za to zodpovědný.

Ano, v současné době Česká republika obdržela takzvaný warning letter, kde na základě analýzy Evropské komise a Evropského účetního dvora tím hlavním důvodem, proč jsou pozastaveny platby v rámci celého systému operačních programů, je samozřejmě otázka fungování celého auditního systému. Musím říci, že tento auditní systém byl vymyšlen a certifikován – tento tedy špatně fungující auditní systém – samozřejmě na Ministerstvu financí v letech 2005 a 2006. Čili ten, kdo nese odpovědnost, se jmenuje Bohuslav Sobotka. Jestli čirou náhodou to je, nebo není stávající předseda České strany sociálně demokratické, to ponechám na důvtipu pana místopředsedy Zaorálka. Proč byl tento systém takto navržen Evropské komisi, proč byl takto certifikován, by si měli zodpovědět v rámci vnitrostraničské diskuse.

Nicméně musím říci, že problém samozřejmě je závažný. My jsme zdědili nejen tento špatně nastavený auditní systém, který, jak se ukázalo, Evropská komise teď příliš pozitivně nehodnotí, ale zdědili jsme i velmi nepřehlednou strukturu 24 operačních programů, které opět vymyslela vláda České strany sociálně demokratické. A samozřejmě struktura 24 operačních programů, které jsou potom velmi těžko administrovatelné a velmi těžko auditovatelné, je také jednou z příčin tohoto stavu.

Za další. Musím říci, že v tuto chvíli je z hlediska pozastavení plateb ohrožena jedna třetina všech operačních programů v rámci celé Evropské unie, čili se nejedná o nějaké české specifikum.

Česká republika má aktuálně k dispozici 788 mld. korun, podané žádosti, kdy se jedná o téměř 76 tisíc žádostí o podporu, v hodnotě 1 bil. 179 mld. korun, to znamená téměř 150 % národní alokace.

Co se týče schválených projektů – jedná se o 34 tis. projektů v hodnotě 569 mld. korun, to znamená, v tuto chvíli se jedná o 72 % alokace. Proplácené prostředky příjemců – jedná se o částku 313 mld. korun, to znamená téměř 40 % národní alokace. Certifikované výdaje jsou ve výši 139 mld. korun, to je zhruba 17,6 % alokace.

Na centrální úrovni Ministerstvo pro místní rozvoj, národní orgán pro koordinaci, pravidelně analyzuje a vyhodnocuje údaje o čerpání jednotlivých operačních programů, jejich prioritních os a oblastí podpory. Hlídá plnění předpokladů čerpání, které si stanovují samotné řídicí orgány v rámci řízení svého operačního programu, a zohledňuje rizika vystupující z kontrolní činnosti příslušných autorit.

Součástí řízení rizik je zesílené řízení rizik z národního orgánu pro koordinaci v podobě aplikace krizového řízení za účelem úspěšného vyčerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti v operačních programech, které jsou identifikovány jako ohrožené. Aktuálně se v zesíleném řízení nacházejí tyto operační programy: operační program Životní prostředí, Výzkum a vývoj pro inovace, Vzdělávání pro konkurenceschopnost. V současné době Ministerstvo pro místní rozvoj zpracovává dokument, který bude předložen vládě České republiky k projednání do konce května 2012.

Dosavadní realizace všech operačních programů byla zhodnocena podle multikriteriálního hodnocení. Hodnoceny byly tři stěžejní oblasti implementace: oblast finanční, věcná a řízení operačního programu. Bylo identifikováno šest rizikových operačních programů a Ministerstvo pro místní rozvoj připravuje vhodná opatření pro snížení rizik. V relevantních případech bude vyčíslena částka, která bude považována za ohroženou nebo vhodnou k realokaci prostředků. To se týká zejména operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan místopředseda Zaorálek se chystá položit doplňující otázku. Prosím:

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mě mrzí samozřejmě, že premiér není ochoten uznat v žádné situaci chybu a že každé vystoupení začíná tím, že tu do roku 2006 vláda sociální demokracie.

Já bych chtěl ale pana premiéra upozornit na jednu věc. Jedna z vážných a zásadních výhrad Evropské komise se týká špatné personální politiky a permanentního střídání lidí zodpovědných za administraci evropských fondů. Tady ve sněmovně jsme o tom mluvili tisíckrát. Jsou tady ministři, kteří dokonce pětkrát šestkrát mění lidi na úrovni ředitelů odborů a náměstků. Evropská komise opakovaně říká, že se naprosto nezvládá personální práce, že nemá s kým tady jednat, je nízká kompetence těch lidí, a především místo aby tady existovalo jedno auditní místo, které má kontrolu nad ministry a resorty, tak ve skutečnosti si ministři rozhodují sami, nikdo je neaudituje, nikdo je nekontroluje. A nová novela zákona o finanční kontrole předkládaná ministrem financí

vůbec nebere v potaz tyto výhrady a požadavek budovat autonomní místo finanční kontroly.

(Důrazně:) Takže dokonce před očima pokračuje proces – vy se vmlouváte na minulost, a dokonce do budoucnosti se ukazuje, že nejste schopni to řešit. Tady snad nelze nic jiného než mluvit o tom, že tato vláda nemá kompetenci!

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Tak. To byla doplňující otázka pana místopředsedy Zaorálka. I na tuto bude reagovat předseda vlády pan Petr Nečas. Prosím:

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, formálně to byla doplňující otázka, nicméně každá ta věta byla zakončena vykřičníkem. Takže za otázku to lze označit velmi stěží. Navíc celá ta otázka byla vykřičena, nejenom zakončena vykřičníkem.

Já mohu pouze konstatovat, že pan místopředseda Zaorálek se vzteká úplně zbytečně, protože samozřejmě nikdo nezastírá, že je to vážný problém. Vláda se tím zabývá velmi pravidelně na každém svém zasedání. Mohu pouze konstatovat, že jsme byli dokonce požádáni představiteli Evropské komise, dokonce jmenovitě eurokomisařem Hahnem, který je zodpovědný za regionální fondy, aby tato otázka v České republice nebyla politizována. Protože má věcný důvod. Oni nejsou hloupí. Oni vědí, kde to má svoji příčinu, vědí, že to sahá do roku 2006 a 2005.

Jestliže dnes je za největší problém považován auditní systém, tak prostě to neodpárete, pane místopředsedo Zaorálku, že tento systém byl vymyšlen, vytvořen a certifikován v letech 2004 a 2006. Tehdy jsme nevládli my. Tehdy jste vládli vy. Nepovedlo se vám to. My to teď musíme napravovat. Je to prostě důsledek. Nebyli jsme to my, kdo vymyslel strukturu operačních programů s 24 programy. V desetapůlmilionové zemi. S její omezenou administrativní, ale musím říci i intelektuální kapacitou. Opět jste to byli vy, kdo vytvořil 24 operačních programů. A opět jste to byli vy, pane místopředsedo Zaorálku, přestože programovací období začínalo 1. lednem roku 2007, tak jste ke 4. září roku 2006 neměli připraven a schválen jeden jediný z těchto 24 operačních programů. Všechno jsme to museli dělat za vás. (Potlesk poslanců ODS.)

Správný postup v rozumné zemi je, že k začátku programovacího období jsou spuštěny všechny programy. Vy jste neměli ani jeden! Museli jsme to oddřít za vás a teď to děláme znovu v případě auditního systému! Tak už si konečně sáhněte do svědomí! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi

vlády. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová. Bude interpelovat předsedu vlády ve věci stanoviska k situaci na vysokých školách. Připraví se pan poslanec Roman Sklenák. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane premiére, poslanci vládní koalice bohužel odmítli můj návrh na projednání situace ve vysokém školství v rámci schůze Sněmovny, a tak mi nezbyvá, než požádat o vaše stanovisko ke krokům ministra Dobeše touto formou.

Návrhy, které v této souvislosti předkládá, vyvolávají vlnu protestů. V rámci Týdne neklidu probíhaly odborné diskuse, demonstrace, protestní pochody. Přestože nesouhlas s reformou, nesouhlas s omezováním akademických svobod vysokých škol ve prospěch politiků a podnikatelských lobby a nesouhlas se školním, tentokrát pro změnu pod názvem zápisné, je naprosto oprávněný a opírá se o věcné argumenty, průzkumy a zkušenosti ze zahraničí, s vládou to ani nehne. Připomínky odborníků nejsou brány v potaz, dopady na úroveň vysokoškolského vzdělání na konkurenceschopnost České republiky i samotné studenty ji nezajímají. To samé platí o bezprecedentním kroku ministra Dobeše v případě plzeňské Právnické fakulty. Namísto toho, aby ve spolupráci s Akreditační komisí a Západočeskou univerzitou pomohl řešit zajištění dostudování studentům, kteří odnášejí chyby jiných, svévolně rozhodl o prodloužení akreditace o čtyři roky.

Vážený pane premiére, zajímalo by mě, jaké kroky vyvodíte z toho, že člen vaší vlády nedodrží zákon a nerespektuje rozhodnutí Akreditační komise, která má být zárukou kvality vysokoškolského vzdělání a která po dlouhodobých a opakujících se upozorněních na závažné nedostatky fakulty přistoupila k rozhodnutí o odejmutí akreditace. Pokud totiž vy jako předseda vlády budete dál nechávat bez povšimnutí takto závažná pochybení, může vzniknout podezření, zda postup ministra školství není odměnou za vydání pochybných diplomů některým významným rychlostudentům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím, aby se slova ujal pan předseda Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nade vši pochybnost české vysoké školství potřebuje změnu a podle mého názoru každý soudný člověk, který se mu věnuje, musí toto konstatovat. Musíme zvýšit jednak kvalitativní úroveň našeho vysokého školství, protože my jsme velice úspěšní. A musím říci, my jako celá společnost a celá země jsme za posledních více

než 20 let naplnili kvantitativní požadavky na naše školství. Naše vysoké školství během 20 let prošlo dramatickým vývojem od elitně poskytovaného typu vzdělání, protože do počátku 90. let mělo vysokoškolské vzdělání zhruba jenom 12 % dospělé populace, v podstatě k masovému poskytování vysokoškolského vzdělání.

Já bych chtěl připomenout, že v současné době je v prvních ročních vysokých škol každý rok poskytováno více než 105 tisíc studijních míst. Za tři roky bude maturovat ročník, který má méně než 100 tisíc osob. Znamená to tedy, že hypotetické heslo Co Čech, to vysokoškolák by šlo sice teoreticky aplikovat, ale všichni asi cítíme, že je nezbytné nastolit silnější kvalitativní kritéria. Navíc potřebujeme u vybraných vysokých škol univerzitního typu silněji propojit výukovou činnost s oblastí výzkumu a vývoje a udělat z nich skutečně elitní a kvalitní vysoké školy.

Čili potřebujeme tyto změny, potřebujeme mimo jiné i zapojení většího objemu finančních prostředků pocházejících ze soukromých zdrojů do fungování vysokých škol jednak v oblasti výzkumu a vývoje, kde mám na mysli především prostředky z firemního sektoru, ale i v oblasti hrazení studijních nákladů, kde to například cestou, kterou tady zmínila paní poslankyně, to znamená cestou poplatků, považuji za naprosto korektní, férové a správné řešení, které zvyšuje spoluúčast studentů, ale také jejich větší zodpovědnost vůči vykonávanému studiu.

Není prostě náhoda, že řádná délka studia v České republice bývá standardně překračována. Já znám údaj například z Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické, protože ten údaj mi sdělili vyučující z této školy, že řádná délka studia, která u bakaláře je šest semestrů, a umožňuje tedy pravidlo řádná délka studia plus dva, to znamená až osm semestrů, je naprosto masově využívána. Většina studentů této fakulty opravdu studuje osm semestrů. Kdo by toho nevyužil, když je to zadarmo? Čili potřebujeme i zavést tyto ekonomicko-kvalitativní korektivy do změn v rámci našeho vysokého školství, protože expertní odhad ekonomů z Národní ekonomické rady vlády je, že jenom větší důraz na řádnou délku studia by přinesl úspory v hodnotě 1 mld. korun ročně, a to, jistě uznáte, nejsou malé finanční prostředky.

Potřebujeme naprosto seriózní debatu o těchto změnách na vysokých školách. Já jsem mnohokrát prohlásil, že jsem v kontaktu s představiteli České konference rektorů i Rady vysokých škol. Velmi komplikovaně se tyto změny dají dělat bez toho, aby do těchto diskusí byli zapojeni studenti. To nejde také úplně obejít, jakkoliv bychom si ale měli být vědomi toho, že studenti jsou pouze tím, kdo průtokově prochází vysokou školou, a ne vždy, a to si řekněme sebekriticky, vzpomeňme si na svá studentská léta, jsou to zrovna studenti, kteří mají zájem na co největším tlaku po co největších kvalitativních kritériích. Ne vždy tomu tak je.

Potřebujeme také seriózní debatu o způsobu akreditace a pravidelné evaluace našich vysokých škol právě proto, že pouze kvalitní akreditace s procesem evaluace nám umožní rozčlenit naše vysoké školství do několika kategorií včetně odstupňovaného způsobu financování. Jsem přesvědčen, že tato diverzifikace našich vysokých škol je nutná. Debata o akreditaci je podle mého názoru nutná. Já jsem toho názoru, že bude nezbytné i za cenu vyšších finančních nákladů více zapojit zahraniční odborníky do procesu akreditací a evaluace našich vysokých škol.

Co se týče problému plzeňské Právnické fakulty, musím říci, že jsem z toho poněkud v rozpacích a částečně nešťastný. Mám pocit, že se z toho velmi silně stal prestižní spor, prestižní spor mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a Akreditační komisí. Kdyby se jednalo o dvě party kluků, tak bych řekl, že soutěží, kdo z nich, s prominutím, dámy prominou, vyčurá výš, než myslí na to, že je tady nezbytné za předpokladu kvality vysoké školy také myslet trochu na studenty. Čili já za jeden extrém považuji rozhodnutí Akreditační komise ke konkrétnímu datu tu školu v podstatě zavřít, za druhý extrém považuji v dobrém úmyslu vedený krok Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy prodloužit akreditaci o čtyři roky. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem přesvědčen, že je nezbytné nalézt kompromis, ale k tomu se určitě dostanu po případné doplňující otázce.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, myslím, že tomu tak bude, protože paní poslankyně Semelová se chystá tuto doplňující otázku právě položit.

Poslankyně Marta Semelová: Pane premiére, já vím, že natahujete čas, abyste vyplnil zmíněný čas, který máte určen, nicméně na řadu věcí jste mi neodpověděl. Neodpověděl jste mi na věci týkající se akademických svobod. Co se týká školného, to prostě máme odlišný názor. KSČM je proti jakémukoliv školnému. Co se týká prodloužení studia, tak za to už se nyní platí.

Jinak možná se můžeme bavit o systému akreditace, ale nesouhlasím s tím, že se jedná o prestižní spor. Tady prostě platí zákon a zákon o vysokých školách neumožňuje ministerstvu rozhodnout v rozporu s Akreditační komisí. To by bylo prostě v rozporu s tímto zákonem a zároveň v rozporu se správním zákonem.

Co se týká plzeňské fakulty, ani tady jste nerozptýlil mé pochybnosti, protože jsme byli už svědky toho, že ministr školství už jednou zrušil rozhodnutí nezávislé Akreditační komise, to bylo v případě Univerzity Jana Amose Komenského, kde byla také závažná pochybení. (Předsedající upozorňuje na čas.) Mnozí velmi zajímaví lidé studovali právě na této univerzitě.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Doplňující odpověď pana předsedy vlády.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, paní poslankyně tady řekla, že již dnes se platí za prodloužení studia. Ano, platí, ale až podle pravidla řádná délka studia plus dva semestry. To znamená, že standardně můžete bezplatně studovat bakalářský stupeň čtyři roky a magisterský stupeň sedm let, čili osm plus dalších šest semestrů. A podle mého názoru toto není správné.

Co se týče plzeňské fakulty, ke které jsem se chtěl vrátit v této doplňující odpovědi, já jsem opravdu přesvědčený, že je to prestižní spor. Já tady nechci posuzovat, zda krok toho nebo onoho aktéra je v rozporu se zákonem, na to si netroufám, to nechť prosím posoudí nezávislý soud. Mimochodem, ta judikatura bude velmi užitečná, protože prostě řekne, co je možné a co není. Nicméně si myslím, že kompromis by měl spočívat v tom, že není podle mého názoru možné říci studentům 4. a 5. ročníku, že najednou nemají kde dostudovat, že nás to nezajímá, že jejich škola je málo kvalitní. Za to zodpovídá právě tato Akreditační komise, že to dospělo až tak daleko, že jsou tam čtvrtáci a pátáci, kteří se teď dozvěděli, že o školu mají přijít. To myslím správné není.

Zrovna tak si ale, a to řeknu velmi otevřeně, nemyslím, že je správné, aby za situace, ve které teď konkrétně je plzeňská Právnická fakulta, bylo možné mírně dírně opět nabírat studenty do prvního ročníku a tvářit se, že se vlastně nic neděje a že je akreditace standardně prodloužena ještě o další čtyři roky do roku 2016. Já to skutečně považuji za dva extrémní póly. Mělo by se podle mého názoru hledat řešení, které umožní studentům vyšších ročníků dostudovat přímo v Plzni, studentům nižších ročníků v případě, že se nezlepší kvalita tohoto studia, najít studium jinde po republice v ostatních právnických fakultách a vytvořit tlak na to, aby v případě, že se dramaticky nezlepší kvalita této fakulty, nebylo umožněno otevřít první ročník.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předsedo. Prosím, aby se slova ujal následující poslanec. Je jím pan poslanec Roman Sklenák, který předsedu vlády interpeluje ve věci situace na Pozemkovém fondu. Po panu poslanci Sklenákovi se připraví pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v úterý jsem na tomto místě žádal Sněmovnu o to, aby nám mohl ministr zemědělství podat vysvětlení k informacím o hospodaření na Pozemkovém

fondu České republiky, které přinesla některé média. Mé žádosti bohužel nebylo vyhověno, a proto si dovoluji požádat o vaše stanovisko v rámci interpelací.

Připomenu, že média informovala o tom, že ředitel Pozemkového fondu pan Radim Zika, jinak též významný člen ODS, uzavřel několik smluv na ekonomické poradenství se svými spolustraníky z ODS nebo s blízkými svých kamarádů. Například s bývalým primátorem Liberce za ODS panem Kittnerem uzavřel smlouvu na 420 tisíc korun nebo s jiným členem ODS panem Žídkem na 480 tisíc korun.

Smlouvu na ekonomické poradenství na 270 tisíc korun získala také 22letá absolventka střední školy, v tomto případě přítelkyně kamaráda pana ředitele Ziky. Na dotazy novinářů, jakou konkrétní práci tito lidé pro Pozemkový fond odvádějí, bohužel nebylo zodpovězeno, a proto se nabízí otázka, zda uzavírání těchto smluv není více než potřebou Pozemkového fondu motivováno potřebami známých pana ředitele.

Otazníky nevisí jen nad uvedenými smlouvami, ale i nad způsobem nakládání se svěřeným majetkem, kdy byly popsány případy, kdy například vysoký úředník Pozemkového fondu prodal desítky hektarů státních luk svému otci nebo kdy fond vyměnil lukrativní pozemky mezi sjezdovkami a penziony v Jizerských horách za levná pole na Vysočině. A mohl bych pokračovat dlouhým výčtem dalších sporných kroků pana ředitele, které není ochoten vysvětlit.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Nemůžete pokračovat, pane poslanče, čas vypršel! Prosim, položte krátkou otázku.

Poslanec Roman Sklenák: Proto se vás, pane premiére, ptám, zda máte informace o tom, co se děje na Pozemkovém fondu, a jaké je vaše hodnocení popsané situace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a prosím pana předsedu vlády, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já začnu tím, že paní předsedající prosím, bez zábran na mě za mými zády houkněte, pokud překračuji čas.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Spolehněte se! Zavelím dostatečně hlasitě. Je-li to vaše přání, tak s chutí.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Jsem si toho vědom a chci vás o to ještě jednou požádat.

Musím začít tím, že se samozřejmě objevila celá řada mediálních spekulací například o tom, že pan Ing. Jiří Kittner měl dostat stasisovou smlouvu od Pozemkového fondu. Já mohu pouze prohlásit, že pan Jiří Kittner neobdržel od Pozemkového fondu ČR žádnou finanční částku a informace o jeho odměnách zkrátka není pravdivá. Ale to už se tak někdy v našich médiích stává. Není to pravda.

Za další. Případ, který vy jste tady zmiňoval, to znamená prodej půdy otci jednoho z úředníků Pozemkového fondu, proběhl dávno před nástupem stávajícího ředitele. Čili přičítat ho stávajícímu řediteli prostě není korektní. Po zveřejnění skutečnosti, že se tento úředník dopustil neetického jednání ve smyslu prodeje půdy rodinnému příslušníkovi, byla reakce ze strany současného vedení Pozemkového fondu okamžitá. Ředitel Pozemkového fondu Radim Zika nařídil prověření postupu tohoto úředníka a ten posléze z Pozemkového fondu odešel. Takže opět to je nepřesná informace, když budu velmi diplomaticky vůči konkrétnímu médiu. To znamená, proběhlo to předtím.

Nicméně co se týče činnosti Pozemkového fondu, ano, je zde hospodařeno s velkým objemem majetku. Pan ministr zemědělství má ode mě úkol, aby se tomuto tématu věnoval, a budou-li nalezeny skutečné nesrovnalosti a skutečné kroky, které budou budít pochybnosti, bezesporu se tím pan ministr zemědělství bude velmi intenzivně zabývat.

Já ale považuji za klíčové především to, že je nezbytné provést transformaci. Není nadále možné držet tu roztržitěnou strukturu, kdy máme například pozemkové úřady a Pozemkový fond. A bezesporu i z hlediska snížení administrativních a transakčních nákladů tohoto státu je správným krokem provést fúzi těchto institucí, což bude vyžadovat i legislativní změny. Jsem přesvědčen, že je to správný způsob, jak transformovat resort Ministerstva zemědělství. Ale jak jsem již řekl, je nezbytné prověřit hospodaření každé složky státní správy, zda se chová racionálně, a bude-li shledáno nějaké pochybení nebo pochybnosti, tak samozřejmě bude postupováno náležitým způsobem v souladu se zákony této země.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu premiérovi. Pan poslanec Sklenák si nepřeje doplňující vystoupení, a proto následuje interpelace pana poslance Jeronýma Tejce. Ten se bude zabývat tématem povodňové stokoruny. Prosim.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo vlády, vážené kolegyně a kolegové, vláda ČR a následně i vládní koalice se rozhodly, že budou řešit, jak jsme byli od nich informováni, koncepčně otázku úhrady škod, které vznikají velmi často v ČR a opakovaně při povodních. Právě proto byl změněn legislativní rámec a byla zavedena nová daňová

povinnost, zjednodušeně řečeno výběr povodňové stokoruny. Ta už byla vybírána v roce 2011. Podle předpokládaných odhadů za každý rok by měly být vybrány zhruba 4 miliardy korun a celá tato částka by měla být věnována buďto na protipovodňová opatření, případně na nápravu škod, které povodněmi vznikly. Podle informací, které jsou k dispozici, vytvořilo Ministerstvo financí speciální položku v rámci kapitoly všeobecná pokladní správa. Tyto programy byly vypláceny pro ministerstva pro místní rozvoj, životního prostředí, zemědělství a jednoho neprogramového dotačního titulu Ministerstva zemědělství.

Já bych se chtěl pana premiéra zeptat, jaké má informace o tom, kolik z těch 4 miliard korun, pokud se skutečně podařilo vybrat 4 miliardy korun, bylo skutečně použito na protipovodňová opatření či na činnosti, které byly původně uvažovány v rámci tohoto projektu, a jestli pan premiér má už v tuto chvíli jasné informace o tom, kolik procent této částky za rok 2011 bylo vyčerpáno či bude vyčerpáno v letošním roce. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Na vaši interpelaci odpoví předseda vlády pan Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl panu poslanci Tejcovi poděkovat za tuto interpelaci, především za její věcnost, protože se domnívám, že otázka protipovodňové ochrany je něco, co má za prvé dlouhodobý charakter, musí do toho být zapojeny všechny složky veřejné správy od místní přes krajskou až po celostátní, a má také dlouhodobý charakter, protože většina těchto protipovodňových opatření má charakter dlouhodobých staveb či projektů a zrovna tak odstraňování povodňových škod není záležitostí pouze několika týdnů nebo měsíců.

Je skutečností, že v souvislosti se zavedením snížení slevy na poplatníka, tzv. povodňová stokoruna se to v žargonu nazývalo, byly zvýšeny příjmy státního rozpočtu na rok 2011 a současně byla ve výdajích rozpočtové kapitoly všeobecná pokladní správa zřízena nová položka prostředky na odstranění důsledků povodní a na následnou obnovu, a to v celkové výši 4 miliardy korun. Chci zdůraznit, že povodňová stovka nebo tato snížená sleva na poplatníka byla zavedena skutečně pouze v loňském rozpočtovém roce.

Usnesením vlády číslo 692/2010 k řešení odstranění a obnovy části území ČR poškozené povodněmi v srpnu 2010 vláda rozhodla o zapojení prostředků státního rozpočtu ve výši 4 miliard korun. Z toho bylo půl miliardy korun z vládní rozpočtové rezervy v roce 2010 a na roky 2011 až 2014 do celkové výše 3,5 miliardy korun. Prostředky byly v souladu s usnesením vlády 692/2010 a navazujícími usneseními vlády převáděny do jednotlivých

kapitol na účely schvalované vládou na základě žádosti o rozpočtové opatření. V rámci těchto kroků Ministerstvu pro místní rozvoj na základě usnesení vlády číslo 287 z loňského roku byla poukázána částka ve výši 2 120 300 000 korun, Ministerstvo zemědělství na základě tří usnesení vlády 692/2010 a 321 a 652 z loňského roku dostalo 364 milionů korun a Ministerstvo životního prostředí na základě usnesení vlády 620 z loňského roku částku přesahující 48 milionů korun. Celkově se tedy jednalo o částku 2 532 350 tisíc. Žádosti tedy předkládala tato tři ministerstva, to znamená Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí. V loňském roce tedy byla uvolněna částka přes 2,5 miliardy korun.

Předpokládá se, že další prostředky do celkové výše uvedené částky, to znamená do čtyř miliard korun, tzn. při letním propočtu čtyři minus dvě a půl, to je 1,5 miliardy korun, budou uvolněny v roce 2012 a v roce 2013. Čili celá tato částka, která byla nashromážděna prostřednictvím tzv. povodňové stovky, bude v letech 2010 až 2013 použita v rámci protipovodňových opatření nebo odstraňování povodňových škod s tím, že 2,5 miliardy bylo vyčerpáno již v loňském roce a s 1,5 miliardy je počítáno pro letošní a příští rok.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Pan poslanec Tejč se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejč: Myslím, že v tuto chvíli, kdy máme problém s investičními výdaji, tedy se schopností zejména Hasičského záchranného sboru a vůbec celého integrovaného záchranného systému doplňovat stav techniky alespoň na ten stav, který byl v těch posledních letech, a kdy se investiční výdaje z 1,8 miliardy korun v roce 2008 snížily na 276 milionů korun v roce 2012, měli bychom určitým způsobem změnit i tento program.

Chtěl bych vyzvat pana premiéra k tomu, aby část prostředků, které ještě nebyly vyplaceny, tzn. jsou volné a evidentně ještě nebyly využity, byla použita právě i do rozpočtu Ministerstva vnitra na podporu integrovaného záchranného systému a na podporu Hasičského záchranného sboru, který je díky rozhodnutí této vlády v tuto chvíli investičně velmi devastován, a hrozí, že pro roky 2013 a 2014 bude mít v zásadě nulové výdaje na investice a na obnovu techniky. (Upozornění na čas.) Proto ještě jednou prosím pana premiéra, aby tuto změnu, pokud to bude možné, prosadil.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan předseda vlády Petr Nečas.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené pa-

ní poslankyně, vážení páni poslanci, použít část tohoto zbytku nebo většinu tohoto zbytku na investiční činnost v rámci Hasičského záchranného sboru je samozřejmě možné. Já to považuji za seriózní námět, kterým se lze seriózně zabývat. Na druhou stranu musíme vzít v potaz, že jsou zde stále ještě neodstraněné škody z povodní, které byly například i v roce 2010, že nevíme, zda nějaké povodně nepřijdou – nedejbože, zařukám (řuká na řečnický pultík) – v následujícím období. Takže bezesporu musí být primárně tyto prostředky připraveny na odstraňování povodňových škod v oblasti infrastruktury vodohospodářských staveb, v oblasti škod majetku především obcí, kde musíme vzít v potaz, že menší města a obce mají velmi omezený investiční rozpočet, že také musíme brát v potaz škody na zemědělském majetku apod. Samozřejmě že ten záměr použít to na investice do Hasičského záchranného sboru bude brán v potaz, ale velmi prosím, aby v tom nebylo spatřováno nějaké zázračné řešení.

A poslední fakt, který tady chci říci. Zazněl tady pojem "investiční devastace Hasičského záchranného sboru". Velmi doporučuji panu předsedovi Tejcovi prostřednictvím paní předsedající, aby si nechal zpracovat tabulku o objemu investic do Hasičského záchranného sboru v letech 2006 až 2010 v porovnání s obdobím 2002 až 2006. Pak pochopí, kdy docházelo k investiční devastaci Hasičského záchranného sboru a ve kterém období byla tato devastace nahrazována intenzivní investiční činností. Jsem hluboce přesvědčen o tom, že až si tu tabulku udělá, protože já jsem si ji udělal, tak zjistí, že ta devastace nebyla počínaje rokem 2006, ale tam právě začala ta náprava.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu předsedovi vlády. Následující interpelaci přednese pan poslanec Ivan Ohlídál. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, jistě víte, že v české veřejnosti má vaše vláda velmi nízkou úroveň důvěry. Důvěra je velmi nízká a dá se říci, že z historie České republiky je to doslova primát. Vyplývá to z různých veřejných výzkumů. Důvěryhodnost vaší vlády dostává další těžkou ránu. Mám na mysli soudní proces, který probíhá mezi panem Bártou a mezi panem Škárkou. Špatné na tom je to, že pan Bárta je předseda klubu Strany věcí veřejných v Poslanecké sněmovně. To, co zatím vyplynulo ze soudního procesu těchto dvou pánů, je opravdu otřesné. Ukazuje to na naprosto nekalé a prapodivné praktiky v této politické straně, přesněji řečeno v politické firmě. Čili jsem přesvědčen, ať výsledek tohoto soudního procesu bude jakýkoliv, tak důvěryhodnost vaší vlády dostane ještě další velkou ránu. A snad ta důvěra ve veřejném mínění poklesne někam k nule procent.

Proto vám kladu, pane premiére, otázku: Nebylo by dobré tuto vládu rozpustit tím, že byste podal rezignaci? Jistě by to pomohlo celé české společnosti, protože pak by zřejmě bylo nutné přistoupit k novým předčasným volbám. Děkuji předem za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády se ujme slova a jistě na vaši interpelaci odpoví.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, pan poslanec Ohlídál se mě zeptal, zda bych v souvislosti s probíhajícím soudním šetřením, které probíhá u Obvodního soudu Praha 5, já neměl podat rezignaci. No, ta úvaha je spíše než racionální hodně metafyzická, protože já opravdu netuším, co s těmito konkrétními kroky mám společného. Nemám s nimi společného vůbec nic vyjma toho, že to také sleduji ve sdělovacích prostředcích a že samozřejmě mě to vůbec nenechává klidným, že to samozřejmě považuji za problematickou věc, která poškozuje vládní koalici. To nebudu nalhávat.

Mám ale nepříjemnou zprávu pro pana poslance Ohlídála, že se obávám, že to poškozuje celou českou politickou scénu včetně těch stran, které se velmi vymezují proti tomuto kroku. Věci, které jsou tam diskutovány, jsou věci, které nepředstavují pozitivní nebo nějaký vábný pohled. Nicméně si troufám říci, kdybych tady zkoncentroval do několika desítek minut nebo hodin například výroky a kroky, které vůči sobě dokázali poskytnout vzájemně si členové České strany sociálně demokratické, tak si myslím, že ten pohled a ta vábnost by nebyly o nic větší nebo o nic menší.

Mimochodem, záliba v odposlouchávání, když vezmeme jen případy pardubické krajské organizace České strany sociálně demokratické a našeho drahého a výřečného kolegy pana poslance Váni, také jsme si tohle v odposleších mohli poslechnout. Když vezmu v potaz tajemníka jihočeského hejtmana pana Zimoly a jeho jednání s podnikateli o evropských fondech, které údajně ty kraje tak úspěšně čerpají, z toho poslechu je tam slyšet, jakým způsobem je někdy čerpají, tak to také není nic vábného, tahleta nahrávka. Když si vezmu případ členů České strany sociálně demokratické v Praze 9 a roztomilou nahrávku pořizenou a šířenou českými médii, také to také není vábný pohled.

Takže si nemyslím, že by kterýkoli představitel České strany sociálně demokratické, aniž to teď – doufám – bere osobně pan poslanec Ohlídál, měl z tohoto místa vystupovat jako nějaký kazatel politické etiky a politické morálky. A to jsem ještě vynechal zálibné citáty z paměti Miloše Zemana, Jiřího Paroubka, Petry Paroubkové apod. na adresu různých představitelů České strany sociálně demokratické.

Praní prádla, špinavého prádla v tomto případě, na veřejnosti není samozřejmě nic hezkého.

Ale já to nechci zlehčovat. Ta věc je samozřejmě závažná, nemůže zůstat bez jistých politických konsekvencí. Jenom bych velmi doporučoval, abychom všichni ústavní činitelé tlumili své výroky, protože má rozhodovat nezávislý soud, má rozhodovat bez tlaku, má rozhodovat objektivně a nezávisle a my bychom neměli přijímat závěry za tento soud. Chci zopakovat, že se jedná o konkrétní trestněprávní kauzu, která probíhá, že se nejedná o politický proces s tím nebo oním politickým představitelem nebo s tou nebo onou politickou stranou. Dochází k individuálnímu posouzení individuálního případného pochybení toho nebo onoho člověka.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec Ohlídal se chystá ještě vystoupit s doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vy jste se klasickým způsobem snažil zamluvit odpověď na moji zásadní otázku, ale já odpovím na vaši otázku. Vy jste se ptal, co máte společného s tím, co probíhá u soudu a co se týká jednoho vašeho koaličního partnera. No, máte společného právě to, že oni jsou tím vaším koaličním partnerem a ovlivňují politiku, ovlivňují politiku vaší vlády. Tím pádem i politika vaší vlády se stává čím dál méně důvěryhodná. To je odpověď na vaši otázku a proto jsem mluvil o odstoupení. Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslanče. Vidím, že pan premiér se ještě chystá reagovat na to, co jste právě pronesl. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opět – nechci to bagatelizovat, ale na druhou stranu chci připomenout, že i řada těch lidí, které jsem tady zmínil, nadále ovlivňuje politiku České strany sociálně demokratické, a domnívám se, že to není výpověď o této straně.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Kolegyně a kolegové, s ohledem na to, že je 16.01 hodin, tudíž uplynul čas, kdy je možné podle jednacího řádu podávat poslední ústní interpelaci na předsedu vlády, budeme pokračovat ústními interpelacemi na ostatní členy vlády.

Dříve než tak učiníme, ráda bych vás seznámila s jednou praktickou důležitou informací. Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc mě seznámil s tím, že poslanecký klub ČSSD žádá o přestávku na jed-

nání poslaneckého klubu zítra, to je v pátek, v době od 9 do 10 hodin. Současně mě informoval o tom, že s tímto faktem seznámil předsedy všech ostatních poslaneckých klubů. Zítřejší jednání Sněmovny tedy zahájíme v 10 hodin.

Nyní můžeme přistoupit k interpelacím na ostatní členy vlády. Jako první vylosovaný je pan poslanec Jan Látka, a já ho žádám, aby vystoupil a přednesl interpelaci na ministra financí Miroslava Kalouska, čímž zahájí blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Po něm se připraví pan poslanec Roman Sklenák.

Prosím, pan poslanec Látka má slovo.

Poslanec Jan Látka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane ministře, Ministerstvo financí prý potvrdilo, že kvůli netransparentnímu nakládání s dotacemi Evropské unie a špatné kontrole byl Česká republika poprvé v historii minimálně na několik měsíců pozastaven přísun dotací z evropských fondů. Důvodem je nespokojenost Bruselu s tím, jak se u nás utrácení peněz z fondů kontroluje. Částečně dobrou zprávou snad je, že pokud Česká republika splní dohodnuté kroky v otázce řídicích kontrol, nastavení auditního systému, řešení identifikovaných nesrovnalostí a administrativní kapacity do června 2012, Evropská komise nepřistoupí k pozastavení programů. Přitom pro naši ekonomiku představují dotace z Evropské unie velmi důležitou finanční podporu.

V plánovacím období 2007 až 2013 mohla Česká republika získat v korunách cca 788 miliard, ale příjemci dotací zatím dostali jen 313 miliard, což je zhruba 40 %. S rozšiřující se Evropskou unií pak lze očekávat, že do budoucnosti se finanční pomoc z těchto zdrojů asi velmi sníží.

Problémy máme údajně na Ministerstvu pro místní rozvoj, Ministerstvu dopravy a především na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Tomuto ministerstvu pod vedením Josefa Dobeše dokonce hrozí kvůli programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, že přijde až o 53 miliard, které Česká republika mohla jistě získat.

Jistě si dovedete představit, pane ministře, kolika škrtů v různých položkách státního rozpočtu bychom občany této republiky mohli ušetřit, kdybychom dotace z fondů Evropské unie lépe administrovali a následně i lépe kontrolovali.

Vaše vláda, pane ministře, je první vládou České republiky, které se to stalo, a dle mého názoru je to pro Českou republiku velká ostuda. Co uděláte, vážený ministře, pro to, aby se zachránilo, co se dá, a příště k takové situaci nedošlo?

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čas, pane poslanče! Děkuji. Nyní se slova ujímá ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Tak především se domnívám, že to je problém všech vlád od roku 2002. Upřímně řečeno, tato vláda, dokonce ani vláda Mirka Topolánka si nevymyslela takový nesmysl jako 24 programů a 77 priorit. Tím nechci ukazovat na žádného konkrétního ministra. Bylo to jakési rozhodnutí, které ve svém důsledku je strašlivé a nese své ovoce, aniž bych se bránil své odpovědnosti či odpovědnosti někoho jiného za to, že v tom či onom nastalo nějaké pochybení.

S Evropskou komisí vedeme intenzivní diskusi o nápravě věcí, ve kterých oni dnes vidí nedostatky – byť je třeba před třemi nebo čtyřmi lety certifikovali, takže upřímně řečeno, já některým těm argumentům nerozumím. Jestliže Evropská komise certifikovala skutečnost, že na Ministerstvu financí probíhá pouze metodická kontrola a vlastní výkon auditu mají, to znamená odpovědnost za audit probíhá na jednotlivých ministerstvech a regionálních radách ve všech 24 programech, tak to je systém, který existuje v řadě zemí a který Evropská komise certifikovala. Nyní během hry změnili názor, začali být přesvědčeni, že ti auditoři u vašich hejtmanů, u našich ministrů nejsou nezávislí, a chtějí, aby audit provádělo Ministerstvo financí centrálně. Já z toho nemám vůbec žádnou radost, bude to pro mě více práce a více odpovědnosti, ale prostě tady taháme za kratší konec provazu – kdo platí, poroučí – a pravděpodobně nám nic jiného nezbude.

To jsou věci, které podle přání Evropské komise budeme muset změnit ve způsobu čerpání a kontroly programů, a pokud tak učiníme a rozhodneme do poloviny tohoto roku, tak nehrozí, že by byly programy pozastaveny. Já jsem hluboce přesvědčen, že máme dost kapacity i kompetence na to, abychom tak učinili. Evropská komise hovoří o výzvě. Můžeme hovořit i o hrozbě, ale nemusí dojít k reálným dopadům. A v tomhle případě nedojde, neboť vláda zcela jistě Komisi vyhoví a tyto změny provede.

Jiná věc je samozřejmě u programů, kde dodatečně bylo zjištěno pochybení a některé části plateb, které už proběhly, proplaceny nebudou. Tam probíhají reaudity. Například jsem byl nucen podat několik trestních oznámení. V případě regionálních operačních programů se zeptejte svých vlastních hejtmanů. Myslím, že se jim to týká, pane poslanče. Nemám z toho žádnou radost.

To poslední, co bych k tomu ještě chtěl dodat, je to, že si to zaslouží i celoevropský pohled. Rád bych vás informoval, že v tuto chvíli je pozastaveno díky velmi změněnému přístupu Komise, mnohem důslednějším, 30 % programů v Evropě v celkem 17 zemích. Česká republika zdaleka není jedinou zemí, která teď bude muset dělat nějakou nápravu. Můžeme spekulovat o tom, že Komise výrazně přitvrdila, aby deklarovala Evropskému parlamentu, že není líknavá a že skutečně přišlápla na plyn v době celoevropských úspor.

Od věci není ani spekulace o tom, že Evropská komise má výrazné potíže ve svém vlastním cash flow a používá veškeré nontarifní nástroje, jak některé platby ne realizovat, ale jak je v čase odložit a rozložit. I to mě mnohokrát napadlo, když čtu argumenty, se kterými, upřímně řečeno, nemohu souhlasit. Ale to je tak asi všechno, co s nimi mohu dělat. I když s nimi nesouhlasíme, tak Komisi vyhovíme, protože ten prst na spoušti má Evropská komise.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi. Dříve než pozvu pana poslance Látku k doplňující otázce, tak vás chci seznámit s právě došlou omluvou. Pan ministr Tomáš Chalupa se omlouvá z pracovních důvodů z dnešního jednání od 17.15 hodin.

Pan poslanec Látku má slovo. Prosím.

Poslanec Jan Látko: Já možná úplně začnu od konce, pane ministře. To, co jste tady predikoval pro tu Evropskou komisi, to možná patří i – ta myšlenka ušetřit, kde se dá – pro naše finanční úřady. Asi víte, kam směřuji.

Já bych se ale chtěl obrátit k tomu, jak jste tady selektoval – naši ministři, vaši hejtmani. Já myslím, že jsou to naši ministři a naši hejtmani. Ale když přijmu vaši terminologii, měl byste se zamyslet, nebo určitě víte, že ten problém nepadá ani tak na naše hejtmany jako spíš na jejich předchůdce a to byli bohužel vaši hejtmani, ať už v Ústeckém kraji, nebo konkrétně já jsem z Plzeňského kraje, tam je NUTS Jihozápad, tam tedy společně s Jihočeským krajem ta jihočeská strana v čele se silnou ODS udělala pořádné problémy, které se řeší do dneška. Takže takto bych to neselektoval, já bych byl velice rád – (upozornění na čas) –, kdyby se podařilo, já jsem tady hovořil o 50 miliardách korun, je to hrozně moc a věřím, že se Ministerstvu financí podaří minimalizovat škody.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Odpoví pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si vážím toho, že jsme se shodli, pane poslanče. Ano, všechno to byli naši ministři a všechno jsou to naši hejtmani, protože jsou to naše veřejné rozpočty. Já jsem jenom převzal tu vaši rétoriku, když jste ve své původní řeči řekl, že se to ještě nikomu nestalo než této vaší vládě, vy jste dokonce říkal “vaší vládě, pane ministře”. Já být na místě pana premiéra Nečase, tak bych se našel. To není moje vláda. Já jsem ministr v této vládě a vy jste říkal “vaší vládě”. Tak si řekněme, že je to naše vláda, vaše i moje, pak jsou to i naši hejtmani a jsou to naše veřejné rozpočty. Ne že bych o ty vaše hejtmany stál.

Když už tedy bych se vrátil zpátky k tomu politickému rozdělování a byl jsem osloven já, tak TOP 09 žádné hejtmany neměla, to až příště.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministroví a přistoupíme k následující interpelaci. Interpelovat bude pan poslanec Roman Sklenák pana ministra Jana Kubicego, a to ve věci smluv uzavřených s firmou Fujitsu. Dále se připraví paní poslankyně Orgoníková. Prosím o klid pány vpravo a slovo má pan poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Já bohužel interpelovat pana ministra Kubice nemohu tak, jak bych si představoval, protože pan ministr Kubice na interpelace nechodí, že. Ale přednesu svoji interpelaci s tím, že tedy budu doufat, že dostanu alespoň písemně jeho reakci.

Chtěl bych pana ministra interpelovat ve věci dodavatele nového softwaru pro vyplácení dávek pro Ministerstvo práce a sociálních věcí. Předpokládám, že pan ministr je informován o problémech, které provázejí zavedení nového systému od nového roku. Nejedná se jen o to, že systém nefunguje, jak by měl. Je otázka, zda výběr dodavatele nebyl v rozporu se zákonem. Smlouvy s dodavatelem nového systému byly uzavřeny na základě rámcové smlouvy s firmou Fujitsu, kterou uzavřel na dodávky programu Microsoft pro státní správu předchůdce pana ministra pan ministr Ivan Langer v roce 2008. Je zajímavé, že Ivan Langer se v minulých dnech vyjádřil v tom smyslu, že tato rámcová smlouva, kterou on uzavřel v roce 2008, neumožňuje uzavřít smlouvy na vývoj nového systému pro vyplácení dávek, tak jak byly uzavřeny. Já jsem se samozřejmě ptal pana ministra Drábka, jaký má komentář k tomuto závažnému stanovisku bývalého ministra vnitra, a ten mi sdělil, že se ptám dobře, ale špatným směrem, že má otázka by měla směřovat právě na Ministerstvo vnitra, protože ono uzavřelo tu původní smlouvu, ono uzavřelo i všechny další smlouvy, všechny dodatky a ono nese odpovědnost za to, že je vše v souladu se zákonem.

Chci se tedy zeptat pana ministra Kubiceho, jak to je, jestli byl výběr nového dodavatele v souladu se zákonem, nebo má pravdu bývalý ministr Ivan Langer. A současně bych se chtěl zeptat, proč není možné zveřejnit všechny smlouvy a všechny dodatky, které byly ve věci nového systému pro vyplácení dávek uzavřeny.

Děkuji vám, paní předsedající, že jste mi umožnila přetáhnout čas.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je ve smyslu jednacího řádu povinen odpovědět na vaši interpelaci písemně.

My přistoupíme k následující interpelaci, kterou podává paní poslankyně Hana Orgoníková na ministra zdravotnictví pana Leoše Hegera ve věci poplatků ve zdravotnictví. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Orgoníková: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, obrátili se na mě senioři z Hradce Králové ve věci lékařských potvrzení k oprávnění řízení motorových vozidel občany, kterým je 60 a více let. Nepochybují o tom, že je toto potvrzení nutné, ale poukazují na to, že za každé potvrzení musí zaplatit poplatek, jak mi napsali, v nehorázné výši, která se navíc soustavně zvyšuje. Dále se rozepisují o tom, že lékařské potvrzení je oprávněn vydat pouze příslušný praktický lékař, který si zároveň stanovuje výši poplatku. Konkrétně v Hradci Králové činí 400 korun. Přitom vyšetření spočívá ve změření krevního tlaku, což je mimochodem bezplatná služba, dotazu na nošení brýlí, žádná prohlídka či vyšetření, což dohromady zabere deset minut času včetně vyplnění předtištěného potvrzení. Senioři se domnívají, že poplatek by měl být zhruba 100 korun.

Já jsem si udělala takový průzkum a zjistila jsem, že poplatky se pohybují v České republice od 100 do 400 korun, čili v Hradci je to nejvíc. Já bych ráda věděla, pane ministře, kdo stanovil výši těchto poplatků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, paní poslankyně, a zvu k mikrofonu pana ministra zdravotnictví, aby se ujal odpovědi na tuto interpelaci. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážená paní poslankyně, výše poplatků vychází ze spektra vyšetření, která jsou předepsána příslušnou vyhláškou. Já ji teď nejsem schopen ocitovat z hlavy. Ta výše je regulována nikoliv finančním výměrem, který kontroluje Ministerstvo financí, ale je regulována způsobem věcně usměrňované ceny, to znamená, že musí vycházet z reálných nákladů, na které je možno účtovat zisk, který má nějakou zalimitovanou cenu, tuším asi 15 %. Pokud je někde prokázáno, že tato cena je překročena, může být finančním úřadem tento lékař pokutován. Domnívám se, že pro jednotlivé praktické lékaře stanovení nebo kontrolní činnost vykonává registrující orgán, což je v tomto případě krajský úřad a jeho příslušný zdravotní odbor. Takže tam, kde se jeví ta cena nepřiměřená, je potřeba podat stížnost k tomuto úřadu, který by měl cenotvorbu lékaře prošetřit.

Tolik asi, co mohu říci k tomuto jednomu velmi konkrétnímu případu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně Orgoníková se chystá přednést doplňující otázku.

Poslankyně Hana Orgoníková: No, to já jsem právě chtěla vědět, co mi řeknete, kdo stanovil tu výši poplatku nebo jakou formou se to odehrává. Protože pokud se jakékoli nařízení dotýká občanů, pak to musí být stanoveno zákonem, a nikoli vyhláškou. A vyhlášku jste zmínil sám. A že jde o spektrum vyšetření stanovených vyhláškou. Listina základních práv a svobod hovoří jasně a je součástí ústavy. Co se dotýká občanů, musí být stanoveno zákonem. Čili výše poplatků musí být všude stejná, stanovená zákonem, a ne ponechána na libovůli praktického lékaře jakéhokoliv a z kterékoliv části republiky. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, paní poslankyně. Na vaši doplňující otázku bude reagovat pan ministr zdravotnictví Leoš Heger.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Paní poslankyně, já celou věc ještě nechám prověřit. Já jsem řekl, že ve vyhlášce je stanoveno spektrum výkonů, které je prováděno, ale ta vlastní regulace samozřejmě zákonem určena je. Celou věc ještě ověřím a dám vám písemnou zprávu o tom, jak to přesně funguje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Můžeme přistoupit k následující interpelaci, kdy paní poslankyně Strnadlová interpeluje ministra Miroslava Kalouska. Momentálně tu není, ale věřím, že se dostaví. Tedy prosím paní poslankyni, aby se ujala slova. Ani paní poslankyně tady není.

V tom případě musíme přistoupit k interpelaci následující. Tu podává pan poslanec Karel Černý na nepřítomného pana ministra vnitra Jana Kubiceho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já jsem velmi zklamán, že pan ministr vnitra opět není přítomen na interpelacích. V dnešní interpelaci na předsedu vlády České republiky jsem se dotazoval na nebezpečné plány vlády České republiky v souvislosti s podfinancováním Hasičského záchranného sboru České republiky. Protože se domnívám, že jsem od pana premiéra nedostal uspokojivou odpověď, chtěl jsem se zeptat resortního ministra, ale bohužel není přítomen.

Proto budu velmi rád, když mi pan ministr Kubice odpoví alespoň písemně na dotaz, kde a jak chce získat finanční prostředky pro roky 2013

a 2014 na zachování alespoň současného stavu počtu hasičů a stanic Hasičského záchranného sboru České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Pane poslanče, zcela jistě vám pan ministr odpoví, neboť je to jeho zákonná povinnost.

Nyní musíme přistoupit k následující interpelaci. Tu podává pan poslanec Antonín Sedša. Interpeluje ministra Jaromíra Drábka, a to ve věci dopadů na zdravotně postižené. Prosím, pan poslanec Sedša má slovo.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, ve vámi –

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Já si vás dovoluji přerušit. Věřím, že pan ministr Drábek bude informován o tom, že je třeba se dořadit do sálu. Jsem přesvědčena, že je zde přítomen. Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Vážený pane ministře, ve vámi prosazené sociální reformě se objevila díra, která bude mít za následek znevýhodnění zdravotně postižených občanů. Konkrétně se jedná o problémy související s výměnou dosavadních papírových průkazů, jejichž platnost vypršela, za nové karty sociálních systémů, které by měly vydávat již dnes přetížené úřady práce.

Vážený pane ministře, bez platné sociální karty nebudou moci hendikepovaní lidé získat například parkovací průkaz, příspěvek na mobilitu či se nebudou moci prokazovat ve veřejné hromadné dopravě. Podle mých informací přetížené úřady práce tuto agendu nestíhají a čekají na červen, kdy se mají nové sociální karty začít vydávat.

Ptám se vás, pane ministře, jakým způsobem zajistíte, aby lidé, kteří to již dnes mají těžké, mohli čerpat výhody, které jim zákon umožňuje. Jste si vědom, že vyřízení nové průkazky trvá standardně minimálně dva měsíce a že úředníci úřadů práce jsou přetížení hlavně z důvodu vámi prosazovaného nového systému výplaty sociálních dávek? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Na vaši interpelaci odpoví ministr práce a sociálních věcí pan Jaromír Drábek. Prosím.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, pane poslanče, já se omlouvám za zdržení 35 vteřin. Nicméně tím, že byla přeskočena minulá interpelace, nestihl jsem doběhnout. Pozorně jsem to samozřejmě sledoval na televizní obrazovce.

Co se týká průkazu ZTP, já bych to odvinul od celkové situace, která je v tuto chvíli na úřadech práce. Tady padlo, že úřady práce jsou přetížené novou agendou. Já bych to formuloval o něco jinak. Úřady práce jsou skutečně velmi vytížené tou agendou, která byla kumulována na začátku roku. Částečně je to tak, že ta agenda je kumulovaná vždy na začátku roku. A to se týká příspěvku na mobilitu, kde bohužel dosavadní systém byl takový, že se příspěvek vyplácel a žádalo se o něj vždy jednou ročně. To znamená, že nápor žádostí na začátku roku byl každoroční. A byl také letos. Ale letos byl naposledy, protože nový systém už je takový, že kdo zažádá o příspěvek na mobilitu jednou, příspěvek na mobilitu mu již je potom pravidelně vyplácen až do změny podmínek. Toto považuji za velmi výrazné zlepšení. To znamená ten nápor se už v příštím roce nebude opakovat a už agenda bude běžet průběžným způsobem.

Co se týká vlastních průkazek ZTP. Průkazky ZTP, celý problém byl ovlivněn tím, že jsme počítali s tím, že karta sociálních systémů bude zavedena od 1. ledna s náběhem nového způsobu vyřizování agend na úřadu práce. Nicméně víte, že na podnět byl kontrakt na kartu sociálních systémů přezkoumáván Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Tím přezkoumáním vznikla prodleva, protože předběžným opatřením nám bylo zakázáno uzavřít smlouvu na kartu sociálních systémů. Nakonec Úřad pro ochranu hospodářské soutěže po přezkoumání konstatoval, že výběrové řízení na kartu sociálních systémů bylo v pořádku, že bylo v souladu s právním předpisem, že bylo věcně správně vypsáno. Nicméně došlo tam k určitému zdržení a my jsme byli nuceni řešit situaci náhradním způsobem. Protože uzavřená smlouva předpokládá vydávání karet sociálních systémů od června letošního roku, byli jsme nuceni přijmout přechodné opatření. Vypsali jsme výběrové řízení na pořízení náhradních karet, které by byly dočasné a které by nahradily tu samotnou kartu sociálních systémů do té doby – byla by to jenom průkazka ZTP. Nicméně do toho výběrového řízení se nám bohužel přihlásil pouze jeden uchazeč a já jsem z tohoto důvodu výběrové řízení nechal zrušit.

Použili jsme náhradní řešení v souladu se zákonem a v souladu s prováděcím předpisem. Od minulého týdne jsou vydávány průkazky ZTP ve formátu, který odpovídá předpisům, nicméně který si jsme schopni zajistit vlastními silami. Od minulého týdne pracoviště úřadů práce vydávají průkazky ZTP a na ten vlastní proces posuzování a přiznávání průkazek ZTP, troufnu si říci, to nemělo až tak zásadní vliv. Tedy to zpoždění dvou měsíců snad bylo překlenuto a jsme schopni žádosti velmi rychle vyřídit. Protože žádosti, které byly podávány ve starém roce, v roce 2011, ty ještě vyřizovaly obce, tam my jsme přebírali agendu podle zákona v průběhu ledna, tedy to řízení stejně nemohlo být ukončeno v prvních dnech ledna. A samozřejmě pokud někdo požádal například v lednu o novou průkazku

ZTP, no tak to prověřování zdravotního stavu stejně nějakou dobu trvá. Z toho tedy jenom na té časové ose ukazují, že potřeba vydávání nových průkazek ZTP například v lednu objektivně nebyla.

Já tím záležitost vydávání průkazek ZTP považuji za vyřešenou. Samozřejmě, pokud by kdokoliv měl nějakou konkrétní pochybnost nebo nějaký konkrétní případ, kde došlo k nějakému prodlení, stejně jako ve všech ostatních případech, např. při výplatě nepojistných sociálních dávek, každý konkrétní případ přešetřujeme, aby bylo jasné, zda v konkrétním případě došlo k nějakému pochybení, nebo nedošlo.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji panu ministrovi a vidím, že pan poslanec se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji. Děkuji za odpovědi, pane ministře. Já mohu souhlasit, že určitý nápor na úřadu práce byl částečně způsoben těmi každoročními žádostmi na mobilitu. Jenomže jste sám přiznal, že vlastně uplynulo 2,5 měsíce, než se zavedl ten systém jakoby náhradní. To znamená, že lidé se zdravotním postižením se oprávněně cítí být poškozeni. A já si myslím, že k poškození došlo.

Na druhou stranu mi tady trochu schází jakási sebereflexe vás jako pana ministra ohledně přetíženosti úřadů práce, respektive, jak jste řekl, velké vytíženosti, protože ta byla způsobena právě náběhem vaší sociální reformy. A já bych byl rád, abyste i tohle přiznal, protože problémů je daleko více. Mohl bych tady hovořit, a již jsem vás několikrát písemně interpeloval kolem některých problémů, které se týkají třeba zdravotních pomůcek a podobně. Dalším problémem je například posuzování stupně závislosti zdravotně postižených.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji a doplňující odpověď poskytne pan ministr Jaromír Drábek.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, pane poslanče, já jsem nikdy nezpochybňoval, že je to velmi náročný úkon. Protože samozřejmě kromě náporu žádostí o příspěvek na mobilitu došlo k velmi výrazné změně legislativy. Bylo potřeba vyhodnotit souběhy rodičovského příspěvku a příspěvku na péči. Byla tam řada okolností, které vyplývaly ze změny legislativy včetně například změny životního minima, což je záležitost, která několik let nebyla provedena. To znamená, že se musely přepočítat všechny příspěvky na živobytí, takže to bylo skutečně velmi náročné období, které bylo ovlivněno nejen tím, co je pořád dokola prezentováno, změnou informačních systémů, ale bylo to ovlivněno také, nebo především tím, že došlo jednak ke změně řady

zákonů, ke změně životního minima, k přechodu pracovníků z obcí na úřady práce.

Já jsem nikdy neřekl, že proces proběhl bez jakékoli chybičky, to v žádném případě. Že to bylo velmi náročné období, to je samozřejmě fakt a já jsem jednoznačně řekl, že za to prostě nesu odpovědnost. Musím ale zase na druhou stranu říci, že základní cíl, ke kterému já jsem se od začátku hlásil, to znamená, že budou dodrženy zákonné termíny výplat, ten byl splněn. A myslím si, že to je věc, která možná ani zdaleka neměla období při různých takovýchto složitých operacích v minulosti. Protože když se podíváte na historii, tak při různých změnách sociálního systému v řadě případů zákonné lhůty dodržovány nebyly.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Lenka Kohoutová. Obrací se na pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, v médiích proběhla zpráva o tom, že ministerstvo, které je vaší gesci, tedy Ministerstvo spravedlnosti, chystá omezení pro akciové společnosti s anonymními akciemi, a to pokud se budou chtít účastnit veřejných zakázek. Toto téma považuji za velmi důležité, zvláště při běhu dnešních dnů, kdy probíhají nejrůznější informace o tom, jak jsou vedeny některé zakázky. Považuji toto omezení za jedno z klíčových protikorupčních opatření.

Proto bych se vás ráda zeptala v rámci tohoto návrhu, zejména by mě zajímalo, zda budou nějaké hranice ceny veřejné zakázky. Stejně tak mě zajímá, zda bude muset taková firma povinně odkrývat i své subdodavatele. A stejně tak, abych pak nedávala ještě další otázky, tak bych se rovnou zeptala i jaké budou sankce, pokud firma uvede nepravdivé údaje ve svých skutečných majitelích či subdodávkách. A jestli je možné, že podobná společnost také třeba o zakázku přijde.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministrovi, aby mohl odpovědět.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní poslankyně, dovoluji mi, abych vám stručně odpověděl. Ministerstvo spravedlnosti připravuje v zásadě dvě právní úpravy, které mají protikorupční charakter a mají postihnout řekněme oblast obchodních společností, které obchodují s veřejným sektorem. Respektive tyto úpravy mají zprůhlednit vlastnickou majetkovou strukturu takovýchto akciových společností, a to ve dvou rovinách.

Za prvé, u akciových společností do budoucna dojde – a to platí obecně pro všechny akciové společnosti v České republice – k omezení anonymních akcií. To je asi ta klíčová změna. Tento návrh zákona již ministerstvo připravilo a v těchto dnech odchází do vlády. Proběhlo složité připomínkové řízení, kde jsme vypořádali všechny aspekty tohoto problému. Na první pohled to vypadá jako velmi jednoduché, zrušit anonymní akcie. Na druhou stranu, chceme-li anonymní akcie omezit, pak je třeba zvolit takovou právní úpravu, která nebude jenom politicky líbivá, ale hlavně obstojí před případným Ústavním soudem, protože měníte-li nebo zakazujete-li určitou formu akcií, zasahujete tak do vlastnického práva a je třeba zvolit takovou formu, která dostatečně vlastnické právo ochrání. Akcie na doručitele, nebo chcete-li anonymní akcie, totiž nevlastní pouze ti, “co třeba nabyli majetek neprůhledným způsobem”, ale vlastní je i tisíce, desetitisíce drobných akcionářů a změna, která má nastat, musí být nastavena tak, aby tyto drobné akcionáře nepoškodila.

Mám-li to zjednodušit, návrh počítá s tím, že do budoucna akcie na doručitele v České republice budou zachovány, ale bude třeba, aby byly buď registrovány u Burzy cenných papírů, kde bude veden registr vlastníků takovýchto akcií, anebo bude ještě možný tzv. rakouský model, kdy vlastnictví k takovýmto akciím bude možno registrovat u bank. Bude tak pro orgány činné v trestním řízení, pokud bude vyšetřována nějaká kauza a bude třeba zjistit, komu patří určité akcie, anebo naopak, jaké majetkové poměry má ten který obviněný, bude možno buď u toho centrálního registru, anebo právě u jednotlivých bank zjistit, kdo je vlastníkem určitých akcií. Tady přicházíme s modelem, úpravou, která je běžná v Německu, Rakousku, civilizovaných zemích, a tím směrem by Česká republika měla jít.

Zákon velmi složitě stanovuje transformační období, to znamená období přechodu od anonymních akcií k těmto akciím registrovaným buď na burze, anebo u bank. Je to nastaveno tak, aby to právě co možná nejméně poškodilo vlastníky anonymních akcií a dalo jim to prostor pro možnou změnu.

Druhým zákonem, který je nyní debatován a teprve bude dokončen ze strany ministerstva, je pak zákon, který by upravoval rozkrytí vlastnické struktury v případě, že právnická osoba vstupuje do právních vztahů s veřejným sektorem. V zásadě počítáme s dvěma variantami. Buď s variantou, že společnost má pravidelně určitou část svého obrátu s veřejným sektorem, počítáme buď 25 %, nebo 50 %, a v takovémto případě by vlastnická struktura v určité podobě byla rozkryta v účetní závěrce. Anebo pak druhá varianta rozkrytí vlastnické struktury ad hoc, kdy v určitém výběrovém řízení, v určitém případě vstupuje akciová společnost do styku s veřejným sektorem a chce veřejné peníze. Pak by se samozřejmě i v takovém případě vlastnická struktura rozkrývala. K politickému rozhodnutí

je, zda by mělo jít o částku milion korun, dva miliony, nebo ještě vyšší. To si musí vláda posoudit a následně pak rozhodnout Poslanecká sněmovna. Předpokládáme, že by se rozkrývala i vlastnická struktura subdodavatelů, přičemž nyní se snažíme najít takovou formu, která bude právě ústavně konformní a bude účinná. Nebude to pouhé plácnutí do vody, pouhý populistický výkřik.

Tedy, vážená paní poslankyně, děkuji vám za váš dotaz. My ta témata považujeme za důležitá, a jak jsem naznačil, otázka anonymních akcií už je v konkrétním návrhu zákona řešena a ještě během jara tohoto roku se dostane sem na půdu Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Paní poslankyně bude chtít položit ještě doplňující otázku? Ne, dobře.

Můžeme tedy přistoupit k další interpelaci. Prosím pana poslance Václava Klučku, který se ve svém interpelaci obrací na ministra vnitra Jana Kubiceho.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já nevím, co se stalo, ale název této interpelace, tak jak je na tabuli, to není ta interpelace, kterou jsem chtěl říkat. Já jsem chtěl mluvit o hasičském záchranném útvaru v Hlučíně, a ne o Hasičském záchranném sboru. To vím, jak dopadne, Hasičský záchranný sbor tam prostě nebude. To je ta stanice, která v roce 2013–2014 bude zrušena, protože je v blízkosti Ostravy a je v okrese Opava, kde jediná stanice bude v Opavě.

Ale hasičský záchranný útvar to je jiná kategorie, to je útvar, který jsme v minulém volebním období po docela těžkých diskusích ve výboru pro obranu v souvislosti s rušením záchranných praporů u vojska převedli nejen majetkově, ale i s příslušníky na Hasičský záchranný sbor. Docela složitá operace, která vyžadovala i změnu zákona, abychom všechno upravili do podmínek dobré činnosti. Do vínku tomuto útvaru jsme dali cíle, kdy bude řízen pouze generálním ředitelstvím Hasičského záchranného sboru a bude vykonávat speciální činnosti hlavně v druhosledových fázích při větších zásazích a mimořádných situacích.

Já jsem slyšel, pane ministře, že tento útvar má skončit jako útvar s řízením generálního ředitelství. Snad má být převeden do Moravskoslezského kraje. Já to nevím. Ptám se vás. Skončí, anebo bude dále pokračovat?

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Pan ministr je omluven z dnešního jednání z pracovních důvodů, takže dostanete odpověď písemně.

Dále vystoupí paní poslankyně Bebarová-Rujbrová a obrací se ve své

interpelaci na pana ministra Petra Bendla. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Aujeszkyho choroba je virové onemocnění, které u nás bylo úspěšně potlačeno v chovech domácích prasat, a bylo proto odstoupeno od jejich další vakcinace. Bohužel zřejmě také od vývoje vakcíny, která by mohla být podána jiným druhům zvířat, na které je Aujeszkyho choroba přenosná. Dnes se tato nemoc podle mých informací vyskytuje na většině území České republiky u 20 až 30 % populace divokých prasat. Jen dospělá prasata totiž tuto jinak smrtelnou nemoc většinou přežijí a také dále šíří. Virus se přenáší kontaktem, krví i předměty, s nimiž přišlo nemocné zvíře do styku, a přežívá i více než měsíc. Ohrožena je myslivecká kynologie, kdy se chovatelé obávají účasti psů na naháňkách a doseledech, ale ohrožení jsou i domácí mazlíčci na vycházkách, ohrožena jsou volně žijící zvířata nebo zvířata pasoucí se na pastvě. V případě nákazy postižené zvíře do pěti dnů stoprocentně uhynie. Hrozí i zpětný přenos Aujeszkyho choroby do domácích chovů.

Ráda bych se vás, pane ministře, zeptala: Jsou si ministerstvo a veterinární správa vědomy hrozby, kterou Aujeszkyho choroba představuje? Pracuje se na vývoji vakcíny, která by byla způsobilá chránit psy, kočky a další druhy zvířat? Kdy bude dostupná vakcína na trhu? Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministroví zemědělství.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní poslankyně, dámy a pánové, na toto téma vyšel nedávno odborný článek v časopise Myslivost a paní poslankyně z něj zřejmě čerpala a zřejmě odsud čerpala interpelaci nebo podnět k této interpelaci.

Aujeszkyho choroba je virové onemocnění, které je, jak jste uvedla, rozšířeno po celém světě. Nosičem nákazy jsou prasata, domácí i divoká zvířata, která však v zásadě nemají žádné větší klinické příznaky, pouze potraty, kdežto ostatní zvířata silně trpí zejména nesnesitelným svěděním a potom ve vysoké míře následně umírají. Česká republika je úředně prostá této choroby od roku 1988, již v roce 1987 bylo dokončeno ozdravování chovu domácích prasat vakcinací určenou přímo prasatům a tento statut potvrdila i Evropská komise při vstupu České republiky do EU. Člověku žádná rizika nehrozí, pouze jiným domácím zvířatům, například, jak jste uvedla, domácím mazlíčkům – psům.

V posledních letech byly zaznamenány případy výskytu této nemoci v roce 2003, v roce 2004 a naposledy v roce 2011. Jejich společným jmenovatelem byl přenos nemoci z divokého prasete na domácí zvířata, čímž

se v zásadě potvrdil hojný výskyt této choroby u divokých prasat plošně v celé České republice. 20 až 30 % vyšetřených vzorků za rok 2011 bylo pozitivních na tuto chorobu.

Léčení této choroby se neprovádí. V úvahu by přicházela pouze vakcinace. Pro lovecké psy však vakcína zatím neexistuje, pokusy s vakcínou pro prasata nebyly podle mých informací zatím dostatečně účinné. O vývoji vakcíny pro lovecké psy se jedná mezi Státní veterinární správou, Ústavem pro kontrolu biopreparátů a léčiv a soukromým subjektem, akciovou společností Bioveta, kde se snaží co možná nejrychleji najít takovýto preparát, který by ochránil psí plemena. Bude-li k dispozici vakcína, může být přistoupeno k vakcinaci loveckých psů. Nepředpokládá se však zatím plošné očkování, spíše aby byla na trhu k dispozici očkovací látka obdobně jako u psinky či vztekliny. Celá záležitost je v zásadě podle mých informací marginální, nehrozí žádné silné zamoření domácích zvířat ani loveckých psů.

Předpokládaná cena této vakcíny není známa ani odhadem, ale zkušenosti například z oblasti psinky říkají, že cena by se měla pohybovat někde kolem 300 korun za vakcínu.

To je asi vše, co mohu uvést. Snad jen tolik, že Státní veterinární správa pracuje i na vyhlášce, kterou by upravila tuto oblast, a že v okamžiku, kdy vakcína bude k dispozici, což v tuto chvíli neumím vydefinovat, ji zcela určitě zahrneme do systému tak, aby ji majitelé psů byli schopni koupit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Paní poslankyně položí ještě doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji za odpověď. Musím říct, že já nepokládám tento problém za marginální. Sleduji ho dlouhodobě, nejenom na základě článku, který vyšel v Myslivosti, ale i na základě zkušeností svých známých, kteří už o své psy při naháňkách a dosedech přišli. Apeluji na ministerstvo, aby na vývoji vakcíny skutečně intenzivně pracovalo, zvláště pokud si přeje, aby myslivci tlumili černou zvěř.

Ale nejde jenom o psy a mysliveckou kynologii. Pane ministře, ohrožen může být i váš kůň. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat na koně. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já bych nechtěl, aby to vypadalo, jak že bychom tu situaci chtěli podcenit. Státní veterinární správa se situací zabývá. Má řeknu i konkrétní subdodavatele hledání vakcíny, aby-

chom byli schopni zvířata před touto nemocí ochránit a dali šanci všem majitelům zvířat, kterých by se to mohlo dotknout, aby mohli své miláčky – koně, psy a další – vakcinovat. Věřte, že i já mám svého koně natolik rád, že kdyby mu něco takového hrozilo, stejně úderně bych se ptal ministra zemědělství, kdy to bude. Já jsem přesvědčený, že příslušné státní úřady dělají maximum pro to, aby se vakcíny dobraly co možná nejdříve a zároveň aby pro vakcínu byla dostatečně upravena legislativa tak, aby byla rychle dostupná pro všechny, kteří se chtějí svým mazlíčkům v tomto ohledu věnovat.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl. Obrací se ve své interpelaci na ministra Pavla Dobeše. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane ministře, již několikrát jsem z tohoto místa upozorňoval na stav životního prostředí, zejména na kvalitu ovzduší v Moravskoslezském kraji. Diskuse o tom, jak zlepšit život obyvatel zde žijících, tu sice nějaké byly, ale zpravidla to skončilo jen u slov. To je také případ již dlouho diskutovaného a stále nerealizovaného silničního obchvatu obce Dětmárovice.

Středem této obce prochází hlavní silniční spojnice mezi Bohumínem a Karvinou. Jedná se o komunikaci I/67. Obyvatelé zde žijící se potýkají snad se všemi negativními jevy provázejícími rostoucí hustotu provozu. Ve špičkách tudy projede více než tisíc aut za hodinu. To je spojeno se zvýšenou nehodovostí. Za posledních pět let tu došlo k 69 nehodám. Pravidelně dochází k překračování hluku v okolí komunikace, a to uvnitř budov ve dne o 6,9 decibelu a v noci o 5,9 decibelu a mimo budovy ve dne o 8,8 až 12,1 decibelu a v noci dokonce o 14,7 až 17,5 decibelu. Prašnost se v této lokalitě pohybuje běžně nad sto mikrogramy na metr krychlový, ale byly již naměřeny hodnoty až 800 mikrogramů na metr krychlový, a přitom norma je 50 mikrogramů na metr krychlový! Toto vše ohrožuje bezpečnost občanů obce Dětmárovice, zvláště děti, a rovněž se podepisuje na zhoršení zdejšího již tak špatného životního prostředí.

Realizace obchvatu – jedná se vlastně o napojení sjezdu z dálnice D47 v Bohumíně – nově vybudovanou komunikací vedoucí mimo zastavěné území až do Karviné by byla velkým přínosem pro občany žijící v blízkosti stávající komunikace a projevila by se na kvalitě jejich života. Ptám se vás proto, pane ministře: Co odpovíte těmto lidem, kteří v takovémto prostředí musejí žít a vychovávat své děti? Mohou se od vás dočkat pomoci a reálného slibu vybudování obchvatu obce, nebo je jen odbudete známou frází, že nejsou peníze, a lidé budou dál žít v prostředí, které se dříve či později podepíše na jejich zdraví a zdraví jejich dětí? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že je pan ministr omluven, bude vám odpovězeno písemně.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Ivan Ohlídál a obrací se na pana ministra zemědělství Petra Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, chci vás interpelovat ve věci, která se týká Pozemkového fondu.

Jistě jste si všiml, že v poslední době ve sdělovacích prostředcích proběhl popis několika afér nebo kauz, které se tohoto fondu týkají.

První taková závažná, podle mého názoru závažná, je kauza týkající se podivné restituční, nebo přesněji řečeno podivné směny pozemků související s jistou restituční. Podivné proto, že má být jakýmsi restitučním vrácen majetek v hodnotě zhruba 80 milionů a po té divné směně vlastně mohou obdržet více než miliardu. To je první kauza.

Druhá kauza se týká přítelkyně pana Hadamczika i matky této přítelkyně a jejího podivného poradenství ekonomického charakteru pro Pozemkový fond, i když je v podstatě jasné, že tyto dvě ženy nemají žádné ekonomické vzdělání nebo ekonomické možnosti provádět takovou činnost.

Třetí kauzou je kauza, která se opět týká pana Hadamczika a týká se pronajímání jakýchkoli prostor Pozemkovému fondu ze strany právě jmenovaného pána, kdy se ukazuje – údajně, podle sdělovacích prostředků –, že tyto prostory jsou méně vhodné než ty předcházející, které využíval Pozemkový fond, a navíc jsou několikanásobně dražší.

Takže jistě víte, že sociální demokracie žádá odvolání ředitele Ziky, to znamená ředitele Pozemkového fondu. Zajímalo mě, jak se k těmto kauzám, k těmto aférám stavíte vy. Předem děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu ministrovi.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Paní předsedající, pane poslanče, já jsem netušil, na která témata se vlastně budete chtít zeptat, ale přesto jsem si vyžádal z Pozemkového fondu informace, ač Ministerstvo zemědělství není resortem, pod který by Pozemkový fond spadal. Dobře víte, že dozorčí orgán je volen Poslaneckou sněmovnou a šéfa Pozemkového fondu jmenuje vláda. Přesto informace, které jsem získal, jsem tady připraven vám zprostředkovat.

K tématu restituční v Praze. Je třeba vždy srovnat buď ocenění restitučního původního a náhradního pozemku, anebo tržní aktuální ocenění, avšak také obou pozemků. Dle restitučního ocenění se tyto pozemky oceňují – podle stanoviska Pozemkového fondu – na zmíněných

84 milionů korun. Redaktor se tedy podle mínění Pozemkového fondu dopustil závažného pochybení, když ve svém článku tuto částku srovnával se současnou tržní cenou. Pozemkový fond uvádí, že je zcela nepravdivé tvrzení, že by stát přicházel o stamiliony, naopak stát získal tyto lukrativní pozemky v komunistické minulosti protiprávně zabavením od rodiny Bečvářových. Vrátit je rodině nemůže, neboť na nich již byla realizována výstavba nebo byly převedeny třetím osobám. Stát se tedy obohatil na úkor restituentů a musí nyní tuto křivdu rodině odčinit. Rovněž podle mínění Pozemkového fondu není pravda prohlášení redaktora, že Pozemkový fond ČR pozemky rodině po velkostatkáři dává. Tato informace je hrubě zkreslující. Rodina se pozemků sama domáhá soudní žalobou. Pozemkový fond ČR pozemky ani nevybírání, vybrali si je sami restituenti a žádají o jejich vydání soud.

Co se týká zaměstnávání Lucie Plačkové, mám tu informaci, že neposkytovala poradenské služby, ale vykonávala odbornou administrativní podporu v souvislosti s probíhající transformací Pozemkového fondu, zejména v oblasti slučování krajských a odloučených pracovišť, a na tyto činnosti má prý odpovídající kvalifikaci, tedy středoškolské vzdělání. Zpracovávala například podklady pro jednání, zprávy a kompletovala odborné materiály pro proces transformace. Uvedená částka pokrývá nejen odměnu za vykonanou práci, ale rovněž veškeré náklady, třeba benzin na služebních cestách, náklady na vlastní mobilní telefon nebo internet. Veškeré tyto náklady si slečna Plačková hradila z této části. A mám zde uvedeno, že ač měla smlouvu na 270 tisíc, účtovala si 33, nikoliv více. O tématu její údajné maminky, jestli takto jsem se to dozvěděl z médií – já jsem kontaktoval předsedu dozorčí rady Pozemkového fondu a žádal jsem ho – ke všem těmto kauzám si myslím, že by dozorčí rada měla udělat nějaké stanovisko, aby měl i ministr zemědělství a všichni ministři a dozorčí rada a jejím prostřednictvím i Poslanecká sněmovna informace, jak se věci opravdu ve skutečnosti mají, protože může dojít i ke zkreslení v médiích.

Co se týká pronájmu prostor v Ostravě, pronájem současného sídla krajského pracoviště, tvrdí Pozemkový fond, byl nutný z důvodu sloučení tří odloučených pracovišť v Ostravě, Novém Jičíně a Opavě. V bývalém pronájmu bylo k dispozici pouze 700 metrů čtverečních a všechna tři pracoviště by se do těchto prostor nevešla. Rovněž bylo počítáno i se sloučením dalšího odloučeného pracoviště v Bruntálu. Pozemkový fond ČR údajně proto potřeboval najít nové prostory s dostatečnou rozlohou, prostorovým uspořádáním a kvalitou. Nové kanceláře pronajímá za 2376 korun za metr čtvereční, což u podobných kancelářských prostor v krajském městě Ostravě je zcela prý běžná cena a mimo jiné zahrnuje pronájem 30 parkovacích míst, za která jsme v minulosti, uvádí Pozemkový fond, k pronájmu museli připlácet 14 tisíc korun za jedno parkovací místo ročně. Sídlo

KP Ostrava navíc slouží i jako jakési centrum pro oblast Moravy. Nachází se zde například archiv a skladovací prostory. To, že cena za pronajaté prostory není nijak neobvyklá, dokládá Pozemkový fond i výši pronájmu za prostory u jiných krajských pracovišť. V případě Ostravy se nejedná o nejdražší pronájem, například v případě krajského pracoviště v Karlových Varech hradí prý pronájem ve výši 2,5 tisíce korun za metr čtvereční, dále v Olomouci za 1980. V případě krajského pracoviště ve Zlíně, kde Pozemkový fond ČR sídlí v budově Ministerstva zemědělství, je cena za pronájem 1925 korun za metr čtvereční. Uvádějí, že než podepsali nájemní smlouvu, provedli si vlastní cenový průzkum a srovnání s jinými dostupnými prostory, přičemž cenu pronájmu určil znalec v oboru oceňování nemovitostí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec ještě položí otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, děkuji vám za to, že jste zastoupil vládu v této záležitosti, a také děkuji za velmi podrobné vysvětlení situace, ze které vychází také to, že možná sdělovací prostředky zkreslují některé ty kauzy, některé aféry, a bylo by proto velmi záhodno pro českou veřejnost i českou politickou scénu, aby došlo k jakémusi vysvětlení. Já nevím, který orgán by to měl provést, jestli ta dozorcí rada, nebo někdo jiný. Ale mělo by se podat vyjádření, které by alespoň částečně vyvrátilo tato podezření, která ve sdělovacích prostředcích byla podána.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr ještě odpoví.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji. Já už snad jen dodám, že s vámi v tomto ohledu velmi souhlasím. Je třeba, aby se veřejnost dozvěděla, jak to opravdu je. Proto jsem požádal předsedu dozorcí rady, aby se zabývala všemi těmi kauzami a nějaké usnesení, případně názor na to, vyřkla, protože došlo-li k nějakému pochybení, je třeba jednat.

Směrem k sociální demokracii mohu říct, že má ze sedmi členů dozorcí rady dva bývalé poslance, pana Čerňanského a pana Grünera, tudíž můžete i tudy čerpat, řeknu, on line informace. A věřím, že dozorcí rada své povinnosti v tomto ohledu dozná zadost tak, aby ty kauzy prověřila a nějaké stanovisko k nim přijala.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. V další interpela-

ci vystoupí pan poslanec Ivan Fuksa. Obrací se ve své interpelaci na pana ministra Alexandra Vondru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já bych měl interpelaci k vojenskému újezdu Brdy, a to že v rámci optimalizace vojenských újezdů, konkrétně zrušení zmiňovaného vojenského újezdu Brdy, se nejčastěji zmiňuje problematika očisty tohoto prostoru od potenciální nevybuchlé munice, ale také budoucí ochrana přírody. Tento vojenský prostor i v minulosti, kdy byl velmi silně střežen komunistickou armádou, byl hojně navštěvován obyvateli jak Středočeského, tak Západočeského kraje – sběratelé hub, turistika, cokoliv dalšího souvisejícího s přírodou. Za Topolánkovy vlády ale došlo postupně k uvolňování a otevírání tohoto prostoru, budování cyklostezek a tento vojenský prostor v těchto zmiňovaných částech je velmi intenzivně navštěvován a veřejností je to velmi silně pozitivně přijato. Nicméně pokud dojde ke zrušení tohoto prostoru a otevření tohoto prostoru, tak je tam vlastně rizikové místo. To jsou dopadové plochy těchto střelnic.

Chtěl bych se, pane ministře zeptat. Říká se, že očista tohoto prostoru, který byl více než 90 let vojenským prostorem, od munice je podle tvrzení znalců nereálná nebo velmi finančně náročná. Tak bych se chtěl zeptat, jak se připravuje vyčištění toho prostoru a v jakém zhruba časovém horizontu.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Nyní vystoupí pan ministr Vondra. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážený pane poslanče, vím, že pocházíte z oblasti Příbramska. Váš zájem o budoucnost brdského výcvikového prostoru je samozřejmě naprosto logický. Já sám jsem měl možnost zažít, jakou této oblasti věnujete pozornost.

Bylo tu řečeno, že vojenský újezd Brdy byl už částečně v minulých letech zpřístupněn. Armáda tím reagovala mimo jiné na podněty ze strany veřejnosti a zájem, aby skutečně ta nejkrásnější část Brd nebyla vyhrazena pouze vojákům a těm vyvoleným v místě, ale širší veřejnosti, protože to má nepochybně velký rekreační potenciál. Přiznávám, byla to jedna z těch úvah, když Armáda České republiky přišla s návrhem, že jeden vojenský prostor je kompletně možno opustit. Tak ta úvaha, proč nakonec padla volba na Brdy, byla v zásadě dvojitá. Za prvé nejméně využitelný vojenský prostor a za druhé, má to samozřejmě přirozený rekreační potenciál v jádru Čech, kde takových míst na rozdíl od okrajových míst republiky příliš není.

Ty dvě výzvy, které jste zmínil, jsou samozřejmě důležité a my je v žádném případě nepodceňujeme. Pokud jde o pyrotechnickou očistu, tak

v prostorách, které byly ať už v té dávnější minulosti, nebo v té minulosti nedávna určeny k výcviku, je pyrotechnická očista samozřejmě naprosto nezbytná. Tyto prostory jsou v zásadě již dnes určeny jako ohrožené prostory nebo tzv. bezpečnostní zóny, ve kterých se nachází životu nebezpečná pyrotechnická zátěž typu dělostřeleckých granátů, leteckých pum, protože to samozřejmě sloužilo jako letecká střelnice, i dalších druhů munice.

Předpokládáme, že v případě Brd bude použit obdobný postup, který byl realizován kdysi při rušení vojenského újezdu Dobrá Voda v roce 1991, který je vlastně součástí Šumavy. Tam nebyl, protože nebylo to možné ani v lese, kde máte komplexně zalesněný prostor, tak není možné provést hloubkový průzkum, protože ten les by se musel fakticky zlikvidovat. Budeme počítat s kombinací povrchového sběru a hloubkového průzkumu tam, kde to krajinný reliéf na jedné straně umožňuje a na druhé straně to míra intenzity znečištění vyžaduje.

Vy jste mluvil o té délce, že někteří spekulují, že by to mohlo trvat 90 let. Ano, začátkem 90. let armáda opustila – i když tehdy šlo o ruská vojska, nikoliv česká vojska – prostory na severu Čech, na Mimoňsku, Mladá, Ralsko, kde tu očistu provádějí Vojenské lesy a je na to vyčleněno asi šest lidí ve třech směnech. Takže ti skutečně to provádějí ještě dneska a mají hotovou jenom část. V případě Brd jsme se rozhodli postupovat dynamičtěji. Předpokládáme, že na to vyčleníme skutečně vojenskou jednotku, která se bude částečně skládat z těch, kdo dneska v rámci vojenského újezdu jako vojáci v Brdech slouží, a ve spolupráci s ženisty nejspíše z Rakovníka skutečně nasadíme ženisty, nejenom pracovníky Vojenských lesů. Předpokládáme, že hloubkový průzkum začne letos v dubnu, a předpokládáme ukončení do začátku roku 2015 s tím, že teď samozřejmě neumím říct, kdy ta vlastní očista skončí, ale rozhodně nepředpokládáme, že by trvala 90 let. Vyčleníme na to výrazně vyšší počet pracovníků.

Zároveň – a to je zase inspirace Dobrou Vodou – po zrušení vojenského újezdu bude na celém území vyhlášena trvale stavební uzávěra a bude stanoveno, že provádění jakýchkoliv zemních prací nebo hospodářská činnost, která znamená zásah do půdy, vyžaduje i pyrotechnický dozor vlastníka. A tato činnost pak bude zabezpečována Vojenskými lesy.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, omlouvám se, vyřšel čas určený na vaši odpověď.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Dobře. Myslím, že je příležitost k dodatečné otázce odpovědět – ochranu životního prostředí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec položí tedy dodatečnou otázku.

Poslanec Ivan Fuksa: Pane ministře, děkuji za sdělení těch termínů. Nicméně jedná se o pozitivní informace veřejnosti, které se to přímo týká. Nevím, jestli sdělovací prostředky budou tak aktivní a tyto informace přenesou dál. Bylo by dobré, kdyby se pokračovalo v té tradici, kdy armáda dělala pravidelná setkání se starosty a s občany, a kdyby se tato informace přímo třeba například na formátu setkání se starosty uskutečnila přímo v daném prostoru.

Dále ti starostové mají obavu o to, aby v tomto prostoru nevznikla nějaká supermoderní velká rekreační centra a aby obce, které ležely v koncovém prostoru, nebyly zase bez jakékoliv obživy, bez jakýchkoliv zaměstnaneckých příležitostí. Bylo by velmi užitečné, kdyby ta infrastruktura pro turismus právě vyrůstala v těchto obcích a ne tedy uvnitř. Proto bych se chtěl zeptat trochu blíže na tu stavební uzávěru.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan ministr ještě odpoví.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: My jsme první velké setkání v Brdech se starosty zorganizovali loni v srpnu. Byli jsme tam společně se zde přítomným ministrem životního prostředí Tomášem Chalupou a jasně jsme dali najevo, že chceme, aby celý brdský region v rozsahu stávajícího vojenského újezdu požíval přiměřeného stupně ochrany přírody. Návrh Ministerstva obrany byl chráněná krajinná oblast, s tím, že samozřejmě na některých plochách mohou být přírodní rezervace. Od té doby vláda schválila tento základní záměr rušení vojenského újezdu včetně navazujících záležitostí. Nyní, pokud je mi známo, se 16. února konalo další setkání se zainteresovanými zastupiteli, starosty v regionu, kde zástupci Ministerstva životního prostředí diskutovali konkrétní záměr.

Další kroky budou následující. Já v řádu bych řekl dvou týdnů odesílám všem starostům poměrně podrobný materiál, kde jsou zvýrazněny všechny kroky, které nyní budeme činit, od vyměřování katastrů až po věci související s ochranou přírody. Platí to, co jsme řekli: žádné developerské projekty, prostě stop tomuto. Vycházíme z jednoznačných požadavků všech starostů z toho regionu. Prostě budeme trvat na tom, aby ochrana přírody byla zachována a aby tam byla kontinuita, to znamená byla vyhlášena na území vojenského újezdu v momentě, kdy armáda tento újezd opustí, předpokládám někdy k roku 2015.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Následující inter-

pelace pana poslance Tancoše je stažena, takže nyní vystoupí pan poslanec Pavel Holík, který se obrací ve své interpelaci na pana ministra Leoše Hegera. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, paní předsedající. Vážený pane ministře, dne 1. dubna tohoto roku nabývá účinnosti zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, který mimo jiné upravuje i existenci tzv. národního zdravotního informačního systému, jehož součástí jsou i národní zdravotní registry. Tyto registry budou uchovávat citlivé osobní údaje pacientů, ale i poskytovatelů zdravotnických služeb. Jejich zavedení a způsob, jak budou na základě zmíněného zákona v praxi aplikovány, vyvolaly řadu negativních reakcí, a to nejen ze strany opozice, ale i nepolitické sféry odborné veřejnosti.

Negativní stanovisko například vyjádřil Úřad na ochranu osobních údajů. Poukazuje na to, že data anonymní nebudou a budou přístupná velkému počtu lidí, například lékařům či úředníkům. Josef Prokeš, ředitel odboru legislativy tohoto úřadu, říká, že tímto způsobem vedené zdravotní registry nemají nikde ve světě obdoby. Tyto citlivé údaje se budou shromažďovat bez souhlasu pacientů, aniž by věděli, kdo všechno do jejich dat nahlížel. Dodává, že není jasný účel shromažďování tolika citlivých dat. Nejsou jasné podmínky zabezpečení, není řečeno, kdo do registru smí a za jakých podmínek nahlížet. To všechno jsou otázky, na které chybí odpověď, a ta nemůže být pouze ve vyhláše, ale rovnou v zákoně. Jde o příliš podstatné věci, dodává Prokeš.

Ze stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů cituji: “Ve vládním návrhu není odůvodněna účelnost centralizované koncepce povinného uchování citlivých údajů občanů i slučování některých registrů sloužících rozdílným účelům namísto toho, aby byly v potřebných případech předávány či sdíleny jen potřebné údaje. Odůvodnění vládního návrhu zákona o zdravotních službách zcela opomíjí otázku zabezpečení údajů uchovávaných v registrech před neoprávněnými přístupy a zneužitím.”

Mluvčí České lékařské komory Michal Sojka uvedl, že je sice pravda, že některé registry existují, ale tímto se do nich přidávají některá data, která jsou tam podle názoru České lékařské komory zbytečná. Například registr rodiček –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, omlouvám se, vypršel váš čas. Jestli byste mohl mříť k závěru a k dotazům.

Poslanec Pavel Holík: Já to tedy zkrátím. Česká lékařská komora má rovněž odmítavý názor, dokonce že celá řada informací je tam zbytečných. Já bych se chtěl, vážený pane ministře, zeptat prostřednictvím této in-

terpelace jednak jako poslanec, jednak jako lékař, jak konkrétně chcete zabezpečit citlivé osobní údaje uchovávané v národních zdravotních registrech před neoprávněnými přístupy a zneužitím, zejména když ze zmiňovaného zákona o zdravotních službách plyne, že stát může svěřit jejich správu i soukromé firmě. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám slovo panu ministrovi. Prosim, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane poslanče Holíku, já bych si dovilil rozdělit odpověď na tři oblasti, obecně o registrech, o registrech zdravotnických a o registrech správních.

Začnu nejpřekvapivější otázkou, jak chceme zabezpečit, aby nedostala správu registrů žádná soukromá firma. Je potřeba říci, že registry tohoto typu, jak jsou koncipovány v zákoně, tady existují léta. Nejznámější z nich je národní onkologický registr, a tento registr je tradičně veden pod hlavičkou státní správy. Ministerstvo před časem zřídilo správu registrů, koordinační středisko registrů, které nejprve bylo zřízeno pod Ústavem zdravotnických informací a statistiky, takzvaným ÚZIS, pak se osamostatnilo jako samostatná organizační složka státu a my teď máme naopak zájem toto koordinační středisko připojit zpátky k ÚZIS, sjednotit všechny metodiky na ÚZIS a sjednotit i řízení vytěžování těch registrů na ÚZIS. O žádném soukromém subjektu se v žádném případě neuvažuje.

K tomu obecněmu. Zdravotnické registry lze rozdělit na registry, které slouží ke statistickým účelům jako anonymizované registry, kde jsou sbírána jenom faktická data bez identifikací pacientů, a registry, které naopak ty identifikační aspekty pacientů sbírat potřebují. Velmi typický je právě příklad národního onkologického registru, který – jak ještě jednou zdůrazňuji – existuje desítky let a funguje poměrně úspěšně a bezproblémově, pokud jde o zneužití osobních dat. Ta osobní data jsou tam používána proto, že registry jsou používány jako jakýsi virtuální účet jednoho konkrétního pacienta, na kterém se sbírají všechny důležité medicínské aspekty z různých zdravotnických zařízení. To je klíčový účel těch registrů, aby v případech, kdy je diagnóza učiněna někde jinde, podrobně klasifikování pacienta v jiném zdravotnickém zařízení, terapie v jednom, dvou, třech zdravotnických zařízeních a dlouhodobé sledování v dalším, třeba u praktického lékaře – ti všichni musí dát určitá vybraná data, která potom dovolují po několika letech sledovat věci jako délku přežití nebo počet komplikací. Proto ty registry jsou vedeny s choulostivými daty, aby bylo možno ta data dávat dohromady.

Jak jsou registry zabezpečeny, to není zase tak složitá věc. Ministerstvo

má zmocnění určit, kdo do registrů bude moci vstupovat. Právě teď se tvoří nová vyhláška, která určí zhruba to, že přístup k osobním datům budou mít jednotlivci, víceméně správci systémů, a analytici, kteří budou ta data potom zpracovávat, už je budou mít v anonymizované podobě. Zatím se nepočítá s tím, že by registry fungovaly něco jako společný chorobopis, jehož zřízením byl pokus typu IZIP, nebo společný chorobopis, který existuje v řadě zemí již dneska pro vybrané choroby, ale do kterého tedy, musím říct, se vkládají data pouze po souhlasu pacientů. Tohle, co se děje u nás pro statistické účely, je něco jiného.

A nakonec jsem slíbil, že řeknu něco o těch správních registrech. Typickým registrem je registr poskytovatelů zdravotní péče nebo zdravotnických pracovníků. Nad tím registrem se stále ještě diskutuje, jak bude koncipován, protože to, co je potřeba registrovat, jsou sledovaná povolání, jako je lékař, zdravotní sestra a porodní asistentka, tak jak nám to přikazuje a jak požaduje data Evropská unie. A to, že tato povolání byla provázána na další registry, byl požadavek koncepce eHealthu, který navazuje na eGovernment, a ministerstvo do této sféry bylo víceméně doporučeno. Přístup samozřejmě bude diferencovaný a ta data, která budou k dispozici veřejně, budou redukována na pouhé minimum.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, já jsem se zamyslela, tak jsem vás nechala mluvit moc dlouho.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, skončil jsem. Omlouvám se.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak vystoupí ještě pan poslanec. Vy jste si asi povídali hodně dlouho oba dva. Prosím, máte slovo ještě k doplňující otázce.

Poslanec Pavel Holík: Já se omlouvám, nebudu už zdržovat, ale odpověď mě ne zcela přesvědčila. Jsem tedy lékař, nejsem IT odborník. Nemyslím si, že to bude zabezpečeno, ale necháme si to na osobní rozhovor. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ministr ještě bude reagoval. Prosím, pane ministře, máte ještě slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já v druhé reakci ušetřím ten ztracený čas. Jenom bych připomněl, že registry si tak úplně nevymýšlí Ministerstvo zdravotnictví, ale vznikly všechny z iniciativy odborných lékařských společností a ministerstvo se snažilo vyjít vstříc rozvoji medicíny

a možnosti zpětnovazebního sledování jejich výsledků. To byl hlavní účel. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Tak je mi líto, bohužel, pane poslanče, vám už slovo dát nemůžu, už si to skutečně musíte říct osobně.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Šlégr, který se také obrací na ministra zdravotnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Já děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, Ministerstvo zdravotnictví a zdravotní pojišťovny chtějí v rámci tzv. úsporných opatření zrušit část žatecké nemocnice, konkrétně jde o porodnici a dětské oddělení. Zrušení těchto oddělení by mělo za následek, že by rodičky z okolí, tedy z Ústeckého, ale i z části Středočeského kraje musely dojíždět do vzdálenějších nemocnic, jako jsou např. ty v Mostě, Karlových Varech nebo Chomutově. Jako lékaři vám jistě nemusím vysvětlovat, co by delší dojezdový čas do nemocnice znamenal v případě komplikovaného porodu či jiných komplikací. Vláda dělá reformy, škrtá, kde může. Je otázka, jestli škrtý tohoto typu jsou důležitější než lidský život v jeho samém počátku. Podle mých informací je totiž případné zrušení porodnice v Žatci špatné rozhodnutí, protože splňuje limity, které splňovat má, aby byla zachována.

Chci vás proto, pane ministře, požádat o vysvětlení celé situace, zejména proč je nutné podle ministerstva nutně část žatecké nemocnice zrušit a zda byly při rozhodování vzaty v potaz velké vzdálenosti do okolních porodnic. Také bych rád věděl, kolik ministerstvo předpokládá, že by zrušením žatecké porodnice ušetřilo, a zda tato úspora podle vás stojí za riziko zmařených lidských životů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo k odpovědi panu ministrovi zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji ještě jednou za slovo. Vážený pane poslanče, já si také dovoluji začít trošku odzadu jako v minulé interpelaci. Musím říct, že to není ministerstvo, kdo chce zrušit tu nemocnici, i když od obecného procesu koncentrace zdravotní sítě se samozřejmě nehodlám distancovat, ale rozhodování o konkrétních nemocnicích, zejména které jsou mimo síť přímo řízených organizací, ministerstvo opravdu nedělá. Ale budu naprosto férový a musím říct, že nebudu zastávat v tomhle případě ten proces, který byl pravděpodobně krajem a zdravotními pojišťovnami, které fungují v kraji, nastartován. My o něm nemáme úplně detailní informace, protože Ústecký kraj nepatřil k těm

krajům, které se přihlásily ke spolupráci s ministerstvem, a dokonce dva kraje s námi podepsaly smlouvu, takže jsme se těch diskusí účastnili. Snad je důvod ten, že v Ústeckém kraji tedy není žádná fakultní nemocnice, takže ministerstvo tam do té akutní lůžkové sítě nezasahuje.

Obecně lze říct, že všechny menší nemocnice už léta zacházejí na úbytě, když to řeknu takovým lidovým způsobem, a ten proces probíhal v 90. letech a probíhal i v minulém desetiletí při úplně jiných vládách, než jaká je dneska. Je to proces, který je zčásti přirozený. Prostě malé nemocnice nezvládnou ekonomicky ustát nároky, které jsou dneska na zdravotní péči kladené, a proti tomu jde proces zlepšování dopravní infrastruktury a zvyšování dopravních možností, takže už to není, tak jak se to vzletně říkalo o nemocnicích zakládaných za Františka Josefa, za Rakouska-Uherska, že musí být na dojezd koňským potahem.

Já to nechci nijak zlehčovat, ale opravdu provozovat některé technologicky náročné disciplíny úplně všude dnes není možné, není to rentabilní a dopravní možnosti umožňují vyšší stupeň centralizace péče než dříve. Ráno tady byla rozsáhlá diskuse o centrech obecně, o roztroušené skleróze a o kardiologických centrech, kdy jsem dokladoval, že akutní případy, které patří do velkých nemocnic, je dneska možno v rámci celého kraje dopravit.

Já jsem si díky tomu, že ta interpelace byla srozumitelná, o co půjde, stihl opatřit údaje o žatecké nemocnici a musím konstatovat, že jsem zjistil, že žatecká nemocnice byla již uvažována, pokud jde o zrušení porodnice a dětského oddělení, v roce 1996–1997, kdy se konala výběrová řízení na nemocnice. Nakonec k tomu nedošlo, město v té nemocnici zainvestovalo, ale v posledních třech kvartálech roku 2008 tam byla porodnice z důvodu, který přesně neznám, uzavřena, čímž došlo samozřejmě i k oslabení dětského oddělení a naopak k posílení porodnic v okolí. Tuším jsou to nemocnice Kadaň, Chomutov a Most. Ta situace nedělala větší problémy a nepřinesla žádné medicínské trable.

Já bych jenom to, že o tom nemluví jenom zdravotní pojišťovny, Ministerstvo zdravotnictví. Ta síť krajská patří do gesce kraje. Také to je potřeba zdůraznit. A za druhé, kdo toho mluví, jsou prostě odborné společnosti. A já tady mám výčet nemocnic, které byly v letech 2007 jakožto dětská oddělení doporučeny ke zrušení nebo výraznému oslabení. Kromě Žatce je tam například nemocnice Slaný, Roudnice, Rakovník a další.

Podobně, pokud –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře, já vás musím bedlivě hlídat, což jsem opět neučinila. A zase jste překročil čas.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Porodnice má méně než 500 porodů ročně, což je pod uznávaný limit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a ještě doplňující otázku položí pan poslanec. Prosim, máte prostor.

Poslanec Jiří Šlégr: Já vám děkuji, pane ministře. Já zde samozřejmě hovořím za občany a myslím, že podle dostupných informací víme, že nemocnice je zisková, že se do ní investovalo přes 300 mil. korun. A pokud zrušíme toto oddělení, tak se nám dost dobře může stát, že dojde k likvidaci této nemocnice, že začne být ztrátová. A to myslím nikdo z nás nechce. A co se týká porodnosti, co já vím, tak limity splňují. Mají tam přes 500 dětí narozeno ročně. Možná máme každý jiné informace, ale já věřím, že uděláte všechno pro to, aby budoucí matky byly klidné a mohly v poklidu přivést na svět nové děti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dobře. Pan ministr ještě bude reagovat? (Nechce.) Dobře. S další interpelací vystoupí pan poslanec Břetislav Petr, který se obrací ve své interpelaci na... Ne? Stáhl.

Dále tedy vystoupí paní poslankyně Soňa Marková. Ve své interpelaci se obrací na pana ministra Tomáše Chalupu. Ten se nicméně od 17.15 omluvil z dnešního jednání. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Je mi líto, že pan ministr musel odejít a nemůže si poslechnout interpelaci. Přesto mi dovozte, abych ji tady přednesla, protože jsem to slíbila na jednání zastupitelstva města Náchoda a také lidem, kteří se touto problematikou zabývají.

Občané i volení zástupci Náchodska a Trutnovska byli v minulých týdnech nemile překvapeni zatím nepravomocným rozhodnutím jednoho z úředníků Ministerstva životního prostředí. Tímto byl totiž udělen souhlas se záměrem společnosti Basgas Energia Czech, s. r. o., umožnit geologický výzkum zásob břidlicových plynů v lokalitě nazvané Trutnovsko o výměře 777 kilometrů čtverečních. Teprve po vlně nesouhlasu dotčených obcí a měst, které paradoxně nejsou v tuto chvíli účastníkem řízení, i obyvatel Náchodska, Broumovska a Trutnovska začala vysvětlovací kampaň. Na semináři v náchodském hotelu Beránek dne 6. března 2012 se zástupci těžařské firmy, České geologické společnosti i Ministerstva životního prostředí pokusili přesvědčit shromážděné starosty, starostky a zástupce veřejnosti o výhodnosti těžby zemního plynu z břidlic a jílovců. Neváhali ar-

gumentovat vzrůstající cenou nafty a počtem nově vytvářených pracovních příležitostí s tím, že rizika pro životní prostředí jsou minimální.

Ubezpečuji vás, pane ministře, že nikoho v zaplněném sále, včetně mě, ani demonstřující občany na náměstí nepřesvědčili. Nadále důrazně odmítají průzkumné vrty i případnou těžbu břidlicového plynu. Mají obavy z negativního zásahu do krajiny a ohrožení životního prostředí. Obávají se znehodnocení vod jak podzemních, včetně minerálních, tak povrchových. Především z důvodů využívání technologie hydraulického štěpení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Paní poslankyně, také vypršel váš čas. Jestli můžu poprosit.

Poslankyně Soňa Marková: Takže moje otázka na pana ministra je taková: Jaké bude rozhodnutí pana ministra, protože je plně v jeho rukou. Bude zasedat zítra rozkladová komise a občané Náchodska a Trutnovska jednoznačně odmítají možnou devastaci území krajiny a přírody. Takže, pane ministře, jaké bude vaše rozhodnutí? Občané říkají, že to nechťejí.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude vám zodpovězeno na vaši interpelaci písemně.

S další interpelací je přihlášen pan poslanec Petr Hulinský, který se obrací v interpelaci na pana Kamila Jankovského. Není tady.

Tak vystoupí pan poslanec Ladislav Velebný, který se obrací ve své interpelaci na pana ministra Jiřího Pospíšila. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Vážená paní předsedající, i když tady pan ministr není, tak přesto. Podobně jako mnoho dalších občanů naší země jsem v posledních měsících zaznamenal několik případů takového chování soudců a soudů, které mohu označit za popuzující a nepřijatelné. Mám na mysli dvě rozhodnutí vrchního správního soudu týkající se nešvaru na brněnském soudu. Jde o případ soudce Jana Kozáka a o případ předsedy tohoto soudu Jaromíra Pořízka. Další je postup libereckého krajského soudu v případě zpronevěřených záloh na dodávku tepla a vody, kde byli osvobozeni manželé, kteří peníze nájemníků používali na zaplacení vlastní hypotéky.

Bohužel všichni víme, že při pečlivějším zkoumání bychom našli další problematiku kauzy, které vrhají špatné světlo na stav českého soudnictví a na problematiku práce státních zastupitelství. Přesto bych chtěl říci, že vidím, že za skutky, které by stály řadu občanů jejich pracovní postavení, jsou soudci jenom pokárání nebo dostanou pokutu, která je vzhledem k jejich příjmům málo významná.

Chtěl bych znát vaši představu o tom, jak v této oblasti chcete dále postupovat, pane ministře. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji a předám slovo panu ministru spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, dámy a pánové, děkuji za váš zájem o otázku justice. Nicméně, vy jste zde ve své interpelaci zmínil dvě kauzy, které spolu ne zcela souvisí. Jedna věc je kárné řízení u Nejvyššího správního soudu proti předsedovi Krajského soudu v Brně panu dr. Pořízkovi a proti jeho místopředsedovi dr. Kozákovi. To je jedna věc. A druhá věc je pak konkrétní kauza, kterou – jak jsem pochopil – řešila pobočka Krajského soudu se sídlem v Liberci a ke které se bohužel nemohu vyjádřit, protože tu informací nemám.

K té první věci mohu říci, že v případě manipulací nebo machinací v rámci insolvenčního soudního řízení soud došel k závěru, že místopředseda krajského soudu Kozák porušil zákon, tzn. ministerstvu bylo dáno za pravdu, leč sankce, která byla uložena, podle mého občanského laického názoru byla neadekvátní. Já si myslím, že v demokratickém právním státě musíme respektovat rozhodnutí soudu, na druhou stranu můžeme vyjádřit veřejně svůj názor na něj. Tedy já osobně se domnívám, že sankce byla neadekvátně mírná.

Vy se ptáte, co s touto situací. Ta situace je mimořádně složitá a obtížná, protože platí princip nezávislosti soudců, nezávislosti justice jako takové. Ministr spravedlnosti je zde od toho, aby zajistil, řekněme, podmínky pro fungování soudu v rámci možností společnosti, bohatství společnosti. Na druhou stranu nemám žádné instrumenty, kterými bych zasáhl a řekl: Tento soudce má být v uvozovkách potrestán, protože způsobil, řekněme, nějaké jednání, a já jako politik tak rozhodnu. Soudce je nezávislý. A jediný, kdo může vyřknout kárný trest nad soudcem, je opět nezávislý nepolitický orgán. A to je právě kárný senát Nejvyššího správního soudu.

Ministerstvo spravedlnosti připravuje v tuto chvíli novelu zákona o soudech a soudcích, která má vést k větší transparentnosti personální politiky v justici. Chceme nastavit pravidla pro výběrová řízení jak soudních funkcionářů, tak soudců jako takových. Novela je napsána. Bude, řekněme, v první polovině tohoto roku na plénu. A mimo jiné chceme také otevřít debatu i zde, na ústavněprávním výboru Poslanecké sněmovny, o tom, jak případně upravit právě onu kárnou odpovědnost soudců, tzn. jak garantovat jejich nezávislost, aby politik nebo kdokoliv jiný nemohl zasáhnout vůči soudci, který se mu takzvaně z různých důvodů nelíbí, ale na druhou stranu jak nastavit taková pravidla, aby soudce, který pochybí, byl potrestán,

aby zde nefungoval soudcovský, řekněme, ne přímo klientelismus, ale jistá stavovská sounáležitost, kdy zkrátka soudci jiného soudce jen tak neodsoudí. To je bohužel problém, se kterým se Česká republika po léta potýká, a je faktem, že kárná rozhodnutí nebo rozhodnutí v kárných věcech Nejvyššího správního soudu stejně jako předchozích soudů jsou podle mého občanského názoru příliš mírná.

Tedy tu debatu, kterou vy říkáte, my určitě otevřeme. Jediná cesta je uvažovat o zpřísnění podmínek kárné odpovědnosti v zákoně o soudech a soudcích při respektování principu nezávislosti. Kárná odpovědnost se už jednou zpříšňovala v průběhu minulého volebního období. Je třeba zvážit – my teď děláme určitá vyhodnocení statistiky – je třeba zvážit, zda ještě určitě zpřísnění by dále nemělo nastat, ale je třeba to učinit opravdu s rozvahou nad řekněme fakty, nad konkrétní statistikou, nejen populisticky takto ty informace zde říkat.

Tedy jediná cesta, kterou můžeme jít, je změna zákona o soudech a soudcích a my bychom velmi rádi, aby se debata nad tímto zákonem otevřela na půdě Poslanecké sněmovny ještě v první polovině tohoto roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ještě pan poslanec položí doplňující otázku? Ne, děkuji.

S interpelací vystoupí pan poslanec Pavel Hojda, který se obrací v interpelaci na pana ministra Jaromíra Drábka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji. Pane ministře, prostřednictvím MPSV se realizuje jeden z neinvestičních programů podporovaných z evropských fondů s názvem Vzdělávejte se. Program je určen rovněž pro malé firmy a jeho záměrem je realizace vzdělávání a zvyšování kvalifikace pracovníků. Zejména pro malé firmy do cca 50 pracovníků je získání takové dotace velmi přínosné, ale rovněž velmi finančně náročné a zpočátku náročné i přípravou tohoto projektu. Podíl prostředků u firmy okolo 50 pracovníků se pohybuje v řádu jednotek milionů korun, a je tedy v zájmu firmy, aby dodržela veškeré podmínky schváleného projektu vzdělávání. Projekt je zpravidla rozdělen na několik etap a před každou následující je provedena kontrola z ministerstva a poté tzv. vnitřní, možná jde o nepřesný termín.

Koncem února se ke mně dostaly zprávy o kontrolách, které jednak nejdíjí podmínky stanovené při schválení projektu a navíc jsou stanoveny za každý prohřešek neúměrné finanční sankce a výsledkem je prakticky stejná sankce, jako byl příspěvek na schválení programu. Příklad sankce: Firma uvádí přítomnost školených na listu Docházka, ale kontrolní skupina vyžaduje název Prezenční listina. Navíc kontrola, která měla proběhnout během jednoho měsíce včetně vydání protokolu, se protáhne na měsíce

čtyři, ale kontrolovaný subjekt musí odpovědět, případně oponovat zjištěné nedostatky v průběhu pěti kalendářních dnů včetně soboty a neděle.

Ptám se, pane ministře, je záměrem ministerstva zrušit program Vzdělávejte se, nebo chce ministerstvo a jeho následné kontroly doložit, že tyto projekty nebude již realizovat a bude se snažit přesunout prostředky do projektů investičních? Je smutnou skutečností, že takovýto přístup, neadekvátní přínos a rozporné požadavky kontrolních skupin proti podmínkám schváleného projektu jsou pro malé firmy prakticky likvidační. Ale navíc způsobí to, že malé firmy už nebudou mít zájem a i z existenčních důvodů nebudou usilovat o získání takovýchto projektů.

Jenom příklad. U té firmy, o které jsem hovořil, a ono jich je více, byly sankce ve výši poskytnutého příspěvku, lišily se pouze o stokrát.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji a předávám slovo panu ministřovi, aby vám mohl odpovědět.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane poslanče, děkuji za tu konkrétní interpelaci, protože skutečně směřuje k aktuálním záležitostem, které věcně řešíme. Jenom pro upřesnění bych začal tím, že projekt podporovaný z evropských fondů, který se nazýval Vzdělávejte se, byl ukončen v únoru 2011 a na něj navázal nový projekt, který se jmenuje Vzdělávejte se pro růst. Tedy je to nový projekt. Jeho cílem je podpora zaměstnavatelů, kterým se podařilo překonat hospodářskou recesi a v současné době mají potenciál k získávání nových zakázek, tedy k rozvoji podniku, rozšiřování výrobních aktivit, rozšiřování obchodních aktivit. Projekt je zaměřený na všechny typy podniků, nejenom malé, ale i střední a velké v jednotlivých vybraných odvětvích.

Chtěl bych potvrdit, že zájmem ministerstva určitě je podporovat jak zvyšování kvalifikace zaměstnanců, tak i to, aby podnikatelé a zaměstnavatelé byli podpořeni prostřednictvím neinvestiční podpory v oblasti rozvoje zaměstnanců a kvalifikace, a neusilujeme v žádném případě o nějaký přesun do investičních projektů. Mám za to, že investice do vzdělávání, i toho následného celoživotního zvyšování, prohlubování kvalifikace zaměstnanců, že to jsou peníze, které jsou správně využité.

Metodiky, které jsou předmětem kritiky, upravují podmínky realizace projektu pro celou Českou republiku jednotně. My ty metodiky samozřejmě průběžně vyhodnocujeme a zpřesňujeme i na základě zkušeností z realizace projektů, na základě podnětů od zaměstnavatelů, od dalších zainteresovaných subjektů. V tuto chvíli máme harmonogram takový, že do poloviny března by měly být dokončeny úpravy metodických materiálů od odborných garantů a do konce března by mělo proběhnout

vnitřní připomínkové řízení tak, abychom mohli metodické pokyny upravit.

Na druhou stranu musím říci, že kontroly jsou prostě nezbytnou součástí kontrolního systému. A nakonec, padlo to tady i v předchozích interpelacích na premiéra, my samozřejmě chceme jednoznačně vyloučit situaci, kdy by potom výdaje, které byly z projektu hrazeny, byly nějakým způsobem zpochybňovány. Ono to někdy vypadá, jako že to jsou drobné formality nebo nepodstatné náležitosti, ale prostě chceme zabránit situaci, aby jakkoli byly zpochybňovány vynaložené náklady.

To, že je vždycky potřeba zvolit tu správnou hranici, správnou míru, správné uchopení, tak aby na jednu stranu bylo nezpochybnitelné, že prostředky byly řádně vynaloženy, a na druhou stranu byla administrativní náročnost co nejnižší, abychom nevymýšleli, když to řeknu velmi jednoduše, zbytečné věci, které obtěžují administrativně žadatele a nepřinášejí nic věcného, to je spor, který není lehké vyřešit. Samozřejmě je velmi jednoduché kritizovat jednotlivý konkrétní případ. A to prosím, aby nebylo bráno ani jako výmluva, ani jako omluva. Jenom ten proces je skutečně velmi složitý a já sám musím říci, že se velmi silně zasazuji o to, aby celý proces byl maximálně zjednodušen. Netýká se to jenom podmínek čerpání, na které jste poukazyval, týká se to i příruček pro čerpání, jednotlivých příloh, celé dokumentace, kterou musí žadatel průběžně sledovat. Chtěl bych, aby v této oblasti došlo v následujících měsících k výraznému posunu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pan poslanec položí ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Ano, pane ministře, děkuji za vysvětlení. Samozřejmě že vůbec není jednoduché, zejména pokud se jedná o evropské peníze, musí být prováděna důsledná kontrola. Ale tak jak já mám to zjištění, tak bohužel doopravdy někdy je kontrola příliš – ani ne důsledná. Ale v podstatě třeba mám tady příklady: za stejné pochybení byla třikrát za sebou uložena pokuta 50 tis. korun, resp. ty odpočty. Pak je tam – dokonce se pokutuje za pochybení, které bylo odsouhlaseno při schvalování projektu, a dokonce to bylo podmínkou toho.

Čili jde o to jenom, aby doopravdy se nedostávaly tyto zejména malé firmy, nehovořím o těch středních a velkých, kde přece jenom jsou na to daleko větší odborníci a daleko lépe připravení, tak aby se to nestávalo, v podstatě aby se takovýto postup nestal likvidací firmy, ale aby se hledala cesta, aby bylo učiněno zadost projektu, aby nedocházelo samozřejmě k podvodům, ale aby nedošlo k likvidaci takovýchto malých firem.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Předávám ještě slovo panu ministroví. Prosím, pane ministře.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Ano, děkuji. Já už nebudu mluvit dlouze. Ano, já jsem si toho vědom. Jenom z mého pohledu musíme nastavovat rovné podmínky, ať už jsou to firmy velké, nebo malé, protože pokud se to týká nějaké penalizace za nějaký prohrěšek, tak tam samozřejmě musíme přihlížet k tomu, nakolik je to proporcionální vůči potřebám žadatele, ale jde přesně o to, co jste vyjádřil – aby postup byl přiměřený, na druhou stranu aby nezpochybňoval celkové čerpání, tedy abychom pak nebyli v problému prokazatelnosti výdajů.

Jenom bych poprosil o konkrétní údaje, pokud jsou k dispozici, protože mi to pomůže. Prověřením té situace mi to pomůže také vyvodit tlak na nastavení adekvátnějších podmínek v konkrétních situacích, protože pokud se mohu opírat o konkrétní situace, je to mnohem lepší, než když se o tom diskutuje od zeleného stolu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Jiří Petrů. Už chápu, pane poslanče, proč jste mi tak bedlivě hlídal čas. Víte, že vám to vychází tip top jako poslední interpelace. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Ano, děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, v zákoně o specifických zdravotních službách se nově reguluje poskytování takzvaných pracovnílékařských služeb. Tato úprava stanoví povinnost podrobit se vstupní lékařské prohlídce nejen před sjednáním pracovního poměru, ale také před uzavřením dohody o pracovní činnosti a v neposlední řadě také před uzavřením dohody o provedení práce. Povinnosti podle zákona o specifických zdravotních službách jsou spojovány nikoliv s pojmem pracovní poměr, ale s pojmy pracovnípoměr nebo obdobný vztah, osoba ucházející se o zaměstnání či zaměstnanec. Pokud jsou zároveň aplikována ustanovení zákoníku práce platná od 1. ledna letošního roku, tak jasně vyplývá, že pracovnípoměrem je jak pracovní poměr, tak právní vztah vyplývající z dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Stejně tak slova zaměstnavatel a zaměstnanec označují shodně smluvní strany pracovní smlouvy nebo jmenování zakládající pracovní poměr jako smluvní strany dohody o pracovní činnosti a dohody o provedení práce.

Od data účinnosti zákona o zdravotních službách, tedy od 1. dubna letošního roku, sjednání pracovního poměru nebo uzavření dohody o pracovní činnosti či dohody o provedení práce s osobou, která předtím neabsolvovala vstupní lékařskou prohlídku, znamená zaměstnávání osoby

zdravotně nezpůsobilé pro danou práci. Pokud by zaměstnavatel přesto tuto osobu zaměstnal, nedodrží své povinnosti k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Tím se však dopustí správného deliktu na úseku bezpečnosti práce. Oblastní inspektorát práce by mu při zjištění této skutečnosti pak mohl uložit pokutu až do výše 2 mil. korun.

Prosím tedy o odpověď, jak mají postupovat organizátoři akcí, na kterých provádějí například pořadatelskou činnost osoby či vystupují s hodinovými přednáškami lektori, a to na základě dohody o provedení práce. Musí je organizátor před akcí zavést k lékařské prohlídce? Mimochodem, bude se to týkat i smluv s členy volebních komisí při podzimních volbách. Co s tím, pane ministře? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Předávám slovo panu ministrovi zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane poslanče, děkuji za interpelaci. Musím uznat, že Ministerstvo zdravotnictví si je vědomo určitých nejasností a zejména určitých jaksí nelogičností v tomto opatření. Dovolte mi jenom, abych řekl něco málo na vysvětlení, i když se nechci vymlouvat a zbavovat odpovědnosti.

Ta úprava se v novém zákoně v podstatě nijak výrazněji nezměnila, jenom došlo paralelně k tomu, že se změnil zároveň zákoník práce, který stanovuje pokuty. Ono to dřív platilo v podstatě stejně, jenom se to nějak prostě tolerovalo, což pravděpodobně vedlo k tomu, že když se tato pasáž v zákoně o specifických službách diskutovala, tak si toho nikdo nevšiml, ani tedy z ministerstva, ani tedy z oponentů, kterých bylo hojně, a zrovna v téhle pracovněprávní oblasti. Okolo toho, že budou nuceni zaměstnavatelé platit vstupní prohlídky v jiném režimu, než tomu bylo dříve, tam pozornosti bylo hodně, a přesto tohle uniklo. Ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí hledáme věci nějaké řešení. Samozřejmě totální řešení bude spočívat v drobné novele a přechodně v nějakém výkladu tak, aby bylo možno poskytovat podle dosavadních právních předpisů ještě po dobu jednoho roku, ale musím říct, že v žádném případě nepůjde zařadit výjimku, aby nebyla povinnost se zbavit prohlídky u rizikových prací.

Já bych jenom řekl, že on ten institut není nový, aspoň u rizikových prací to vždycky chodilo tak, že když jsme zaměstnávali dříve v nemocnici brigádníky v prostorech rizikových, což je v nemocnici téměř všude mezi pacienty, museli mít třeba očkování proti hepatitidě a podobně a bylo to jaksi podrobno velmi přísnému dohledu.

Já osobně si myslím, že novela, která se připravuje, bude směřovat k tomu, aby vznikl nějaký podobný režim, jako je u zdravotních potvrzení při řídičských průkazech, kdy lidé ve věku nadlimitním po 60 letech musejí mít

u sebe u řidičáku nějaký průkaz. Takže nějaká taková průkazka o tom, kdy byla poslední preventivní prohlídka, která umožňuje dělat jakoukoliv nerizikovou práci, by to pravděpodobně vyřešila a pracujeme na tom. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Teď zde mám ještě interpelaci pana poslance Václava Zemka na pana ministra Bendla, který už tady asi v tuto chvíli není, nebo ho aspoň nevidím. Ještě není šest hodin, takže vám dám ještě slovo, abych vám neupírala čas na interpelaci. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, vážená paní předsedající. Pokuším se být co nejstručnější. Je mi líto, že už tady pan ministr není.

Moje interpelace se týká poslední dobou často propíraného tématu na kontroverzní koňskou kliniku pana Vydry, kde Ministerstvo zemědělství přidělilo dotaci 5 mil.. Mě by zajímalo, jaká kritéria byla uplatněna u dotace, jaké odborné předpoklady tam byly použity při přidělování, neboť jak je obecně známo, tato metoda, která se tam používá na údržbu kopyt, je velice kontroverzní, a dokonce i lidé, kteří zpočátku tam na tom projektu spolupracovali, dneska už od toho ustoupili a pouze pár mohykánů u toho zůstává a i ve světě tato metoda je poměrně různorodě vnímána. Co mám poslední informace, tak například ve Spojených státech už je stahována a to samé v Německu.

Takže můj dotaz, ještě jednou ho zopakují? Jaká kritéria a jaké odborné podklady sloužily k tomu, že dotace byla právě na tento projekt přidělena? Toť vše. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Bude vám tedy zodpovězeno písemně.

Vyčerpali jsme čas určený na dnešní interpelace. Poslední se má, jak jsem byla poučena, podávat v 17.55, takže už jsem stejně dala slovo panu poslanci po 17.55.

Končím dnešní jednací den a ráda bych připomenula, že zítra začínáme v 10 hodin, protože si poslanecký klub ČSSD vzal přestávku od 9 do 10 hodin. Takže hezké odpoledne, hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. března 2012 v 10.00 hodin
Přítomno: 147 poslanců

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji čtvrtý jednací den 36. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás zde vítám a prosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Seznámím vás s omluvami. Omlouvají se pro neúčast na dnešním jednání následující poslanci, poslankyně a členové vlády. Pokud jde o poslance: Antonín Pavel – zahraniční cesta, Babák Michal – zdravotní důvody, Bartoš Walter – pracovní důvody, Bezecný Zdeněk – osobní důvody, Drastichová Jana – pracovní důvody, Fischerová Jana – pracovní důvody, Grebeníček Miroslav – zdravotní důvody, Gregora Martin do 14 hodin – osobní důvody, Jandák Vítězslav – zdravotní důvody, Novotný Josef starší bez udání důvodu, Oliva Jiří do 14 hodin – zdravotní důvody, Papež Jiří – osobní důvody, Roztočil Aleš – rodinné důvody, Rusová Marie – zahraniční cesta, Rykala Adam – osobní důvody, Suchá Jana – osobní důvody, Svoboda Pavel – zdravotní důvody, Škárka Jaroslav – osobní důvody, Štětina Jiří – zdravotní důvody, Šťastný Boris bez udání důvodu a pan poslanec Tancoš Josef z pracovních důvodů.

Pokud jde o členy vlády, omlouvá se ministr Dobeš Josef – pracovní důvody, Dobeš Pavel – pracovní důvody, Chalupa Tomáš – pracovní důvody, Kalousek Miroslav – pracovní důvody, Kubice Jan – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Vondra Alexandr – též pracovní důvody.

Budeme se dnes věnovat, kolegyně a kolegyně, pevně zařazeným bodům. Jedná se o body 5 a 72, sněmovní tisky 535 a 547, druhá čtení. Poté je možné se věnovat bodu 64, to je tisk 606, jedná se o zprávu. Všechny zbývající body této schůze jsou buď pevně zařazeny, nebo u nich nejsou splněny zákonné lhůty.

Dřív než přistoupíme k avizovanému programu, mám zde dvě přihlášky s přednostním právem. Jako první se hlásil pan předseda Bohuslav Sobotka, jako druhý pan předseda Stanjura. Prosím, pan poslanec a předseda Sobotka má slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážená vládo, nebudu mít žádný procedurální návrh, který se týká této schůze Poslanecké sněmovny. Dovolte mi pouze krátké prohlášení.

Já vím, že my tady v Poslanecké sněmovně vedeme politické polemiky,

velmi často se neposloucháme, pokud si vzájemně adresujeme nějaká doporučení, tak je nebereme příliš vážně. To je, myslím, obvyklá věc. Ale já bych přesto rád se dnes zastavil u jedné události a rád bych v tomto smyslu adresoval z pohledu České sociální demokracie vládě určité doporučení.

Zaznamenali jsme včera všichni poměrně vysokou účast lidí na demonstracích, které byly organizovány po České republice jednou z občanských iniciativ. Na ty demonstrace přišlo hodně lidí. Podle toho, co jsme viděli v médiích, tam byla i řada mladých lidí, byli tam i senioři. A lidé, kteří na tyto demonstrace přišli, vyjadřovali svůj odpor vůči politice vlády a vůči některým jejím konkrétním plánům, které má. (V sále panuje silný hluk.)

Já jsem přesvědčený, že by vláda neměla podceňovat to velké množství lidí, které se těchto protestů zúčastnilo, a vláda by také měla poslouchat, co tito občané říkají a proti čemu protestují. Já si myslím, že ta účast a to nasazení občanů při příležitosti včerejších demonstrací ukazují, že ve společnosti skutečně roste sociální napětí. Je to realita. Je to jasný důkaz, že lidé žijí ve stresu. Ve stresu z toho, co jim budoucnost připraví. Ve stresu z každého nového takzvaného reformního opatření, se kterým vláda přichází. Řada občanů se dostává do beznadějně, bezvýhodně sociální situace. Řada lidí už je prostě natolik zoufalých, že nevidí žádné jiné řešení, než se připojit k podobným protestům. Vnímáme ve společnosti reálné obavy důchodců, obavy rodin s dětmi, lidí ze středních vrstev, kteří se bojí svého zchudnutí. Vnímáme reálné obavy zaměstnanců veřejného sektoru, kteří se bojí propouštění. A tohle všechno, tenhle stres, tohle sociální napětí, ten pocit nespravedlnosti, neporozumění toho, co se vlastně dneska děje, co tahle vláda chce, co vlastně prosazuje, k čemu to má vést, zvyšuje konflikty a zvyšuje riziko sociálních konfliktů v naší zemi. Myslím si, že na vině je také vláda.

Chtěl bych požádat vládu, aby změnila způsob své komunikace, aby se přestala chovat do té míry arogantně, že ignoruje veškeré připomínky, které se objevují jak ze strany občanské společnosti, tak ze strany odborů, tak ze strany opozice. Myslím si, že by vláda v této těžké době, a není to skutečně jednoduchá doba, protože tady máme souběh ekonomické stagnace a souběh rozsáhlých rozpočtových škrťů, tak jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že by vláda v této obtížné době měla položit mnohem větší důraz na sociální dialog.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Promiňte, pane předsedo a poslanče, já vás musím přerušit. Čekala jsem, že se hluk v sále trochu zklidní. Upřímně řečeno, opravdu jde tentokrát více z vaší levé strany, proto jsem nechtěla okřikovat Sněmovnu, abyste to nebral nějak úkorně. Ted to dělám.

Žádám vás všechny o klid bez ohledu na to, z které strany sálu ten velký hluk momentálně jde. Děkuji.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Poslanecká sněmovna občas působí skutečně jako akvárium, které si vystačí samo pro sebe, a jen někdy sem dolehnou vzkazy z toho okolí, ze společnosti, z toho, co se děje venku. Já doufám, že alespoň včerejší demonstrace, které se odehrály do značné míry spontánně v řadě míst České republiky, takovými vzkazem budou, že sem prostě ten vzkaz dolehne. A já vystupuji právě proto, abych na tuto skutečnost upozornil.

Myslím si, že není moudré, jestliže vláda reaguje způsobem: “No lidé mají právo protestovat, ale my si pojedeme dál a vůbec nás ty připomínky a ty názory nezajímají.” Já chci jenom připomenout, že řada lidí, která včera přišla na tyto demonstrace, volala po přijetí obecného zákona o referendu – a právě tento týden tady byl obecný zákon o referendu smeten. Řada lidí, která včera demonstrovala, vystoupila proti narovnání s církvemi, proti tomu zákonu, který tady protlačuje vládní koalice, a opět to vypadá, že budou ignorovány veškeré připomínky.

Chtěl bych proto upozornit vládu na to, že nejde o triviální věc, že se sociální konflikty mohou stupňovat. Napětí ve společnosti roste a je nejvyšší čas zahájit rozsáhlý společenský dialog a hledat konsenzus nad těmi hlavními kroky, které vláda v oblasti rozpočtové, daňové a sociální politiky chce realizovat v příštích letech, aby došlo ke snížení rozpočtového deficitu. Ta dosavadní válcovací metoda nepřinese nic dobrého. Nepřinese nic dobrého naší zemi a nepřinese nic dobrého ani pro atmosféru v naší společnosti.

Děkuji. (Potlesk levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další přihlášku s přednostním právem uplatňuje pan poslanec a předseda klubu ODS pan Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Chtěl bych navrhnout zařazení nového bodu pod názvem Návrh usnesení Poslanecké sněmovny k návrhu na úpravu pravidel vnitřních poměrů a podrobnějších pravidel jednání Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Ten název bodu je velmi složitý, nicméně organizační výbor ve středu projednal a doporučil Sněmovně toto usnesení, na základě kterého bychom se nemuseli každý den chodit podepisovat tam k těm podpisovým archům. Ušetřili bychom něco málo administrace a registrace poslanců by probíhala tak, že jakmile se poprvé přihlásíme kartou, tak jsme ten den přítomni.

Navrhuji zařazení tohoto nového bodu a navrhuji jeho pevné zařazení na úterý jako první bod.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Čili navrhuje se zařadit návrh usnesení – budu říkat zkráceně – o vnitřních poměrech Sněmovny na úterý jako první bod. Děkuji.

Hlásí se pan předseda Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, pan předseda Stanjura přednesl bod, který se zdá být v zásadě technickým, ale zdání klame. Jedná se o podpisy jednotlivých poslanců každý den, když přicházejí na jednání Poslanecké sněmovny. Já myslím, že to chce daleko širší debatu, chce to debatu, která bude odrážet i skutečnost, že jsou zde poslanci, kteří se také rozhodnout nehlasovat, přestože jsou přítomni. Myslím, že jsme si i v minulosti vyzkoušeli, že to, že někde je záznam o hlasování, ještě nemusí znamenat, že hlasuje ten konkrétní poslanec.

Já myslím, že model, který tady je dnes, by mohl být zachován, to znamená, že by docházelo k podpisu každý den při vstupu do této budovy, tak jak k tomu dochází například v Evropském parlamentu. Ale můžeme o tom vést debatu.

Asi to není věc, která tady bude rozdělovat politickou scénu. Nicméně vzhledem k tomu, že se jedná o nový bod, který by měl být zařazen na jednání Sněmovny, tak jménem dvou poslaneckých klubů, ČSSD a KSČM bych si dovolil vznést veto proti tomuto zařazení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, bylo podáno veto. Nyní vystoupí pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak, před chvílí jsme slyšeli takovou tu oblíbenou přednášku, jak koalice válcuje opozici, a tady v ryze technickém bodě se uplatňuje veto. Dobře, tak se podepisujte, budeme se podepisovat všichni.

Já bych se chtěl zeptat, kdo vede tu evidenci, kolikrát jste se nepodepsali, jestli na základě toho, že nejste podepsáni, jak jste hlasovali, to hlasování je platné, a jestli jste tady byli, nebo nebyli. Mně to připadá naprosto směšné, ale budiž. Uplatnili jste veto, máte na to plné právo, ale fakt pak něco vykládejte o tom, jak budeme zjednodušovat práci. Takové ty pohádky o tom, jak se to dá zneužít, tak když svoji hlasovací kartu, a řekl jsem o tom, že se zaregistrujete, ne že budete hlasovat, tak že taková ta výmluva, že nechcete hlasovat, no tak nebudete hlasovat. To jsou prostě dětské výmluvy asi proto, že nevím, původně na organizačním výboru jsme se na

tom shodli, vzali jsme to do klubů, dva opoziční kluby se rozhodly, že ne, já už k tomu nebudu vystupovat, nebudu vás zdržovat.

Myslím si, že všichni ztrácíme čas tím podepisováním včetně toho, že tam jsou lidé, kteří u toho musí sedět, hlídat to, ale když se vám to líbí, tak se prosím podepisujte. S nadsázkou jsem říkal, že ti, kteří byli zvyklí se někde někomu podepsat, se toho zvyku prostě nemohou zbavit. Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ještě jsou zde dvě přednostní přihlášky, pánové Kováčik a Filip.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji krásné páteční dopoledne.

Myslím si, že není třeba nad touto zdánlivou drobností se až tak rozčilovat, protože obě dvě opoziční strany na organizačním výboru jasně daly najevo, že po projednání v klubech nesouhlasí s touto změnou, čili není pravdou, že jsme se na tom v organizačním výboru shodli. Jde spíše o to, aby se ta věc doopravdy do všech důsledků domyslela, a my jsme připraveni taková jednání vést. Nemyslím si, a už to tady bylo vícekrát, že musíme udělat něco, co bychom potom museli rychle napravovat, protože mohou přijít situace, kde by toto opatření mohlo udělat více škody než užitku. Já teď nejsem schopen specifikovat, jaké ty situace jsou, ale víte, že zdánlivá drobnost může potom může mít dalekosáhlé následky.

A ještě drobnost. Jedno řekl bych malé, bezvýznamné veto dvou poslaneckých klubů jako jedna z mála možností, jak dát najevo opoziční vůli, nemusí vzbuzovat hned takovou nevoli. Aspoň víte, jaké to je. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Poslední s přednostním právem pan předseda Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, no, já si myslím, že vůbec nejde o něco bezvýznamného. Až mi doloží s takovou razancí, jako tady předvedl předseda klubu ODS, že tady nebudou paní poslankyně Drastichové nebo bývalý poslanec Miroslav Beneš manipulovat cizími kartami, tak pro to budu. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Bylo podáno veto. Pokud se nehlásí již nikdo, kdo má možnost vystoupit s přednostním právem, tak se budeme věnovat tomu, co jsem zde avizovala při zahájení dnešního dne.

Přistoupíme tedy k prvnímu bodu programu a tím je

**5.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb.,
o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 535/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu pan Martin Kuba. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jak jsem již uvedl v prvním čtení, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o poštovních službách, je v podstatě transpozičním předpisem ke směrnici Evropského parlamentu Rady 2008/6/ES Sb., kterou se uzavírá postupný proces liberalizace evropského poštovního trhu. Z této skutečnosti pak vyplývá nutnost uvedenou směrnicí tedy promítnout do našeho právního řádu ve stanoveném termínu nejpozději k 31. 12. 2012, přičemž Česká republika využila již možnost odkladu transpozice o dva roky.

Myslím, že již není nutné podrobně hovořit o obsahu vládního návrhu zákona. Jen zmíním, že smyslem není celá liberalizace, ale pouze dokončení liberalizace poštovního trhu, a odstranit tak zbývající část poštovní výhrady, tedy monopolu, která se dnes vztahuje už pouze na písemnosti do 50 g nebo s cenou do 18 Kč, tak i další právní ekonomické bariéry bránící vstupu na tento trh. Současně zůstává zachována povinnost státu zajistit minimální rozsah základních poštovních služeb, to znamená, že nový právní rámec musí vytvořit podmínky pro spravedlivou soutěž na trhu poštovních služeb a současně garantovat poskytování kvalitních a cenově dostupných základních poštovních služeb na celém území České republiky.

Chtěl bych vám především poděkovat za prostor, který umožnil důkladné projednání vládního návrhu jak v hospodářském výboru, tak ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Obsáhlá diskuse potvrzuje, že dokončení liberalizace poštovního trhu v České republice není proces úplně jednoduchý, který je navíc vnímán samozřejmě každou ze zainteresovaných stran poměrně různě.

V této souvislosti chci ještě říci, že ten dvouletý odklad termínu transpozice, který nám umožňuje konstatovat, že model, který jsme zvolili a který je obdobný jako model v členských státech, které již tento trh liberalizo-

valy, je modelem životaschopným a naplňujícím požadavky správné transpozice třetí poštovní směrnice a že ve všech těch státech, kde liberalizován kolem nás byl, proběhla tato liberalizace bez problémů a v podstatě ke zlepšení efektivity tohoto trhu.

Hospodářský výbor předkládaný návrh zákona projednal na své schůzi 13. března a doporučil ho ke schválení ve znění pozměňovacích návrhů. S těmito návrhy jsem se seznámil a musím říci, že podporuji jejich schválení.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj návrh zákona projednal na své schůzi dne 14. března a doporučil jeho schválení ve znění s pozměňovacími návrhy, se kterými nemohu souhlasit. Tam se jedná zejména o konkrétní zavedení do toho zákona určení konkrétního počtu poštovních provozoven, které by bylo přímo v zákoně, bylo by definováno jako striktní počet 3400 pro držitele poštovní licence, což v podstatě vůbec neumožňuje pružně reagovat dotčeným subjektům na reálnou situaci na liberalizovaném poštovním trhu. Navíc samozřejmě držitelů poštovní licence do budoucna může být i více v různých oblastech a toto usnesení do zákona v podstatě nelze v tomto smyslu zahrnout.

Odmítnout je třeba v této chvíli argumenty s tím, že počet poštovních provozoven je stanoven například v rakouském zákoně o poštovním trhu. To sice takto zjednodušeně lze říci, ale tam vedle toho je ještě definována řada jiných parametrů, jak to musí vypadat v obcích nad 10 tis. obyvatel, kde musí být jaká dostupnost při menším počtu obyvatel, že musí být třeba do deseti kilometrů atd.

Toto jsou všechno parametry, které u nás musí být a jsou zahrnuty v regulačních požadavcích, které dává Český telekomunikační úřad. Čili zahrnout takto jednoduše počet těch provozoven do zákona je v podstatě nepřijatelné a s tímto návrhem výboru se nemohu z tohoto důvodu ztotožnit. (Trvalý silný hluk v sále.)

Takže toto představení bych uzavřel s tím, že podporuji návrhy, které jsou vzneseny hospodářským výborem, a byl bych rád, kdybyste byli schopni podpořit předkládaný návrh s těmito návrhy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji, pane ministře. Dřív než budu pokračovat, tak vás opravdu, opravdu chci poprosit, jestli byste zklidnili tu nesnesitelnou hladinu hluku, která zde panuje. Mysleme prosím na zdraví nás všech. Začali jsme docela vzušivě hned dnešní den, chápu, že to někoho mohlo trochu rozhodit. Prosim, když tak se jděte uklidnit způsobem, na který jste zvyklí, někam jinam, ale až se vrátíte, opravdu vás prosím, pokračujeme v trošku normálnější atmosféře. Toto už je od normality hodně vzdáleno.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla

doručena jako sněmovní tisky 535/1 a 535/3. Menšina poslanců hospodářského výboru předložila oponentní zprávu, ta vám byla doručena jako sněmovní tisk 535/2.

Nyní poprosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Jana Husáka, aby nás seznámil se svou zprávou.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, seznámím vás samozřejmě s usnesením hospodářského výboru, na které před svým vystoupením odkazuji. Je to usnesení číslo 160 z 25. schůze hospodářského výboru ze dne 13. března 2012. Toto usnesení hospodářského výboru je součástí celé materie, tak jak zde řekla paní předsedající.

Jestli mohu, já bych se hned věnoval komentování tohoto zákona jako zpravodaj. Chci předeslat, že tomuto zákonu byla věnována nesmírná pozornost jak ze strany předkladatelů, jak ze strany dotčených ministerstev, všech, na které tento zákon bude mít dopad. Nebudu zde hovořit o té materii jako takové, abych popisoval všechny zásadní body této materie, protože je zde uvedl pan ministr a já jsem se k tomu vyjadřoval ve své zpravodajské zprávě v prvním čtení. Budu se tedy bavit o průběhu toho jednání.

Během projednávání této normy jsme udělali vše pro to, abychom si mohli vyměnit názory na to, jak tento zásadní zákon, který podstatně mění výkon poštovních služeb v České republice, to znamená dokončuje liberalizaci poštovních služeb, tak aby všichni zúčastnění měli příležitost si k tomu svoje sdělit. Hned v lednu jsme uspořádali seminář na toto téma, kde všichni, kdo mají co říci k tomuto zákonu, měli možnost se k němu vyjádřit a také se vyjádřili. Všechny připomínky, které přišly na stůl, jsem shrnul a všechny jsem konzultoval s předkladateli zákona. Garantem je Ministerstvo průmyslu a obchodu, spolupředkladatelem je ČTÚ. Jedná se o vládní zákon a tento zákon se dotýká zejména Ministerstva vnitra. I s tímto ministerstvem bylo velmi podrobně jednáno, a nejenom to. Z pozice toho, že Česká pošta je státním podnikem a vykonává služby, zjednodušeně, pro stát, bylo jednáno s Českou poštou, a to velmi intenzivně na několika pracovních jednáních.

Hospodářský výbor nastavil dostatečný harmonogram, který trval až do 15. února, a během této lhůty byly předkládány pozměňovací návrhy do hospodářského výboru jako garančního výboru. Všechny byly řádně projednány, vypořádány, byly posouzeny předkladatelem a projednány v hospodářském výboru. Protože tam docházelo k nesouladu v některých věcech, které budou předmětem předkládání pozměňovacích návrhů zde v plénu Poslanecké sněmovny, tak jsme toto jednání hospodářského výboru, které probíhalo 29. 2., přerušili a vytvořili jsme ještě prostor pro předkladatele – MPO, ČTÚ a Ministerstvo vnitra, potažmo i státní poštu –

k tomu, aby se našel soulad ve věcech, kde vznikly spory. Já zde nechci komentovat ty spory a popisovat je, protože všichni, kdo jste se té materii věnovali, kdo předkládáte pozměňovací návrhy, jste s tím velmi dobře o-beznámeni. V podstatě jde o to, že je třeba si vysvětlit, proč není možné vše, co je navrhováno, do tohoto zákona postihnout. Je to proto, že ten zákon by v podstatě ztratil svůj původní cíl, svůj původní smysl částečně.

K jednotlivým věcem, které jsou zásadní. Je to sedm bodů, nebo já jsem z nich vytvořil sedm bodů, tak je podrobně okomentuji. Jestli dovolíte, během tohoto projednávání vzniklo mnoho nedorozumění a podle mého názoru je na stole několik věcí, které odvážně dokážu nazvat nesmysl, které jsou vkládány do tohoto zákona.

Jestli dovolíte, první nesmysl: Zafixování počtu 3400 poštovních poboček s tím, že zachovává dostupnost poštovních služeb. Toto je jedno téma, které se bude objevovat. Dovolte, abych ho komentoval.

Úkolem každého hospodáře je ale ne zachovávat služby, což se rovná stagnovat, ale zlepšovat služby, to znamená rozvíjet je. Proto by provozovatel pošt měl hledat způsoby, které přilákají i nové zákazníky, nehledě k tomu, že zafixování počtu poboček odporuje nejen novele, ale i evropské poštovní směrnici. Základní služby může vysoutěžít více držitelů poštovních licencí pro různé části České republiky nebo pro různé poštovní služby. Jeden držitel poštovní licence může zabezpečovat např. základní službu doručování poštovních zásilek do dvou kilogramů, uvádím jako příklad, druhý může nabízet základní službu doručování poštovních balíků do deseti kilogramů – a oba budou mít povinnost udržovat síť o celkovém počtu minimálně 3400 poboček? Kladu to jako otázku. Podle některých poslaneckých návrhů asi ano.

Druhý nesmysl: V České republice je špatná dostupnost poštovních služeb. Pokud by tomu tak bylo, tak je vidět, že zafixovaný počet poboček nic nevyřeší. U nás totiž je nejméně obyvatel na jednu poštu, resp. provoznu. Dokazuje to tabulka s počty pošt a s počty obyvatel na jednu poštu v sousedních zemích. Pokud u nás jsou poštovní služby opravdu špatně dostupné, není to počtem poboček, ale jejich provozovatelem, který nedokáže nabídnout kvalitní služby. V České republice připadá na jednu poštu 2993 lidí, avšak na Slovensku 3383 lidí na jednu pobočku, v Polsku a v Rakousku kolem 4550, v Německu dokonce 5862. To je téměř dvakrát tolik.

Třetí nesmysl: Placení eventuální ztráty ze státního rozpočtu. I toto, přestože je to vládní návrh, se objevilo v návrzích i od vládních poslanců. Trh poštovních služeb se pohybuje zhruba na úrovni 20 mld. korun. I když se v důsledku elektronizace snižuje počet písemných zásilek, jiné segmenty rostou. Na tomto trhu je dostatek peněz, aby eventuální ztrátu zaplatili podnikatelé na trhu poštovních služeb. Je neakceptovatelné, aby

za ztrátu zaplatil občan ze svých daní, to znamená ze státního rozpočtu. A to zdůrazňuji.

Čtvrtý nesmysl: Česká pošta nesmí platit za svou ztrátu, ať to zaplatí její konkurenti. Z titulu už vidíte, kam je to směřováno. Ani Česká pošta, ani její konkurenti se nesmějí vyvíknout z placení eventuální ztráty. Česká pošta i soukromníci musí platit spravedlivě podle svého podílu na trhu. My ten trh liberalizujeme – otevíráme, zdůrazňuji. Pokud poslanci prosadí návrh, že Česká pošta nebude doplácet na svou ztrátu, bude to porušení rovné hospodářské soutěže a České republice by hrozila pokuta od Evropské komise. Pokud by Česká republika pokutu od Komise skutečně dostala, měli by ji zaplatit ti poslanci, kteří pro toto budou hlasovat, kteří budou pro tyto nekoncepční návrhy hlasovat a podávat tedy pozměňovací návrh. Čímž jim v tom nebráním. Představitelé České pošty se často odvolávají na rakouský zákon, ovšem vždy zapomínají dodat, že Rakouská spolková pošta na svou ztrátu také platí a v žádném případě není od placení osvobozena.

Pátý nesmysl: Je vyloučené, aby došlo k likvidaci konkurence v České republice. Všichni jste zde obdrželi pozměňovací návrh ve formě poštovní známky s hodnotou 100 milionů a s výhrůžným dopisem, že pokud zákon projde, dojde k likvidaci konkurence. Jediným cílem tohoto návrhu je, aby se privátní provozovatelé poštovních služeb vyvíkli z placení eventuální ztráty, která by teoreticky mohla v budoucnu vzniknout. Jak privátní, tak i státní Česká pošta si přejí, aby toto bylo placeno z peněženek občanů, rovná se ze státního rozpočtu, což je neakceptovatelné.

Šestý nesmysl: Takzvané čisté náklady neboli ztráta za univerzální službu budou 2 mld. To jsou čísla, která byla předložena Ministerstvem vnitra, aniž by byla vyargumentována. MPO jako předkladatel novely ani nepředpokládá vznik ztráty. Proč? Nikde v zemích Evropské unie takové nesmyslné ztráty nevznikly v této hodnotě 2 mld., a to se jejich trh liberalizoval již před dvěma lety. Proto není důvod s nimi počítat ani u nás. Čisté náklady alias ztráta mohou vzniknout pouze v případě, že nebude možné poskytovat základní poštovní služby za nákladově orientované ceny. Český telekomunikační úřad je prostě začne regulovat. Vzhledem k tomu, že již nyní jsou stanoveny ceny základních poštovních služeb České pošty tak, aby pokrývaly náklady a zahrnovaly přiměřený zisk, ani nemůžeme očekávat skokové zvýšení cen, a tím pádem ani regulaci. Navíc jsou základní poštovní služby, které je Česká pošta povinna poskytovat, osvobozeny od daně z přidané hodnoty. To je velká konkurenční výhoda. Znovu zdůrazňuji, aby všichni slyšeli, že Česká pošta, která je povinna poskytovat základní služby, je osvobozena od daně z přidané hodnoty.

Sedmý nesmysl: Případná ztráta, tzn. čisté náklady, je téměř všude jinde hrazena ze státního rozpočtu, a ne z vyrovnávacího fondu. Pořád se k tomu bodu vracíme. Je to lež. Mechanismus vyrovnávacího fondu byl zvolen

ve většině členských států Evropské unie. Zdůrazňuji, kdyby náhodou čisté náklady vznikly až do výše 1 % z celkových nákladů držitele poštovní licence, nejsou tyto náklady považovány za ztrátu, tj. nespravedlivou finanční zátěž, a nebyly by tedy držitelé licence z vyrovnávacího fondu uhrazeny. Držitelem licence je až do konce roku 2017 Česká pošta. Česká pošta dostala mimořádnou výhodu, o kterou si sama říkala. Dneska si stěžuje, že bude mít ztrátu z univerzální služby. Sama si o toto říkala. Je to naprosto výsadní postavení, že dostává na pět roků tuto licenci, i když v konkurenčním liberalizovaném prostředí.

Budu pokračovat. Nikde v zahraničí, kde se liberalizovalo už před dvěma roky, nebylo třeba aktivovat pojistný mechanismus úhrady čistých nákladů. Žádné ztráty tam totiž nevznikly, případně byly zanedbatelné.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vy zde budete mít předloženu oponentní zprávu, pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu. Já jej nikomu neupírám. Tím, že jsem řekl a komentoval jsem několik věcí a nazval jsem je nesmysly, jsem chtěl zdůraznit, že jsou tam věci, které jdou proti smyslu tohoto zákona, věci, které byly mnohokrát zodpovězeny, licitovány, řádně projednávány, byl na to dostatek prostoru. A já bych žádal všechny, kdo jsou připraveni podávat další pozměňovací návrhy tohoto typu – protože jsme zahlcováni mailovou poštou, kde jsou nám předkládány výtržky z tohoto zákona jako pozměňovací návrhy nebo úpravy tohoto zákona nějakými pozměňovacími návrhy –, prosím, velmi pečlivě zvažujte, jestli je budete předkládat a prosazovat. Je to norma, která půjde do života. Samozřejmě až ten vlastní život prověří, zda není někde nějaká mezera, snad chyba. Přece jsme natolik vyspělí, abychom mohli případně chybu samozřejmě uznat, přiznat a co nejrychleji napravit.

Apeluji proto na vás, abyste se nenechali unášet tím, že tento zákon je zákon, který by měl nějakým způsobem jít proti poště. Není to zákon – zdůrazňuji – o České poště. Je to zákon o poštovních službách. V jednom z pozměňovacích návrhů a oponentní zprávě je jedna pasáž o ICT. Prosím vás, to jsou věci, které patří do plnění povinností a závazků pošty vůči státu. To není o poštovních službách. Toto není zákon, který má definovat vztahy mezi Ministerstvem vnitra, vládou a Českou poštou. O to bych poprosil, abyste toto brali v úvahu, abychom tyto věci do tohoto zákona nezanášeli.

Mohu doporučit, protože po všech těch jednáních a přípravách zákon s pozměňovacími návrhy přijatými v usnesení hospodářského výboru č. 160 se snaží řešit vše, co bylo možné v tomto zákoně vylepšit, a doporučit, aby byl pokud možno přijat v této podobě.

Děkuji vám za vaši trpělivost, za pozornost. A děkuji všem, kdo přispěli k projednávání tohoto zákona.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. A nyní prosím, aby

se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Jaroslav Krupka. Po něm se ujme slova pověřený zástupce menšiny pan poslanec Urban.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jak vidno, debata okolo zákona o poštovních službách bude ještě velice živá. Já se právě proto pokusím spíš stručněji a neutrálně vás seznámit se stanoviskem, nebo přesněji řečeno usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Tento výbor po přerušeném jednání, kdy se, jak již tady bylo avizováno, odehrávalo jednání mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu jako gesčním ministerstvem a Ministerstvem vnitra, které jsme my jako členové výboru požádali o jejich stanovisko k tomuto zákonu, protože jsme tam viděli jistou roli České pošty, tak právě proto jsme se dostali k tomu projednávání až ve středu. A ve středu na tomto jednání svým usnesením č. 95 z 22. schůze výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo přijato usnesení, se kterým vy jste byli seznámeni.

Protože samozřejmě usnesení obsahuje několik stran, tak se čas od času stává, že se tam někdy dostanou určitá nedopatření. A já bych vás chtěl požádat – a seznámit vás po konzultaci s legislativou – o jednu drobnou úpravu, která nemá vliv na podstatu usnesení, ale spíš se bude jednat o to, aby nadbytečný text, který se dostal do usnesení – a po souhlasu s předkladatelem jsme uznali, že je nadbytečný – byl při scelování podkladů z jednotlivých usnesení do materiálů pro třetí čtení vypuštěn.

Čili toto usnesení obsahuje pozměňovací návrhy k tisku č. 535. Celkem se jedná o čtyři pozměňovací návrhy. Vlivem nedopatření se však do obsahu usnesení dostal také text obsahující znění navrhované části zákona, konkrétně § 3, s provedením změn zamýšlených pozměňovacími návrhy, prvního a druhého.

Tento text je v usnesení umístěn mezi body 2. a 3., přičemž začíná slovy “změnění navrhovaných změn” a končí slovy “způsobu zajištění základních služeb”. Nejedná se tedy o pozměňovací návrh a z toho důvodu jakožto zpravodaj navrhuji, aby daný text nebyl zahrnut mezi souhrn pozměňovacích návrhů zpracovávaný pro účely hlasování ve třetím čtení.

To je z mé strany v dané chvíli všechno. Případně se přihlásím do obecné diskuse. A v každém případě, protože mám ještě drobný pozměňovací návrh, který řeší legislativně technické úpravy, čili spíš se jedná o slovesné věci a interpunkci, bych se přihlásil ještě do podrobné rozpravy.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Ano, děkuji, pane zpravo-

daji. Nyní zvu k mikrofonu pověřeného zástupce menšiny poslanců hospodářského výboru pana poslance Milana Urbana. Prosím:

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já bych se na úvod vrátil k jedné z posledních vět, kterou tady říkal pan zpravodaj, pan poslanec Husák. On říkal: No, kdyby tam náhodou byla nějaká chyba, tak se k tomu můžeme vrátit a pak to nějakým způsobem tady předěláme, až život ukáže, že jsme se mylili. Já bych s tímhle postupem zásadně nesouhlasil, protože Česká pošta a celý poštovní trh, to není nějaká hračka, se kterou by si tady mohla metodou pokus-omyl Poslanecká sněmovna hrát. Myslím, že bychom si měli být jisti, až odsud vyleze nějaký zákon, že nemá žádné chyby, ale že jsme přesvědčeni, že je to naprosto bezpečně správná norma, kterou nebudeme muset opravovat a nebudeme vystavovat celý ten trh včetně České pošty nějakému riziku.

Vůbec poprvé, co já pamatuji, se stala jedna věc, a to že hospodářský výbor má menšinové stanovisko části poslanců hospodářského výboru. A já vám chci garantovat, že toto stanovisko nemá žádný ideologický původ, tedy že to není proto, že tady existuje vláda a vládní koalice a že tady existuje opozice. Je to proto, protože zákon je předkládán do této Sněmovny se značným rozporem dvou vládních resortů, Ministerstva průmyslu a obchodu a Ministerstva vnitra. My jsme se pokoušeli, jak říkal pan zpravodaj, tento rozpor odstranit tím, že jsme vytvářeli nový a nový čas pro nějakou konstruktivní debatu těchto resortů, aby se případně vytvořil nějaký kompromisní návrh, který bude komfortní pro oba významné úřady. Bohužel, to se nepodařilo ani přes semináře, ani přes odklady času. No a proto je tady menšinové stanovisko, které vychází ne z ideologických, ale z nějakých věcných pohledů na řešení celé problematiky poštovního trhu.

O co jde? Jde o to, že tady máme liberalizovat poštovní trh, ale zároveň bychom jako akcionáři České pošty jako jednoho z největších zaměstnavatelů měli mít na mysli, že liberalizace nesmí znamenat zánik České pošty nebo její ostřihávání nebo její drolení, drobení a podobně. Myslím, že to je naprosto legitimní pohled na celou věc. Tedy nikdo nezpochybňuje, že tady má být nějaká konkurence. Ano, ať tu je, ať tu je konkurence, která je i výzvou a příležitostí pro Českou poštu do budoucna. Ale nevidím sebemenší důvod, proč bychom Českou poštu v této chvíli měli jakýmkoli způsobem se snažit oslabit. Myslím, že naopak Česká pošta v nové situaci, v konkurenčním prostředí, liberalizovaném, chcete-li, měli bychom chtít, aby byla nějakým národním šampionem. Tak jako je to v Německu, jako je to jinde. A vedle toho může samozřejmě existovat legitimně konkurence na nějakých rovných principech.

Proto je tady menšinové stanovisko, které bych zjednodušeně mohl vyjádřit tak, že menšinové stanovisko respektuje evropskou směrnici a říká:

Nevymýšlejme žádnou českou kreativitou nadstavbu nad evropskou směrnicí. Přepíšme evropskou směrnicí v zásadě a vypořádáme se nejlépe se situací liberalizace poštovního trhu. Druhý názor, druhý návrh podle mě i podle jiných je přece jen trochu kreativní z hlediska různých českých návrhů, které se ke směrnicí přidávají a mají se pak promítnout do české právní normy.

Ono to je ta debata o tom, jestli připustíme, aby konkurence, v uvozkách, promiňte mi to, vyzobávala rozinky, či nikoliv. Jestli konkurence bude znamenat to, že jiný subjekt než pošta bude fungovat v Praze a pošta pak bude dělat venkov a nějaké odlehle oblasti, tak z toho jednoznačně logicky, selským rozumem vyplývá, že to prostě nemůže být lukrativní činnost. A vlastně návrh, když to trochu přeženu, navrhuje to, že někdo může vyzobávat rozinky, vznikne ztráta a Česká pošta si tu ztrátu z venkova bude hradit sama. To mi logiku dost dobře nedává. Víím, že to trochu předimenzovávám v té debatě, ale ve své podstatě by k tomu mohlo dojít, to riziko tady existuje.

Takže myslím, že téma vyzobávání rozinek a úhrada ztráty by mělo být ještě předmětem důkladného zvažování tady v Poslanecké sněmovně. Leží tady návrhy jak usnesení hospodářského výboru, tedy většiny, tak menšinové stanovisko, které jsem se snažil popsat. Myslím, že totéž se odehrálo ve výboru pro veřejnou správu, a byl bych velmi nerad, aby to někdo považoval skutečně za polohu, která je mezi vládní koalicí a opozicí, jakousi ideologickou polohu, že vláda něco navrhuje a my to tady z principu odmítáme a kritizujeme. Tak to není. Rozdíl je skutečně v tom, zjednodušeně řečeno, že část hospodářského výboru a výboru pro veřejnou správu podporuje návrh tak, jak je předkládán Ministerstvem průmyslu a obchodu, a ta druhá, menšinová část v obou těchto výborech, podporuje pozici a stanovisko Ministerstva vnitra.

Já bych se tedy odkázal na menšinové stanovisko pod číslem 535/2, tedy oponentní zprávu menšiny poslanců hospodářského výboru. V podrobné rozpravě, nebo nevím, jestli to mohu udělat hned, ještě dám pozměňovací návrh, který upřesňuje to, co je v této zprávě předloženo na základě iniciativy a upozornění legislativy. Takže to udělám v podrobné rozpravě.

Na závěr bych chtěl skončit tím, čím jsem začal. Česká pošta je majetkem českého státu, tedy vytvoříme konkurenci, která bude i tlak a příležitost pro Českou poštu, ale neřešme to tak, že ta konkurence bude znamenat likvidaci České pošty. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Tak to byl blok zpravodajských vystoupení. Nyní otevírám obecnou rozpravu. Na tabuli je vidno, že do rozpravy jsou zatím přihlášení páni poslanci Ivan Fuksa a

Václav Horáček. Zpravodaj signalizuje též žádost o vystoupení. Ten má právo vystoupit kdykoli, a proto ho zvu k mikrofonu jako prvního. (Trvalý silný hluk v sále.)

Poslanec Jan Husák: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, prostřednictvím paní předsedající bych se chtěl vyjádřit ke zprávě pana kolegy Urbana.

V každém případě to, co jsem zde říkal a zdůrazňoval, bylo činěno vše, a velmi intenzivně jsme vnímali postavení České pošty, ale z obou stran, jak z pozice výhod i nevýhod v uvozovkách, vůbec jsme ji neopomíjeli. Vůbec nebudu polemizovat o tom, že co se týče zaměstnanosti, poskytování služeb, je to šampion.

A to místo šampiona má dáno do vínku v té pozici, v které je, z které vychází. Ve výchozí pozici. K vyzobávání hrozinek jsem se vyjadřoval v prvním čtení. Tady nejde o vyzobávání hrozinek, tady má Česká pošta koláč, který dostala na stůl na pět roků od státu, a teď jde o to, že ne vyzobávat – že z toho koláče má někdo uzobnout nějakou hrozinu. Já si myslím, že to tak není, že pošta je v tomto v nevýhodě. Pošta si o tu výhodu řekla, bylo to respektováno a takto ten zákon byl vyladěn, aby to byl podle mého názoru určitý kompromis.

Co se týče úvodu, prostřednictvím paní předsedající, pan kolega Urban zde hovořil o tom, že když jsme to udělali takhle v uvozovkách špatně a musíme čekat na opravu, tak to vůbec nebylo myšleno. Zdůrazňuji, že považuji novelu zákona, a když jsem doporučil včetně usnesení hospodářského výboru, jako velmi kvalitně připravenou, ale samozřejmě život je určitý vývoj a může dojít k něčemu, co bude potřeba novelizovat. A jako příklad uvedu, jestli jsme byli tak neomylní například u fotovoltaiky, kterou jsme také museli napravovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Zvu k mikrofonu pana poslance Ivana Fuksu.

Poslanec Ivan Fuksa: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, považuji za nutné se vyjádřit právě ke dvěma sporným bodům, nebo bodům, které de facto byly předloženy do výboru z mého pohledu pro mě poprvé v rozporu se dvěma předkladateli, a to je Ministerstvo průmyslu a Ministerstvo vnitra. Já se chci vyjádřit k povinnému počtu poboček, jak bylo zmiňováno, jeden z problémů je 3600 poboček, zda ano, nebo ne, a dále k tomu, zda kurýrní expresní služby mají přispívat ke ztrátovosti České pošty.

Jednoznačně, jak říkal pan zpravodaj Husák k počtu poboček a k poskytování servisu, tady nejde o to zachovat tento servis, tuto službu,

protože zachovat se může taky vlastně říkat a dávat rovnítko stagnovat. Tady jde o to zlepšovat a zkvalitňovat tu službu. Považuji za nerozumné stanovovat konkrétní počet těchto poboček a chtěl bych se odkázat v materiálu na to, co bylo publikováno o tom, jak si na tom stojí jednotlivé pošty v Evropě. Nejeftivnější pošta je ve Švédsku, má nejvzdálenější pobočky, k jednotlivým pobočkám je to až 2 tisíce kilometrů na rozdíl od nás. Čím dokazuje tu svoji efektivitu? Je to tím, že učinila další krok. Ten další krok spočívá v tom, že své pobočky, které jsou lukrativní, ale jsou nákladné na svůj provoz, dala do franšizy. Ve Švédsku jsou poštovní služby poskytované v supermarketech, jsou poskytované na čerpacích stanicích, jsou poskytované 24 hodin nonstop a de facto to snižuje nákladovost na provoz dané pošty. Já si myslím, že toto je jedna z cest. Nicméně zpátky k tomu.

Přikláním se jednoznačně k názoru Ministerstva průmyslu, aby se tam nestanovoval žádný pevný počet těchto poboček. Dále povinnost kurýrních a expresních služeb, aby se podílely na ztrátovosti. Je zcela logické, otevíráme trh, pouštíme na trh další konkurenci, ta konkurence možná vyzobe, možná nevyzobe hrozinu, ale v každém případě Česká pošta bude muset garantovat doručování svých zásilek do oblastí, které jsou tržně nezajímavé a které budou ztrátové. Proto je zcela logické, že všichni ostatní, kteří na tomto volném trhu budou, se budou muset podílet na ztrátovosti pošty. A tady zase chápu obavy expresních a kurýrních služeb: tady někdo vytvoří nějakou ztrátu, my nebudeme mít pod kontrolou vytvoření této ztráty a proč se na tom máme podílet? První návrh, aby tuto ztrátu České pošty platil stát, je nesmysl. Je to neproduktivní, nikoho to nevede ke zvyšování kvalitních služeb. Proto se jednoznačně přikláním k tomu, aby to nefinancoval český stát, ale rozumím tomu, abychom šli evropskou cestou, aby se na tom podílely tyto kurýrní služby, a věřím tomu, že u nás nenastane situace, pokud budeme tlačit na Českou poštu, aby poskytovala kvalitní služby a byla efektivní, že nenastane situace, jako nastala skoro v žádné zemi Evropské unie, že by kurýrní a expresní služby musely přispívat na tuto ztrátovost do vzdálených poboček vzdálených poštovních úřadů.

Souhlasím s tím, co říkal předseda hospodářského výboru. Chceme, aby pošta byla národní šampion, ale negarantujeme to nějakou jistotou, nějakou vatou, ale garantujeme to patričním příslušným tlakem na zvyšování efektivity České pošty. Proto bych chtěl podpořit všechny poslance, aby podpořili návrh Ministerstva průmyslu. Děkuji za pozornost. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji, pane poslance. Nyní vystoupí pan poslanec Václav Horáček.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové,

já bych nejdřív chtěl uklidnit kolegu Urbana, protože teď asi uslyší ne koalice a opozice, ale já skutečně mám úplně jiný názor, než má můj stranický kolega Husák. Kolegovi Husákovi bych chtěl říct, že skutečně se jeho proslovem nenechám unášet.

A teď už k tomu, co jsem chtěl říct. Výbor pro veřejnou správu – počet 3400, ono to tady není správně říkáno, ono je to minimálně 3400, nezavíráme cestu nahoru, ale zavíráme ji směrem dolů z jednoho prostého důvodu. U všech předřečníků, u pana ministra, u zpravodaje totiž nezaznělo jedno slovo nebo dvě – města a obce. Tady vůbec nezaznělo to, jestli se někdo ptal měst a obcí, jak na to hledí. Podvýbor, ve kterém jsem předsedou, jednal intenzivně s městy a obcemi. My jsme si zvali Českou poštu, my jsme bojovali za to, aby ani jedna pošta nezmizela, my jsme bojovali za to, aby nebylo jenom jedno hodinové výdejní místo, a proto si myslíme, že pokud tam nebude jasný parametr, tak to dopadne podle obvyklého způsobu. To znamená teď se nám to nehodí v Horní Dolní, tak si jezděte tam, teď se nám nehodí tohle – a kdo to bude určovat? Ano, říkají, že ČTÚ, ale já nemám jistotu, že za rok nepřijedu na obce a ony řeknou: co jste pro nás udělali, co jste udělali pro to, aby to tady bylo zachované? Já v tom zákoně, pokud tam nebude ten parametr, skutečně nevidím, že nedojde k rušení pošt nebo že se to neudělá nějakým jiným způsobem. Je mi jasné, a já jsem to slyšel z úst představitele a náměstka MPO, kdy mi říkal: my si to stejně uděláme, jak chceme, my si to uděláme tak, že sice bude 3400, ale my přesuneme těch deset pošt do velkých měst. Mně se to takto nelíbí.

Já jsem tady za obce a města a rád bych pomohl. A myslím si, že to je rozumný návrh, a nakonec bych chtěl dodat, že s tím naprosto souhlasí Ministerstvo vnitra. Takže bych chtěl všechny dámy a pány požádat, aby se přiklonili k názoru výboru pro veřejnou správu a k názoru Ministerstva vnitra. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji a ptám se vás, kolegyně a kolegové, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan ministr. Prosím, máte slovo. (V sále je hluk a neklid.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Dámy a pánové, pokusím se oprostit od diskuse koaličně-opoziční. Pokusím se říct pár věcných věcí.

My neliberalizujeme trh, trh je 20 miliard. My z něj liberalizujeme poslední třetinu. Poslední třetinu, která se týká zásilek do 50 gramů a do 18 korun, tedy takové ty klasické dopisy, kde je třeba i říct, že je to sektor, který každý rok o 750 mil. klesá díky využívání nových technologií elektronických, což určitě poznáváme všichni na svém životě. Tedy nevytvářejme ta-

dy v téhle chvíli atmosféru, že liberalizujeme celý poštovní trh v České republice. Ten už je dávno liberalizován. My tady jednáme o posledním kousičku trhu, který není nijak extra atraktivní, a snažíme se nastavit parametry pro to, aby byl funkční právě v těch obcích a i městech.

Pokud někteří poslanci mají pocit, že efektivitu zajistí tím, že definují počet poštovních poboček, tak jestli něco bude vytvářet ztrátu té České pošty, tak právě to, když jí přikážete, že musí mít určitý počet poboček. Jestli má být Česká pošta šampionem, tak to, že je někdo šampionem na trhu, přece nevzniká příkazem z parlamentu, to přece vzniká v managementu podniku, to přece vzniká efektivním řízením. Neuděláme nikoho šampionem tím, že mu přikážeme, že musí mít 3400 poboček.

Je pravdou, že musíme nastavit ten model tak, aby byl funkční. Já chci říct, že žádný rozpor mezi ministrem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu není, protože tento zákon odešel z vlády hlasován všemi vládními hlasy. Že se v téhle chvíli objevují tlaky na to, aby byla co nejvíce ošetřena pozice České pošty, to je asi standardní proces, který se vždycky v parlamentu děje, ale znovu opakuji, my neliberalizujeme český poštovní trh, my řešíme pouze poslední segment.

Všichni vnímáme, že chceme, aby Česká pošta měla do startu výhodu, a tu jí také dáváme, protože jí dáme na pět let automaticky licenci. Ale nejsme přesvědčeni, že ztráty mají být hrazeny z veřejných rozpočtů. No to prostě našim občanům lžeme, že budou platit na té poště míň, ale stejně si těch pět korun doplatí ze svých daní. To je prostě pouhá lež. My musíme nastavit – a právě to, aby někdo nevyzobával ty rozinky, tak právě všichni ti provozovatelé a držitelé těch licencí, kteří budou mít ty atraktivnější trhy, musí případně doplácet na ty obce, kde ty trhy jsou případně méně atraktivní. Ale znovu opakuji, v žádném z těch států, kde liberalizace tohoto zbytku proběhla, se tato situace nestala, a velmi silně pochybuji, že se stane tady u nás.

Čili mi za Ministerstvo průmyslu a obchodu předkládáme ne zákon o vztahu pošty v České republice, ale zákon, který definuje trh, poštovní trh, a v žádném případě teď nevytvářejme situaci, že ho tady nějak liberalizujeme, on je přece liberalizován, my se bavíme o tom posledním zbytku, který díky elektronickým komunikacím skutečně o 10 % každý rok klesá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: S faktickou poznámku pan poslanec Polčák, po něm pan poslanec Stanjura, pravděpodobně s normální, ne s faktickou.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem rád, že nám pan ministr tak horlivě vysvětlil problematiku. Nicméně pouze

pokud jde o tu jednu část toho usnesení, já ho chci poopravit v tom, že výbor pro veřejnou správu nepřijal usnesení, kterým by zavázal právě hrazení té ztráty z veřejných prostředků. To usnesení právě v této části jde pouze k tíži provozovatelů poštovních služeb, nikoli k tíži veřejných prostředků. To je oponentní zpráva, kterou přijal hospodářský výbor.

To znamená ano, já vaše vystoupení vnímám tak, že se jednalo o horlivé vystoupení proti oponentní zprávě hospodářského výboru, ale nikoli proti výboru veřejné správy.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Děkuji. Nyní se hlásí o slovo pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci horlivě podpořit stanovisko ministra průmyslu a obchodu. Nevím, jestli dostatečně horlivě, kolegové.

Ale v tom, co řekl můj předřečník, je přece jasný rozpor. Měli bychom se shodnout, že v jiném segmentu, když si stát třeba objednává přenesený výkon státní správy, tak máme shodný názor, že to má platit. Ano, my můžeme nařídit, kolik má být poboček. Umím si to představit. Ale současně to musíme zaplatit. Jiná možná není. Podle mě je správný přístup, když stát něco chce po někom jiném než po sobě, aby to zaplatil. Takže říkat "my si ce chceme zavést počet poboček", ale současně "my jsme moudře rozhodli, že to stát nezaplatí" – tak kdo to zaplatí? Já myslím, že si tady neříkáme pravdu.

Takže legitimní názor je chtít něco, že stát něco chce, a když to chce, tak to má zaplatit. Nemůže se tvářit, že to platit nebude. Myslím, že když se budeme spolu bavit o přeneseném výkonu státní správy, tak najdeme shodný názor, že stát má zaplatit to, co chce. A mělo by to platit i u pošty, i třeba u toho, když stát nařizuje, kdy mají být mateřské školky zdarma atd. Má na to stát plné právo, ale má to hradit! Nemá tu povinnost přenášet ekonomicky na někoho jiného. Ve všech případech, neměli bychom to dělat ani tady.

Takže říkám, že to legitimní, ale bez toho, že by to stát platil, tak si lžeme sami do vlastní kapsy. Mnohem lepší je to nechat na těch provozovatelích, aby našli efektivní způsob fungování.

Pokud už někdo z nás nebo z vás si myslí, že zná to číslo – 3400, 3300, 3500 a teď bych mohl vymýšlet dál –, tak současně k tomu říci, kdo to bude financovat. To je podle mě férový přístup. I když já s tím nesouhlasím, budu hlasovat proti takovému přístupu. Ale současně když říkám, že někdo něco musí, musím mu dodat i finanční zdroje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Mám zde tři faktické poznámky v pořadí pánové poslanci Votava, Horáček, Urban,

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, o co by nám mělo jít především? Ano, pošta by mohla být šampionem, nebo by měla být šampionem, je to státní majetek. Ale nám musí jít především o dostupnost poštovních služeb pro občany. A to, co bohužel v poslední době dělala, a to musím poště vytknout, že takovou salámovou metodou rušila pobočky na těch menších obcích, to je velice špatně. Vždyť přece ti lidé v těch obcích chtějí mít zaručené tyto služby. Chodí jim tam důchody, chodí jim tam různé zásilky, měli tam peníze v Poštovní spořitelně atd.

Na mě to dělá dojem, že tady někteří předřečníci, kteří hovořili, tak hovořili o tom, ano, že se pobočky budou spíše rušit. A to by bylo velice špatně. (Potlesk poslanců klubu ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Další faktická poznámka pan poslanec Horáček.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji za slovo. Já jenom vysvětlím 3400. Kdybyste ten materiál zkoumali, tak to je skutečný stav, to není 3300 nebo... Je jejich 3400. A z toho jsme vycházeli.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Poslední faktická, pan poslanec Urban,

Poslanec Milan Urban: Tak já, aby nedocházelo u kolegů, kteří mají jiný názor, k nějaké mystifikaci.

To menšinové stanovisko hospodářského výboru neříká, že zákonem má být stanoveno 3400 nebo 3600 nebo 2500. Neříká žádné číslo. To oponentní stanovisko nemluví o tom, že má být zákonem dán počet poboček. Ten návrh hospodářského výboru říká, že to má být nařízením vlády nebo nějakého resortu. Tak abychom si tu debatu upřesnili.

Samozřejmě, jestli Česká pošta obstojí, jestli jí vytvoříme rovné podmínky na trhu, tak bych si přál, aby těch poboček bylo 3400 nebo víc, v souladu s tím, co tady říkal pan poslanec Votava. Prostě ta síť, kterou tady Česká pošta má, je přece výbornou sítí pro občany, pro malé obce a bylo by škoda jakýmkoliv způsobem, neuváženým krokem, tuhle tu síť rozpráší.

Ale ještě jednou opakují: Neříkáme žádné číslo, které by mělo být v zákoně. Mělo by to být nařízením vlády.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Hlásí se pan zpravodaj Jan Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím

alespoň částečně reagovat a říct alespoň jeden příklad, co se týče počtu poboček.

Ano, tady zaznělo: přece je důležité, a já jsem to v měl v těch svých bodech rovněž, jakou kvalitu služeb bude ten poskytovatel poskytovat. On to nemusí být v budoucnu tento poskytovatel. To může být kterýkoliv jiný subjekt. To je jedna věc.

A druhá věc. Jeden příklad, který jsem uvedl ve své jedné tiskové zprávě. V Božím Daru fungovala pošta tři hodiny denně. Poštu přenesli na řčko, když to hodně zjednoduším, na informační středisko, a poštovní služby jsou prostřednictvím tohoto místa poskytovány 9 hodin denně a i v sobotu a v neděli. Takže ono je to o něčem jiném než o tom počtu, zafixování počtu poboček.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Krupka do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážné kolegyně a kolegové, já jsem se předtím jako zpravodaj pokusil být samozřejmě neutrální ve vztahu k usnesení výboru. Teď v obecné rozpravě bych chtěl říct i nějaký svůj konkrétní názor.

Já chci jenom říci, že když jsem na prvním čtení zvedl tuto problematiku jménem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak jsem právě proto chtěl, aby se tam i promítlo vidění, které tady můj kolega, jehož si velmi vážím, kolega Horáček, chtěl, aby měly možnost i města a obce seznámit se s tímto materiálem. Nicméně i já jsem od prvopočátku hovořil o tom, že se bavíme o novele zákona týkající se liberalizace poštovního trhu, a ne o zákonu o České poště.

Na margo toho bych chtěl zdůraznit, že právě i díky těmto diskusím Ministerstvo vnitra, které je ze zákona stanoveno jakožto zakladatel státního podniku, tedy vykonává zakladatelská práva u České pošty, připravilo materiál pro vládu České republiky. Tento materiál je teď v meziresortním připomínkovém jednání a právě tento materiál by měl definovat postavení České pošty a mj. i tam může proběhnout diskuse na téma, jakým způsobem dále bude poskytovat své služby.

Chci jenom upozornit své kolegy jak zleva, tak zčásti zprava, že v průběhu posledního roku, roku a půl probíhala diskuse o rušení-nerušení poboček České pošty poměrně intenzivně, a nemýlím-li se, na posledním materiálu, který oficiálně vydala Česká pošta začátkem tohoto roku, je prohlášení generálního ředitele České pošty, že se nebudou rušit pobočky České pošty, pokud k tomu nedá souhlas místní samospráva. Čili obavy,

kteří jsou tady vznášeny ze strany lidí, kteří se pohybují v oblasti samosprávy a zejména malých obcí, a já říkám, že to respektuji, tak i tímto prohlášením, myslím si, generální ředitel jasně naznačil, jakou cestou půjdeme.

Na druhou stranu prosím, a teď se dostávám i ke svému pohledu, na výboru pro veřejnou správu já jsem nepodporoval názor, aby tam byla zakotvena číslovka 3400 a více, z jednoho důvodu, který tady už byl několikrát řečen. My jsme třeba v tom pozměňovacím návrhu vyškrtli financování z veřejných prostředků. A já nechci opakovat své předřečníky, ale v ten okamžik, pokud tento počet pošt zafixujeme do plánu rozvoje České pošty, tak automaticky generujeme povinnost, že někdo tyto služby musí financovat. A paradoxně se může stát, že ba se na spoluúhradě potom podíleli i ti, kteří jsou připraveni vstoupit na liberalizovaný trh, a v případě, že se ukáže, že bude nějaká ztráta, budou se na ní svým poměrem na tomto trhu podílet.

Možná ještě bych dodal, že diskuse právě mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu a na půdě našeho výboru se odehrává v té oblasti, jakým způsobem bude tvořen fond, protože samozřejmě, a teď řeknu, i pro mě je trochu problematická představa, že Česká pošta podle svého podílu na trhu v případě, vznikne-li ztráta, a to je třeba dvakrát zdůraznit: vznikne-li, by vlastně se měla podílet majoritně. Tato ztráta v podstatě může být kompenzována až poté, až bude konsolidovaná uzávěrka státního podniku, což je někdy v polovině dalšího, následujícího roku, čili v polovině 2014, a samozřejmě to období de facto ze svých vlastních zdrojů bude Česká pošta překlenovat. Ale pořád se bavíme za podmínky, vznikne-li tato ztráta.

Čili když to shrnu, na našem výboru v podstatě vznikly dva pozměňovací návrhy. Jeden, který je trochu podobný tomu, co předkládal pan předseda hospodářského výboru Urban za skupinu minoritní, kde předkladatel vyškrtl pasáž o hrazení z veřejných zdrojů, a současně druhý pozměňovací návrh, který definoval počet poboček. Já se příznám, pro celkový návrh jako takový jsem nehlasoval z důvodů, které jsem tady objasnil, nicméně bych chtěl právě požádat, abychom v konečné fázi byli schopni si k tomuto materiálu sednout a říci, jestli ten zlomový bod, těch 3400 poboček České pošty a více, skutečně taxativně tam zůstane, protože by to byla zásadní věc z hlediska dalšího postupu při projednávání zákona. Skutečně bychom se dostali do pozice, že se nebudeme o liberalizaci trhu, ale dokonce o podmínkách, za jakých má být provozována Česká pošta. A to se domnívám, by právě mělo být předmětem materiálu, který nyní projednává vláda ČR a který určitě, bude-li mít někdo zájem, budeme mít možnost získat k dispozici.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. A ptám se, zda se někdo... Pan poslanec Polčák s faktickou poznámkou.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Já pouze skutečně již ve stručnosti s faktickou poznámkou. Pouze pokud jde o metodu, jak stanovit samozřejmě to číslo a jak ho garantovat. Pro mě dohoda mezi Českou poštou a místními samosprávami prostě není garancí. Garance je pouze zákon. A je třeba říci, že i kolega Krupka, já si ho velmi vážím, nicméně navrhol, aby tuto garanci poskytovalo vládní nařízení. To znamená, do zákona to nedáme, ale dáme to do podzákoného normativního předpisu, do nařízení vlády. Já samozřejmě mám důvěru v tuto velmi rozumnou vládu, jejímž koaličním poslancem jsem, ale nevím, jaká jiná další vláda bude, jestli mi poskytne tuto garanci, protože vládní nařízení pouze změní vláda. Takže pokud přijde jiná, další, již méně rozumná vláda, než je tato, tak já nemám garanci toho, že bude toto číslo garantovat nadále. Proto bych to chtěl v zákoně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Vlasta Parkanová: Také děkuji. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Než přistoupíme k rozpravě podrobné, chci vás seznámit s právě došlou omluvou předsedy vlády Petra Nečase. Omlouvá se z dnešního jednání v době od 11.30 do 14 hodin.

V tuto chvíli mohu otevřít podrobnou rozpravu, do které jsou přihlášení pánové poslanci Hojda, Cempírek a verbálně také potom pan poslanec Urban. Čili prosím pana poslance Hojdu.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já jsem se přihlásil do obecné rozpravy, ale chci ještě právě uvést své pozměňovací návrhy. V obecné rozpravě padlo hodně věcí, mnohdy jsme se točili kolem dokola, ale nepadla tady jedna také poměrně důležitá věc, která podporuje požadavek na zachování počtu poboček, a to je otázka, že v době, kdy je poměrně vysoká nezaměstnanost a zejména v okrajových a menších obcích, zejména tam, kde je i špatná dopravní dostupnost, tak byla šance pro nezaměstnané se alespoň hlásit pomocí CzechPOINTu, který je umístěn na pobočkách České pošty. A pokud zrušíme a pokud bude nucena Česká pošta zrušit své pobočky, tak se v podstatě opět u těch, kteří mají největší problémy s dopravní obslužností a s dostupností na úřady práce, jejichž počet se navíc zase zmenšil, tak budou mít ještě větší problémy.

Zaujala mě samozřejmě poznámka i pana poslance Fuksy, že je možné otázky případných provozoven a poboček řešit franšizinkem. Já myslím, že to je zajímavý nápad, a jsem zvědav, jak se uplatní v ČR a bude

uplatnitelný pro případnou konkurenci, ale možná i pro Českou poštu. Otázka je, jaké podmínky vůbec budou v ČR, ale těžko to asi bude řešit otázky CzechPOINTů.

Jenom bych chtěl podotknout, že KSČM obecně je proti liberalizaci zejména síťových odvětví, a mezi síťové a základní služby samozřejmě počítáme i poštovní služby. Je zcela jasné a evidentní to, co řekl pan ministr průmyslu a obchodu, že už došlo k liberalizaci na poštovním trhu v tom téměř dvoutřetinovém odvětví, ale tam to bylo jednoduché, protože tato část v podstatě už se v té době liberalizace pohybovala v ziskové části, v ziskovém segmentu. Čili tam problém s liberalizací nebyl a víme, že tam, pokud je tento segment ziskový, samozřejmě působí potom i konkurence, do určité míry potom i snižuje ceny a možná i zlepšuje služby. Ovšem segment, který se má teď liberalizovat, je trochu jiný. A bylo tady také řečeno, že se neustále zmenšuje počet zásilek do 50 gramů, a tím, že se zmenšuje, samozřejmě se stává méně lukrativním a ještě méně lukrativním potom v těch méně dostupných oblastech, zejména v příhraničí, zejména v horách atd. Tam je nesmírně nákladné doručovat zásilky a bude to ještě nákladnější. A to je právě problém, se kterým se teď potýkáme. Čili kromě problému, že budou mizet CzechPOINTy, že se neustále bude zvyšovat nákladovost doručování těchto zásilek do 50 gramů, tak to je ten problém a to je ten hlavní střet.

Protože trváme na tom, aby byla zachována síťová služba co nejlépe pro občany, tak jsme se připodepsali a souhlasili jsme s oponentním návrhem v hospodářském výboru. Samozřejmě jsme podpořili i ve výboru pro veřejnou správu otázku návrhu zachování počtu poboček pošt tak, aby to bylo garantováno zákonem.

Vzhledem k tomu, že je zde doopravdy poměrně velký rozpor a bude to hlasování poměrně naostro, tak jsem připravil ještě pozměňovací návrhy, které by případně z mírnily některé dopady návrhu vládního. Je to dáno v dokladu pod číslem 1583. Nebudu ho číst a tímto se k němu hlásím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Hojdi. Pan kolega Cempírek, prosím, má slovo. Ještě pan kolega Husák samozřejmě, ale podle přihlášených teď pan kolega Cempírek, poté pan kolega Krupka, pan kolega Urban, pan kolega Husák. Jsme v podrobné rozpravě. (Námítky.)

Promiňte, omlouvám se panu poslanci Husákovi. Promiňte. S přednostním právem má slovo pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, jen prostřednictvím paní předsedkyně chci reagovat na pana kolegu Polčáka.

Prosím vás, co se týče otázky ukládání počtu pošt usnesením vlády nebo rozhodnutím vlády, toto přece není možné. To je povinnost ukládaná, kterou můžeme ukládat pouze zákonem. Pokud by šlo o to vymezit, definovat, co se týče rozsahu služeb, tak může pouze ten, kdo je nositelem té pravomoci, to je udělování licence. Nositelem této pravomoci je ČTÚ. Ten by to mohl. Ale může to vymezit ne taxativně číslem, ale prostorem pro vykonávání těch služeb. Nadefinovat, v jakém rozsahu, v jakých dimenzích ty služby mají být poskytovány. Ale prosím vás, ČTÚ touto novelou právě dostává potřebné pravomoci, posilujeme tyto pravomoci, a de facto jedině ČTÚ může prostřednictvím licenční smlouvy toto učinit.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, děkuji vám také. Mezi tím jsme si ujasnili, že opravdu už jsme v podrobné rozpravě. Já se omlouvám Sněmovně. Při přebírání řízení schůze nastal tenhle ten omyl.

A nyní tedy potvrzuji – pan kolega Hojda předal svůj pozměňovací návrh v rámci podrobné rozpravy řádně, tak jak mělo být učiněno. Nyní má slovo v podrobné rozpravě pan kolega Cempírek.

Poslanec Václav Cempírek: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, dámy a pánové. Chtěl bych předložit pozměňovací návrh k návrhu zákona o poštovních službách. Po jeho přečtení bych pak stručně okomentoval, proč jsem se k tomu rozhodl. Ten pozměňovací návrh je velice jednoduchý a věřím, že Ministerstvo průmyslu a obchodu se po zvážení k němu i přikloní.

V § 1 se doplňuje odstavec 3, který ní: Za poštovní službu se nepovažuje služba spočívající v přepravě zásilky fyzickou nebo právnickou osobou, která k ní má po dobu přepravy přístup nebo ji pro odesílatele a adresáta monitoruje, a to na základě smlouvy obsahující odpovědnost poskytovatele služby za tyto povinnosti. Zejména se jedná o kurýrní službu.

Proč mě tento pozměňovací návrh vede k tomu, abych ho předložil, stručně zdůvodním. Bylo tady řečeno mnoho slov, s kterými nemohu souhlasit, protože si myslím, že Poslanecká sněmovna by neměla nikdy tady říkat o některém šampionu. Řekl bych, že jsme vymylátili mnoho prázdné slámy a tím šampionem my si můžeme tady nazvat společnost FOFR, která je ryze český podnikatelský subjekt, který je taky na trhu poštovních služeb. Ale to sem nechci vnášet.

Chtěl bych vám říci, že trh byl liberalizován. Plně souhlasím s panem ministrem, jsme dvacet let po liberalizaci trhu. Hovoříme tady k zákonu, který se týká poskytování v zásadě logistických činností týkajících se listovních, expresních, kurýrních a balíkových služeb. Dle mého soudu i ten zákon by měl nést takový název s tím, že ty firmy, které na našem trhu vedle sebe

působí, včetně zmiňované České pošty, tak se přesně strefily do svých segmentů. Přesně jako je to u restaurací, jeden vaří italskou kuchyň, druhý vaří řeckou atd. Tak přesně to je v tomto segmentu.

My otevíráme trh listovních zásilek, a nechť se naplní pouze směrnice Evropské unie. My stále všichni bojujeme proti Evropské unii, ale oprostíme se od toho češství a věnujme se pouze tomu, co ta Evropská unie naplňuje ve svých směrnicích. To je právě ta zmiňovaná směrnice Evropského parlamentu 97/67, která byla novelizovaná a řeší vnitřní trh poštovních služeb.

Abych se dostal k meritu věci. Kurýrní služba nabízí přepravu zásilek se stanovenými rozměry do místa určení. Je pro ni charakteristická vyšší rychlost přepravy, způsob naložení a cena přepravy. Tato doprava umožňuje značnou flexibilitu ve změnách adresy dodání, což někteří ti podnikatelé nejsou schopni vykonat, případně v objemu přepravovaného zboží. Její výhody spočívají v okamžitém vyzvednutí zásilky u odesílatele a následném bezodkladném předání zásilky adresátovi. Většina poskytovatelů kurýrních služeb nabízí přepravu zásilek 365 dní v roce po celé ČR, Evropské unii, celém světě. Nakonec ty firmy znáte.

To, co tady předkládám, je v souladu s bodem 27 zmiňované směrnice evropské, kde expresní a kurýrní služby se nepovažují za služby, kterými lze nahradit všeobecné služby. A na základě toho v bodě 28, kde se hovoří o vyrovnávacím fondu, kde je jasně řečeno, a záleží na tom, k čemu se vláda přikloní, jestli to budeme financovat ze státního rozpočtu, řekli jsme, že ne, tak mi tady chybí to, že k těm debatám sem nepřizvali toho třetího. My se tady bavíme s jedním a půltým a ten třetí tady chybí. A tam na základě toho – proto se tady hovoří, že vyrovnávací fond bude tvořen na základě transparentnosti a nediskriminačních kritérií, a hovoří se v té směrnici i o tom, že pokud ten trh zliberalizujeme a do těch listovních zásilek, těch pohledů k Velikonocům vstoupí někdo další, tak právě ta směrnice uvažuje i o interoperabilitě, kdy je potřeba vybudovat takové podmínky, aby ti dva – tomu se dá říct třeba kooperace nebo souznění anebo partnerství, které musí být založené na vzájemné důvěře. Nemůže být a priori založené už na tom, že někoho budu podrážet a ten druhý se nemůže cítit tak, že někdo mě bude oklamávat svými hospodářskými výsledky a já se mu budu podílet na dofinancování jeho ztráty. Vždyť si to můžete přenést do kteréhokoliv odvětví. Můžeme se přenést do řeznictví, které je nám blízké. Někdo bude vyrábět jitrničky a to, že je nikdo nekupuje, bude chtít ten, kdo dělá šunku, aby mu to došel. Ale pokud oni se dohodnou tak, jak to bývalo v těch klastrech dneska nazývaných, dříve to byly normálně profesní cechy, to znamená, že tam se vzájemně podporovaly. A to je naplnění té evropské směrnice. Tak k tomu přistupujme. A protože tady ty služby kurýrní, expresní, jak já jsem říkal především ta kurýrní, ale není to už ta služba jako ve

středověku, že kurýr jel Evropou na koni a v tubusu vezl nějakou důležitou zprávu třeba Karlu IV.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Nyní prosím pana poslance Krupku, který je také přihlášen do podrobné rozpravy. Poté pan poslanec Urban.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, chtěl bych se jen stručně přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v registračním systému označen číslem 1606 a který pouze řeší legislativně technické úpravy znění usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosím o slovo pana poslance Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, chci se pouze přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je evidován ve sněmovním dokumentu pod číslem 1602. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Také vám děkuji. Pan kolega Husák v podrobné rozpravě? Mám tady nějakou poznámku od paní místopředsedkyně Parkanové. Se závěrečným slovem. Nechcete vystoupit v podrobné rozpravě a předložit pozměňovací návrh. Dobře.

Je ještě někdo, kdo by chtěl v rámci podrobné rozpravy přednést svoje pozměňovací návrhy? Není-li tomu tak, končím podrobnou rozpravu.

Jsmo u závěrečných slov. Pan ministr, prosím. Poté pan zpravodaj.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Dámy a pánové, pouze velmi krátce. Já děkuji za tu debatu, myslím, že je velmi důležitá, pouze za ministerstvo opět chci zopakovat, že se nebavíme pouze o řešení vztahu České pošty k českému státu, ale bavíme se o nastavení parametrů fungování poštovního trhu. A znovu chci zopakovat, že se bavíme pouze o zbytkovém segmentu, který velmi významně klesá, a že opět systémově nelze souhlasit s definicí počtu jednotlivých míst.

Jenom k panu poslanci Votavovi. Já jsem si nechával vytahovat počty pošt v České republice. Ono to s tím poklesem není nijak dramatické. V roce 2000 3360, v roce 2005 3416, takže nárůst, a v roce 2010 3400, takže v podstatě jsme se od roku 2000 navýšili v počtu pošt. To jenom jakoby na upřesnění, protože ono někdy mediálně pak zaznívají jakoby ty vzkazy, jak klesají ty pošty, tak jenom upřesnění těchto čísel, že naopak za posledních

deset let pobočky v České republice narostly. Ale myslím si, že o efektivitě těch služeb rozhodně nesvědčí počet provozoven, ale nastavený režim, a chci za tu diskusi poděkovat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Pan kolega Jan Husák se závěrečným slovem zpravodaje. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Děkuji, paní předsedkyně. Já bych pouze zrekapituloval, že v dnešním druhém čtení byly předneseny zprávy jednotlivých výborů, zpráva skupiny poslanců panem kolegou Urbanem, vystoupilo devět poslanců, byly podány zde na plénu a potvrzeny čtyři pozměňovací návrhy.

Já bych vám všem chtěl za dnešní diskusi a za celý přínos během projednávání poděkovat. Věřím, že výsledek, který přijmeme ve třetím čtení, bude důstojný této Sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Husákovi. Tím jsme skončili druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím tedy projednávání bodu 5, sněmovního tisku 535. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

72.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "živnostenský zákon"), a další související zákony
/sněmovní tisk 547/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, dámy poslankyně, vážení páni poslanci, návrh, který projednáváme, mění zákon o živnostenském podnikání a další související zákony. Byl vypracován s cílem pokračovat v plnění vládního plánu, tedy snižování administrativní zátěže podnikatelů.

Snižování zátěže spočívá v tom, že se ruší povinnost označovat provozovnu identifikačním číslem provozovny. Dále se rozšiřuje funkce živnostenského úřadu jako centrálního registračního místa, takže podnikatel

může potom živnostenský úřad využít i v případě, že živnostenskému úřadu neoznamuje žádnou změnu, oznamuje však změnu údajů jiným úřadům, např. finančnímu, správě sociálního zabezpečení, atd. Nově se také umožňuje, aby podnikatel sdělil živnostenskému úřadu, že jeho adresa podnikání bude trvale shodná s jeho místem bydliště. Proto pak už není nutné, aby dále oznamoval, protože o ní se ten úřad dozvídá z jiných registrů veřejné správy.

Návrh novely zákona byl projednán v hospodářském výboru. S pozměňovacími návrhy, které byly v tomto výboru uplatněny a odsouhlaseny, mohu říci, že za ministerstvo souhlasím a myslím, že přispívají ke zkvalitnění vládního návrhu tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru hospodářskému. Zpravodajem tohoto výboru je pan poslanec Aleš Rádl. Usnesení výboru bylo rozdáno jako sněmovní tisk 547/1. Prosím nyní o slovo zpravodaje.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor se zabýval tímto zákonem na své 25. schůzi, a to v plné shodě se záměrem podpořit záměr Ministerstva průmyslu, které usiluje tímto zákonem zjednodušit některé momenty živnostenského podnikání. Zákon byl projednán řekl bych velmi hladce, s plnou podporou návrhů, které byly do hospodářského výboru doručeny a které vám byly rozdány v usnesení hospodářského výboru jako pozměňující návrhy.

Já jako zpravodaj se ztotožňuji se všemi návrhy, které byly v hospodářském výboru projednány, a budu je následně doporučovat ve třetím čtení ke schválení.

Děkuji za pozornost a děkuji za hladké projednání tohoto zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Rádlovi. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádné přihlášky, proto se ptám, zda se někdo chce přihlásit ze svého místa. Nikdo se nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu.

Jsem u rozpravy podrobné. Opět vás žádám, kdo chcete vystoupit, abyste se přihlásili. Podrobná rozprava – pan kolega Rádl.

Poslanec Aleš Rádl: Já pouze v podrobné rozpravě přečtu usnesení hospodářského výboru, který doporučuje Poslanecké sněmovně projednat a schválit sněmovní tisk 547 ve znění schválených pozměňovacích návrhů. (V sále je trvalý hluk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím bod 72, sněmovní tisk 547 ve druhém čtení.

Zahajuji projednávání bodu

64.

Návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 /sněmovní tisk 606/

Tento materiál uvede ministr zemědělství Petr Bendl. Prosím, pane ministře, o vaše úvodní slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Páni poslanci, paní poslankyně, dámy a pánové, důvody předložení návrhu rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 a jejich předcházejícího vývoje jsou následující. Na základě zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 projednala dne 6. 10. 2011 dozorčí rada a 25. ledna 2012 vláda České republiky, která ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby předložený návrh schválila.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu návrh rozpočtu projednal dne 14. března 2012 na své 27. schůzi s tím, že ho doporučuje Poslanecké sněmovně ke schválení.

Rekapitulace základních údajů. Předpokládané celkové příjmy Pozemkového fondu České republiky za rok 2012 jsou 1,765 mld. Kč, z toho největší podíl tvoří příjmy z prodeje státní zemědělské půdy ve výši 1,26 mld., které vycházejí z předpokládané celkové výměry převedených pozemků zhruba 22 tis. hektarů a ze splátek převodů realizovaných v minulých letech. Ve zbytku celkových příjmů jsou obsaženy příjmy z pronájmu majetku státu, příjmy z privatizace, příjmy z převodů nemovitostí státu a ostatní příjmy. (V sále je nesnesitelný hluk!)

Předpoklad celkových výdajů Pozemkového fondu za rok 2012 činí 2,131 mld. Kč. Po dohodě s Ministerstvem financí byl rozpočet Pozemkového fondu proti původnímu materiálu předloženému na jednání vlády dne 18. ledna 2012 snížen o 203,4 mil. Kč.

Ve výdajích je zahrnuto dofinancování národních dotací do zemědělství v roce 2012 ve výši 635 mil. Kč, viz novela zákona o Pozemkovém fondu č. 345/2011 Sb. z 26. října loňského roku. Z celkové-

ho objemu položky ostatní výdaje je 400 mil. Kč v souladu se zákonem číslo 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu, určeno na pozemkové úpravy, 635 mil. Kč určeno na dofinancování národních dotací do zemědělství v roce 2012 a 6 mil. Kč na zalesnění a příspěvky obcím na převzatý nemovitý majetek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane ministře. Žádám všechny poslankyně a poslance, aby zasedli do svých lavic, věnovali pozornost bodu, který projednáváme. V opačném případě prosím opusťte jednací sál!

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za zklidnění v sálu, paní předsedkyně. (Sál se zklidnil jen málo.)

Objem mzdových nákladů byl snížen z 306,2 mil. Kč na 240,3 mil. Kč. Průměrný přepočtený počet zaměstnanců bude v roce 2012 snížen v průměru o 75 zaměstnanců oproti roku 2011.

Výše provozních nákladů a pořízení dlouhodobého majetku zohledňuje skutečnost, že probíhající transformace Pozemkového fondu České republiky s sebou nese zvýšené nároky na převod spravovaného majetku, resp. přípravu k jeho prodeji, a na technologické zabezpečení spravovaných dat.

Předpokládaným výsledkem finanční bilance za rok 2012 je deficit ve výši 366,6 mil. korun. Deficit je způsoben výdaji na dofinancování národních dotací do zemědělství v roce 2012 ve výši 635 mil. korun. Ten spolu se zůstatkem finančních prostředků po uzávěrce k 1. 1. 2012 v předpokládané výši 2,553 mld. korun tvoří k 31. 12. aktivní zůstatek v částce 2,186 mld.

Při posuzování bilance je nutné zohlednit schválené a prozatím neukončené čerpání finančních prostředků na pozemkové úpravy ve výši cca 0,871 mld. Dále je nutné počítat s rezervou ve výši půl miliardy korun na soudní spory, v nichž je žalovanou stranou Pozemkový fond České republiky.

Tolik informace k projednávanému materiálu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi zemědělství Petrovi Bendlovi. Sněmovní tisk projednal zemědělský výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 606/1. Zpravodajem výboru zemědělského je pan poslanec Jiří Papež, ale je omluven z dnešního jednání, a proto jej zastoupí pan kolega František Dědič. Prosím tedy, aby nás pan poslanec František Dědič informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec František Dědič: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, chtěl bych vás seznámit s usnesením zemědělského výboru číslo 98 ze dne 14. března k návrhu rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012. Zemědělský výbor tímto svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu návrh rozpočtu Pozemkového fondu České republiky na rok 2012 schválit s pozměňovacími návrhy, které máte v tisku 606/1. Jejich principem je v podstatě navýšení finančních prostředků o 40 mil. korun určených na provoz převedených hlavních odvodňovacích zařízení ze správy Zemědělské vodohospodářské správy do správy Pozemkového fondu České republiky.

Věřím, že toto usnesení přijmete a že bude moci podle něj Pozemkový fond České republiky v letošním roce fungovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Dědičovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Pan poslanec Jeroným Tejc, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, já se přiznám, že obdivuji odvahu pana ministra zemědělství předkládat sem do Sněmovny v tuto pohnutou dobu – tím nemyslím pátek téměř poledne, ale pohnutou dobu, kdy se dovídáme o tom, jak probíhá financování a jak probíhají některé konkrétní kroky v Pozemkovém fondu pod velením a vedením pana Ziky – návrh na rok 2012. Přiznám se, že bych raději od pana ministra zemědělství tady slyšel konkrétní datum, kdy podá návrh vládě České republiky na odvolání pana Ziky, případně to, jak dopadlo a kdy budeme tady znát výsledky šetření těch kauz, které se v médiích objevují, abychom věděli, zda skutečně je tento fond spravován řádně.

Já skutečně nemohu v žádném případě zvednout ruku za této personální situace, kdy mám velkou nedůvěru k vedení tohoto fondu, pro schválení rozpočtu na rok 2012 a myslím, že takových nás tady ve Sněmovně bude víc.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Zeptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí, končím obecnou rozpravu. Jsme v rozpravě podrobné, kterou zahajují. Nemám do jí písemné přihlášky, proto prosím, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, končím také podrobnou... Nekončím podrobnou rozpravu. Poprosím zpravodaje pana poslance Dědiče, aby v podrobné rozpravě odkázal na návrh usnesení.

Poslanec František Dědič: Teď už opravdu jen odkážu na usnesení zemědělského výboru, které vám bylo rozdáno a které doporučilo Poslanecké sněmovně schválit s pozměňovacími návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, toto usnesení nám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 606/1. Jak už jsem řekla v úvodu, všichni je máme v písemné podobě ve svých materiálech k dispozici. Přivolávám naše kolegy, protože to je jediný návrh na usnesení, který v podrobné rozpravě zazněl, čili se s ním budeme muset vyrovnat v hlasování. Já zde mám žádost o odhlášení. Prosím tedy, abyste se znovu přihlásili.

Budeme tedy hlasovat o návrhu tohoto usnesení. Hlasování ponese pořadové číslo 78. Zahajují... Pardon, pan poslanec Paroubek se hlásí? (Ne.)

Čili hlasování číslo 78. Zahajují toto hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, které nám bylo předloženo a které zopakoval pan zpravodaj. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 78 přítomno 140, pro 72, proti 62. Tento návrh byl přijat, usnesení tedy bylo schváleno.

Dámy a pánové, tím končím projednávání bodu 64, sněmovního tisku 606. Podle informací, které zazněly dnes ráno, to byl poslední bod, který jsme mohli projednat. Pokračovat v naší 36. schůzi budeme v úterý ve 14 hodin pevně zařazenými body počínaje bodem 37. Dnešní jednací den končím.

(Jednání skončilo v 11.46 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. března 2012 ve 14.00 hodin
Přítomno: 179 poslanců**

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 36. schůze Poslanecké sněmovny, vítám vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím zároveň, abyste mi oznámili, kdo budete mít dnes kartu náhradní.

Nejprve k omlouvám. Z dnešního jednání se omlouvají: z poslanců: Kateřina Klasnová do 18 hodin pro pracovní důvody, Pavel Suchánek je na zahraniční cestě. Z členů vlády se omlouvají: Petr Bendl zahraniční cesta, Josef Dobeš do 16 hodin pracovní důvody, Tomáš Chalupa do 18 hodin pracovní důvody, Karolína Peake pracovní důvody, Karel Schwarzenberg zahraniční cesta, Alexandr Vondra pracovní důvody. Tolik omluvy, které mi byly do této chvíle doručeny.

Ráda bych vás informovala nejprve o tom, na čem se shodlo dnešní ranní grémium. První návrh grémia zní: vyřadit z programu 36. schůze sněmovny bod 16, tj. druhé čtení, a 63, třetí čtení sněmovního tisku 503. Je to zákon o rybářství, a to na žádost navrhovatele. To bude první věc, o které budeme hlasovat.

Ještě bych vás chtěla informovat, že zítra, ve středu, se budeme zabývat návrhy zákonů ve třetím čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Připomínám, že na odpoledne jsou již zařazena dvě třetí čtení, tak jak jsme svým hlasováním rozhodli. Zároveň jsme odhlasovali podle § 95 jednacího řádu vyčlenění jiných hodin pro projednávání právě zákonů ve třetím čtení, tedy vymezili jsme lhůtu i ve středu odpoledne.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavice a já jsem oznámila návrh, který vzešel z grémia. Nyní je zde ještě návrh pana poslance Husáka k pořadu schůze. Prosím, máte slovo, pane kolego. Pan kolega Stanjura nejprve tedy. Ale požádám všechny o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Dovolte mi, abych přednesl několik návrhů na změnu programu této schůze. Za prvé navrhuji vypustit z programu schůze body č. 6 a 53, body 7 a 54, což je druhé a třetí čtení, první je vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění Ústava ČR, a druhý je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o NKÚ. Z druhého i z třetího čtení.

Dále navrhuji zařadit dva nové body, za prvé vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991, o živnostenském podnikání, sněmovní tisk č. 547, třetí čtení, to zařadit jako nový bod, a současně jako druhý pevně zařazený bod zítra dopoledne, a dále navrhuji zařadit vládní návrh

zákona, kterým se mění volební zákon, a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, sněmovní tisk 619, druhé čtení. Děkuji, to jsou všechny návrhy na změnu programu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, Pan kolega Husák. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych požádal o zařazení bodu 52. Je to novela zákona 29, o poštovních službách, sněmovní tisk 535, na zítřek, na středu, jako třetí pevně zařazený bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Po pevně zařazených bodech. Ano.

Zeptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze Pan kolega Václav Mencl. (V sále je silný ruch.)

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji, abych požádal o zařazení tisku č. 592, tj. návrh poslanců Václava Mencla, Kateřiny Klasnové a dalších, na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 231/2002 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, tzv. hlasitá reklama, na konec prvních čtení. Podotýkám, že nebudeme mít ambici, aby se tento zákon projednával v režimu § 90, na jedno čtení, ale na tři čtení, ale rádi bychom tedy, kdyby bylo možné projednat první čtení této novely.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, já jsem špatně pro hluk slyšela. Jedná se o zařazení nového bodu na pořad schůze, zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Je to sněmovní tisk, prosím.... (Posl. Mencl: 592. Děkuji.) 592. Ale dostávám teď informaci, že není splněna zákonná lhůta. Prosím, abyste si to vyjasnili, případně mi ještě řekněte, až skončí toto hlasování, na čem jste se dohodli.

Pan kolega Gazdík. Prosím o klid v jednacím sále!

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovoluji si požádat o pevně zařazení bodů č. 51, 58 a 61, sněmovní tisky 531, 523 a 536, na zítřek za pevně zařazené body. Zítřa dopoledne za pevně zařazené body. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Zaznamenala jsem si tu-

to žádost. Pokud se nikdo nehlásí – pan kolega Mencl se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Omlouvám se, ale vedeme debatu o tom, jestli uplynula lhůta, či ne. Konstatuji, že uplynula, naše org. tvrdí, že neuplynula, tak prosím, já tedy tento návrh stahuji, protože myslím, že je zbytečné, abychom o to tady vedli spor, a na příští sněmovně požádám o zkrácení na 30 dní. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám. (V sále je rušno.)

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu z grémia, o kterém jsem se tady již zmínila, o vyřazení z programu 36. schůze sněmovny bodů 16 a 63, jedná se o sněmovní tisk 503, druhé a třetí čtení návrhu zákona o rybářství.

Zahajuji hlasování číslo 79. Táhá se, kdo souhlasí s vyřazením tohoto sněmovního tisku ve druhém a třetím čtení z pořadu této schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 79, přítomno 147, pro 108, proti 24, návrh byl přijat.

Pan kolega Stanjura navrhuje vyřadit z programu schůze body... Já prosím všechny naše kolegy, aby zasedli do lavic a věnovali prosím pozornost schvalování pořadu schůze.

Pan kolega Stanjura navrhuje vyřazení z programu schůze body 6 a 53, je to sněmovní tisk 351, a body 7 a 54, sněmovní tisk 352.

Zahajuji hlasování číslo 80. Táhá se, kdo souhlasí s vyřazením těchto bodů z pořadu této schůze. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 80, přítomno 160, pro 92, proti 26. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Stanjura žádá o zařazení nového bodu. Jedná se o – není to nový bod. Je to nový bod. Živnostenské podnikání, sněmovní tisk 547 ve třetím čtení, ve středu dopoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 81. Kdo souhlasí se zařazením sněmovního tisku 547 do pořadu schůze? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přítomno 163, pro 113, proti 28. Tento návrh byl přijat.

Dále pan kolega Stanjura navrhuje zařadit nový bod, zkráceně řečeno pobyt cizinců na území České republiky, sněmovní tisk 619 ve druhém čtení, do pořadu schůze. Říkám to dobře, pane kolego? (Souhlasí.)

Zahajuji hlasování číslo 82. Kdo souhlasí s tím, aby tento bod byl zařazen do programu schůze? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 82. Přítomno 168, pro 92, proti 50. Návrh byl přijat.

Pan kolega Husák navrhuje, aby bod 52, jedná se o sněmovní tisk 535, byl pevně zařazen na středu, zítřek 21. 3., jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování číslo 83. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 83. Přítomno 168, pro 93, proti 65. Návrh byl přijat.

Pan kolega Gazdík navrhuje, aby body 51, 58 a 61, jsou to sněmovní tisky 531, 523 a 536, všechno jsou to třetí čtení, aby tyto body byly zařazeny pevně na středu za již zařazené bod.

Zahajují hlasování číslo 84. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 84. Přítomno 169, pro 122, proti 14. Také tento návrh byl přijat.

Upřesňuji a žádám tedy pana poslance Gazdíka – minul jste dopolední jednání zítřka? Sněmovna takhle akceptuje toto doplnění. Není námitka? (Není.) Děkuji.

To byla všechna zatím navržená hlasování. Pan kolega Hamáček. Prosím.

Poslanec Jan Hamáček: Děkuji. Pouze pro stenozáznam – v hlasování číslo 83 jsem hlasoval ne, v záznamu je ano. Nezpochybňuji, pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to informace pro stenozáznam, pan poslanec Hamáček.

Tím jsme se vyrovnali s úvodní procedurou, která měla seřadit body, o nichž budeme následně jednat.

Mám pro vás ještě jednu informaci, a to že nyní jsme měli zahájit naše jednání bodem 37, je to první čtení senátního návrhu zákona o zaměstnanosti. Protože se senátoři omlouvají, bude tedy tento bod zařazen na konec všech bodů 36. schůze.

Nyní tedy další zařazený bod a to je bod číslo 38. Jedná se o

38.

Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 577/1.

Z pověření Senátu tento návrh zákona uvede paní senátorka Soňa Paukrtová. Vítám vás, paní senátorko, a prosím, abyste se ujala slova. Prosím o klid v jednacím sále.

Senátorka Soňa Paukrtová: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezký den.

Z pověření Senátu jsem pověřena předložit vám návrh na změnu, novelu jednacího řádu Poslanecké sněmovny, a jako další bod návrh na změnu jednacího řádu Senátu. Tyto dva body jsou provázány vnitřně, nicméně předkládají se jako dva body rozdílné kvůli procesní rozdílnosti. Zatímco novelu jednacího řádu Poslanecká sněmovna nemůže přehlasovat, samozřejmě že novelu jednacího řádu Poslanecké sněmovny přehlasovat lze. (?)

Základní ambicí novelizace jednacího řádu Poslanecké sněmovny je zvýšení transparentnosti, to je zpřísnění podmínek umožňující posoudit, kdo co proč dělá. Týká se jak nakládání s návrhem zákona, tak zejména podávání a projednávání pozměňovacích návrhů.

Konkrétněji se v rámci stanoveného cíle zkvalitnění legislativního procesu navrhuje následující:

Za prvé. Vyšší požadavky na důvodovou zprávu. Navrhuje se, aby důvodová zpráva k návrhu zákona poslaneckého povinně obsahovala posouzení alternativ navrhované právní úpravy a odhad dopadu na výdaje právnických a fyzických osob.

Dále se navrhuje oprávnění komory trvat na splnění zákonných požadavků na předložený návrh zákona, respektive dává se do legislativní souvislosti postup přezkoumání náležitostí, které musí podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh zákona splňovat při jeho podání. Kontrolní pravomoc se svěruje předsedovi Poslanecké sněmovny.

Zpřesňuje se pojem pozměňovacího návrhu. Zavádí se definice pozměňovacího návrhu, jejímž cílem je zamezit, aby k návrhu zákona mohly být podávány pozměňovací návrhy, které věcně nesouvisí s předmětem návrhu původního. Snaží se tím zabránit vzniku přílepků a podobných jiných návrhů.

Dále se navrhuje vyšší požadavky na náležitosti pozměňovacího návrhu. Navrhuje se klást požadavek obdobný požadavkům na předložení návrhu zákona také na všechny předkládané pozměňovací návrhy, zejména pokud jde o rozsah a kvalitu jejich odůvodnění.

Dále se navrhuje zpřísnění procesu podávání a projednávání pozměňovacích návrhů. Speciálně se to týká techniky tzv. komplexního pozměňovacího návrhu, který v zásadě vyprazdňuje původní návrh zákona a nahrazuje jej návrhem zcela jiným. Tady se navrhuje, aby takový návrh mohl být podán pouze v garančním výboru, a nikoliv jednotlivými poslanci.

Zavádí se institut přerušení třetího čtení návrhu zákona. Umožňuje se tak, aby návrh předkladatele návrhu zákona nebo poslaneckého klubu bylo po přijetí pozměňovacích návrhů třetí čtení přerušeno minimálně na 24 hodin k posouzení dopadu přijatých změn na podobu a účel návrhu zákona.

Dále se umožňuje navrhovateli vzít zpět návrh zákona až do konečného hlasování o jeho znění ve Sněmovně.

Pokud jde o předpokládaný hospodářský a finanční rozsah navrhované právní úpravy, návrh zákona nemá přímé dopady do státního rozpočtu, rozpočtů krajů a obcí. Naopak by měl mít významný dopad na snížení hospodářské, administrativní zátěže podnikatele, neboť jeho hlavním cílem je snížení počtu změn, nepřehlednosti a množství regulace v právních předpisech. Návrh je v souladu s mezinárodními smlouvami podle článku 10 ústavy i s ústavním pořádkem České republiky. (V sále je trvale hlučno.)

Já jsem si prostudovala i vládní stanovisko k tomuto návrhu zákona a mohu konstatovat, že pokud budete tak laskaví a propustíte do dalších částí legislativního procesu, tak lze o všech námitkách vlády diskutovat a v zásadě jim vyhovět.

Jsem si plně vědoma toho, že základní námitkou Poslanecké sněmovny s největší pravděpodobností bude skutečnost, že Senát podává návrh novely jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Jsem si této závažné námitky vědoma a Senát je si toho též vědom, nicméně zákonodárný proces je ze všech rozhodovacích procesů, který ovlivňuje životy občanů České republiky, tím nejdůležitějším. Svými důsledky dopadá na největší počet osob a stanovuje pravidla procesů ostatních. Jednací řád Poslanecké sněmovny je jakýmsi zákonem o tvorbě zákonů, a proto nelze při vší účtě k Poslanecké sněmovně upravovat legislativní proces bez zásahu do jednacího řádu Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost a prosím vás o propuštění tohoto návrhu do dalších čtení. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Soně Paukrtové. Zpravodajem k tomuto prvému čtení je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, vážená paní senátorko, kolegyně a kolegové, jak už o tom hovořila jedna z předkladatelek paní senátorka, ten návrh je skutečně svým způsobem pikantní, protože se snaží měnit pravidla hry v Poslanecké sněmovně z návrhu Senátu. Nicméně ten důvod je jednoduchý. Jedná se skutečně o zákon, je tedy nutné, aby v případě přijetí této věci vyslovila souhlas i Poslanecká sněmovna.

Já se přiznám, že nepovažuji jako zpravodaj tohoto návrhu zákona za

příliš vhodné, aby bez diskuse s Poslaneckou sněmovnou, s jejími výbory, tady byla navržena změna pravidel pro jednání Poslanecké sněmovny ze strany Senátu bez hlubších znalostí procedur, které nevycházejí jen ze zákona, ale také ze zvykového práva, které tady v Poslanecké sněmovně funguje mnoho let.

Myslím také, že je naprosto nutné, aby pokud chceme dosáhnout změny pravidel, což jistě v mnoha ohledech, a možná bych mohl dát za pravdu i paní senátorce, že v mnoha ohledech, tak jak o tom ten její návrh a návrh Senátu hovoří, je to vhodné s ohledem na transparentnost celého procesu přijímání zákonů, aby na tom ale byla shoda celého politického spektra. Není podle mého názoru vhodné, aby tyto změny byly prováděny hlasy většiny, ať už koaliční, nebo zrovna v té chvíli většiny poslanců, kteří tuto změnu prohlašují, právě proto, že tato změna, případně tato pravidla by měla obstát za všech okolností nejen v tomto, ale i v těch budoucích volebních obdobích a neměla by být zneužívána ke zvětšení vlivu jedné či druhé strany.

Pokud se týká konkrétních návrhů, které jsou tam zmíněny a o kterých hovořila paní předkladatelka, musím říct, že jistě může být dobré a je dobré, pokud důvodová zpráva bude obsáhlejší, zejména pokud se týká návrhů zákonů. Stejně tak je dobré, aby obsáhlejší byla důvodová zpráva v případě pozměňovacích návrhů. Na straně druhé si uvědomme, jaké požadavky na sebe bude klást předkladatel, Poslanecká sněmovna a další, pokud budou chtít vyhovět tomuto návrhu. Protože pokud by byl přijat, pak bychom se dostali do situace, že opoziční poslanci budou v obrovské nevýhodě proti poslancům koaličním, proti poslancům vládním, za které pracuje vládní legislativa v počtech tisíců úředníků. V té chvíli samozřejmě oprávněně vzniknou další náklady na zpracovávání stanovisek, důvodových zpráv a dalších, které budou muset vyhovět těmto dalším požadavkům. Tedy jednoduše řečeno, přijmeme-li tento zákon, logicky navýšíme výdaje státního rozpočtu na přípravu kvalifikovanějších důvodových zpráv.

To, co je podle mého názoru naprosto nepřijatelné v této věci, je, aby tyto požadavky, zda byly splněny, nebo nebyly splněny, zda důvodová zpráva vyhovuje, nebo nevyhovuje, zda návrh je hlasovatelný, nebo nehlasovatelný, byly v této věci posuzovány většinou Poslanecké sněmovny, případně předsedou Sněmovny. Myslím, že by to jednoznačně vedlo ke zneužívání tohoto institutu a podle mého názoru by to bylo skutečně vážným ohrožením menšiny v Poslanecké sněmovně, ať už v tomto, nebo v příštích volebních obdobích. Jednoduše řečeno, pravdu má tady ten, který má většinu, a pokud přesuneme možnost rozhodnout o tom, zda návrh je hlasovatelný, zda všechny důvody, které jsou obsaženy, jsou dostatečně propracované, nebo ne, dostaneme se do situace, kdy mnohdy většina v

této Poslanecké sněmovně z těchto důvodů bude moci odmítnout návrh ještě před jeho konečným projednáním.

Pokud se týká oněch přílepků, já si myslím, že s těmi se Poslanecká sněmovna po rozhodnutí Ústavního soudu poměrně dobře vypořádala, a já si nepamatuji za posledních pět let nějaké zásadní připomínky k tomu, že by v Poslanecké sněmovně vznikaly přílepky toho typu, jak o nich hovořila paní senátorka. Nicméně samozřejmě jistě ještě ona tyto příklady může zmínit a můžeme vést debatu o tom, jestli to skutečně byly, nebo nebyly přílepky, tak jak je to v návrhu zamýšleno.

Co myslím stojí za pozornost, je možnost vzít návrh zákona zpět až do konce legislativního procesu, minimálně třetího čtení. V této věci bych se přimlouval za to, aby tato myšlenka nezapadla, aby byla rozhodně podpořena, protože podle mého názoru by předkladatel měl mít právo disponovat svým návrhem až do konce legislativního procesu tak, aby skutečně nakonec při tom procesu nehlasoval předkladatel pro svůj návrh jenom proto, že tam byly přidány věci, se kterými on se nemůže ztotožnit.

Na závěr bych chtěl dodat, že v současné době probíhá již několik měsíců velmi intenzivní jednání podvýboru pro změnu jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které je vedeno paní předsedkyní Sněmovny Miroslavou Němcovou. Já myslím, že toto jednání, které probíhá a kterého mám tu možnost se účastnit, je velmi korektní. Probíhá mezi zástupci všech stran na půdě Poslanecké sněmovny a myslím, že i ty výsledky, které povedou ke zpracování novely jednacího řádu Sněmovny, mohou řadu problémů, o kterých tady hovořila paní senátorka, odstranit. Týká se to např. zřízení onoho garančního výboru.

Nicméně v tuto chvíli si s ohledem na to, jakým způsobem byl návrh zpracován, s ohledem na připomínky vlády i na to, že nebyl dostatečně diskutován ještě před jeho předložením a nebyly zapracovány návrhy onoho podvýboru, který připravuje tuto komplexní změnu, nedovolím doporučit tento návrh do dalšího čtení a budu pozorně sledovat debatu, zda padne, či nepadne návrh na zamítnutí tohoto zákona či vrácení k jeho dopracování.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, je do ní přihlášen pan poslanec Jan Farský. Prosim ho tedy o slovo. Poté pan kolega Klučka se hlásí? Ano. Takže nejprve pan poslanec Jan Farský. (Hluk v sále trvá.)

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, máme před sebou novelu jednacího řádu Poslanecké sněmovny, o které jsme v různých klubech určitě mluvili už několikrát, a

myslím si, že jsme se všichni ve výsledku museli shodnout, že potřebná je. Víme, že jednací řád má své mezery, že byť legislativní proces zákona je ve třech čteních, tak legislativní proces umožňuje to, že v rámci druhého čtení je načten návrh, který v rámci třetího čtení je schválen, a legislativní proces, který by měl skutečně trvat tři čtení a který by měl trvat měsíce a každé slůvko zákona mělo být podrobně probíráno, tak je možné zkrátit v podstatě do několika dnů, do lhůty, která proběhne mezi druhým a třetím čtením, a lhůty, která potom následuje při projednání v Senátu a před podpisem prezidenta.

Tento návrh, který je zde předložen, návrh zákona ze strany Senátu, řeší to, o čem jsme zatím mluvili, ale zatím jsme nepředložili –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane kolego. Já ještě jednou všechny důrazně žádám, aby věnovali pozornost projednávajícímu bodu a tomu, jemuž bylo uděleno slovo. Všechny ostatní hovory a jednání přeneste mimo jednací sál.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, paní předsedající. Tento návrh zákona přímo cílí tam ze zkušenosti legislativců, kde skutečně se mezery vyskytují, ať jsou to přílepky, jsou to komplexní pozměňovací návrhy a jsou to neodůvodněné pozměňovací návrhy, které mění podstatu celého předloženého tisku. Je to v tuto chvíli návrh zákona, který, domnívám se, bychom měli propustit do druhého čtení, který bychom měli propustit do výborů, aby na něm mohly pracovat, byť ne se vším, co je v něm vloženo, se zcela ztotožňuji. Myslím si, že role předsedkyně, předsedy Sněmovny ve chvíli, kdy určuje, jestli pozměňovací návrh splňuje náležitosti, které nejsou zcela jasně definované, je příliš velkou silou a příliš velkým zásahem do legislativního procesu, ale na druhou stranu jsou tam momenty, kterých je určitě potřeba si všimnout. Myslím si, že tam zároveň chybí, byť to určitě diskutováno bude z hlediska souladu s ústavou a zvláště článkem 41, zvýšení počtu poslanců, kteří se musejí podepsat pod pozměňovací návrh, ale tuším, že diskuse s ústavními právníky proběhla a není zcela vyjasněno a samozřejmě jedna z možností, která proti tomu mluví, jeden z argumentů je ten, že když zákon může předložit podle ústavy i jeden poslanec, tak je zvláštní, aby samotný pozměňovací návrh muselo předkládat více poslanců. Myslím si, že to je větší odborné diskuse a že je dobře, aby tato diskuse proběhla i v rámci výborů. Můj názor je, že to možné je, protože ten režim, kterým prochází klasický návrh zákona, je daleko složitější a umožňuje vycpat daleko víc potíží, než když je předložen klasický pozměňovací návrh.

Další z argumentů, který proti tomu je, je prodloužení délky projednání. Ten je určitě pravdivý, ale je otázka, jestli to prodloužení projednání se ne-

vyplatí v tom, že předpisy, které z naší Poslanecké sněmovny budou odcházet, budou kvalitnější.

Já se domnívám, že je to dobrý návrh zákona, který je výborným základem pro to, aby diskuse proběhla ve výborech, diskuse proběhla i v podvýboru pro změnu jednacího řádu, jak tady zmínil pan poslanec Tejc, a ke změně jednacího řádu jsme tak přistoupili. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Farskému. Pan poslanec Václav Klučka. Prosím.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Nevím, jestli mám vyslovit podjatost, protože jsem členem podvýboru pro jednací řád Poslanecké sněmovny. My se jednáním řádem zabýváme několik měsíců. A je mi strašně líto, že někteří kolegové a kolegyně z tohoto výboru nedávají do svých klubů jasné instrukce a informace o tom, co tento podvýbor projednává. Já vám chci říci, že mnohé věci, které tady přednesla paní senátorka, jsou zahrnuty v novele jednacího řádu, které chystá podvýbor pro jednací řád.

Já jsem zcela nahodile v sobotu poslouchal záznam jednání ze Senátu. Já chci prostřednictvím paní předsedkyně vyzvat paní senátorku, aby zde identifikovala problémy, konkrétní věci, které způsobila Poslanecká sněmovna při dodržování nebo jednání podle jednacího řádu. Já vám chci říci, že skutečně podvýbor na tom velmi intenzivně pracuje.

Dovolte mi závěrem konstatovat jedinou věc. Navrhuji zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Paní senátorka Soňa Paukrťová má slovo. Prosím.

Senátorka Soňa Paukrťová: Paní předsedající, dámy a pánové, já se novelou jednacího řádu zabývám řádově osm let a za tu dobu Senát dvakrát téměř jednohlasně schválil novely jednacího řádu Poslanecké sněmovny a Senátu. Ta práce trvala velmi dlouhou dobu a Senát vždycky doufal, že Poslanecká sněmovna sama přijme novelu jednacího řádu.

Já samozřejmě jsem pouze vzdáleně informována o tom, jak probíhá tato příprava. Senát – při vši úctě k Poslanecké sněmovně – se dohodl na tomto okruhu podnětů a senátní návrh zákona není nic jiného než podnět. Pokud budete chtít zamítnout tento návrh zákona, je to samozřejmě vaše právo, nicméně bych ráda, kdybyste ty vydiskutované – opravdu letitě vydiskutované – záležitosti, které prošly Senátem, vzali alespoň v potaz.

Já bych ještě ráda řekla několik věcí, které tady zazněly, a reagovala na

ně. Pan zpravodaj teď řekl, že Poslanecká sněmovna již nepřijímá přílepkový. Dámy a pánové, my jsme minulý týden projednávali novelu zákona č. 361, o pozemních komunikacích, která obsahovala jasný přílepek, kterým se neziskovým organizacím dávaly poměrně nezvyklé pravomoci, a protože my samozřejmě nedostáváme žádnou důvodovou zprávu k tomu, co proběhlo Poslaneckou sněmovnou, tak se vždycky zabýváme tím, co tady probíhá na plénu, díváme se do stěny, a v tom stěnu nebyl tento přílepek žádným způsobem zdůvodněn.

Já samozřejmě vím, že praxe Poslanecké sněmovny se v posledním období velmi zlepšila, že bylo období, kdy se přílepkový přijímaly daleko častěji. Jsem ráda, že je Poslanecká sněmovna již tak houfně nepřijímá, ale není skutečností, že se přílepkový vůbec nekonaly.

Chtěla bych říci panu poslanci Farskému, že mu děkuji za podporu senátního návrhu zákona, ale pokud se jedná o oprávnění podávat zákonodárnou iniciativu, o zvýšení počtu poslanců, tak to se vyskytovalo v předchozím návrhu, který se zabýval změnou ústavy. Vyšší počet poslanců, kteří podávají návrh zákona, na to je potřebná novela ústavy a já jsem si netroufla předložit v Senátu návrh na novelu ústavy, přestože Senát by jistě uvítal například prodloužení své třicetidenní lhůty na lhůtu šedesátidenní i možnost zákonodárné iniciativy.

Chtěla bych říci, že rozumím tomu, že budete chtít zamítnout, na druhou stranu bych vás ráda požádala, i když zamítnete, abyste tuto novelu vzali alespoň v potaz, protože ona je letitě vydiskutovaná a skutečně vychází ze všech těch návrhů, které jsme dostávali do Senátu. Komise pro ústavu a parlamentní procedury, jak jsem říkala, už řeší tyto novelizace jednacího řádu Senátu a Poslanecké sněmovny již po dobu delší než šest let. Já se domnívám, že to je osm let. Myslím si, že není dobře, aby ty podněty zapadly.

Přesto vás prosím o podporu tohoto návrhu zákona tak, aby prošel do dalších čtení. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Paukrťové. Pan kolega Zbyněk Stanjura se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní senátorko, já bych se chtěl nejdříve ohradit proti tomu, že označujete nějaký pozměňující návrh jako přílepek. Pokud se neshodneme na tom, co přílepek je, tak mi to připadá nefér. O každém pozměňovacím návrhu se dá říci, že je to přílepek. Platilo by to v případě, že by to vůbec nesouviselo s předmětem toho zákona. Já si myslím, že žádný přílepek Poslanecká sněmovna neschválila ani v návrhu zákona, o kterém jste hovořila.

Teď bych chtěl ocenit odvalu Senátu, že má odvalu nám říkat, jakými

pravidly se máme řídit při svém vlastním jednání. Nevím, jak by senátoři reagovali, kdyby to bylo naopak. Já bych řekl, že poměrně nervózně. Ale právě proto, že oceňuji tu odvahu, tak budu hlasovat pro propuštění do druhého čtení.

Nicméně nemohu přijmout argument, že to řešíme osm let. Když to za osm let nejsme schopni vyřešit, tak to můžeme vzdát. Buď se domluvíme poměrně rychle v průběhu dvou tří měsíců, nebo si můžeme dát pauzu několik let. To prostě fakt nemá cenu říkat, že to řešíme šest nebo osm let. Jsou to vnitřní pravidla jednání zákonodárského sboru a to je fakt to, co občany nezajímá. Takže jestli to někdo chce řešit šest, osm, deset, dvanáct let, tak já mu doporučuji, aby se věnoval něčemu jinému.

Nicméně nebudu hlasovat pro zamítnutí. To jsou někdy paradoxy politického života, kdy sociální demokraté mají většinu v Senátu, to znamená, že bez souhlasu sociálně demokratických senátorů ten návrh zákona sem nemohl přijít. Mají plné právo kolegové ze sociální demokracie navrhnout zamítnutí, hlasovat o zamítnutí, jenom někdy by mohli mít uvnitř strany konzistentní názor.

Ještě jednu malou výtku. Není pravda, že návrh zákona je podnět. Podnět je úplně něco jiného než návrh zákona. My aspoň za klub ODS se k tomu chováme stejně vážně jako ke každému jinému návrhu zákona. Jenom si neříkejme, že to je podnět. Kdybyste nám chtěli poslat podnět, tak nám to skončí v mailové poště a můžeme se o tom někde radit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Ptám se, zda se chce ještě někdo přihlásit. Jsme stále ještě v obecné rozpravě v prvním čtení k tomuto tisku. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím. Budeme nejprve hlasovat o návrhu na zamítnutí. Pokud nebude přijat, budeme řešit návrhy na přikázání.

Přivolávám naše kolegy a opakuji, že před námi bude hlasování o návrhu, který vznesl pan poslanec Václav Klučka. Je to návrh na zamítnutí senátního návrhu zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Pan kolega Vidím se hlásí? Nehlásí. Paní poslankyně Kaslová? Také ne. Pan poslanec Laudát? Ne. Paní poslankyně Pecková? Také ne. Pan poslanec Fuksa? Také se nehlásí. Tady vás na displeji mám, že se hlásíte, tak proto se ptám.

Doufám, že stačili již všichni přijít do jednacích sálů.

Zahajuji hlasování číslo 85. Táži se, kdo souhlasí s návrhem na zamítnutí této předlohy. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 85, přítomno 179, pro 77, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda navrhuje někdo jiný výbor, který by se měl tímto zákonem zabývat. Nenavrhuje.

Zahajuji hlasování číslo 86. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním tohoto zákona výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 86, přítomno 179, pro 150, proti 5. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Tím jsme projednali bod 38, sněmovní tisk 577, první čtení. Jeho projednávání tedy končím.

Zahajuji projednávání bodu

39.

Senátní návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 578/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 578/1. Z pověření Senátu také tento návrh uvede paní senátorka Soňa Paukrťová. Prosím, paní senátorko, o vaše slovo.

Senátorka Soňa Paukrťová: V první řadě vám děkuji, že jste postoupili do dalších čtení novelu jednacích řádu Poslanecké sněmovny. Opravdu vám za to děkuji.

Pokud se jedná o tento tisk, jedná se o návrh novely jednacích řádu Senátu, který právě tak jako v jednacím řádu Poslanecké sněmovny zpřísňuje podmínky legislativního procesu, ať už se týkají jednotlivých pozměňovacích návrhů, ať už se týkají komplexního pozměňovacího návrhu. Ten návrh je v tomto případě naprosto identický.

Jediné, v čem se liší, je změna procedury hlasování o návrhu podaném takzvaným – institut nezabývat se návrhem zákona. Takový institut Poslanecká sněmovna nezná. Senát tady navrhuje úpravu, která neznamená novelu ústavy, ale navrhuje, aby nezabývat se návrhem zákona, pokud někdo takový návrh podá a postaví-li se proti tomu skupina nejméně deseti senátorů nebo senátorský klub, aby takový návrh nebyl přijat. V minulosti se totiž stalo, že většina Senátu, která si nepřála debatu o určitém návrhu zákona – a nezabývat se je totéž jako schválit, ale bez rozpravy – zkrátka přehlasovala menšinu. Takže ten institut se snaží toto odstranit.

Jinak je naprosto identický s návrhem jednání Poslanecké sněmovny a já vás právě tak jako u první novely prosím o postoupení tohoto návrhu do dalších čtení Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce. Prosím opět pana poslance Jeronýma Tejce, aby se ujal slova. Je zpravodajem také k tomuto tisku. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, myslím, že není třeba dlouhých slov. Pokud Senát má zájem na změně pravidel svých jednání, není jiné cesty, než jej podpořit v této věci. Myslím, že to, co zmínila paní senátorka, není třeba jakkoli doplňovat, a já bych se přimlouval za to, abychom tuto normu do druhého čtení propustili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se do ní pan poslanec Josef Novotný, zástupce strany Věci veřejné. Prosím, pane kolego.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré odpoledne. Paní předsedkyně, vládo, paní senátorko, vážení kolegové, vítám, že se Senát rozhodl upustit od toho institutu nezabývat se. Tohoto institutu Senát využíval až zneužíval k tomu, že se nezabýval dluhy, které dělala Poslanecká sněmovna, lépe řečeno státními dluhopisy, které procházely tímto institutem Senátem. Vždycky jsem hlasoval proti tomu, abychom se nezabývali tím, co je spojeno s obsluhou státního dluhu. Vždycky jsem vyzýval k tomu, ať ty dluhy neděláme, ať se tím zabýváme, ať na půdě Senátu tuto věc kritizujeme. A tento institut byl jaksi velkopanský Senátem využíván k tomu, že – my jsme přece ty dluhy neudělali, tak my alibisticky tím, že se nebudeme zabývat státními dluhopisy, tím je propustíme směrem k platnosti.

Jsem tedy rád, že Senát jaksi dospěl a tuto anomálii chce vyřadit v duchu toho, co řekla paní senátorka. Podporuji, aby tato norma prošla do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane kolego. Ptám se na další přihlášku do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí. Končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru ústavněprávnímu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, přítomno 178, pro 138, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu. Končím projednávání bodu 39, sněmovního tisku 578 v prvním čtení. Děkuji paní senátorce Soně Paukrtové.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

40.

Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 484/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 484/1. Z pověření zastupitelstva tento návrh uvede člen Zastupitelstva Libereckého kraje pan Pavel Novák. Prosím, abyste se ujal slova.

Člen zastupitelstva Libereckého kraje Pavel Novák: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám pěkné odpoledne z Liberce. A nyní mi dovoluňte provést to, k čemu mě zmocnilo zasedání zastupitelstva Libereckého kraje dne 30. srpna 2011.

Zastupitelstvo Libereckého kraje se na tomto svém jednání usneslo, využívat svého práva zákonodárné iniciativy, navrhnout novelizaci trestního zákona č. 40 v § 327, který by byl rozšířen ještě o jeden bod, a to status úředních osob, které požívají zvláštní ochrany, o člena výjezdové záchranné skupiny.

Znělo by to tím způsobem: v § 327 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, by se za odst. 2 doplnil odst. 3, který by zněl: "Ochrana podle § 323 až 326 se poskytuje též členovi výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby." To je strohé znění tohoto návrhu novelizovaného zákona.

Já bych jenom ještě k tomu dal naše zdůvodnění, jak jsme to projednávali v Libereckém kraji. A ještě bych řekl, že naše hlasování o tomto návrhu bylo shodné napříč celým politickým spektrem Libereckého kraje.

Jestliže rozšíříme status úřední osoby extenzivně tak, jak už ji rozšiřuje § 327 trestního zákona, kde jsou uvedeny další skupiny osob, které požívají zvláštní ochrany dle § 323 až 326 trestního zákoníku, a přitom nejsou přísněji trestány za spáchání některých trestných činů jako ostatní úřední osoby.

V současnosti trestní zákoník již poskytuje zvýšenou ochranu, lépe řečeno, přísněji trestá nějaký útok na zdravotnického pracovníka při výkonu jeho zdravotnického zaměstnání nebo povolání, které směřuje k

záchranně života nebo ochraně zdraví, anebo i vůči někomu jinému. Samozřejmě že je to věc, která je zcela na místě, ale je to formulováno tím způsobem, že má možnost v případě spáchání trestného činu tento trestný čin přísněji trestat. Samozřejmě dochází k prolínání těchto pojmů v trestním zákoníku. Vyskytují se s odstupem od sebe v kvalifikaci různých trestných činů. Žádný z nich však výslovně nemůže řešit situaci napadení posádky záchranné služby při výjezdu mimo zdravotnické zařízení.

Já bych k tomuto ještě dodal i ze své praxe ten velký problém, se kterým se pracovníci výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby setkávají, že na rozdíl od ostatních zdravotnických pracovníků nemůžou užít přirozeného zajištění, které je dostupné ve zdravotnických ústavních zařízeních, to znamená bezpečnostní služby, spolupracovníků a tak dále. Pracovníci výjezdové skupiny se často dostávají na místo zásahu ještě třeba před příslušníky bezpečnostního sboru, policie, a samozřejmě toto pro ně znamená jistě zvýšené riziko. A to nepomím nároky na jejich nesmírně obtížnou práci, která spočívá v zásadě zachraňovat život a bránit jeho ohrožení. To je věc, která je velmi důležitá. Mohl bych doložit a mám od ředitele Krajské záchranné služby Libereckého kraje celý seznam útoků na zdravotnické pracovníky výjezdových skupin zdravotnických záchranných služeb. A i vy sami víte a někdy je to mediálně věčné téma, že tam skutečně dochází k tomu, že tito pracovníci jsou napadáni.

Navrhované řešení, které by rozšířilo tento zákon, který již platí, o odstavec 3, by na druhou stranu zužovalo prostor úřední pro zdravotníky jenom pro členy ve výjezdu. To znamená nikdy jindy, jenom v tomto okamžiku. A to myslím, že by bylo velice přínosné i jako určité preventivní opatření a taková exemplární výstraha nějakým dalším útokům, ke kterým by například docházet jistě mohlo.

Co bych ještě k tomuhle zdůvodnění řekl, tak jak my jsme to měli. Tahle právní úprava, kterou bychom navrhli, je v souladu s ústavním pořádkem naší republiky. Je určité v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, i s akty práva Evropské unie. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhování této právní úpravy je z hlediska finančního dosahu na státní rozpočet a veřejné rozpočty nulový.

Právě proto si myslím, že jestliže současný stav nám nebrání dosti dostatečně tomu, abychom dokázali snížit počet útoků na členy výjezdových skupin záchranných služeb, bylo by dobré se k novelizaci tohoto trestního zákona uchýlit. V neposlední řadě by to myslím mohlo být i proto, že definice výjezdové záchranné skupiny a její ochrany může vycházet již z vyhlášky, která před ustanovením v platnosti zákona o záchranných službách platila, je to vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě. Čili možná v důvodové zprávě, já jsem to tu tak spíš okomentoval, to máte vysvětlené dopodrobna.

Znovu bych apeloval na to, že možná tam není úplná perfektní precizace členů výjezdové skupiny záchranné zdravotnické služby, ale na druhou stranu toto by řešit šlo, pokud bychom novelu tohoto zákona propustili do dalšího čtení. A jak říkám, jakékoli finanční nároky anebo i jiné ekonomické anebo organizační aspekty na toto opatření jsou minimální.

Čili bych vás žádal jménem, tak jak mi to uložilo i zasedání zastupitelstva Libereckého kraje, se ještě jednou návrhem této novely zabývat. A byl bych velmi rád, respektive z pověření Libereckého kraje a jeho zastupitelů, kdybyste se k této novele mohli postavit kladně.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Prosim o slovo zpravodaje pro prvé čtení, ale budeme muset hlasovat, protože zpravodajem pro prvé čtení byl určen pan poslanec Pavel Staněk. Ten je omluven. Zastoupil by jej pan poslanec Aleš Rádl, ale musí s tím Sněmovna souhlasit.

Zahajuji hlasování číslo 88. Ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje v prvé čtení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 88. Přítomno 177, pro 103, proti nikdo. Změnu jsme schválili, požádám tedy o slovo nového zpravodaje pana poslance Aleše Rádlu. Prosim.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, paní předsedající, za udělení slova. Vážené kolegyně, vážení kolegové, to, co se zdá jednoduché v Liberci, v Praze se zdá poněkud složitější. A to z toho důvodu, že vláda na své schůzi dne 12. října 2011 projednala a posoudila návrh zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., sněmovní tisk č. 484, a vyslovila s tímto návrhem nesouhlas, a to z těchto důvodů:

Cílem předloženého návrhu zákona je poskytnout členům výjezdových skupin zdravotnické záchranné služby stejnou trestněprávní ochranu, jaká je poskytována orgánům veřejné moci a úředním osobám. Přitom však návrh nezohledňuje, že zvláštní úprava této ochrany v hlavě 10, oddílu 1 trestního zákoníku, trestné činy proti výkonu pravomoci orgánů veřejné moci a úřední osoby, vychází ze zcela odlišného postavení chráněných orgánů a osob, které v rámci své pravomoci rozhodují o právech a povinnostech jiných subjektů a vykonávají tak veřejnou moc. Uplatnění stejných skutkových podstat trestných činů k ochraně pracovníků zdravotnických záchranných služeb, jakkoli se nepochybně, nepochybně jedná o osoby vykonávající vysoce společensky významnou činnost, by bylo zcela nesystémovým zásahem do úpravy trestního zákoníku, domnívá se vláda.

Platná právní úprava ochrany zdravotnických pracovníků obsažená v trestním zákoníku řeší útoky na tyto osoby především prostřednictvím zvláštní okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby u vybraných skutkových podstat trestných činů, což pravděpodobně útočníci ovšem zpravidla nevědí.

Obecně pak stanoví v § 42 jako jednu z přitěžujících okolností, ke kterým soud přihlíží zejména při ukládání trestu, skutečnost, že se jedná o trestný čin spáchaný vůči osobě podílející se na záchraně života a zdraví nebo na ochraně majetku. Vzhledem k této úpravě by navrhovaná změna znamenala duplicitní ochranu proti stejným jednáním, což by v praxi vyvolalo komplikace při zvažování kvalifikace takových jednání. Z toho důvodu se vláda domnívá, že návrh zákona by měl být zamítnut v prvním čtení, a k tomuto názoru se já jako zpravodaj Sněmovny rovněž připojuji. Takže navrhuji zamítnout návrh zákona již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím, abyste tento návrh uvedl ještě v rozpravě. Zahajuji obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Prosím tedy, pan poslanec Štětina jako první v obecné rozpravě.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, jenom několik věcných poznámek. Já naprosto souhlasím s předkladatelem, nebo respektive se zpravodajem. Jednak si myslím, že zástupce z Libereckého kraje se dopustil zásadního pochybení, že citoval vyhlášku 434 z roku 1991, která již dávno neplatí, protože byl přijat zákon č. 374 o zdravotnické záchranné službě. To jenom na okraj. A za druhé souhlasím s tím, že ochrana výjezdových skupin je dostatečně dána současnou legislativou a není důvod, abychom dále rozšiřovali tyto kompetence.

A nakonec jedna moje osobní zkušenost. V době, kdy jsem 22 let provozoval zdravotnickou záchrannou službu, byl jsem třikrát napaden, z toho dvakrát docela brutálně, musel jsem být ošetřen. Bylo to v době, kdy samozřejmě zdravotníci neměli takovou legislativní oporu, jako máme dnes.

Takže souhlasím s panem zpravodajem a doporučuji zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Pan kolega Rádl, prosím. (V sále je velký hluk!)

Poslanec Aleš Rádl: Já se tedy ještě jednou přihlašuji do rozpravy, a-

bych správně přednesl v tomto momentě návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. Jednak vláda kvalifikovaně sdělila své výhrady k tomuto návrhu a kvalifikovaně je odůvodnila a zároveň myslím, že tady dostatečně zřetelně zazněla informace, že již v současné době je pracovníkům zdravotnických výjezdových zařízení poskytována zvýšená trestněprávní ochrana. Problém je v tom, že tato informace pravděpodobně není dostatečně medializovaná. Nicméně pokud si bude každý takový potenciální útočník vědom toho, že v případě útoku na pracovníka zdravotnického zařízení se dopouští trestného činu, který je sankcionován podstatně vyšší trestní sazbou než za normálních okolností, tak by to samozřejmě mohlo rovněž přispět k tomu, že by útoků ubylo.

Takže ještě jednou. Navrhuji v tuto chvíli zamítnout návrh zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Chlad se hlásí o slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, velice krátce. Když se projednával návrh zákona o zdravotnických záchranných službách, tak jsme si dělali opravdu podrobné testy u záchranářů, jaký by měli na tento návrh, který tady byl přednesen, oni názor. Šli bychom proti záchranářům. Oni sami toto opatření, tento návrh nechtějí. Takže se připojuji k návrhu zamítnout.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím ještě o další přihlášky do obecné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Nikdo se nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu a budeme hlasovat nejprve o návrhu na zamítnutí. Mám zde žádost o odhlášení všech, takže jsem vás odhlásila a prosím, abyste se všichni znovu zaregistrovali.

O návrhu na zamítnutí rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 89. Já toto hlasování zahajuji. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 89 přítomno 154, pro 83, proti 45. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh zastupitelstva Libereckého kraje byl v prvním čtení Poslaneckou sněmovnou zamítnut.

Tím končím projednávání bodu 40, sněmovního tisku 484.

Zahajuji projednávání bodu

25.

Návrh poslanců Milady Emmerové, Dany Váhalové, Vladimíry Lesenské, Romana Sklenáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

/sněmovní tisk 594/ - první čtení podle § 90 odst. 2

My jsme již prošli částečně prvním čtením tohoto návrhu zákona. (V sále je hluk!) Tu jsme absolvovali v úterý 13. března, přerušili jsme projednávání tohoto bodu po ukončení rozpravy, přerušili jsme tedy do úterý 20. března. Ještě jednou připomenu, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Teď dostávám informaci, že předsedové dvou poslaneckých klubů, dva poslanecké kluby tedy vetují projednávání dle tohoto paragrafu, tedy dle § 90 odst. 2 (předsedové klubu ODS a TOP-09).

Ještě poprosím ke stolku zpravodajů paní poslankyni Miladu Emmerovou, která zastupuje navrhovatele, zpravodajku tohoto návrhu paní poslankyni Lenku Kohoutovou a teď se o slovo hlásí pan poslanec František Bublan. Prosím.

Poslanec František Bublan: Já se omlouvám, paní předsedkyně, dámy a pánové. Já jsem v předchozím hlasování měl vůli a domnívám se, že jsem hlasoval proti zamítnutí, a na sjetině mám ano, takže si dovoluji zpochybnit toto hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže já tedy poprosím nejprve Sněmovnu, aby odsouhlasila námitku, přivolávám naše kolegy.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 90. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti předchozímu hlasování, tedy to bylo hlasování o zamítnutí, jestli se nepletu. Kdo je proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 90 přítomno 160, pro 128, proti 3. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování. Jenom se ujišťuji, pane kolego Bublane, že se jednalo o hlasování o zamítnutí návrhu, který zde byl předložen Libereckým krajem. Ano, žádost o odhlášení. Prosím tedy zno-

vu, abyste se přihlásili. Budeme opakovat hlasování, kterým rozhodneme o tom, zda tento návrh bude zamítnut. Je to návrh na zamítnutí. Ještě prosím o chvíli strpení. (V sále je stále obrovský hluk a neklid.)

O tomto návrhu na zamítnutí tedy rozhodneme nyní v hlasování pořadové číslo 91. Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 91 přítomno 165, pro 85, proti 52. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s námitkou pana poslance Bublana a vracíme se do bodu 25 ke sněmovnímu tisku 594.

Informovala jsem, že nebudeme moci postupovat podle § 90 odst. 2.

Protože je skončena rozprava obecná, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro sociální politiku a já se ptám, jestli má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 92 a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na přikázání tohoto tisku výboru pro sociální politiku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 92 přítomno 167, pro 156, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Tím končím první čtení sněmovního tisku 594, končím projednávání bodu číslo 25. Děkuji paní zpravodajce, děkuji též paní navrhovatelce.

Je před námi další bod. Zahajuji tedy projednávání bodu číslo

31.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tiskua o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - první čtení

Ale ještě se o slovo hlásí pan kolega Sedša. Prosím.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedkyně. Já se omlouvám vážené Sněmovně. Při posledním hlasování jsem hlasoval ano, ale na sjetině mám ne. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to informace pro stenozáznam. Děkuji. A jsme u tisku 603. Z pověření vlády tento návrh uvede

ministryně kultury Alena Hanáková. Prosím, paní ministryně, o vaše slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji vám všem hezké odpoledne. Dovolte mi, abych ve stručnosti odůvodnila vládní návrh novely tiskového zákona.

Navrhovaná právní úprava nepředstavuje rozsáhlou změnu tiskového zákona a nedochází k podstatnému zásahu do práv a povinností při vydávání a šíření periodického tisku. Jejím cílem, který se, jak věřím, podařilo naplnit, je zajistit posílení požadované plurality názorů jednotlivých členů zastupitelstva příslušného územního samosprávného celku v tzv. radničních periodikách. Za tímto účelem se zcela nově vymezuje pojem periodický tisk územního samosprávného celku, a to jako periodický tisk vydávaný obcemi, kraji, hlavním městem Prahou nebo jeho městskými částmi, ale i ostatními subjekty s vazbou k nim, tedy tisk vydávaný z prostředků veřejných rozpočtů. Vydavatelé se pak v rámci zprostředkování objektivních a vyvážených informací o územním samosprávném celku stanoví povinnost poskytnout přiměřený prostor pro příspěvky všech členů zastupitelstva daného územního samosprávného celku, čímž dochází fakticky jednak k posílení práv opozice vyjádřit v radničních periodikách své názory a jednak k posílení objektivní informovanosti občanů územních samosprávných celků o činnosti a průběhu jednání jimi volených zástupců.

Pro případ nedodržení této povinnosti ze strany vydavatele se pak zaktvuje institut doplňující informace, obdobně stávajícímu právo na odpověď, jejímž prostřednictvím se zajišťuje právo člena zastupitelstva na dodatečné uveřejnění požadovaného sdělení. Obdobně právo na odpověď či dodatečnému sdělení pak navrhovaná právní úprava předpokládá možnost přezkumu uplatněného požadavku soudní cestou.

Tato předložená právní norma naplňuje strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012. Navrhují proto, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona propustila do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni za úvodní slovo. Prosím nyní o slovo zpravodaje, kterým je pro prvé čtení určen pan poslanec Zdeněk Bezečný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Zdeněk Bezečný: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, máme před sebou novelu zákona tiskového, která reaguje na určitý nešvar, který znáte možná z komunální politiky nebo z míst, ve kterých žijete, a to že se v řadě případů tzv. radniční noviny nebo krajské noviny stávají spíše prostorem pro politickou reklamu subjektů, které jsou v

daném místě u moci, nežli prostorem pro vyvážené a objektivní informování o dění v samosprávě.

Tento zákon především vymezuje pojem periodický tisk územního samosprávného celku, dále potom stanovuje povinnost vydavatele poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytovat přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku týkající se tohoto územního samosprávného celku. Důležité je i právo na doplňující informace, kterého je možné se dožadovat i soudně.

Považuji tuto novelu za užitečnou a potřebnou a doporučuji též její propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu a ptám se, kdo... Pan kolega Stanjura se hlásí jako první. Pisemné přihlášky zatím nemám. Prosím, pane kolega Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já mám pocit, že možná kvůli několika excesům, kdy starosta nebo hejtman se neudrží a má 180 fotografií a 160 článků v každém čísle buď městského, nebo krajského časopisu, se pokoušíme řešit – to samé pro všechny obce a všechny kraje. Já jsem z Opavy, kde jsem byl jak primátor, tak v opozici. Jako primátor jsem odmítal vést politické debaty s opozicí v tomto časopise a jako opozičník ji odmítám stejně. Není to tím, na které jsem straně. Myslím si, že časopisy mají primárně informovat. Pokud to některý starosta, hejtman nebo některá koalice přežene, tak voličům se to prostě přeje samo a dají mu to najevo v příštích volbách. Takže jsem velmi skeptický k našim snahám tohle regulovat a říkat, co je přiměřený prostor pro opozici, co není, co je právo na odpověď. V šestém čísle bude mít reakci na článek číslo jedna a k tomu reakci opozice v druhém čísle a ve třetím čísle zase koalice.

Já dneska nic nenavrhují, jenom poprosím při projednávání ve výbo-rech, abychom tenhle skeptický pohled zvážili, a pokud převáží v našich úvahách, a já bych byl pro, tak bychom tuhle ambice mohli opustit a nechali to na voličích, zda ocení, když někdo zneužívá obecního či krajského zpravodaje. (Potlesk poslanců v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Stanjurovi a prosím, zda někdo dále do obecné rozpravy k tomuto bodu se hlásí. Nehlásí se nikdo, končím tedy obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Prosím o sdělení, zda někdo navrhuje další přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 93. Ptám se, kdo je pro přikázání tohoto návrhu výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti tomuto přikázání?

V hlasování číslo 93 přítomno 171, pro 125, proti 7. Návrh byl přijat a přikázali jsme tedy tento návrh zákona výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

S tím končím projednávání bodu 31, sněmovního tisku 603 v prvním čtení. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

35.

Vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi) /sněmovní tisk 620/ - první čtení

Opět o úvodní slovo požádám ministryni kultury Alenu Hanákovou, která z pověření vlády tento návrh představí. Prosim paní ministryni o úvodní slovo.

Ministryně kultury ČR Alena Hanáková: Ještě jednou dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, dámy a páni poslanci a poslankyně, dovoluji mi, abych v několika větách představila vládní návrh zákona o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů. Považuji za důležité upozornit, že na tento střešní zákon o audiovizi čeká odborná obec již více než 15 let. Současná právní úprava je již tak zastaralá, že Evropská komise shledává v existenci stávající úpravy neslučitelnost se základními svobodami EU a zároveň považuje rozdělování podpory dle této současné úpravy za netransparentní.

Obsah návrhu zákona přesně odráží a respektuje koncepci podpory a rozvoje české kinematografie pro léta 2012–2016 schválenou touto vládou v prosinci 2010. A zdůrazňuji, že nemá dopad na veřejné rozpočty. Návrh zákona se vůbec nedotýká tzv. pobídek pro filmový průmysl. Návrh zákona nemá nic společného s dokumentem ACTA či jinou kontrolou či omezením internetu.

Platnou právní úpravu v oblasti audiovize představuje v současné době zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, zákon č. 241/1992 Sb., o Státním fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie. Tyto zákony vztahující se ke kinematografii potvrdily svou potřebnost, avšak vzhledem k době svého

vzniku jsou z hlediska praxe již zastaralé a nedostačující, trpí pojmovou a institucionální roztržitostí a nepřehledností.

Předkládaný návrh zákona reflektuje nové technologie výroby a šíření, distribuce děl, respektuje současný proces filmové tvorby a výroby.

Návrh zákona řeší také nejzávažnější nedostatky platné úpravy právní, především nedostatečné vymezení okruhu podpory, způsob rozhodování rady o udělení podpory, neexistence definice národního kinematografického díla v souvislosti s udělováním koprodukčního statutu podle Úmluvy o evropské koprodukci, stanovení podmínek o udělení podpory a také nastavení souladu s právem EU.

Zákonem o audiovizuálních dílech, podpoře kinematografie a o změně některých zákonů tak má především dojít k úpravě povinnosti při výrobě a zpřístupňování kinematografických a jiných audiovizuálních děl, postavení a činnosti Národního filmového archivu a postavení a činnosti Státního fondu kinematografie, jeho financování a poskytování podpory projektům v oblasti kinematografie a také nových zdrojů s příjmy pro podporu kinematografie.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, navrhuji proto, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona propustila do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni a požádám nyní o slovo poslance Václava Mence, který je zpravodajem určeným pro první čtení.

Poslanec Václav Menci: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, myslím, že je zbytečné, abych zde opakoval slova paní ministryně. Jedná se o spojení dvou stávajících zákonů, což jistě je rozumné, a my jsme se rozhodli a dohodli jsme se s paní ministryní, že na volebním výboru k tomuto novému návrhu zákona uděláme seminář. Na semináři si to probereme velmi důkladně. Myslím si, že z mého hlediska některé problémy řeší, některé nově otevírá a myslím si, že bude dobré, když s odbornou veřejností a sami mezi sebou si to na semináři probereme. V každém případě vám také doporučuji, abychom tento zákon propustili do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To bylo slovo zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu. Prosim, abyste se do ní přihlásili. Nejprve jsem zahlédla paní poslankyni Levou, poté pan poslanec Skokan. Paní poslankyně Ivana Levá, prosím.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kole-

gové a kolegyně, většina rozvinutých zemí si uvědomuje přínos a nutnost podpory filmového průmyslu. Pouze v zemích, jako jsou Spojené státy americké nebo Indie, jejichž domácí trh je dostatečně velký, se větší intervence státu nepovažuje za nutnou. Přesto i ve Spojených státech zavádí stále větší počet států investiční pobídky pro přilákání a udržení filmové produkce.

Se stále rostoucím počtem zemí, které mohou konkurovat nízkými výrobními náklady, je nezbytně nutné, aby se Evropa přeměnila na ekonomiku schopnou konkurence prostřednictvím znalostí, zejména v oblasti technologií a inovace. To se stalo základem tzv. Lisabonské strategie EU, která byla Evropskou radou vytyčena a potvrzena v roce 2005. Film a kreativní průmysl zapadá do politiky znalostní ekonomiky. Ekonomický dopad se neomezuje pouze na přímo vynaložené prostředky, ale vztahuje se rovněž na zaměstnanost a hlavně daně zaplacené společnostmi v celém dodavatelském řetězci.

Český film stojí dnes v rozpacích nad nejbližší budoucností. Důvodem není nedostatek talentů, schopností, řemesla, ale především nedostatečná státní podpora a legislativa. Film má mezi ostatními uměleckými obory výjimečné postavení díky tomu, že se zde prolíná umělecká činnost s technologicky a finančně náročnou výrobou. Z tohoto pohledu můžeme rozlišovat filmovou tvorbu, která zahrnuje kreativní prvky celého uměleckého procesu, činnost scenáristů, režisérů, výkonných umělců, a filmový průmysl, který zahrnuje všechny výrobní procesy a filmové profese, ateliéry, laboratoře atd. Významnou úlohu hrají také filmové instituce, které vytvářejí nezbytný rámec pro národní kinematografii, a neméně důležitá je oblast výchovy a vzdělávání.

Pro evropskou audiovizí jako celek je typická koexistence silného veřejného sektoru a dynamického soukromého sektoru. V Evropě si uvědomují, že přidělování státních dotací za přesně stanovených podmínek nenarušuje pravidla hospodářské soutěže, která vládne trhu. Všechny vyspělé země evropské si pro podporu a propagaci své kultury vytvořily specifické organizace a fondy a poskytují jim všestrannou podporu. K životaschopnosti filmového průmyslu v ostatních státech také výrazně přispělo zavádění dalších podpůrných mechanismů, daňových úlev, regionálních fondů atd. (V sále je trvalý hluk!)

Česká republika se ocitla na úplném konci evropského žebříčku podpory filmové produkce, a tím pádem je každý evropský film svým státem zvýhodněn před českým. Ve srovnání 22 evropských zemí se v celkovém objemu podpory národní kinematografie umístila Česká republika až na chvostu. Stále se objevují argumenty typu: točí se hodně filmů. V počtu filmů však není zakotvena matematická zákonitost, ale čím více filmů, protože čím více filmů neznamená tím více dobrých filmů.

Důležitá je také žánrová rozmanitost filmové produkce. Všichni mluví jen o celovečerních filmech. Méně se mluví o projektech krátkometrážních či dokumentech. Kam se poděla sláva animovaného filmu? Výpravné historické filmy či pohádky, které jsou finančně náročné, budou spíše výjimkou. Budeme se v budoucnosti podílet na kulturní rozmanitosti Evropy, nebo se máme naopak obávat nadvlády uniformní produkce průměrné kvality?

Neschopnost České republiky získat pro kinematografii dostatečný kapitál zásadně omezuje její přístup k evropským fondům a zdrojům financí. Mezinárodní koprodukce totiž funguje na principu reciprocity. Evropské fondy nejsou v žádném případě náhradou státní podpory, ale pouze jejím doplňkem. Z pohledu EU musí mít v první řadě zájem na podpoře národní tvorby stát.

Veškeré evropské filmy se dnes vyrábějí spojením soukromých a veřejných prostředků. Studie Olsberg odhaduje, že typický rozpočet evropského filmu se skládá přibližně ze 76 % z veřejných peněz, a zbytek pochází ze zdrojů privátních, jako je předprodej, dofinancování bankou nebo koprodukce formou vložení filmových služeb a zařízení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Dámy a pánové, prosím ještě jednou, slovo bylo uděleno paní poslankyni Levé. Nikomu jinému z vás. Všichni ostatní, kteří chcete mluvit, to budete muset dělat mimo tento sál. Prosím, abyste jej opustili a nerušili toho, komu bylo uděleno slovo.

Poslankyně Ivana Levá: Děkuji, paní předsedkyně. Několik slov o Francii. Ve srovnání s jinými evropskými zeměmi má Francie neobvyklou organizaci systému financování. Legislativně zajištěná podpora národní kinematografie je převážně soustředěna na státní organizaci. Roční rozpočet této organizace se pohybuje okolo 450 milionů eur. Finanční prostředky pocházejí jednak ze státního rozpočtu a nejdůležitější součástí finančních zdrojů jsou také prostředky získané na trhu. Zvláštní dávky ze vstupného v kinech, to je 11 %, z využití videokazet 2 %, dodatečná daň na dovážení filmy kategorie X, to je pornografie, 20 % a příjmy z příjmů soukromých a veřejnoprávních televizí 5,5 %. Účinnost této politiky se prokazuje mj. vysokou mírou produkce, celkem 150 filmů ročně.

Maďarsko přijalo nový audiovizuální zákon a zároveň zavedlo daňové úlevy. Státní podpora nesmí přesáhnout 90 % výrobního rozpočtu. Výjimkou jsou ale filmy označené za filmy s vysokou uměleckou či kulturní úrovní. Tam může dosáhnout podpora až 90 %.

Několik evropských států soupeří o zahraniční zakázky, které jsou hlavním ekonomickým přínosem filmového průmyslu do státního

rozpočtu a které zajišťují zaměstnanost filmových odborníků. Díky kvalitě poskytovaných služeb, zajímavým lokacím a relativně nízkým cenám dokázal český filmový průmysl ještě v nedávné době uspět v konkurenci ostatních zemí a zahraniční zakázky tvořily až 65 % objemu roční produkce. To je údaj z roku 2003. Státy, které konkurují České republice, přišly ale v posledních letech se systémy daňových úlev a investičních pobídek, které jsou pro zahraniční investory jedním z nejdůležitějších faktorů při rozhodování o zemi, kde budou natáčet. Nerovná konkurence postihla tedy celý náš filmový průmysl.

Studie Olsberg tedy varuje, že pokud nedojde k zavedení ekonomických mechanismů pro podporu filmového sektoru v České republice, ztratí Česká republika brzy své výhody pro lákání zahraničních produkcí a nevyhnutelným důsledkem bude ohrožení celého domácího filmového sektoru. Tím by mohlo v České republice dojít k poškození zdravého rozvoje kulturního a kreativního průmyslu, jemuž je ve vyspělých zemích přisuzována významná budoucnost.

Vážené dámy a pánové, každý zákon, který podporuje rozvoj české kinematografie, považuji za potřebný a velice užitečný. Proto poslanci za KSČM podpoří tento zákon a věřím, že v druhém čtení se zapojí též do diskuse.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Levé. Pan kolega Petr Skokan je dalším přihlášeným do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Skokan: Vážená paní předsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, na nový zákon o audiovizí čeká filmařská obec už od roku 1992. Je pravda, že zákon, který tady máme na stole, byl připravován několik let a přináší mnoho dobrého. Také ale vítám návrh, který tady předložil zpravodaj pan architekt Mencl, a to že na toto téma bude uspořádán seminář, aby se na něm vyřikaly naopak problémy, které tento zákon může otevřít. Věřím, že se problémy vydiskutují. A i když může dojít k dílčím změnám ještě do druhého čtení, tak stejně jako paní ministryně a pan zpravodaj navrhuji, abychom zákon do druhého čtení doporučili.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Skokanovi. Zeptám se na další přihlášku do rozpravy k tomuto bodu. Není žádná. Obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání volebnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 94. Ptám se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání výboru volebnímu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 94. Přítomno 173, pro 145, proti 1. Tento návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh přikázali k projednání výboru volebnímu.

Končím projednávání bodu 35, sněmovního tisku 620 v prvním čtení. Děkuji paní ministryni, děkuji též panu zpravodaji.

Budeme se nyní věnovat, dámy a pánové, bodu číslo

71.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Požádám o úvod k tomuto bodu předsedu volební komise Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, mám za to, že došlo zřejmě k nějakému drobnému nedopatření, neboť tento bod byl zařazen pevně na čtvrtek dopoledne. Nicméně nám ještě neuplynula lhůta na podávání návrhů. Poslední návrhy byly předloženy včera dopoledne nebo k večeru. Pokud nebudou do konce lhůty dnes do večera předloženy další návrhy, tak si vám zítra ráno dovolím navrhnout, aby tento bod byl přeřazen již na zítřejší den, nikoliv na čtvrtek. Ale protože ta lhůta ještě běží, v žádném případě není možné tento bod projednávat v tuto chvíli.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pokouším se to teď domluvit tady s legislativou. Ti mi tvrdí něco jiného.

Nicméně platí tedy to, že bychom tento bod projednávali zítra, ve středu, pokud tak Sněmovna bude s tím souhlasit, protože pevně zařazení, říkal jste, bylo na čtvrtek.

Poslanec Petr Tluchoř: Ano. Minulý týden byl zařazen bod volba členů rady pro podporu kinematografie, zkráceně řečeno, na čtvrtek a zároveň byla vyhlášena lhůta na podávání návrhů na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny do úterý, tuším, do 17 nebo 19 hodin. A projednání

takového bodu může nastat podle jednacního řádu nejprve 24 hodin po dni, do kdy jsou podávány návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takže se vrátíme zítra k tomuto bodu a rozhodneme o jeho pevném zařazení. Bod 71 tedy zůstává tedy před námi, projednán není.

Podle přehledu, dámy a pánové, který mám k dispozici, to bylo vše, co jsme mohli dnes v rámci 36. schůze projednávat. Všechno ostatní jsou body – myslím ty, které nám zbývají k projednání – pevně zařazené na zítřek, anebo jsou to zákony ve třetím čtení, které logicky připadají na zítřek, na středu, a nelze je projednávat dnes.

Přerušuji 36. schůzi do zítřka ráno devíti hodin, tedy do středy devíti hodin ráno, kdy budeme pokračovat 36. schůzí.

Oznamuji, že v 18 hodin dnes se sejdeme k 37. schůzi, která byla právě na tuto 18. hodinu svolána.

(Schůze přerušena v 15.36 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. března 2012 v 10.00 hodin
Přítomno: 184 poslanců**

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážení kolegové, přeji vám dobré ráno. Dovolte mi, abych zahájil další jednacím den Sněmovny.

Nejdřív prosím, abyste se přihlásili kartami, případně mi sdělili, že máte číslo nějaké karty náhradní.

Ještě provedu informaci o omluvách. Mám tady list s omluvami, které ještě přečtu. Omlouvají se poslanci – do 10.30 Jan Florián, do 13 Radim Jirout, omlouvá se paní poslankyně Patricie Kotalíková, Jiří Oliva a do 13 hodin se také omlouvá Jiří Šlégr.

Pak tady mám omluvy členů vlády. Omlouvá se Leoš Heger v době od 13.30 do 15.30, omlouvá se Karel Schwarzenberg, který je na zahraniční cestě, a Alexandr Vondra, který se z důvodu pracovního zaneprázdnění omlouvá také. Tolik tedy omluvy.

Než zahájíme jednání, informoval bych vás, že se na předsedkyni Sněmovny obrátil ministr Kubice se žádostí o pevné zařazení bodu 75, to je tisk 619, jako třetí bod odpoledního jednání. O tom bych možná mohl nechat hlasovat v této chvíli. Jenom k tomu ještě řeknu, že bod 75 je vlastně nový, druhé čtení. Jedná se o změnu volebního zákona, tisk 619. Takže to bychom odhlasovali hned teď. Jenom zagonguji a prosím, abychom vyřešili tuto věc.

Návrh ministra Kubiceho, je to tisk 619, změna volebního zákona. Prosím, abychom o žádosti pevně to zařadit jako třetí bod odpoledního jednání z důvodu povinnosti ministra tedy hlasovali hned.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zařadit tento bod pevně jako třetí bod dnešního jednání ministru Kubicemu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Je někdo proti?

Hlasování má pořadové číslo 95. Přítomno 123, pro hlasovalo 78, proti 12. Ta změna byla přijata.

Víte, že máme dneska pevně zařazené body 49, 74, 52, 51. 58, 61, to jsou tuším ta třetí čtení. Pak bychom se věnovali dalším bodům z bloku třetích čtení, kterým uplynou lhůty, a to jsou 55, 56, 57, 59 a 62. Tisky jsou to 479, 510, 521, 524 a 446. A pevně zařazené body máme dneska taky na odpoledne – 50 a 60.

Teď bych požádal pana poslance Stanjuru, který se hlásí o slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane místo-

předsedo, kolegyně a kolegové. Mám návrh na pevné zařazení bodu číslo 59, a to za bod 52, tak aby body pana ministra Kuby tvořily jeden ucelený blok.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Bod 59 zařadit pevně za bod 52, který máme dnes tady jako třetí bod. To jsou ty poštovní služby zrovna, aha. Takže za ty poštovní služby bod 52, protože také poštovní služby se mění.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, bod 59, to je zákon o investičních pobídkách.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pardon, investiční pobídky. Takže pan poslanec navrhuje za ten třetí bod dnes, 52 – poštovní služby, zařadit bod 59, což jsou investiční pobídky. Tak teď je to přesně, víme o čem hlasovat a můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro zařazení bodu 59 za bod 52 dneska pevně, stiskne tlačítko a zvedne ruku – investiční pobídky. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 96. Přihlášeno 141, pro hlasovalo 85, proti 12. To bylo přijato.

Teď pan poslanec Tluchoř se hlásí ještě o slovo.

Poslanec Petr Tluchoř: Krásné dobré jarní ráno, dámy a pánové.

Jak jsem včera předvídal, stalo se. Již do večera nepřišel žádný návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Z toho důvodu byl poslední podán v pondělí v podvečer a mně to umožňuje, abych navrhl pevné zařazení tohoto bodu na dnes před polednem, nejlépe ve 12.45. Jedná se o bod 71. Zároveň si dovoluji navrhnout pevné zařazení bodu 73 hned po něm, který je zatím pevně zařazený na zítra. Ale aby volební blok byl pohromadě, tak body 71 a 73 prosím zařadit na dnešek ve 12.45.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže vy navrhuje dneska před polednem zařadit ve 12.45 dva volební body, 71 a 73. Říkám to správně?

Poslanec Petr Tluchoř: Ano, ano. Bod 71 by proběhl veřejným hlasováním tady a bod 73 by bylo tajné hlasování, které bychom spojili v prvním kole s polední přestávkou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže tady je návrh, abychom zařadili body 71, 73, jsou to volební body, dnes na 12.45.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro. zařadit body 71 a 73, volební body, dnes na 12.45, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 97. Přihlášeno je 153, pro hlasovalo 144, proti 3. To bylo přijato. Připomínám tedy, že jsme si zařadili teď, že volební body budou zahájeny ve 12.45 dnes – jak veřejná, tak potom tajná volba.

To je snad všechno. Jestli už nikdo nic nemá k programu, můžeme ukončit kompletování programu na dnešní den a můžeme se pustit do návrhů zákonů ve třetím čtení.

Je to bod

49.

Návrh poslanců Ivany Řápkové, Zbyňka Stanjury, Petra Gazdika, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení

Požádal bych navrhovatelku paní poslankyni Ivanu Řápkovou a také zpravodaje ústavněprávního výboru Stanislava Křečka. Můžeme tedy začít. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 431/5.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. (V sále je značný hluk.) Rozprava ve třetím čtení. Prosím, paní poslankyně Řápková může.

Poslankyně Ivana Řápková: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové.

K předloženému návrhu na změnu přestupkového zákona, respektive zavedení nové sankce zákazu pobytu, bych si ještě dovolila upozornit na několik zásadních bodů, důležitých bodů.

Smyslem předloženého návrhu je především ochránit občany, již jsou dotčeni páchaním přestupků, tedy zamezit přestupci, aby se opakovaně vracel na místo, kde kradl, někoho fyzicky napadal apod. Jde o ochranu práv občanů a jejich rodin, kteří jsou opakovaně fyzicky napadáni, okrádáni a žádná účinná sankce je dnes nechrání. Sankce zákaz pobytu má samozřejmě tak jako každá jiná sankce preventivní funkci a má také charakter ochranného opatření. Působí tedy preventivně, aby zabránila přestupci spáchat další přestupek.

Dosavadní sankce nejsou účinné, pokud pachatel nemá žádný legální příjem nebo pouze sociální dávky a nedostaví se tak preventivní účinek žádný. Výsledkem je pokračování přestupkové činnosti.

Dovolím si také upozornit, že nezavádíme nový instrument. Zákaz pobytu dnes ukládají soudy jako trest podle trestního práva od jednoho roku do deseti let. V přestupkovém zákoně by taková sankce byla maximálně na tři měsíce.

O zákazu pobytu bude rozhodovat správní orgán. Ano, správní orgán, stejný, který již dnes rozhoduje o zákazu činnosti. A přitom zákaz činnosti je často ukládán i za bagatelní přestupky, kterých se pachatel mnohdy dopustí z nedbalosti. Správní orgán uloží zákaz činnosti v případě, že pachatel přímo nezasáhl do práv druhých. Naproti tomu zákaz pobytu bude uložen vždy až v případě citelného zásahu do práv druhých.

Návrh nesměřuje proti žádné etnické skupině. Návrh pouze reaguje na nedostatečné sankce za přestupky a zavádí sankci novou, která má zabránit pachatelům dopouštět se závažné přestupkové činnosti.

Tato novela přestupkového zákona přináší jasný recept na řešení přestupkové recidivy, která dosud u nás dnes není řešena, ale na druhou stranu nekriminalizuje jednání přestupců ihned na trestné činy. Dává přestupcům šanci se páčání přestupku napříště zdržet.

Dámy a pánové, dle analýzy vybraných přestupků ve statutárních městech téměř každý druhý pachatel má trvalý pobyt jinde než tam, kde páčá přestupky. Snažme se tedy pochopit reálný život těch, kteří jsou vystaveni negativním důsledkům recidivního jednání přestupců. Jsou to bohužel často právě ti lidé, jejichž práva jsou narušována.

Dovolte mi vás tímto za všechny předkladatele požádat o podporu této novely, která má pomoci starostům řešit nepříznivou bezpečnostní situaci v jejich městech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď se hlásí pan poslanec Stanislav Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Zábava skončila, přistupme k vážné práci.

Prosím vás, potřebujeme reálné zákony. A výkřiky typu "ochraňme občany před těmi, kteří kradou" jsou sice hezké, ale musí to mít nějakou realitu. Já bych chtěl připomenout tři věci, které se v těchto diskusích zatím moc nezmiňovaly, ale jsou zcela zásadní.

Především pokud si obce, představitelé obcí myslí, že je tato změna zákona, i kdyby byla přijata, jako doufám, že nebude, ochrání před nepřizpůsobivými občany, tak se mýlí, a to ze zásadního důvodu – protože přestupková agenda, nepatří přece samosprávám. Přestupková agenda je

výkon státní správy a nemá nic společného s výkonem samosprávy. Takže představa, že samospráva bude určovat, že samospráva bude chráněna, je prostě naprosto mylná. A takový ten tlak na státní správu, aby nás zbavila některých lidí, aby se mohli odstěhovat, je prostě základní chyba, nepochopení toho smyslu.

Druhý problém, o kterém bych se chtěl zmínit, je, že tato zákonná úprava zasahuje do té černé díry našeho práva, kterým je trvalý pobyt. Trvalý pobyt je záležitost velmi problematická. V prvním odstavci § 10 zákona se říká, že občan může mít trvalý pobyt jenom v místě, které je určeno k bydlení. O dva paragrafy dál se říká, že může mít trvalý pobyt v místě ohlašovny, která zcela zjevně není určena k trvalému bydlení. Tak to už je zásadní rozpor. A tento zákon se tváří, jako by chránil občany, kteří mají trvalý pobyt, s tím, že nemůže mu být zákaz pobytu určen tam, kde má trvalý pobyt. Ale trvalý pobyt s pobytem občana vůbec nesouvisí. Vůbec nesouvisí. Občan může mít přece trvalý pobyt na ohlašovně, a má to už několik desítek tisíc lidí, ale přesto ten člověk může reálně žít někde jinde. To je jedna věc.

A ještě druhá věc, velice důležitá. Dámy a pánové, vezměte to prosím na vědomí, že stejně tak § 10 téhož zákona říká, že občan si může stanovit adresu na doručování, takže trvalý pobyt je něco jiného a nedoručování je také něco jiného. Chtěl bych, prosím, abyste to dali do souvislosti. Občan může mít trvalý pobyt v městské části Praha 7, bydlet s rodinou ve Varnsdorfu, tam si zřídí adresu na doručování jako řádný občan, ale my mu zakážeme bydlet ve Varnsdorfu tři měsíce proto, že tam trvalý pobyt nemá, čili to můžeme udělat. Ale že tam má doručovací adresu, a že se tedy nedozví, že mu bylo doručeno, ti zlí exekutoři, že mu nedoručili atd., No tak dostáváme ty lidi do situace, která je zcela protiprávní, a podle mého názoru by Ústavní soud musel toto prostě zrušit. Takto se s právy občanů zacházet nedá.

Konečně třetí problém je v tom, že ty tři přestupky by měly vytvářet trestný čin, ale trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí je úmyslný trestný čin. A pokud se ten člověk nedozví o tom, bude mu doručeno jenom formálně třeba na adresu trvalého pobytu, kterou má, či třeba na adresu ohlašovny, no tak to je samozřejmě formální doručení, ale rozhodně tím nemůže naplnit skutkovou podstatu, která je úmyslná. Čili i toto rozhodnutí je plácnutí do vody.

Mně tato myšlenka jako právníkovi není nijak vzdálená, že by obce měly mít možnost, ale musíme to dělat reálně, s ohledem na všechny aspekty právního řádu, a ne přijímat věci, které se v důsledku nesprávné úpravy obrátí proti právnímu řádu a proti nám. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Do rozpravy ve třetím čtení

se hlásí jako další pan poslanec Škárka, pan poslanec Chvojka jako další.

Poslanec Jaroslav Škárka: Pane předsedající, děkuji za slovo, já jenom úplně v krátkosti. My v tuto chvíli nemáme dostatečně efektivní prostředky na to, jak postihovat lidi, kteří narušují veřejný pořádek, jak postihovat občany nepřizpůsobivé. A já tuto novelu vnímám jako prostředek, který by v tom nějakým způsobem pomohl, protože tato novela se samozřejmě nebude dotýkat občanů, kteří dodržují pravidla soužití, kteří se chovají slušně, takže těmto tato novela vadit nebude. Já tedy vnímám sankci zákazu pobytu jako nezbytnou a prospěšnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nyní pan poslanec Chvojka. Ale paní poslankyně Chalánková, na vás jsem úplně zapomněl, já se moc omlouvám. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, Chápu samozřejmě úmysly, které vedou předkladatele k předložení této novely, protože vím, že zejména v určitých lokalitách je vyšší koncentrace přestupků, které obtěžují občanské soužití a vůbec sociální smír v těchto městech. Diskutovali jsme o tom jak s paní předkladatelkou a s jejími kolegy, tak na sociálním výboru. Tuto problematiku ze sociálního výboru tady samozřejmě nebudu rozebírat dopodrobna, protože je to problematika velmi široká, která by měla skutečně zahrnovat vůbec celou sociální práci v těchto oblastech a zejména takovou, která by měla zabránit vzniku takovýchto oblastí se zvýšeným množstvím přestupků a kriminálních činů, to znamená zabránit ghettoizaci a vyváženě nabízet řešení, která mají jak preventivní, tak represivní charakter. Ale dovolte mi, abych za sebe přednesla pár argumentů proti. Týkají se spíše věcné podstaty tohoto návrhu.

Jednak schválení tohoto návrhu zákona nezpůsobí, že někteří lidé, kteří se dopouštějí přestupků opakovaně, od svého nezákonného jednání upustí pro zákaz pobytu. Spíše se přesunou jinam, do jiné obce či města, kde pobyt zakázaný nemají. Zákaz pobytu bude v praxi velmi těžko kontrolovatelný s nejistým výsledkem, avšak s jistými zvýšenými administrativními náklady. Opakovaná recidiva u přestupků krádeže v praxi nejčastěji již dnes postížitelná je. Znamená posouzení takové činnosti, jako trestného činu s patřičnými důsledky. Sám soud v trestním řízení může k zákazu pobytu přistoupit, to není nic nového.

Tady je otázkou, zda policie vždy při zadržení pachatele typicky drobné krádeže pečlivě vyhodnocuje – tady plně souhlasím s paní předkladatelkou, že tomu mnohdy tak nebývá –, že se jedná o recidivu, a vyhodnocuje trestný čin. Využívá všechny prostředky. Tady je liché vy-

mlouvání se, že tyto informace policie nemá. Změnou trestního zákoníku účinnou od konce listopadu 2011 je možné postižení opakované recidivy u přestupků, krádeže v praxi nejčastěji, jedná se o trestný čin. Soud má možnost uložit zákaz pobytu. Návrh je v této části duplicitní.

K bodu 14 § 205 odst. 2 trestního zákoníku. Na základě požadavku praxe dochází k terminologické změně a používá se tradiční spojení "takový čin" v obecné podobě. Můžeme srovnat s § 247 odst. 1 písm. e) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon. Cílem této změny je možnost efektivnějšího postihu recidivy zejména v případech majetkové trestné činnosti. Právní úprava platná do konce listopadu 2011 umožnila to, že za opakovanou přestupkovou krádež nebylo možné pachatele postihnout jako trestný čin krádeže.

Krádež.

1. Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a

- a) způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,
- b) čin spáchá vloupáním,
- c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůzkou bezprostředního násilí,
- d) čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo
- e) čin spáchá na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci či jiné majetkové hodnoty.

2. Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a byl za čin uvedený v odst. 1 v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

3. Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobil-li činem uvedeným v odst. 1 nebo 2 větší škodu.

4. Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li trestný čin uvedený v odst. 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,

- b) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy, události jiné, vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek a nebo

- c) způsobil-li takovým činem značnou škodu.

5. Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

- a) způsobil-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu nebo
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání trestného činu vlastizrady.

6. Příprava je trestná od 31. 11. 2011 podle § 205 Krádež.

1. Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a
 - a) způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,
 - b) čin spáchá vloupáním,
 - c) bezprostředně po činu se pokusí uchovat si věc násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí,
 - d) spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě, nebo
 - e) spáchá čin na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace osob,

bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta zákazem činnosti nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty.

2. Zde si dovoluji upozornit: Kdo si přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta.

Důvody ústavní. Zákaz pobytu jako omezení svobody pohybu a pobytu vložený do rukou úřadům vůči všem občanům této země s rezignací na základní pravidlo, že jen soud rozhoduje o vině a trestu, přičemž není pochyb o tom, že se jedná o individuální trest za konkrétní nezákonné jednání, je rezignací na ochranu jedné ze základních konzervativních hodnot. Jedná se o principiální záležitost ukrajující zase kousek prostoru ve prospěch úředníků, který v demokratické společnosti je vyhrazen pouze soudcům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom sdělím, že pan poslanec Doktor má náhradní kartu číslo 7. Mám tady ještě omluvu pana poslance Grospiče, který se dnes omlouvá od 13 hodin.

Teď prosím pana poslance Chvojku.

Poslanec Jaroslav Vandas: Pardon. Dovolte. Já vás dlouho nezdržím, pane předsedající. Já jenom chci naplnit svoji povinnost, protože jsem byl určen zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Myslím, že všechno tady bylo řečeno, a já mohu jenom konstatovat, že tento výbor zákon projednal a na 18. schůzi nepřijal k tomuto tisku žádné usnesení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Děkuji. Teď poprosím pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den, dobré dopoledne.

Já už jsem k tomuto tisku vystupoval v rámci prvního čtení, na výboru i v rámci druhého čtení, takže se pokusím být krátký a jenom některé věci bych rád připomenul.

Myslím si, že tento tisk, tento zákon, tato novela tady straší už docela dlouho a že už bychom ji dneska měli konečně zamítnout, a to z důvodů, které řeknu a které už jsem říkal, ale myslím si, že stojí za opakování. Jsem toho názoru, že navrhovaná sankce je nepřiměřená, je nepřiměřená ve vztahu k jednáním, za která by se měla ukládat, jimiž by byly například přestupky proti veřejnému pořádku, proti majetku či proti občanskému soužití, a proto existuje dle mého názoru vážná pochybnost o souladu navržené právní úpravy s ústavním pořádkem této země. Toto je nejenom názor můj, ale je to i názor veřejného ochránce práv a je to i názor velké spousty právníků.

Já si myslím, že diskutovat o tomto bychom měli, že bychom měli nějakým způsobem řešit předmětnou věc, nicméně si myslím, že tato věc by měla být navržena Ministerstvem spravedlnosti tak, aby návrh, který by řešil tuto problematiku, prošel širokou diskusí, a neměl by to být podle mého názoru legislativní návrh poslance či poslanců.

Chtěl bych zdůraznit, že tento návrh získal velmi silnou nepodporu – to je skoro slovo jak od Klause – nepodporu v ústavněprávním výboru, a myslím si, že velmi silnou nepodporu různých občanských sdružení a dalších věcí.

Já bych rád jenom upozornil na poslední věc. Dle mého názoru není systémovým řešením zakázat tomu, kdo v nějakém určitém konkrétním místě páchá přestupky, zakázat mu tam pobyt. Myslím si, že není řešením, když někdo páchá přestupky v nějaké ulici, v nějaké obci, zakázat mu pobyt v té ulici, v té obci a on by si mohl dále tyto přestupky páchat jinde. To není systémové řešení. Myslím si, že dobrým řešením bude, až vznikne například registr přestupků. Tam je určitě nějaká cesta, jak toto chování některých lidí změnit, ale tato protiústavní novela touto cestou není.

Proto já žádám všechny, kdo mají zdravý rozum, o zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, kdo ještě. Prosím. Pan poslanec Boháč má přednost. Prosím.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za tu přednost, pane předsedající. Pěkné dopoledne dámy a pánové.

Já jenom k tomu, co zaznělo z úst předřečníka kolegy Chvojky o protiústavnosti či nepodpoře ze strany mnoha organizací. Já jsem se setkal s pravým opakem. Je to samozřejmě k diskusi. My se stále opakujeme v prvním, v druhém čtení. Já si myslím, že k této novele bylo řečeno poměrně dost. Já samozřejmě jako spolupředkladatel bych velice rád, kdyby tato novela prošla dnešním hlasováním pozitivně. Mám na to poněkud odlišný názor než někteří kolegové, kteří přede mnou vystupovali.

Já jenom znovu bych chtěl připomenout pozměňovací návrhy, resp. dva pozměňovací návrhy, se kterými jsem vystoupil. Jedná se o sněmovní dokument 882. Vy jste ho dostali do lavic. Byl podán elektronicky. Ale tam jsou vypořádány vládní připomínky. To chci akcentovat. Vládní připomínky opravdu v těchto pozměňovacích návrzích zazněly, jsou vypořádány, kromě takových tradičních legislativně technických úprav.

Já samozřejmě žádám o podporu této novely. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď pan poslanec Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Nakonec jsem rád, že Zdeněk Boháč mluvil přede mnou.

Dámy a pánové, Ivana Řápková měla odvahu otevřít problém, který v této společnosti je. A já se ptám, proč to musí řešit poslankyně, proč to neřeší vláda. Tento problém, který existuje – já oceňuji erudici všech, kteří říkají, co je na této předloze špatně. Asi mají pravdu. Ale tento problém tady prostě existuje.

Bude vláda na tuto záležitost v případě, že tento návrh zamítneme – a neočekáváme, že tento návrh projde – reagovat? Pamatuje na to Ministerstvo spravedlnosti, aby připravilo návrh, který odpovídá všem regulativům českého práva? Já se ptám, a moc prosím, aby se na tento problém nezapomnělo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Ptám se, jestli chce ještě někdo vystoupit v rozpravě ve třetím čtení. Nikdo. Můžeme ukončit rozpravu.

Zagonguji a budeme hlasovat. V této chvíli požádám zpravodaje, aby nám řekl, co budeme dělat, jak budeme postupovat. Prosím, aby nám řekl, jak to bude složité, jaká bude procedura, jaký bude postup při hlasování.

(Ještě má zájem vystoupit poslankyně Řápková.)

Závěrečné slovo? Aha, tak dobře. Omlouvám se, já myslel, že už jste vystoupila v rozpravě. Přirozeně, po rozpravě máte rozhodně právo vystoupit se závěrečným slovem. Omlouvám se, že jsem se pokusil vás o ně připravit. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Dámy a pánové, já jen k poslední připomínce kolegy Klučky. Tento návrh obsahuje i komplexní pozměňovací návrh, který jsme zpracovávali za pomoci příslušných ministerstev. V rámci tohoto návrhu se vypořádaly i připomínky vlády.

Jenom na různé připomínky, které tady byly, jestli si můžeme dovolit omezit trvalý pobyt, nebo si to nemůžeme dovolit. Když si postavíte vedle

sebe dva lidi, toho, který je dotčen páčáním přestupků, a toho, který ty přestupky páchá úmyslně, komu chcete pomoci? Tomu, kdo páchá přestupky, nebo tomu chudákovi, který je mlácen a neustále okrádán? Vždyť ta sankce se přece uloží za opakované, úmyslné a závažné přestupky. Přestupky jsou konkrétně vyjmenovány, to znamená, že se nejedná o všechny přestupky, které zahrnuje náš právní řád.

A co se týká pravomoci obcí, tak jsou to právě obce, které zřizují městskou policii jako svůj správní orgán. Jsou to právě obce, které zřizují přestupkové komise. A právě tyto správní orgány řeší jednotlivé přestupky.

My jako předkladatelé samozřejmě netvrdíme, že se vyřeší všechny potíže. To rozhodně ne, ale minimálně to pomůže potíže řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď ještě pan poslanec Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Domnívám se, pane předsedající, že to je jednoduché. Přečtete návrh usnesení a budeme o něm hlasovat. Nejsou tam žádné jiné věci.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně. Počkejte, pane poslanče, tak lehce se z toho nevykroutíte. (Smích v sále.) Prosím, aby pan poslanec ještě sdělil – tady není žádná jiná procedura kromě toho jediného návrhu usnesení? Žádné pozměňovací návrhy? Nic?

Poslanec Stanislav Křeček: Nebyl podán návrh na zamítnutí, takže budeme hlasovat jenom o usnesení. (Ozývají se protestní hlasy.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pouze o usnesení? No vidíte, tady se ozývá, že jsou pozměňovací návrhy. (Ze sálu se ozývá, že jsou čtyři skupiny pozměňovacích návrhů.) Poprosím pana zpravodaje, aby v tom udělal jasno. Vidíme, že pan zpravodaj nevidí žádné pozměňovací návrhy, a jiný názor je, že jsou tam čtyři. (Směje se.) Dokonce čtyři skupiny! To je vážný rozdíl. (Zpravodaj si ujasňuje situaci s jinými poslanci.)

Já tady také mám čtyři skupiny pozměňovacích návrhů, takže bych požádal zpravodaje, kdyby mi sdělil, jak se s tím vypořádáme, ještě předtím, než budeme hlasovat o celém návrhu usnesení. Prosím pana poslance Křečka.

Poslanec Stanislav Křeček: Já se omlouvám za administrativní pochybení. Máme čtyři pozměňovací návrhy. Nejprve budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A pana poslance Boháče.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdybyste mi jenom řekli celkový postup. Nejdříve tedy pan poslanec Boháč. Pak?

Poslanec Stanislav Křeček: Pan poslanec Boháč, potom bude pozměňovací návrh B také pana poslance Boháče, pozměňovací návrhy C pana poslance Šulce a pozměňovací návrh D paní poslankyně Řápkové, který bude možná nehlasovatelný, pokud bude projde návrh A pana poslance Boháče.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme návrh postupu A, B a C. Má k tomu někdo připomínku, že by se mělo hlasovat jinak, nebo má jiný názor na proceduru? Pokud tomu tak není, budeme postupovat tak, jak navrhl zpravodaj, hlasovat o návrzích A, B, C, D.

Poslanec Stanislav Křeček: A, B a C.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pouze A, B a C? Dobře. (Ozývají se protesty.)

Poslanec Stanislav Křeček: D bude nehlasovatelné, pokud bude schváleno A.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je s tím souhlas? To jsme si vyjasnili. Teď prosím, pane poslanče, abyste řekl, o čem budeme hlasovat. Já se zeptám na názor váš i na názor paní poslankyně Řápkové.

Poslanec Stanislav Křeček: Pozměňovací návrhy pod písmenem A1, návrhy pana poslance Boháče. (Navrhovatelka má stanovisko souhlasné, zpravodaj nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 98, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 89, proti 75, takže to bylo zamítnuto. Prosím o další návrh.

Pane poslanče, promiňte, je tu zájem o kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola výsledku hlasování.)

Prosím, pan poslanec Polčák se hlásí.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane předsedající, na sjetině mám ne, ačkoliv jsem usilovně mačkal ano. Zpochybují proto hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme námitku pana poslance Polčáka. Budeme o této námitce neprodleně hlasovat.

Je tu návrh vás odhlásit, takže vás nejdříve odhlašuji. Nyní se budete muset znovu přihlásit. Nově přihlášení nyní mohou hlasovat o námitce pana poslance Polčáka.

Ptám se, kdo souhlasí s tím, že přijmeme námitku pana poslance Polčáka. Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 99, přihlášeno je 172, pro hlasovalo 146, proti 3. Námitka byla přijata.

Nyní budeme znovu hlasovat o pozměňovacích návrzích pod bodem A. Je to tak?

Poslanec Stanislav Křeček: Ano, A1. Hlasujeme znovu, opakované hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A. Shodneme se na tom. A.

Poslanec Stanislav Křeček: Tak hlasujeme celé A. A1, A2 a A3, tedy změna zákona o přestupcích, změna zákona o obecní policii a změna trestního zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jednou řeknu, že paní poslankyně Řápková měla souhlasný postoj a pan poslanec Křeček měl nesouhlasný postoj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 100. Přihlášeno 175, pro hlasovalo 90, proti 76, takže toto A bylo přijato. Můžeme tedy dále.

Poslanec Stanislav Křeček: Budeme hlasovat pozměňovací návrhy pod písmenem B opět pana poslance Boháče. Je to změna zákona o pobytu cizinců a zákona o evidenci obyvatel. Stanovisko negativní. (Navrhovatelka: Souhlasné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 101. Přihlášeno je 177, pro hlasovalo 94, proti 74, takže to bylo přijato. Půjdeme dál.

Poslanec Stanislav Křeček: Za třetí budeme hlasovat podle písmena C pozměňovacího návrhu opět pana poslance Šulce. Je to stanovení doby nočního klidu. Stanovisko je souhlasné. (Navrhovatelka: Souhlas.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže souhlas – souhlas.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 102. Přihlášeno je 178, pro hlasovalo 129, proti 24, takže stanovisko bylo k céčku přijato. A nyní?

Poslanec Stanislav Křeček: Pozměňovací návrhy pod písmenem D paní poslankyně Řápkové jsou tedy nehlasovatelné a můžeme přistoupit k tomu, co jsem říkal na začátku. Přečtěte návrh usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, došlo na vaše slova, na konec. Takže prosím, přečtu tedy návrh usnesení, který po mně pořád chce pan poslanec Křeček.

Návrh usnesení zní takto: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Ivany Řápkové, Zbyřka Stanjury, Petra Gazdíka, Stanislava Polčáka, Martina Vacka, Jany Suché a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., podle sněmovního tisku 431, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijmout tento text tak, jak jsem vám ho nyní přečetl, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 103, přihlášeno je 179, pro hlasovalo 94, proti 77. (Potlesk poslanců ODS.)

Možná bych ještě chvilku počkal na kontrolu hlasování. (Nikdo nevznesl námitku.)

Takže můžeme ukončit projednávání tohoto bodu. Děkuji předkladatelům a končím. A tohle je tedy ukončení bodu 49.

Před sebou nyní máme bod číslo

74.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen “živnostenský zákon”), a další související zákony /sněmovní tisk 547/ - třetí čtení

Pan ministr Kuba by měl zaujmout místo u stolku zpravodajů a také poslanec Aleš Rádl. Teď máme pozměňovky pod tiskem 547/2 a já otevírám rozpravu ve třetím čtení k tomuto tisku 547. Hlásí se někdo do rozpravy? (Poslanec Rádl z lavice: ... technickou úpravu k hlasování.) To by šlo, to můžete teď v rozpravě, podle mne.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych tady jenom načelil technickou úpravu před hlasováním ve třetím čtení.

Uvozovací věta novelizačního bodu číslo 4 má správně znít: 4. V článku 1 novelizační bod číslo 41 zní: Úprava reflektuje vazbu uvedeného pozměňovacího bodu číslo 4, usnesení HV, na novelizační bod původního tisku číslo 41, a proto nejde o vložení nového bodu do původního tisku, ale o nahrazení textu bodu 41. Toto je smyslem výše načtené legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče, a ptám se, jestli ještě někdo nemá podobnou úpravu, kterou by teď načelil ve třetím čtení. Zdá se, že už tak nebude. Takže v tom případě můžeme třetí čtení ukončit.

Teď poprosím zpravodaje, jestli by mi sdělil, jak na tom jsme s pozměňovacími návrhy a jak to budeme hlasovat.

Poslanec Aleš Rádl: Děkuji, pane předsedající. Procedura bude poměrně snadná. Za prvé budeme hlasovat o načtené legislativně technické úpravě k novelizačnímu bodu číslo 4, usnesení hospodářského výboru. Za druhé navrhuji hlasovat najednou o všech pozměňovacích návrzích z usnesení hospodářského výboru ve znění odsouhlasené legislativně technické úpravy. A za třetí hlasovat návrh zákona jako celek ve znění schválených pozměňovacích návrhů, protože zákon byl projednán velmi konsenzuálně a žádný z pozměňovacích návrhů nevylučuje kterýkoliv jiný a všechny byly shodně přijaty jak hospodářským výborem, tak Ministerstvem průmyslu a obchodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Má někdo námitku proti tomuto návrhu, že budeme postupovat tímto způsobem, který byl právě

přednesen? Vidím, že proti tomu nikdo námitku nemá, tak jen ještě zagonguji, protože někteří mezitím odešli, tak je upozorním, že budeme zase hlasovat. Gong zní.

Prosím, budeme tedy znovu hlasovat a začneme tak, jak nám to navrhoval pan poslanec. Požádám vás, abyste vždy uvedl bod, o kterém hlasujeme, a pak se vás zeptám na stanoviska. Takže myslím, že bychom mohli pomalu začít. Prosím, pane poslanče, řekněte tedy první bod.

Poslanec Aleš Rádí: Nejprve budeme hlasovat o načtené legislativně technické úpravě k novelizačnímu bodu 4, usnesení hospodářského výboru. Stanovisko kladné. (Ministr Kuba: Kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 104. Přihlášeno je 183, pro hlasovalo 150, proti 5. Takže to bylo přijato. Prosím další návrh.

Poslanec Aleš Rádí: Hlasovat najednou všechny pozměňovací návrhy z usnesení hospodářského výboru ve znění odsouhlasené legislativně technické úpravy. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr samozřejmě také kladné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 105. Přihlášeno 183, pro hlasovalo 174, proti nula, takže to bylo přijato.

Vyčerpali jsme tím všechny pozměňovány? Je to tak?

Poslanec Aleš Rádí: Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. A za třetí navrhuji hlasovat návrh zákona jako celek, a to ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já vám tedy v tom případě přečtu návrh usnesení k celému návrhu zákona. Ten zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen 'živnostenský zákon'), a další související zákony, podle sněmovního tisku 547, ve znění schválených pozměňovacích návrhů." (Zpravodaj má stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 106, přihlášeno 184, pro hlasovalo 168, proti 1, takže to bylo přijato. My jsme tím pádem s návrhem zákona vyslovili souhlas a já končím projednávání bodu 74.

Dalším bodem programu je bod

52.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 535/ - třetí čtení

Tady by se k panu ministrovi Kubovi přidal poslanec Jan Husák jako zpravodaj příslušného návrhu. Pozměňovací návrhy máme uvedeny v tisku 535/4.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Milan Urban. (V sále je hluk.)

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych zde chtěl vystoupit za menšinu členů hospodářského výboru, kteří přijali jiné usnesení, než je základní usnesení hospodářského výboru týkající se této novely. Za chvíli zde budeme rozhodovat o tom, jak kvalitní a dostupná bude poštovní služba v rámci České republiky, a to nejen ve městech, ve velkých městech, ale zvláště na venkově a v odlehklých oblastech České republiky.

Názor na liberalizaci poštovní služby, která přichází ve formě evropské směrnice a má být implementována do českého právního řádu, se liší. Liší se ve vládě a liší se i v Poslanecké sněmovně. Proto existují dvě usnesení hospodářského výboru, dvě výboru pro veřejnou správu a proto je podáno několik různých pozměňovacích návrhů. Podle mého – řekněme tomu zjednodušeného – pohledu se názory liší následovně. Ten jeden říká: přepíšme jen to, co je ve směrnici, a nepřidávejme k tomu něco českého, což podle podporovatelů tohoto názoru, ke kterým já patřím, znamená menší riziko pro Českou poštu, a tedy větší bezpečnost k zachování příslušných poboček i v těch nejdlehlších oblastech. Ten druhý návrh dle mé pozice je rizikem minimálně ve dvou základních věcech. Za prvé, a to se diskutuje často, není úplně vysvětleno, jestli neumožňuje takzvané vyzobávání hroziček, to znamená, že až přijde konkurence na poštovní trh, že

si nevymíní a nebude konkurovat pouze ve velkých městech a malé obce, venkov, nechá České pošty, která bude ztrátu ještě podle variantních návrhů muset hradit.

Nejsem příznivcem toho, aby do zákona bylo zpracováno číslo, kolik má být poboček České pošty, aby to bylo vázáno zákonem, ale jsem příznivcem toho, aby toto rozhodnutí, které je a vždy bude politické, bylo učiněno nařízením vlády České republiky, která za to, ať bude jakákoliv, ponese odpovědnost. Myslím si, že budou tendence říkat: tady jde jen o přepis evropské směrnice, jde tady už jenom o dopisy a vlastně to neznamená z hlediska České pošty a její budoucnosti, její transformace nic významného. Ono to tak může vypadat, ale myslím si, že jde o víc. Máme tady za sebou za posledních dvacet let několik úspěšných, méně úspěšných nebo neúspěšných pokusů o liberalizaci trhu v různých službách, ať je to liberalizace energetického trhu, liberalizace na železnici, liberalizace telekomunikačního trhu. V podstatě se vždy říkalo: je potřeba pustit sem konkurenci, aby služba byla kvalitní, efektivnější a také levnější. Když se podíváte na všechny již proběhlé liberalizace v České republice, tak myslím, že ani v jednom nebyly všechny podmínky splněny.

Byl bych rád, abychom vlastně za těch dvacet let, kdy jsme tady liberalizovali různé trhy, rozhodovali bez ideologií a rozhodovali pokud možno tak, abychom si byli jisti, že to naše rozhodnutí je správné a bude ve prospěch občanů České republiky. To se nedělá pro konkurenci, to se nedělá pro Českou poštu, ale cílem má být kvalitní, dostupná a efektivní služba. Já tedy tady mluvím pro to, abyste ještě zvážili, ke kterému návrhu, který řeší alternativně evropskou směrnici, se přidáte. Já určitě stojím za tím, abychom zachovali dostupnost a efektivnost poštovní služby i v odlehklých částech České republiky, protože pošta je jedna z mála kamenných budov, které ještě v některých částech na venkově fungují. Jsem pro to, abychom zamezili vyzobávání hrozinek, jsem pro to, abychom nenechali poštu platit ztrátu, která bude vynucena tím, že konkurence obsadí velká města, a jsem tedy pro to, aby liberalizace poštovní služby v České republice neznamenal ořezávání a likvidaci České pošty. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Jsme v obecné rozpravě ve třetím čtení. Bez toho, že bych chtěla komukoliv nařizovat, co má nebo nemá dělat, dovolím si pouze upozornit, že je to rozprava ve třetím čtení. Hlásí se někdo dále do této rozpravy? Pokud se nehlásí nikdo, rozpravu končím a požádám pana zpravodaje, pana poslance Jana Husáka, aby nás seznámil s návrhem procedury, a poté co ji Sněmovna odsouhlasí, vás požádám, abyste přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a spolu s panem ministrem k nim dával svá stanoviska. Nejprve tedy k proceduře.

Prosím kolegyně a kolegy, aby poslouchali zpravodaje. Nebude to asi jednoduché. Takže zpravodaj má slovo.

Poslanec Jan Husák: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, seznámím vás s procedurou třetího čtení sněmovního tisku 535.

Za prvé bychom hlasovali písmena F1, F2, F3 a G1, G2 a G3, a to en bloc. Jedná se o legislativně technické úpravy, které se vážou takto. F1 až F3 načel ve druhém čtení pan poslanec Krupka jakožto zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tyto úpravy mají za cíl pouze legislativně vylepšit pozměňovací návrhy obsažené v usnesení výboru pro veřejnou správu. Samozřejmě po schválení těchto legtechů bychom hlasovali o návrzích podle procedury a bude záležet na tom, jestli budou, nebo nebudou odhlasovány.

Další, G1 až G3, má následující vazbu. Načetl je ve druhém čtení pan poslanec Milan Urban jakožto zástupce oponentní menšiny hospodářského výboru. Tyto úpravy mají opět za cíl pouze legislativně vylepšit pozměňovací návrhy obsažené v oponentní zprávě menšiny hospodářského výboru.

Dále navrhuji, abychom za druhé hlasovali o A1 až A13 en bloc. Jedná se o pozměňovací návrhy obsažené v usnesení hospodářského výboru. Pokud projde toto hlasování – teď prosím o pozornost – po hlasování, tím odhlasováním A2 až A3 budou nehlasovatelné D1, D2. Jedná se o shodné pozměňovací návrhy, takže se vylučují. Pokud tedy projde A1 až A13, A5 znamená, že bude D3 nehlasovatelný. To samé u A8 – nebude hlasovatelné D6.

Další hlasování by bylo B1 až B4 en bloc. To je oponentní skupina. A znamená to: pokud by byla odhlasována, to znamená vylučovaly by se – B2, tak je C2 nehlasovatelný. Jedná se o shodný pozměňovací návrh.

Za další, v případě B4 jsou C4 a D10 nehlasovatelné. Jedná se rovněž o shodné pozměňovací návrhy. Pokud bude béčko, tedy, znamená, že B1 pak vylučuje C1 jako nehlasovatelný. Za další, B3 – tak C3, D7 a D9 jsou nehlasovatelné.

Za čtvrté. Pokud bude B1 přijat – pardon, nebude B1 přijat, pokud by se o něm hlasovalo samostatně, hlasovali bychom o C1.

Pokud by se hlasovalo samostatně B3 – jak jsem slyšel, takové návrhy padnou – hlasovali bychom o C3. Další. V případě odhlasování C3 jsou D7 a D9 nehlasovatelné.

Za šesté, šestý blok. Pokud budeme hlasovat o C3 a nepřijmeme ho, hlasovali bychom o D7 a D9. To je pan Hojda.

Ano? (Porada s legislativou.) Jestli jsem řekl u pětky “pokud bude B3 přijat”, opravuji: pokud nebude B3 přijat, hlasovali bychom o C3.

V sedmém hlasování bychom hlasovali o D4, D5 – kolega Hojda.

Osmička. Hlasovali bychom o E1 – kolega Cempírek.
A potom by následovalo usnesení a hlasování o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji za návrh této procedury a ptám se, zda má někdo proti ní nějakou námitku. Prosím. Pan poslanec Petr. Pardon, Petřů.

Poslanec Jiří Petřů: Děkuji. Vážená paní předsedající, chtěl bych požádat ctěnou Sněmovnu o změnu, a sice abychom hlasovali o bodech A1 až A13 samostatně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan zpravodaj si poznamenal tento návrh.

Poslanec Jan Husák: A1 až A13 jsou kompaktní celek. Já bych se držel toho hlasovat o nich v celku, ale musíme o tom samozřejmě rozhodnout hlasováním, což naprosto respektuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. A já se zeptám, jestli je ještě nějaký návrh směrem k proceduře. Pokud není, budeme nyní hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl zpravodaj pan poslanec Husák. A pokud nebude schválena jím navržená procedura, hlasovali bychom o návrhu pana poslance Petřů. Obráceně? Protinávrh? Takže nejprve protinávrh.

Budeme hlasovat o modifikaci, kterou navrhuje pan poslanec Petřů – to znamená, že by se ve druhém kroku hlasovalo o bodech A1 až A13 samostatně, o každém bodu zvláště. Rozhodneme tedy nyní o tomto návrhu. Ptám se pana poslance Lobkowicze, zda se hlásí. Ne.

Zahajuji hlasování číslo 107. Táže se, kdo souhlasí s tím, aby byla upravena procedura dle návrhu pana poslance Petřů. Kdo je pro? (Zpravodaj nedoporučuje, ministr nedoporučuje.) Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 107, přítomno 184, pro 79. (Světelná tabule: proti 71.) Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy řídit procedurou, kterou navrhl pan poslanec Husák. Ale i tu musíme ještě odhlasovat. Je zde zájem na odhlášení. Já vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování číslo 108. Ptám se, kdo souhlasí s tím, abychom se řídili navrženou procedurou dle pana zpravodaje. Kdo je proti takto navržené proceduře?

Hlasování číslo 108, přítomno 172, pro 93, proti 50. Proceduru jsme schválili.

Prosím pana zpravodaje o první návrh. A prosím také o stanoviska.

Poslanec Jan Husák: Podle odhlasované procedury budeme prvně hlasovat jako jeden blok o F1, F2, F3, G1, G2, G3 – legislativně technické úpravy, tak jak jsem přednesl v návrhu procedury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska prosím. (Zpravodaj doporučuje, ministr doporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 109. Ptám se, kdo je pro přijetí těchto pozměňovacích návrhů. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 109, přítomno 176, pro 168, proti 5. Návrh byl přijat.

Jsme u druhého kroku. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Husák: Jako druhý krok bychom hlasovali o usnesení hospodářského výboru, tj. A1 až A13 v jednom bloku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Zpravodaj doporučuje, ministr doporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 110. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 110, přítomno 180, pro 103, proti 76. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslanec Jan Husák: Tím se stávají D1, D2, D3, D6 nehlasovatelnými. Za třetí budeme hlasovat o návrhu oponentní skupiny, tj. B1 až B4, jako jeden blok.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska? (Zpravodaj nedoporučuje, ministr nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 111. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 111, přítomno 180, pro 78, proti 99. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Husák: Uvedu pouze, že C2, C4, D10, C1, C3, D7, D9 se stávají nehlasovatelnými.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím o další návrh.

Poslanec Jan Husák: Protože nebyl přijat B1 podle procedury... Pardon. (Porada s legislativou u řečnického pultu.) Minutu přestávku, prosím. (Smích napříč politickým spektrem.) Omlouvám se, C1 a C3 jsou hlasovatelné. Beru zpět.

Takže budeme hlasovat v tom případě o C1 – jako další hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanoviska, prosím. (Zpravodaj nedoporučuje, ministr nedoporučuje.)

Zahajuji hlasování číslo 112. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 112, přítomno 179, pro 100, proti 67. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Husák: Byl přijat?

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, byl přijat. Jsme u pátého bodu hlasování.

Poslanec Jan Husák: Jsme u pátého bodu hlasování. Moment...

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Bude kontrola hlasování? Ano prosím tedy o chvíli strpení.

Já vás seznámím mezitím ještě s omluvou. Z dnešního jednání se od 14.30 omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Jan Bureš.

Námitka pan poslanec Václav Mencl. Prosím o klid!

Poslanec Václav Mencl: Vážené kolegyně a kolegové, velmi se omlouvám, ale zpochybňuji hlasování. Mám na sjetině křížek, a hlasoval jsem ne. (V sále je silný ruch.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, o námitce rozhodneme v hlasování číslo 113.

Zahajuji hlasování číslo 113. Táhá se, kdo souhlasí s touto námitkou. Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 přítomno 180, pro 111, proti 37, námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu, který je uveden pod písmenem C1. Je to tak, pane zpravodaji? (Zpravodaj: Ano, je

to tak, budeme znovu hlasovat o C1. Nedoporučuji. Ministr: Nedoporučuji.)

Zahajuji hlasování číslo 114. Ptám se nejprve, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování číslo 114 přítomno 180, pro 85, proti 85, návrh přijat nebyl.

Bude následovat kontrola, prosím opět o chvíli strpení. (Kontrola výsledků hlasování. Trvalý silný hluk v sále.)

Pan poslanec Smýkal. Prosím o klid!

Pardon, promiňte, omlouvám se vám moc, pane poslanče. Pan poslanec Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si zpochybnit hlasování. (Předsedající: Prosím o klid!) Chtěl jsem hlasovat ano, ale na sjetině mám zdržel se hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, je to námitka. Zahajuji hlasování číslo 115. Kdo souhlasí s touto námitkou? Kdo je proti?

Hlasování číslo 115. Přítomno 181, pro 174, proti nikdo, námitka byla přijata.

Opakujeme hlasování. Je tu žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlašuji. Prosím, přihlaste se opět.

Budeme opakovat hlasování o návrhu C1.

Zahajuji hlasování číslo 116. Táhá se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. – Stanoviska byla negativní. – Kdo je proti?

Hlasování číslo 116. Přítomno 180, pro 86, proti 85. Návrh přijat nebyl.

Neschyluje se ke kontrole, budeme pokračovat. Můžete uvést další návrh, pane zpravodaji.

Prosím o klid! Sedněte si do svých lavic a věnujte se tomuto hlasování!

Poslanec Jan Husák: Jako další budeme hlasovat C3. Nedoporučuji. (Ministr: Nedoporučuji.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 117. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 117. Přítomno 181, pro 75, proti 94, návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Husák: Dále hlasujeme D7 až D9. (Zpravodaj i ministr nedoporučují.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 118. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 118. Přítomno 181, pro 76, proti 98, návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Husák: Dále, v sedmém hlasování, hlasujeme D4 a D5. (Zpravodaj i ministr nedoporučují.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 119. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 119. Přítomno 181, pro 78, proti 102. Návrh přijat nebyl. Prosím dál.

Poslanec Jan Husák: Posledním pozměňovacím návrhem je E1. (Stanoviska zpravodaje i ministra byla záporná.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 120. Ptám se, kdo je pro návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 120 přítomno 181, pro 5, proti 170. Návrh přijat nebyl.

Zeptám se nyní legislativy. Legislativa prosí tři minuty na kontrolu výsledků hlasování. Za tři minuty bychom hlasovali o návrhu jako o celku.

Poslanec Jan Husák: Dobře, děkuji. Ostatní návrhy byly nehlasovatelné, tak jak jsem řekl v proceduře. (Po krátké přestávce.) Já si myslím, že jsem jasně řekl v proceduře, které body jsou nehlasovatelné, je to ve stenoáznamu, mohl bych to zrekapitulovat, ale myslím, že je to nadbytečné. Celá procedura byla dokončena.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji panu zpravodaji. Dostala jsem zprávu od legislativy, že všechno proběhlo v pořádku. Takže se domnívám, že můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 535, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování číslo 121. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 121. Přítomno 183, pro 105, proti 73, konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 52, sněmovního tisku 535 ve třetím čtení. O slovo se hlásí pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já musím říct, že jsem velmi zklamán stejně jako ostatní kolegové po mé levici z výsledku hlasování. Poprosil bych všechny, zejména tedy poslance TOP 09 a Starostů, kteří mnozí během možná 60 sekund změnili názor na hlasování, a to hlasování dopadlo úplně jinak, aby se zamysleli nad tím, jak rozhodli, a až se budou zpovídat před voliči a budou jim vysvětlovat, že díky jejich rozhodnutí dnes jsme započali dílo zkázy a Poslanecká sněmovna díky vládním poslancům nastoupila cestu k rušení a zavírání poboček v menších městech a malých obcích. Myslím, že to je jediný důsledek, kterého jste, kolegyně a kolegové, dosáhli. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Kováčik, předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní předsedající, paní a pánové, dobrý den. Já si myslím, že tohle to výsledné hlasování a celý průběh hlasování je třeba, aby si zapamatovali zejména ti, kteří bydlí na venkově. V čím menších obcích, tím lépe zapamatovat! A také ti, které reforma této vlády vedoucí snad pryč k omezení pokusů o černou práci nutí až buzerujícím způsobem dostavovat se na poštu tu ve tři čtvrtě na devět ráno v úterý, vzápětí o půl páté ve čtvrtek a pak ještě v pátek v poledne, aby ohlásili a systém zjistil, že nejsou v černé práci, ale prostě jsou k dispozici úřadům. Tím, že se schválil tento zákon, tak tito lidé, kteří nezneužívají systém, kteří zoufale hledají práci a kteří se podrobují potupné a ponižující proceduře, to budou mít ještě dál, budou to mít ještě dražší a ona procedura bude ještě více potupná, ještě více ponižující. Já si myslím, že tito lidé zejména, pokud vám vůbec o jejich názoru jde, by vám měli fakt, doopravdy od plíc poděkovat! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Není rozprava, dámy a pánové! Byl skončen bod. Pan kolega Dolejš? Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Pouze komentář k hlasování, který se týká... (Námítky z lavic ODS.) Nikoliv komentář, ale vysvětlení toho, že jsem hlasoval odlišně, než se mi objevilo na sjetině. Nežádám nové hlasování, protože jsem si vědom rozdílu v hlasování, ale jak slyšíte z levé strany, názor našich řad je poměrně jasný. Mně se to nepodařilo vysvětlit hlasovacímu zařízení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla zpráva pro stenozáznam. Pan poslanec Břetislav Petr. Prosím.

Poslanec Břetislav Petr: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano. Pochopitelně nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, to byla další informace pro stenozáznam. A pan ministr Drábek ještě žádá o slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Děkuji, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi jenom jednu větu. Návštěva úřadu práce nebo kontaktního místa veřejné správy rozhodně není nic potupného, protože jde o to nalézt tomu člověku co nejrychleji zaměstnání. (Projevy nesouhlasu v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já jsem, pane ministře prostřednictvím paní předsedkyně, nemluvil o návštěvě úřadu práce jednou za čas. Bylo by dokonce dobré, kdyby se alespoň občas alespoň někomu tomu úřadu práce podařilo skutečně také práci najít. Ale já nevím, jak u vás, ale u nás na venkově je to skutečně velmi těžké a nepamatuji se ze svého širšího okolí na žádný případ, kdy by se úřadu práce podařilo najít někomu práci.

Ale já jsem mluvil především o té potupné proceduře, kterou musí ti lidé absolvovat návštěvou na poště v přesně určenou hodinu – ani čtvrt hodinu před, ani čtvrt hodinu poté, ale v přesně určenou hodinu, a nemohou-li náhodou z jakýchkoliv důvodů právě přesně tuto hodinu dodržet, tak je to, jako by se nezúčastnili, a jsou neomluveni a mají problém. Problém, který si nezpůsobili. A tím, že se přijal tento zákon, tak těmto lidem se ten problém ještě zhorší. Že to je procedura potupná, že to je procedura, která není dobrá, protože na několik procent lidí, kteří zneužívají, že jsou nezaměstnaní a přitom načerno pracují, tak ta velká většina těch, kteří skutečně práci hledají, na to doplácí tím, že se k nim stát chová tímto způsobem, jako kdyby je dopředu podezíral z něčeho nečestného. A ještě jim oddálíme, a na venkově a zejména na menších obcích podstatně oddálíme, to, aby tu proceduru absolvovali. A navíc ještě při dnešních cenách a při dnešní síti dopravní obslužnosti jim to podstatně ztížíme.

To jsem jenom chtěl říct a myslím si, že tato vláda už dávno i z tohoto důvodu neměla být. Včerejší hlasování dopadlo, jak dopadlo. Podle mého

soudu není to vláda pro lidi a měla by i z těchto důvodů odstoupit sama a uvolnit prostor pro nové volby. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Pozdě bycha honit! Včera jsme promeškali jedinečnou možnost ukončit působení této vlády, a sotva jsme viděli výsledek hlasování tady v Poslanecké sněmovně, tak jsme se vzápětí dozvěděli o dalších aktivitách bezpečnostní agentury ABL v souvislosti s materiály, které shromažďovala Bezpečnostní informační služba. Já si myslím, že to je určitě dobrý příspěvek, ještě dodatečný, ke včerejší diskusi, kterou jsme tady vedli před hlasováním o vyjádření nedůvěry vládě. A já chci i na okraj schválení tohoto zákona pogratulovat ještě jednou panu premiérovi k takové koalici s politickou stranou, která je navázána na bezpečnostní službu, která si zřejmě pořizovala dokonce výsledky činnosti Bezpečnostní informační služby. To je určitě obrovská ostuda nejenom pro BIS, ale myslím si, že to je také ostuda pro Nečasovu vládu, která se tedy včera tady ještě udržela při hlasování o vyjádření nedůvěry.

Ale to, co jsme teď tady viděli, a zejména to vystoupení pana ministra Drábka, já myslím, že to je skutečně neuvěřitelný příklad arogance, která se neustále stupňuje, ale neustále! (Potlesk v levé části sálu.) Já nevím, kde se to zastaví. Mně občas chodí dopisy v kopii od lidí, kteří píší panu ministrovi Drábkovi. Nejsou to pěkná slova, která si musí přečíst v té korespondenci, já mu to vůbec nezávidím, ale myslím si, že si to zaslouží. A chodí mi také v kopii dopisy lidí, kteří se musí hlásit na poštách, kteří tam prostě stojí ve frontě, kteří si vyslechnou svoje, jak tam zdržují, jak lidi otravují, obtěžují, kteří jsou v kontaktu s úřednicemi na přepážkách. Ale pane ministře, já nevím, jestli máte správné informace, ale oni se tam žádných nových pracovních míst na poště nedočkají! Oni se tam pouze zaevidují, ale nikdo jim tam práci nenajde. Ale vrchol cynismu, který jste tady předvedl a který jste předvedli i vašim hlasováním – tak vy pošlete nezaměstnané na pošty, pak jim ty pošty ještě zrušíte, to znamená, budou muset dojíždět ještě dále, než třeba dojíždějí dnes, a pobočková síť, jestliže se zúží, tak je přece evidentní, že pro nezaměstnané na venkově to bude problém, bude je to stát víc finančních prostředků, ale vaše vláda samozřejmě ještě omezuje peníze i na dopravní obslužnost, takže se zruší i škrty. Takže je tady několik stupňů cynismu, který vy realizujete. Nejprve je pošlete na pošty, pak rušíte poštovní pobočky a pak ještě budete rušit spoje, aby se tam náhodou ti lidé neměli jak dostat a vlastně ani nemohli zrealizovat povinnost, kterou jste jim uložili.

Já si myslím, že tohle je neuvěřitelná věc, a těžko bychom hledali asi v Evropě zemi, kde se postupuje takovým způsobem a kde především ministr práce a sociálních věcí dělá takto koncipované reformy. Prostě to není ani o práci, to není ani o sociální politice, to je zcela asociální politika, kterou vy tady předvádíte! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jsme u bodu 59, zahajují jednání tohoto bodu. Je to

59.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb.,
o investičních pobídkách a o změně některých zákonů
(zákon o investičních pobídkách),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 524/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu. Je tam též přítomen zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jan Čechlovský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 524/2.

Otvírám rozpravu ve třetím čtení. Pan poslanec Šincl se hlásí. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, předně se omlouvám za svoji zdravotní indispozici. I přesto mi dovoluji ještě před závěrečným třetím čtením říci několik slov.

Naposledy jsem k tomuto tématu vystoupil v rámci takzvaného druhého čtení. Naivně jsem si myslel, že vás toto téma bude zajímat. Bohužel podle mého pozorování velká část z vás četla denní tisk a další surfovala po internetu nebo přemýšlela, jestli vysloví vládě důvěru, či nedůvěru. Byla to hlavně moje chyba, nebyl jsem dost důrazný. Pokusím se to nyní napravit.

V rámci druhého čtení v novele zákona o investičních pobídkách jsem předložil celkem pět pozměňujících návrhů. Při tvorbě těchto návrhů jsem se snažil vycházet ze skutečných potřeb regionů s vysokou mírou nezaměstnanosti, to vše opřené o reálná fakta, a možná že se budete divit, o mé dlouholeté osobní zkušenosti z mé předchozí funkce, kde jsem spolu s dalšími kolegy zakládal průmyslovou zónu Nové Pole a osobně jsem se zúčastnil mnoha desítek jednání s českými i zahraničními investory.

Mohu vás ujistit, že tyto mé návrhy, jak často říká kolega Marek Benda, nejsou dobré úmysly, kterými je dlážděna cesta do pekel. Nejsou také nějakým mým plezírem. Jsou pečlivě prokonzultovány s lidmi z

postižených krajů, kteří se touto tematikou zabývají, s lidmi z CzechInvestu či Hospodářské komory. Se vši skromností a úctou k členům hospodářského výboru se domnívám, že tyto pozměňující návrhy řeší daný problém lépe než návrh hospodářského výboru.

Investiční pobídky nejsou samospasitelné, ale pro sociálně slabé oblasti jsou velmi efektivním nástrojem, zvláště v kontextu s faktem, že investiční pobídky má řada našich okolních sousedů a dalších zemí. Jde podle mého názoru o věc nepolitickou a sloužící, jak už jsem řekl, regionům s vysokou mírou nezaměstnanosti. Proto jsem se snažil mezi druhým a třetím čtením pro tyto návrhy získat podporu z řad především koaličních poslanců. Snažil jsem se je přesvědčit, aby v závěrečném hlasování více mysleli na tyto postižené regiony a ne na ustanovení koaliční smlouvy, které jim zapovídá hlasování pro jakýkoliv pozměňující návrh z pera opozičního poslance, i kdyby byl sebelepší.

Jediným mým motivem je pomoci postiženým regionům s nejvyšší nezaměstnaností. Jedním z nich je i Moravskoslezský kraj. Zde je v současné době bez práce 74 747 lidí a počet volných míst klesá už pátý měsíc v řadě. Toto číslo si lze představit jako druhé největší město v kraji, jako je celý Havířov. V Ostravě nyní hledá práci přes 20 tisíc lidí a na Karvinsku přes 19 tisíc lidí. Nepoměr mezi nabídkou a poptávkou po pracovních místech je obrovský. Například na Bruntálsku se nyní o jedno pracovní místo uchází čtyřicet lidí. Takových okresů se v České republice jistě najde celá řada.

Nyní to zkusím trochu z osobní roviny, abych vás přesvědčil. Jsem z velice zkušeneho okresu Karviná, konkrétně z Karviné, z města, kde sídlí univerzita, kde jsou velice kvalitní, pěkné darkovské lázně, kde je nádherný park atd. Bohužel i přes veškerou snahu místních představitelů je takzvaný mediální obraz tohoto města poněkud jiný, protože je zde současně i zvýšená takzvaná pouliční kriminalita, problémy na úřadech práce s vyplácením dávek, špatné ovzduší atd. atd. Toto jsou ovšem jen důsledky. Hlavní příčinou podle mého názoru je to, že zde prostě chybějí pracovní místa, a tedy zde roste sociální napětí. To je hlavní důvod, proč se z těchto pěkných měst, jako je Karviná či Havířov, ročně odštěhuje více než tisíc lidí z každého. To je například více než obyvatel Suché Lozi. Z velké většiny jde o mladé vzdělané lidi, kteří zde prostě nemohou najít své uplatnění. Toto je jen příklad, takových měst by se dalo najít plno například i v Ústeckém kraji. Nechci se dožít toho, že postupně díky tomuto exodu zůstanou v těchto městech jen důchodci a takzvaní nepřizpůsobiví občané. Chci, aby děti žijící v těchto městech a okolí měly naději, že v tomto regionu seženou v dospělosti práci a nebudou se muset odstěhovat a opouštět své rodiče. Proto je potřeba těmto regionům pomoci.

Šancí pro změnu jsou právě investiční pobídky. Zanedlouho mnoho z

vás před krajskými volbami a potom před poslaneckými volbami budete zase na náměstích i v těchto postižených regionech vykřikovat do mikrofonu své předvolební sliby, jistě i o tom, jak těmto místům pomůžete snížit nezaměstnanost. Vážení poslanci a poslankyně, dnes máte možnost toto dokázat. Je to úplně jednoduché. Kdo chce těmto lidem pomoci a myslí to opravdu vážně, bude hlasovat pro – pro přijetí návrhu. Kdo jen na náměstí před volbami pokrytecky tlachá a slibuje a jde mu jen o své zvolení, ten bude hlasovat opačně. Věřím, že těch prvních je v tomto sále více.

Z uvedených důvodů vás žádám o podporu mých předložených pozměňujících návrhů a současně prosím o jejich oddělené hlasování. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak to byl pan poslanec Šincl. Žádnou další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení nemám, proto tuto rozpravu končím.

Požádám pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem procedury a postupně se ujal představování jednotlivých návrhů a dával k nim spolu s panem ministrem stanoviska. Nejprve tedy procedura.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážená paní předsedkyně, vládo, ctěná Sněmovno, děkuji za slovo. Než navrhnu proceduru, jenom telegraficky shrnu, že máme před sebou několikero pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu, přičemž tam je blok pozměňujících návrhů v usnesení hospodářského výboru. Potom ve druhém čtení bylo předloženo pět pozměňovacích návrhů pana kolegy Šincla a dva pozměňovací návrhy pana kolegy Velebného.

Můj návrh procedury je následující. Nejdříve bychom hlasovali v bloku o pozměňovacích návrzích A1 až A22, což je usnesení hospodářského výboru. Pokud by toto neprošlo, budeme hlasovat vesele dál. Pokud ale A1 až A22 projde, pak se B2 až B5 pana kolegy Šincla stává nehlasovatelný a hlasovali bychom z jeho návrhů pouze B1, a to jenom jeho první část, kterou potom řeknu. Následně bychom hlasovali o pozměňovacích návrzích C1 a C2 dohromady. To je můj návrh procedury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ptám se, zda je námitka proti této proceduře. Není.

Zahajují hlasování číslo 122. Táže se, kdo souhlasí s tímto postupem. Kdo je proti proceduře?

Hlasování číslo 122. Přítomno 182, pro 152, proti 2. Proceduru jsme schválili.

Prosím pana zpravodaje, aby nám uvedl první návrh, o němž budeme hlasovat.

Poslanec Jan Čechlovský: První návrh, o kterém budeme hlasovat, bude hlasování o usnesení hospodářského výboru, tedy pozměňující návrhy A1 až A22. Stanovisko zpravodaje je souhlas. (Ministr: Souhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 123. Ptám se, kdo je pro přijetí těchto pozměňovacích návrhů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 123. Přítomno 182, pro 104, proti 19. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat. Paní poslankyně Lesenská se hlásí? (Ne.) Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Čechlovský: Protože jsme se schválili blok A, tak se – znovu opakuji – stávají nehlasovatelnými body pana kolegy Šincla B2 až B5.

Budeme v této chvíli hlasovat o pozměňovacím návrhu pana kolegy Šincla B1 a pouze o první části, kde se v článku I bod 4 § 1a odst. 1 písm. d) bod 2 má nahradit číslo 200 milionů číslem 100 milionů a číslo 100 milionů číslem 50 milionů. Zbytek jeho návrhu je nehlasovatelný. Můj názor na jeho pozměňovací návrh je nesouhlas. (Ministr rovněž nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 124. Kdo pro přijetí tohoto návrhu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 124, přítomno 182, pro 79 proti 79. Návrh přijat nebyl. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Čechlovský: Jako poslední bychom hlasovali pozměňovací návrhy C1 a C2 pana kolegy Velebného. Stanovisko zpravodaje je nesouhlas. (Ministr také nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 125 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 125, přítomno 182, pro 57, proti 101. Návrh přijat nebyl.

To byly všechny návrhy, o nichž bylo možno hlasovat. Budeme tedy nyní hlasovat o návrhu jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních

pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 524, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.”

Prosím stanoviska. (Stanovisko zpravodaje i ministra souhlasné.)

Zahajuji hlasování číslo 126. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona? Kdo je proti?

Hlasování číslo 126, přítomno 183, pro 92, proti 23. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod 59, sněmovní tisk 524. (Velký hluk v jednacím sále.) Je nějaká námitka? Není námitka.

Hlásí se ještě pan poslanec Boris Šťastný

Poslanec Boris Šťastný: Velice se omlouvám, paní předsedající, dámy a pánové. Nezpochybují hlasování, pouze hlasoval jsem ano, a na sjetině se objevilo ne. Nezpochybují hlasování, sděluji to pouze pro stenozáznam. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to informace pro stenozáznam.

Nyní budeme projednávat bod č. 51, kterým je

51.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 531/ - třetí čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska ke stolku zpravodajů, zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Radim Fiala. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 531/2.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím. (Stále velký hluk v sále.)

Promiňte, pane ministře, já žádám důrazně všechny, aby věnovali pozornost tomuto bodu!

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, prosím, odpusťte mi, než přistoupím k tomuto bodu, že využiji téhle chvíle k tomu, abych udělal malé osobní prohlášení.

Během hlasování o zákonu o poštovních službách jsem se ve vypjaté chvíli dopustil emotivního výlevu vůči svým kolegům z poslaneckého klubu. Byť to bylo mimo mikrofony, tak technika v této místnosti je natolik citlivá, že předpokládám, že mě brala. Vzhledem k tomu, že mě asi brala, tak bych velmi rád, aby zaznělo, že se za svá slova stydím, že se velmi omlouvám. Mrzí mě to a prosím své kolegy a vás všechny, kteří to slyšeli, o prominutí.

Dovolte nyní, abych vás požádal o schválení vládního návrhu zákona o dluhopisech, kdy zazněl v rozpravě jediný pozměňující návrh, a to poslankyně Langšádlové, který předlohu zkvalitňuje a modernizuje, proto ho podporuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Ale žádnou přihlášku nemám, rozpravu tedy končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo má pan zpravodaj, kterým je pan poslanec Radim Fiala. A prosím vás, pane kolego, o návrh postupu při hlasování.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, jak už jste slyšeli z úst pana ministra financí, byl předložen pouze jediný poslanecký pozměňovací návrh paní kolegyně Langšádlové, o kterém teď budeme hlasovat jako o bodu č. 1. Protože nemáme žádný jiný pozměňovací návrh, bodem č. 2 by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku. To by byla procedura, kterou bychom nyní schválili.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, procedura je velmi jednoduchá, myslím, že není třeba o ní hlasovat, pokud není námitka. Nevidím žádnou takovou, vidím však žádost o odhlášení, proto prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme postupovat tak, jak navrhuje pan zpravodaj.

Nejprve tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Langšádlové pod písm. A, potom o celku zákona. Prosím o stanoviska k prvnímu návrhu pana zpravodaje a pana ministra. (Zpravodaj i ministr návrh doporučují.)

Zahajuji hlasování číslo 127. Ptám se, kdo pro přijetí pozměňovacího návrhu pod písmenem A. Kdo je proti tomuto návrhu? (Velký hluk v jednacím sále.) Hlásí se někdo o slovo? Pokud ne, tak prosím, aby nevykřikoval nikdo ze svých lavic.

Hlasování pořadové číslo 127, přítomno 162, pro 127, proti 14. Návrh byl přijat.

Budeme nyní hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 531, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajuji hlasování číslo 128. Ptám se, kdo pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128, přítomno 167, pro 144, proti 12. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání bodu 51 sněmovního tisku 531 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu 58. Je to

58.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 523/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra financí Miroslava Kalouska, ten je přítomen, též zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Pavel Suchánek je přítomen. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 523/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Pan ministr financí. Prosím, má slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji, dámy a pánové, za projednání této předlohy i za pozměňovací návrhy, které zazněly během rozpravy. Já jsem tady ve druhém čtení si dovolil polemizovat s tím, zda je vhodné měnit slovo "došly" za slovo "byly doručeny". Argumentoval jsem asi desítkou příkladů z našeho právního řádu, kde slovo "došly" figuruje, takže se obávám, že schválením tohoto pozměňovacího návrhu bychom se

dopustili spíš pojmového chaosu než precizace předlohy. Se všemi ostatními pozměňovacími návrhy souhlasím.

Takže aniž bych chtěl zpravodaji navrhnout, chce-li Sněmovna zefektivnit svoji činnost, můžeme o pozměňovacích návrzích hlasovat pouze dvakrát. Jednou o návrhu A4 a pak o všech ostatních. S návrhem A4 ne-souhlasím, se všemi ostatními ano.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Hlásí se někdo dál do rozpravy ve třetím čtení? Nemám žádnou přihlášku, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo má zpravodaj pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Procedura bude následující. Jako první budeme hlasovat o mém pozměňovacím návrhu, což jsou legislativně technické úpravy k pozměňovacímu návrhu rozpočtového výboru. Druhé hlasování by bylo o bodu A4, jak požádal pan ministr, samostatně. Třetí hlasování o celém návrhu pozměňovacím rozpočtového výboru a poslední hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je nějaká námitka proti této proceduře? Není.

Zahajuji hlasování číslo 129. Ptám se, kdo souhlasí, abychom při hlasování takto postupovali. Kdo je proti návrhu procedury?

V hlasování číslo 129 přítomno 171, pro 153, proti 4. Návrh byl přijat.

Prosím pana zpravodaje o první návrh.

Poslanec Pavel Suchánek: První návrh je hlasovaný pod písm. B poslance Suchánka. Souhlas. (Ministr souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 130. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 130 přítomno 172, pro 159, proti 2. Návrh byl přijat.

Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Suchánek: Druhé hlasování bude o samostatném bodu A4 pozměňovacího návrhu rozpočtového výboru. Stanovisko neutrální. (Ministr nesouhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 131. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování číslo 131 přítomno 172, pro 35, proti 91. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Suchánek: Potřetí budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru bez písm. A4. Souhlas. (Ministr souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování číslo 132. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 132 přítomno 172, pro 161, proti 4. Návrh byl přijat.

Máme ještě nějaký další návrh? Už pouze hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 523, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování číslo 133. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Proti návrhu?

V hlasování číslo 133 přítomno 174, pro 165, proti 4. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím bod 58 sněmovní tisk 523 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajují projednávání bodu 61. Je to

61.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 536/ - třetí čtení

Zůstává jak ministr financí Miroslav Kalousek, tak také zpravodaj rozpočtového výboru Pavel Suchánek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 536/5.

Do rozpravy se hlásí zpravodaj Pavel Suchánek. Tuto rozpravu otevírám.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. U tohoto zákona došlo k disproporcím mezi pozměňovacími návrhy podanými elektronickou podobou do systému Sněmovny a ústním podáním navrhovatelů, a jelikož se nedají tyto nedostatky odstranit legislativní cestou jinak než tím, že bychom tento zákon vrátili do druhého čtení, tak chci Sněmovnu požádat, aby byl tento zákon vrácen do druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O tomto návrhu rozhodne Sněmovna. Ještě pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já jsem již ve druhém čtení říkal, že tato problematika se ani tak netýká Ministerstva financí jako bezpečnostních expertů a oné nesmírně citlivé otázky, kde je hranice mezi individuální svobodou a nezbytnou mírou bezpečnosti a boje proti financování terorismu. To je skutečně hranice, kterou je potřeba vážít na lékárnických vážkách. Já si tam nedovoluji být autoritou. Pokud vrácení do druhého čtení přispěje k tomu, že si bude Sněmovna více jista tím, co schválila a co pokládá za správné pro bezpečnost občanů České republiky a současně pro jejich svobodu, tak já podporuji vrácení a diskusi a věřím, že nalezneme tu křehkou čáru, kterou budeme pokládat společně za optimální.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Pokud ne, rozpravu končím.

Budeme hlasovat o návrhu na vrácení na opakování druhého čtení.

Zahajují hlasování číslo 134. Ptám se, kdo je pro tento návrh na opakování druhého čtení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 134 přítomno 175, pro 162, proti 1. Návrh jsme přijali. Bude se opakovat druhé čtení.

My jsme pro tuto chvíli projednali sněmovní tisk 536. Končím bod 61.

Zahajují projednávání bodu číslo 55. Je to

55.

Návrh poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Štovička a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujme své místo za navrhovatele poslanec František Dědič, zpravodajkou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj je paní poslankyně Lenka Andrášková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 479/3.

Otvírám rozpravu. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Paní poslankyně Andrášková, zpravodajka, má slovo.

Poslankyně Lenka Andrášková: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Návrh na zamítnutí podán nebyl. Máme pouze jeden pozměňovací návrh, takže procedura bude velmi jednoduchá. Doporučuji, abychom v první řadě hlasovali o pozměňovacím návrhu, který byl předložen 22. 2. 2012 na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a následně bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Procedura je velmi jednoduchá. Má k ní někdo nějaké námítky? Nemá. Budeme tedy hlasovat o prvním návrhu. Prosím o stanoviska a uvedení. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Lenka Andrášková: S pozměňovacím návrhem vyslovuji souhlas. (Navrhovatel souhlasí.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 135. Táže se, kdo souhlasí s tímto pozměňovacím návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 135, přítomno 174, pro 160, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Je před námi hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Františka Dědiče, Jana Bauera, Jiřího Olivy, Milana Štovička a Jana Babora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do

vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 479, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování pořadové číslo 136. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 136, přítomno 175, pro 165, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím bod 55, sněmovní tisk 479 ve třetím čtení. Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce.

Zahajují projednávání bodu

56.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 510/ - třetí čtení

Prosím ke stolku zpravodajů pana ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila, zpravodajku ústavněprávního výboru paní poslankyni Ivanu Weberovou. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 510/2.

Otvírám rozpravu. Pan ministr Pospíšil. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, vážená paní předsedkyně. Já chci pouze zdůraznit význam této novely trestního řádu, která zavádí úplně nové instituty, které výrazně umožní řešit bagatelní trestnou činnost ve zkráceném řízení. Je to takzvaná dohoda o vině a trestu. V případě, že vše je prokázáno, je zřejmé, dotyčný se přizná, není důvod, aby probíhalo složité hlavní líčení.

Dále chci říci, že tento návrh obsahuje takzvaný institut spolupracujícího obviněného, což je upravená, řekněme civilizovaná verze korunního svědka, kdy zkrátka bude možné, aby v případě organizovaného zločinu, pokud jeden ze spolupachatelů označí ostatní spolupachatele a splní zákonné podmínky, bylo takzvaně upuštěno od jeho potrestání. Plníme tím také jedno z vládních prohlášení z takzvané protikorupční strategie.

Já vás tedy prosím, dámy a pánové, o podporu návrhu této novely trestního řádu, která je velmi důležitá, není kosmetická a má vést k efektivnějšímu postihu závažné skupinové trestné činnosti a k rychlejšímu řešení bagatelní drobné trestné činnosti. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Zeptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Slovo dostává zpravodajka paní poslankyně Ivana Weberová. Prosím, aby nás seznámila s procedurou.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, navrhuji proceduru takovouto. Nejdříve se zmíním, že pod písmenem A je pozměňovací návrh obsažený v usnesení ústavněprávního výboru a pod písmenem B je můj pozměňovací návrh, který však je v podstatě věcně shodný s částí pozměňovacího návrhu A, která je pod písmeny A, A7 a A8. Proto si dovoluji navrhnout proceduru takovou, že bychom hlasovali nejdříve o pozměňovacím návrhu pod písmenem A jako o celku, pokud nebudou námitky, a potom, pokud by bylo toto přijato, by se můj pozměňovací návrh, který je pod písmenem B, stal nehlasovatelným.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Ptám se, zda proti takto navržené proceduře jsou nějaké námitky. Nejsou. Je to jednoduché, snad ani nemusíme nechávat hlasovat o tomto návrhu a můžeme rovnou přikročit k hlasování. Paní zpravodajku poprosím o první návrh. Ještě předtím vás ale odhlašuji na žádost z pléna a prosím, abyste se všichni znovu přihlásili.

Paní zpravodajka má slovo.

Poslankyně Ivana Weberová: Dobře. Budeme tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. (Zpravodajka i ministr mají stanovisko pozitivní.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajují hlasování pořadové číslo 137. Ptám se, kdo je pro přijetí pozměňovacího návrhu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 137, přítomno 166, pro 97, proti 59. Návrh jsme schválili.

Jestli tomu dobře rozumím, v tom případě o B hlasovat nelze.

Poslankyně Ivana Weberová: Ano. V tom případě je B nehlasovatelné, takže můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem záko-

na, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 510, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zahajují hlasování pořadové číslo 138. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 138, přítomno 171, pro 100, proti 68. Návrh byl přijat. S návrhem zákona tedy Sněmovna vyslovila souhlas.

Končím bod 56, sněmovní tisk 510 ve třetím čtení. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Zahajují projednávání bodu

57.

**Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb.,
občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 521/ - třetí čtení**

Prosím ke stolku zpravodajů za navrhovatele pana poslance Jeronýma Tejce. Zpravodajem ústavněprávního výboru je pan poslanec Pavel Staněk, který je ale omluven a bude jej zastupovat pan poslanec Marek Benda. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 521/3.

Otevírám rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí se nikdo. Rozpravu končím.

Slovo má zpravodaj pan poslanec Marek Benda. Prosím o slovo zpravodaje. Jsme v návrhu procedury, pane zpravodaji.

Poslanec Marek Benda: Ano. Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, procedura bude poměrně jednoduchá, protože máme jediný pozměňovací návrh, obsažený v tisku 521/3, kterým je fakticky návrh komplexní změny návrhu zákona, ale protože se jedná o jednu větu, tak se jedná opět jenom o jednu větu. Návrh máte předložený jako usnesení ústavněprávního výboru. Žádné další pozměňovací návrhy ve druhém čtení podány nebyly.

Můžeme hlasovat o usnesení ústavněprávního výboru a posléze o návrhu zákona jako o celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je námitka proti tomuto postupu? Není-li, prosím o první návrh.

Poslanec Marek Benda: Prvním návrhem je usnesení, které máte v tisku 521/3 jako usnesení ústavněprávního výboru, kterým se doporučuje jiný text návrhu zákona, včetně účinnosti. Doporučuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mohu požádat o stanovisko pana navrhovatele?

Poslanec Marek Benda: Navrhovatel také doporučuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 139 a ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 139, přítomno 174, pro 163, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jeronýma Tejce, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 521, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 140 a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 140, přítomno 176, pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem zákona tedy Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas.

O slovo se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, dovolil bych si vám poděkovat jménem předkladatelů předchozího návrhu zákona, tedy změny občanského zákoníku, protože shoda, která se tady našla, bude mít jasný výsledek, a to je omezení nekalých praktik těch, kteří zneužívali předváděcí akce proto, aby vydělávali zejména na seniorech. Jsem rád, že na tomto konkrétním bodu jsme byli schopni se shodnout takto silným názorem a počtem 166 hlasů. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Sděluji omluvu paní poslankyně Patricie Kotalíkové, která se omlouvá dnes od 14.30 do 16 hodin.

Je před námi další bod, ale ještě než ho zahájím, chci se zeptat

předsedů poslaneckých klubů, protože ještě teď budeme projednávat bod 62, což je zákon ve třetím čtení. Poté na 12.45 máme zařazeny návrhy na změny složení orgánů Sněmovny a volba členů rady státního fondu kinematografie. Takže pokud by byla vůle k tomu, že bychom hned pokračovali v návrzích na volby a nečekali na 12.45 – to je můj první dotaz.

Ale ještě pan předseda Tluchoř k tomu chce něco sdělit?

Poslanec Petr Tluchoř: Jestli dovolíte, paní předsedkyně, dámy a pánové, z téhle situace, abychom nemuseli půl hodiny čekat, půjde-li ten bod rychle, tak bych si dovolil z důvodů zvláště významných, jakým a zároveň nečekaným je velká pracovitost této Sněmovny dnes dopoledne, navrhnout přeřazení dvou volebních bodů ihned po skončení bodu číslo 62. Znamenalo by to, že bychom nejprve hlasovali o tom, že důvody jsou závažné natolik, abychom rozhodovali i v průběhu dne o změně pořadu schůze nebo o pevně zařazených bodech, a pak samotné hlasování o předřazení o 30 nebo x minut, kolik by vycházelo po bodu 62. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, za tento návrh děkuji. Vypořádáme se teď s tímto procedurálním návrhem rovnou.

První hlasování bude o tom, zda Sněmovna souhlasí s tím, že jsou závažné důvody ke změně pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 141. Ptám se, zda Sněmovna dává souhlas k takovému návrhu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 141. Přítomno 176, pro 149, proti nikdo.

Budeme hlasovat nyní v hlasování s číslem 142 o návrhu, že body 71 a 73 zařadíme ihned po projednání bodu 62.

Zahajuji hlasování číslo 142. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 142, přítomno 176, pro 158, proti nikdo. Děkuji za tato hlasování.

Budeme se věnovat bodu

62.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb.,
o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců
České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 446/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů je za navrhovatele pan senátor Petr Pakosta. Prosím také zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Pavla Svobodu. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 446/3.

Otvírám rozpravu a nemám do ní žádné přihlášky. Rozpravu tedy končím. Pan zpravodaj dostává slovo, aby nás seznámil s procedurou, prosím.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Procedura hlasování bude velmi jednoduchá, jelikož k tomuto návrhu zákona byl předložen jediný pozměňující návrh. Takže nejdříve bychom hlasovali o tomto pozměňujícím návrhu, který máte všichni v lavicích pod sněmovním tiskem 446/3, a poté, pokud bude tento pozměňovací návrh schválen, budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Je námitka proti takovému postupu? Není.

Budeme tedy hlasovat o prvním návrhu, tedy o pozměňovacím návrhu obsaženém v usnesení rozpočtového výboru.

Zahajuji hlasování číslo 143 a ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu.

Pardon, ještě stanoviska. Budu muset prohlásit toto hlasování za zmatečné, omlouvám se vám všem. Ještě musí dostat prostor také pan senátor k tomu, aby řekl stanovisko. Čili budeme opakovat hlasování o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru.

Prosím o stanoviska. Pan senátor? (Navrhovatel doporučuje.) A pan zpravodaj? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 144. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu? Proti?

Hlasování číslo 144, přítomno 174, pro 133, proti nikdo. Tento návrh Sněmovna přijala a jsme u hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 446."

Zahajuji hlasování číslo 145. Kdo je pro přijetí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 145. Přítomno 174, pro 133, proti 3. Návrh byl přijat. S návrhem zákona Sněmovna vyslovila souhlas.

Končím projednávání bodu 62, sněmovního tisku 446 ve třetím čtení. Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

71.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím o slovo předsedu volební komise pana poslance Petra Tluchoře.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, volební komise obdržela dne 19. března 2012 od poslaneckého klubu ČSSD tyto návrhy:

Rezignace: výbor pro sociální politiku paní poslankyně Dana Váhalová a Stálá komise pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací pan Karel Černý, ČSSD.

Zvolit bychom měli do hospodářského výboru: Břetislav Petr, ČSSD, na uvolněné místo po poslanci Jiřím Zemánkovi.

Do zemědělského výboru: Dana Váhalová, ČSSD, na uvolněné místo po bývalém poslanci Petru Jalowiczorovi.

Výbor pro sociální politiku: Antonín Seďa na uvolněné místo po poslankyni Daně Váhalové.

Stálá komise pro kontrolu použití odposlechu – tímto to zkrátím, víme, o kterou jde: pan Roman Váňa na uvolněné místo po panu poslanci Karlu Černém.

Zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví, že změny v ustanovených orgánech a komisích lze provádět pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým hlasováním. Jednací řád nestanoví způsob volby. Protože však volba výborů probíhala vždy veřejným hlasováním, navrhuji i teď veřejné hlasování pomocí hlasovacího zařízení. Pokud nebude námitek, doporučuji, aby nejprve Sněmovna hlasovala o rezignacích en bloc a poté en bloc zvolila nové členy orgánů, tak jak byli navrženi.

Nyní prosím, paní předsedající, abyste otevřela rozpravu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji předsedovi volební komise panu poslanci Petru Tluchořovi. Otvírám rozpravu. Nemám

do ní žádné přihlášky a nikdo se také nehlásí, proto končím rozpravu a prosím o slovo předsedu volební komise Petra Tluchoře. (V sál je obrovský neklid a hluk!)

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Myslím, že v tuto chvíli můžete rovnou, paní předsedkyně, dát hlasovat o rezignacích, které přišly od poslanců ČSSD, protože o způsobu volby u veřejné volby se nehlasuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O rezignacích rozhodneme v hlasování s pořadovým číslem 146. Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 146 přítomno 174, pro 159, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní prosím, abychom hlasováním en bloc rozhodli o volbě poslance Břetislava Petra do hospodářského výboru, paní poslankyně Dany Váhalové do zemědělského výboru, pana poslance Antonína Sedí do výboru pro sociální politiku a pana poslance Romana Váni do Stálé komise pro kontrolu použití odposlechů a ostatních věcí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 147. Táži se, kdo je pro. Kdo souhlasí s těmito navrženými jmény do příslušných výborů? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 147 přítomno 174, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Petr Tluchoř: Konstatuji tedy, že Poslanecká sněmovna vzala na vědomí rezignaci paní poslankyně Dany Váhalové a Karla Černého a zvolila Břetislava Petra za člena hospodářského výboru, Danu Váhalovou za členku zemědělského výboru, Antonína Sedu do výboru pro sociální politiku a Romana Váňu do Stálé komise pro kontrolu použití odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu k použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací. Tím tento bod končí. Nyní prosím o otevření druhého bodu. (Hluk v sále je stále veliký!)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Končím projednávání bodu 71. Zahajuji projednávání bodu

73.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie

Opět dostává slovo předseda volební komise pan poslanec Petr Tluchoř.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně.

Dne 14. března tohoto roku předložila ministryně kultury paní Alena Hanáková návrh na volbu deseti členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, neboť ona je oprávněna předkládat takový návrh. Dne 19. a 20. března svůj návrh ještě upřesnila.

V tuto chvíli se tedy jedná o tyto kandidáty. – Zároveň si dovoluji upozornit na to, že tam jsou různé délky dne vzniku mandátu, proto vždycky k tomu řeknu, o jaký návrh pro které volební období se jedná.

Paní Czessany-Dvořáková – mandát vznikne dnem volby, pan Dragoun Pavel – mandát dnem volby, pan Voráč Jiří – mandát dnem volby, pan Kallista Jaromír – mandát dnem 2. dubna 2012, pan Klega Ludvík – mandát dnem 2. dubna 2012, paní Legnerová Silvie – mandát 3. 4. 2012, pan Soják Vladimír – mandát dnem 3. 4. 2012, paní Škopková Jana – mandát dnem 3. 4. 2012, paní Štěpánková Zdena – mandát dnem 3. 4. 2012, pan Vítek Petr – mandát dnem 3. 4. 2012. Předložené návrhy i ta upřesnění byly vždy postoupeny poslaneckým klubům.

Způsob volby zákon nestanoví, volební komise navrhuje volbu tajnou.

Nyní prosím, paní předsedkyně, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a ke způsobu volby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji předsedovi volební komise. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Prosím pana předsedu o další postup.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji pěkně. Nyní bych poprosil, kdybyste byla tak laskavá a dala hlasovat o navrženém způsobu volby, tedy o tajné volbě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Sněmovna tedy rozhodne o tom, že budeme volit tajně. Tak zní návrh.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 148. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby proběhla tajná volba. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 148 přítomno 175, pro 147, proti nikdo. Způsob volby tedy Sněmovna schválila.

Prosím pana předsedu o další pokyny, jak bude volba probíhat.

Poslanec Petr Tluchoř: Nyní mi nezbývá nic jiného, než vás pozvat k hlasovacím urnám. Ještě předtím však si dovolím technickou informaci.

Volíme deset členů této rady, na hlasovacím lístku je deset jmen. Pokud chcete volit všechna tato jména, stačí u každého čísla před jménem udělat kroužek. Pokud některé ze jmen volit nechcete, nad tímto číslem je potřeba udělat křížek. Pokud některé z čísel zůstane neoznačeno, bude hlasovací lístek neplatný.

Chci vás jen uklidnit, nemůže se stát, že byste zakroužkovali více kandidátů, než kolik je volných míst. Na druhou stranu vás chci upozornit – nechci říct strašit –, že v případě, že nebude zvoleno deset kandidátů, proběhne ještě druhé kolo a vzhledem k tomu, že se blížíme k závěru schůze, by se tím nepochybně schůze prodloužila.

Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ještě prosím o informaci. Volební lístky budou vydávány...?

Poslanec Petr Tluchoř: Volební lístky budou vydávány bezprostředně do 12.40 hodin a s výsledky vás seznámím po polední přestávce.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Na 12.40 hodin svolávám organizační výbor a pokračovat v dnešním jednání budeme ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují odpolední jednání.

Nejprve přečtu omluvenky, které mi sem byly doručeny. Ze schůze dnešní odpolední do 15 hodin se omlouvá pan poslanec Otto Chaloupka. Dále mám zde omluvu pana poslance Pavla Lukší ze zdravotních důvodů dnes od 14.30 hodin. Pan poslanec Tomáš Úlehla se omlouvá od 14.30 hodin z důvodu poslanecké akce v regionu a paní poslankyně Vlasta Bohdalová se omlouvá z dnešního odpoledního jednání ze zdravotních důvodů.

Než přistoupíme k pevně zařazeným bodům, prosím předsedu volební komise, aby nás seznámil s výsledky volby. Jedná se o bod

73.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie

Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Petr Tluchoř: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s výsledky prvního kola první volby členů Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie. Mám pro vás dobrou zprávu: volba byla úspěšná a shoda v Poslanecké sněmovně byla velmi vysoká.

Bylo vydáno 162 hlasovacích lístků a odevzdáno platných i neplatných 160. Pouhé dva lístky se nevrátily.

Podpora kandidátů byla vzácně vyrovnaná a rovněž velmi vysoká. Paní Czessany-Dvořáková získala 149 hlasů, pan Pavel Dragoun 150 hlasů, pan Jiří Voráč rovněž 150 hlasů, Jaromír Kallista 150 hlasů, Ludvík Klega 149 hlasů, Sylvie Legnerová 149 hlasů, Vladimír Soják 150 hlasů, Jana Škopková 150 hlasů, Zdena Štěpánková 150 hlasů a pan Petr Vítek 151 hlas. Čili rozptýlil dvou hlasů a všech deset zvolených kandidátů.

Všem blahopřeji a vám děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu předsedovi za informaci.

Nyní můžeme přistoupit k bodu

50.

Vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 579/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Jan Kubice a zpravodajka výboru pro evropské záležitosti poslankyně Ivana Weberová. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 579/2.

Otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám nikoho písemně přihlášeného. Pokud se nikdo nehlásí – není tomu tak – končím rozpravu. Pardon, omlouvám se, pan poslanec Šeich má slovo.

Poslanec David Šeich: Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, věřte, že vás nezdržím dlouho, ale nemohu neučinit několik poznámek, které jsou spíše povzdechutím nad rolí českého parlamentu, nad pasivní rolí v této věci, protože prováděcí

zákon k tzv. evropské občanské iniciativě český parlament schválit musí, resp. ani nemusí, ale evropská směrnice je v České republice platná a také přímo vymahatelná.

Evropská směrnice má dávat – má dávat, nikoliv dává – evropským občanům právo obracet se na Evropskou komisi. To ale neznamená, že se evropský občan skutečně něčeho reálného domůže. Pro zajímavost vám řeknu, co musí vlastně evropský občan splnit, aby vůbec iniciativa mohla být zahájena. Musí se sejít nejprve výbor občanů, který sestává nejméně ze sedmi lidí ze sedmi různých států Evropské unie. Iniciativa se musí u Evropské komise zaregistrovat a musí v dvouměsíční lhůtě být rozhodnuto, že vůbec základní požadavky té iniciativy jsou možné. Musí sebrat nejméně milion podpisů. Ty musí být nejméně ze sedmi států a každý stát musí mít minimálně počet podpisů, který je 750násobkem počtu europoslanců daného státu. V České republice to znamená zhruba 16 500 podpisů, pro Německo to představuje 74 250 podpisů.

Připomeňme si, že například pro založení politické strany v České republice postačuje tisíc podpisů a taková strana se může dostat do parlamentu, může navrhopvat zákony a zákony měnit. Pro volbu českého prezidenta je to 50 000 podpisů – a tady mluvíme o milionu podpisů ze sedmi různých členských států Evropské unie.

Podpisy se musí v každém státě předložit k ověření a dále je poslat Komisi. Poté se zkoumá ještě financování takové iniciativy.

Poté co evropský občan toto martyrium projde, a můžeme tu směrnici skutečně nazvat spíše směrnicí o maratónu evropského občana, tak je zajímavé, co se s takovou iniciativou stane. No to je právě to smutné: V podstatě nic. Evropská komise má sice právo tuto iniciativu projednat, ale to jsou také všechny povinnosti, které se k tomu vztahují.

Máme se zřejmě v této chvíli oprostít od toho, že prakticky směrnici o Evropské občanské iniciativě nejde realizovat, a máme také asi přistoupit na tuto hru o demokracii, nebo spíše o parodii na demokracii. Je to role, kterou samozřejmě přijmout můžeme a zřejmě ji i v důsledku našich povinností plynoucích z členství přijmout budeme muset. Ale pokud chce Evropská komise skutečně odstraňovat demokratický deficit v Evropské unii, myslím, že by se měla obrátit jiným směrem, a to do oblasti například takové anomálie, kdy Evropský parlament jako jediný zákonodárný sbor na světě nemá ani zákonodárnou iniciativu. Tak já si myslím, že v tomto směru by Evropské unii slušela – nebo pokud Evropská komise chce cosi iniciovat, tak v tomto směru by jí aktivita určitě slušela více.

Aplikace evropské občanské iniciativy je prostě hrou na demokracii a v praxi může soutěžit pouze o titul europtákoviny roku. To je alespoň můj názor. My v tuto chvíli tuto europtákovinu roku pravděpodobně schválíme, protože nám ani nic jiného nezbývá. V tomto roce ještě zaplatíme osm

milionů korun jako náklady na tuto iniciativu a každý další rok budeme pravidelně udržovat náklady ve výši čtyř milionů korun, abychom tuto europtákovinu roku mohli udržovat v životě. Já si myslím, že Evropská unie by se v době ekonomické krize měla soustředit spíše na úsporu nákladů v oblasti státní byrokracie, ne na směrnice, které státní náklady a byrokracii zmnožují. Takže v této chvíli jsme opravdu odsouzeni do role, kde o této směrnici, kterou já nazývám směrnicí o maratónu evropského občana, která nemůže skončit pozitivně a která může pouze aspirovat na titul, který jsem nazval europtákovinou roku, jsme zřejmě odsouzeni do role, kdy český parlament tuto iniciativu doslova odmává a žádnou jinou možnost nemá. Je to role smutná, ale je to fakt.

Hezký den.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Končím rozpravu.

Můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosim paní zpravodajku, aby přednesla pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřila.

Poslankyně Ivana Weberová: Zde je pouze jeden pozměňovací návrh. Je to v podstatě formalita. Měnilo se tam pouze číslo odstavce, kde byl chybný odkaz. Takže je zde pouze jeden tento pozměňovací návrh. Mé stanovisko je kladné.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane ministře? (Ministr: Mé stanovisko je též kladné.) Výborně.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 149. Z přihlášených 165 pro 125, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: “Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o evropské občanské iniciativě, podle sněmovního tisku 579, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.”

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 150, z přihlášených 167 pro 129, proti 2. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto třetího čtení. Děkuji paní zpravodajce a děkuji panu ministřovi.

Přistoupíme nyní k bodu

60.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb.,
o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých
dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 581/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Jan Kubice a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jaroslav Krupka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 581/2.

Otevírám rozpravu. V tuto chvíli nemám nikoho písemně přihlášeného, neregistruji žádnou přihlášku do rozpravy, proto končím rozpravu.

Pokud není zájem o závěrečná slova, což neregistruji, můžeme přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krupka: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Myslím, že hlasovací procedura bude poměrně jednoduchá. Máme tady pod označením písm. A souhrn pozměňovacích návrhů, které prošly usnesením výboru pro veřejnou správu jakožto gesčního výboru. Pak je pozměňovací návrh označený skupinou B, kde bych si dovolil vydělit hlasování samostatně pod bodem B7, jinak ostatní by se hlasovalo v jednom bloku, čili B1 až B6 a B8. Pak je tady pozměňovací návrh označený písmenem C, čili to je další hlasování. Čtvrté hlasování by bylo hlasování v bloku pod označením písm. D. Tím bychom vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a mohli bychom přistoupit k závěrečnému hlasování.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji, pane zpravodaji. Slyšeli jsme návrh procedury. Ptám se, zda má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahájím hlasování o proceduře. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, z přihlášených 166 pro 132, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Prosím tedy pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krupka: Nejprve budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích označených ve skupině A jako celek, to znamená A1 až A34. Souhlasím.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče Krátký, ptala jsem se, jestli má někdo námitku. Vy jste něco potřeboval?

Poslanec Jiří Krátký: Mám něco k proceduře.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, pokud chcete něco říct na mikrofon, prosím, já vám to umožním.

Poslanec Jiří Krátký: Děkuji, paní předsedající. Dovolím si tři drobné připomínky k tomuto materiálu. V první řadě jde –

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Ne, ne, ne, pane poslanče, omlouvám se, rozprava byla otevřena a rozprava byla uzavřena, poté jsme hlasovali o proceduře. Je mi líto, bohužel, teď už vám, nemohu dát prostor. Ptala jsem se, je mi líto.

Poslanec Jiří Krátký: Paní místopředsedkyně, už jsme se jednou utkali, já možná zas otevřu jednací řád. Doufám, že se nemylíte.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane zpravodaji, prosím, buďte tak laskavý a ještě jednou nás seznámte s prvním hlasováním.

Poslanec Jaroslav Krupka: Já bych ještě jednou zopakoval, že prvé hlasování bude hlasování o skupině návrhů označených písmenem A1 až A35, a zde mám kladné stanovisko. (Ministr má rovněž kladné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 152, z přihlášených 170 pro 139, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, další návrh.

Poslanec Jaroslav Krupka: Další hlasování by bylo hlasovat najednou o skupině návrhů, které byly předloženy poslancem kolegou Zdeňkem

Bezpečným pod označením B1 až B6 a B8. A zde mám rovněž kladné stanovisko. (Ministr má rovněž kladné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 153, z přihlášených 169 pro 140, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Další hlasování by bylo o návrhu pana poslance Bezecného označeném jako B7. Zde je z mé strany negativní stanovisko. (Ministr má rovněž záporné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 154, z přihlášených 168 pro 5, proti 102. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Jaroslav Krupka: Následuje hlasování označené písmenem C, což je návrh pana poslance Krátkého. K své lítosti mám negativní stanovisko. (Ministr má rovněž záporné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 155, z přihlášených 168 pro 43, proti 70. Tento návrh byl zamítnut.

Poslanec Jaroslav Krupka: Poslední z pozměňovacích návrhů je označen jako písmeno D. Je to skupina návrhů, které předložil poslanec Krupka, a zde bych pochopitelně vřele doporučil kladné stanovisko. (Ministr má rovněž kladné stanovisko.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, z přihlášených 169 pro 142, proti jeden. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jaroslav Krupka: Nyní bych vás, paní předsedající, požádal, abyste přečetla závěrečný návrh na usnesení.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové

službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb. o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 581, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, z přihlášených 169 pro 137, proti 3. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím třetí čtení.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo 75. Je jím

75.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 619/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr vnitra Jan Kubice. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně připomněl, že vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a zákon o pobytu cizinců, který máte k dispozici, je jako sněmovní tisk 619, byl v prvním čtení projednán 14. března 2012 na schůzi Poslanecké sněmovny a přikázán ústavněprávnímu výboru, přičemž lhůta pro projednání ve výboru byla zkrácena na pět dnů, aby mohl být návrh schválen ve třetím čtení již na této schůzi Poslanecké sněmovny.

Předložený návrh představuje dílčí technickou novelu, kterou se reaguje jednak na plánované zahájení provozu základních registrů – novelou se umožňuje i volebním orgánům využívat v zákonem stanoveném rozsahu údaje vedené v základních registrech – a jednak na změnu v počtu obyvatel ve volebních obvodech do Senátu, jejichž počet obyvatel překročil odchylku povolenou v zákoně o volbách do Parlamentu plus minus 15 % oproti průměrnému počtu obyvatel připadajících na jeden mandát v České republice. V důsledku změny vymezení shora uvedených volebních obvodů je třeba upravit i vymezení sousedících volebních obvodů. Změnu je přitom možné provést pouze v letech, kdy jsou vyhlášeny volby do Senátu. V novele jsou zahrnuty také změny těch tech-

nických ustanovení, které se jeví významné z pohledu voleb, které by měly proběhnout na podzim roku 2012.

Ústavněprávní výbor přijal k vládnímu návrhu zákona usnesení, které obsahuje pozměňovací návrhy, s nimiž souhlasím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 619/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Paní předsedající, dámy a pánové, přeji hezké odpoledne. Rád bych vás zde seznámil s usnesením ústavněprávního výboru, které přijal na své 43. schůzi konané dne 15. a 20. března tohoto roku.

Po odůvodnění náměstka ministra vnitra Mgr. Ondřeje Veselského, ředitele odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra dr. Václava Hencycha, zpravodajské zprávě poslance dr. Jana Chvojky a po rozpravě ústavněprávní výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila,

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky:

1. v části druhé článku 2 na konci textu novelizačního bodu 7 se doplní slova a slova “písm. c) a d)” se nahrazují slovy “písm. d) a e)”,

2. v části čtvrté článku 5 novelizačního bodu 12 zní: V § 22 odst. 1 písm. d) se slova “popřípadě jména” a slova “popřípadě jmen” zrušují. V § 23 odst. 5 se slova “popřípadě jmen” zrušují a v § 26 odst. 2 se slova “popřípadě jména” zrušují.

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu,

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi ústavněprávního výboru,

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Dále bych si dovilil upozornit, že je zde jeden pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím potom v podrobné rozpravě.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se.... Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Rádl: Já bych v obecné rozpravě avizoval, že budu navrhovat variantu v části článku 1 novelizační bod číslo 15, úpravu volebního obvodu Beroun, obvod číslo 18, a to ve znění, které potom přečtu v podrobné rozpravě.

Nicméně chtěl jsem zmínit jednu věc, která byla předmětem debaty na ústavněprávním výboru, kde jsme vyjádřili určitou nespokojenost s tím, že vlastně těm senátorům se neustále mění jejich obvody, to znamená, že senátor, který je zvyklý pracovat v některých obcích, najednou náhle, vlastně krátce před volbami zjistí, že v těch obcích pracovat dále nebude, a naopak že by se měl nějakým způsobem prezentovat v jiných obcích, o kterých do té doby téměř neslyšel. Proto se ústavněprávní výbor do jisté míry ztotožnil s budoucím návrhem vlády na to zavést obvody pevné tak, aby obvody zůstávaly stále stejně velké a stejného rozsahu, tak aby ten senátor mohl kvalitně poskytovat služby, politickou podporu obvodu, který dobře zná a který se mu nemění v průběhu volebního období.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji panu poslanci Rádlovi. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Jak jsem avizoval, chtěl bych se jenom přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem včera zaevidoval do našeho systému a určitě ho všichni obdržíte na své lavice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Pan poslanec Rádl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Rádl: Já protože jsem ten pozměňovací návrh nezaevidoval, tak ho budu muset tady přečíst. Navrhuji pozměňovací návrh tak, aby v části první v článku 1 v novelizačním bodu 15, volební obvod číslo 16, sídlo Beroun, a volební obvod číslo 18, sídlo Příbram, byl uveden v tomto znění:

Volební obvod číslo 16, sídlo Beroun, část okresu Beroun ohraničená na západě obcemi Hudlice, Svatá, Hředle, Točnick, Žebrák, Tlustice, Hořovice, Podluhy, část okresu Praha-západ ohraničená na severu obcemi Čičovice, Tuchoměřice, na jihu obcemi Řevnice, Dobříchovice, Černolice, Jíloviště, Klíneček, Trnová, Dolní Břežany, Libeň, Pohoří.

A volební obvod číslo 18, sídlo Příbram. Celý okres Příbram, jihozápadní část okresu Benešov ohraničená na severu obcemi Vojkov, Votice, Neustupov a jižní část okresu Praha-západ ohraničená na severu obcemi Mníšek pod Brdy, Řitka, Líšnice, Davle, Měchenice, Vrané nad

Vltavou, Ohrobec, Zvole, Okrouhlo, Petrov, Jílové u Prahy a Kamenný Přívoz.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji vám. Ptám se, zda se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Nepadly zde žádné návrhy, o kterých bychom nyní mohli hlasovat, takže já končím druhé čtení. Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministroví.

Dámy a pánové, než skončím schůzi, je třeba dát hlasovat o návrhu na vyřazení neprojednaného bodu číslo 37 schváleného pořadu 36. schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o sněmovní tisk 576, prvé čtení senátního návrhu zákona o zaměstnanosti. Páni senátoři se dnes omluvili, nemohou se zúčastnit dnešní schůze.

Zahajuji hlasování o vyřazení tohoto bodu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 158 z přihlášených 165 pro 111, proti 14. Tento návrh byl přijat. Byl vyřazen neprojednaný bod číslo 37.

Dámy a pánové, tímto končím 36. schůzi Poslanecké sněmovny. Přeji vám krásné odpoledne. Na shledanou.

(Schůze skončila ve 14.59 hodin.)